

Р

РУССКО-
КАРАКАЛПАКСКИЙ
СЛОВАРЬ

Х

РУССКАЯ
КАРАКАЛПАКСКАЯ
СЛОВАРЬ

ӨЗБЕҚСТАН ССР ИЛИМЛЕР АҚАДЕМИЯСЫНЫҢ
ҚАРАҚАЛПАҚСТАН ФИЛИАЛЫ
ТАРИЙХ, ТИЛ ҲӘМ ӘДЕБИЯТ ИНСТИТУТЫ

РУСША-ҚАРАҚАЛПАҚША СӨЗЛИК

Сөзликтे 47 000 жақын сөз бар

Н. А. БАСҚАКОВТЫҢ редакторлеүинде

«СОВЕТСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ» БАСПАСЫ
МОСКВА – 1967

КАРАКАЛПАКСКИЙ ФИЛИАЛ
АКАДЕМИИ НАУК УЗБЕКСКОЙ ССР
ИНСТИТУТ ИСТОРИИ, ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

РУССКО-КАРАКАЛПАКСКИЙ СЛОВАРЬ

Около 47 000 слов

Под редакцией Н. А. БАСКАКОВА

ИЗДАТЕЛЬСТВО «СОВЕТСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ»
МОСКВА — 1967

Редакционная коллегия:

КАРИМХОДЖАЕВ Ш. К., КДЫРБАЕВ А. К., НАСЫРОВ Д. С., ТУРАБАЕВ А. Т.

Редакциялық коллегия:

КАРИМХОДЖАЕВ Ш. К., КДЫРБАЕВ А. К., НАСЫРОВ Д. С., ТУРАБАЕВ А. Т.

Русско-каракалпакский словарь содержит около 47 тыс. слов современного русского литературного языка, устойчивые словосочетания и идиоматические выражения, а также наиболее употребительную специальную терминологию.

Словарь предназначается для переводчиков, работников печати, радио и телевидения, для учащихся и преподавателей средних и высших учебных заведений Каракалинской АССР и представляет интерес для широкого круга специалистов-туркологов.

Главный редактор словарей

Издательства «Советская Энциклопедия» Лазова М. В.

Редакция словарей на языках народов СССР

Зав. редакцией Головкина О. В.

Ведущие редакторы: Андреева С. И., Харитон Б. Л.

Зав. корректорской Костромина В. В.

Корректоры: Теркулова Х. Х., Николаева В. Г.

Технический редактор Грешинова В. П.

Художник Короткин Н. А.

РУССКО-КАРАКАЛПАКСКИЙ СЛОВАРЬ. Около 47 000 слов. Под редакцией Н. А. Баскакова. М., «Сов. Энциклопедия», 1967. 1124 стр. (Институт истории, языка и литературы Каракалпакского филиала АН УзССР).

Сдано в набор 28/III 1966 г. Подписано в печать 12/XI 1966 г.
Формат издания 70×108/16. Бумага типогр. №2. Печатных листов
70,25 (98,4); учетно-издательских листов 141,6. Тираж 17000 экз.
Цена словаря в переплете 2 р. 75 к. Заказ №161.

Издательство «Советская Энциклопедия».
Москва, Ж-28, Покровский бульвар, 8.

Московская типография №16 Главполиграфпрома
Комитета по печати при Совете Министров СССР
Москва, К-1, Трехпрудный пер., 9.

ПРЕДИСЛОВИЕ

В связи с развитием национальных языков и увеличением их общественной значимости в условиях роста культуры народов Советского Союза, словарный состав каждого конкретного языка из года в год растет и увеличивается.

Неизмеримо развилась и лексика каракалпакского языка, причем рост ее заключается не только в увеличении количества слов, но и во внутреннем развитии каждого слова — развитии семантики, появлении множества новых прямых и переносных значений.

Большое значение в развитии словарного состава каракалпакского языка имеют также процессы взаимодействия языков народов Советского Союза. Огромное влияние на развитие лексики каракалпакского языка оказал и оказывает прежде всего русский язык — язык межнационального общения народов СССР. Значительным фактором в лексическом обогащении каракалпакского языка является также воздействие соседних родственных языков — узбекского, казахского и туркменского.

Наконец, главной причиной необычайного развития каракалпакской лексики служит развитие разнообразных форм литературного творчества каракалпакских писателей, ученых, общественных деятелей, публицистов, журналистов и других деятелей каракалпакской культуры.

Расширение и развитие форм общения способствовали появлению разнообразных жанровых и стилистических разновидностей литературного каракалпакского языка, которые формировались на основе как внутреннего развития, так и на основе существовавших ранее канонов старого письменного каракалпакского языка.

Так, в современном каракалпакском языке приобретают некоторые черты оформления такие основные стили, как: язык художественной литературы — прозы и драматургии, характеризующийся наличием диалектных и просторечных, разговорных элементов в лексике, и поэзии, характеризующийся некоторыми лексическими архаизмами, заимствованными из старокаракалпакского письменного языка; язык научно-публицистический с значительным слоем специальной терминологии; язык эпистолярно-канцелярский с некоторыми устоявшимися речевыми штампами и, наконец, язык, сохранивший полностью нормы старого литературного языка с подавляющим арабо-персидским лексическим вкладом, который постепенно уходит из практики и сохраняется по традиции только среди мусульманского духовенства.

Появление стилистических разновидностей каракалпакского литературного языка способствовало некоторому преобразованию лексической структуры языка и, в первую очередь, изменению системы значений большинства коренных каракалпакских слов под влиянием появления новых, главным образом, отвлеченных понятий, для которых также заимствовалась иноязычная терминология. Расширение значений коренных слов и заимствование новых слов и терминов способствовали созданию сложных синонимических рядов, дублетных вариантов, различного рода новых фразеологизмов и т. д. В языке, наряду с простыми словами и терминами, появились сложные слова и описательные термины. Необычайно расширили свое значение продуктивные аффиксы словообразования, были вызваны к функционированию некоторые дремлющие потенциальные силы языка — непродуктивные и мертвые аффиксы, активизировались малопродуктивные словообразовательные модели, появились фразеологизмы нового типа, представляющие собой различного рода лексико-фразеологические кальки.

Все эти процессы в развитии лексики каракалпакского языка неизмеримо увеличили его словарный состав.

Лексикографические работы по каракалпакскому языку насчитывают уже десятилетия, но пока из более или менее крупных словарей можно указать только три: Русско-каракалпакский словарь, М., 1947 г., Каракалпакско-русский словарь, М., 1958 г. и Краткий русско-каракалпакский словарь, М., 1962 г.

Настоящий Русско-каракалпакский словарь создан на базе всего предшествующего лексикографического опыта и обширного нового материала, собранного и систематизированного в рамках существующих специальных словарников. Если Русско-каракалпакский словарь 1947 года имел в своем составе около 30 000 слов при объеме

70 авторских листов, то настоящий словарь, насчитывающий около 47 000 слов, имеет объем 139 авторских листов.

В основу русской части настоящего словаря был положен словарик, составленный Издательством иностранных и национальных словарей, общий для таких словарей, как Русско-киргизский под редакцией К. К. Юдахина, М., 1957 г. и Русско-туркменский под редакцией Н. А. Баскакова и М. Я. Хамзаева, М., 1956 г., но в значительной степени переработанный и дополненный новой лексикой, новыми фразеологизмами и устойчивыми словосочетаниями, появившимися за последнее время.

Отличительной особенностью данного словаря является не только его объем, т. е. увеличение количества слов, значений, фразеологии, идиоматики, но и новое его качество. В Словаре уточнены переводы отдельных слов, сделана попытка дифференцированного перевода видов глагола, даны новые переводные эквиваленты как для основного словарного состава, так и для терминологии, вошедшей в словарь; более широко представлены различного рода устойчивые словосочетания и даны не только их буквальные, но и адекватные смысловые соответствия на каракалпакском языке. Более совершенные и точные адекватные переводы даны также для русской идиоматики, для пословиц, поговорок, устойчивых словосочетаний и т. д. В необходимых случаях приведены иллюстративные примеры на словоупотребление, на управление и согласование. Усовершенствована структура словарной статьи, детализированы стилистические, грамматические и прочие специальные пометы, уточнены и вместе с тем сокращены до минимума толкования и пояснения слов.

Важным отличием данного словаря от словаря 1947 года является то, что он составлен на основе новой более совершенной каракалпакской орфографии, учитывающей фонетическую специфику каракалпакского языка.

Основное назначение словаря — служить пособием для перевода с русского на каракалпакский язык разнообразных текстов, за исключением узкоспециальных научных исследований, имеющих сложную специальную терминологию, поскольку в словаре дана только общеподпотребительная общественно-политическая и специальная терминология, встречающаяся в газетах и научно-популярной литературе.

В словаре каждое заглавное слово представлено по возможности во всех основных его значениях, приведены часто встречающиеся фразеологизмы.

Несмотря на относительную полноту словаря, словарик его все же не охватывает всего словарного богатства русского языка и все многообразие оттенков прямых и переносных значений каждого слова, но содержит только основной лексический фонд русского языка и все основные значения слов.

К словарю приложена статья о пользовании словарем, где читатель найдет все основные сведения о составе и характере словарных статей.

В составлении словаря принимали участие следующие научные сотрудники Института истории, языка и литературы Каракалпакского филиала Академии наук Узбекской ССР: К. А. Абдимуратов (часть буквы «в» и часть буквы «п»), А. Б. Бекбергенов (буква «у»), К. Д. Давлетбаев (буквы «е», «ж» и часть буквы «и»), Ш. К. Каримходжаев (буквы «з», «ю», «я»), А. К. Кдыраев (часть буквы «м»), С. Т. Наурузбаева (буква «ф» и часть буквы «ң»), Т. С. Сафиев (буквы «з», «с», «т») и А. Т. Турабаев (буквы «г», «д», «п»).

Кроме того к авторской работе по словарю были привлечены филологи, не состоящие в штате Института, а именно: С. Б. Бекназаров (буквы «к» и «р»), Е. Т. Бердимуратов (буквы «и», «й»), К. Б. Бердимуратов (буква «о»), А. М. Муртазаев (буквы «х», «ц», «ч», «ш», «щ») и Н. А. Урумбаев (буквы «а», «б», «л» и часть буквы «в»).

Особенно большую работу как по первичному составлению словаря, так и по доработке, а иногда и полной переработке отдельных букв, а также по уточнению значений, лексикографической обработке и пр. совместно с редакторами Издательства провел А. Т. Турабаев.

В редактировании словаря участвовали ответственный редактор Н. А. Баскаков и специально созданная редакционная коллегия в составе А. Т. Турабаева, Д. С. Насырова и Ш. К. Каримходжаева.

Институт истории, языка и литературы Каракалпакского филиала АН УзССР, Издательство «Советская Энциклопедия» и ответственный редактор словаря отмечают большие трудности в процессе окончательного оформления рукописи словаря. Большой коллектив авторов-составителей, несовершенство и пестрота представленного первичного материала словаря, большая авторская правка и редакционная доработка (в первую очередь, унификация лексикографического оформления и уточнение переводов) — все это усложнило работу над словарем и стоило больших трудов всем, участвовавшим в его создании. В связи с этим коллектив допускает, что в словаре могут встретиться некоторые недочеты.

Все замечания и пожелания по словарю просьба направлять в Издательство по адресу: г. Москва, Ж-28, Покровский бульвар, 8 и в Институт по адресу: г. Нукус, ул. М. Горького, 169^а.

О ПОСТРОЕНИИ СЛОВАРЯ

Все заглавные русские слова расположены в алфавитном порядке без объединения в гнезда. Каждое заглавное слово со всем относящимся к нему материалом образует самостоятельную статью.

На всех русских словах, кроме односложных и данных курсивом, поставлены ударения. На односложных словах ударение ставится лишь в тех случаях, когда оно переходит со значащего слова на служебное, напр.: *на* пол, *под* нос. На курсивных словах ударение ставится только в тех случаях, когда оно является смыслоразличительным, напр.:

БЕЛЁК *м.* 1. (*жайца*) ...; 2. *биол.*, *хим.* ...; 3. (*глаза*) ...

В тех случаях, когда норма литературного произношения допускает два ударения, в статье даются два заглавных слова с разными ударениями, напр.:

ТВОРÓГ, ТВÓРОГ,

а во фразеологии на одном слове проставляются оба ударения.

Заглавное слово в его начальной форме заменяется в словарной статье знаком тильда (~). Тильда заменяет также все слово или часть его, отделенную параллельками (||). Если во фразеологии заглавное односложное слово употребляется в косвенном падеже и ударение сохраняется на первом слоге, тильда не ставится и слово повторяется полностью, напр.:

БАЛЛ *м.* 1. *метеор.* ...; *вётер в шесть баллов*...; 2. ...; *получить хорбший ~* ...

Омонимы даются отдельными словарными статьями и отмечаются светлыми римскими цифрами, напр.:

БЛОЧНÍЙ I прил. ...; ~ая система ...

БЛОЧНÍЙ II прил. ...; ~ое строительство ...

На своем месте по алфавиту приведены наиболее продуктивные приставки и составные части сложных слов с толкованием значений и примерами.

Наиболее употребительные аббревиатуры и сложносокращенные слова даются самостоятельными статьями с расшифровкой в скобках, напр.:

РТС (ремонтно-техническая станица) ...

ГОРКОМ *м.* (городской комитет) ...

В словаре приводятся основные формы нерегулярного словоизменения, связанные с чередованием гласных и согласных в трех первых звуках основы, а также супплетивные формы, напр.:

бужу́, бùднишь и т. д. *наст.* *вр.* от будýть.

буду́, будéшь и т. д. *буд.* *вр.* от быть.

тку, ткéшь и т. д. *наст.* *вр.* от ткать.

дня, дню и т. д. *род.*, *дат.* *н.* от день.

Если русское слово многозначно, то словарная статья разбивается на отдельные значения, отмечаемые арабскими полуожиженными цифрами с точкой. При многозначных словах в случае необходимости после цифры в скобках курсивом даются пояснения данного значения на русском языке. Необходимый иллюстративный материал дается при соответствующем значении.

Разные значения фразеологических сочетаний даются за светлыми цифрами со скобкой, напр.:

вилять хвостом 1) ...; 2) *прост.* (заискивать) ...

В случае необходимости к таким значениям даются пояснения в скобках, напр.:

А *I союз* ...; а (*не*) *то* ... 1) (*иначе*) ...; 2) (*на самом деле*) ...; 3) (*потому что, так как*) ...; 4) (*или, или же*) ...

Если русское слово во всех своих значениях или в большей их части переводится на каракалпакский язык одинаково, то ставится помета *в разн. знач.*, а после перевода дается фразеологический материал, иллюстрирующий употребление слова во всех нужных значениях.

Если русское заглавное слово употребляется только или преимущественно в определенном сочетании, то после этого слова ставится грамматическая помета и двоеточие и приводится соответствующее словосочетание, напр.:

РОЖДЕН м.: лезть на ~ ...

При заглавных словах и при значениях даются пометы на русском языке, указывающие на грамматическую принадлежность слова или значения (сов., несов., прил., нареч. и т. д.), его стилистическую окраску (разг., прост. и т. д.) или область употребления (физ., хим., мед. и т. д.). Значение помет раскрывается в списке условных сокращений, помещенном в начале словаря.

Близкие по значению переводы отделяются запятой, более отдаленные — точкой с запятой. Однородные пометы и управление также отделяются запятой.

Идиоматические выражения, а также словосочетания, не подходящие ни к одному значению слова, помещены в конце словарной статьи за знаком ромб (\diamond).

Если пословицы и поговорки могут служить иллюстративным материалом к определенному значению, то они даются при этом значении. Во всех остальных случаях они приводятся за \diamond . При пословицах и поговорках дается их литературный перевод на каракалпакский язык, а потом, после пометы *соотв.*, каракалпакский эквивалент, если он имеется.

Имена существительные приводятся в словаре в форме единственного числа именительного падежа с пометой рода (м., ж., с.). При именах существительных, имеющих два грамматических рода, ставятся пометы обоих родов, напр.:

СИРОТА м. и ж.

Если существительное употребляется только в форме множественного числа, то оно приводится с соответствующей пометой, напр.:

НОЖНИЦЫ только мн. ...

Если существительное употребляется преимущественно во множественном числе, оно приводится в форме множественного числа с пометой мн., а в скобках указывается форма единственного числа с пометой рода, напр.:

БОТИНКИ мн. (ед. ботинок м.) ...

Если же слово только в отдельных значениях чаще употребляется во множественном числе, то при этих значениях дается помета мн. и слово приводится полностью, напр.:

ПЕРСПЕКТИВА ж. 1. ...; 2. ...; 3. мн. перспективы ...

При именах существительных формы множественного числа приводятся лишь в тех случаях, когда они разные у разных значений или не у всех значений имеются, напр.:

КОЛЁНО с. 1. (мн. колёни) ...; 2. (мн. колёны) ...

ДНО с. 1. ...; 2. (мн. дбыя) ...

Если существительное не склоняется, при нем ставится помета нескл., напр.:

ПАЛЬТО с. нескл. ...

При именах существительных собирательных дается помета *собир.*, напр.:

АГЕНТУРА ж. 1. ...; 2. *собир.* ...

Формы существительных женского рода, обозначающие пол, даются на своем месте по алфавиту со ссылкой на существительное мужского рода, т. к. в этих случаях перевод образуется только добавлением слова «хаял» или «қыз», напр.:

АВАНЮРИСТ м. ...

АВАНЮРИСТКА женск. от авантюрист.

Перевод дается лишь в тех случаях, когда он отличается от перевода слова в мужском роде или значение типично только для употребления его в женском роде, напр.:

МАШИНИСТКА ж. машинистка (машинкада басыңы җаял).

Названия народностей даются во множественном числе с указанием в скобках формы единственного числа мужского и женского рода, напр.:

КАРАКАЛПАКИ мн. (ед. каракалпак м., каракалпачка ж.) ...

Глаголы совершенного и несовершенного вида приводятся в форме инфинитива. Перевод дается при глаголе совершенного вида, как более продуктивной форме в русском языке, при несовершенном же виде дается ссылка на парный совершенный вид. В тех случаях, когда одно или несколько значений русского глагола употребляются чаще или только в несовершенном виде, то и перевод этих значений дается при несовершенном виде. При глаголах указывается управление, напр.:

БУДИТЬ несов. 1. кого ...; 2. что ...

При многих фразеологических сочетаниях и идиоматических выражениях дается курсивом управление, напр.:

заткинуть рот кому-л. биреүдің аўзын жабыў, биреүди сәйлемпей қойыў.

Однократный и многократный виды глаголов даются с переводом.

Прилагательные приводятся в форме именительного падежа единственного числа мужского рода и снабжаются пометой *прил.*

Прилагательные, неупотребительные в мужском роде, приводятся в форме женского рода, напр.:

БЕРЕМЕННАЯ прил. ...

Прилагательные, выступающие в роли существительного, даются в той же словарной статье отдельным значением с указанием рода, напр.:

БУДУЩИЙ прил. 1. ...; 2. в знач. сущ. с будущим ...

Причастия выделяются в самостоятельную статью в тех случаях, когда они по своему значению и употреблению переходят в разряд имен прилагательных или имен существительных.

Перевод относительных прилагательных в словаре условно передается существительным с последующим отточием, которое означает, что определяемое принимает аффикс принадлежности 3-го лица =ы, =и, =сы, =си, напр.:

ДЕНЕЖНЫЙ прил. ақша ..., ...; ~ое обращение ақша айланыўы; ...

В словаре даны все разряды личных местоимений в именительном падеже единственного числа. Падежные и родовые формы других разрядов местоимений даны на своем месте по алфавиту с отсылкой к основному местоимению, напр.:

ваша мест. притяж. см. ваш.

Субстантивированные значения притяжательных местоимений выделяются отдельными значениями.

В словаре даются все числительные без указания разрядов.

Предлоги сопровождаются указанием на падежи, которыми они управляют, и примерами. Варианты предлогов (безо, предо и т. п.) даются на своем месте по алфавиту с отсылкой к основной форме.

Частицы даются с указанием на их словообразующую, формообразующую и синтаксическую роль, напр.:

А II частица 1. побуд. ...; 2. вопр. ...

СПИСОК УСЛОВНЫХ СОКРАЩЕНИЙ

ав.— авиация	им.— именительный (падеж)
анат.— анатомия	ирон.— в ироническом смысле
археол.— археология	иск.— искусство
архит.— архитектура	ист.— относящийся к истории, исторический термин
астр.— астрономия	и т. д.— и так далее
без доп.— без дополнения	и т. п.— и тому подобное
безл.— безличная форма	карт.— термин карточной игры
биол.— биология	кг — килограмм
биохим.— биохимия	кино — кинематография
бот.— ботаника	км — километр
бран.— бранное слово, выражение	ком.— коммерческий термин
буд.— будущее время	кратк. ф.— краткая форма
бухг.— бухгалтерия	кул.— кулинария
вводн. сл.— вводное слово	л.— лицо глагола
вет.— ветеринария	л.— либо
в знач. вводн. сл.— в значении вводного слова	л — лирт
в знач. нареч.— в значении наречия	ласк.— ласкательная форма
в знач. прил.— в значении прилагательного	лингв.— лингвистика
в знач. сущ.— в значении существительного	лит.— литература
го	личн.— личная форма, личное местоимение
вин.— винительный (падеж)	лог.— логика
воен.— военное дело, военный термин	м.— мужской (род)
воен.-мор.— военно-морской термин	м — метр
возер.— возвратный залог, возвратное местоимение	мат.— математика
вопр.— вопросительное местоимение, вопросительная частица	мг — миллиграмм
вр.— время	мед.— медицина
в разн. знач.— в разных значениях	межд.— междометие
выделит.— выделительная частица	мест.— местоимение
г.— год	метеор.— метеорология
г — грамм	мин.— минералогия
геогр.— география	миф.— мифология
геод.— геодезия	млн.— миллион
геол.— геология	мм — миллиметр
геом.— геометрия	мн.— множественное (число)
геофиз.— геофизика	многокр.— многократный вид глагола
гидр.— гидрология, гидротехника	мор.— морское дело, морской термин
гл.— глагол	муз.— музыка
горн.— горное дело	накл.— наклонение
грам.— грамматика	напр.— например
груб.— грубо слово, выражение	нареч.— наречие
дат.— дательный (падеж)	народно-поэт.— народно-поэтическое слово
дип.— дипломатический термин	наст.— настояще время
доп.— дополнение	неодобр.— неодобрительн
ед.— единственное (число)	неопр.— неопределенная форма глагола, неопределенное местоимение
ж.— женский (род)	нескл.— несклоняемое слово
ж.-д.— железнодорожное дело	несов.— несовершенный вид глагола
женск. от — форма женского рода от	обл.— областное слово, выражение
жив.— живопись	ограничит.— ограничительная частица
знач.— значение	однокр.— однократный вид глагола
зоол.— зоология	опред.— определительное местоимение
изъяснит.— изъяснительный союз	

относ.— относительное местоимение
отриц.— отрицательная частица
офиц.— официальный термин
охот.— охотничий термин
п.— падеж
перен.— в переносном значении
перечисл.— перечислительный союз
повел.— повелительное (наклонение)
погов.— поговорка
подчинит.— подчинительный союз
полигр.— полиграфия
полит.— политический термин
посл.— пословица
поэт.— поэтическое слово
пояснит.— пояснительный союз
превосх. ст.— превосходная степень
предл.— предложный (падеж)
презр.— презрительно
пренебр.— пренебрежительно
прил.— имя прилагательное
присоед.— присоединительный союз
присоед.- усил.— присоединительно-усили-
тельный союз
притяжк.— притяжательное местоимение
прич.— причастие
простр.— просторечие
противит.— противительный союз
проши.— прошедшее время
прям.— в прямом значении
психол.— психология
радио — радиотехника
разг.— разговорное слово, выражение
разд.— разделительный союз
рел.— религия
род.— родительный (падеж)
рыб.— рыболовство, рыбоводство
с.— средний (род)
сад.— садоводство
сказ.— сказуемое
сл.— слово
см — сантиметр
см.— смотри

собир.— собирательное (существительное)
сов.— совершенный вид глагола
соед.— соединительный союз
сокр.— сокращение, сокращенно
соотв.— соответствует
сопоставит.— сопоставительный союз
спорт.— физкультура и спорт
сравнит.— сравнительная степень, сравни-
тельный союз
ст.— степень
стр.— строительное дело
сущ.— имя существительное
с.х.— сельское хозяйство
твор.— творительный (падеж)
театр.— театр, театроведение
текст.— текстильное дело
тех.— техника
увелич.— увеличительная форма
указ.— указательное местоимение
уменыш.— уменьшительная форма
употр.— употребляется
усил.— усиливательная частица, усиливатель-
ный союз
уст.— устаревшее слово, выражение
уступ.— уступительный союз
утверд.— утвердительная частица
ф.— форма
физ.— физика
физиол.— физиология
филол.— филология
филос.— философия
фин.— финансовый термин
фото — фотография
хим.— химия
церк.— церковное слово, выражение
ч.— число
числ.— имя числительное
шахм.— термин шахматной игры
шутл.— шутливое слово, выражение
эк.— экономика
эл.— электротехника
юр.— юридический термин

РУССКИЙ АЛФАВИТ

Печатные буквы	Рукописные буквы	Название букв	Печатные буквы	Рукописные буквы	Название букв
Аа	Ӑ а	а	Рр	Ӗ р	эр
Бб	Ӗ・Ӗ	бә	Сс	Ҫ с	эс
Вв	Ӗ・Ӗ	вә	Тт	Ӎ・Ӎ	тә
Гг	Ҭ ҭ	гә	Үү	Ӯ ӯ	ү
Дд	Ӫ ӫ	дә	Фф	Ӯ Ӯ	эф
Ее	Ӗ ӗ	е	Хх	Ӯ Ӯ	ха
Ӗӗ	Ӗ Ӗ	ё	ҖҖ	Ӯ Ӯ	цә
Жж	Ӂ ӂ	жә	ҖҖ	Ӯ Ӯ	чә
Зз	Ӟ ӟ	зә	Шш	Ӯ Ӯ	ша
Ии	Ӣ Ӣ	и	ҖҖ	Ӯ Ӯ	ща
ӢӢ	Ӣ Ӣ	и (краткое)	ҖҖ	Ӯ Ӯ	твёрдый знак
Ққ	Ҝ ҝ	ка	Ӯ Ӯ	Ӯ Ӯ	ы
ӅӅ	Ӆ Ӆ	эль	Ӯ Ӯ	Ӯ Ӯ	мягкий знак
Мм	Ӎ ӎ	эм	Ӭ Ӭ	Ӯ Ӯ	э (оборотное)
ҤҤ	Ҥ Ҥ	эн	Ӯ Ӯ	Ӯ Ӯ	ю
ӦӦ	Ӧ Ӧ	о	Ӯ Ӯ	Ӯ Ӯ	я
ӮӮ	Ӯ Ӯ	пә			

А

А I союз 1. противит. ал, бирак; пиши пером, а не карандашом қәлем менен емес, ал перо менен жаз; я пришёл, а он остался дома мен келдим, ал ол болса уйнде қалды; конец октября, а ещё теплое октября-дың аялы, бирак еле күн жыллы; 2. сопоставит. (однако, тем не менее) да, де, бирак; бирак та, усынды болса да, сонда да; хотя ужे полночь, а он ещё не спит түн ортасы болса да, ол еле уйқыламаган; поезд уходит через час, а ты ещё не готов к отъезду поезд бир saatтан жөнеп кетеди, бирак та сен кетиүге еле таяр емессен; 3. присоединит. мие, эне, соныктан да, соның ушын да, ал; он болен, а потому не работает он наукас, соныктан да истемейди; ол айрып, мине соныктан истемейди; что ты сегодня делаешь? а завтра? бугин сен не исплесен? ал ертең ше?; 4. (если) егер, болса; а не понимаешь, так не говори! түсингештүгүн болсан, гәп етпел; 5. усил. гой, қо; что это?—А это палька был не?—Был таяқ гой; ◇ а именно ягни, атап айтқанда, баскаша айтқанда; а (не) то... 1) (инчаке) болмаса, ейтпесе; спешай, а то опоздаешь асық, болмаса кешигесен; 2) (на самом деле) гере, ҳақыйкытында да, шынында да; уж так бы и говорил, а то ещё лжёт этирик айтканнан гере солай деп, айтса да болады гой; 3) (потому что, так как) болмаса, ейтпесе, себеби; залброй окно, а то дует эйнекти жап, себеби самал хүүлейди; 4) (или, или же) ямаса, я болмаса; поздно ужे туда идти? а то пойдём ол жаққа барыуға енди кешигип қалдық? я болмаса барык.

А II частица 1. побуд. ха; Султанбек, а Султанбек! где ты? Султанбек, ха Султанбек! сен қайдасан?; 2. вопр. я, ҳә; что ты сказал? а? сен не дедин? я?; ты слышал это? а? сен буны еситтиң бер? ҳә?; 3. в начале побуд. предложений ал, қәне, қәнекей; а нұ-ка решай эту задачу қәне мына маселени шығар.

А III жежд. ҳә, әхә, ҳаў, үай, ўақ; а, попался! әхә, қолға тустиң-бел; а, вот вы куды спрятались! ҳә, мында жасырынған екенисизлер!; а, это вы! ҳаў, бул сизбениңиз!; а! что я сделал! ўақ! мен не испел қойдым!; ◇ а, былая не былая! қайдан шықса, соинан шықсын!, болса-болсын, болмаса қойсын!

А= (перед гласными ан=) приставка, шет тиллерден кирген сөздердин алдыңғы бу-

йынларына қосылып, ол сөздерге болымсызылық мәни беретүгүн қосынта, мыс.: аморалының бийәдеп, моральсыз; аномалының нормальсыз, аномаль.

АБАЖҮР м. абајкур, шыра қалпақ.

АБАЗИНСКИЙ прил. абазин..., абазинин.

АБАЗИНЦЫ мн. (ед. абазинец м., абазинка ж.) абазинилер (Черкес ҳам Адыгей автономиялы областтарында жасауышы халқының бири).

АББАТ м. аббат (католик руханий).

АББАТСТВО с. аббатство (католик монастыры).

АББРЕВИАТУРА ж. аббревиатура (1. қоспалы қысқартылган сөз, мыс.: драмкружоқ; бир неше сөздердин ҳариплер менен қысқартылышы, мыс.: СССР; 2. сөздердин жазылууда шартлы түрдө қысқартылышы, мыс.: т. б.—тагы басқалар).

АБЕРРАЦИЯ ж. aberrация (1. оптикалық приборлар арқалы берилетүгүн сүрткелдердин надурыс түсүүи ямаса толық анықлыгының болмауы; 2. аспан дөнелериниң эжелжысандай болып көрүнүү).

АБЗАЦ м. 1. абзац, таза жол, жана жол; начать с ~а абзацтан баслау; 2. (часть текста) абзац, абзац аралығы, пүттин бир абзац; прочитай два первых ~а биринши еки абзацты оқып шық.

АБИССИНСКИЙ прил. абиссин..., абиссинин.

АБИССИНЦЫ мн. (ед. абиссинец м., абиссинка ж.) абиссинилер, абиссинлилер (Эфиопияның халқының буркны аты).

АБИТУРИЕНТ м.abiturient (ортал мектептеги питкершии оқыышы).

АБОНЕМЕНТ м. абонемент (1. бир нарседен белгилүү үақытка шекем пайдаланып ҳүкүм; 2. бул ҳүкүмты тастыыйықтайтуын документ); ◇ сверх ~а белгилентгенен тысқары.

АБОНЕНТ м. абонент (абонементтен пайдаланышы); ~ телефонной сети телефон тарауынан пайдаланышы абонент.

АБОНИРОВАТЬ сов. и несов. что, уст. абонементлеу, абонемент бойынша алыу; ~ ложу в театре театрдан абонемент бойынша орын алыу.

АБОРДАЖ м. воен.-мор. абордаж (төңиз сағашының ески усылы — еки кемениң бир-бирине жасауынан ҳужум жасауға қолайластыры); ◇ брат на ~ абордаж усылын колланып ҳужум етиү.

АБОРДАЖНЫЙ прил. абордажлы, абордажлық; ~ бой абордажлық урыс.

АБОРИГЕНЫ мн. (ед. абориген) жергилек халықтар, отырыкшы халықтар; ~ Австралияның жергилек халықтары.

АБОРТ м. мед. аборт.

АБОРТИВНЫЙ прил. 1. мед. abortif...; abortiflyk; 2. биол. (недоразвившийся) есип жетилмеген; ~е органы растений есмиллердің есип жетилмеген органлары.

АБРАКАДАБРА ж. абрагадабра (манисиз, түснисиз сөздөр жыйынтыбы).

АБРИКОС м. ерик (*агаш ҳам майы*).

АБРИКОСОВНЫЙ прил. ерик..., ериктиң; ерикten исленген, ериктен таяланған; ~ая косточка ериктиң шаңғаласы; ~ое варёные ерикten исленген мурабба.

АБРИС м. 1. (контур предмета) абрис, пишиң, сыртқы көрнис, сыртқы түр; 2. (контурный рисунок) абрис, сыртқы пишиңниң сүреті.

АБСЕНТЕИЗМ м. полит. абсентеизм (буржуазияның елдерде сайлаударга, жыйналысларға қатнасыдан бас тартыў).

АБСОЛЮТ м. филос. абсолют (идеалистик философияда: ҳамме нарсениң мәнги ҳам езгермес негизі).

АБСОЛЮТИЗМ м. полит. абсолютизм (шексиз власть бир адамның қолында болған басқаруу формасы).

АБСОЛЮТНО нареч. ҳеш, пүткүлләй, күтә, дым, сиро, қасла; это ~ невозможно было ҳасла мүмкін емес.

АБСОЛЮТНЫЙ прил. 1. (безотносительный, безусловный) абсолют..., абсолютник, шекленбекен; ~ая истина филос. абсолют шынылк; ~ое право шекленбекен хүкүк; 2. (совершенный, полный) пүткүлләй, аса, толық; ~ый покой тынышлық; ◇ ~ое большинство басым көпшилик; ~ая величина мат. абсолют шамасы, абсолютник мұғдар; ~ая моиархия шексиз монархия, шексиз патшалық; ~ый нуль физ. абсолют ноль (ең төмен болған температура $-273,16^{\circ}\text{C}$); ~ая температура абсолютник температура (абсолютник нольден басланып саналатын температура); ~ая прибáвочная стóимость ж. абсолют қосымша күн; ~ый слух муз. абсолютник еситиү; ~ый чемпион абсолют николай чемпион.

АБСОРБИРОВАТЬ сов. и несов. что и без доп., физ., хим. абсолютизация, қабыл алыу, сицириу.

АБСОРБЦИЯ ж. физ., хим. абсолютизация, абсолютизациялыу, қабыл алыу, сицириу; ~ звýка сестин абсолютизациялыу; ~ гáза газдың сицирилиү.

АБСТРАГИРОВАНИЕ с. абстракциялау.

АБСТРАГИРОВАТЬ сов. и несов. что абстракциялау, абстракцияластыру.

АБСТРАГИРОВАТЬСЯ сов. и несов. от чего абстракцияланыу, абстракцияланысыу.

АБСТРАКТНЫЙ прил. абстракт..., абстрактлы; ~ое понятие абстракт түснисик.

АБСТРАКЦИЯ ж. 1. (мысленное отвлечение) абстракция; научная ~ иликий аб-

стракция; 2. (отвлечённое понятие, теоретическое обобщение) абстракт түснисик.

АБСУРД м. биймәнилик, мәниссизлик, сандырақ; довестій до ~а биймәнилике алып келиү; дойтій до ~а мәниссизлике келип жетіү.

АБСУРДНЫЙ прил. биймәни, мәниссиз, сандырақ; ~ый вýвод мәниссиз жуýмак; ~ое мнение биймәни пикир.

АБСЦЕСС м. мед. ысым.

АБСЦИССА ж. мат. абсцисса (точканың тегисликтеги я көңисликтеги жағдайын белгилейтуғын координаттың биреүі).

АБХАЗСКИЙ прил. абхаз..., абхаздың; ~язық абхаз тили.

АБХАЗЫ мн. (ед. абхáz м., абхáзка ж.) абхазлар, абхазлылар (Абхаз АССРында жасаіттуын тыйкарғы халық).

АВАНГАРД м. 1. воен. авангард, алдыңы, бастағы эскерий белім; 2. перен. авангард, басқаруышы, баслаушы, алдыңы қатар, алдыңы отряд; быть в ~е алдыңы қатарда болыу, алда болыу.

АВАНГАРДНЫЙ прил. 1. воен. авангард..., авангарды, авангардлық; ~ые бой авангарды сауашлар; 2. перен. (передовой) авангардлық, алдағы; ~ая роль рабочего класса рабочий классының авангардлық роли.

АВАНПОСТ м. воен. аванпост (эскерий белімлердің ең алдына қойылған посты, сақызы отряды).

АВАНС м. аванс; вýдать ~ аванс беріү; получить ~ аванс алыу.

АВАНСИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что аванслау, аванс беріү, аванс етип беріү; ~ предприятие кэрханасы аванслаү.

АВАНСОВЫЙ прил. аванс..., аванслы, аванслық; ~ отчёт аванс есабы.

АВАНСОМ нареч. 1. аванс ретинде, аванс түринде, аванс пепен, аванс етип; получить ~ аванс түринде алыу; платить ~ аванс ретинде төлеу; 2. перен. разг. (заранее) алдын ала, зүелден.

АВАНСЦЕНА ж. театр. авансцена (сақнаның алдыңы бети).

АВАНТИОР||А ж. 1. (приключение, похождение) ҳәдийсе; пуститься в ~ы ҳәдий-сөлере түсмү; 2. (рискованное предприятие) авантюра, тәүекел; политическая ~а сиясий авантюра; военная ~а эскерий авантюра.

АВАНТИОРИЗМ м. авантюризм; политический ~ сиясий авантюризм.

АВАНТИОРИСТ м. 1. (беспринципный делец, проходимец) авантюрист, жалатай; 2. уст. (искатель приключений) ҳәдийсе излеүши.

АВАНТИОРИСТИЧЕСКИЙ прил. авантюристлик; ~е планы авантюристлик планлар.

АВАНТИОРИСТКА женск. от авантюрист.

АВАНТИОРИСТСКИЙ прил. см. авантюристический.

АВАНТИОРННЫЙ прил. 1. (рискованный, сомнительный) авантюралы, шубхали; ~ое предприятие авантюралы ис;

ключеческий) хәдийсели; ~ый роман хәдийсели роман.

АВАРИЙНОСТЬ ж. авария етиүшилик, аварияшылық, сыйып бузылышылық.

АВАРИЙНЫЙ прил. 1. (для ликвидации аварии) аварияны дүзеттуғын, бузылғанды оңдайтуғын; ~ая бригада аварияны дүзеттуғын бригада; 2. (на случай аварии) авария болғанда колланылатуғын, бузылғанда қолланылатуғын; ~ая рация авария болғанда қолланылатуғын рация; 3. (потерпевший аварии) аварияға ушыраған, бузылып қалған, сыйып қалған.

АВАРИЯ ж. 1. авария, бузылыш, соқлығысын, қырайау; потерпеть ~ю 1) аварияға ушырау; 2) перен. сәтсизликке ушырау; 2. перен. разг. (неудача) жолы болмай, сәтсизлик.

АВАРСКИЙ прил. авар..., авардың; ~ язық авар тили.

АВАРЦЫ мн. (ед. авáрец м., авáрка ж.) аварлылар (Дагестан АССРында жасағышы халықтың бири).

АВГУСТ м. август; в начале ~а августанда; в конце ~а августан аяғында, августан ақырында.

АВГУСТОВСКИЙ прил. август...

АВИА- қоспа сөзлериң төмөндеги мәнилер билдиремтуғын биринши белеги: 1) «авиациялық, авиация», мыс.: авиабензин авиациялық бензин; 2) «хәүа», мыс.: авиадесант авиадесант, ҳәүа десанты.

АВИАБАЗА ж. авиабаза, авиация базасы.

АВИАБОМБА ж. авиабомба.

АВИАЗАВОД м. авиа завод, авиациялық завод.

АВИАКОНСТРУКТОР м. авиаконструктор.

АВИАЛИНИЯ ж. ҳәүа линиясы, авиалиния.

АВИАМОДЕЛИЗМ м. авиамоделизм (ушың аппараттарының моделин ишлеү мен шығылданышылық).

АВИАМОДЕЛЬСТ м. авиамодельши.

АВИАМОДЕЛЬ ж. авиамодель (ушың аппараттарының модели).

АВИАМОДЕЛЬНЫЙ прил. авиамодель..., авиамодельлик; ~ кружок авиамодель кружоги.

АВИАНОСЕЦ м. воен.-мор. авианосец.

АВИАПОЧТА ж. авиапочта; отправить письмо ~ой хатты авиапочта менен жибериү.

АВИАРАЗВЕДКА ж. авиаразведка, авиациялық барлау.

АВИАСИГНАЛЬНЫЙ прил. авиа сигнал..., авиа сигнallы; ~ пост авиа сигннал посты.

АВИАСТРОЕНИЕ с. авиастроение (самолёттер, авиацияға керекли әсбаптар ҳәм үскенелер шығаратуғын санааттың бир тарауы).

АВИАТОР м. авиатор (ушыңыш, лётчик).

АВИАТРАССА ж. авиа трасса (самолёттар қатнаштуғын ҳауа жолы).

АВИАЦИОННЫЙ прил. авиа..., авиациялық; ~ые приборы авиаия приборлары.

АВИАЦИЯ ж. авиаия; гражданская ~я гражданлық авиаия; транспортная ~я транспортлық авиаия; истребительная ~я истребительник авиаия; санитарная ~я санитарлық авиаия; сельскохозяйственная ~я аўыл хожалық авиаиясы; развитие ~и авиаияның раýажланыұы; наил ~и противника душпан авиаияның топылдыру.

АВИАЧАСТЬ ж. авиаиялық белим, авиа белим.

АВИАШКОЛА ж. авиаиялық мектеп, авиа мектеп.

АВИЗО с. нескл. фин. avisо, билдириү хат, хабарлау қағаз (өз-ара еспаласын, ақша откериү, товар жибериү жөниндеги мәлімлеме).

АВИТАМИНОЗ м. мед.avitaminoz (ағынта витаминалардың аз болғанынан келип шығатуғын айрып).
АВИТАМИНОЗНЫЙ прил.avitaminozылық, витамин жетиспейлік.

АВОСЬ частица разг. мүмкін, болким, итимал; тәүекел, тәүекелге салып; ~ он придёт мүмкін, ол келер; ◊ на ~ тәүекел деп; действовать на ~ тәүекелге ислеү.

АВОСЬКА ж. прост. тор қалта.

АВРАЛ м. 1. мор. аврал (корабльдин барлық адамы қатнасатуғын кемедеги көпшилдик жумыс); объявить ~ аврал жарыялау; 2. перен. разг. топалаң, топалаң салыу, қыстау ис; раббать без ~ов қыстаусыз ислеү, топалаң салмай ислеү.

АВРАЛЬНЫЙ прил. авраллық.

АВСТРАЛИЙСКИЙ прил. Австралия..., австралияның, австралиялы; ~е язықи австралиялы тиiller.

АВСТРАЛИЙЦЫ мн. (ед. австралиец м., австралий ж.) австралиялылар (Австралияның жергилекли халқы).

АВСТРИЙСКИЙ прил. Австрия..., австрияның.

АВСТРИЙЦЫ мн. (ед. австриец м., австрий ж.) австриялылар (Австрияның тийкарлы халқы).

АВТАРКИЯ ж. эк. автаркия (агрессивлик, басып алышылық үрүсларын таярлауға бағдарланған империалистик мәмлекетлердің экономикалық сиясаты).

АВТО I қоспа сөзлериң төмөндеги мәнилерди билдиремтуғын биринши белеги: 1) «автомобильлик», «автомобильдин», мыс.: автозавод автомобиль заводы; 2) «автомобиль», мыс.: автобензовоз бензин тасыйтуғын автомобиль.

АВТО II «автоматты», «автоматтың» деген мәнини билдиремтуғын қоспа сөзлериң биринши белеги, мыс.: автоподача өзинен-өзи бериү, өзинен-өзи жетекеріү.

АВТО III «өзи жүретуғын» деген мәнини билдиремтуғын қоспа сөзлериң биринши белеги, мыс.: автодрезина автодрезина, өзи жүретуғын дрезина.

АВТО IV «өзи» жасаған, «өзи» салған, «өзинин» деген мәнилерди билдиремтуғын қоспа сөзлериң биринши белеги, мыс.: автобиография автобиография, өзиник өмир баяны.

АВТОБАЗА *ж.* автобаза; работать на ~е автобазада ислеў.

АВТОБИОГРАФИЧЕСКИЙ прил. автобиографиялық, өмір баяны жазылған; ~ая побесть автобиографиялық повесть.

АВТОБИОГРАФИЯ *ж.* автобиография, өзинң өмір баяны; написать ~ю автобиографиясын жазыу, өзинң өмір баянын жазыу.

АВТОБЛОКИРОВКА *ж.* ж.-д. автоблокировка (*поездлардың жүрийн тартилек салып шын автомат сигнал беріү системасы*).

АВТОБУС *м.* автобус.

АВТОГАРАЖ *м.* автогараж, автомобильник гараж.

АВТОГЕННЫЙ прил.: ~ая свárка газ бензин еритип биритириү.

АВТОГРАФ *м.* 1. (текст, написанный его автором) ез қол жазбасы, ез қолы; 2. (собственноручная подпись) автограф, өзинң қойған қолы; взять ~ автограф алыу.

АВТОДОРЖИННЫЙ прил. автомобиль жол; ~ое дёло автомобиль жол жұмысы.

АВТОДРЕЗИНА *ж.* ж.-д. автодрезина, өзи жүретүгін дрезина.

АВТОЗАВОД *м.* автозавод, автомобиль заводы, автомобиль шыгаратуғын завод.

АВТОИНСПЕКЦИЯ *ж.* автомобиль инспекциясы.

АВТОКАР *м.* автокар (*жүк тасытуғын кишикен вагон, арба*).

АВТОКЛАВ *м.* автоклав (*түм-тусы жасылатуғын қалыптың ыдыс, физико-химиялық процесслерде ҳәм медицинада қолланылады*).

АВТОКРАН *м.* автокран, автомобиль краны.

АВТОКРАТИЧЕСКИЙ прил. автократиялық; ~ая власть автократиялық ұқи-мет.

АВТОКРАТИЯ *ж.* автократия (*жоқарғы ұқи-мет бир адамға шексиз бағынатуғын басқарып формасы*).

АВТОЛ *м.* автол.

АВТОЛАВКА *ж.* разг. автолавка, көшпели дүкән.

АВТОМАГИСТРАЛЬ *ж.* автомагистраль.

АВТОМАТ *м.* в разн. знач. автомат; станок-~ станок-автомат; телефон-~ автомат-телефон; работать как ~ автоматтай ислеў; стрелять из ~а автоматтан атыў.

АВТОМАТИЗАЦИЯ *ж.* автоматизация, автоматластырыу; ~ производства өндірісти автоматластырыу.

АВТОМАТИЗИРОВАТЬ *сов. и несов. что, в разн. знач.* автоматластырыу; ~ производственный процесс өндіріс процессин автоматластырыу; ~ движение ҳәрекетті автоматластырыу.

АВТОМАТИЗИРОВАТЬСЯ *сов. и несов. (становиться автоматическим)* автоматластысыу.

АВТОМАТИЗМ *м.* автоматизм (*ҳәрекеттің, қызылдың ерексиз, ықтыйрысыз ислеүі*).

АВТОМАТИКА *ж.* автоматика (1. илминң ҳәм техниканың тарауы; 2. автомобиль

тәй ҳәрекет ететүгін механизмдердин жынынтығы).

АВТОМАТИЧЕСКИЙ прил. 1. (само-действующий) автомат..., автоматты, автоматалиқ, өзи ислеутүгін; ~ая телефонная станция автомат телефон станции; 2. (машинальный, непроизвольный) ерексиз, ықтыйрысыз; ~ое движение ерексиз ҳерекет.

АВТОМАТНЫЙ прил. воен. автомат...; ~ая очередь автомата ок жаудырыу.

АВТОМАТЧИК *м.* 1. (тот, кто обслуживает автомат) автоматчи, автоматта ислеуші; 2. воен. автоматчик, автоматчи.

АВТОМАШИНА *ж.* автомашина.

АВТОМОБИЛЕСТРОЕНИЕ *с.* автомобильестроение (*санаттың автомобиллер шыгаратуғын тарауы*).

АВТОМОБИЛИЗМ *м.* автомобилизм, автомобиль спорты.

АВТОМОБИЛИСТ *м.* автомобилист, автомобильщи (автомобилизм менен шығылданыши).

АВТОМОБИЛЬ *м.* автомобиль; грузовой ~ жук автомобиль; легковой ~ жецил автомобиль; закрытый ~ жабық автомобиль; открытый ~ ашық автомобиль; ехать на ~е автомобиль менен жүриу.

АВТОМОБИЛЬНО-ТРАКТОРНЫЙ прил. автомобиль-тракторлық.

АВТОМОБИЛЬНЫЙ прил. автомобиль..., автомобиль шыгаратуғын; ~ые части автомобиль белекшелері; ~ый транспорт автомобиль транспорты; ~ая промышленность автомобиля санааты.

АВТОМОТРИСА *ж.* ж.-д. автомотриса (*өзи жүретүгін темир жол вагоны*).

АВТОНОМИЯ *ж.* автономия (bir мамлекеттегі айрым милдетке берилген сиясий ұкуқ - сиясий жақтан өзин-өзи басқарыу).

АВТОНОМНЫЙ прил. автономиялық, автономиялық; Каракалпакская ~ая республика Каракалпак автономиялық республикасы; ~ая область автономиялық область.

АВТОПАРК *м.* автопарк.

АВТОПИЛОТ *м.* автопилот (*ушып аппаратын автомат арқалы басқарып шынын қурылышы*).

АВТОПЛУГ *м.* автоплуг (*өзи жүретүгін плуг*).

АВТОПОГРУЗЧИК *м.* автопогрузчик (*жүктерди тишей, түсірий ҳәм бир жерден екинши жерге алтып барып шын арналған машина*).

АВТОПОЁНИЕ *с. с.-х.* автопоилка арқалы сууғарыу (*малларды*).

АВТОПОЙЛКА *ж.* автопоилка (*малларды автомат арқалы сууғарып қурылышы*).

АВТОПОРТРЕТ *м.* автопортрет (*сууғаретишиңиң, скульптордың өзин-өзи салған портрети, сүрети*).

АВТОР *м.* автор; ~ повести повестьни авторы; ~ проектти авторы.

АВТОРЕМСИНДИЙ прил. автомобиль ремонтлайтуғын; ~е мастерские автомобиль ремонтлайтуғын устаханалар.

АВТОРЕФЕРАТ м. автореферат (авторың өзі жазған реферат); ~ диссертацияның авторефераты.

АВТОРИЗОВАННЫЙ 1. прич. от авторизовать; 2. прил. авторластырылган, автор рухсат еткен, автор макуллаган; ~ перевод авторластырылған аударма.

АВТОРИЗОВАТЬ сов. и несов. что авторластырыў, автор рухсат етиў, автор макуллаў; ~ текст перевода аударманың текстин авторластыру.

АВТОРИТАРНЫЙ прил. 1. (основанный на подчинении авторитету) жекке бийлик, жекке әхқимлик; 2. (стремящийся утвердить свой авторитет) өз абройын нығайтышы.

АВТОРИТЕТ м. 1. аброй, бедел, авторитет; пользоваться ~ом абройлы болыў, абройға иле болыў; потерять ~ аброй төгнүү, абройдан айырылыў, абройды жоғалтыў; 2. (лицо) абройлы адам, танылған адам, белгилі адам.

АВТОРИТЕТНО нареч. абройлы түрде, бедел менен.

АВГОРИТЕТНОСТЬ ж. абройлылык, беделлилік.

АВТОРИТЕТНЫЙ прил. 1. (пользующийся авторитетом) абройлы, исенміли, беделли, авторитетли; ~ый учёный абройлы или поз; 2. (заслуживающий доверия) абройлы, исенміли, беделли; ~ый журнал абройлы журнал; ~ое мнение исенміли пикир; узнать что-л. из ~ых источников бир нәрсени исенміли дереклерден билиүү; 3. (не допускающий возражений) омыраўлы, айбатлы; говорить ~ым тобон айбатлы дауыс пенен сөйлесиү.

АВТОРСКИЙ прил. автор..., авторлық; ~ий гонорар авторлық гонорар; ~ое право авторлық ҳукук; ~ий лист полигр. авторлық табак.

АВТОРСТВО с. авторлық; установить чёт-л. ~ биреудиң авторлығын анықтау.

АВТОРУЧКА ж. авторучка.

АВТОСВАРКА ж. см. автогенный.

АВТОСТОП м. ж.-д. автостоп (поезды визин-өзи токтататығын құрылыс).

АВТОСТРÀДА ж. автострада.

АВТОСЦЕПКА ж. ж.-д. автосцепка (вагонларды ҳам локомотивларды визин-өзи тиркейтүгін құрылыс).

АВТОТЕЛЕЖКА ж. автотележка, өзи күретүгін тележка.

АВТОТИПИЯ ж. полигр. автотипия (1. сүреттерди фотомеханикалық үсыл менен баспаға басыў; 2. үсындаид үсыл менен басылған тапма).

АВТОТОРМОЗ м. автомат тормоз (визин-өзи токтатышын тормоз).

АВТОТРАКТОРНЫЙ прил. автотракторлық, автомобиль-трактор ислеп шығаратуғы.

АВТОТРАНСПОРТ м. автотранспорт, автомобиль транспорты.

АГА I жеңд. ҳә, әҳа, ҳаў, үай, үак, сондай-ма, сондай-ма еди; ~, попался! әҳа, қолға түстин-бе!; ~, догнал я тебе! ҳә, сени күүп жеттим бе!; ~, тепеरь ты

молчыш! ҳә, сиди үндемей қалдың-ба!, енди недер екенсең!

АГА II частица прост. аү; ты помнишь его? — Ага сен оны билесен-бе? — Аү.

АГАВА ж. бот. агава (тропикалық осимлик).

АГАТ м. мин. агат (қыымбат баҳалы тас).

АГАТОВЫЙ прил. агат...; агаттан исленген.

АГГЛЮТИНАТИВНЫЙ прил. лингв. агглютинатив, агглютинативлы, жалғамалы; ~е языки агглютинатив тиллер, жалғамалы тиллер.

АГГЛЮТИНАЦИЯ ж. лингв. агглютинация (сөздерди түбірине аффикслер жалғаның эколы менен жасалып ҳам түрлөнүү, мыс. тюрк, монгол тиллеринде).

АГЕНТ I м. 1. агент, ўәкил; ~ по снабжению тәмийин етиў бойынша агент; страховой ~ камсызландырыў агенти; 2. (шинон) агент, шион, жансыз.

АГЕНТ II м. агент (табиятта анау) мынау күбылдысларды түүдүратуғын себеп).

АГЕНТСКИЙ прил. агентлик, агенттий.

АГЕНТСТВО с. агентлик; байковское ~ башы агентлиги; Телеграфное ~ Совет Союзның Телеграфлық агентлиги (ТАСС); Агентство Печати «Новости» (АПН) «Жаңалықтар» Баспа сөзиниң Агентлиги (АПН).

АГЕНТУРА ж. 1. (разведывательная служба) агентура (разведкалық хызмет); 2. собир. агентура, шпионлар, жансызлар.

АГЕНТУРНЫЙ прил. агентура..., агентуралық; ~ые сведения агентуралық мағылыматтар; ~ая разведка агентуралық разведка.

АГИТ мәниси бойынша «агитациялық» деген сөзге түйрә келетүгін қоспа сеззердиң биринши болеги, мыс.: агитбригада агитбригада, агитация жүргизиў бригадасы; агитпункт агитпункт, агитациялық пункт.

АГИТАТОР м. агитатор.

АГИТАТОРСКИЙ прил. агитаторлық, агитатордың.

АГИТАЦИОННЫЙ прил. агитация..., агитациялық; ~ая литература агитациялық эдебият; ~ая работа агитациялық жумыс.

АГИТАЦИЯ ж. агитация; предвыборная ~ сайлау алдындағы агитация.

АГИТБРИГАДА ж. агитбригада, агитация жүргизиў бригадасы.

АГИТИРОВАТЬ несов. 1. (заниматься агитацией) агитация жүргизиў, агитациялаў, угитлеў; 2. кого-что, разг. (убеждать в чём-л.) инандырыў, исендириў, угитлеў.

АГИТКА ж. разг. агитка (агитациялық мақсатке арналған әдебий ҳәм сүретшылық шығарма).

АГИТКАМПАНИЯ ж. агитациялық мағаза.

АГИТКОЛЛЕКТИВ м. агитколлектив, агитаторлар коллективи.

АГИТМАССОВНЫЙ прил. агитмассалық, ~ая работа агитмассалық жумыс.

АГИТПОЕЗД м. агитпоезд (көшпелі агитпункттың жол составы).

АГИТПУНКТ м. агитпункт, агитациялау пункты, агитациялық пункт.

АГЛОМЕРАТ м. агломерат (1. минералдар менен таң жынысларының бос, гөйек жынысысы; 2. ертп бирликтеги көткөн жұда майда руда).

АГНОСТИК м. филос. агностик (агностицизм тәрепдары).

АГНОСТИЦИЗМ м. филос. агностицизм (объективлик дүньяның ҳам оның рајағжалаңын законларын билүйді бийкарлайтығын идеалистик философиялық тәлімдеме).

АГОНИЗИРОВАТЬ несов. 1. мед. бийхүш ҳалда болыу, өлім ҳалында болыу; 2. перен. ең соңғы күшин жумсау, ең соңғы урыны.

АГОНИЯ ж. 1. мед. бийхүш ҳал, өлім ҳалы, 2. перен. ең соңғы урыны, ең соңғы күнич жумсау.

АГРАРИЙ м. аграрий (ири жер шебеси).

АГРАРНЫЙ прил. аграр..., аграрлық, аграрлық, ~ая реформа аграрлық реформа, ~ый вопрос аграрлық маселе.

АГРЕГАТ м. агрегат (1. бир неше түрдеги машиналардың бириккеси; 2. құрамалы машиналарда ұғыр түрдің детальлардың бириккеси).

АГРЕССИВНО нареч. агрессив түрде, агрессивлик түрде.

АГРЕССИВНОСТЬ ж. агрессивлilik, агрессиялық.

АГРЕССИВНЫЙ прил. 1. агрессив..., агрессиялық, агрессивлик, ~ая политика империалистов империалистлердин агрессиялық сиясаты, 2. перен. дүшпәншылық, қасының, ~ый тон дүшпәншылық дауыс.

АГРЕССИЯ ж. агрессия (бір мамлекеттің екінші мамлекетке террориясын басып алып ямаса оның ғэрэсизлігіне шекқойып шынын жасаған ұжымы), предупредить ~ую агрессияниң алдын алып.

АГРЕССОР м. агрессор, басып алышы, басқыншы.

АГРО- мәниси бойынша «агрономиялық» деген сөзге түрә көлөтүгін қоспа создердинң биринши болегі, мис.: агротехника агротехника, агробиология агробиология.

АГРОБИОЛОГИЧЕСКИЙ прил. агробиологиялық, ~ая наука агробиологиялық илим.

АГРОБИОЛОГИЯ ж. агробиология (биологияның жалпы нызамлары ҳақындағы илим).

АГРОКРУЖОК м. агрокружок (агроминиматтық күнжюк).

АГРОЛЕСОМЕЛИОРАТИВНЫЙ прил. агротехногенизатор, агротехнология, агротехнологик, ~е мероприятие агротехнология, агротехнология илажлар.

АГРОЛЕСОМЕЛИОРАТОР м. агротехногенизатор (агротехногенизация бойынша қынғасы).

АГРОЛЕСОМЕЛИОРАЦИЯ ж. агротехногенизация (жоқарғы өним алып шынын төгай хожалығында климаттық ҳам жер шаошттың жақсылай илажлары).

АГРОМИНИМУМ м. агроминимум (аүыл

хожалығына пішисли ең зәрурлықтың үсулы), дың ҳам илімдердин жынысысы).

АГРОНОМ м. агроном.

АГРОНОМИЧЕСКИЙ прил. агрономиялық, ~ая наука агрономиялық илим, ~е достижение агрономиялық жетискенлик лер.

АГРОНОМИЯ ж. агрономия (жерди ислемдүй әйел хожалығы үзілешінде оның рајағжалаңын законларын билүйді бийкарлайтығын идеалистик философиялық тәлімдеме).

АГРОПУНКТ м. агропункт (агрономиялық жетискенликтерди таратып үшін арналған пункт).

АГРОТЕХНИК м. агротехник (агротехника бойынша қынғасы).

АГРОТЕХНИКА ж. агротехника.

АГРОТЕХНИЧЕСКИЙ прил. агротехника..., агротехникалық, ~е мероприятие агротехникалық илажлар.

АГРОУЧЕБА ж. агрономиялық оқыу.

АГРОХИМИЧЕСКИЙ прил. агрохимия агрохимиялық.

АГРОХИМИЯ ж. агрохимия (өсімдіктерди азықтандырып ҳам оларды қорғау үзілешіндегі илим).

АД м. 1. рел. дозак, жәхәнчем; 2. перен. азап, аүйрлық, жапа; ◇ кромёшный ад аүйр жағдай, дозаққа түскенден.

АДАЖИО муз. 1. нареч. (медленно, проважно) асықпай, 2. с. нескл. адажио (музыкалық шығарма ямаса оның белими).

АДАМОВ прил. ~о яблоко анат. кітептегі түйини, жұтқышашақ.

АДАПТАЦИЯ ж. 1. биол. (приспособление к окружающим условиям) адаптация, бейимлесиу, ийкемлесиу, үйрениу, ~глаза көздің бейимлесиу; 2. (облегчение текста) адаптация, ийкемлестириу, жецил letip (тексты).

АДАПТЕР м. адаптер, сес түсириші (кушайткыш арқалы сесті жазып түсиришін күрьышыс).

АДАПТИРОВАННЫЙ 1. прич. от адаптировать; 2. прил. адаптацияланған, адаптация этилген, ийкемлестирилген, же циллестирилген; ~ текст ийкемлестирилген текст

АДАПТИРОВАТЬ сов и несов. что адаптациялау, адаптация этий, ийкемлестирий, жециллестирий.

АДВОКАТ м. 1. юр. адвокат, ақлаушы, 2. перен. (защитник) жақлаушы.

АДВОКАТСКИЙ прил. юр. адвокаттық, ~ая деятельность адвокаттық хызмет

АДВОКАТУРА ж. 1. (деятельность адвоката) адвокатура, адвокатшылық хызмет, 2. соб. юр. адвокаттар.

АДЕКВАТНЫЙ прил. адекватлы, уқасас, мегзес, ылайык, барабар, тең, туры келетүгін, ~е понятия адекватлы түсніктер.

АДЕНОИДЫ мн. (ед. аденоид м.) мед аденоид (жұтқышақтың исиүй).

АДЕПТ м. тәрепдар (қандай да бир тәлімдемен).

АДЖАРСКИЙ прил. Аджар.., аджардың; ~ аүл аджар аүылы.

АДЖАРЦЫ мн. (ед. адярец м., адярка ж.) аджарлар, аджарлылар (Аджар АССРда түркіші тайкарғы халық).

АДМИНІСТРАТИВНО - ТЕРРИТОРИАЛЬНЫЙ прил. административ-территориалык; ~ое деление СССР СССРдың административ-территориалык болиниүй.

АДМИНІСТРАТИВНО - ХОЗЯЙСТВЕННЫЙ прил. административ-хожалықлык.

АДМИНІСТРАТИВНЫЙ прил. административ..., администраторлик; ~ая должность администраторлик хызмет орны; в ~ом порядке административ жолы менен, административ төрттепе; ~ое взыскание административлик жаза.

АДМИНІСТРАТОР м. администратор, жүйалы басқаруышы, ҳәким.

АДМИНІСТРАТОРСКИЙ прил. администраторлык, ҳокимшилик; ~е способности администраторлык үқыптар.

АДМИНІСТРАЦІЯ ж. 1. (учреждение) администрация, мәкеме басқаруышы; 2. собир. администрация, мәкеме басшылары.

АДМИНІСТРИРОВАНИЕ с. администраторлык етиү, ҳәкимшилик, бюрократлы түрде басқаруышылык.

АДМИНІСТРИРОВАТЬ несов. администраторлык етиү, ҳәкимшилик етиү, бюрократлы түрде басқаруышы.

АДМИРАЛ м. адмирал; ~ флота флот адмиралы.

АДМИРАЛТЕЙСКИЙ прил. адмиралтействолык.

АДМИРАЛТЕЙСТВО с. адмиралтейство (1. корабльдерди құрылатуғын, құралланатуғын ҳәм ремонтыланатуғын орны; 2. патша Россиясында ҳәм Англияда төңиз флот ислерин басқаратуғын орган).

АДМИРАЛЬСКИЙ прил. воен.-мор. адмирал..., адмираллык; ~ое звание адмираллык атақ; ~ий корабль адмирал корабли.

АДРЕС м. 1. адрес; тбичный ~ туұры адрес; домашний ~ үй адреси; дать ~ адрес бериү; переменить ~ адрес взгертиү; доставить письмо по ~у хатты адреси бойынша тапсырыу; 2. (письменное приветствие) адрес, күттілеклау хат; юбилейр получий много адрессөн юбилир кеп күттілеклау хаттар алды; ⚡ не по ~у керек жерине емес, тиисли орнына емес; обращаться не по ~у керек жерине менен сөйлеспөү; по ~у кого-л. биреүдин адреси бойынша, биреүге қарат; в ~ кого-л. биреүге, биреүдин атына; в ~ советской делегации совет делегацийсының атына.

АДРЕСАНТ м. адресант, хат жибериүши.

АДРЕСАТ м. адресат, хат алышы; за иенаходеним ~а хат алышының табылмаганлығы ушын.

АДРЕСНЫЙ прил. адрес...; ~ый стол адрес столы; ~ая книга адрес книги.

АДРЕСОВАТЬ сов. и несов. кого-что, кому-чему жибериү, адресске жибериү, адреслеү; ~то письмо ~бовано вам бул хат сизиң адрессицизге жиберилген.

АДРЕСОВАТЬСЯ сов. и несов. к кому-чему барып сораү, хат аргалы сораныү.

АДСКИ нареч. разг. жүдә, жүдә ҳәм, әбден, оғада; я ~устал мен жүдә ҳәм шаршадым.

АДСКИЙ прил. 1. (ужасный, невыносимо трудный) оғада жаман, жүдә аўыр, әбден қыйын; дорожка ~ая оғада жаман жол; 2. разг. (чрезвычайный, чрезмерный) шектен тыс, ҳәбден асқан, қатты, шыдан болмайтуғын; ~ое терпение шектен тыс шыдамлық; ~ая боль шыдан болмайтуғын аўырыу; 3. (злобный, коварный) жаман, ҳарам, жауыз; ~ий замысел жауыз нийет, ҳарам ой.

АДСОРБИРОВАТЬ сов. и несов. что, физ., хим. адсорбциялау, синириү.

АДСОРБЦИЯ ж. физ., хим. адсорбция, синириү.

АДҮОНКТ м. адъюнкт (жоқарғы жекерий оқыу орындары аспирант).

АДҮОНКТУРА ж. адъюнктура (жоқарғы жекерий оқыу орындарындағы аспирантура).

АДЬЮТАНТ м. воен. адъютант (жекерий начальниктиң қасында я штабта ҳәр түрли тапсырмаларды орынлайтуғын офицер).

АДЬЮТАНТСКИЙ прил. адъютанттың, адъютантлык; ~е обязанности адъютантлык үзүйпалар.

АДЫГЕЙСКИЙ прил. адъегей..., адъегидин; ~язык адъегей тили.

АДЫГЕЙЦЫ мн. (ед. адъегец м., адъегеца ж.) адъегейлер (Адыгей ҳәм Черкес автономиялық областтыларында жасасаңы негизиге халық).

АЖИОТАЖ м. 1. ажиотаж (капиталистлик жәмийетте бағалы қағазлардан ямаса товарлардан ортық қун алғы мақсетинде олардың бағаларын көтериү ямаса туシリү); биржевой ~ биржалык ажиотаж; 2. перен. (сильное возбуждение, волнение) ҳөйлігінүү, тынышсызланыү, катты қызыү.

АЖУР I м. уст. шилтер; торлы гезлеме (еки жағынан откерип тоқыу, нағыс салып ҳәм үсүндай гезлеме).

АЖУР II нареч. бухг. ажур (счетоводлық исте операциялардың исленген күни бухгалтер дәсттерлерине жасаңы барылышы).

АЖУРНЫЙ прил. 1. (сквозной, прозрачный) шилтерли, торлы; ~е перчатки торлы қолғап; 2. перен. (искусно сделанный) шебер исленген, пухта исленген.

АЗ м. 1. уст. аз (рустың «а» ҳәрибиниң ески аты); 2. мн. азы (первоначальные сведения) бастаң, ең дәслепки мағлұматтар, басланғыш, түпкір; начать с авз бастаң баслау; ⚡ ни азә не знать хеш нарсе билмей, дым түсінбей, түк билмей.

АЗАРТ м. кумар, қызығыу, берилүү; войти в ~ кумар тутыу; работать с ~ом кумар менен ислеү.

АЗАРТНО нареч. кумарланып, қызығып, берилгендик; ~играть во что-л. бир нарсени кумарланып ойнау.

АЗАРТНЫЙ прил. кумарлы, қызық, берилгендик; ~ый спор кумарлы бесеки; ~ая игря кумарлы ойны.

АЗБУКА ж. 1. (алфавит) элиппе, алфавит; выучить ~у элиппени ядлап алышу; 2. (букварь) элиппе, элиппе книги; 3. перен. (основа чего-л.) баслама, негиз; тийкар; ⚡ ~а Морзе Морзе азбукасы (теле-

графта ҳәріплерди бериү ушын қолланылатурын шартли белгилер); нөтная ~а нота азбукасы (музыка сеслериниң белгилериниң жыйнағы).

АЗБУЧНЫЙ прил. 1. әлиппе...; ~ые прописи әлиппе жазыўлары; 2. перен. (общезвестный) ҳәммеге мәлім, ҳәр кимге белгилі; ~ая йистина ҳәммеге мәлім ҳақықат.

АЗЕРБАЙДЖАНСКИЙ прил. Азербайджан..., азербайджанлық; ~ая нефть азербайджан нефти.

АЗЕРБАЙДЖАНЦЫ мн. (ед. азербайджанец м., азербайджанка ж.) азербайджанлыр, азербайджанлылар (Азербайджан ССРында жасалтының тийкаргы халық).

АЗИАТ м. (коренной житель Азии) Азия адамы.

АЗИАТСКИЙ прил. Азия..., азиялы; ~материк Азия материги.

АЗИМУТ м. 1. астр., геод. азимут (меридианның тегислиги менен тик тегисликтиң арасындағы бұрыш); 2. воен. азимут (берилген бағыт пенен арқаға қараған бағытты қурайтуын мүгеш); идті по ~у азимут бойынша жүрүй.

АЗОТ м. азот (химиялық элемент).

АЗОТИРОВАТЬ сов. и несов. что азотлау, азот бериү; ~ почву жерге азот бериү.

АЗЭТИСТИЙ прил. хим. азот..., азотлы; ~е удобрение азотлы төгіндер.

АЗЭТННЫЙ прил. хим. азот..., азотлы; ~ая кислота азот кислотасы.

АИСТ м. ләйлек.

АЙ мәжд. 1. (выражает боль, испуг, страх) ой, бай-бай; ай-ай-ай! — закричал он ой-ой-ой! — деп бақырып жиберди ол; 2. (выражает неудовольствие, упрёк, порицание) ей; ай, как это нехорошо! ей, буның жақсы емес; 3. (выражает удивление, восхищение) хой; ай-ай-ай! какой голос! хой, хой, хой! қандай дауыс! ◊ ай да... эне..., әнекей..., мине қандай...; ай да молоңец! эне жигит!

АЙВА ж. бий (ағаш ҳәм миңде).

АЙВОВЫЙ прил. бийин...; бийиден исленген.

АЙМАК м. аймак (1. Бурят АССРда ҳәм Алтай автономиялы областтында район деген сөз; 2. Монгол Халық Республикасында: ири җәкимлик-территориялық бирлек).

АЙРАН м. айран.

АЙСБЕРГ м. айсберг (ығып жүретуын музлы таң).

АКАДЕМИЗМ м. академизм (1. илимий ҳәм оқыяй исперинде практикадан және түрмисстың талаптарынан шетленген теориялық бағыт; 2. сүйрет салып искусствоныңдағы бағдар).

АКАДЕМИК м. академик; почётный ~хурметли академик.

АКАДЕМИЧЕСКИЙ прил. 1. академия..., академиялық, академияның; ~ий устав академия уставы; ~ое издание академия баспасы; 2. (учебный) академиялық; ~ий год академиялық жыл; ~ий час академиялық саат; 3. (следующий принципам академизма) академиялық; ~ая жи-

вопись академиялық живопись; 4. перен. академиялық; ~ий спор академиялық тар-тыс; ◊ ~ий театр академиялық театр.

АКАДЕМИЧНОСТЬ ж. академизмлик, практикадан қол үзенгенлик, түрмиска байланысызлық.

АКАДЕМИЯ ж. академия; Академия наук СССР СССР Илимлер академиясы; сельскохозяйственная ~ауыл хожалық академиясы; военная ~аэскерий академиясы; ~ художеств художестволық академиясы.

АКАЦИЯ ж. бот. акация, сәрби ағаш.

АКВАМАРИН м. мин. аквамарин (жасыл тас).

АКВАМАРИНОВЫЙ прил. аквамарин...; аквамариннен исленген.

АКВАРЕЛЬ ж. 1. (краска) акварель, акварель бояуы; 2. (картина, рисунок) акварель сүйрети.

АКВАРИУМ м. аквариум (балық, есириү ушын исленген җайыз).

АКВЕДҮК м. акведук (сүй өткөретуын трубалары бар кепир).

АККЛИМАТИЗАЦИОННЫЙ прил. климатласғанлық, климатласатуын, көнлигетуын, бейимлесетуын.

АККЛИМАТИЗАЦИЯ ж. климатласыу, көнлигүй, бейимлениү; опыты по ~и новых сортов пшеницы байдайдың жана сортларын климатластыруы бойынша тәжирибелер.

АККЛИМАТИЗИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что климатластырыу, көнликтариү, бейимленириү.

АККЛИМАТИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. (о животных, растениях) климатласыу, бейимлениү, бейимленирилиү, көнликтарилиү; 2. перен. (о человеке) көнлигиү, үррениү.

АККОМОДАЦИЯ ж. аккомодация, ийкемлесиү, көнигиү; ~глаза көздің ийкемлесиү.

АККОМПАНЕМЕНТ м. аккомпанемент, қосылыу; петь под ~ рояльга қосылып қосык айттыу.

АККОМПАНИАТОР м. аккомпанементши, аккомпанемент етиүши.

АККОМПАНИРОВАТЬ несов. кому-чему, на чём аккомпанементлеу, қосылып шертиү.

АККОРД м. аккорд (музыкалық сеслердин үнлесип қосылып); взять несколько ~ов бир неше аккордларды алтыу; заключительный ~ 1) муз. соңғы аккорд; 2) перен. ақырыңы үақыя, тамамланған хәдийсе.

АККОРДЕОН м. аккордеон (музыка эсбағы).

АККОРДЕОНIST м. аккордеонши, аккордеон шертиүши.

АККОРДНЫЙ прил. аккордлық, кесип берилген (договор бойынша берилген); ~ая работа аккордлық жумыс, кесип берилген жумыс; ~ая оплата труда мийнеттиң аккордлық телеми.

АККРЕДИТИВ м. фин. аккредитив (бир кредит мәжемесиниң екинши биреүге ақша төлей җаққындағы көрсетпесі).

АККРЕДИТИВНЫЙ прил. фин. аккредитив...; ~ая форма расчётов еспаласыў-
дың аккредитив түри.

АККРЕДИТОВАТЬ сов. и несов. кого-что
1. фин. ақшаны алыйды исениү, ақшаны
алыйды тапсырыў; сауда ислерин исениү,
сауда ислерин тапсырыў; 2. дип. ўекил
етип белгилеў.

АККУМУЛИРОВАНИЕ с. аккумуляция-
лау, жыйыў, топлау, жәмлеў.

АККУМУЛИРОВАТЬ несов. что акку-
муляциялау, жыйыў, топлау, жәмләў.

АККУМУЛЯТОР м. тех. аккумулятор, жынаўыш, топлаўыш (электр құғатын).

АККУМУЛЯТОРНЫЙ прил. тех. акку-
мулятор..., аккумуляциялық; ~ая батарея
аккумулятор батареясы.

АККУМУЛЯЦИЯ жс. аккумуляция, жыйыў, топланыў, жемлениў; ~енергияның топланыўы.

АККУРАТНО нареч. 1. (исправно, точно)
пухта, төртили; өз ўақтында, кешиктир-
мей; ~ отвеча́ть на письма хатларға өз
ўақтында жууап қайтарыў; 2. (тицательно)
пухта, шебер, пысық, таза етил; ~ перес-
писать что-л. бир нарсени пухта етил ке-
ширип жазыў; быть ~ одётным пухта кийи-
ниу.

АККУРАТНОСТЬ жс. пухталық, шебер-
лилық, төртилилік, пысықлылық, таза-
лылық; проявить ~ пухталық көрсеттүй.

АККУРАТНЫЙ прил. 1. (исполнительный)
төртили, пухта, ықшамлы; ~ый рабочий
пухта хызметкер; 2. (тицательно
сделанный) уқыпсы, шебер, пухта ислен-
ген, пысық исленген, таза; ~ая работа
пухта исленген жумыс.

АКР м. с.-х. акр (Англия ҳәм Арга Аме-
рикадағы 4047 м² ге барабар жер майданы).

АКРОБАТ м. акробат (циркеги шебер
гимнастикасы, дәрәзасы).

АКРОБАТИКА ж. акробатика (гимнас-
тиканың ҳәм цирк внериниң түри).

АКРОБАТИЧЕСКИЙ прил. акробат...,
акробатикалық; ~е упражнения акробати-
калық шынышыўлар.

АКРОБАТКА женск. от акробат.

АКРОПОЛЬ м. ист. акрополь (әдәтте
төбөшүктөр орналасқан ғайемги грек қала-
сының негизги қоршалған болеги, қорған,
кремль).

АКСАҚАЛ м. ақсақал.

АКСЕЛЬБАНТЫ мн. (ед. аксельбант м.)
аксельбанттар (патишалық Россияда ҳәм
басқа елларде генераллар, офицерлер,
адъютанттар ийнине тағаттуғын шылбыр).

АКСЕССУАР м. 1. (принадлежность
чего-л.) аксессуар (бир нарсеге тийсли
бүйімлар); 2. мн. аксессуары (детали,
дополняющие что-л.) екинши дарежели
ўақылар, майда-шүйде бөлеклер (живо-
письме, скульптурда, зебиятта); 3.
театр. (бутафория) аксессуар (театр
сақнасының майда затлары).

АКСИОМА жс. аксиома (1. илимде дә-
лилсiz қабыл етілетүгүн қайғыда, реже;
2.перен. шекисиз шынлық, ҳақықатлық).

АКТ м. 1. (действие, событие) ўақыя,
акт, айрықша ис; террористический ~ тер-

ористлик акт; 2. (указ, постановление)
акт, қарап; ~ на вёчное пользование зем-
лём жерди мәңгі пайдаланыуна берил-
генлиқ акты; 3. юр. акт; обвинительный ~
айылау акты; составить ~ акт дүзүү,
акт жасау; 4. театр. переде, акт; комедия в
трёх актах үш передели комедия; Ⓣ акты
гражданского состояния гражданлық ҳе-
лет актлары (мемлекет органлары тәрепи-
нен түшүлүш, қайтыс болып, пеке ҳам
ажырасын фактларын жазып оттырыў).

АКТЕР м. 1. актёр (артист); комический
~ комедиялық актёр; 2. перен. разг. (при-
творщик) жөн, жедигей.

АКТЕРСКИЙ прил. актёр..., актёрлық;
~ое мастерство актёр шеберлиги.

АКТИВ I м. собир. актив, белсенди;
партийный ~ партия активи; созывать ~
актив шақырыу.

АКТИВ II м. 1. фин. актив (мәжеме
балансының белими); 2. перен. таблица, же-
тискелилк; записать что-л. себе в ~ бир
нарсени өз табысына жазыў.

АКТИВИЗАЦИЯ жс. активлениү, ак-
тивлесиү, жаңланыү.

АКТИВИЗИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что
активленириү, жаңландырыу.

АКТИВИСТ м. активист, белсенди.

АКТИВИСТКА женск. от активист.

АКТИВНО нареч. актив, белсенни; ~
участвовать в общественной работе же-
мийетлик жумыста актив катасыу.

АКТИВНОСТЬ жс. активилик, белсен-
диллик; политическая ~ трудящихся мий-
неткешлердин сиясий активилиги; прояв-
литься ~ активилик көрсетиүй.

АКТИВНЫЙ I прил. 1. (дeятельный,
энергичный) актив...; белсенди, искер;
~ый комсомолец актив комсомолец; 2.
(действующий, развивающийся) актив...;
кушеништы, үлгайышы; ~ый процесс в
ләгkих экспедиция актыв процесс; Ⓣ ~ое
избирательное право полим. актыв сайлау
хүкүкү.

АКТИВНЫЙ II прил. бухг. актив...;
~ баланс актив баланс (киристил шығыс-
тан көп болыўы).

АКТНЫЙ биринши белегинде қанша
акт болса, соңша актты көрсеттүгүн
қоспа сеззердид өкінши белеги, мыс.: одино-
актый бир актлы; двухактый еки актлы.

АКТОВЫЙ прил. актовый; ~ зал (сал-
танталы мәжлис өткерилитуғын зал).

АКТРИСА женск. от актёр.

АКТУАЛЬНОСТЬ жс. актуальлық, жүдө-
зәүрүллік, айрықша өзмийетлилк; ~ науч-
ной темы илимий теманың актуальлығы.

АКТУАЛЬНЫЙ прил. актуаль...; ак-
туальлы, жүдө зәүрүллі, айрықша өзмийет-
ли; ~ вопрос актуальлы маселе.

АКУЛА жс. акула (балақ).

АКУСТИКА жс. 1. акустика (физиканың
белими); 2. еситилиү; хорошая ~ жақсы
еситилиү.

АКУСТИЧЕСКИЙ прил. акустикалық,
еситилишшилк; ~е условия зала залдың
еситилишшилк жағдайы.

АКУШЕР м. акушер (акушерлик бойынша
қынгырау врачи).

АКУШЕРКА ж. акушерка.

АКУШЕРСКИЙ прил. акушер..., акушерлик.

АКУШЕРСТВО с. 1. (отдел медицины) акушерлик (медицинаның болими); 2. (деятельность акушера, акушерки) акушер хызмети, туузышыга жәрдем көрсетиү иси.

АКЦЕНТ м. 1. лингв. (ударение) пәт; пәт белгиси, акцент; 2. (произношение) акцент, сөйлеү өзгешлиги; говорить с ~ом акцент пенен сөйлеү; ⚡ сделать ~ на чём-л. бир пикирди нығайтып айтты, бир нәрсеге айрықша кеүил бөлиү.

АКЦЕНТИРОВАТЬ сов. и несов. что и без доп. 1. лингв. (ставить акцент) акцент қойып; 2. перен. бир пикирди нығайтып айтты, бир нәрсеге айрықша кеүил бөлип айтты.

АКЦЕПТ м. акцент (1. юр. келисімдеги қойылған шарттерге ырзалық беріп; 2. счёт арқалы төлеүге берилген ырзалық және төлеү қағазларына разы болып қойылған қол).

АКЦЕПТОВАТЬ сов. и несов. что, фин. акцептлеү (акция документлерин төлеүгө қабыллау).

АКЦИЗ м. акциз (капиталистлик елдерде ҳам патша Россиясында; гей бир товарларга салынатуын жанапай салыптырт).

АКЦИЙНЫЙ прил. акциз..., акцизлик; ~ сбор акциз жыйымы.

АКЦИОНЁР м. акционер (акция ийеси, акционерлик мәжемениң шериги).

АКЦИОНЁРНЫЙ прил. акциялық, акция тийкарланған; ~ое общество акциялық уйым.

АКЦИОНЁРСКИЙ прил. акционерлик.

АКЦИЯ I ж. 1. эк. акция (капиталистлик көрханаларда қолланылатуын баҳалы қағаз); 2. перен. мн. акции қәдир, баға, тәсир; их ~и падают олардың тәсир икеинші барыттар.

АКЦИЯ II ж. полит. акция (бир маңытке жетиү ушын исленген ҳарекет); дипломатическая; ~е дипломатиялық акция.

АКЫН м. ақын, бахсы.

АЛБАНСКИЙ прил. албан..., албаниың; ~ язық албан тили.

АЛБАНЦЫ мн. (ед. албанец м., албанка ж.) албаны, албанлылар (Албанияда турсышы тийкарлық халық).

АЛГЕБРА ж. алгебра.

АЛГЕБРАЙЧЕСКИЙ прил. алгебра..., алгебралық; ~е фбрумулы алгебра формулалары.

АЛЕБАРДА ж. ай балта.

АЛЕБАСТР м. алебастр, ҳәжже.

АЛЕБАСТРОВЫЙ прил. алебастр..., ҳәжже...; алебастран исленген, ҳәжжеден исленген.

АЛЁШТА несов. 1. (становиться алым) қызырь; восток ~л күн шығар қызырды; 2. (виднеться — об алам) қызырьп көриниү, қызырьп саз бериү.

АЛЖИРСКИЙ прил. Алжир..., алжирдин.

АЛЖИРЦЫ мн. (ед. алжирец м., алжирка ж.) алжирлылар, алжирлар (Алжир халқы).

АЛИБИ с. нескл. юр. алиби (жинаят үақтында айылкердин иске қатнасы жоқылығын дәллелей ушын басқа бир жерде болыу); доказать своё ~ ее алибисин дәллелей.

АЛИЗАРИН м. хим. ализарин.

АЛИЗАРИНОВЫЙ прил. хим. ализарин...; ализариннен таярланған.

АЛИМЕНТНЫЙ прил. юр. алимент..., алиментлик; ~е платежи алиментлик төлөйлер.

АЛИМЕНТЫ только мн. юр. алимент; получать ~ алимент алышу; платить ~ алимент телеү.

АЛКАЛОИД м. хим. алкалоид (ишинде азоты бар силами органикалық зат).

АЛКОГОЛИЗМ м. алкоголизм, мәскүнәмлик, ишиүшилик.

АЛКОГОЛИК м. арақхор, мәскүнәм.

АЛКОГОЛЬ м. алкоголь (спирт ҳәм спирти ишилмеклер).

АЛКОГОЛЬНЫЙ прил. алкоголь..., алкогольни, спирти; ~е напитки алкогольни ишилмеклер.

АЛЛАХ м. алла, қудай; ⚡ одному ~у извёстно кеш кимге мәлім емес, кеш ким билмейді.

АЛЛЕГОРИЧЕСКИЙ прил. аллегориялы, астарлы мәнили; ~ жанр аллегориялы жанр.

АЛЛЕГОРИЧНОСТЬ ж. аллегориялық, астарлы мәнилилік.

АЛЛЕГОРИЧНЫЙ прил. аллегориялы, астарлы мәнили.

АЛЛЕГОРИЯ ж. аллегория, астарлы мәни.

АЛЛЕГРО муз. 1. нареч. (быстро, оживленно) тез, жылдам; 2. с. нескл. аллегро (музыкалық шығарма ямаса оның беллими).

АЛЛЕЯ ж. аллея, қыябан (еки жағына ағашлар егилген жол).

АЛЛИГАТОР м. аллигатор (крокодилдик бир түри).

АЛЛИТЕРАЦИЯ ж. лит. аллитерация (сөслик жағының тасирин қүшетиү ушын бирдеги үнсизлөрдің топланып келиүи, мыс.: жар жығылып жалып етти).

АЛЛО межд. алло (телефон арқалы сөйлескенде «тыңқап түрүптан», «тыңқаптың» деген мәнини билдиреди).

АЛЛЮР м. аллюр (от жүргисиниң түри).

АЛМАЗ м. алмас (1. ұсақ тас; 2. усы тастың жуқа қызындысы, шийше кесиүеге қолланады).

АЛМАЗНЫЙ прил. алмас..., алмастан исленген; ~ блеск алмас жалтырагы.

АЛОГИЗМ м. алогизм (1. логикаға қайшы келиүшилик; 2. күлкүли болыу ушын логикалық байланысларды бузып көрсететүүгүн стилистикалық усылы).

АЛОГИЧЕСКИЙ прил. см. алогичный.

АЛОГИЧНЫЙ прил. логикасыз, логикаға қарсы келетүүгүн.

АЛОЭ с. нескл. бот. алоэ (тропикалық ҳәм субтропикалық өсүмликтік).

АЛТАЙСКИЙ прил. Алтай..., алтай-лык, алтайдың; ~е язықи Алтай тиллери.

АЛТАЙЦЫ мн. (ед. алтәец м., алтайка ж.) алтайлылар (РСФСР Алтай крайының Тай-Алтай автономиялы областынында жасаңызы халық).

АЛТАРЬ м. церк. алтарь (*тахт тұратуғын шыркейдің шығыс бөліми*).

АЛТЫН м. уст. үш тыйын; не было ни гроша, да вдруг ~ погов. соқыр тыйын табалмай, бир байлыққа жолсызы.

АЛФАВИТ м. әлиппе, алфавит; латинский ~ латын әлипспеси; греческий ~ грек әлипспеси; по ~у алфавит бойынша, алфавит тәртиби бойынша.

АЛФАВИТИЙ прил. әлиппе..., алфавит..., алфавитлик; ~ый указатель алфавитлик көрсеткиш; расположить в ~ом порядке алфавит тәртиби бойынша орналастырып.

АЛХИМИК м. алхимик (алхимия менен шығылданышы).

АЛХИМИЯ ж. алхимия (ортадағы мистикалық тәлімам).

АЛЧНО нареч. аш көзлик пenen, іөпсікаўлык, дүньяпаразлық, сықмарлық пenen.

АЛЧНОСТЬ ж. аш көзлик, іөпсікаўшылық, дүньяпаразлық, сықмарлық.

АЛЧНЫЙ прил. аш көзлик, іөпсікаў, дүньяпараз, сықмар.

АЛЫЙ прил. ашық қызыл; ~е розы ашық қызыл гүлдер.

АЛЫЧА ж. алша (*агаш ҳәм мийәе*).

АЛЫЧЕВЫЙ прил. алша...; алшадан исленген.

АЛЬБАТРОС м. зоол. альбатрос (құс).

АЛЬБИНИЗМ м. альбинизм (пигменттың денеде жетиспейшилигінен теринин, шаштың ағарыұы).

АЛЬБИНОС м. альбинос (альбинизм белгилери бар адам, ҳайран ямаса есімлік).

АЛЬБОМ м. альбом; ~ для марок маркалар ушын альбом.

АЛЬБОМНЫЙ прил. альбомның, альбомға арналған.

АЛЬБУМИНЫ мн. (ед. альбумйн м.) биохим. альбуминлер (сүйдә ерити туғын бар топар майды белоклар).

АЛЬМАНАХ м. альманах (көркем-әдебияттың, тарихий ҳәм публицистикалық шығармалардың жынысы).

АЛЬПИЙСКИЙ прил. Альпы...; бийик тау...; ~е мұға бийик тау жайлалуары.

АЛЬПИНИЗМ м. альпинизм (бийик тауарлардың таобесине шығыу спорты).

АЛЬПИНИСТ м. спорт. альпинист (альпинизм менен шығылданышы).

АЛЬПИНИСТКА женск. от альпинист.

АЛЬПИНИСТСКИЙ прил. спорт. альпинист..., альпинистлик; ~ лагерь альпинистлик лагерь.

АЛЬТ м. альт (1. баланың ямаса ҳаялдың жуғын дағысы; 2. тарлы ямаса дем менен шерттеп туғын саз ғасбабы).

АЛЬТЕРНАТИВА ж. альтернатива (еки ямаса бир неше мүмкіншіліктен биреудін таңлат алғы әзіргүлігі).

АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ прил. альтернатив..., альтернативалық; ~ое решение альтернативалық шешиш.

АЛЬТИМЕТР м. альтиметр (ушың бииктігін анықтайтуғын авиациялық ғасбан).

АЛЬТОВЫЙ прил. муз. альт...; ~ тоң альт тоны.

АЛЬТРУИЗМ м. альтруизм (өзинң жеңке мәслеринен басқалар ушын бас тартың).

АЛЬТРУИСТ м. альтруист (өз ҳарекеттінде альтруизмди қолданатуғын адам).

АЛЬТРУИСТИЧЕСКИЙ прил. альтруистлик, альтруизмге негизленген; ~поступок альтруистлик ис.

АЛЬТРУИСТИЧНЫЙ прил. см. альтруистический.

АЛЬТРУИСТКА женск. от альтруист.

АЛЬФА ж. альфа (грек әлипспесиниң бириңиң ҳәрибикиниң аты); ♂ ~а и омега басы ҳем аяғы, ең тийкарғысы; от ~ы до омеги бастаң аяғына шейин.

АЛЮМИНИЕВНЫЙ прил. алюминий..., алюминийли; алюминийден исленген; ~ая промышленность алюминий санааты; ~ая посуда алюминийден исленген ыдыс.

АЛЮМИНИЙ м. алюминий.

АЛЯПОВАТЫЙ прил. келисиксиз, көркесіз, турпай исленген, турпай, жарасыксыз.

АМАЗОНКА ж. уст. амазонка (1. салт атты ҳаял; 2. атқа салт мингенде күйетуғын ҳаялдың узын көйлеги).

АМАЛЬГАМА ж. 1. хим. амальгама (бир металдың сынат пenen ериттеси ямаса сынатқа қосылған металлардың қоспасы); 2. перен. (смесь разнородных веществ) курама, қосынды.

АМАЛЬГАМОВАТЬ сов. и несов. что 1. (слиплять) амальгамалау (металлды сынат пenen еритти); 2. (покрывать амальгамой) амальгамалау; ~ зеркало айнаны амальгамалау.

АМАЛЬГАМНЫЙ прил. амальгамлы.

АМБАР м. хамбар.

АМБАРНЫЙ прил. хамбар..., хамбардың.

АМБИЦИЯ ж. өзин сүйиүшлилік, наымсгейлік, наымсшыллық, мемменлік; человек с ~ей өзин сүйиүши адам; үдәритьтеся в ~ю катты өкпелилигін билдириү.

АМБРА ж. жупар.

АМБРАЗУРА ж. амбразура (1. воен. топтан, миномёттан, пулемёттан ҳәм т. б. оқ ататуғын тесик; 2. айна, қапы ушын исленген тесик).

АМБУЛАТОРИЯ ж. амбулатория.

АМБУЛАТОРНЫЙ прил. амбулатория..., амбулаториялық; ~ приём амбулаториялық қабыл етиү; ~ больной амбулаториялық кесел адам.

АМЕБА ж. амёба (ең этийайы бир клеткалы ҳайван).

АМЕРИКАНСКИЙ прил. Америка..., американ...; ~ материк Америка материги.

АМЕРИКАНЦЫ мн. (ед. американец м., американка ж.) американлылар, американлылар (Америка Құрама Штаттарының халқы).

АМЕТИСТ м. мин. аметист (хасыл токс).

АМЕТИСТОВЫЙ прил. аметист..., аметистли; аметистен исленген.

АММИАК м. хим. аммиак (*ииси жарысын, реңсиз газ*).

АММИАЧНЫЙ прил. хим. аммиак..., аммиаклы; ~е соединение аммиаклы биркелер.

АММОНАЛ м. хим. аммоний (*жарылғыш зат*).

АММОНИЙ м. хим. аммоний (*азот ҳәм водород атомдарының бириккеси*).

АМНИСТИРОВАНИЕ с. амнистия бериү, амнистия бойынша босатыў, кешириў, кеширим бериў.

АМНИСТИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что амнистия бериў, амнистия бойынша босатыў, кешириў, кеширим бериў.

АМНИСТИЯ ж. амнистия, кеширим; освободить кого-л. по ~ и амнистия бойынша босатыў.

АМОРАЛЬНОСТЬ ж. бийәдеплик, аморальлық, моральсызылық, бузықлық.

АМОРАЛЬНЫЙ прил. бийәдеп, амораль..., моральсыз, бузық; ~ый посту́пок бузық ис; ~ое поведение аморальлық жүріс-түрсы.

АМОРТИЗАТОР м. тех. амортизатор (*машиналарда, аппараттарда ҳәм т. б. секириў, силкиниј ямаса соғыў ҳәрекетин пәсейттій ушин орнатылған құрылыш*).

АМОРТИЗАЦИОННЫЙ прил. амортизациялық; ~ый срок амортизациялық мұндет; ~ое устройство амортизациялық құрылыш.

АМОРТИЗАЦИЯ ж. амортизация (**1.** затлардың жұмысалыў, тозығына қарай бағаларының көмійі; **2.** силкиниј, соқытыў ҳәрекеттерин пәсейттій ушин қойылатуын зат).

АМОРТИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что амортизация ислеў, амортизациялаў.

АМОРФНОСТЬ ж. **1.** хим., мин. аморфлық, кристалланбаганлық; **2.** (*бесформенность, расплывчатость*) формасызылық, қолипсизлик.

АМОРФНЫЙ прил. **1.** хим., мин. аморфлық, кристалланбаган; ~ое вещество аморфлы зат; **2.** (*бесформенный, расплывчатый*) формасыз, қолипсиз.

АМПЕР м. физ. ампер (*электр тогының күшин өлшемі бирлигі*).

АМПЕРМЕТР м. физ., тех. амперметр (*электр тогының күшин өлшемін есбағ*).

АМПЛИТУДА ж. физ. амплитуда (*теңселин, тербелеп түрған деңениң тең салмақлы ҳалынан ең көп айысыды*); ~ колебания маятника маятникиң тенселий амплитудасы.

АМПЛУА с. нескл. **1.** театр. амплуа (*актердың үкібына ылайық көлетуғын ролльерди атқарысы*); ~ комика комиктика амплуасы, масқарапаздың амплуасы; **2.** перен. ис, көр, жағдай; это же мое ~ бул мениң корим емес.

АМПУЛА ж. мед. ампула (*аз мүндардағы дарилерди, сывороткаларды ҳәм т. б. сақтау үшін пүткіллей бекитилген ыдыс*).

АМПУТАЦИЯ ж. мед. ампутация, кесип

таслау, кесип тасланыу; ~ ноги аяктың кесип тасланыу.

АМПУТИРОВАТЬ сов. и несов. что ампутация етий, кесип таслау.

АМУЛЕТ м. тумар.

АМФИБИЯ ж. амфибия (**1.** сүү ҳәм құргақлықта жасағытуғын ҳайван; **2.** сүүда ҳәм құргақлықта да есетеуғын есімлік; **3.** сүүда ҳәм құргақлықта ушын қонатуын самолёт ямаса құргақлықта ҳәм сүүда жүретуғын автомобиль, танк).

АМФИБРАХИЙ м. лит. амфибрахий (силлабо-тоникалық қосық дүзилисінде бүйнілік стопа).

АМФИТЕАТР м. **1.** театр. амфитеатр; **2.** в знач. нареч. амфитеатром дегерекленип, коршалып; город расположена ~ом кала дегерекленип жайласқан.

АНАБИОЗ м. биол. анабиоз (*гәй бир тири организмдердин тиришилик етийнің үақытша тоқтамалығы*).

АНАКОНДА ж. анакоңда (*удавлар тұқымына киретуғын ең ири жылан*).

АНАЛИЗ м. в разн. знач. анализ; химический ~ химиялық анализ; качественный ~ сапалық анализ; ~ крови қанның анализи; ~ художественного произведения едебий шығармалық анализ; производить ~ анализ етий.

АНАЛИЗАТОР м. анализатор (**1.** затлардың, құбылыслардың ҳәм т. б. анализин ислеүтүгін ҳәр түрли приборлардың аты; **2.** анализ ясасау үшін нервли құрамалардың жынысы).

АНАЛИЗИРОВАНИЕ с. анализлеу, анализ етий, анализ жасау, таллау.

АНАЛИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что анализлеу, анализ етий, анализ жасау, таллау.

АНАЛИТИК м. аналитик, анализчи, анализлеуші, таллаушы.

АНАЛИТИЧЕСКИЙ прил. **1.** анализлик, анализге негизленген, таллауға тийкарланған; ~ий метод анализлик усызы; **2.** анализлейтуғын, анализ ететуғын, анализ жасауғын, таллауғын; ~ий ум анализлейтуғын ақыл; **3.** анализлик, анализлеу, анализ ушын арналған; ~ие весси анализлеу тәрзеси; ◇ ~ая геометрия аналитикалық геометрия, ~ая химия аналитикалық химия; ~ие язықи лингв. аналитик түллөр.

АНАЛОГИЧНЫЙ прил. аналогиялы, мегзес, сәйкес, үқсаған, үқсас; ~ий случай үқсас үақыя; ~е условия сәйкес жағдайлар.

АНАЛОГИЯ ж. аналогия, мегзеслик, сәйкеслик, үқсаслық; пәннәй ~я толық сәйкеслик; по ~и мегзеслиги бойынша; провести ~ю аналогия жүргизиү.

АНАМНЕЗ м. мед. анамнез (*кеселди билий ушынайналған мағлыұмат*).

АНАНАС м. бот. ананас (*есімлік ҳәм мийе*).

АНАНАСНЫЙ прил. ананас...; ананастан таярланған, ананастан исленген.

АНАНАСОВЫЙ прил. см. ананасный.

АНАПЕСТ, АНАПЕСТ м. лит. анапест (*пәнни буын еки пәтсиз буыннан кейин көлетуғын қосықтағы уш буынлы стопа*).

АНАРХИЗМ м. анархизм (пролетарлық илимниң социализмди, мәмлекетлик власты, сиясий гүрести бийкарлайтығын ҳәм пролетариаттың революциялық диктатурасына қарсы шығышы майдада буржуазиялық сиясий ағым).

АНАРХИСТ м. анархист (1. полит. анархизмниң тәрепдары; 2. перен. басылықтың танымайтышы).

АНАРХИСТСКИЙ прил. анархистлик.

АНАРХИЧЕСКИЙ прил. анархиялық, анархизмлик; ~ое течение анархиялық ағым.

АНАРХИЧНЫЙ прил. анархиялық, тәртипсіз, былғасқан.

АНАРХИЯ ж. анархия (1. полит. шелкемлескен ұжумети, заңдары, миннегиң жүрсі-турсы нормалары болмаган жәмиәттік жағдай; 2. перен. басысызлық, тәртипсізлік, былғасқанлық); ◇ ~ произвідства жк. өндірис анархиясы.

АНАРХО-СИНДИКАЛИЗМ м. полит. анархиялық синдикализм (майдада буржуазияның реакциясын халық аралық профсоюз қарекетіндеғи анархизмниң тәсіри астындағы оппортунистик ағым).

АНАРХО-СИНДИКАЛИСТ м. полит. анархиялық синдикалист (анархиялық синдикализм тәрепдары).

АНАРХО-СИНДИКАЛИСТСКИЙ прил. полит. анархиялық синдикализм..., анархиялық синдикалистлик.

АНАТОМ м. анатом (анатомия бойынша қынғас).

АНАТОМИРОВАНИЕ с. өлікті жарыў, өліктің ишин ашыў.

АНАТОМИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что өлікті жарыў, өліктің ишин ашыў.

АНАТОМИЧЕСКИЙ прил. 1. анатомия..., анатомиялық; ~ атлас анатомиялық атлас; 2. (относящийся к анатомированию) жарып көрілген, жарып көриў...; ◇ ~ тәтр анатомия театры (өліклерди жарып көриўшиң айрықша құрылған жағдай).

АНАТОМИЯ ж. анатомия (тири организмниң формасы ҳәм дүзилсіс ұақындағы илим, жанын организмниң құрылышы); ~ живётных хайётанлардың анатомиясы; ~ растений өсімдіктер анатомиясы.

АНАФЕМА ж. 1. (отлучение от церкви) динен қуыў, ширкеуден ажыратыў; 2. перен. бран. нөлөт, ҳарамзада.

АНАХРОНИЗМ м. 1. анахронизм (бір дәүірдегі ұақыяларды ямса құбылыслорды жаңа қызысын арқасында басқа бір дәүірге еткериў); ~ы в историческом романе тарихий романдағы анахронизмлер; 2. (пережиток) анахронизм (хәзірги жағдайға сәйкес келмейтуғын ескиликтиң қалдығы).

АНАХРОНИЧЕСКИЙ прил. анахронизмлик, анахронизм болған.

АНАХРОНИЧНЫЙ прил. см. анахронический.

АНАЭРБНЫЙ прил. анаэроблық.

АНАЭРБЫ мн. (ед. анаэроб м.) биол. анаэроблар (кислородсыз жерде де тиришилік етептуғын организмлер).

АНГАЖЕМЕНТ м. үст. театр. ангажемент (артистлерди договор бойынша жұмысқа шақырыу).

АНГАЖИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что, үст. 1. театр. (предлагать ангажемент) шақырыу; 2. ойынға шақырыу; ~ на вальс вальс ойынна шақырыу.

АНГАР м. ав. ангар (самолёттарды сақтай, қойып ҳәм гезектеги ремонтын журғизүү үшін исленген айрықша жай).

АНГАРНЫЙ прил. ангар..., ангэрлық.

АНГЕЛ м. прям. и перен.periште.

АНГЕЛЬСКИЙ прил. 1. рел. periште...; 2. перен. periштедей, periште...; ~ий характер periштедей миңез-кулық; ~ое терпение periштедей шыдамлылық.

АНГИДРИД м. хим. ангидрид (суу менен бириккендे кислота беретпүн қыышыл).

АНГИДРИТ м. ангидрит (жинарал).

АНГИНА ж. мед. ангина, тамақ аүйрыў.

АНГЛИЙСКИЙ прил. англичан..., английялық; ~язық англичан тили; ◇ ~ замбок англичан күлгін.

АНГЛО-АМЕРИКАНСКИЙ прил. англо-американ, англо-америкалық.

АНДАНТЕ муз. 1. пареч. (медленно, плавно) жай; 2. с. неска. анданте (музыкалық шығарма ямаса оның бөлімі).

АНЕКДОТ м. 1. анекдот (құлқили, тамаша ұақыя ұақындағы қысқа гүррин); 2. перен. разг. анекдоттай ұақыя, әдеттен тыс ұақыя.

АНЕКДОТИЧЕСКИЙ прил. 1. анекдотлы, анекдотлық; ~ий рассказ анекдотлық гүррин; 2. (невыдавалый, маловероятный) анекдоттай; қопал, болмаган; ~ое происшествие анекдоттай ҳәдіссе.

АНЕКДОТИЧНЫЙ прил. см. анекдотический.

АНЕМИЧНЫЙ прил. 1. мед. (малокровный) аз қанлы, қаны аз; 2. перен. (вялый, бездейственный) димарсыз, вяз.

АНЕМІЯ ж. мед. аз қанлылық, қаны азлық.

АНЕМОМЕТР м. метеор. анометр (ұағаның қозғалысы тәзелігин өлшейтуғын есбағ).

АНЕРБИД м. анероид (барометриң бир түрі).

АНЕСТЕЗИРОВАТЬ сов. и несов. что, мед. анестезиялау, аүйрмайтуғын етиү; ~ операционное после кесетуғын жерди аүйрмайтуғын етиү.

АНЕСТЕЗИРУЮЩИЙ 1. прич. от анестезировать; 2. прил. мед. анестезиялаушы, аүйртпайтуғы; ~е сре́дства анестезиялаушы дәри-дөрмаклар.

АНЕСТЕЗИЯ ж. мед. анестезия (анестезиялаушы дәри-дөрмаклардың қолланып кеселленген жерди аүйртпайтуғын етиү); общая ~ жалпы анестезия; мёстная ~ жергиликли анестезия.

АНИЛИН м. хим. анилин (бояй, дәри ҳәм т. б. таярлауға қолланылатуғын сүйкілдік).

АНИЛИНОВЫЙ прил. хим. анилин..., анилины; ~ое производство анилина ёндириси; ~ые краски анилинли бояйлар.

АНИМАЛИСТ м. иск.аниалист (көбінесе ҳайуанларды салатуғын сүреттеші ямаса скулптор).

АНИЗИЗМ м. анимизм (табияттың күшин, қубылысын жаңы бар деп түсініш).

АНИМИСТИЧЕСКИЙ прил. анимизмлик.

АНИС м. анис (1. өсімдік ҳәм туқымalary; 2. алма ағашы ҳәм майесі).

АНИСОВЫЙ прил. 1. анисли; анистен таярланған; ~ое масло анистен таярланған май; 2. анис...; ~ые яблоки анис алмалары.

АНКЕР м. тех. анкер (1. саатлардың жүретуғын механизмнің болегі; 2. бир құрылыштың ажыралмас болеклерин биректиреугең металдан исленген деталь).

АНКЕРНЫЙ прил. тех. 1. анкер...; анкерли; часы на ~ом ходу анкерли саат; 2. анкер...; ~ый болт анкер болты.

АНКЕТА ж. анкета; заполнить ~у анкетаны толтырыў.

АНКЕТНЫЙ прил. анкета..., анкеталық; ~е данные анкеталық мағлұмалар.

АННАЛЫ только мн. ист. жылнама.

АННЕКСИРОВАТЬ сов. и несов. что, полит. аннексия жасаў, басып алыў.

АННЕКСИЯ ж. полит. аннексия, басып алыў.

АННОТАЦИЯ ж. аннотация (китапта берилген қысқаша характеристика).

АННОТИРОВАНИЕ с. аннотация жазыў, аннотация дүзүй.

АННОТИРОВАТЬ сов. и несов. что аннотация жазыў, аннотация дүзүй.

АННУЛИРОВАНИЕ с. бийкарлаў, бийкар етиў, жоққа шыгарыў.

АННУЛИРОВАТЬ сов. и несов. что бийкарлаў, бийкар етиў, жоққа шыгарыў; ~договор келисімди бийкар етиў.

АНД м. физ. анод (օң зарядланған электрод).

АНДОННЫЙ прил. анод...; ~ ток анод тоғы.

АНОМАЛИЯ ж. аномалия, нормадан айыў, натуұрылық; ~ в физическом развитии сыртык денениң раұажланыудагы натуұрылық; ♂ магнитная ~ магнит аномалиясы.

АНОМАЛЬНЫЙ прил. аномаль..., нормадан айыў, натуұры...; ~ое состояние аномаль жағдай; ~ое явление аномаль құбылысы.

АНОНИМ м. анонимши, домалақ арза жазыўши.

АНОНИМКА ж. разг. аноним хат, домалақ арза.

АНОНИМНЫЙ 1. (неизвестный по имени) аноним..., аты белгисиз; ~ый автор аты белгисиз автор; 2. (без имени автора) аноним..., аты жоқ, аты беймәлім; ~ое письмо аноним хат, домалақ арза.

АНОНС м. анонс, алдын ала билдириў, жарыялаў (спектакль, концерт жөнинде).

АНОНСИРОВАТЬ сов. и несов. что, о чём анонс етиў, алдын ала билдириў, жарыялаў.

АНОРМАЛЬНЫЙ прил. нормальсыз, аномаль, нормадан тыс; ~ое явление аномаль құбылыс.

АНОФЕЛЕС м. зоол. анофелес (безгек шыбыны).

АНСАМБЛЕВЫЙ прил. ансамбль...

АНСАМБЛЬ м. в разн. знач. ансамбль; ~ народных инструментов халық музика өсбарапарының ансамбли; архитектурный ~ архитектуралық ансамбл.

АНТАГОНИЗМ м. антагонизм (келисімге келлеңтүргиң қарама-қарсылық); классовый ~ классык антагонизм.

АНТАГОНИСТ м. 1. (непримиримый противник) антагонист (келисімге келлеңши); 2. мн. антагонисты бил. антагонистлер (қарсылық ҳарекетті органлар).

АНТАГОНИСТИЧЕСКИЙ прил. антагонистлик; ~е противоречия антагонистлик қарама-қарсылықтар.

АНТАГОНИСТИЧНЫЙ прил. см. антагонистический.

АНТАРКТИКА ж. геогр. Антарктика (жер шарының түсілік полярлық областы).

АНТАРКТИЧЕСКИЙ прил. геогр. Антарктика..., антарктикалық; ~ материк антарктикалық материк.

АНТЕННА ж. антенна; передающая ~ тарататуғын антенна.

АНТЕННЫЙ прил. антенналық; ~ое оборудование антенналық үскенелер.

АНТИ приставка, бир нерсеге қарсы ямаса душапан, қас деген мәннін билдиреди, мыс.: антибөнниң урыска қарсы; антиколониальный колониализмге қарсы.

АНТИАЛКОГОЛЬНЫЙ прил. алкогольге қарсы, алкогольизме қарсы, ишишшиликке қарсы, маскунемшиликке қарсы.

АНТИБИОТИКИ мн. (ед. антибиотик м.) мед. антибиотиклер (бактерияларды, микробларды өлтіретуғын ямаса олардың есійн токтатуғын химиялық заттар).

АНТИГОСУДАРСТВЕННЫЙ прил. антиимпериалистлик, мәмлекетке қарсы.

АНТИДЕМОКРАТИЧЕСКИЙ прил. антидемократиялық, демократияға қарсы.

АНТИДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ прил. антидialektikaлық, диалектика қарсы.

АНТИИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКИЙ прил. антиимпериалистлик, империализмге қарсы.

АНТИИСТОРИЧЕСКИЙ прил. тарихқа қарсы.

АНТИКВАР м. антиквар (ески ҳасыл затларды сатыпай).

АНТИКВАРНЫЙ прил. 1. антиквар..., антикварлық (ески ҳәм баҳалы); ~е вёщи антиквар үәжлер; 2. антиквар...; ~ый магазын антиквар дүкени.

АНТИКОММУНИСТИЧЕСКИЙ прил. антикоммунистлик, коммунистлерге қарсы.

АНТИЛОПА ж. антилопа, жайран.

АНТИМАРКСИСТСКИЙ прил. антимарксизмлик, антимарксистлик, марксизмге қарсы; ~ая теория антимарксистлик теория.

АНТИМАТЕРИАЛИСТИЧЕСКИЙ прил. антиматериализмлик, антиматериалистлик, материализмге қарсы.

АНТИМИЛИТАРИЗМ м. полит. антимилитаризм (империализм сиясатының ҳәм империалистик үрүсларға қарсы жұргизилген үлгімә халық арапалық ҳәрекет).

АНТИМИЛИТАРИСТ м. антимилитарист (антимилитаризмниң тәрепдары).

АНТИМИЛИТАРИСТИЧЕСКИЙ прил. см. антимилитаристский.

АНТИМИЛИТАРИСТСКИЙ прил. антимилитаризмлик, антимилитаристлик, милитаризмге қарсы.

АНТИНАРÓДНЫЙ прил. халықца қарсы.

АНТИНАУЧНЫЙ прил. илимге қарсы.

АНТИНАЦИОНАЛЬНЫЙ прил. милletке қарсы.

АНТИНОМИЯ ж. филос., лог. антиномия (бір-біrine сәйкес келмейтуғын еки экагдайың арасындағы қарама-қарсылық).

АНТИОБЩЕСТВЕННЫЙ прил. жемийетке қарсы; ~ посту́пок жемийетке қарсы қылымы.

АНТИПАРТИЙНЫЙ прил. антипартиялық, партияға қарсы.

АНТИПАТИЧНЫЙ прил. жеркениши, жақпайтыны, сүйкимсиз, жиірениши.

АНТИПАТИЯ ж. жеркениш, жақпайышлық, сүйкимсизлик, жиірениши; внушать ~ ю жеркениш пайда етий.

АНТИПОД м. антипод (1. геогр. жер шарының қарама-қарсы тәреплеринде жасаудыштар; 2. перен. қарама-қарсы көз қарастағы адам).

АНТИРАБОЧИЙ прил. рабочийларға қарсы.

АНТИРЕЛИГИОННЫЙ прил. динге қарсы, динге қарсы ғүресетуғын; ~ая пропаганда динге қарсы пропаганда.

АНТИСАНИТАРНЫЙ прил. антисанитарлық, иплас, тазалықсыз; ~е условия антисанитарлық жағдайлар, тазалықсыз жағдайлар.

АНТИСЕМІТ м. антисемит (еврейлерге душпанлық қатнасық жасаудыш адам).

АНТИСЕМИТИЗМ м. антисемитизм (өзлериңиң сиясий, класслық мақсатлерине қараң реақционерлердин еврейлерге қарсы туғызылан ұттылық жеке көриўшилігі).

АНТИСЕМІТСКИЙ прил. антисемит..., антисемитлик.

АНТИСЕПТИКА ж. мед. 1. (обеззараживание) антисептикалау (химиялық заттардың жәрдеми менен жарага микроблар жуқпайтынан етий); 2. (обеззараживающие средства) антисептика (микробка қарсы заттар).

АНТИСЕПТИЧЕСКИЙ прил. мед. антисептикалық; ~е средства антисептикалық дәре-дермаклар.

АНТИСОВЕТСКИЙ прил. антисоветлик, совет ұхқиметине қарсы.

АНТИТЕЗА ж. 1. (противоположность, противоположение) антитеза, қарама-қарсылық, қарама-қарсы жағдай; 2. лит. (стилистический приём) антитеза (қарама-қарсы келген түснік ҳәм образларды салыстыратуғын стилистикалық усыл).

АНТИТЕЗИС м. филос. антитезис (тезиске қарсы түснік).

АНТИТЕЛА мн. (ед. антитело с.) антителалар, дene қарсылыклары (организмде басқа белокларды, бактерияларды, олардың уларын жибергенде исленип шығатын заттар).

АНТИФАШИСТ м. антифашист, фашизме қарсы адам.

АНТИФАШИСТСКИЙ прил. антифашистлик, фашизмге қарсы, фашизмге қарсы алып барылған; ~ое движение фашизмеге қарсы алып барылған ҳәрекет.

АНТИХРИСТ м. рел. тәжжад.

АНТИХУДОЖЕСТВЕННЫЙ прил. көркемлиги жоқ, көркемлікке қарсы.

АНТИЦИКЛОН м. метеор. антициклон (циклонлардың арасында жайласқан жоқары атмосфераның басым келген облысты).

АНТИЧНОСТЬ ж. әйлемгилік, әйлемгі дүньялық (бурынғы греклер менен римлердің мәдениеті).

АНТИЧНЫЙ прил. 1. әйлемгі, әйлемгі дүнья..., әйлемгі дүньялық; ~ое искусство әйлемгі дүнья искусствосы; 2. (классически правильный) келисикли, сымбатлы (жуз, бет, тұртқын тұурамы); ~ые черты лицä сымбатлы бет белгилери; ~ые формы сымбатлы формалар.

АНТОЛОГИЯ ж. лит. антология (жарыллық авторлардың таңламалы қосықла-рының жынысы); ~ советской поэзии совет поэзиясының антологиясы.

АНТОНИМ м. лингв. антоним (қарама-қарсы мәннедеги сөз).

АНТОНОВКА ж. антоновка (алма ағашының сорты ҳәм майы).

АНТОНОВСКИЙ прил.: ~е яблоки антоновка алмалары.

АНТРАКТ м. антракт (спектакльдиң актлеринің арасындағы тәнепис).

АНТРАЦИТ м. мин. антрацит (сапалы тас көмірдиң сорты).

АНТРАЦИТОВЫЙ прил. мин. антрацит..., ~е пласты антрацит қатламлары.

АНТРЕПРЕНЁР м. антрепренёр (капиталистик елларде спектакль, ойын үйімластирышы).

АНТРЕПРИЗА ж. антреприза (капиталистик елларде жеке театр мәкемесі).

АНТРЕСОЛЬ мн. (ед. антресоль ж.) 1. антресольлар (жайдың жоқарғы пәнэтажы); 2. антресольлар (заттардың сақтауышын пәнэттик астына исленген ағаш жайма); положить вёщи на ~ ўәжлерди антресольларға қойыў.

АНТРОПОЛОГ м. антрополог (антропология бойынша қыниге).

АНТРОПОЛОГИЧЕСКИЙ прил. антропология, антропологиялық; ~е работы антропологиялық жумыслар; ~й музей антропологиялық музей.

АНТРОПОЛОГИЯ ж. антропология (адамның биологиялық жаратылышы ҳақындағы илім).

АНТРОПОМЕТРИЧЕСКИЙ прил. антропометриялық; ~е данные антропометриялық мағлұмдатлар.

АНТРОПОМЕТРИЯ ж. антропометрия (антропологиялық изертлеудиң бир ұсынысы).

АНТРОПОМОРФИЗМ м. антропоморфизм (адамда болатуғын психикалық, қасиеттерди тәбият құбылысында, ҳайданшатта, затларда бар деп туғисиү).

АНТУРАЖ м. антураж (қоршап түрган жағдай).

АНФАС нареч. анфас, қарсы қарап, туұры қарап; сініться ~ анфас тусиү, қарсы қарап тусиү.

АНФИЛАДА ж. анфилада (қапылары менен ез-ара бириккен, бир-бирине избез-из келген өсірелер).

АНЧОУС м. анчоус (балық).

АНШЛАГ м. аншлаг (театрга, киноға билетлердин сатылып болынғанлығы жөніндегі дағаза).

АОРТА ж. анат. аорта, қолқа.

АПАРТАМЕНТЫ, АПАРТАМЕНТЫ мн. (ед. апартамент м.) апартамент (безелген үлкен жирие).

АПАРТЕЙД м. апартеид (расалық дискриминацияның бир түрі); проводить политику ~ а апартеид сініматын жүргизиү.

АПАТИТ м. апатит (минерал).

АПАТИТОВЫЙ прил. мин. апатит..., апатитли; ~ е mestorождения апатит көні.

АПАТИЧНОСТЬ ж. немкурайдық, рухсызылық; кейипсизлик.

АПАТИЧНЫЙ прил. немкурайды, рухсыз; кейипсиз.

АПАТИЯ ж. немкурайдылық, рухсызылық; кейипсизлик; впасть в ~ю рухсызылық берилүү.

АПЕЛЛИРОВАТЬ сов. и несов. 1. юр. шагым беріү, арза беріү; ~ в высшую инстанцию жоқарғы жерге арза беріү; 2. к кому-чему (обращаться за поддержкой) қуатлауды сораү, жердем сораү, жақлауды етиниү; ~ к общественному мнению жәмийетшилдикten қуатлауды сораү.

АПЕЛЛЯЦИОННЫЙ прил. юр. шагым..., шагым арза; ~ая жалоба шагым арза.

АПЕЛЛЯЦИЯ ж. 1. юр. шагым, шагым арза; подать ~ю на решение районного суда районных судьи құхманиң устинен шагым арза беріү; 2. (обращение за поддержкой) қуатлауды сораү, жердем сораү, жақлауды етиниү; ~я к общественному мнению жәмийетшилдикten қуатлауды сораү.

АПЕЛЬСИН м. апельсин (агаш ҳәм майбө).

АПЕЛЬСИННЫЙ прил. апельсин...; апельсиннен таярланған, апельсиннен исленген.

АПЕЛЬСИНОВЫЙ прил. см. апельсинный.

АПЛОДИРОВАТЬ несов. кому-чему қол шапталау.

АПЛОДИСМЕНТЫ только мн. қол шапталаулар; бүрнеле ~ қатты қол шапталаулар.

АПЛОБМ м. қоқырайыў, гәрдийиў, менменлиқ; говорить с ~ом қоқырайып сөйлей, гәрдийип сөйлеу.

АПГОЕЙ м. 1. астр. апогей, шың (ай орбитасының жерден ең узак түрган тоңкасы); 2. перен. шың, ең бийик дәреже,

ең жоқарғы дәреже; быть в ~е славы даңқтың шыңында болыў; ебі талант достый своего ~я оның таланты өзиниң ең жоқарғы дәрежесине жетти.

АПОЛИТИЧНОСТЬ ж. сиясатсызылық, сиясаттан шетленгенлик.

АПОЛИТИЧНЫЙ прил. сиясатсыз, сиясаттан шетленген.

АПОЛОГЕТ м. апологет, жақлаушы, қорғаушы (бирауди ямаса бир нарсени мақтаушы адам); ~ы капитализма капитализмиден қорғаушылары.

АПОЛОГЕТИКА ж. апологетика, жақлау, қорғау (бир нарсени алдын ала мақтау).

АПОЛОГИЯ ж. апология, мақтау, тәриплешшилик, жақлаушылық.

АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ прил. мед. апоплексиялық, апоплексияға байланыслы; ◇ ~ удар см. апоплексия.

АПОПЛЕКСИЯ ж. мед. апоплексия (мигде қан құйылғы ямаса мий тамырларының тығызын қалыпты).

АПОРТ м. апорт (алма ағашының сорты ҳәм майбө).

АПОСТЕРИОРИ нареч. филос., лог. апостериори, тәжирібие тийкарында, бар мәғлұматтар тийкарында.

АПОСТЕРИОРНЫЙ прил. филос., лог. апостериорлық, тәжирібеге тийкарланған, бар мәғлұматтарға тийкарланған.

АПОСТОЛ м. апостол (1. рел. Христостың шақильтериниң ҳәр бири; 2. перен. бир идеяның, тәліматтың жалының тарредары).

АПОСТРОФ м. апостроф (утирге қусаған қатар үсти белгеси, мыс.: Жанна д'Арк).

АПОФЕОЗ м. 1. (прославление, возвеличение) көтермелей, даңқын жайыу; 2. театр. апофеоз (спектакльдиң ямаса концерттиң салтанатты массалық көриниси).

АППАРАТ м. 1. (прибор) аппарат, аспап; телефонный ~ телефон аппараты; фотографический ~ фотография аппараты; 2. (совокупность учреждений) аппарат, басқарма; государственный ~ мәмлекетлик аппарат; 3. физиол. ағза; зрительный ~ көрий ағзалары; дыхательный ~ дем алың ағзалары; ◇ научный ~ илимий аппарат.

АППАРАТНЫЙ прил. 1. аппарат...; аппаратлық; 2. в знач. сущ. ж. аппаратная аппарат туратуын жай.

АППАРАТУРА ж. собир. тех. аппаратура (аппараттардың, қуравлардың жынысы).

АППЕНДИКС м. анат. аппендикс (скрыт инкапси күрт тәризли осиндици).

АППЕНДИЦИТ м. мед. аппендицит, скрыт инек.

АППЕТИТ м. 1. иштей, мейил; болчий ~ иштей аш қасқырайдай; потерять ~ иштей болмай; приятного ~а! иштейидиз болсын!; 2. мн. аппетиты перен. (стремления) нәспи, тилек, умтылыу.

АППЕТИТНЫЙ прил. иштей алатуны, иштейли, дәмли, мазалы.

АППЛИКАЦИЯ ж. аппликация (жекелеп қурап исленген сүрәт үсүлі ҳәм үсүл менен салынған сүрәт).

АПРЁЛЬ м. апрель.

АПРЁЛЬСКИЙ прил. апрель..., апрельдеги; ~ое утро апрель азаны.

АПРИОРИ нареч. филос. априори, тәжирибеге ғарезсиз, тәжирийбеден бурын; судый о чём-л. ~ тәжирийбеден ғарезсиз түрде пикир айтыў.

АПРИОРНЫЙ прил. филос. априорлық, тәжирибеге ғарезсиз, тәжирийбеден бурынғы; ~ое утверждение тәжирибеге ғарезсиз тастыбылау.

АПРОБАЦИЯ жс. 1. аprobация, аprobациялау, рәсмий түрде мақуллау, рәсмий түрде тастыбылау; ~ учёных программ өкүйи программаларын рәсмий түрде мақуллау; 2. с.-х. аprobация, аprobация жургизиү, сапасын белгилеү, сапасын анықлау; ~ семяң туқымның сапасын анықлау.

АПРОБИРОВАТЬ сов. и несов. что 1. (официально одобрять) аprobациялау, рәсмий түрде мақуллау, рәсмий түрде тастыбылау; 2. с.-х. (проводить аprobацию) аprobация жургизиү, сапасын белгилеү, сапасын анықлау.

АПТЕКА жс. аптека, дәрихана.

АПТЕКАРСКИЙ прил. аптека..., аптекалық, дәриханалық; ~е төвәры аптекалық товарлар, аптека ўажлери; ~е весы дәри тәрези.

АПТЕКАРЬ м. 1. (фармацевт) аптека хызметкери, дәригер; 2. уст. аптека ийеси, дәрия ийеси.

АПТЕЧКА жс. аптечка; домашняя ~үй аптечкасы.

АПТЕЧНЫЙ прил. аптека..., дәрихана...; ~ склад аптека склады.

АР м. с.-х. ар (көлеми 100 м² тен болған жер майданы).

АРАБЕСКИ мн. (ед. арабеска ж., арабеск м.) арабескалар (геометриялық фигурамадан исленген қызын нағыс).

АРАБИСТ м. арабист (араб тили, мәденияті бойынша қәниге).

АРАБСКИЙ прил. араб..., араблық; ~ий язық араб тили; ♀ ~ая ложадь бедеү ат, эреңи ат; ~ие цифры араб цифrlары.

АРАБЫ мн. (ед. араб м., арабка ж.) араблар, араблылар (Алдағы Азияны ҳам Арқа Африканы жайлайтының көп топар халықтар).

АРАНЖИРОВАТЬ сов. и несов. что, муз. аранжировкалау, аранжировка жасау, бейимлестириү, қолайластырыү.

АРАНЖИРОВКА ж. муз. аранжировка, аранжировкалау, бейимлестириү, қолайластырыү.

АРАПНИК м. қамшы.

АРАТ м. арат, шаруа, дийхан (Монгол Халық Республикасында ҳәм РСФСРдың Тыва автономиялы областында).

АРАТСКИЙ прил. арат..., шаруа..., дийхан...

АРБА ж. арба.

АРБИТР м. арбитр, каткуда, дәлдалыш; быть ~ом в каком-л. дөле бир исте дәлдалыш болыу.

АРБИТРАЖ ж. арбитраж, кәткудашлық, дәлдалышлық.

АРБИТРАЖНЫЙ прил. арбитраж...,

кәткудашлық, дәлдалышлық; ~ая комиссия арбитраж комиссиясы.

АРБУЗ м. ғарбыз.

АРБУЗНЫЙ прил. ғарбыз...; ғарбыздан таярланған; ~ая қорқа ғарбыз пәллеси.

АРГАМАК м. аргымақ.

АРГЕНТИНСКИЙ прил. Аргентина, аргентин...

АРГЕНТИНЦЫ мн. (ед. аргентинец м., аргентинка ж.) аргентинлилер, аргентиналылар (Аргентина халықтары).

АРГО с. неска, линев. арго (шартты сезлер, жаргон); воровскёе ~ уры аргосы.

АРГОН м. аргон (химиялық элемент).

АРГОНОВЫЙ прил. хим. аргон..., аргонлы.

АРГУМЕНТ м. 1. (основание, довод) аргумент, дәлил, себеп, тийкар; убедительный ~ исендерлерлик дәлил; 2. мат. аргумент (ғарезсиз взғерисли мүндар).

АРГУМЕНТАЦИЯ жс. 1. аргументация, дәлил келтириү, дәлиллеп беріү; положение нуждается в ~и жағдай дәлиллеуди талап етеди; 2. (совокупность аргументов) аргументация (аргументтер, дәлиллер жынындысы); слабая ~ая бос аргументация.

АРГУМЕНТИРОВАТЬ сов. и несов. что аргумент келтириү, дәлиллеү, дәлиллеп беріү.

АРЕНДА жс. 1. аrena, орталық сақна (цирктиң ортасында ойын ойналатуғын майданша); 2. перен. аrena, майдан; на международной ~е халық аралық майданда; ~а клёссовой борьбы класслық гурестик майданы.

АРЕНДАА жс. 1. (наём) арендалау, аренда, кирей; майы; ~а землі жерди арендалау; получить в ~у киреиге алыу; 2. (плата) кирей пул, кирей ҳақы; майы; отсрочить ~у кирей ҳақыны төлеү мүддәттін созыу.

АРЕНДАТОР м. арендаторы, киреиши, арендага алышы, киреиге алышы.

АРЕНДАТОРСКИЙ прил. арендаторлық, киреильник.

АРЕНДИННЫЙ прил. аренда..., кирей..., арендалық, киреильник; ~ый договор аренда келисими; ~ая плата кирей пул, кирей ҳақы.

АРЕНДОВАТЬ сов. и несов. что арендалау, киреиге алыу, киреине алыу; майына алышу; ~ землю жерди арендалау.

АРЕОМЕТР м. физ. ареометр (сүйкіліктың тығызлығын анықтайтуғын асбал).

АРЕСТ м. 1. қамау, қамақ, тутқын, тутқынға алышу; взять под ~ қамауға алышу; освобождать из-под ~а қамау астынан босатышу; сидеть под ~ом қамау астында жатышу; 2. арест, хатлау, тыым салышу (суд органлары тарепинен мүлкке, дәскеге бийлик етиүгеге салынған қадаған); иаложайты ~ на имущество мүлкти хатлау, дәскени хатлау.

АРЕСТАНТ м. уст. қамаудағы адам, қамақтағы адам, үйге түскен адам.

АРЕСТАНСКИЙ прил. уст. 1. қамаудағы адамыңы..., қамақтағы адамыңы..., үйге түскен адамыңы...; 2. в знач. сущ. ж. арестантская қамаұхана.

АРЕСТОВАННЫЙ 1. прич. от арестовать; 2. в знач. сущ. м. арестованный и ж. арестованная қамаудағы адам, тұтындағы адам, үйге түскен адам; весті ~ ҳамаудағы адамларды алып кетиү.

АРЕСТОВАТЬ сов. и несов. 1. кого-что қамауда алыў, қамаў, үйге салыў; 2. что, юр. хатлаў; ~ имущество мүлкти хатлаў, даскени хатлаў.

АРЕСТОВЫВАТЬ несов. см. арестовать.

АРИОЗО с. нескл. муз. ариозо (*кишкене лирикалық ария*).

АРИСТОКРАТ м. аристократ, ақ сүйек, тере.

АРИСТОКРАТИЧЕСКИЙ прил. в разн. знач. аристократиялық, ақ сүйек..., төрелик; ~ое общество аристократиялық жәмийет; ~ие манёры аристократиялық әдәттер; ~ая республика ист. аристократиялық республика.

АРИСТОКРАТИЯ ж. 1. собир. (родовая знать) аристократия, ақ сүйеклер, төрелер; 2. собир. аристократия (*бир класстық ямаса жәмийеттік топардың артықшаш жағдайда түрліші болегі*); рабочая ~ рабочий аристократия; 3. ист. (форма государственного правления) аристократия (*мемлекеттің басқаруудың формасы*).

АРИСТОКРАТКА женск. от аристократ.

АРИТМИЧНОСТЬ ж. ритмизизм.

АРИТМИЧНЫЙ прил. ритмизмы.

АРИФМЕТИКА ж. арифметика.

АРИФМЕТИЧЕСКИЙ прил. арифметика..., арифметикалық; ~ая задача арифметикалық маселе; ~ие действия арифметикалық әмбаптер.

АРИФМОГРАФ м. арифмограф (арифметика эмбелерин ези механикалық жол менен шығаратуғын ҳәм өзинен-бзи жазып баратуғын есаплау машинасы).

АРИФМОМЕТР м. арифометр (столдың устине қойылатуғын есаплауышы машина).

АРИЯ ж. муз. ария (*операда жеке даудыс пепен айттың ушыны жазылған шығарма*).

АРКА ж. архит. арка (*гүмбезленген бастырма*); ~ моста көпирдин аркасы; ◇ триумфальная ~ жөнис аркасы.

АРКАДА ж. архит. аркада (*баганаларға ямаса сүтіндерге сүйеніп тұратуғын арналған*).

АРКАН м. аркан.

АРКАНИТЬ несов. кого-что аркан менен тутыў, аркан менен усладу.

АРКТИКА ж. геогр. Арктика (*жер шарының арқа полярлық області*).

АРКТИЧЕСКИЙ прил. Арктика..., арктикалық; ~ие льды Арктика мұзлары; ~ая экспедиция арктикалық экспедици.

АРМАДА ж. армада (*корабль, самолёт, танклердиң үлкен бириккеси*); воздушная ~ хауа армадасы.

АРМАТУРА ж. тех. арматура (1. аппарат, машина, құрылым, электр жарығы ушын керекли заттар; 2. темир бетонлы құрылымдардың полаттан исленген керегеси).

АРМАТУРНЫЙ прил. арматура..., арматуралық; ~е работы арматура жұмыслы-

ры; ~е материалы арматуралық материалы.

АРМАТУРЩИК м. арматуршы (*арматура таяргауды ямаса орнатыпши рабочий*).

АРМАТУРЩИЦА женск. от арматурщик.

АРМЕЙСКИЙ прил. армия..., эскерий.

АРМИЯ ж. 1. армия, эскерлик; Советская Армия Совет Армиясы; действующая ~ ҳәрекет этишүү армия; служить в ~и армияда хымет этиүү; призываться в ~ю эскерлике шақырылышу; 2. перен. армия; ~я специалистов қенигелер армиясы.

АРМЯК м. уст. шекпен (*шапанға усаған уст кийим*).

АРМЯНЕ мн. (ед. армянин ж., армянка ж.) армянлар (*Армян ССРында жасайтуын тийкарлық халық*).

АРМЯНСКИЙ прил. армян..., армянның; ~язык армян тили.

арак род. п. мн. от арака.

АРОМАТ м. хош ийис, жупар ийис, жағымлы ийис.

АРОМАТИЧЕСКИЙ, **АРОМАТИЧНЫЙ** прил. см. ароматный.

АРОМАТНЫЙ прил. хош ийисли, жупар ийисли, жағымлы ийисли.

АРОЧНЫЙ прил. архит.аркалы; ~ мост аркалы көпір.

АРСЕНАЛ м. 1. воен. (*склад оружия*) арсенал, қуран-жарақхана, жарақхана; 2. перен. (*большое количество*) жүдө көп, көп ўәж, көп нәрсе; он привлек целый ~ доказательств ол жүдө көп дәлиллер көлтириди.

АРТ= мәниси бойынша *картиллерилялық* деген сөзге сәйкес келетуғын қоспа сөздердиң бириниш белеги, мыс.: арттивизиби артиллерия дивизионы; артподготовка артиллерилялық таярлық.

АРТАЧИТЬСЯ несов. 1. (о животных) ҳөксисленүү, қызыкланыу (ат, ешек ҳақында); 2. разг. (*упрямиться — о человеке*) қызырлық етиү, өжетлик етиү.

АРТЕЗИАНСКИЙ прил. артезиан, террэдеги; ~е воды артезиан суулары; ~й колодец артезиан кудығы.

АРТЕЛЬ ж. артель; сельскохозяйственная ~ аүйл қожалық артели; промысловая ~ касипшилик артели; ~ инвалидов инвалидлер артели.

АРТЕЛЬНЫЙ прил. 1. артельдин, жәбдилескен; ~ый устाब артельдин уставы; 2. (общий, совместный) биригип исленген, шерилесип исленген; ~ая работа биригип исленген жұмыс.

АРТЕЛЬЩИК м. уст. 1. (член артели) артельши, артель ағасасы; 2. (староста артели) артель ақсақалы.

АРТЕРИАЛЬНЫЙ прил. анат. артерия..., артериялық, қызыл қан тамырлы; ~ая кровь артериялық қан.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ м. мед. артериосклероз (*қан тамырының кесели*).

АРТЕРИЯ ж. 1. анат. артерия, қызыл қан тамыры; сөнниа ~ үйқы артериясы; 2. перен. (*путь сообщения*) катнас жол (*көбинесе сүй менен*); вбидная ~ суү қатнас жолы.

АРТИКЛЬ м. грам. artikel (гейпара тиллерде атлықлардың алдына қойылатуғын жанапай).

АРТИКУЛИРОВАТЬ несов. лингв. артикуляциялау, сести айтыу.

АРТИКУЛЯЦИОННЫЙ прил. лингв. артикуляциялык.

АРТИКУЛЯЦИЯ ж. лингв. артикуляция (сести айтыуда сөйлеүгө азасаларның ҳарекети ҳәм олардың орналасын жағдайы).

АРТИЛЛЕРИЙСКИЙ прил. артиллерия..., артиллериялык; ~ий полк артиллерия полки; ~ая подготбка артиллерия-лық таярлық; артиллериядан оқ жаўдырып.

АРТИЛЛЕРИЙСТ м. артиллерист, топ атышы; топшы уст.

АРТИЛЛЕРИЯ ж. 1. собир. артиллерия; топ уст.; зейтина ~я зенит артиллериес; дальnobайная ~я үзаққа ататуғын артиллери; самохбонда ~я ези жүретүшүн артиллери; лёгкая ~я жеңил артиллери; тяжёлая ~я 1) аүүр артиллери; 2) перен. (о человеке) жай басар; 2. (род войск) артиллери; служить в ~и артиллериада хызмет этиу.

АРТИСТ м. 1. артист; блерный ~ опера артисти; народный ~ республики республиканың халық артисти; 2. перен. разг. уста, маман, шебер; он ~ своего дела ол өз исине маман.

АРТИСТИЧЕСКИЙ нареч. усталық пenen, маманлық пenen, шеберлик пenen; работать ~ шеберлик пenen ислеү.

АРТИСТИЧЕСКИЙ прил. 1. артистлик, артистке ылайык, артистей, артистке тәң; ~ое исполнение артистей аткарыу; ~ий темперамент артистке ылайык жедел; 2. перен. (искусственный) усталық, маманлық, шеберлик, шебер; ~ая работа шебер исленген жумыс; 3. в знач. сущ. ж. артистическая артистлер белмеси.

АРТИСТКА женск. от артист.

АРТРИТ м. мед. артрит (бууынлардың исип кеселлениди).

АРФА ж. арфа (музыкалық әсбал).

АРФИСТ м. арфашы, арфа шертүши.

АРФИСТКА женск. от арфист.

АРХАИЗМ м. 1. (переводчик старины) архаизм, ескилилк, қалдык; 2. лингв. архаизм, гөнерген сөз, ескерген сөз.

АРХАЙЧЕСКИЙ прил. 1. (свойственный старине) ески, эйемги; 2. (вышедший из употребления) гөнерген, ескерген, қолланылмайтуғын; ~ое выражение гөнерген сөйлемше.

АРХАЙЧНЫЙ прил. эйемги, гөнерген, ескерген.

АРХАР м. архар.

АРХЕОЛОГ м. археолог (археология бойынша қәніге).

АРХЕОЛОГИЧЕСКИЙ прил. археология..., археологиялык; ~ий музей археология музей; ~ая экспедиция археологиялық экспедиция.

АРХЕОЛОГИЯ ж. археология (сақлагып қалған заттар арқалы эйемги халықтардың түрмисын ҳәм мәденияттың изерттүгүн илим).

АРХИ- 1. приставка, сөздин, екини

белемине тийисли артықмаш қасиеттеги билдириүү ушын қолланылады, мыс.: архи-плут атайды етириши; архиопасный жүдә ҳәм қәүипли; 2. диний атақтарға ақсақаллықты билдиредиүүн қоспа сезвердин, биринши белеги, мыс.: архиепископ архиепископ.

АРХИВ м. 1. архив (ески жаэба ескерткисилердеги сақлагайтуғын мәкеме); государственный ~ мәмлекетлик архив; сдать в ~ 1) что архивке тапсырыу; сдать делá в ~ ислерди архивке тапсырыу; 2) кого-что, перен. (признать негодным) иске жарамайды деп табыу; 2. (собрание рукописей и т. п.) архив (мәкемениң ямаса айрыым кисиниң хаттарының, қол материалларының жынығы); ~ А. С. Пушкина А. С. Пушкинниң архиви.

АРХИВАРИУС м. архивариус (архивист сақлагыш адам).

АРХИВИСТ м. архивши (архив ислери бойынша қәніге).

АРХИВНЫЙ прил. архив...

АРХИЕПИСКОП м. архиепископ (епископ және митрополит аралығындағы рұханий атак).

АРХИЕРЕЙ м. архиерей (христиан дининиң жоқарғы рұханийларының жалпы атты).

АРХИМАНДРИТ м. архимандрит (монахлар, монастырьлардың басқарыушылары ушын жоқарғы рұханий атак).

АРХИПЕЛАГ м. геогр. архипелаг (бир-бирине жақын жайласқан атаплардың топары).

АРХИТЕКТОНИКА ж. архитектоника (1. архит. бөлшекленген заттардың өз-ара қыйысын бир путин болып қуралиш; 2. иск. көркемлік қыйысы, шығарманың композициясы, құрылышы; 3. жер қатламының құралишын изерттейтуғын геология илимининең бир бөлімі).

АРХИТЕКТОР м. архитектор.

АРХИТЕКТУРА ж. архитектура (жайсалың ҳәм безеү өнери; жайдың, құрылыштың стили).

АРХИТЕКТУРНЫЙ прил. архитектура..., архитектуралык; ~е памятники архитектура естеликлери.

АРШИН м. 1. уст. (русская мера длины) аршин (0,71 метрға барыбар русстың үзүнлік, өлиеүи); 2. (линейка) аршин; желёзный ~ темир аршин; Ⓛ словно ~ проглотил ишине қазық қаққандай; мерить на свой ~ погов. өзине карап биреүге тон пиши; видеть на два ~а под землём жети қабат жердиң астындағын көри.

АРШИННЫЙ прил. аршинлы; Ⓛ написать ~ми бўквами қулаштай ҳариплер менен жазыў.

АРЫК м. жап, арык.

АРЬЕРГАРД м. воен. арьергард (атлантыста тайкарлы күштің артынан журутегиин аскер бөлими).

АРЬЕРГАРДНЫЙ прил. воен. арьергард..., арьергардлык; ~е части арьергард белимлер; ~й бой арьергардлык сауаш.

АС м. ас (шебер жайынгер лётчик).

АСБЕСТ м. асбест (минерал)

АСБЕСТОВЫЙ прил. асбест...; асбест шыгаратуғын, асбесттен исленген; ~ за-вөд асбест заводы.

АСЕПТИКА ж. мед. асептика (жараның айның көпийиниң алдын алый).

АСЕПТИЧЕСКИЙ прил. мед. асепти-ка..., асептикалық.

АСИММЕТРЧЕСКИЙ прил. см. асим-метричный.

АСИММЕТРИЧНЫЙ прил. асимметриялық, симметриясыз.

АСИММЕТРИЯ ж. асимметрия, симмет-риясызылық (симметрияның эсекілігі ямаса бузылғыбы).

АСКАРИДЫ мн. (ед. аскарида ж.) аска-ридалар, ишек күртлар.

АСКЕТ м. аскет (рахәттән, тұрмыстан бас тартылғын адам).

АСКЕТИЗИ м. аскетизм (1. диний этика-лық тәләмдік; 2. дүньяның раҳәттінен бас тартылышылық).

АСКЕТИЧЕСКИЙ прил. аскетлик; ~ая жизнь аскетлик тұрмыс.

АСКОРБИНОВЫЙ прил.: ~ая кислота аскорбин кислотасы.

АСПЕКТ м. аспект (заттарға, түснік-лере, күбілесларға көз қарас).

АСПИД м. аспид (жылан).

АСПИРАНТ м. аспирант.

АСПИРАНТКА женск. от аспирант.

АСПИРАНТСКИЙ прил. аспирант..., аспирантлық.

АСПИРАНТУРА ж. аспирантура.

АССАМБЛЁЯ ж. 1. ассамблея (бір халық аралық шөлкениниң ағзаларының жыйна-лысы); Генеральна Ассамблея Организацияи Объединённых Наций Бирлескен Миллеттер Шөлкеминин Бас Ассамблеясы; 2. ист. ассамблея (Петр I дәйріндегі зиярат, жемішеттік жыйналыс).

АССЕНИЗАТОР м. ассенизатор (ассени-зация бойынша ислейтүшін адам).

АССЕНИЗАЦИЯ ж. ассенизация (патас ҳем масланды заттардың жоқ қылыш бойын-ша жүргізулеттүшін шаралар системасы).

АССИГНАЦИЯ ж. ист. ассигнация (1. 1769 жылдан 1843 жылға шекем Россияда шығарылған қағаз түллардың аты; 2. қағаз акша).

АССИГНОВАНИЕ с. 1. (выделение средства) пул қаратыңу, ақша ажыратылыу; 2. (сумма) қаратылған пул, ажыратылған ақша, белгиленген пул; бюджетные ~я на народное просвещение халық ағартыу исине бюджеттеги қаратылған пул.

АССИГНОВАТЬ сов. и несов. что пул қаратыңу, ақша ажыратыңу.

АССИГНОВКА ж. фин. ассигновка (бел-гиленген ақшаны банктан алатауғын доку-мент).

АССИГНОВЫВАТЬ несов. см. ассигно-ваться.

АССИМИЛИРОВАТЬ сов. и несов. что 1. (уподоблять одно другому) ассимиляциялау, үксасыу; 2. биол. (усвоивать) асси-миляциялау, өзлестириү; ~ кислородъ воздуха хүйнан кислородын өзлестириү.

АССИМИЛИРОВАТЬСЯ сов. и несов. асси-миляцияланыу, үксасланыу.

АССИМИЛЯЦИЯ ж. 1. (уподобление) ассимиляция, үксаслық; языковая ~ тил ассимиляциясы; ~ звуков сеслердиң асси-миляциясы; 2. биол. (процесс усвоения ве-щества) ассимиляция, өзлестириү.

АССИРИЙСКИЙ прил. Ассирия..., ас-сириялы.

АССИРИЙЦЫ мн. (ед. ассириец м., ассирийка ж.) ассириялылар (Иракта ҳәм СССРында тұратуғын халық).

АССИСТЕНТ м. ассистент (1. профессор-дың, врачиң жәрдемшеси; 2. жоқары оқыу орындарында киши оқытышылық үзілістасы).

АССИСТЕНТСКИЙ прил. ассистент..., ассистентлик; ~ая должность ассистентлик хымет орны.

АССИСТИРОВАТЬ несов. кому и без дол. ассистент хыметин атқарыу.

АССОНАНС м. лит. ассонанс (қосықта биргелик сеслердин тәкәрләніші).

АССОРТИМЕНТ м. ассортимент (товар-лардың түрли сортлары).

АССОЦИАЦИЯ ж. 1. (объединение) ассоциация, аўқам, бирлеспесе; ~ науких рабо-тников илимий хыметкерлердиң аўқамы; 2. (группа, соединение) топар, бирикпе; ~ молекула молекул бирикпеси; 3. психол. ассоциация, байланысы; ~ по сходству үксаслығы бойынша байланысы; ~ по контрасту қарама-қарсылық бойынша бай-ланысы.

АССОЦИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что, психол. ассоциациялары, үксастырыу, байланыстырыу.

АССОЦИЙРОВАТЬСЯ сов. и несов. психол. ассоциациялары, ассоциация бойын-ша байланысы.

АСТЕНИЧЕСКИЙ прил. мед. астениялық.

АСТЕНИЯ ж. мед. астения (организмниң жалпы җәлсизлігі).

АСТЕРОИДЫ мн. (ед. астероид м.) астр. астероидлар (Күнди айналып жүретуғын киши планеталар).

АСТМА ж. мед. астма, дем қыспа, демик-пе, буұлығы; сердечная ~ жүрек дем қыспасы; бронхиальная ~ дем қыспа ке-сели.

АСТРА ж. астра (гул).

АСТРО- мәниси бойынша «жұлдыз» сө-зине сәйкес келеттүшін қоспа сөзлердин би-ринши болеги, мыс.: астрофотография жул-дыз фотографиясы.

АСТРОБОТАНИКА ж. астроботаника (планеталардың өсімлік қатламларын изертлейтүшін астрономияның бөлімі).

АСТРОЛОГ м. астролог (астрология ме-нен шығылданышы адам).

АСТРОЛОГИЯ ж. астрология (астрономада жұлдызлар жердеги болып атырын үақыяларға ҳәм адамларға тәспірн тий-гизеди деп таныттығын жалған тәлімат).

АСТРОНАВТ м. астронавт (астронав-тика бойынша қәніге).

АСТРОНАВТИКА ж. астронавтика (ду-ньяның көнгілінде ушып аппаратларының ушының ҳаққындағы илім).

АСТРОНОМ м. астроном (астрономия бойынша қәніге).

АСТРОНОМИЧЕСКИЙ прил. астрономиялық; ~е наблюдения астрономиялық бақлаулар; ◇ ~е чысса астрономиялық саллар, жүдэ үлкен саллар.

АСТРОНОМИЯ ж. астрономия (астан денелери ҳәм сол денелердин системасы, олардың келип шығысы, қурылышы ҳақындағы илім).

АСТРОФИЗИКА ж. астрофизика (астромияның белгіми).

АСФАЛЬТ м. асфальт.

АСФАЛЬТИРОВАНИЕ с. асфальтлау, асфальт тесеу; ~ үлц кешелерди асфальтлау.

АСФАЛЬТИРОВАННЫЙ 1. прич. от асфальтировать; 2. прил. асфальтланған, асфальт төсеген; ~ тротуар асфальт төсеген тротуар.

АСФАЛЬТИРОВАТЬ сов. и несов. что асфальтлау, асфальт тесеу; ~ дорожу жолда асфальтлау.

АСФАЛЬТОВЫЙ прил. асфальт..., асфальт шығаруған; асфальт төсеген; ~ завод асфальт заводы; ~е тротуары асфальт төсеген тротуарлар.

АТАВИЗМ м. атавизм, нәсилге тартыўшылық, ата тегине тартыўшылық (адамдарда, ҳайуандарда ямаса осимликлерде олардың алыс тегине тартыў қасиеттери).

АТАВИСТИЧЕСКИЙ прил. атавизмлик, нәслиллик, ата тегине тартыўшылық; ~е явления атавизмлик кубылыштар.

АТАКА ж. 1. атака, ҳужим, топылыс; воздушная ~а ҳауа ҳужими; отбить ~у ҳужимди қайтарыў; идти в ~у ҳужимге шығыў; 2. перен. разг. ҳужим, атланыў; повесті ~у на что-л. бир нәрсеге ҳужим жасаў.

АТАКОВАТЬ сов. и несов. кого-что атакалау, атака етиў, ҳужим жасаў, топылыс жасаў; ~ противника душпанға атака жасаў, жауға ҳужим жасаў.

АТАКОВЫВАТЬ несов. см. атаковать.

АТАМАН м. 1. ист. атамаң (казак дружиналарының басшысы); станичный ~ станница атаманы; войсковой ~ эскерий атаман; 2. разг. басшы, жолбасшы; ~ разбойников қарақшылардың басшысы.

АТЕИЗМ м. атеизм, қудайсызлық.

АТЕИСТ м. атеист (атеизмниң тарепдары).

АТЕИСТИЧЕСКИЙ прил. атеистлик, қудайды бийкарлайтуғын, динпен бас тартатыбын.

АТЕЛЬЕ с. нескл. 1. ателье; ~ мод модалар ательеси; ~ бытового обслуживания кунделикли хызмет етиў ательеси; 2. ателье (сүйретшиниң, скульптордың, фотографтың, устаханасы).

АТЛАС м. 1. атлас (география карталарының жынысы); ~ СССР СССР атласы; 2. атлас (таблицалардың, сүйретлердин, сыйықлардың ҳәм т. б. топлами); анатомический ~ анатомиялық атлас.

АТЛАС м. атлас (жипен гезлеме).

АТЛАССИСТЫЙ прил. см. атласский 2.

АТЛАССИЙ прил. 1. атлас; атластан исленген, атластан тигилген; ~е плятые атластан тигилген кейлек; 2. перен. (глад-

кіл) тегис, атлас сыйқлы, атластай; ~ая қоја тегис тери; ~ая бумаға атлас қагаз.

АТЛЁТ м. атлет (1. атлетика менен шұғылланатын спортшы; 2. мықты деңгели күшил адам).

АТЛЁТИКА ж. спорт. атлетика (гимнастикалық шынығылардың жынысы); лёгкая ~ жецил атлетика; тяжёлая ~ ауыр атлетика.

АТЛЁТИЧЕСКИЙ прил. 1. спорт. атлетика..., атлетикалық; ~ие упражнения атлетикалық шынығылар; 2. атлет..., атлетик; ~ое телосложение атлетик дene курылыс.

АТМОСФЕРА ж. 1. атмосфера (Жерди, айрым планеталарды орап алған газ сыйқы қатлам); 2. разг. (воздух) ҳауа; дүшиша ~ қапырық ҳауа; 3. перен. (обстановка) жағдай; товáрищеская ~ жолдастырылған жағдай; трудовая ~ мийнет жағдай; 4. физ., тех. (единица измерения давления) атмосфера.

АТМОСФЕРИЧЕСКИЙ прил. атмосфералық; ~е явления атмосфералық құбылыштар.

АТМОСФЕРНЫЙ прил. атмосфера..., атмосфералық; ~ое давление атмосферы; ~ые осадки жауын-шашылар.

АТОЛЛ м. геогр. атолл (өңгөлек формалы кораллы атап).

АТОМ м. физ. атом (химиялық элементтің ядро ҳәм электронлардан құралған ең майда болеги); ядро ~а атом ядро, расщепление ~а атомды айрыы.

АТОМИСТИКА ж. атомистика (материалынан құралытын қақындағы тәсілшамат).

АТОМИСТИЧЕСКИЙ прил. атомистика..., атомистикалық; ~ая теория атомистикалық теория.

АТОМНИК м. разг. атомыш (1. атом қуұтты бойынша қәнігеге; 2. атом бомбасын қолланыптың тарепдары).

АТОМНО-МОЛЕКУЛЯРНЫЙ прил. атомлы-молекулярылық.

АТОМНЫЙ прил. атом...; ~ое ядро атом ядро; ~ый вес атом аүырлығы, атом салмағы; ~ая әнергия атом энергиясы, атом қуұтты; ~ая электростанция атом электростанциясы; ~ый ледокол атом муз жарғышы; ~ое орүжие атом қуаралы; ~ая бомба атом бомбасы.

АТОМОХОД м. атомоход; ~ «Ленин» «Ленин» атомоходы.

АТОМЩИК м. см. атомник.

АТОНИЙ ж. мед. атония (организмниң тканьларының ҳәлсиреүі).

АТРИБУТ м. 1. филос. атрибут (предметтың зерурулған ажырашылғас қасиети); движение есть ~ материи ҳәрекет материалының атрибуты болып есапланады; 2. (характерный признак) атрибут, қасиет; 3. грам. атрибут (анықлатуыш).

АТРИБУТИВНЫЙ прил. грам. атрибутив..., атрибутивлик, анықлатуғын, анықлауши; ~ая связь слов сөзлердин атрибутивлик байланысы.

АТРОФИРОВАННЫЙ прил. атрофияланған, есіуден қалған, раўажланыудан қалған

АТРОФИРОВАТЬСЯ сов. и несов. атрофияланыу, есиүден қалыу, раўажланыудан қалыу.

АТРОФИЯ ж. атрофия (1. биол., мед. азыланыудың бузылғанлыгынан ямаса үзақ ҳәрекетсизлік; себебинен органның ҳәм тканьының клеткаларының кишириүү; 2. перен. қандай да бир қасиеттеги эсойтышы).

АТС (автоматическая телефонная станция) АТС (автомат телефон станциясы).

АТТАШЕ м. нескл. атташе (дипломатиялык, юкилликтин қасындаға бир тараф бойынша қанғиге адам); военный ~ аскерий атташе; торговый ~ сауда атташеси.

АТТЕСТАТ м. 1. аттестат; ~ зрелости ержеткенлик аттестат; 2. воен. аттестат (аскерий хызметтегилерге ақша, зат ҳәм т. б. азық-түлөк алымын ҳүкүк беретугын документ); дөнежный ~ ақша аттестаты; 3. аттестат (илимий ямаса арнаулы атақты алғанлығы жөнинде гүйдалық).

АТТЕСТАЦИОННЫЙ прил. аттестация..., аттестациялық; ~ая комиссия аттестациялық комиссия.

АТТЕСТАЦИЯ ж. аттестация (1. биреудиң искерлигине, үқыбына баға беріү; 2. бир нарасеге ямаса биреүге берилетугын баға, минезлеме).

АТТЕСТОВАТЬ сов. и несов. кого-что 1. (присвоить звание) атақ беріү; 2. (дать отзыв) аттестация беріү, баға беріү, бағалау.

АТТРАКЦИОН м. аттракцион (цирк ямаса эстрада программының тәсирли номери).

АТЫ межд. охомт. гыйт, ҳайт; ~ ер! ҳайт, уста оны!

АУДИЕНЦИЯ ж. аудиенция, рәсми түрде қабыл алышу; добыться ~ и рәсми түрде қабыл алышуға жетисиү.

АУДИТОРИЯ ж. 1. (помещение) аудитория; 2. собир. тұнлаушылар.

АУКАНЬЕ с. разг. ҳәй-ҳәйлеу, ҳау-ҳаулау.

АУКАТЬ несов. разг. ҳәй-ҳәй деп қышқырыу, ҳау-ҳау деп бақырыу.

АУКАТЬСЯ несов. разг. ҳәй-ҳәйлесиү, ҳай-ҳайласиү, ҳау-ҳаулау.

АУКЦИОН м. аукцион (әзжеди көпшилдик алдында ким көп берсе соган сатыу); продасть с ~а аукциондан сатыу.

АҮЛ м. аўыл.

АУЛНЫЙ прил. аўыллық.

АУТ м. аут (спорт ойынларында: топтың, шайбаның ҳәм т. б. белгиленген шектен отып кетиши).

АУТЕНТИЧНОСТЬ ж. негизине дұрыслық.

АУТЕНТИЧНЫЙ прил. негизине дұрыс; ~ текст негизине дұрыс текст.

АФГАНСКИЙ прил. аўган...; ~ народ аўгап халқы.

АФГАНЦЫ мн. (ед. афганец м., афганика ж.) аўганлылар (Аўгстаннның негизги халқы).

АФЕРА ж. тәүекел ис, иплас ис, хийле.

АФЕРИСТ м. аферист, ипласхор, хийлекер.

АФЕРИСТКА женск. от аферист.

АФИША ж. афиша (спектакль, концерт ҳәм т. б. тууралы көркемли дағаза).

АФИШИРОВАТЬ сов. и несов. что ҳәм меге көрсетиүү, ҳәммеге билдириүү.

АФОРИЗМ м. афоризм, еткір сөзлер.

АФРИКАНДЕРЫ мн. (ед. африкандер м.) африкандерлер (Африканың туслигіндеги қалып қойған европалық колонистлерсын, әүләдләри).

АФРИКАНСКИЙ прил. Африка..., африкан..., африкалы; ~е язықи африкан тилерни.

АФРИКАНЦЫ мн. (ед. африканец м., африканка ж.) африканлылар (Африканың негизги халықлары).

АФРИКА-АЗИАТСКИЙ прил. Африка-Азия...; Африка-Азиялық.

АФФЕКТ м. аффект (не болғанын билмейтуғын қатты ашиш, қызыбашылық); быть в состоянии ~а аффект жағдайында болыу.

АФФЕКТАЦИЯ ж. аффектация, жасалмалылық, жеги көтерицкилик.

АФФЕКТИРОВАННЫЙ прил. аффективли, жеги көтерицкили.

АФФИКС м. грам. аффикс (қосымта).

АХ межд. 1. (при испуге, удивлении, радости) ах, ўай; 2. (при восхищении, нетерпении) пах; ах, как красиво! пах, қандай гөззәл!; ♦ ах да! айтқандай!, айтпац!

АХАТЬ несов. разг. таңланыу.

АХИНЁА ж. разг. пәтнүаңыз сез, мәнисиз сез.

АХНУТЬ сов. и однокр. разг. «пах» деү, «ах» деү, «ўаҳ» деү, «ўай» деү.

АЦЕТИЛЕН м. хим. ацетилен (углеводород пенек востордтан қураган реңсиз газ).

АЦЕТИЛЁНОВЫЙ прил. хим. ацетилен..., ацетиленни.

АЦЕТОН м. хим. ацетон (органикалық бирокле, реңсиз сүйкілік).

АЦЕТОНОВЫЙ прил. ацетон..., ацетонны.

АЦИДОФИЛИН м. ацидофилин (айрықша бактериялардың жәрдеми менен ашишылған сүт).

АШҮГ ж. жыршы, баксы (Кавказ халықтарында).

АЭРАРИЙ м. мед. аэрарий (ҳауға ваннасын қабыл алышуға қолайланған майданша).

АЭРО- мәниси бойынша «авиациялық, ҳауға» сөзлерине сәйкес келетүгүн қоспа сөзлердин биринши белеги, мыс.: аэроклуб аэроклуб.

АЭРБНЫЙ прил. аэроблы.

АЭРБЫ мн. (ед. аэроб м.) биол. аэроблар (тек ғана қосымтасы жәк кислородта жасалытуғын организмлер).

АЭРОВОКЗАЛ м. аэропорт вокзалы.

АЭРОДИНАМИКА ж. аэродинамика (ҳауаның ҳәм басқа газлардың ҳәрекети жағынан ойлар).

АЭРОДРБМ м. аэродром.

АЭРОДРБМНЫЙ прил. аэродром..., аэродромлық.

АЭРОКЛУБ м. аэроклуб.

АЭРОЛИТ м. астр. аэролит (*аспан кеңлигинен жерге түсінген тас*).

АЭРОЛОГИЯ ж. аэрометрия (*атмосфераңың жекеарғы қатламларының физикалық, химиялық ҳәм басқада қесійетлерин изертлейтуын илим*).

АЭРОНАВИГАЦИЯ ж. аэронавигация, ҳауа навигациясы (*ушың апараттарын белгиленген жол менен апарып жөннедеги илим*).

АЭРОНАВТ м. ҳауада ушыұшы, аспанда ушыұшы.

АЭРОНАВТИКА ж. ҳауада ушыұшылық, аспанда ушыұшылық.

АЭРОПЛАН м. аэроплан.

АЭРОПОННЫЙ прил. аэропонлық; ~ метод выращивания растений *өсимликлерди аэропонлық усыл менен есириў*.

АЭРОПОРТ м. аэропорт.

АЭРОСАНИ только мн. аэросани, аэропланы (*шіштеп жанатуғын двигателдың күши менен ҳәм парик арқалы жүретуғын шана*).

АЭРОСЕВ м. с.-х. аэроплан менен егиү, самолёт пенен себиү.

АЭРОСТАТ м. аэростат, ҳауа шары.

АЭРОСТАТИКА ж. аэростатика (*газлардың генделсій нызамлары жөннедеги илим*).

АЭРОСЪЁМКА ж. см. аэрофотосъёмка.

АЭРОФОТОСЪЁМКА ж. аэрофотосъёмка (*самолёттан сүрет түсіриү*).

Б

Б частица см. бы.

БА межд. разг. ҳау; ба! когб я віжү! ҳау! кимди көріп турман!

БАБА I ж. 1. разг. (женщина) ҳаял, катыни; вздорная ~ шарбая катын; бой-~ жеделли нашар; жеделли ҳаял, омыраұлы катын, өткір ҳаял, шақсан ҳаял (*в просторечии*); 2. прост. (женщина) катын, ҳаял; 3. уст. (крестьянка) катын; простая ~ эпийайы катын; 4. разг. (о слабохарактерном мужчине) босаң, катынсымақ, катындар; ♀ ~-ята (в сказках) жалмауыз кемпір, мәстан; каменная ~ археол. тас тулға; сінжайна ~ қардан жасалған адам.

БАБА II ж. тех. тоқпак; чугуния ~ шойын тоқпак.

БАБА III ж. кул. баба (*мазалы наңның бир түрү*); рóмовая ~ ром бабасы.

БАББИТ м. тех. баббит.

БАББИТОВЫЙ прил. тех. баббит...; баббиттен исленген; ~е подшипники баббиттен исленген подшипниклер.

БАБИЙ прил. прост. катын..., катынлық; ♀ ~ье лёто кемпир қуяш; ~ы скáзки жалған иәрсе, болмған ис.

БАБКА I ж. разг. 1. (бабушка) мама кемпир, мама шеше; 2. (старуха) кемпир; 3. (в обращении) апа, кемпир апа, шеше; ♀ повивальнича ~ уст. киндер шеше.

БАБКИИ II ж. 1. анат. (надкапитальный сустав) бақай, бақайша; 2. (игральная kostь) топай, асық; игрá в ~ и асық ойыны.

БАБОЧКА ж. зоол. губелек.

БАБУШКА ж. 1. мама кемпир, мама шеше; 2. (старуха) кемпир; 3. (в обращении) апа, кемпир апа, шеше; ♀ ~ наðвое сказала погов. болар болмасы гұмана, еле биймәлім.

БАГДАЖ м. 1. багаж, жүк; ручной ~ аж қол багажы, қолдағы жүк; 2. (о способе перевозки) багаж; сдать вещи в ~ аж затарды багажға тапсырыў; отправить ~ ажом багаж бенен жибериў; 3. перен. ғәзине, ерис, таярлық, байлық, көлем; науынчы ~ аж илимий таярлық.

БАГДАЖНИК м. багажник (*жүк қойылатуын жер – автомобильде, велосипедте, мотоциклде*).

БАГАЖНЫЙ прил. багаж..., жүк...; ~ый вагон жүк вагоны; ~ая квитанция багаж квитанциясы.

БАГЕТ м. багет (*рама және карниз ислей үшін керекли тақтад*).

БАГДОР м. илме, багор; зацепить лодку ~ром кайыты ғилеме менен илиү. **БАГРИТЬ** несс. кого-что 1. (*вытаскивать багром*) ғилемелүй, ғилеме менен тартып шыгарыў, илип алыў; 2. (*ловить рыбу багром*) ғилеме менен балық усладу.

БАГРОВЫЙ несс. қызыры, қызышланыў; небо ~ет аспан қызырады; ~ть от гнёза көхрленгенликten қызыры, ашыудан қызыры.

БАГРОВЫЙ прил. қып-қызыл, ток қызыл, шым қызыл; небо стáло ~м аспан қып-қызыл болды; егб лицо стáло ~м оның жузи қып-қызыл болды.

БАГРЯНЕЦ м. поэт. қып-қызыл рең, шым қызыл рең.

БАГРЯНЫЙ прил. поэт. қызарған; ~ая заря қызарған таң.

БАДЬЯ ж. бадья (*агаш шелек*).

БАЗА ж. 1. архит. база, тұп, негиз, тийкар; ~ колонны колонианың туби; 2. (сингва) база, негиз, тийкар; экономическая ~ экономикалық база; материальная ~ материальнық база; кормовая ~ животноводства мал-шарашлының отшел базасы; 3. база; туристская ~ туристик база; экскурсионная ~ экскурсия базасы; 4. (склад) база; книжная ~ китап базасы; 5. воен. база; авиационная ~ авиация базасы; военно-морская ~ аскерий-тезис базасы.

БАЗАЛЬТ м. базальт (*жанар таудан пайды болған тағы теги*).

БАЗАЛЬТОВЫЙ прил. базальт...; ~е скáлы базальт жарлары.

БАЗАР м. 1. базар; колхозный ~ колхоз базары; 2. (сезонный торг) базар; книжный ~ китап базары; новогодний ~ жаңа жыл базары; 3. перен. разг. шаўкым, базар, уш-шүү; это настоящий ~ базар дағыдан уш-шүү.

БАЗАРНЫЙ прил. базар...; ~ый день базар күни; ~ая плóщадь базар майданы.

БАЗИРОВАТЬ несов. что, на чём тийкарландырыу, негизлендириу; ~ промышленность на местном сырье санаатты жергилекли шайки затка тийкарландырыу.

БАЗИРОВАТЬСЯ несов. 1. на чём (основываться, опираться) тийкарланыу, негизлениу, сүйениу; 2. на что, воен. базага ие болыу, орналасыу, жайғасыу; флот ~уется на морскую крепость флот теніз корғанына орналасқан.

БАЗИС м. 1. филос., эк. базис; материальный ~ материаллық базис; 2. см. база 2; служить ~ом тийкары болыу; 3. см. база 1.

БАЙ м. бай.

БАЙ-БАЙ межд. ҳая-хая.

БАЙБАҚ м. 1. зоол. балбак тышқан; 2. разг. (лентяй, бездельник) жалқау, ериншек, көс жақпас, ис жақпас.

БАЙДАРКА ж. байдарка (жөңіл спорт қайыры).

БАЙКА ж. байка (гезлеме).

БАЙКОВЫЙ прил. байка...; байдардан исленген; ~ое одейло байдардан исленген одеяло.

БАК I м. бак; нефтиң баки нефть баклары.

БАК II м. мор. бак (кемениң, корабльдиң үстінде палубасының тұмсың жағы).

БАКАЛЕЙНЫЙ прил. бакалея..., бакал; ~ые товары бакалея затлары; ~ая лақвак бакалея дүкәни.

БАКАЛЕЯ ж. бакалея (чай, қант, ун қым т. б. құсаған азық-ақыт товарлары).

БАКАН м. см. бакея.

БАКЕН м. бакен (кемелерге жол көрсетип тұратын сүддеги белгі).

БАКЕНБАРДЫ мн. (ед. бакенбárда ж.) шеке сақал.

БАКЕНЩИК м. бакенши, шыраши.

БАККАРА с. нескл. баккара (хрустальдың айырыма бағалы сорты).

БАКЛАГА ж. баклага (металлдан ямаса ағаштан исленген тығынлы ыдыс).

БАКЛАЖАН м. баклажан.

БАКЛАЖАННЫЙ прил. баклажан...; баклажаннан таярланған.

БАКЛАН м. карабай.

БАКЛУШИ: быть ~ разг. бийкар журиу, қарап журиу (соотв. еки қолын мурнына тығып журиу).

БАКТЕРИАЛЬНЫЙ прил. бактериялық, бактериялы.

БАКТЕРИЙНЫЙ прил. см. бактериальный; ~е препараты бактериялық препараттар.

БАКТЕРИОЛОГ м. бактериолог (бактериология бойынша қыннеге).

БАКТЕРИОЛОГИЧЕСКИЙ прил. бактериология..., бактериологиялық.

БАКТЕРИОЛОГИЯ ж. бактериология (бактериология жөннөдеги илім).

БАКТЕРИЯ ж. бактерия; болезнетворные ~и аўырыу пайда қылатуғын бактериялар.

БАЛ м. бал, зыяпат, заýыкли кеше; новогодний ~ жаңа жыл зыяпты.

БАЛАГАН м. 1. уст. (деревянная постройка) ылашық; 2. уст. (зрелище) жай

турдеги көшпели театр; 3. перен. масқарапазлық.

БАЛАГҮР м. разг. ҳәзилкеш, басқышыл.

БАЛАГҮРИТЬ несов. разг. ҳәзиллесиу, басқыласыу.

БАЛАЛАЕЧНИК м. балалайкашы.

БАЛАЛАЕЧНЫЙ прил. балалайка..., балалайканы.

БАЛАЛАЙКА ж. балалайка (үш тарлы саз ғасбабы); играть на ~е балалайка шертий.

БАЛАМҮТИТЬ несов. разг. 1. что (мутить) ылайлау; ~ воду сүйді ылайлау; 2. кого-что, перен. топалаң салыу, тынышсызладырыу.

БАЛАНС м. 1. (равновесие) теңлесиу, тең келиу; 2. фин. баланс; годовой ~ жыллық баланс; активный ~ актив баланс; пассивный ~ пассив баланс; составлять ~ баланс дүзиу; подводить ~ баланс шыгарыу.

БАЛАНСИР м. 1. (шест для равновесия) ләңгер ағаш; 2. тех. (рычаг) балансир; 3. (регулятор в часах) балансир.

БАЛАНСИРОВАТЬ несов. 1. на чём и без доп. тең түрүү, аўмау; ~ на приводке сымның үстинде тең түрүү; 2. что (уравновешивать части машины) теңлестириу, барабарластырыу; 3. также соб. фин. баланс шыгарыу, кирис-шығысты салыстырыу.

БАЛАНСОВЫЙ прил. фин. баланс..., баланслық; ~ отчёт баланс есабы.

БАЛАХОН м. 1. уст. (крестьянская верхняя одежда) балахон, кең шапан; 2. разг. (бесформенная одежда) жарасық-сыз хәм кең кийим, формасыз кийим.

БАЛБЕС м. бран. тентек, ақмақ, кум келле, ләүзе, мекгүн.

БАЛДА м. и ж. бран. самсам, гешше.

БАЛДАХИН м. саяман, шертек.

БАЛЕРИНА ж. балерина.

БАЛЁТ м. 1. балет; классический ~ классикалық балет; 2. балет (музыкалық шығарма).

БАЛЕТМЕЙСТЕР м. балетмейстер (балетте танцаларды қойыушы).

БАЛЁТНЫЙ прил. балет...; ~ая школа балет мектеби.

БАЛКА I ж. тех. (брюс) берене, арқалық; попречная ~ кесесине қойылған арқалық.

БАЛКА II ж. (ложбина, овраг) сай, жыра.

БАЛКАРЦЫ мн. (ед. балқарец м., балқарка ж.) балкарлылар (Кавказ халықларының бири).

БАЛКОН м. 1. балкои; дом с ~ом балконны там; 2. театр. балкон; первый ряд ~а балконның бириңи катары.

БАЛЛ м. 1. метеор. балл (бир құбылыстың дәрежесин ямаса күшин өлшеги бирлиги); вётер в шесть баллов алты баллдарға самал; 2. (отметка) балл, баҳа; получить хороший ~ жақсы баҳа алыу.

БАЛЛАДА ж. баллада (1. қосық түріндеги жазылған шығарма; 2. музикалық шығарма).

БАЛЛАСТ м. 1. мор. балласт (кемени айдақлатпаң ушын қойылған жүк); 2. ав. балласт (ағырлықты сақлау ушын аэростатқа қойылған жүк); 3. ж.-д. балласт (төмөр жолдоң астына жайылған үнтақ тас, шеге, күм); 4. перен. артық, керексиз жүк.

БАЛЛИСТИКА ж. воен. баллистика (теоретикалық механиканың белгіми).

БАЛЛИСТИЧЕСКИЙ прил. баллистикалық; ~ая ракета баллистикалық ракета.

БАЛЛОН м. баллон (1. сүйкілік ямаса газлар ушын жасабы, ыдыс; 2. автомобиль шинасы; 3. аэростаттың сыртқы қабы).

БАЛЛОТИРОВАНИЕ с. даұыс беріу, даұыска қойыу.

БАЛЛОТИРОВАТЬ несов. кого-что даұыс беріу, даұыска қойыу.

БАЛЛОТИРОВАТЬСЯ несов. даұыска қойылуу, сыйланыу.

БАЛЛОТИРОВКА ж. см. баллотировка.

БАЛЛЬНЫЙ прил. балл...; ~ая система балл системасы (баҳа қойылба).

•БАЛЛЬНЫЙ биринши болегинде қанша бал бар екени көрсетилген қоспа сөзлердің екинши болеги, мыс.: пятибалльный бес баллы.

БАЛОВАННЫЙ 1. прич. от баловать; 2. прил. разг. ерке, тентек.

БАЛОВАТЬ несов. кого, чем ерке қылыу, еркелетиү, жаман үртетиү; ~ ребёнка баланы ерке қылыу; ~ подárками бazarлық берип жаман үртетиү.

БАЛОВАТЬСЯ несов. разг. тентеклик этиү, еркелеу.

БАЛОВЕНЬ м. 1. (любимец) еркетай; 2. см. баловник.

БАЛОВНИК м. разг. ерке, тентек.

БАЛОВНИЦА женск. от баловник.

БАЛОВНОЙ прил. прост. 1. (шаловливый, изорной) ерке, тентек, шок; ~ ребёнок тентек бала; 2. см. балований 2.

БАЛОВСТВО с. 1. (проказы, шалости) еркелешүшилик, тентеклик; 2. (поморство) еркелетиүшилик.

БАЛОЧНЫЙ прил. арқалық, берене..., беренелик (үшекке); ~ое перекрýтие арқалық пenen баstryрылған.

БАЛТИЙСКИЙ прил. балтик..., Балтик...

БАЛЫҚ м. балыктың дүзланған, қаланған бел кеспеси.

БАЛЬЗАМ м. 1. (вещество) бальзам; 2. перен. күйапыш, жубаныш, рөхөт.

БАЛЬЗАМИРОВАТЬ несов. кого-что бальзамлау; ~ труп еликти бальзамлау.

БАЛЬНЫЙ прил. бал..., зияпат; ~ое плáтье жыйынга кийетүүн кейлек; ~ые танцы бал танецлары.

БАЛЮСТРАДА ж. архит. балюстра (айланшана), балконды ҳам т. б. безел туратуғын бир неше қатар фигураны врелер).

БАМБУК м. бамбук (тропиклик ҳам субтропиклик дәнли есімлик).

БАМБУКОВНЫЙ прил. бамбук...; бамбуктан исленген; ~ые заросли бамбук то-

гайлықлары; ~ая трость бамбуктан исленген келте хаса.

БАНАЛЫНЫЙ прил. дузы қашқан, маңызызыз; ~ая фраза маңызызыз сез.

БАНАН м. банан (есімлик ҳам мийүе).

БАНДАЖ м. бандаж (1. мед. курсақ таңғыш; 2. тех. полоттан исленген дөңгелек курсај).

БАНДЕРОЛЬ ж. 1. (почтовое отправление) бандероль (қағазға оралған почта менен жиберилетүүн зат); отправить что-л. ~ю бир нарсени бандероль етип жибериү; 2. (обёртка) бандероль (жиберилетүүн китап, журнал ҳ. б. бағалы баста шығармалардың сыртын орау қағазы).

БАНДИТ м. бандит, қарақшы.

БАНДИТИЗМ м. бандитизм, қарақшылык.

БАНДИТСКИЙ прил. бандит..., қарақшылык.

БАНДУРА ж. бандура (саз асбабы).

БАНДУРИСТ м. бандурашы.

БАНК м. 1. банк; Государственный ~ СССР СССР Мемлекет банки; положить

деньги в ~ банкнге ақшаларды салыу; иметь текущий счёт в банкнге банкте күнделики счёты болыу; 2. карт. (сумма денег) банк, устик; держать ~ устикке ойнау; метать ~ банкке таслау; 3. (карточная игра) банк.

БАНКА I ж. 1. банка, ыдыс; стеклянная ~а шийше банкасы; 2. мед. банка; поставить кому-л. ~и биреүгө банка койыу.

БАНКА II ж. мор. (скамья для гребцов) азна.

БАНКА III ж. мор. (отмель) сайзылык.

БАНКЕТ м. банкет, зияпат; устроить ~ банкет уйымластырыу.

БАНКИР м. банкир (капиталистлик елларде: банктиң шөсси ямасы или акционер).

БАНКИРСКИЙ прил. банкир...; ~ая контра банкир көнсеси.

БАНКНОТЫ мн. (ед. банкнот м.) фин. банкнот (СССРда: мемлекет банки шығаратуғын ақшалар; капиталистлик елларде: эмиссион банклери шығаратуғын кредит акшалар).

БАНКОВСКИЙ прил. банк..., банклик; ~ий билёт банк билети; ~ая прибыль банклик пайда.

БАНКОВЫЙ прил. банк..., банклик; ~ перевод банк аркылы акша өткериү.

БАНКОМЕТ м. карт. банк қойыуши, банккаши.

БАНКРОТ м. 1. (несостоятельный должник) банкрот, шамасыз карыздар, буллинген карыздар; 2. перен. шерменде.

БАНКРОТСТВО с. 1. (долговая несостоятельность) банкротлық, карыздарлық, буллинешүшилик; 2. перен. шерменделик; политическое ~ сиясий шерменделик.

БАННЫЙ прил. монша...; ~ день монша куни.

БАНТ м. бант, таспа; завязать бантом бант пenen түйиү.

БАНЩИК м. моншашы. от башщик.

БАНЩИЦА женск. от башщиц.

БАНДЯ ж. 1. монша; 2. разг. (мытьё) моншада жууыны; ◇ задать ~ю кому-л. қысқыға алый.

БАР I м. (небольшой ресторан) бар.

БАР II м. метеор. бар (хайаның басым күшин өлшөй бирлиги).

БАРАБАН м. 1. барабан; нацра, дәп; бить в ~ нацра қағыу; 2. тех. барабан (машина, механизмлердің бир белеги).

БАРАБАНИЛТЬ несов. 1. тасырлатыу, патырлатыу, тарсылатыу; дождь ~л в окно жауын айнан тасырлатыу; ~ть в дверь есикти тарсылатыу; 2. разг. дыңғыратыу; ~ть на рояле рояльда дыңғыратыу.

БАРАБАНИЛЫЙ прил. барабан...; ~ый бой барабан сести; ◇ ~ая перепинка анат. қулақ передеси.

БАРАБАНИЩИК м. барабаныш; дәпши (музыкант).

БАРАК м. 1. (временная постройка) барак; 2. уст. (больничное здание) барак; тифозный ~ сузек кеселлер ушын барак.

БАРАН м. 1. (самец овцы) қошқар; исек (хлодённый); 2. қошқар, қой; дайкىй ~ жабайы қошқар, жабайы қой; ◇ смотреть как ~ на новые ворота таңланып қарау; он упёрся как ~ ол өзетленди, ол қырыклианды.

БАРАНДИЙ прил. 1. қой..., қойдың, қошқар...; ~ий жир қойдың майы; қой етинен таярланған; ~ыи котлыты қой етинен таярланған котлеттер; 2. қой терисинен тигилген; ~ья шапка қой терисинен тигилген малақай; ◇ согнүйт кого-л. в ~ий рог мажбурлеу, бағынышлы қылыу, бойсындарыу, жууасыту.

БАРАННА ж. қой ети, қой гөши.

БАРАНКА ж. баранка, билезик нан.

БАРАХЛЫС с. собир. прост. гөне-көксү, пат-сат (пожитки); тасланды, жарамсыз зат (жаяк хлам).

БАРАХТАТЬСЯ несов. тарбаяклау, қарманыу, тырманыу; ~ в воде сууда тарбаяклау.

БАРАШЕК м. 1. (ягнёнок) қозы; 2. (выделанная шкурка) қозы тери, қой тери; 3. мн. барашки (волны) ақ кебик; 4. мн. барашки (обложка) майда булт, ала булт.

БАРАШКОВЫЙ прил. қозы тери, қой тери, қой терисинен тигилген, қозы тери-синен тигилген; ~ая шапка қозы тери малақай.

БАРБАРИС м. барбарис (путалық хэм мийдеси).

БАРДА, **БАРДА** ж. барда (малға жем ретинде берилетүүгүн арак, пиво шығарыу-шиңөндөчүлүк тасланылары).

БАРЕЛЬЕФ м. иск. барельеф (жалпақ нэрсениң бетине туцирилген скульптуралық сүйөт).

БАРЖА, **БАРЖА** ж. баржа; самоходная ~ эзи жүретүгүн баржа.

БАРИЙ м. барий (химиялық элемент).

БАРИН м. 1. уст. (дворянин, помещик) барин, тере, мырза; 2. уст. (в обращении) мырза; 3. перен. разг. мырзасымақ, төре-сымақ адам; жить ~ом төредей тұрыу.

БАРИТОН м. баритон (1. еркек даңыс; 2. үсүндай даңыслы қосыкышы; 3. саз əсбабы).

БАРКА ж. см. баржá.

БАРКАРОЛА ж. баркарола (Венеция қайықшыларының қосыкчалары ҳэм музикалық шығарма).

БАРГОГРАФ м. метеор. барограф (хайаның басымының өзгерүүн өзи жазып алатуғын əсбап).

БАРОККО с. иск. барокко (XVI—XVII əсирлердеги көркемлик стиль).

БАРОМЕТР м. барометр (атмосфералық басымды өлшеү əсбабы).

БАРОМЕТРИЧЕСКИЙ прил. барометр..., барометрик; ~е измерение барометрик өлшеүлөр.

БАРОН м. барон (дворянлық дәреже, атақ).

БАРОНЕССА ж. баронесса (баронның ҳаялы ямаса қызы).

БАРРИКАДА ж. баррикада; сражаться на ~х баррикадаларда гүресиү.

БАРРИКАДИРОВАТЬ несов. что баррикада қурыу, баррикада жасау; ~ улицу көшеге баррикада қурыу.

БАРРИКАДНЫЙ прил. баррикада..., баррикадалы; ~е бой баррикадалы сауашлар; ~е укрепление баррикада беркислери.

БАРС м. барс, қаблан.

БАРСКИЙ прил. 1. барин..., баринлик, төрелик, төренин, мырзалиқ, мырзаның; ~ая усадьба баринин ҳәйли-хәреми, жер-мүлк; 2. перен. (высокомерный, пренебрежительный) мэнменилк, тәкаббирлик; ~ие замашки тәкаббирлик қылыштар; ~ое отношение к делу жумысқа мэнменилк көз-карас.

БАРСОВЫЙ прил. барс..., қаблан...; ~ая шкура барс териси, қаблан териси.

БАРСТВЕННЫЙ прил. мэнменилк, тәкаббирлик.

БАРСТВО с. 1. собир. уст. баринлер, төрелер, мырзалар; 2. перен. (барское высокомерие) мэнменилк, тәкаббирлик.

БАРСҮК м. порсык.

БАРСУҚОВЫЙ прил. порсык..., порсыктың.

БАРСУЧИЙ прил. порсык..., порсыктың; порсык терисинен тигилген; ~ыи норы порсык индерли.

БАРХАНЫ мн. (ед. бархан м.) бархан, көшпели күм, күм төбешик.

БАРХАТ м. мақпал.

БАРХАТИСТЫЙ прил. мақпалсымак, мақпал түсли, мақпалдай; ~ая қожа мақпалдай тери.

БАРХАТИЛЫЙ прил. 1. мақпал; мақпалдан исленген, мақпалдан тигилген; ~ое платье мақпал кейлек; 2. перен. жумсақ, жағымлы; ~ый голос жағымлы хәзүз; ◇ ~ый сезон мақпал мәйсүм (түслик-теги гүз — сентябрь, октябрь аллары).

БАРЧУК м. уст. байбатше, баринин баласы.

БАРЩИНА ж. ист. барщина (крепостнойлық право ғақытында дийханлардың помещиклерге ешенин мәжбүрий ислеген мийнети).

БАРЩИННЫЙ прил. ист. барщиналық; ~ труд барщиналық мийнет.

БАРЫНЯ ж. 1. уст. (дворянка, помещица) помещик хаял; 2. уст. (в обращении) ханум, бэйшиш; 3. перен. разг. ақ билек, ханзада.

БАРЫШ м. түсім, пайда; продать с барышом пайдасы менен сатыу.

БАРЫШНИК м. уст. 1. (перекупщик) пайдалынам, алып сатар; 2. (торговец лошадьми) ат пурш.

БАРЫШНИЧАТЬ несов. чем и без доп., уст. пайда қылый, алып сатыу.

БАРЫШ ж. 1. уст. (незамужская дочь барина) бай қызы; 2. уст. (молодая девушка) бой жеткен қыз; 3. (в обращении) карындасым; 4. перен. разг. ерке қыз.

БАРЬЁР м. 1. (препятствие, преграда) барьерь, тосқын; взять ~ спорт. барьерьди етий; 2. (перегородка) барьерь, қоршау; деревянный ~ ағаштағ исленген барьерь; 3. перен. тосқын, иркиниш; таможенные ~ы таможнялық тосқынлар.

БАС м. бас (1. еркектиң жуудан даұысы; 2. жуудан даұысы қосықшы; 3. мыстан исленген дем менен шертилетуғын ғасбан).

БАСИТЬ несов. разг. жуудан даұыс пенен сейлеу, ири даұыс пенен сейлеу (говорить); жуудан даұыс пенен қосық айтты (петь).

БАСКЕТБОЛ м. спорт. баскетбол.

БАСКЕТБОЛИСТ м. спорт. баскетболист.

БАСКЕТБОЛИСТКА женск. от баскетболист.

БАСКЕТБОЛЬНЫЙ прил. баскетбол..., баскетболлық; ~ая площадка баскетбол майданшасы.

БАСМА ж. басма (шаш бояйтуғын болдырып бир тури).

БАСМАЧ м. ист. баспаши.

БАСМАЧЕСКИЙ прил. баспаши..., баспашилық.

БАСМАЧЕСТВО с. баспашилық.

БАСНОПИСЕЦ м. тымсал жазыушы, тымсалыш.

БАСНОСЛОВНЫЙ прил. таң қалғандай, айткызыз, аса кеткен; ~ урожай аса кеткен ёним.

БАСНЯ ж. 1. лит. тымсал; 2. мн. басни (небылицы) етирик, жалған, болмаған гәп, пәтиүасыз сезлер, мылжың сезлер.

БАССЕЙН м. 1. бассейн, хайыз; ~ для плавания жүзүү ушын бассейн; 2. геогр. бассейн, аласы; ~ реки Волги Волга дөрьеңиң алабы; 3. геол. бассейн; каменоугольный ~ тас көмір бассейни.

БАСТИОН м. 1. воен. бастион (эскерий қорған); 2. перен. бастион; ~ дружбы дослық бастиони.

БАСТОВАТЬ несов. ис таслау, исти тоқтатыу.

БАТАЛІЯ ж. уст. воен. сауаш, урыс.

БАТАЛЬНЫЙ прил. сауаш, урыс көринислерин сүүртлейтуғын; ~ жанр в искусстве искусства урыс көринислерин сүүртлейтуғын жаир.

БАТАЛЬОН м. воен. батальон (эскерий белгім); стрелковый ~ атқышлар батальоны.

БАТАЛЬОННЫЙ прил. воен. батальон...; ~ командир батальон командири.

БАТАРЕЙНЫЙ прил. воен. батарея...; ~ое орудие батарея тобы.

БАТАРЕЯ ж. 1. воен. батарея (артиллерия белгім); миномётная ~ миномёт батареясы; 2. батарея (өз-ара бириктирилген бир неше элементтер); электрическая ~ электр батареясы; 3. тех. батарея; ~ парового отопления пүү менен жылайтын батарея.

БАТИСТ м. батист (жұқа гезлеме).

БАТИСТОВЫЙ прил. батист; батисттен тигилген; ~ платок батист шаршы.

БАТМАН м. уст. батпан (Чимбайда — 22 кг, Қоңыратта — 40 кг тең айырлық өлиеүи).

БАТОН м. 1. (булка) батон; 2. батон; шоколадный ~ шоколад батоны.

БАТРАК м. бадырақ.

БАТРАЦКИЙ прил. бадырақ..., бадыраклық.

БАТРАЧЕСТВО с. 1. (занятие батрака) бадырақшылық; 2. собир. бадырақлар.

БАТРАЧИТЬ несов. на кого и без доп. бадырақшылық етий, күнлиқшилик етий, жалланып ислеу.

БАТРАЧКА женск. от батрак.

БАТЮШКА м. 1. уст. (отец) ата, эке; 2. уст. (в обращении) ата, эке, ақсақал; 3. разг. (священник) тақсыр ишан; ♂ ~и мой в знач. между, тоба!, эстаўпиралла!

БАУЛ м. қол арша.

БАХ между, тарс!, тарс-турс!, гүрс!

БАХВАЛ м. разг. мақтаншак, жыртылыш.

БАХВАЛИТЬСЯ несов. кем-чем, разг. мақтаныу, жыртылыу; ~ свой силой өз күшине мақтаныу.

БАХВАЛЬСТВО с. разг. мақтанышылық, мақтаншылық, жыртылышылық.

БАХРОМА ж. шашақ, пепек.

БАХТАРМА ж. териниц ишки жағы, теринин ишки бети.

БАХЧА ж. бақша, палыз.

БАХЧЕВОД м. палызыши.

БАХЧЕВОДСТВО с. бақшашылық, палызылық.

БАХЧЕВОДОЙ прил. бақша..., бақшалық, палыз..., палызышилық; ~ые культуры бақша егинглери.

БАЦ между, қарс!, тарс!, шарт!

БАЦИЛЛА ж. бацилла (таянища формадағы бактерия); туберкулёзная ~ туберкулёз бацилла.

БАШЕННЫЙ прил. минар..., башнялы; ~ые часы минар сааты; ~ый кран башнялы кран; ~ое орудие воен. башнялы топ.

БАШКИРСКИЙ прил. Башкорт...; ~ язық башкорт тили.

БАШКИРЫ мн. (ед. башкыр м., башкырка ж.) башкортлар, башкорт халқы (Башкорт АССРда жасайтуғын негизги халық).

БАШЛЫҚ м. башлық (бас кийимниң бир тури).

БАШМАКИЙ мн. (ед. башмак м.) 1. (обувь) аяқ кийим, геүиш; снять ~ аяқ кийимин

шешиү; надёт ~й аяқ кийим кийиү; 2. тех. башмак (тирең); 3. ж.-д. башмак (төмөр жолда вагонларды иркий ушын рельске қойылатуғын нәрсе); ⚡ быть под ~ом у кого-л. бирейдің қол астында болыу, биреүге бағынышлы болыу.

БАШМАЧНИК м. уст. тегиүш тигиүши, аяқ кийим тигиүши.

БАШМАЧНЫЙ прил. геүиш...

БАШНЯ ж. 1. минар; Кремлөвские ~и Кремль минарлары; 2. воен., мор. башня; орудийная ~я танктың топ башиясы.

БАЮ-БАЙ, **БАЮ-БАЮШКИ-БАЮ,** **БАЮШКИ-БАЮ** мәжд. ҳайя-ҳайя, ҳайя-ҳау.

БАЮКАТЬ несов. кого-что ҳайялау, ҳайялап уйықлатыу; ~ ребёнка баланы ҳайялау.

бая, байо и т. д. род., дат. п. от бай.

БАЙН м. баян.

БАЯНИСТ м. баянист, баянши, баян шертишү, баян ойнашы.

БДИТЕЛЬНОСТЬ ж. қырағылық, сезгирилк, сақлық; революционная ~ революциялық қырағылық; проявлять ~ қырағылық көрсетиү.

БДИТЕЛЬНЫЙ прил. қырағы, сезгиш, сезгири, сақ; ~й надзбр қырағы гүзетиүшилик; быть ~м қырағы болыу.

БЕГ м. 1. жуурыу, шабыу; ~ на сто метров жүз метрге жуурыу; ~ на мёсте бир орында жуурыу; 2. мн. бега спорт. байге, жарыс, ат жарыстыру; ⚡ быть в ~ах өз иси бойынша тынбай жуурыу.

БЕГАТЬ несов. 1. см. бежать 1; ~ть вправд и вперед арман ҳәм берман жуурыу; 2. от кого-чего (избегать) қашыу, аулақ болыу; ⚡ его глаза́ так и ~ют онац кезлери ойнап турады; мураски ~ют ет түршигеди.

БЕГЕМОТ м. бегемот (тропиклик айдан).

БЕГЛЁЦ м. қашкын.

БЕГЛО нареч. 1. (свободно) шаққан, жуурытып, шалт, тез, жылдам; ~ читать тез оқыу, шаққан оқыу; ~ играть на рояле рояльда шалт ойнау; 2. (поверхности) уструтин ғана, тек шала-шарпы; ~ просмотреть книгу китапты уструтин ғана қарап өтиү.

БЕГЛОСТЬ ж. шалтык, тез, тезлик, жылдамлык; добиться ~и в чёмни тез оқыу ерисиү.

БЕГЛЫЙ прил. 1. уст. (совершивший побег) қашкын, қашкыныш; ~ый крестийин қашкыныш дийхан; 2. в знач. сущ. ж. беглый и ж. беглая уст. қашкын, қашкыныш; 3. (свободный) шаққан, жуурытып, шалт, тез, жылдам; ~ое чтение тез оқыу; 4. (поверхностный) уструтин ғана, шала-шарпы; ~ый обзор уструтин қарап шығыу; ⚡ ~ый взгляд жалт қарау; ~ые гласные лингв. түсип қалатуғын дауыслы сеслер; ~ый оғын воен. иретсиз атыу, изли-изинен атыу, тез-тезден атылау.

БЕГЛЯНКА женск. от беглэц.

БЕГОВОЙ прил. спорт. шапқы, шабатуғын, бәйгеге жарайтуғын, жуура-

туғын; ~ая лошадь шапқы ат, бәйгеге жарайтуғын ат; ~ая дорожка жууратуғын жол.

БЕГОМ нареч. жуурып, шалт, шаққан; бежать ~ тез жуурып; ~! (команда) жуурып!

БЕГОТНЯ ж. разг. ары-берн жуурып, жуурыспа, әүерелик.

БЕГСТВО с. 1. қашыұшылық, қашыу; ~ из плена туткынан қашыұшылық; спаситься ~м қашып күтылып; 2. (беспорядочное отступление) женсиз қашыу, қашып кетиү, асырыш шегиннү, тым-тырақай қашыу; обратить в ~ тым-тырақай қашыру, кейнге қашырыу, кейин қашырыу; обратиться в ~ кейин қашыу.

бегү, бегут, и т. д. наст.; вр. от бежать.

БЕГУН м. спорт. журик, жуурып, жүгериүши, жүгиргиш.

БЕГУНЬЯ женск. от бегун.

БЕД ж. 1. (нечастье, горе) бәле, бахыт-сызылық; попасть в ~у бәлөге дуушакер болыу; выручить из ~ы бәледен күткәрү; 2. в знач. сказ. бәле; мне с ним просто ~а ол мениң басыма бәле болды; 3. с отрицанием «не» зазели жок, хеш нәрсе емес, хештеңе емес; не ~а зазели жок, хеш нәрсе емес; не ~а, что погода плохая ҳаўаның қолайсызылығы хеш нәрсе емес; ⚡ ~а в том, что... гәп усында..., усындей себелли...; на ~у маңдайдаң қарасына; что за ~а! не болыпты ондай!

БЕДНЕТЬ несов. жарлы болыу, кәмбағалданыу, гедейлениу.

БЕДНОСТЬ ж. 1. (нужда) жарлылық, кемтарышылық, кәмбағаллық, гедейлік, мүтәжеклик; жить в ~и кемтарышылықта жасау; 2. перен. (скучность) жарлылық, жоқшылық, кемлик, азлық; ~ы воображения ойдың кемлиги.

БЕДНОТА ж. 1. см. бедность 1; 2. собир. жарлылар, кәмбағаллар, гедейлер.

БЕДНЫЙ прил. 1. кемтар, жарлы, кәмбағал, гедей; ~ый человеч жарлы адам; 2. (убогий) нашар, жарлы, кем; ~ая обстановка нашар үскене; 3. перен. (скучный) жарлы, кем, аз; ~ая фантазия жарлы фантазия; ~ая природа көриксиз тәбият; 4. (несчастный) бийшара, бахытсыз, байгус, сорлы, ғәріп, пахыр; ~ый, он так устайл бийшара, ол дым шаршап қалыпты; 5. в знач. сущ. ж. бедный и ж. бедная кемтар, жарлы, кәмбағал, гедей; ~ые и богатые жарлылар ҳәм байлар.

БЕДНЯГА м. и ж. бийшара, байгус, сорлы, ғәріп, пахыр; он устайл, ~ ол, байгус, шаршады.

БЕДНЯК м. 1. (невмущий человек) кемтар, жарлы, кәмбағал, гедей; 2. (маломощный крестьянин) гедей дийхан, кәмбағал дийхан.

БЕДНЯЦКИЙ прил. жарлы түскен, кәмбағал болған, гедей..., гедейленген; ~ое хозяйство гедейленген хожалық.

БЕДНЯЧЕСТВО с. собир. жарлылар, кәмбағаллар, гедейлер.

БЕДОВЫЙ прил. разг. шаққан, еткір, шок; ~ парень шаққан жигит.

БЕДОКҮРİТЬ несов. разг. тентекдик етнү, жақпас ис етий.

БЕДРЕННІЙ прил. анат. жанбас, сан; ~ая кость жанбас сүйеги.

БЕДРØ с. жанбас, сан.

БЕДСТВЕННІЙ прил. қорқынышлы, қыйын, қәүипли; ~ое положение қыйын жадай.

БЕДСТВИЕ с. бәле, бәле-қада, апат, апатшылық, қыйынышлық, бұлғиншилик, қәүиплилік; баҳытсызылық; стихийное ~е күтілмеген тәбійғыл апат; сигнал ~я алатышлық белгиси.

БЕДСТВОВАТЬ несов. жарлыланыу, кәмбағалланыу, гедейлениу, мұтәжликте жасау.

БЕДУИН м. бедуин (*кошпели араб.*)

БЕЖ прил. нескл. сарғыш-қоңыр; түфли цвета ~ сарғыш-қоңыр реңдеги туфли.

БЕЖААТЬ несов. 1. жуурып, жуурып жүрүп, жылдам қозғалып; тез барып (*куда-л.*); жылдам келип (*откуда-л.*); ~ать со всех ног барынша қатты жуурып; ~ать рýсью жортып жуурып; 2. (проходит — о времени) етий; врëмѧ ~йт ўақыт тез етип баратып, ўақыт етеди; дни бергут незаметно күндер елесспеси етип баратып; 3. перен. (течь) ағып, зытқып; ручей ~йт өзек қатты ағады; кровь ~йт из раны жарадан қан зытқып ағып тур; 4. перен. (литясь через край) тасып, тасып ағып; молокоб ~йт сут тасып атыр, сут тасады; 5. также сов. (спасаться бегством) қашып, қашып кетпүп, қашып күтүлпүп; ~ать из плена тутқыннаң қашып.

БЕЖЕВЫЙ прил. см. беж.

БЕЖЕНЕЦ м. қашкышы.

БЕЖЕНКА женск. от беженец.

БЕЗ (БЕЗО) предлог с род. п. 1. (указывает на отсутствие чего-л.) жоқ, кем, =сыз, =сиз, бий=; ~ дөнег ақшасыз; ~ отвёта жууласыз; сидеть ~ огня жарықсыз отрып; пропасть без вести хабарсыз жоқ хызмет; 2. (на отсутствие кого-л.) =сыз, =сиз; ~ нас не начинайте близлерсиз басламацыз; он приходил ~ вас ол сизсиз келди; 3. (за вычетом) кем, кеминде, =сыз, =сиз; ~ четверти час saat он бес минуты кем бир болды; ~ десяти пять он минуты кем бес; я служил ~ малого пять лет кеминде бес жыл хызмет еттим; ♀ не ~ сожаления рейимсиз; не ~ вального участия сизин қатнасыбызыз емес; сизин қатнасыбызыз бенен; не ~ того албетте, мүмкин, онсызыз емес; ~ исключением хеш биреү қалмастан; ~ сожаления екінбей.

БЕЗ- (без-, бес-) приставка 1) =сыз, =сиз, жоқ қосылып арқалы атлықтан келбетлик жасау хыметин атқарада, мыс.: безногий аяқсыз, мешел; 2) атлыққа =сызық, =сизлик бир нарасенсиң жоқ екенлигин ямаса жетиспелтүшүнүшүн көрсетиүүшүн қосылатуғын жалғай арқалы атлық жасалады, мыс.: безлесье тогайсызылық.

БЕЗАВАРИЙНЫЙ прил. авариясыз, аварияга ушырамаган.

БЕЗАЛАБЕРНОСТЬ ж. разг. тәртипсизлик, жөнисзлик, ретсизлик, бийғамшылык.

БЕЗАЛАБЕРНЫЙ прил. разг. тәртипсиз, женисиз, ретсиз, бийғам; ~ человек тәртипсиз адам.

БЕЗАЛКОГОЛЬНЫЙ прил. алкогольсиз, алкоголь араласпаған; ~е напитки алкогольсиз ишимликлер.

БЕЗАПЕЛЛЯЦИОННЫЙ прил. 1. юр. апелляциясы, апелляцияға жол қойылмаған, излесиүге, сораныуға болмайтуғын; ~ий приговор апелляциясыз ҳүким; 2. катак, қарсылықсыз; сказать ~им төном қатаң түрде сөйлеү.

БЕЗБЕДНО нареч. мұтәжсиз, аўқатлы, күргыш; жить ~ мұтәжсиз жасау.

БЕЗБЕДНЫЙ прил. мұтәжсиз, қайғысыз, күргыш, аўқатлы; ~ое существование күргыш түрү.

БЕЗБИЛЁТНЫЙ прил. билетсиз, билет жоқ; ~ пассажир билетсиз пассажир, билетсиз жолаушы.

БЕЗБОЖИЕ с. қудайсызылық, динисизлик.

БЕЗБОЖНИК м. қудайсыз, динисиз.

БЕЗБОЖНИЦА женск. от безбожник.

БЕЗБОЖНО нареч. разг. инсапсыз, уятсыз түрде; ~ вратъ инсапсыз етирик сөйлеү.

БЕЗБОЖНЫЙ прил. разг. 1. уст. (не признающий бога) қудайсыз, динисиз; 2. разг. инсапсыз, уятсыз; ~ая клевета инсапсыз жала.

БЕЗБОЛЕЗНЕННО нареч. 1. (не призывающий боли) қыйнамайтуюн, аўырттырмай; 2. перен. зәлелсиз, зыянсыз, зәлел көлтиремей; ~ое решение вопроса мәселени зәлелсиз шешиү.

БЕЗБОРДЫЙ прил. сақалсыз.

БЕЗБОЯЗНЕННО нареч. корықпай, корынышсыз, қәүипсиз, қәүипсинбей, сескенбей; действовать ~ корықпай хөрекет етий.

БЕЗБОЯЗНЕННЫЙ прил. корықпайтуғын, корынышсыз, қәүипсиз, қәүипсинбейтуғын, сескенбейтуғын.

БЕЗБРАЧИЕ с. некесизлик, так етиүүшилик, ўйленбеүшилик; күйеүге шықпауышлық (в отношении женщины).

БЕЗБРЕЖНЫЙ прил. шексиз, ушы-қыйры жоқ; ~ая степь ушы-қыйры жоқ дала; ~ое море ушы-қыйры жоқ тенис.

БЕЗБРОВЫЙ прил. қассыз, касы жоқ.

БЕЗ ВЁДОМА в знач. нареч. хабареыз, рухатсыз, жууапсыз.

БЕЗВЕСНОСТЬ ж. хабар-атарсызылық, дерексизлик, зымғыялық; жить в ~и хабар-атарсызылықта жасау.

БЕЗВЕСТИЙНЫЙ прил. 1. (неведомый) хабар-атарсыз, дерексиз, зымғыя; ~ое отсутствие юр. дерексиз жоқ болып; 2. (не пользующийся известностью) белгисиз, атаксыз.

БЕЗВЕТРЕННЫЙ прил. самалсыз, желсиз; ~ день самалсыз күн.

БЕЗВЕТРИЕ с. самалсызылық, желсизлик.

БЕЗВИЙНЫЙ прил. гұнасыз, бийгұна, айыпсыз, жазықсыз.

БЕЗВКУСИЦА ж. нәшесиз, бийнәше, ышкысыз.

БЕЗВКУСИЙНЫЙ прил. 1. мазасыз, дәмсиз; ~ая піща мазасыз аўқат, мазасыз тамак; 2. перен. нәшесиз, бийнәше, ышкысыз; ~ая обстановка нәшесиз үскене.

БЕЗВЛАСТИЕ с. властьсызылық, хүкиметсизлик, хәкимсизлик.

БЕЗВОДНЫЙ прил. 1. суусыз, ығалсыз; ~ая пустыня суусыз шөл, шөлистан; 2. хим. суусыз, сууы жоқ; ~ая кислота суусыз кислота.

БЕЗВОДЬЕ с. суусызылық.

БЕЗВОЗВРАТНО нареч. қайтарып бермestей, қайтып бермestей, қайтып келмestей, қайтпасқа, мәңгиге; исчезнуть ~ қайтып келмestей жоқ болыу; дать кому-л. что-л. ~ қайтып бермestей етип беріү.

БЕЗВОЗВРАТНЫЙ прил. 1. (утраченный навсегда) қайтпайтуғын, қайтып келмейтуғын, мәңги; 2. (не подлежащий возврату) қайтарып берилмейтуғын, қайтарысыз; ~ая ссуда қайтарып берилмейтуғын карыз.

БЕЗВОЗДУШНЫЙ прил. ҳаұасыз; ~ое пространство ҳаұасыз бослық, ҳаұасыз кеплилік.

БЕЗВОЗМЕЗДНО нареч. төлеүсиз, төлемей, тегин, мут; ~ пользоваться чем-л. бир нәрсени мутқа пайдаланыу.

БЕЗВОЗИЭЗДНЫЙ прил. төлеүсиз, төлемей, тегин, мут берилетуғын, қайтып алынбайтуғын; ~ая ссуда қайтып алынбайтуғын карыз.

БЕЗВОЛІЕ с. ғайратсызылық, босацлық, нағызылық.

БЕЗВОЛОСЫЙ прил. шашсыз, шашы жоқ.

БЕЗВОЛНЫЙ прил. ғайратсыз, босац, нағызы; ~ харәктер босац минез.

БЕЗВРЁДНЫЙ прил. зиянсыз, зәлелсиз, зиян көлтиirmейтуғын; ~ое средство зиянсыз дауа.

БЕЗЗРЕИЕННО нареч. ўақытсыз, бий-ӯақыт, ўақынан бурын, мезгилсиз; ~ по-гібінде ўақытсыз набыт болыу.

БЕЗЗРЕИЕНННЫЙ прил. ўақытсыз, бий-ӯақыт, мезгилсиз; ~ая кончина ўақытсыз кайтыхыз бәләү.

БЕЗВЫЕЗДНО нареч. шықпастан, кетпесте; жить ~ в дерёвне аўылда кетпестен туры.

БЕЗВЫХОДНО нареч. илажсыз, қыйын, шарасыз; положение его ~ оның аұхалы қыйын.

БЕЗВЫХОДНОСТЬ ж. илажсызылық, қыйынлық, шарасызылық; ~ положения аўхалдың илажсызылығы.

БЕЗВЫХОДНЫЙ прил. 1. шықпай, кетпей; ~ое сидение дома үйинде шықпай отырыу; 2. илажсыз, қыйын, шарасыз; попасть в ~ое положение илажсыз аўхалға тусяу, қыйын жағдайға ушырау.

БЕЗГЛАЗЫЙ прил. көзсиз, көзи жоқ.

БЕЗГЛАСНЫЙ прил. уст. 1. (безмолвный) унсиз, тилюсиз; 2. (не выражаютий своего мнения) сезин айтамайтуғын.

БЕЗГОЛОВЫЙ прил. 1. (обезглавленный) геллесиз, бассыз; 2. перен. разг. (глупый) ақылсыз, күм гелле, мийсиз, геше; 3. перен. разг. (забывчивый, рассеянный) умытшақ, мийлан, шаймий.

БЕЗГОЛОСЫЙ прил. ҳаұасыз, дауысыз, пәс дауыслы; ~ певең пәс дауыслы косықсыз.

БЕЗГРАМОТНО нареч. 1. (малограмотно) саұатсыз; шала саұат; писать ~ саұатсыз жазыу; 2. (невежественно) надан, турпай.

БЕЗГРАМОТНОСТЬ ж. 1. (неграмотность) саұатсызылық; борбá с ~ю саұатсызылық пенен гүресіү; 2. (малограмотность) шала саұаттылық; 3. (невежественность) наданлық, турпайтылық; политическая ~ сиясий наданлық.

БЕЗГРАМОТНЫЙ прил. 1. (неграмотный) саұатсыз, саұаты жоқ; 2. (малограмотный) шала саұаты; 3. (невежественный) надан, турпай.

БЕЗГРАНИЧНЫЙ прил. 1. (беспределльный) шексиз, ушы-қыйыры жоқ; ~ые просторы степей далаңлықты шексиз кецислиги; 2. перен. шексиз, хәдден тыскары, жуде ҳәм, аса кеткең; ~ые возможности шексиз мүмкиншиликлер; ~ая радость шексиз күшашы.

БЕЗГРЕШНЫЙ прил. гұнасыз.

БЕЗДАРНОСТЬ ж. 1. (отсутствие одарённости) зейинсизлик, талантсызылық; 2. (тупица) геше адам, үқыпсыз адам.

БЕЗДАРНЫЙ прил. 1. (не одарённый) зейинсиз, талантсыз; ~ай актёр зейинси актёр; 2. үқыпсыз, сапасыз; ~е стихи саласыз косықлар.

БЕЗДЕЙСТВИЕ с. ҳәрекетсизлик, қыймылсызылық.

БЕЗДЕЙСТВОВАТЬ несов. 1. ҳәрекет қылмау, қыймылдамау, ислемеу, тоқтап түрүү, босса түрүү; фабрика ~ует фабрика ислемеди; 2. (ничего не делать) иске салқын қарау, шара көрмей.

БЕЗДЕЛИЦА ж. разг. жартыусыз, эйтейир нәрсе; әхмийетсиз нәрсе; поспорт из-за ~ы жартыусыз нәрсе ушын жонжелесінү.

БЕЗДЕЛУШКА ж. майда-шүйде зат.

БЕЗДЕЛЬЕ с. бийкаршылық, иссизлик; томиться от ~ая бийкаршылықтан зеригиү.

БЕЗДЕЛЬНИК м. разг. бийкар, иссиз, ис косқапас, жалқау.

БЕЗДЕЛЬНИЦА женск. от бездэльник.

БЕЗДЕЛЬНИЧАТЬ несов. бийкар жүриү, бос жүриү.

БЕЗДЕНЕЖНЫЙ прил. в разн. знач. пулсыз, ақшасыз; ~е расчёты пулсыз есалласыз; ~ай человеч ақшасыз адам, пулсыз адам.

БЕЗДЕНЕЖЬЕ с. пулсызылық, ақшасызылық.

БЕЗДЕТНОСТЬ ж. баласызылық, баласы жоқлық, перзентсизлик, бийперзентлик.

БЕЗДЕТНЫЙ прил. баласыз, баласы жоқ, перзентсиз, бийперзент.

БЕЗДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ж. ҳәрекетсизлик, бийпәрәуалық; проявить пблию ~ путкиллей бийпарәуалық етий.

БЕЗДЕЯТЕЛЬНЫЙ прил. хәрекетсиз, бийпәрүа.

БЕЗДНА ж. 1. (пребасть, пучина) туцыйык, түпсиз, тереңлик; 2. в знач. сказ. разг. (множество) оғада көп, кейин жок, ақыры жок, шексиз, толып атырган; ~ дел кейин жок ис, ақыры жоқ ис; ♦ ~ премурдости көп ақылгойлык.

БЕЗДОЖДЕ с. жауынсызлық, жауын жоқлык, жауын болмағанлық.

БЕЗДОКАЗАТЕЛЬНОСТЬ ж. дәлилсизлик, негизсизлик; ~ обвинение айыплаудың дәлилсизлиги.

БЕЗДОКАЗАТЕЛЬНЫЙ прил. дәлилсиз, негизсиз; ~ое утверждение дәлилсиз пикир.

БЕЗДОМНЫЙ прил. үй-жайы жок, қаңғасы (о человеке); ийесиз (о животном).

БЕЗДОННЫЙ прил. 1. түпсиз, туби түскен; 2. перен. (очень глубокий) туңғыйык, шексиз терен, туби жок, жүдә терен; ~ая пребасть туңғыйык; ♦ ~ая бочка шұтта. 1) (о ком-л.) мешкей; 2) (о чём-л.) кеп шығыны (жумыс, ис дақылда).

БЕЗДОРОЖЬЕ с. 1. (отсутствие дорог) жолсызлық; 2. (распутница) жоллардың бузлығы, жоллардың истен шығыуы; осенне ~ жоллардың гүздеги истен шығыуы.

БЕЗДОХОДНЫЙ прил. эк. доходсиз, өнімсиз, табыссыз.

БЕЗДУМНЫЙ прил. ойланбайтуын, діссыз.

БЕЗДУШИЕ с. рейимсизлик, қайыркомсызлық, тас бауырлық; проявить ~ қайыркомсызлық етий.

БЕЗДУШНЫЙ прил. рейимсиз, қайыркомсыз, тас бауыр; ~ое отношение к кому-л. биреүге рейимсиз қарау.

БЕЗДЫМНЫЙ прил. түтінсиз, түтіни жок; ~порх түтінсиз мылтық дори.

БЕЗДЫХАННЫЙ прил. деми питкен, демис-үнисиз, жансыз, өлген; ~ое тело демис-үнисиз дене, жансыз дене.

БЕЗЖАЛОСТНЫЙ прил. рейимсиз, тас бауыр, аяусыз, аямайтуын; ~ человечей имисиз адам.

БЕЗЖИЗНЕННЫЙ прил. 1. (мертвый) жансыз, өлген; ~ое тело жансыз дене; 2. перен. (невыразительный) солыған, қызықсыз; ~ый взгляд солыған кез кара.

БЕЗЗАБОТНО нареч. ғамсыз, бийғам, бийпәрүа.

БЕЗЗАБОТНОСТЬ ж. ғамсызлық, бийғамлық, бийпәрүалық.

БЕЗЗАБОТНЫЙ прил. ғамсыз, бийғам, бийпәрүа.

БЕЗЗАВЕТНО нареч. жан-тәни менен, пидакер, садық, тайсалмай, шын берилип; ~ любить родину ўатанды жан-тәни менен сүйү.

БЕЗЗАВЕТНОСТЬ ж. пидакерлик, садық, тайсалмаслық, шын берилгенлик.

БЕЗЗАВЕТНЫЙ прил. жан-тәни менен, пидакер, садық, тайсалмаган, шын берилген; ~ое служение народу халықка жан-тәни менен хызмет етий; ~ая любовь шын берилген мұхаббат; ~ая храбрость тайсалмаган ерлік.

БЕЗЗАКОНИЕ с. 1. законсызлық, заңсызлық, нызамсызлық; борьба с ~ем законом; 2. (беззаконный поступок) законы бузыу, бийназамлық; совершасть ~ая бийназамлық ислеү.

БЕЗЗАКОННЫЙ прил. законсыз, заңға қарсы, нызамсыз, закона сыймайтуын; ~е действия законсыз хәрекетлер.

БЕЗЗАСТЕНЧИВОСТЬ ж. тартынбайтуынлық, уялмайтуынлық, уятсызлық.

БЕЗЗАСТЕНЧИВЫЙ прил. тартынбайтуын, уялмайтуын, уятсыз; ~ая ложь уятсыз этирик.

БЕЗЗАЩИТНОСТЬ ж. панаңызлық, әменгерсизлик, қорғанышсызлық, қәүендесизлик; жердемсизлик.

БЕЗЗАЩИТНЫЙ прил. панаңыз, әменгерсиз, корғағызыз, қорғанышсыз, қәүендесиз; жердемсиз; ~ ребёнок әменгерсиз бала, панаңыз бала.

БЕЗЗВЕЗДНЫЙ прил. жулдызызыз; ~ое небо жулдызызыз аспан.

БЕЗЗВУЧНЫЙ прил. үнсиз, сессиз, даудысыз; ~ плач үнсиз жылау.

БЕЗЗЕМЕЛЬЕ с. жерсизлик, жер жетпешшилик.

БЕЗЗЕМЕЛЬНЫЙ прил. жерсиз, жери жок; ~ крестьянин жерсиз дийхан.

БЕЗЗЛЮБНОСТЬ ж. қәхэрсизлик, ашыуызылық, кексизлик.

БЕЗЗЛЮБНЫЙ прил. қәхэрсиз, ашыуызыз, кексиз; ~ смех кексиз күлки.

БЕЗЗУБНЫЙ прил. 1. тиссиз, тиси жок; ~ый рот тиссиз аүз; 2. перен. хәлсиз, күшсиз, күши жок, бос; ~ая критика күшсиз критика, бос сын.

БЕЗЛЕСНЫЙ прил. тоғайсыз; ~ая степь тоғайсыз дала.

БЕЗЛЕСЕБЕ с. тоғайсызылық.

БЕЗЛИЧНЫЙ прил. взгеликсиз, тыянақсыз; ~ый человек тыянақсыз адам; ~ое предложение грам. бийтәреп гөп; ~ые глаголы грам. бийтәреп фейиллер.

БЕЗЛОШАДНЫЙ прил. атсыз, аты жок; ~ое хозяйство атсыз хожалық.

БЕЗЛҮҮННЫЙ прил. айсыз; ~ая ночь айсыз түн.

БЕЗЛЮДНО нареч. и безл. в знач. сказ. адамсыз, адамсыз қалып; на улицах было ~ көшөде бирде адам жок.

БЕЗЛЮДНЫЙ прил. адамсыз, аўлақ; ~ая степь адамсыз дала.

БЕЗЛЮДЕ с. адамсызылық.

БЕЗМЁН м. безбен.

БЕЗМЁРНО нареч. шексиз, өлшеүсиз, есапсиз.

БЕЗМЁРНЫЙ прил. шексиз, өлшеүсиз, есапсиз; ~ая радость шексиз күйаныш.

БЕЗМОЗГЛЫЙ прил. разг. мийсиз, акылсыз, акмақ, күм геле.

БЕЗМОЛВИЕ с. сессизлик, үңсизлик, үндемүшилик, тып-тынышлық, жым-жыртлық, тым-тырысылық.

БЕЗМОЛВНЫЙ прил. сессиз, үңсиз, үн шығармайтуын, тып-тыныш, жым-жырт, тым-тырыс; ~ый свидетель үңсиз гүйә; ~ое согласие сөзсиз қайыл болыу.

БЕЗМОЛВСТВОВАТЬ несов. сес шығармау, үн шығармау, үндемеу, тып-тыныш

болыў, жым-жырт болыў, тым-тырыс болыў.

БЕЗМЯТЁЖНОСТЬ ж. тынышлық, гауғасызылық, ойқансызылық.

БЕЗМЯТЁЖНЫЙ прил. тыныш, гауғасыз, ойқансыз, селтеңсиз; ~ сон тынышүкі.

БЕЗНАДЕЖНОСТЬ ж. үмитсизлик, үмити жоклық, дамесизлик, исенимсизлик, гүдерсизлик.

БЕЗНАДЕЖНЫЙ прил. үмитсиз, үмити жок, дамесиз, исенимсиз, гүдерсиз; ~ое положение үмитсиз жағдай; ~ый больнй үмитсиз айрыу.

БЕЗНАДЗОРНОСТЬ ж. қараусызылық, бақылаусызылық.

БЕЗНАДЗОРНЫЙ прил. қараусыз, бақылаусыз; ~ ребёнок қараусыз бала.

БЕЗНАКАЗАНО нареч. жазасыз, жаза тартпай, жаза алмай, жазаға тартылмай.

БЕЗНАКАЗАННОСТЬ ж. жазасызылық, жазаға тартылмағанлық, жазасыз қалғанлық.

БЕЗНАКАЗАННЫЙ прил. жазасыз, жазаға тартылмаған, жазасыз қалған.

БЕЗНАЛИЧНЫЙ прил. нақ пулсыз, нақ емес; ~ расчёт эк. нақ пулсыз есапласыу.

БЕЗНАЧАЛИЕ с. басшылықтың жоқлығы, басшысызылық.

БЕЗНОГИЙ прил. 1. аяқсыз, мешел; ~ старик аяқсыз гарры; 2. в знач. сущ. ж. безногий шолақ, аяқсыз, ақсақ; 3. разг. (без ножки) аяқсыз, туяқсыз; ~ стол аяқсыз стол.

БЕЗНОСЫЙ прил. 1. мурынсыз, пушкик, мурны жок; 2. шүмексиз; ~ чайник шүмексиз чайник.

БЕЗНРАВСТВЕННОСТЬ ж. әдепсизлик, бузыклиқ.

БЕЗНРАВСТВЕННЫЙ прил. әдепсиз, бузық; ~ый посту́пок әдепсиз қылық; ~ое поведение әдепсиз жүргис-турсы.

БЕЗО предлог см. без.

БЕЗОБИДНЫЙ прил. 1. зыянсыз; ~ый зверёк зыянсыз ҳайуан; 2. ҳазарсыз, жууас; ~ая шұтка ҳазарсыз дегише, ҳазарсыз ҳәзил.

БЕЗОБЛАЧНОСТЬ ж. 1. бұлтсызылық, ашықлық; 2. перен. бахытлылық, жайнағылышы, тынышлық; ~ счастья бахыттың тынышлығы.

БЕЗОБЛАЧНЫЙ прил. 1. бұлтсыз, ашық; ~ое небо бұлтсыз аспан; 2. перен. бахытты, жайнаған, тыныш; ~ая жизнь жайнаған өмир.

БЕЗОБРАЗИЕ с. 1. (уродливость) шырайсызылық, сыйылсызылық, келбетсизлик, келисмисизлик; 2. (возмутительный поступок) онбағанлық, жақпас қылық, тәртипсизлик, жөнсизлик, жөнсиз қылық; 3. в знач. сказ. разг. биймазашылық, жөнсизлик; что за ~! бул не деген жөнсизлик!

БЕЗОБРАЗИТЬ несов. кого-что шырайсыланыдыру, сыйылсыланыдыру, келбетсизлендири, түрүн бузуу.

БЕЗОБРАЗНИК м. разг. тәртипсиз адам, тентек, бузық, онбаған.

БЕЗОБРАЗНИЦА женск. от безобрАЗИК. **БЕЗОБРАЗНИЧАТЬ** несов. разг. тәртип-

сизлик етиү, тәртипсизлик қылыў, жақпас қылық ислеү, әдепсизлик ислеү, онбағанлық етиү, жөнсизлик етиү.

БЕЗОБРАЗНЫЙ прил. 1. (уродливый) шырайсыз, сыйылсыз, келисиксиз, келбетсиз; 2. (возмутительный) онбаған, жарамас, жарамсыз, тәртипсиз, жөнсиз, бузық; ~ посту́пок жөнсиз қылық, онбаған қылық, онбағанлық.

БЕЗ ОГЛЯДКИ в знач. нареч. алды-артына қарамай, изине қарамастан, артына қарамастан.

БЕЗОГОВОРОЧНО нареч. сезисиз, тиянапастан, булжытыусыз; условие было принято ~ шарт қынқ етпестен қабыл алынды.

БЕЗОГОВОРОЧНЫЙ прил. сезисиз, тиянапастан, каптасстан, булжытыпай орынланган; ~ая капитуляция сезисиз капитуляция; ~ое признание чего-л. тиянапастай қаптасстан мойынға алды.

БЕЗОПАСНО 1. нареч. қоюипсиз, корынышсыз; 2. безл. в знач. скоз. қоюипсиз, қоюипли емес; пройдём скота — здесь ~ берман келин — буд же қоюипсиз.

БЕЗОПАСНОСТЬ ж. қоюипсизлик, корынышсызылық; охрана государственной ~ и мемлекетлик қоюипсизликти қорғау; техника ~ и қоюипсизлик техникасы; находиться в ~ и қоюипсизлике түрүй.

БЕЗОПАСНЫЙ прил. қоюипсиз, корынышсыз; находиться в ~ом месте қоюипсиз жерде болыу; ◇ ~ая бритьва қоюипсиз пеки.

БЕЗОРУЖНЫЙ прил. 1. (не вооружённый) жарақсыз, қураңсыз; 2. перен. илажсыз, шарасыз; в этом споре мы оказались ~ами буд дауда билдер илажсыз болып қалдык.

БЕЗОСНОВАТЕЛЬНО нареч. негизсиз, далилсиз.

БЕЗОСНОВАТЕЛЬНЫЙ прил. негизсиз, негиз жок, далилсиз.

БЕЗОСТАНОВОЧНЫЙ прил. токтаусыз, иркилмейтуын, тынымсыз, узликсиз.

БЕЗОТВЕТНЫЙ прил. 1. жууапсыз қалған, жууап болмаған, жууап қайтармаган; ~ая любовь жууапсыз қалған мұхаббат; 2. жууапсыз, жууап бермеген; оставаться ~ым жууапсыз қалыу; 3. (крайний) жууас, босаң; ~ое существование жууас маклук.

БЕЗОТВЕТСТВЕННО нареч. жууапкерликсиз, жууапкерсиз, жууапкерсизлик пенен.

БЕЗОТВЕТСТВЕННОСТЬ ж. жууапкерликсизлик, жууапкерсизлик.

БЕЗОТВЕТСТВЕННЫЙ прил. жууапкерликсиз, жууапкерсиз; ~ое отношение к делу иске жууапкерсиз қарау.

БЕЗОТКАЗНО нареч. токтаусыз, токтамастан, токтамай, иркилмей, иркилместен, бузылмастан; мотор работает ~ мотор бузылмастан ислеп тур.

БЕЗОТКАЗНЫЙ прил. токтаусыз, токтамастан, иркинишсиз, бузылмастан; ~ая работа мотора мотордың токтаусыз ислеүи.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНО нареч. иркинишсиз, кешиктирмектен, хеш-

токтаусыз түрде, қыстаулы түрде; **это** нұжно сделать ~ буны кешкитирмей ислеү керек.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНЫЙ прил. иркинишисиз, кешкитирилмейтуғын, хеш токтаусыз, қыстаулы; предпринять ~ е мәры қыстаулы шаралар көриү.

БЕЗОТЛУЧИНО нареч. тапжылмай, шықпай, кептестен, шылжысyz, удайына, мудамы; ~ находитъся при большом мудамы аўырыудың жаңында болыу.

БЕЗОТЛУЧНЫЙ прил. тапжылмайтуғын, шыкпайтуғын, кептейтуғын, шылжысyz, удайына болатуғын, мудамы болатуғын.

БЕЗОТНОСИТЕЛЬНО нареч. қарамай, есанқа алмай, салыстырмай; ~ к вёсу чего-а. салмағына қарамай.

БЕЗОТНОСИТЕЛЬНЫЙ прил. қарамастан, есанқа алмастан, салыстырмастан.

БЕЗОТРАДНЫЙ прил. күйанышсыз, кейілсиз, күйанарлық емес.

БЕЗОТЧЕТНЫЙ прил. 1. (бессознательный) ыктыярсыз, ериксиз; ~ страх ыктыярсыз коркыу, ҳаұлығып коркыу; 2. (безконтрольный) контрольсиз, қадагансыз, қадаған етилмейтуғын, тексерүсиз.

БЕЗОШИБОЧНО нареч. жаңылыспай, қәтесиз, мұлтиксиз.

БЕЗОШИБОЧНОСТЬ ж. жаңылыспайшылық, қәтесизлик, мұлтиксизлик; ~ выводов жуұмақлардың қәтесизлиги.

БЕЗОШИБОЧНЫЙ прил. жаңылыспайтуғын, қәтесиз, қоте жибермейтуғын, мұлтиксиз; ~ расчёт қәтесиз есан.

БЕЗ ПРОМАХА, БЕЗ ПРОМАХУ в знач. нареч. қәтесиз; стрелять ~ қәтесиз аты.

БЕЗ ПРОСЫПУ, БЕЗ ПРОСЫПУ разг. в знач. нареч. 1. оянбастан; спать ~ оянбастан уйыклау; 2. перен. үзликсиз, токтаусыз, мудамы, удайына, берхема; пъяниствовать ~ үзликсиз арақ ишиү.

БЕЗРАБОТИЦА ж. иссиэлик, жумыссызылық.

БЕЗРАБОТНЫЙ прил. 1. (не имеющий работы) иссиз, жумыссыз; жумыссыз қалған; 2. в знач. сущ. м. безработный и ж. безрабочая иссиз, жумыссыз; пойностью ~ толық жумыссыз; частично ~ жарым-жарты жумыссыз, шала жумыссыз.

БЕЗРАДОСТНЫЙ прил. күйанышсыз, кейілсиз.

БЕЗ РАЗБОРА, БЕЗ РАЗБОРУ в знач. нареч. таңламай.

БЕЗРАЗДЕЛЬНО нареч. толығы менен, пүтнелей, пүткіллей; владеть чөм-л. ~ бир затка пүткіллей ииелик етиү.

БЕЗРАЗДЕЛЬНЫЙ прил. толық, пүтин, пүтнелей, пүткіллей; ~ое господство пүтнелей бийлеү.

БЕЗРАЗЛИЧИЕ с. итибарсызылық, қызықсынбаушылық, салқын қараушылық, дықкатасылық, немқурайдылық, әхмийет бермеүшлилик.

БЕЗРАЗЛИЧНО 1. нареч. (безучастно, равнодушно) итибар бермей, қызықсынбай, салқын қарал, дықкатастыз, немқурайды, әхмийет бермей; относиться ~ к кому-чemu-л. итибар бермей қаралу; 2. безл. в знач.

сказ. бәри бир, айырмасы жоқ, әхмийетсиз, мне ~ маған бәри бир; мне ~, знаёт он об этом или нет маған бәри бир, ол бул хақында билеме я билмейме; ~ кто ким болсада мейли; ~ что не болсада мейли.

БЕЗРАЗЛИЧНЫЙ прил. 1. (безучастный, равнодушный) итибар бермейтуғын, қызықпайтуғын, дықкатастыз, немқурайды, әхмийет бермейтуғын; с ~м видом қызықпайтуғын түр менен; 2. (несущественный) әхмийетсиз, әпиайы, қызықтырмайтуғын; задасть несколько ~х вопросов бир неше әхмийетсиз сауаллар беріү.

БЕЗРАССУДНО 1. нареч. ойланbastan, ойсыз, ойланbastan исленген; 2. безл. в знач. сказ. (неразумно, опрометчиво) пәмсизлик, ақылсызылық, ойсызылық; так действовать ~ сондай етип пәмсизлик ислеү.

БЕЗРАССУДНЫЙ прил. ойламай исленгей, пәмсиз, ақылсыз, ойсыз; ~ посту́пок ойламай исленген ис.

БЕЗРАССУДСТВО с. ойланбағанлық, пәмсизлик, ақылсызылық, ойсызылық.

БЕЗРЕЗУЛЬТАТНО нареч. нәтийжесиз, жуұмақсыз.

БЕЗРЕЗУЛЬТАТНЫЙ прил. нәтийжесиз, жуұмақсыз; ~ спор нәтийжесиз дау.

БЕЗРОГИЙ прил. шақсыз, мүйизсиз; ~ая кораба шақсыз сыйыр.

БЕЗРОДНЫЙ прил. туýскансыз, туýскан-туýғансыз.

БЕЗРОПОТНО нареч. налымай, зарланбай, сөзсиз, үнсиз.

БЕЗРОПОТНОСТЬ ж. налымайтуғынылық, зарланбаушылық, сөзсизлик, үнсизлик.

БЕЗРОПОТНЫЙ прил. налымайтуғын, зарланбайтуғын, сөзсиз, үнсиз.

БЕЗРУКАВКА ж. разг. женсиз көйлек; шолак, күймешек (женская).

БЕЗРУКАВНЫЙ прил. женсиз, шолак.

БЕЗРУКИЙ прил. 1. қолсыз, шолак; 2. в знач. сущ. м. безрүкий шолак; 3. перен. разг. (неволкай) салақ, епсиз, олақ.

БЕЗРЫБЬЕ с. балықсызылық; на ~ и рак рыйба погов. балықсыз жерде шаян да балық (соотв. ийт жоқта шошқа уреди).

БЕЗ ТОЛКУ, БЕЗ ТОЛКУ в знач. нареч. пайдасыз, босқа.

БЕЗУБЫТОЧНОСТЬ ж. зиянсызылық, залелсизлик, залел келтирмейтуғынылық.

БЕЗУБЫТОЧНЫЙ прил. зиянсыз, залелсиз, залел келтирмейтуғын; ~ое предприятие залел келтирмейтуғын көрхана.

БЕЗУДАРНЫЙ прил. линг. пәтсиз; ~ слог пәтсиз бүйн.

БЕЗУДЕРЖНЫЙ прил. тоқтатып болмайтуғын, тынбас, тоқтамас; ~ смех тоқтатып болмайтуғын күлки.

БЕЗ УДЕРЖУ в знач. нареч. тоқтаусыз, тынбай, тоқтамастан.

БЕЗУКОРИЗНЕННО нареч. кемшиликсиз, кемшилиги жоқ, тап-түйнақтай, минсиз.

БЕЗУКОРИЗНЕННЫЙ прил. кемшиликсиз, тап-түйнақтай, минсиз; ~ая работа кемшиликсиз жумыс, кеш минсиз жумыс.

БЕЗУМЕЦ м. 1. (безрассудный человек) ақылсыз, ойсыз, алаңғасар; 2. уст. (сумасшедший) жинли, делбе.

БЕЗУМИЕ с. 1. (безрассудство) ақылсызылық, ойсызылық, алаңғасарлық; до ~я ақылдан адасқанша; любить до ~я шынты менен сүйиү; 2. уст. (сумасшество) жинлилик, делбелик.

БЕЗУМНО нареч. 1. (безрассудно) ақылсызылық етип, ақылдан сасып, ойсыз; 2. разг. (очень) жуде, қатты, аса кеткен; ~ хлодно катты сууык.

БЕЗУМНЫЙ прил. 1. (безрассудный) ақылсыз, ойсыз, ақылдан адасқан; ~ая отвага ақылсыз батырлық; 2. (свойственный сумасшедшему) жинкөзленген, делбирген, елерген; ~ый взгляд елерген көз карас; 3. разг. (очень сильный) жуде, қатты, аса; ~ая усталость аса шаршаганлық; 4. в знач. сущ. ж. безумный и ж. безумная уст. жинли, делбе.

БЕЗ УМОЛКУ в знач. нареч. тынымсыз, үзликсиз, тынбастан, тоқтамастан, жағы қарысқанша; говорить ~ тынбастан сейлей беріү.

БЕЗУМОЛЧНЫЙ прил. тынымсыз, үзликсиз; ~ шум мόря тениздиң тынымсыз шүүлдесі.

БЕЗУМСТВО с. ақылсызылық, ессизлик, алаңғасарлық, ойсызылық.

БЕЗУМСТВОВАТЬ несов. ақылсызылық етиү, есерлениү, еси кетиү, алаңғасарлық ети.

БЕЗУПРЁЧНО нареч. кемшилиksиз, минсиз.

БЕЗУПРЁЧНОСТЬ ж. кемшилиksизлик, минсизлик.

БЕЗУПРЁЧНЫЙ прил. кемшилиksиз, минсиз; ~ая честность минсиз ҳақ жүреклилік.

БЕЗУСЛОВНО 1. нареч. сөзсиз, әлбетте; все эти недочёты ~ исправимы буд кемшиликлердиң барлығын сөзсиз дүзетиүге болады; 2. в знач. еводн. сл. (несомненно) әлбетте, гұмансиз; ~, ты прав әлбетте, сенини дұрыс.

БЕЗУСЛОВНЫЙ прил. 1. (безоговорочный) сөзсиз, толық; 2. (несомненный) гұмансиз; ~е заслуги гұмансиз сицирген мийнети; ~ый рефлэкс шертсиз рефлекс.

БЕЗУСПЁШНО нареч. бийкар, босқа, нәтийжесиз.

БЕЗУСПЁШНЫЙ прил. бийкар, босқа, нәтийжесиз; ~е попытки нәтийжесиз урыншылар.

БЕЗ УСТАЛИ в знач. нареч. шаршамай-талмай, ҳарымай, ҳарымай-талмай, шаршамастан; трудиться ~ шаршамастан мийнет етиү, ҳарымай мийнет етиү.

БЕЗУСТАННЫЙ прил. тынбастан, шаршамастан.

БЕЗУСЫЙ прил. муртсыз, мурты жоқ, мурт шықпаган.

БЕЗУТЕШНЫЙ прил. жубанбайтуын, муңызы; ~ое горе муңылы қайғы.

БЕЗУХИЙ прил. қулақсыз, шунак.

БЕЗУЧАСТИЕ с. қатнаспаўшылық, арасласпаўшылық, қызықсынбайшылық.

БЕЗУЧАСТЬ ж. см. безучастие.
БЕЗУЧАСТНЫЙ прил. қатнаспайтуын, арасласпайтуын, қызықсынбайтуын: ~ое отношение к кому-чему-л. қызықсынбайтуын қатнасы; остатся ~ым к чему-л. қатнаспай қалыу, арасласпайтуын болыу.

БЕЗЪ* см. без=.

БЕЗЪЯДЕРНЫЙ прил. ядросыз.

БЕЗЫДЕЙНОСТЬ ж. идеясызылық, идеясы жоқ.

БЕЗЫДЕЙНЫЙ прил. идеясыз; ~ое произведение идеясыз шығарма.

БЕЗЫМЕННЫЙ, **БЕЗЫМЯННЫЙ** прил. атыз, аты жоқ, аты сакланбаған, аты қойылмаған; ♂ ~йный пәлец «шүлдир шүмек» бармақ, атыз бармақ, тертинши бармак.

БЕЗЫНИЦИАТИВНЫЙ прил. инициативасыз, басламасыз.

БЕЗЫНТЕРЕСНЫЙ прил. қызықсыз, қызығы жоқ, қызық емес.

БЕЗЫСКУСНЫЙ прил. тәбийтый.

БЕЗЫСТВЕННОСТЬ ж. тәбийтыйлык, әпнүайлык.

БЕЗЫСТВЕННЫЙ прил. тәбийтый, әпнүайы; ~ рассказ жасалмасы жоқ әңгиме.

БЕЗЫСХОДНОСТЬ ж. арылмайтуынылық, қутыла алмайтуынылық, илажсызлық.

БЕЗЫСХОДНЫЙ прил. арылмайтуын, қутыла алмайтуын, илажсыз; ~ое горе арылмайтуын қайғы; ~ая тосқа қутыла алмайтуын мун.

БЕЙ м. бий, мырза.

бей, бейте повел. накл. от бить.
бейся, бейтесь повел. накл. от биться.

БЕК м. бер.

БЕКАР м. муз. бекар (нота белгиси).

БЕКАС м. бекас (кус).

БЕКЕША ж. бекеша (постын формасындағы ески пишишдеги еректиң сыртқы кийими).

БЕКОН м. бекон (аз дүзланған шошқа ети).

БЕЛЕНДА ж. бот. бесбуудай; ♂ ты чтб, ~ы обьёлся?! сен ақылдан адастың ба?!, сени жин урдымда!?

БЕЛЁНИЕ с. ағартыў; ~ тқани гезлемени ағартыў.

БЕЛЁНЫЙ прил. ағартылған; ~ холст ағартылған бәз.

БЕЛЁСЫ прил. ақшыл, бозац; ~е брови бозац қаслар.

БЕЛЁТЬ несов. 1. (становиться белым) ағары; 2. (виднеться — о белом) ағарып көриниү.

БЕЛЁТЬСЯ несов. см. белеть 2.

БЕЛИБЕРДА ж. разг. мылжың сез, сандырак сез.

БЕЛИЗНА ж. ақлық, ақ ренлилік.

БЕЛИЛА только мн. 1. (краска) белила, ақ бояу; 2. (косметические) белила, опа (бет үшін бояу).

БЕЛИТЬ несов. что 1. ағартыў, ақлау, ҳәккелү; ~ потолок төбенн ақлау; 2. ағар-

тыў; ~ лицо бетти ағартыў; 3. (отбелить) ағартыў; ~ холст бәзді ағартыў.

БЕЛИТЬСЯ несов. ағартыў.

БЕЛИЧИЙ прил. тыйын...; тыйынның терисинен исленген; ~ий след тыйын изи; ~ия шуба тыйынның терисинен исленген постын.

БЕЛКА ж. тыйын (хайын ҳэм оның териси); ♀ вертеться как ~ в колесе тыйым таппаў, үзликсиз тынышыланыў, тақаты болмау.

БЕЛКОВЫЙ прил. биол., хим. белоклы; ~ое веществө белоклы зат.

БЕЛАДОННА ж. бот. беладонна (зәхәрли өсилмик).

БЕЛЛЕТРИСТ м. беллетрист (беллете́тистикалық шығармалардың авторы).

БЕЛЛЕТРИСТИКА ж. беллетристика (произв. көркем әдебият).

БЕЛЛЕТРИСТИЧЕСКИЙ прил. беллете́тистикалық; ~е произведения беллетристикалық шығармалар.

БЕЛО- тәмәнеги мәнилерди сөздин билдиретүгүн қоспа сөздердин биринши белеги: 1) «ак рең» мәнисин, мыс.: белокожий ақ терили; 2) «ак, контрреволюцияшыл» деген мәнини, мыс.: белогвардейцы ақ гвардияшылар.

БЕЛОБОРДЫЙ прил. ақ сақаллы.

БЕЛОБРЫСЫЙ прил. разг. ақ сарғылт, ақшыл.

БЕЛОВОЙ прил. таза жазылған, таза көширилген (нұсқа, хат); ~ экземпляр таза көширилген экземпляр.

БЕЛОГВАРДЕЕЦ м. ақ гвардияшы.

БЕЛОГВАРДЕЙСКИЙ прил. ақ гвардияшы, ақ гвардияшыл; ~е байды ақ гвардияшыл бандалар.

БЕЛОГВАРДЕЙЩИНА ж. собир. ақ гвардияшылар.

БЕЛОК м. 1. (яйца) мәйектиң ақ уұзы; 2. биол., хим. белок (органикалық зат); 3. (гәләз) көздин ағы.

БЕЛОКАМЕННЫЙ прил. народно-поэт. ақ таслы, ақ тастан салынған.

БЕЛОКРОВИЕ с. мед. ақ қанлылық (қан кесели).

БЕЛОКҮРЫЙ прил. ақшыл сары шашлы, ақшыл шашлы; ~е волося ақшыл сары шаш.

БЕЛОЛІЙЦЫЙ прил. ақ жүзли, ақ бетли.

БЕЛОЛОБЫЙ прил. ақ маңлай, қасқа; ~ шенбік ақ маңлай күшик.

БЕЛОРУССКИЙ прил. Белорус...; ~язык белорус тили.

БЕЛОРУСЫ мн. (ед. белорус м., белоруска ж.) белоруслар, белорус халқы (Белорус ССРинде жасалтуғын негизги халық).

БЕЛОРУЧКА м. и ж. разг. ис жақлас, көс жақлас.

БЕЛОРИБИЦА ж. ақ балық.

БЕЛОСНЕЖНЫЙ прил. аппрак, қардай ақ; ~ая скатель аппрак дастурқан.

БЕЛОТЕЛЫЙ прил. ақ деиели.

БЕЛОШВЕЙКА ж. уст. ишки кийим тигиүши хаял.

БЕЛОШВЕЙНЫЙ прил. ишки кийим тигетүгүн; ~ая мастерская ишки кийим тигетүгүн устахана.

БЕЛОЭМИГРАНТ м. ақ эмигрант (совет мәмлекетинен шет елге көшип кеткен адам, контрреволюционер).

БЕЛОЭМИГРАНТСКИЙ прил. ақ эмигрантлық.

БЕЛҮГА ж. белуга (балық); ♀ реветь ~ой өкириү, бақырыў.

БЕЛҮЖИЙ прил. белуга..., белуганың; белугадан исленген.

БЕЛЫЙ прил. 1. ақ; ~ая бумаға ақ қағаз; ~ый как снег қардай ақ; ~ый хлеб ақ, нац; ~ый медведь ақ айыў; ~ая акация ақ акация; 2. (контрреволюционный) ақлар, ақлардың; ~ая армия ақлар армиясы;

3. в знач. сүщ. мн. бёлые ақ (шашка, шахматлардағы ақ фигураар); играть ~ыми ақ менен ойнаў; ♀ ~ое золото (хлопок) ақ алтын; ~ый юголь (вода) ақ көмир;

~ое мýссо ақ гөш (тауықтың ямаса баспақтың ети); ~ый свет жәхән, дүнья; ~ая ворона өзге, кеш кимге усамаган; средь ~а дия күндиз, тал түсте; ~ыми ийткамш шито тақыр жерде жасырыныў; довестий до ~ого каление жудә қәхәрни

келтириү, жанына қатты тиийү.

БЕЛЬГИЙЦЫ мн. (ед. бельгиец м., бельгийка ж.) бельгиялылар, Бельгия халқы.

БЕЛЬЕ с. собир. кийим, ишки кийим; көрле-төсек тыслары (постельное); сти-раты ~ кир жууыў.

БЕЛЬЕВОЙ прил. кийимлик, кийим...; ~ шкаф кийим шкафы.

БЕЛЬМО с. көзге түскен ақ; ♀ быть как ~ на глазу көзге күйик болыў, басқа бәле болыў.

БЕЛЬЭТАЖ м. 1. бельэтаж (ярым подваллы жайлайык этажы); 2. театр. бельэтаж.

БЕМОЛЬ м. муз. бемоль (ноталық белги). **БЕНГАЛЬСКИЙ** прил. бенгаллы, бенгал..., Бенгалия...; ~язык бенгал тили;

◊ ~огонь бенгал оты (турли түске дөнүп жанатуғын от).

БЕНЕФИС м. бенефис (оіннә қатнасышылардың бирейнин ҳүрметине қойылған спектакль); ♀ устроить ~ кому-л. жағымсыз ис ислеү.

БЕНЗИН м. бензин.

БЕНЗИНОВЫЙ прил. бензинлик, бензин...; ~ мотор бензин менен ислейтуғын мотор.

БЕНЗО- «бензин, бензин...» сөздериниң мәнисине түйра келетүгүн қоспа сөздердин биринши белеги, мыс.: бензохранилище

бензин сақтайтуғын жай.

БЕНЗОБАК м. бензин бак.

БЕНЗОВОЗ м. бензовоз, бензин тасыйтуғын машина.

БЕНЗОЗАПРАВОЧНЫЙ прил. бензин күйип алатуғын; ~ая колонка бензин күйип алатуғын колонка.

БЕНЗОКОЛОНКА ж. бензоколонка, бензин колонкасы.

БЕНЗОЛ м. хим. бензол (отка қәйипли сүйкелдик).

БЕНЗОСКЛАД м. бензин склады.

БЕНУАР м. театр. бенуар.

БЕРДАНКА ж. уст. берденке (*мыльник*).

БЕРДЫШ м. ай балта.

БЕРЕГ м. 1. жага, жағыс, қыр, қырак; ~ моря төзіп жағасы; крутой ~ тик жага; идти по ~у жага бойлап журиү; выйти из берегов еки жағасынан асып кетиү; 2. (*суша*) құргақлық, жага; съехать на ~ жага шығы.

БЕРЕГОВЫЙ прил. жага..., жагадағы, жага бойындағы; ~ый ветер жага самалы; ~ая оборона жагадағы қорғашы; ~ая артиллерия жага бойындағы артиллерия.

БЕРЕДИТЬ несов. что аўыртыү, қозғап аўыртыү, шуқып аўыртыү; ~ рायу I) жараны шуқып аўыртыү; 2) перен. ески қайғыны қозғаү, дәртти қозғау.

БЕРЕЖЛИВОСТЬ ж. пухталық, үнемилик, үнемшиллик.

БЕРЕЖЛЫВЫЙ прил. пухта, үнемшил; ~ хозяин үнемшил хожайын.

БЕРЕЖНО нареч. 1. (*осторожно*) абылай, сак, сак болып, сақлық пenen; ықтылаты; 2. (*заботливо, внимательно*) әлпешлең, ғамхорлық пenen.

БЕРЕЖНОСТЬ ж. 1. (*осторожность*) абылайлық, сақлық, ықтылатылық; 2. (*заботливость*) әлпешлеүшилик, ғамхорлылык.

БЕРЕЖНЫЙ прил. 1. (*осторожный*) абылай, сак, ықтылаты; ~ое обращение с книгой китапты ықтылаты сақлаү; 2. (*заботливый*) әлпешлеүшилик, ғамхорлық; ~ое отношение к людям адамларға ғамхорлық пenen карау.

БЕРЕЗА ж. қайын.

БЕРЕЗНИК м. қайынлық тоғай, қайын тоғай.

БЕРЕЗОВИК м. берёзовик (*замаррық*).

БЕРЕЗОВЫЙ прил. қайынлы, қайын...; қайынан исленген; ~ый лист қайын жапырағы; ~ая рόща қайынлы тоғай, қайын тоғай.

БЕРЕЙТОР м. атка бас үретиүши, ат шабар (*объездчик лошадей*); сейис (*учитель верховой езды*).

БЕРЕМЕНЕТЬ несов. жүкли болыү, еки қабат болыү.

БЕРЕМЕННАЯ прил. 1. жүкли, еки қабат; 2. в знач. сущ. ж. беременная еки қабат хаял.

БЕРЕМЕННОСТЬ ж. жуклилик, еки қабаты.

БЕРЕСТА ж. береста (*қайын қабығының үстинги қабаты*).

БЕРЕТ м. берет.

БЕРЕЧЬ несов. 1. кого-что (*хранить*) сақлаү, аман сақлаү; ~ кийгу китапты сақлаү; ~ тайну сырды сақлаү; 2. что (*расчёлочно тратить*) үнемлеү, үнемлеп услаяү; ~ дёныги ақшаны үнемлеп услаяү; 3. что корыү, корғау, әлпешлең сақлаү, гизнеү; ~ здорбөве дең саўлықты сақлаү; ~ как зениңца өба көздин қараышындаид етил сақлаү.

БЕРЕЧЬСЯ несов. сақланыү, сак болыү; берегись! сак бол!, абыла!

БЕРИЛЛ м. берилл (*минерал*).

БЕРИЛЛИЙ м. бериллий (*химиялық элемент*).

БЕРКУТ м. бүркит; охота с ~ом бүркит пenen аңға шығы.

БЕРЛОГА ж. ин, уя, жатақ; медвежья ~ айыудың ини.

берү, берёш и т. д. наст. вр. от браты. берүсь, берёшсья и т. д. наст. вр. от братыся.

БЕРЦОВЫЙ прил.: ~е кости анат. жилиншиктиң сүйеклери.

БЕС м. жин, шайтан; ♦ рассыпаться мёлким ~ом перед кем-л. жарамсақланы.

БЕС- см. без».

БЕСЕДА ж. 1. эңгиме, гүррин, кеңес; оживлённая ~а қызынлы гүррин; 2. (*собеседование*) эңгиме; провести ~у эңгиме еткериү.

БЕСЕДКА ж. көшжи.

БЕСЕДОВАТЬ несов. с кем-чем, о ком-чем и без доп. гүрринлесиү, гүррин еткезиү, эңгимелесиү, сейлесиү.

БЕСИТЬ несов. кого-что, разг. қәхрелдириү, қызырыү, ашыуын келтириү.

БЕСИТЬСЯ несов. 1. (*о животных*) кутырыү; 2. перен. разг. (*неистовствовать*) қәхрелниү, қызыү, ашыуланыү; 3. перен. прост. (*буйно вести себя*) есириү, биймазалық ислеү; ♦ с жиры ~ мәсликten, тойғанлықтан кутырыү (*соотв. семизликтің көтерер*).

БЕСКАРКАСНЫЙ прил. стр. каркасы; ~ая конструкция каркассыз құрылыш.

БЕСКЛАССОВЫЙ прил. классыз, жамайсыз; ~ое общество классыз жәмийет.

БЕСКОЗЫРКА ж. бескозырка, қаснақсыз шапка.

БЕСКОМПРОМИССНЫЙ прил. компромисзлик, компромиссиз шешилген.

БЕСКОНЁЧНО нареч. шексиз, ада болмас, ушы-қыйры жок; ~ маля величинा мат. шексиз киши мүндар.

БЕСКОНЁЧНОСТЬ ж. шексизлик, ада болмаслық, ушы-қыйры жоқлық, таусылмайтуылық, шубалыңылық.

БЕСКОНЁЧНЫЙ прил. 1. (*беспределенный*) шексиз, үзликсиз, ада болмайтуын, таусылмайтуын, ушы-қыйры жок; ~ое пространство шексиз кеңислик; 2. (*продолжительный*) ада болмас, питтейтуын, шубалыңы; ~ые переговоры ада болмайтуын сейлесиүлер; ♦ ~ая дробь мат. шексиз белшек.

БЕСКОНТРОЛЬНОСТЬ ж. қадағалаүсылық, қадағаланбағанлық, тексерилүсиллик, тексерилмегенлик.

БЕСКОНТРОЛЬНЫЙ прил. қадағалаүсылыз, қадағаланбайтуын, тексерилүсиз, тексерилмейтуын.

БЕСКОНФЛИКТНОСТЬ ж. конфликтсизлик, жәңжелсизлик, даүсызлық.

БЕСКОНФЛИКТНЫЙ прил. конфликтсиз, жәңжелсиз, даусыз.

БЕСКОРМИЦА ж. с.-х. жут, от-шөлсизлик, отсызлық, от-жемислизлик.

БЕСКОРЫСТИЕ с. написсизлик, өз пайдасына шаппаўшылық, қалыс.

БЕСКОРЫСТНОСТЬ ж. см. бескорыстие.

БЕСКОРИСТНЫЙ прил. нәпссиз, хақ нијетли, өз пайдасына шаппайтуын; ~ый человék нәпссиз адам; ~ая помошь хақ нијетли жәрдем.

БЕСКОСТНЫЙ прил. сүйексиз, сүйеги жоқ.

БЕСКРАЙНИЙ прил. шексиз, ушыктыры жоқ; ~е просторы шексиз кеңисликтер.

БЕСКРИЗИСНЫЙ прил. кризиссиз; ~ая социалистическая экономика кризиссиз социалистик экономика.

БЕСКРОВНЫЙ прил. 1. (бледный) бозарған, қаны қашқан, тузы қашқан; ~ые гүбә қансыз еринилер, қаны қашқан еринилер; 2. (без кровопролития) қан тегиусиз, қан төгілмеген, қан төкпестен; ~ая победа қан төгілмеген жеңис.

БЕСКРЫЛЫЙ прил. 1. зоол. қанатсыз, қанаты жоқ; ~е насекомые қанатсыз жәнликлер; 2. перен. гайратсыз, күшсиз; ~е мечтىй күшсиз қыяллар.

БЕСКУЛЬТУРЬЕ с. разг. мәдениятсизлық, мәдениятты жоқлық, мәдений жақтан арта калындылық.

БЕСНОВАТЬЯЙЩИЙСЯ прил. жинли, есерсоқ.

БЕСНОВАТЬЯСЯ несов. жинлилениү, жинлишилик етиүү, қәхэрлениү.

БЕСПАЛЫЙ прил. бармақсыз, бармағы кем, бармағы жоқ.

БЕСПАМЯТНЫЙ прил. разг. умытшақ.

БЕСПАМЯТСТВО с. еси аўышылық, бийчүшүлүк, властъ в ~ еси аўышылыққа ушырау.

БЕСПАРДОННЫЙ прил. разг. уятсыз, бийәдеп, тартынбайтуын; ~ый человék уятсыз адам.

БЕСПАРТИЙНОСТЬ ж. партияда жоқлық.

БЕСПАРТИЙНЫЙ прил. 1. партияда жоқ, партия аязасы емес; ~ий актив партияда жоқ актив; 2. в знач. сущ. м. беспартийный и ж. беспартийная партияда жоқ адам; блок коммунистов и ~х коммунистлер менен ҳам партияда жоқлардың бло ы.

БЕСПАСПОРТНЫЙ прил. паспортсиз, паспорты жоқ.

БЕСПЕРЕБОЙНОСТЬ ж. тоқтаусызылық, үзликсизлик; ~работка жумыстың үзликсизлиги.

БЕСПЕРЕБОЙНЫЙ прил. тоқтамастан, тоқтаусыз, үзликсиз; ~ое сиабжёне үзликсиз тәмийин етиүшилик; ~ая работа мотордың үзликсиз ислеүй.

БЕСПЕРЕСАДОЧНЫЙ прил. ж.-д. пересадкасын, жолда түсип минбайтуын, иркилмейтуын; ~ое сообщение пересадкасы қатнау.

БЕСПЕРСПЕКТИВНОСТЬ ж. перспективасызылық, келешексизлик, келешеги жоқлық.

БЕСПЕРСПЕКТИВНЫЙ прил. перспективасыз, келещексиз, келешеги жоқ.

БЕСПЕЧНОСТЬ ж. 1. (беззаботность) бийгамлық, ғамсызылық, арқайынылық, уйайымсызылық, қайғысызылық; 2. (халатность) шалалық, күнтисызылық, салақлық.

БЕСПЕЧНЫЙ прил. 1. (беззаботный) бийгам, ғамсыз, арқайын, уйайымсыз, қайғысыз; 2. (халатный) шала ислеүши, күнтисыз, салақ.

БЕСПИЛОТНЫЙ прил. пилотсыз, пилоты жоқ.

БЕСПИСЬМЕННЫЙ прил. жазыусыз, жазыу-сызыу болмаган; ~е народности жазыу-сызыу болмаган халықлар.

БЕСПЛАНОВОСТЬ ж. плансызылық, планның жоқлығы.

БЕСПЛАНОВНЫЙ прил. плансыз; ~ая работа плансыз жумыс.

БЕСПЛАТНО нареч. пулсыз, мут, ҳақсыз, бос, ешенин.

БЕСПЛАТНЫЙ прил. пулсыз, мут, ҳақы алмайтуын, пул алмайтуын; ~ая медицинская помощь мут медициналық жәрдем; ~ое обучение мут оқытыу, пулсыз оқытыу.

БЕСПЛАЦКАРТНЫЙ прил. плацкартсыз; ~ проезд плацкартыз журиү, плацкартыз жол журиү.

БЕСПЛОДИЕ с. 1. (неспособность производить потомство) пәсилсизлик, туұмаслық; 2. (неплодородие) егин питтепүшилик, өнимсизлик, ҳасылсызылық.

БЕСПЛОДНОСТЬ ж. 1. см. бесплодие; 2. (безуспешность, безрезультатность) нәтийжесизлик, берекетсизлик.

БЕСПЛОДНЫЙ прил. 1. (не дающий потомства) пәсилсиз, туұмайтуын; 2. (неплодородный) егин питтепүти, өнимсиз, ҳасылсыз; ~ая земля егин питтепүти жер; 3. перен. (напрасный) нәтийжесиз, берекетсиз; ~ые усилия нәтийжесиз ҳәрекет.

БЕСПОВОРОТНО нареч. айнымастан, тайсалмастан, үзил-кесил, биротала; решить что-л. ~ үзил-кесил шешүү

БЕСПОВОРОТНЫЙ прил. айнымайтуын, тайсалмайтуын, үзил-кесил; биротала; ~ый откáз биротала қабыл етпеү, үзил-кесил бас тартыу; принять ~ое решение айнымайтуын қарап қабыл алыу.

БЕСПОДОБНО нареч. тәци жоқ, тәци-тайы жоқ.

БЕСПОДОБНЫЙ прил. тәсиз, тәци жоқ, тәци-тайы жоқ; ~олос тәци жоқ дауыс.

БЕСПОЗВОНОЧНЫЙ прил. зоол. омырткасыз; ~е животные омырткасыз хайуанлар.

БЕСПОКОИТЬ несов. кого-что 1. тынышын кетириү, тынышын алыу, биймаза етиү, селтең бериү; ~ить занятого человека қолы бос емес адамға селтең бериү; извичай, что я ~ю вас кеширизи, мени сизин тынышынды алды; 2. тынышсызландырыү, қоюиплендириү, қоркытуу; мени ~ит отсутствие писем хаттың жоқлығы мени тынышсызландырып тур; 3. (раздражать) азар берүү, аўыртуу; больного ~ит свет жакты аўырыудың тынышын кетирди.

БЕСПОКОИТЬСЯ несов. 1. о ком-чём и без доп. (тревожиться, волноваться) тынышсызланыу, қоюиплениү, коркытуу, 2. разг. өүерелениү, қыланыу; не ~иттесь, я сам сделан өүереленбай-ак қойыңыз, езим ислеймен.

БЕСПОКОЙНО 1. нареч. биймазалық пенен, тынышсызлық пенен; 2. безл. в знач. сказ. биймазаланып, тынышсызланып.

БЕСПОКОЙНЫЙ прил. 1. тынышсыз, биймаза, мазасыз, қолайсыз; ~ая работа тынышты бермейтуын жумыс; 2. (тревожный) тынышсыз, тыныши жоқ, тыныши кеткен; ~ый сон тыныши жоқ үйкى; 3. (причиняющий беспокойство) хәйликкен, тынышсыз; ~ый больной тынышсыз аүйрү.

БЕСПОКОЙСТВО с. 1. (волнение, тревога) тынышсызлық, шыдамсызлық, тыныши жоқлық, тыныши кетиүү; проявлять ~тынышсызлығын көрсөтиүү; испытывать ~тынышсызланыу; 2. (заботы, хлопоты) биймазалық, тынышлық бермеү, тынышын алышу; причинять ~тынышсызлық ислеү, тынышын алышу; простите за ~тынышсызды алғаным ушын кеширициз.

БЕСПОЛЕЗНО 1. нареч. пайдасыз, пайдасы жоқ, бийхүүда, бийкар; 2. безл. в знач. сказ. пайдасыз, бийкар; ~ говорить об этом буд кақында айтый пайдасыз.

БЕСПОЛЕЗНОСТЬ ж. пайдасызыз, пайдасы жоқлық, бийхүудалық, бийкарлық.

БЕСПОЛЕЗНЫЙ прил. пайдасыз, пайдасы жоқ, бийхүүда, бийкар.

БЕСПОЛЛЫЙ прил. жыныссыз, жыныс ағжасы жоқ; ~ое размножение биол. жыныссыз кебейиүү.

БЕСПОМОЩНОСТЬ ж. 1. (слабость) әзизлик, ҳәлсизлик, дәрмансызлық, нашарлық, күшсизлик; 2. (неумение) үқыпсызлық.

БЕСПОМОЩНЫЙ прил. 1. (слабый) әзиз, ҳәлсиз, дәрмансыз, нашар, күпсиз; ~ий ребёнок ҳәлсиз бала; 2. (неумелый) үқыпсыз; ~е стих үқыпсыз қосықлар.

БЕСПОРÓЧНЫЙ прил. минсиз, кемисиз, кемшилиги жоқ, айбы жоқ; ~ая служба кемисиз хызмет.

БЕСПОРЯДОК м. 1. тәртипсизлик, женсизлик, тәртиби жоқлық, ретсизлик, ыбырысүү; в комнате ~он өжиреде тәртипсизлик; отступать ~ в ке тәртипсиз шегиниүү; 2. мн. беспорядки уст. (народные волнения) тәртипсизликлер.

БЕСПОРЯДОЧНЫЙ прил. 1. тәртипсиз, тәртиби жоқ, ретсиз, женсиз; ~ая грұда бұмá тәртипсиз үйилген қағаз; 2. (бессистемный) избе-изликсиз, системасыз, тәртипсиз; ~ые записи тәртипсиз жазыўлар; 3. (неаккуратный) тәртип сақламайтуын, тәртипти бузатуын, әдепсиз; ~ый человéк әдепсиз адам.

БЕСПОСАДОЧНЫЙ прил. ав. посадка-сыз, қонбайтуын, қонбай...; ~ перелёт конбай ушыү.

БЕСПОЧВЕННОСТЬ ж. негизсизлик, женсизлик, дәлилсизлик.

БЕСПОЧВЕННЫЙ прил. негизсиз, женсиз, дәлилсиз, дәлилленбенеген; ~ое обвинение женсиз айыплай, негизсиз айыплай.

БЕСПОШЛИНЫЙ прил. эк. бажысыз; ~ ввоз товаров товарларды бажысыз экелий.

БЕСПОЩАДНО нареч. рейимсиз, аяусыз, қатаң.

БЕСПОЩАДНОСТЬ ж. рейимсизлик, аяусызлық, қатаңлық.

БЕСПОЩАДНЫЙ прил. рейимсиз, аяусыз, қатаң; ~ая распра́ва аяусыз жазалау.

БЕСПРАВИЕ с. 1. (отсутствие прав) правосызылық, ҳукуқсызылық, ҳукуғы жоклық; 2. (беззаконие) законсызылық, зансызылық.

БЕСПРАВНОСТЬ ж. правосызылық, ҳукуқсызылық, ҳукуғы жоқлық.

БЕСПРАВНЫЙ прил. правосыз, ҳукусыз, ҳукугы жоқ; ~ое положение ҳукуқсыз жағдай.

БЕСПРЕДЕЛЬНЫЙ прил. шексиз, шеги жоқ; ~ые просторы шексиз көнислик; 2. (чрезмерный) аса кеткен; ~ая любовь аса кеткен мұхаббат.

БЕСПРЕДМЕТНЫЙ прил. маңсетсиз, мазмұнсыз, мәниссиз, жөнисиз; ~ая критика жөнисиз критика, жөнисиз сын; ~ый спор маниссиз дау.

БЕСПРЕКОСЛОВНЫЙ прил. сезсиз, қарсылықсыз, гәспиз; ~ое подчинение сезсиз бағыныү, сезсиз бойсыныү.

БЕСПРЕПЯТСТВЕННЫЙ прил. қарсылықсыз, тосқылықсыз, иркинишсиз, еркин; ~ доступ к чему-л. биреүге иркинишсиз кирий.

БЕСПРЕРЫВНО нареч. тоқтамастан, тоқтаусыз, үзликсиз, тынбастан, удаина; ~ в течение часа бир saat бойына тынбастан.

БЕСПРЕРЫВНЫЙ прил. тоқтаусыз, үзликсиз, тынмысыз, удаина; ~ дождь үзликсиз жауын; ~ рост үзликсиз есіү.

БЕСПРЕСТАННО нареч. бәрхәма, удаина, усти-устине, тоқтаусыз, тоқтамастан, тынбастан; ~ повторять одиб и то же бир сәзди удаина қайталау.

БЕСПРЕСТАННЫЙ прил. бәрхәма, удаина, усти-устине, тоқтаусыз, тоқтамастан, тынбастан.

БЕСПРЕЦЕДЕНТНЫЙ прил. тәци жоқ, ҳеш болмаған; ~ слу́чай ҳеш болмаған үақыя.

БЕСПРИБЫЛЫНЫЙ прил. пайдасыз, табыссыз, табыс көлтиремейтуын; ~ая торғояла табыссыз сауда.

БЕСПРИДАННИЦА ж. уст. еншилиз, еншилиз кыз.

БЕСПРИЗОРНИК м. ата-анасыз бала, жетим бала, панаңыз бала, бағыұсыз бала, тәрбиязыз бала, үйсиз-күйсиз бала.

БЕСПРИЗОРНИЦА женск. от беспризорник.

БЕСПРИЗОРНОСТЬ ж. ата-анасызылық, жетимлик, панаңызылық, бағыұсызылық, тәрбиязылық.

БЕСПРИЗОРНЫЙ прил. 1. (бездомный) ата-анасыз, жетим, панаңыз, бағыұсыз, тәрбиязыз, үйсиз; 2. в знач. сущ. м. беспризорный и ж. беспризорная см. беспризорник; 3. перен. (заброшенный) қараусыз, бағыұсыз; ~ое хозяйство қараусыз хожалық.

БЕСПРИМЕРНЫЙ прил. тәсиз, тәци жоқ, тәци болмаған; ~ геройзм тәци болмаған қаҳарманлық.

БЕСПРИНЦИПНО нареч. принципсиз түрде, турақсыз болып.

БЕСПРИНЦИПНОСТЬ ж. принципсизлик, турақсызлық.

БЕСПРИНЦИПНЫЙ прил. принципсиз, турақсыз; ~ человек принципсиз адам.

БЕСПРИСТРАСТИЕ с. бийтарезлик, бийтөреплик, эдиллик, хеш кимге жаны ашымауышлык.

БЕСПРИСТРАСТНО нареч. бийтөреп түрде, бийтарез болып.

БЕСПРИСТРАСТНОСТЬ ж. см. беспристрастие.

БЕСПРИСТРАСТНЫЙ прил. бийтарез, бийтөреп, эдил, хеш кимге жаны ашымауыш; ~ судья эдил судья.

БЕСПРИЧИННЫЙ прил. себепсиз, тийкарызы; ~ смех себепсиз күлки.

БЕСПРИЮТНЫЙ прил. үйсиз, жайсыз, панаңыз.

БЕСПРОБУДНЫЙ прил. 1. (о сне) оянбайтуны, оянбас; 2. разг. (о пьянице, пьянисте) тоқтаусыз, шектен асқан, тыылмайтуны, айыкпайтуны.

БЕСПРОВОЛОЧНЫЙ прил. сымсыз.

БЕСПРОБИГРЫШНЫЙ прил. утыслы, утыс; ~ая лотеря утыслы лотерея; ~ое дёло утыслы ис.

БЕСПРОСВЕТНЫЙ прил. 1. (тёмный) түнерген, жактысыз, тас-түнек...; ~ая тұма түнерген караңғылық; 2. перен. қапалы, күштесілген, аүыр, үмитсиз; ~ая грусть аүыр кайғы.

БЕСПРОЦЕНТНЫЙ прил. процентсиз, процент минбейтуын карыз.

БЕСПУТИЦА ж. жолсызлық.

БЕСПУТНЫЙ прил. бузық, жолдан шықкан; ~ый человек бузық адам; весті ~ую жынын бузық түрмис кешириү.

БЕСПУТСТВО с. бузылышылық, бузықлық, жолдан шығынышылық.

БЕССВЯЗНОСТЬ ж. байланыссызлық, бас-аяғы жоқлық, байланысы жоқлық; ~речи сезиниң бас-аяғы жоқлығы.

БЕССВЯЗНЫЙ прил. байланыссыз, бас-аяғы жоқ, байланысы жоқ; ~ расскáз байланысы жоқ гуррин, бас-аяғы жоқ гуррин.

БЕССЕМЕЙНЫЙ прил. семьясыз, хожалықсыз, бала-шагасыз, бойдақ; ~ человек бала-шагасыз адам.

БЕССЕМЯННЫЙ прил. бот. туқымсыз, дәнесиз.

БЕССЕРДЕЧИЕ с. тас баýырлық, рейимсизлик, инсапсызлық.

БЕССЕРДЕЧНОСТЬ ж. см. бессердечие.

БЕССЕРДЕЧНЫЙ прил. тас баýыр, рейимсиз, инсапсыз; ~ человек тас баýыр адам.

БЕССИЛЛИЕ с. 1. (физическая слабость) күшсизлик, хәлсизлик, әзизлик, нашарлық; 2. перен. (беспомощность) хәлсизлик, жәрдемсизлик, илажсызлық, дәрмансызлық, димарсызлық; проявить ~е в чём-л. толық илажсызлық көрсетиү; сознаться в собственном ~и вине димарсызлығын мойынлау.

БЕССИЛЬНО нареч. күшсиз, хәлсиз, әзиз, нашар; он ~ опустыл руки ол хәлсиз түрде қолларын түсири.

БЕССИЛЬНЫЙ прил. 1. (физически слабый) күшсиз, хәлсиз, әзиз, нашар; 2. хәлсиз, жәрдемсиз, илажсыз, дәрмансыз, димарсыз; я чувствовал себя ~м помочь ему оған жәрдем беріүгө өзимин илажсызлығын сөздім; 3. перен. дәрмансыз, димарсыз; ~й гнев димарсыз аның.

БЕССИСТЕМНО нареч. системасыз, избе-излиksиз, тәртипсиз.

БЕССИСТЕМНОСТЬ ж. системасызлық, избе-излиksизлик, тәртипсизлик; ~ изложения баян етиудиң системасызлығы.

БЕССИСТЕМНЫЙ прил. системасыз, избе-излиksиз, тәртипсиз; ~ое изложение фактов фактларды избе-излиksиз көлтириү, фактларды системасыз баян етий.

БЕССЛАВИЕ с. көдирсизлик, абройсызлық, атақсызлық, шерменделик.

БЕССЛАВНЫЙ прил. көдирсиз, абройсыз, атақсыз, шерменделик; ~коңец шерменделик ақыбет, ақыры абройсыз болып пидиү.

БЕССЛЕДНО нареч. изсиз, дерексиз, хабар-атарсыз, ақыбетсиз, нәтийжесиз; болеңзы прошлá ~ кесел ақыбетсиз етти; ~ исчезнулы дерексиз жоқ болыў.

БЕССЛЕДНЫЙ прил. изсиз, дерексиз, хабар-атарсыз, ақыбетсиз, нәтийжесиз.

БЕССЛОВЕСНЫЙ прил. 1. (лишённый дара речи) тилсиз, сөзсиз; 2. перен. үндемес, сөйлемес, не билгени ишинде.

БЕССМЕННО нареч. сменасыз, алмаспастан, турақлы, үзликсиз.

БЕССМЕННЫЙ прил. сменасыз, алмаспайтуын, алмасыусыз, турақлы, үзликсиз; ~ое дежурство сменасыз дежурство.

БЕССМЕРТИЕ с. 1. (вечная жизнь) өлмеслик, өмирлик, мәңгилик; 2. өшпес даңқ, мәңги саўлат, мәңгилик, умытылмас; ~ая слáва умытылмас даңқ, өлмейтуын даңқ. өшпейтуын даңқ.

БЕССМЕРТНИК м. бот. солымас гүл. **БЕССМЕРТНЫЙ** прил. 1. (вечно живущий) өлмес, мәңги жасайтуын, өлмейтуын; 2. (незабываемый) өлмес-өшпес, өшпейтуын, мәңги сақланышы, мәңги жасайтуын, мәңгилик, умытылмас; ~ая слáва умытылмас даңқ, өлмейтуын даңқ. өшпейтуын даңқ.

БЕССМЫСЛЕННЫЙ прил. 1. мәниссиз, биймәни, мағанасыз, мазмунсыз, байланысы жоқ; ~ наббр слов мәниссиз сөз топары; ~ вопрос мағанасыз сорау; 2. (неразумный) хеш нәрсеге билмейтуын, хеш нәрсеге түснебайтуын; ~ ребёнок хеш нәрсеге түснебайтуын бала; ◇ ~ взгляду хеш нәрсениң гляднатпайтуын кез карас.

БЕССМЫСЛИЦА ж. мәниссизлик, мәниссиз сез, мағанасызлық, мазмунсызлық, сандырак.

БЕССНЕЖНЫЙ прил. карсыз, карыжоқ, кары аз; ~ая зима карсыз қыс.

БЕССОВЕСТНО нареч. арсызлық, бетсизлик, инсапсызлық, уятсызлық; ~ враты инсапсыз алдау; это просто ~ был уятсызлық.

БЕССОВЕСТНОСТЬ ж. арсызлық, бетсизлик, инсапсызы; бийхаялық, уятсызы.

БЕССОВЕСТНЫЙ прил. арсыз, бетсиз, инсапсыз; бийхая, уятсыз.

БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНОСТЬ ж. мазмунсызы; биймәнилик, мәнисизлик.

БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНЫЙ прил. мазмунсыз, биймән, мәнисиз, мазмұны жоқ; ~ рассказ мазмұнсыз гүррин.

БЕССОЗНАТЕЛЬНО нареч. ойланбастаң, ойламай, аңсыз, түсінбей, түсінбестен; билмей; действовать ~ түсінбей ислеу.

БЕССОЗНАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. ес-ақылы кеткен, ҳүшсіз, еси аўған, талған, бийхүш; быть в ~ом состоянии ес-ақылы кеткен жағдайға түсіү, бийхүш жағдайда болыу; 2. (безотчётный) ықтыярыз, ериксиз; ~ый страх ериксиз коркыу.

БЕССОННИЦА ж. үйқысызы; үйқы қашыу; страдать ~ей үйқысызыдан бүлиу.

БЕССОННЫЙ прил. үйқысыз, үйқысыз откерген, үйқысы кашқан; ~ая ночь үйқысы түн.

БЕССЮЗНЫЙ прил. грам. дәнекерсиз; ~ая связь дәнекерсиз байланыс.

БЕССПОРНО нареч. 1. талассыз, сөзсиз, жәнжелсиз, даусыз, шатақсыз, гүдиксиз; ~то ~ буган дау жоқ; 2. в знач. вводн. сл. (несомненно, разумеется) сөзсиз; ~, он прав сөзсиз, оныки туұры.

БЕССПОРНЫЙ прил. талассыз, сөзсиз, жәнжелсиз, даусыз, шатақсыз, гүдиксиз; ~ факт талассыз факт.

БЕССРЕБРЕННИК м. ҳадал нийет, неписсиз, байлыққа қызықпайтуын адам.

БЕССРОЧНЫЙ прил. сроксыз, муддесиз, мәйләтсиз, үақты белгиленбене; ~ый паспорт сроксыз паспор; ~ое пользование чөм-л. муддесиз пайдаланыу.

БЕССТРАСТИЕ с. қумарсызы; кейипсизлик, ҳәйессизлик, бийдәртлик.

БЕССТРАСТНЫЙ прил. қумарсыз, кейипсиз, ҳәйессиз, бийдәрт; ~ое лицо қумарсыз жуз.

БЕССТРАШИЕ с. мәртлик, батырлық, ерлик, ер жүрекі.

БЕССТРАШНЫЙ прил. мәрт, батыр, ерлик, ер жүрек; ~вöин мәрт эскер.

БЕССТЫДНИК м. разг. уятсыз, уялмайтын, арсыз, бетсиз, шерменде болған адам.

БЕССТЫДНИЦА женск. от бесстыдник.

БЕССТЫДНЫЙ прил. уятсыз, уялмайтын, арсыз, бетсиз, шерменде.

БЕССТЫДСТВО с. уятсызы; үялмауышылық, арсызы; бетсизлик, шерменделик.

БЕССЧЁТНЫЙ прил. мыңсан еки, сансыз, есансыз; повторять ~ое число раз мыңсан еки рет тәкраплау.

БЕССЮЖЁТНЫЙ прил. сюжетсиз, сюжети жоқ; ~ фильм сюжетсиз фильм.

БЕСТАКТНОСТЬ ж. 1. (отсутствие такта) әдепсизлик, бийәдеплик; 2. (поступок) әдепсизлик, олақтык, маңбаслық, жәнисизлик; допустить ~ жәнисизлик ислеу.

БЕСТАКТНЫЙ прил. әдепсиз, бийәден; олақ, жәнисиз; ~ человек олақ адам; ~ поступок әдепсизлик.

БЕСТАЛАННЫЙ прил. 1. (бездарный) талантсыз, зейинсиз; 2. народно-поэт. (несчастный, неудачливый) баҳытсыз, сорлы, бийшара.

БЕСТЕЛЕСНЫЙ прил. денесиз, денеси же.

БЕСТИЯ ж. бран. ҳийлекер, алдаушы.

БЕСТОЛКОВОСТЬ ж. анқаулық, гедеклик, зейинсизлик, пәмсизлик, үқыпсызы.

БЕСТОЛКОВЩИНА ж. разг. былықтык, тәртисизлик, былғасы.

БЕСТОЛКОВЫЙ прил. 1. (непонятливый) аққау, гедек, зейинсиз, пәмсиз, үқыпсыз; ~ ученик зейинсиз оқыушы; 2. (бессвязный, беспорядочный) байланысыз, мәниссиз, түсінкисиз; ~ рассказ мәниссиз гүррин.

БЕСТОЛОЧЬ ж. разг. 1. см. бестолковщина; 2. бран. гедек, аққау, зейинсиз, үқыпсыз адам.

БЕСФОРМЕННЫЙ прил. формасыз, формасы жоқ, шубалаңқы, анық емес; ~ая масса формасыз масса.

БЕСХАРАКТЕРНОСТЬ ж. уянлық, босаңлық, бос минезилик.

БЕСХАРАКТЕРНЫЙ прил. уян, босан, бос минез.

БЕСХВОСТНЫЙ прил. қуирексыз, қуиреки жоқ.

БЕСХИТРОСТНЫЙ прил. 1. (простодушный) сумықсыз, ашық, тасилсиз, ақ кеүилли; 2. (незамысловатый) әпиүайы; ~ рассказ әпиүайы гүррин.

БЕСХОЗНЫЙ прил. ийесиз, ийеси жоқ, хожайыны; ~ое имущество ийесиз мүлк.

БЕСХОЗЯЙНЫЙ прил. 1. см. бесхозный; 2. (не имеющий своего хозяйства) хожалығы жоқ, хожалықсыз.

БЕСХОЗЯЙСТВЕННО нареч. ийесиз, үқыпсыз, бийпаруалык.

БЕСХОЗЯЙСТВЕННОСТЬ ж. ийесизлик, үқыпсылық, хожалыкты алып баралмаушылық, хожалыққа бийпаруа қараушылық; борьба ~ю хожалыққа бийпаруа қараушылық пenen гүрес.

БЕСХОЗЯЙСТВЕННЫЙ прил. ийесиз, үқыпсыз, хожалыкты алып баралмайтын, хожалыққа бийпаруа қараушы; ~ое расходование средств қаржыларды ийесизлик жумсау.

БЕСЦВЕТНЫЙ прил. 1. реңсиз, боялмаған, түссиз; ~й газ реңсиз газ; 2. перен. түрсиз, тәсирсиз, мазасыз; ~е стих тәсирсиз қосылар.

БЕСЦЕЛЬНО нареч. мақсетсиз, куры босқа, куры бийкарға; ~ бродить по городу қалада куры босқа журиу.

БЕСЦЕЛЬНЫЙ прил. мақсетсиз, куры бос, куры бийкар.

БЕСЦЕННЫЙ прил. 1. ҳасыл, қымбатлы, баҳасы жоқ, қәдирли; ~е сокровища күтө баҳалы гәзинелер; 2. перен. уст. (дорогой, милый) қәдирли; азиз; ~й друг қәдирли дос; 3. уст. (неченный) баҳасыз, күнсыз, арзымас, кем баҳалы.

БЕСЦЕНОК м. разг.: за ~ (продать, купить) мутка, кем баҳаға, жүдә арзан, дым арзан (*сатып алыў, сатыў*).

БЕСЦЕРЕМОННО нареч. әдепсиз, сыйайсызыз, уятсыз, тартынбай.

БЕСЦЕРЕМОННОСТЬ ж. әдепсизлик, сыйайсызылық, уятсызылық, тартыңбауышлық.

БЕСЦЕРЕМОННЫЙ прил. әдепсиз, сыйайсызыз, уятсыз, тартынбайтуғын; ~ое обращение әдепсиз қатнасық жасаў.

БЕСЧЕЛОВЁЧНО нареч. күтө қатаң, жауызылық, аямай.

БЕСЧЕЛОВЁЧНОСТЬ ж. күтө қатаңлық, жауызылық, аямауылық.

БЕСЧЕЛОВЁЧНЫЙ прил. күтө қатаң, жауызылық, аямайтуғын; ~ая эксплуатация күтө қатаң езиүшилик.

БЕСЧЕСТИТЬ несов. кого-что намысина гийиү, бийабрай етиү, масқаралау, абрайды тусириу.

БЕСЧЕСТНО нареч. арсыз, ҳақ нийетсиз, намыссыз, инсансыз.

БЕСЧЕСТНОСТЬ ж. арсызылық, ҳақ нийетсизлик, намыссызылық, инсансызылық.

БЕСЧЕСТНЫЙ прил. арсыз, ҳақ нийетсиз, намыссыз, инсансыз; ~ посту́пок инсансыз қызылық.

БЕСЧЕСТЬЕ с. намысқа тийиү, бийнамыслық, абрайсызылық, масқарашибылық.

БЕСЧИНСТВО с. тәртіпти бузыұшылық, оғбаган ис етиүшилик, бузакылық.

БЕСЧИНСТВОВАТЬ несов. тәртіпти бузыу, оғбаган ис етий.

БЕСЧИСЛЕННЫЙ прил. есапсыз, сансыз, іш санлы; ~ое множество есапсыз.

БЕСЧУВСТВЕННОСТЬ ж. 1. (равнодушие) хүшсизлық, кеүілсизлик, немқуралық; 2. (бессердечие) рейимсизлик, қатаңлық, тас бауырлық.

БЕСЧУВСТВЕННЫЙ прил. 1. (безжизненный) сезимсиз, сезбейтуғын, сезими жоқ, жансыз; ~ое тәло жансыз дене; 2. (равнодушный, безучастный) хүшсиз, кеүілсиз, немқуралы; 3. (бессердечный) рейимсиз, қатаң, тас бауыр.

БЕСЧУВСТВИИ с. 1. (потеря сознания) бийхүшлық, сезбеүшилик, талып қалыұшылық; до ~я талып қалыұшылыққа шекем; 2. (равнодушное) хүшсизлық, кеүілсизлик, немқуралылық.

БЕСШАБАШНОСТЬ ж. 1. (беспечность) бийғамлық, қайғысызылық, алаңғасарлық; 2. (бездействие) қайсағарлық, ойсызылық.

БЕСШАБАШНЫЙ прил. разг. 1. (беспечный) бийғам, қайғысыз, алаңғасар; 2. (отчаянный, безрассудный) қайсағар, ойсыз; ~ая голбушвар қайсағар гелле.

БЕСШУМНО нареч. шаўқым шығармай, дыбыссиз, дауыссиз, сессиз.

БЕСШУМНЫЙ прил. шаўқымсыз, дыбыссиз, дауыссиз, сессиз; ~е шаги дыбыссиз адымлар; ~ай мотёр сессиз мотор.

БЕТОН м. тех. бетон.

БЕТОНИРОВАТЬ несов. что бетон салыу, бетонлау, бетон қуїйү.

БЕТОННЫЙ прил. бетон...; бетоннан исленген; ~ пол бетоннан исленген еден.

БЕТОНОМЕШАЛКА ж. тех. бетон ара-ластыратуғын машина.

БЕЧЕВА ж. жип, арқан, салдау.

БЕЧЕВКА ж. шыжым жип, баў.

БЕШЕНСТВО с. 1. (болезнь) күтырыу, күтырышылық; прививка против ~а күтыруға қарсы шантүү; 2. перен. (неистовство) ашыў кернеүшилик, күтырып кетиүшилик, қәхәрге миниүшилик; приводить в ~о күтырып кетиүшиликке алып келиү.

БЕШЕННЫЙ прил. 1. күтырган, күтырып айырган; ~ый волк күтырган қаскы; 2. перен. (неистовый, необузданный) ашыў кернеен, күтырган, қәхәрге минген; ~ый характер күтырган минез; 3. перен. (чрезмерный) ҳәдден тыс, күтө тез, орасаң; ~ая скрость орасаң тезлик; ◇ ~ые дёнгъы күтырган акша; ~ые цены қымбат баха.

БЕШМЕТ м. бешпент, кәмзол.

бешү, бәсишь и т. д. наст. вр. от бесить-бешүсь, бәсишься и т. д. наст. вр. от беситься.

БИ- қоспа термин сөзлериң өкиниш белегиниң терминлик белгилерине қарай еки заттан қурагатуғының аңлататуғын сөзлериң биринши белеги, мыс.: **биметалл** - биметаллар, қос металлар.

БИБЛÉЙСКИЙ прил. таўрат..., таўратлық.

БИБЛИОГРАФ м. библиограф (библиография бойынша қыниге).

БИБЛИОГРАФИЧЕСКИЙ прил. библиографиялық; ~ий указатель библиографиялық көрсеткиш; ◇ ~ая редкость из гезлесетуғын китап, аз ушырасатуғын баспасы.

БИБЛИОГРАФИЯ ж. библиография (1. китапларды тексеріү җөниндеи илим; 2. китап ҳәм басқада баста материалдарды илимий жақтан системаластырыу; 3. қандай да бир тараф бойынша баспа материалдарды есапта алыу).

БИБЛИОТЕКА ж. китапхана; городская ~ қалалық китапхана; ~читальня оқыу китапханасы.

БИБЛИОТЕКАРША разг. женск. от библиотекарь.

БИБЛИОТЕКАРЬ м. библиотекарь, китапханашы.

БИБЛИОТЕЧНЫЙ прил. китапхана...; ~ каталог китапхана каталогы.

БИБЛИОФИЛ м. китап сүйгіш, китап жыйнағыш.

БИБЛИЯ ж. библия, таўрат (еврей ҳәм христиан дінлериң китабы).

БИВАК м. воен. бивак, конықта турыу, дем алыуға турыу.

БИВНИ мн. (ед. бывень м.) азыу; ~ словна пиддиң азыулары.

БИВУАК м. см. бивак.

БИДОН м. бидон; ~ для молока сут ушын бидон, сут күятығын бидон.

БИЕНИЕ с. соғыу, урыу, тебиу, дүрсилдеу; ~ сердца журектиң соғыуы; ~ пульса тамырдан урыуы.

БИЗНЕС м. разг. бизнес (байыу үшін жүргизилетуғын ис).

БИЗОН м. бизон (Арқа Америкадагы жабайы вегиз).

БИКВАДРТАННЫЙ прил.: ~ое уравнение мат. биквадратлы тенлеме, кос квадратлы тенлеме.

БИЛЕТ м. в разн. знач. билет; железнодорожный ~ темир жол билети; ~ в театртеатра кириү билети; партыйның ~ партия билети; военный ~ эскерли билет; экзаменацыйның ~ имтиханың билет; пригласительный ~ шакырың билети; кредитный ~ уст. кредитлик билет.

БИЛЕТЕР м. билетши, билет тексерүүши.

БИЛЕТЕРША разг. женск. от билетёр.

БИЛЕТНЫЙ прил. билет...; ~ая касса билет кассасы.

БИЛЛИОН м. биллион (мың миллионга төң сан).

БИЛЬЯРД м. 1. (игра) бильярд, бильярд ойны; 2. (спорт) бильярд; играться на ~е бильярдта ойнау.

БИЛЬЯРДНЫЙ прил. 1. бильярд...; ~ая игрá бильярд ойны; 2. в знач. сущ. ж. бильярдная бильярд жайы.

БИМЕТАЛЛИЗМ м. эк. биметаллизм (акша алысайтың негизине алтын менен гумис қойылған акша системасы).

БИНОКЛЬ м. бинокль, дурмийин.

БИНОМ м. мат. бином, кос ағза (еки алгебралық мұндардың санды ҳәм айырмашылығы).

БИНТ м. бинт, таңыў силеси.

БИНТОВАТЬ несов. кого-что, чем бинтлеу, бинт пenen байлау, таңыў; ~ рану жараны таңыў.

БИО- қоспа сөзлердин «биологиялық» деген мәнисин билдиремтуын биринши болеги, мыс.: биостанция биологиялық станция.

БИОГРАФ м. биограф, өмир баяншы,

өмир баян жазылышы.

БИОГРАФИЧЕСКИЙ прил. биографиялық, өмир баялық, өмир баян жазылған;

~ очерк өмир баян жазылған очерк.

БИОГРАФИЯ ж. биография, өмир баян.

БИОЛОГ м. биолог (биология бойынша қынғас).

БИОЛОГИЧЕСКИЙ прил. биологиялық, биология...; ~ая наука биология илми.

БИОЛОГИЯ ж. биология (тиришиликті ҳәм денелерди изертлейтуын илмі).

БИОФИЗИКА ж. биофизика (биологияның бир белімі).

БИОХИМИЯ ж. биохимия (тири организдеги химиялық процесслерди изертлейтуын илмі).

БИРЖА ж. биржа (капиталистлик елдерде финанс ҳәм сауда питимлерин келистиретуын мәкеме); фондовая ~а фонд биржасы; ~играть на ~е биржалық саудаершилик пenen шуғылланыў.

БИРЖЕВИК м. биржашы.

БИРЖЕВОЙ прил. биржа..., биржалы, биржалық; ~ мәклер биржа дәлдалышы.

БИРКА ж. бирка (товардың, бағаждың шетине илип қоялатуын номери ҳәм жазылышы бар таҳтасы).

БИРМАНСКИЙ прил. бирман..., Бирма...

БИРМАНЦЫ мн. (ед. бирмáнец м., бирмáнка ж.) бирманилар, бирмалилар (Бирма халқы).

БИРЮЗА ж. пируза.

БИРЮЗОВНЫЙ прил. 1. пируза...; пируза менен bezelgen; ~ое кольцо пируза менен bezelgen жүзик; 2. (о цвете) пируза реали, пируза реидеги.

БИРЮЗАК м. 1. обл. (волк-одиночка) бери; 2. перен. (нелюдимый человек) жалғыз бас адам; сууық түс адам; ◇ смотреть ~юкому тунерип қарау.

БИС межд. бис (артист атыарган номерди тәжрірлайды талап етий); кричать ~ бис деп бақырыў, бис деп шакырыў; исполнить на ~ см. бисировать.

БИСЕР м. собир. маржа, майда моншак.

БИСЕРНЫЙ прил. маржа..., маржаңлы, майда моншаклы; маржаңнан исленген; ◇ ~ почкер майда, тегис жазыў.

БИСИРОВАТЬ сов. и несов. что и без доп. тамашагейлердин талабы бойынша қайтадан атқарыў.

БИСКВИТ м. бисквит (женил, матын печеные).

БИССЕКТРИСА ж. мат. биссектриса (муәшешти екіге белетүгін туұры сызық).

БИТА ж. разг. дәстек.

БИТВА ж. сауаш, урыс; поле ~ы сауаш майданы; ~а за Москву Москва ушын сауаш.

БИТКОМ нареч.: набить ~ урып тықкан дай етий; набиться ~ лыққа толтырыў.

БИТУМЫ мн. (ед. битум м.) битумлар (углерод ҳәм водородлы шайыр сыйқы заттың үйдіма аты).

БИТЬ 1. прич. от быть; 2. прил. (убийтый) сойылған, бауыздыланған; ~ая птица сойылған күс; 3. прил. (разбитый) сынған, майдалынан, қыраратылған; ~ая посуда сынған ыдыс; ◇ ~ый час бир saat бойына.

БИТЬ несов. 1. кого, чем (избивать) урыў, сабаў; ~ кулаками мушлар менен урыў; ~ ребёнка баланы сабаў; 2. чем (ударять) урыў, соғыў, тебиў; ~ хвостом қуырығы менен урыў; ~ задом (о лошади) тебиў; 3. кого-что (уничижать) жеңиў, атыў, соққы бериў; ~ врага душпанды жеңиў; 4. кого (убивать, резать) соны, бауызлау, елтириў; ~ скот мал сойыу; рибу бьют острогой балықты шанышқы менен шаншады; 5. кого-что, по кому-чему перен. (бичевать) соққы бериў; ~ по бюрократам бюрократтарға соққы бериў; 6. кого-что и без доп. (стрелять) атыў; тишиў; револьвер бьёт хорошо алты атар жақсы тишиди; ~ из орудий топлардан атыў; 7. что (разбивать) қыраратыў, сыйдырыў; ~ посуду ыдысты қыраратыў; 8. во что қағыў; ~ в барабан нацка қағыў; 9. (о воде, нефти) атлығын шыныў; ◇ ~ тревогу 1) воен. дабыл қағыў; 2) (давать сигнал) шаўкым кетериў, хабар етиў; ~ отбий 1) воен. урыс хәрекетин тоқтатыў; 2) сезинен тайыў, еки сөйлеў; ветер бил в лицо самал бетке урды; его била лихорадка оны беззек қалтыраты; ~ масло май писиў; ~ шерсть жүн сабаў; ~ баклушки см. баклүши; часы бьют saat урады, saat

согады; часы бывают полночь saat түн ярымды урды; ~ ключом булақтай атлыгүй; ~ в глаза көзге тузиү, езине тартыү; ~ в однү тόчку барлық күшти бир жерге топлаү; ~ по карману зәлел келтириү, зиян тийгиши; ~ по рукаам баҳасын қойыү, келисиү, қайырласыү, шаппат урысыү.

БИТЬЕ с. разг. 1. (разбивание) сындырыү, қыйратыү; ~ посуды ыдысларды қыйратыү; 2. (убийство) урыү, сабаү.

БИТЬСЯ несов. 1. с кем-чем (сражаться) урысыү, соғысыү, сауаш етиү; ~ с врагами душманлар менен соғысыү; 2. с кем-чем (состязаться) жарысыү, балгеге тусиү, күп салыү; ~ за первенство бириншилик ушын жарысыү; 3. обо что (ударяться) тебиү, урыү, соғыү, соқлыгүй; волны бьются о скалы толкынлар жартаска соқлыгады; 4. перен. над чем, с кем-чем и без доп. жанталасыү, урынны, тырысыү, бар күшти салыү; ~ над решением задачи маселени шешиү үстинде тырысыү; 5. (о сердце, крови и т. п.) урыү, соғыү; 6. (разбиваться) сыныү, майдаланыү, қыйралыү; стекло бьется шишище синады; ◇ ~ как рыба об лёд бир нэрсени нәтижесиз талап қылыү, жөнсиз урынны; ~ в припадке урынны, талып қалыү.

БИТЮГ м. или жук аты.

БИЦЕПС м. анат. бицепс (шығанақтың бүгетүгүн ийин булышы; етлериниң бири).

БИЧ м. 1. (плеть, кнут) дүрре, қамшы; 2. перен. (бедствие, несчастье) боле, болект, анат, баҳытсызылых.

БИЧЕВАТЬ несов. кого-что 1. (сечь) аурелеү, қамшылаү, сабаү; 2. перен. әшкәралаү, әшкәрасын шығарыү, қатты критикалаү; ~ пережитки прошлого ескиликтиң қалдықтарын әшкәралаү.

БЛАГО О Г с. 1. (благополучие) ийгилик, пайда, байлық, баҳыт, жақсылық; на ~о Родины Үатаиниң ийгилиги уттын; 2. мн. блага ийгилик, өним, рәхэт, байлыклар; производство материальных благ материальлық байлықлардың өндирiliи; ◇ всех благ исин он болсын, исин ийгиликли болсын; ни за какие ~а гелледей қызыл берседе.

БЛАГО И, союз разг. сонын ушын да, сол себеппен, сонын арқасында; берій, ~ дают берген ўакта ала бер, берсе ала бер.

БЛАГО: «жақсы», «жақсылық» мәнили қоспа сеззердиң биринши белеги, мыс.: благомыслищий жақсы пикирдеги.

БЛАГОВИДНЫЙ прил. сышайы, жағымлы, әдепли; оставаться дома под ~м предлогом сипайы түрде бене тауып уйнинде қалыү.

БЛАГОВОЛИТЬ несов. к кому-чему хурмет көрсетиү, разы қылыү, мүнәсебет қылыү, илтишат көрсетиү.

БЛАГОВОНИЕ с. жупар ийис, жағымлы ийис.

БЛАГОВОННЫЙ прил. жупар ийисли, жағымлы ийисли.

БЛАГОВОСПИТАННЫЙ прил. әдепли, жақсы тәрбия көрген; ~ человек әдепли адам.

БЛАГОГОВЁИНЫЙ прил. хұрметли, иззетли.

БЛАГОГОВЁНИЕ с. хұрметлилик, иззетлилік.

БЛАГОГОВЁТЬ несов. перед кем-чем хурмет етиү, иззетлеү.

БЛАГОДАРІТЬ несов. кого-что алғыс айтты, раҳмет айтты; ~ить кого-л. за услугу биреүге хызмети ушын алғыс айтты; ~ю Вас раҳмет Сизге.

БЛАГОДАРНОСТЬ ж. (чувство признательности) алғыс айттышылық, раҳмет айттышылық; миннедарлық, алғыс; объявить ~ приказ арқалы алғыс жарыялаү.

БЛАГОДАРНЫЙ прил. 1. (признательный) миннедар, ырза; очень ~ен жүдә ырзаман, көп раҳмет; быть ~ным кому-л. миннедар болыу; 2. перен. ийгиликли, қайырлы; ~ное дело ийгиликли ис.

БЛАГОДАР предлог с дат. п. арқасында, салдарында, себепли, =ликтен, =ықтанды; ~ опытному врачу больного удалось спасти тәжирибели врачың арқасында аўырыу адам аман алып қалынды; ◇ ~ тому, что... соның иттиҗесинде.

БЛАГОДАТНЫЙ прил. рәхәтли, ийгиликли, берекетли, күрғын; ~ый край күрғын үлкө; ~ая тишин~ рәхәтли тынышлық.

БЛАГОДАТЬ ж. в знач. сказ. разг. рәхәт, ҳәзлик; какая здесь ~! был жерде қандай ҳәзлик!

БЛАГОДЕТЕЛЬ м. уст. жақсылық етиүши, қојендер.

БЛАГОДЕТЕЛЬНИЦА женск. от благодетель.

БЛАГОДЕЯНИЕ с. уст. жақсылық ис, қайырлы ис.

БЛАГОДУШЕСТВОВАТЬ несов. бийғам үақыт откерүү, бийғам жасаү.

БЛАГОДУШИЕ с. 1. (добродушие, мягкоксердечность) көп пейиллилик, ак кеүиллилик, жақсы ииjetaли, элпайымлық; 2. (самоуспокоенность) кеүилшеклик, өзи боладылықка салышылық.

БЛАГОДУШНЫЙ прил. 1. (добродушный, мягкосердечный) көп пейилли, ак кеүилли, жақсы ииjetaли, элпайым; 2. (спокойный, беззаботный) кеүилшек, өзи боладылықка берилген; ~ое отношение к чему-л. бир нэрсеге кеүилшеклик пenen қараў.

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬ м. жақсылық тилеүши, тилеклес, қайырком.

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНИЦА женск. от благодожелатель.

БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ прил. жақсылық тилеүши, мийирмаи, тилеклес, қайырком; ~ый человек мийирман адам; ~ое отношение тилеклеслик қарым-қатнас.

БЛАГОЗВУЧИЕ с. жағымлылық, жағымлы ун, жағымлы сес, жағымлы дауыс.

БЛАГОЗВУЧНОСТЬ ж. см. благозвучие.

БЛАГОЗВУЧНЫЙ прил. жағымлы; ~е стих жағымлы косыklär.

БЛАГОЙ прил. уст. жақсы, дурыс; ~ие намерения жақсы ииjet.

БЛАГОНАДЁЖНОСТЬ ж. исенимлилик, қөүисизлилик.

БЛАГОНАДЁЖНЫЙ прил. 1. (заслуживающий доверия) исенимли, исенигүе

болатуғын; 2. уст. (политически) исенмілі, қоюпсиз.

БЛАГОНАМЕРЕННЫЙ прил. уст. жақсы нийетли, жақсы нийети бар.

БЛАГОПОЛУЧИЕ с. аманлық, парахатышлық, тынышлық, есен-саұлық, сау-саламатлық.

БЛАГОПОЛУЧНО нареч. аман, аман-есен, аман-сау, парахат, тыныш, сау-саламат; ~ доéхать аман-есен жетиү; все ~ хөммесі жайыла.

БЛАГОПОЛУЧНЫЙ прил. аман, сәтли, қайырлы, табыслы, саламат; сау-саламат; ~ исход сәтли ақыбет; ~ коиц ақыры қайыр.

БЛАГОПРИОБРЕТЕННЫЙ прил. ҳадал мийнет пепен табылған, өзинң мийнетине табылған.

БЛАГОПРИСТОЙНЫЙ прил. сыпайы, әдепли.

БЛАГОПРИЯТНЫЙ прил. 1. қолайллы, ылайықлы, ыңғайллы, жақсы; ~е условия қолайллы жағдайлар; 2. (хороший, одобри-тельный) жағымлы, унамлы, жақсы; ~й отвёт унамлы жуўап.

БЛАГОПРИЯТСТВОВАТЬ несов. кому-чemu қол қабы етиү, жәрдем етиү, жайлы, ыңғайллы болыу; обстоятельства ~ли наше-му плáну бизид планымызға шерият ыңғай-лы болды.

БЛАГОРАЗУМНИЕ с. ақылға салыұшылық; ақыл жуўыртышылық, ақыллылық, ойлап ислеүшілік, парасатлылық.

БЛАГОРАЗУМНЫЙ прил. ақылға сала-туын, ақыл жуўыртатуғын, ақыллы, ой-лап ислеүши, парасатлы; ~ человéк па-расатлы адам; ~ совет ақыллы көдес.

БЛАГОРОДНЫЙ прил. ҳақ нийетли, кеп, пейиллик; ~й человéк ҳақ нийетли адам; ~й постуок ҳақ нийетли ис; ◇ ~е метал-лы хасыл металлар, қымбат баҳалы метал-лар (алтын, гумис, платина).

БЛАГОРОДСТВО с. 1. ҳақ нийетлилік, кеп пейиллик; ~ дүши кеүилдиң кеп пейил-лигі; 2. (изящество, красота) қодирлилік, көреклилік, сұлыйлық; ~ стиля стиль-диң сұлыйлығы.

БЛАГОСКЛОННО нареч. қайыркомлы, жақсы нийетли, мийирманлы.

БЛАГОСКЛОННОСТЬ ж. қайыркомлық, жақсы нийетлилік, мийирманлық; про-являть ~ қайыркомлық етиү.

БЛАГОСКЛОННЫЙ прил. қайырком, жақсы нийетли, мийирман.

БЛАГОСЛОВЕНИЕ с. 1. рел. пәтия беріү; 2. перен. разг. (одобрение) қайылшылық, макуллашылық, ырза шылық, рухсат етиүшилик; получить ~ на что-л. бир нарсеге ырза шылық алды.

БЛАГОСЛОВИТЬ сов. 1. кого-что, рел. пәтия бериү, пәтия оқыү; 2. кого-что, на что, перен. (выразить одобрение) қайыл болыу, макуллау, ырза болыу, рухсат етиү; он ~л нас на это дёло ол бизлердин бол исимизге ырза болды.

БЛАГОСЛОВЛЯТЬ несов. см. благосло-вить.

БЛАГОСОСТОЯНИЕ с. абаданшылық, молшылық, курғыншылық, дәүлет; рост

~я трудящихся мийнеткешлердин турмыс абаданшылығының өсіүі.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬ м. уст. қайырком-лық етиүші.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНИЦА женск. от благотворитель.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНОСТЬ ж. уст-кайырком етиүшилик.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫЙ прил. уст-кайыркомлық; ~ая деятельность қайыркомлық хымет.

БЛАГОТВОРНО нареч. берекетли, пайдалы, тәсирли; ~ влиять на кого-л. биреүге пайдалы тәсир етиү.

БЛАГОТВОРНЫЙ прил. берекетли. пайдалы, тәсирли; ~ое влияние пайдалы тәсир.

БЛАГОУСТРАИВАТЬ несов. см. благо-устраить.

БЛАГОУСТРОЕННОСТЬ ж. абаданшылық, абаданласқанлық, қолайллылық, курғынлық; ~ дома жайдың абаданшылығы.

БЛАГОУСТРОЕННЫЙ 1. прич. от благоустроить; 2. прил. абаданластирылған, қолайластырылған, курғынастырылған; ~ город абаданластирылған қала.

БЛАГОУСТРОЙТЬ сов. что абадан-ластирыу, қолайластырыу, курғынастырыу, жақсылай; ~ улицу көшени абадан-ластирыу.

БЛАГОУСТРОЙСТВО с. абаданласти-рыу, қолайластырыу, курғынастырыу; ~городов қалалардың абаданластирылған.

БЛАГОУХАНИЕ с. жағымлы ийис, жупар ийис, хош ийис.

БЛАГОУХАННЫЙ прил. жағымлы ийисли, жупар ийисли, хош ийисли.

БЛАГОУХАТЬ несов. жағымлы ийис аңқыу, жупар ийислениү, хош ийислениү.

БЛАГОУХАЮЩИЙ 1. прич. от благо-ухасть; 2. прил. см. благоуханный.

БЛАГОЧЕСТИЙНЫЙ прил. уст. динге берилген, диншил.

БЛАЖЕННЫЙ прил. 1. (счастливый) кеүли толық, шадлы, масайраган, жайнап жаснаған; ~ая улыбка масайраган күлки; 2. разг. (глуповатый) тәмсамырақ, жилилеу;

3. в знач. сущ. м. блаженный и ж. блаженная самсам, жилли.

БЛАЖЕНСТВО с. кеүли толық, шадлылық, масайрашылық, жайнап жаснаўшылық; ◇ быть на верху ~а баҳытлылықтың шыцына жетиү.

БЛАЖЕНСТВОВАТЬ несов. кеүли толыу, шадлануу, масайрау, жайнап жаснау.

БЛАЖЬ ж. разг. самсамлық, жиллилік; на него нашла ~ онда жиллилік пайда болды.

БЛАНК м. бланк.

БЛЕДНЕТЬ несов. 1. (становиться бледным) күйарыу, бозарыу, қаны қалыу, қаны кетиү, реци қашыу, зэрреси ушыу; 2. перед кем-чем, перен. өзизлениү, күшсиз сезиү, ҳалсиз сезиү.

БЛЕДНОЛЫЦЫЙ прил. қүйарган, бо-зарган, реци қашқан, солтын жузли.

БЛЕДНОСТЬ ж. 1. күйаршылық, бозарышылық, қаны қаш-

қаплық, түси қашқанлық, реци қашшылық; ~ лицá беттиң қаны қашқанлығы; 2. перен. (не)в্�ывразительность в языке, стиле и т. п.) эзизләнгендик, күшсизләнгендик, нашарданғандық, төмөнләнгендик.

БЛЁДНЫЙ прил. 1. күйәрган, бозарган, қаны қашқан, түси қашқан, реци қашқан; ~ как полотно бәздей бозарган; 2. (неяркий) ашық емес, гүнгирт, қубарыңы; ~ свет луны айдың қубарыңы жақтысы; 3. перен. (о языке, стиле и т. п.) эзиз, нашар, темен, күшсиз, тасирсиз.

БЛЁКЛЫЙ прил. 1. солғыш; ~е цветы солның гүллөр; 2. (лишённый яркости) реци қашқан, түси қашқан, онған; ~е крэски реци кеткен бояўлар.

БЛЁКНУТТЬ несов. 1. (увядать) солыў, куўрау; цветы ~ гүллөр солады; 2. (тускнуть) реци қашшы, түси қашшы, оншы; гүнгирлениү; крэски ~ бояў онады.

БЛЁСК м. 1. жылтырақ, жылтыраған жақты, жалтыраган жақты; ~ сблица күннин шурь; 2. перен. (пышность) салтанат, саўлатың көркемлик; ~ славы даңқтың салтанаты; во всём ~е барлық саўлаты менен; ~ с блёском (что-л. сделять) жудә табыслы, жудә жақсы.

БЛЕСНА ж. қызықтырығыш жемтик (металдан ислегенд жылтырақ балық ямаса қармақлы пластишка).

БЛЕСНУТЬ сов. и однокр. 1. (сверкнуть) жарқылдаш кетиү, жалт ете қалыў, жылт ете қалыў; 2. перен. (внезапно появиться) қөпелімде пайда болыў, бирден пайда болыў; у менй ~ла мысль менде бир ширк бирден пайда болды.

БЛЕСТІТЬ несов. 1. (сверкать) жарқылдау, жылтылдау, жылтырау, жалтырау; жаны (о глазах); снег ~йт на сблице қар күн шүйкәта жылтырайды; 2. перен. көзге түснү, айрышка көриүү; он не блёштет талантами ол аса талантлы емес; он не блёштет умом онда асқан ақыл жоқ.

БЛЁСТКИ мн. (ед. блёстка ж.) 1. (для украшения) жылтырауықлар, жылтырауық нэрселер; 2. перен. ушкын, ушкынлар; ~ остроумия ақыл ушкынлары, тапкырлық ушкынлары.

БЛЕСТЯЩЕ нареч. жудә жақсы, жудә табыслы, әжайып, таң қаларлық; ~ выдержать экзамен имтиханды жудә жақсы тапсырып шығы.

БЛЕСТЯЩИЙ 1. прич. от блестеть; 2. прил. (яркий) жайнаған, жарқыраган; ~е глаза жайнаған көзлер; 3. прил. перен. (выдающийся) көрнекли, жудә жақсы; ~е успехи жудә жақсы табыслар; 4. прил. перен. салтанатлы, әжайып; ~й праzdник салтанатлы байрам.

БЛЕФ м. блеф (өзин биреүгө артық маши тиң көрсетүй ушын айтылатуғын құйылыш, өтирик).

БЛЁЯНИЕ с. маңырау.

БЛЁЯТЬ несов. маңырау.

БЛИЖАЙШИЙ 1. превосх. ст. от прил. близкый жақын, ең жақын, жудә жақын, ең жақыншагы; ~е почтобное отделение ең жақын байланыс бөлими; в ~ее время

жақын арада; в ~ие дни жақын күнлөрде, 2. прил. (первоочередной) биринши газетеги; ~ие задачи биринши газетеги ўазылаптар; ~ при ~ем рассмотрению монисине түснип қарағанда.

БЛИЖЕ сравнил. ст. от прил. близкий и нареч. близко жақынырақ; к нам город ~, чем в нем оларға қарағанда қала бизлөрте жақынырақ; подойти ~ жақынырақ келиү; ~ к дёлу истиң тоқ етерине келиү.

БЛИЖНІЙ прил. 1. жақын, ең жақын, жақын жердеги; ~е озера жақын жердеги көл, жақын көл; ёхаты ~им путём ең жақын жолдан жүрүп; 2. в знач. сущ. м. близкий уст. адам, киси.

БЛИЗ предлог с род. п. жанында, қасында, жақын, алдында; он расположился ~ реки ол дәръяның қасында жайласты.

БЛИЗИТСЯ несов. жақын келиү, жақынлау; ~ся новый учебный год жана оның жылы жақынлады.

БЛИЗКИЙ прил. 1. (недалёкий) жақын, жақын жердеги; ~кое расстояние жақын аралық; 2. (о времени) жақын, жууық; ~кое будущее жақын келешек; 3. жақын, татыў; ~кий друг жақын дос, татыў дос; ~кий родственник жақын туўысқан; 4. (сходный) жақын, уқсас, сейкес; перевёр ~ок к подлиннику аударма нұсқасына сейкес; имеёт ~кие взгляды жақын пикирлес болыў, жақын көз қараста болыў; 5. в знач. сущ. мн. близкие (родственники) туўысқан, ағайын; ~кие отношения 1) (дружба) дослық қатнассы; 2) (любовная связь) жақынлық.

БЛИЗКО 1. нареч. разг. (хорошо, вполне) жақыннан, жақын; ~ узнать кого-л. жақын билиү; 2. в знач. сказ. (о расстоянии) жақын; аүл ~ аүйл жақын; 3. в знач. сказ. (о наступлении чего-л.) жақын; ночь ~ түн жақын.

БЛИЗЛЕЖАЩИЙ прил. жақын турған, жақын орналасқан, қоңылас; ~е районы қоңылас районлар.

БЛИЗНЕЦЫ мн. (ед. близнец м.) егиз; браты~~ егиз уллар; сёстры~~ егиз қызлар.

БЛИЗОРУКИЙ прил. 1. узактан көрмейтуғың, жақыннан көрүш; ~е глаза узактан көрмейтуғың көз; 2. перен. (недальновидный) алдын болжай алмайтуғын, ертеңгисин ойлай алмайтуғын, соқыр.

БЛИЗОРУКОСТЬ ж. 1. (недостаток зрения) узактан көре алмаушылық, жақыннан көрүшилик; 2. перен. (недальновидность) алдын болжай алмаушылық, алдын билмейтуғынлық, соқырлық; политическая ~ сиясий соқырлық.

БЛИЗОСТЬ ж. 1. жақынлық; ~ города қаланың жақынлығы; 2. (по времени) жақынлау, жақынлап қалыу; ~ зимы қыстың жақынлау; 3. (в отношениях) жақынлық, туўысканлық; ~ между людьми адамлар арасында жақынлық; 4. (сходство) жақынлық, уқсаслық, сейкеслик; ~ взглядов көз қараслардың жақынлығы, пикерлердин жақынлығы.

БЛИК м. сөүле; блайки от костра оттан түскен сөүлелер.

БЛИН м. күл. шелиек, куймак; ♦ первый ~ кóмом погов. қос бара-бара дүзелди.

БЛИНДАЖ м. воен. блиндаж (*қорғаның ушын исленген жер төле*).

БЛИНЧИКИ мн. (ед. блиничик м.) күл. кишине шептеклер, куймақшалар.

БЛИСТАТЕЛЬНЫЙ прил. см: блестящий 3, 4.

БЛИСТАТЬ несов. чем и без доп. жарырау, айрыша көзге тусын.

БЛОК I м. тех. (*грузоподъёмное устройство*) блок (жүк көтеретуғын асбал).

БЛОК II м. 1. полит. блок, бирликпе, бирлеспе; ~ коммунистов и беспартийных коммунистлер менен партияда жоқшардың блогы; 2. тех. блок (бир құрылыштың бөліми); оконные и дверные блоки айна ҳәм қапы блоклары; 3. тех. блок (жасалма құрылыш тасы); шлакобетонные блоки шлак-бетонлы блоклар.

БЛОКАДА ж. 1. (*окружение*) блокада, қамау, коршау, қамал; ~а Ленинграда Ленинград блокадасы; снять ~у блокадыны алыу; 2. перен. блокада; политическая ~а сијасиј блокада; экономическая ~а экономикалық блокада.

БЛОКАДНЫЙ прил. блокада..., блокада.

БЛОКИРОВАТЬ сов. и несов. 1. кого-что, полит., воен. блокадалау, қамау, қамал етиу, коршап алыу; ~город қаланды коршап алыу; 2. ж.-д. блокировка (*төмөр жолды жабып, беклей*).

БЛОКИРОВАТЬСЯ сов. и несов. блокка кириу, блокка бирлесиу.

БЛОКИРОВКА ж. 1. полит. блокка кириу, блокка бирлесиу; 2. ж.-д. блокировка (*поездлардың ҳарекетин механикалық түрде жөнгөлейтуғын асбаллар системасы*).

БЛОКИРОВОЧНЫЙ прил. ж.-д. блокировка...; ~ая система блокировка системы.

БЛОКНОТ м. блокнот, дэптерше.

БЛОНДИН м. сарғылт шашлы, ақшыл сары шашлы (*ер адам*).

БЛОНДИНКА ж. сарғылт шашлы, ақшыл сары шашлы (*ұяла, қыз*).

БЛОХА ж. бурге.

БЛОЧНЫЙ I прил. тех. блок..., блоклы; ~ая система блок система.

БЛОЧНЫЙ II прил. тех. блок..., блоклы; ~ое строительство блоклы құрылыш, блоктан құрыу.

БЛОШИНЫЙ прил. бүрге...; ~ укус бүрге шағыу.

БЛУДИТЬ I несов. прост. 1. (*распутничать*) харамылық етиу; бузықлық етиу; 2. (*воровать — о животных*) урлау.

БЛУДИТЬ II несов. прост. (*блуждать, плутать*) аласыу.

БЛУДЛИВЫЙ прил. прост. 1. (*распутный*) харамы, бузық; 2. (*вороватый — о животных*) уры, карақшы.

БЛУДНЫЙ прил.: ~ сын аласаң ул.

БЛУЖДАНИЕ с. аласыу, аласып журиу, жолсыз кетиу

БЛУЖДАТЬ несов. 1. (*скитаться*) ада-сыу, адастып журиу, жолсыз кетиу; ~ть по городу қалада адастып журиу; 2. (*в поисках дороги*) гезиу, гезип журиу, шарлау; ♦ глаза ~ют көзлери ойнашып тур.

БЛУЖДАЮЩИЙ 1. прич. от блуждаты; 2. прил. ойнашыган, бир жерде турмайтуғын; ~ий взгляд ойнашыган көз қарас; ♦ ~ая побка мед. орнынан жылжыган бүйрек; ~ие оғнй жин оты.

БЛУЗА ж. блузка (*ерекелдердин жұмысқа киеттуғын кийими*).

БЛУЗА ж. блузка (*хаяллардың жеңил кофточкасы*).

БЛЮДО с. 1. үлкен тарелка; фарфор-вое ~о үлкен фарфор тарелка; 2. (*кушанье*) аўқат, татақ; обед из трёх блюд үш түрли түсік аўқат; ♦ как на ~е тап алақанда турғандай.

БЛЮДЦЕ с. блюдце, кишкене тарелка.

БЛЮМИНГ м. тех. блюминг (*құйатты прокат қысқы машина*).

БЛЮСТИ несов. что сақлау; қорғау. қорыу; ~ интересы государства мемлекеттик, малин қорғау.

БЛЮСТИЛЬ м. сақлаушы, қорыушы, бақлаушы; ~порядка тәртіпти сақлаушы.

БЛЯХА ж. бляха (*жазылы ямаса номери бар кишене қаңылтып*).

БОБ м. собык, лобыя; ♦ останься на ~ах алданыу, есаптан жаңылысыу.

БОБЕР м. 1. (*мех бобра*) қундыз териси; 2. прост. см. бобр.

БОБИНА ж. тех. бобина (*жұн, сым, арқан ڈам т. б. оралатуғын түтө, барабан, дөңгелек*).

БОБОВЫЙ прил. собыкли.

БОБР м. қундыз.

БОБРИК м. 1. бобрик; пальто из ~а бобрикten тигилген пальто; 2. в знач нариц. бобриком (*о мужской стрижке*) бобрик етип (*ерекелдердин шашты қысқартып алдынан алдырып*).

БОБРОВЫЙ прил. қундыз...; қундыз терисинен тигилген; ~ воротник қундыз жага.

БОБЫЛЬ м. разг. жалғыз бас, бойдақ, бала-шағасыз адам; жить ~ылём жалғыз басы турыу.

БОГ м. кудай, алла, жаратқан, тәңир; ♦ боже!, боже мой!, ~ мой! кудаймай!, жаратқан ай!; дай ~! кудай берсин!, кудай жарылқасын!; не дай ~! кудай сақласын!; ради ббога берекет тап; слáва ббогу 1) в знач. сказ. (*хорошо*) жақсы, кудайға шукир; 2) в знач. вводн. сл. (*к счастью*) бахтымызға; ей-ббогу кудай уреши, оллагер; как ~ на душу положит қалай болса солай, дус келгенин; одному ббогу известно тек бир аллага молим.

БОГАРА ж. собир. с.-х. қарызғар жерлер (*земли*), қарызғар жерлердеги егин (*посевы*).

БОГАРНЫЙ прил. с.-х. қарызғар жер..., қарызғар жердеги; ~ое земледелие қарызғар жердеги дийханшылық.

БОГАТЕЙ м. прост. бай.

БОГАТЕТЬ несов. байыу, байый баслау.

БОГАТСТВО с. 1. байлық, молшылық; 2. мн. богатства байлықтар; природные ~а тәбият байлықтары; 3. перен. (многообразие) көп түрлилік, түрли-түрлилік, көплік; ~о красок рецииң түрли-түрлилік.

БОГАТЫЙ прил. 1. (зажиточный) бай, курсын; ~ый колхоз бай колхоз; 2. в знач. сущ. м. богатый бай; 3. (обильный) мол, жеткилилік; ~ый урожай мол зүраёт; ~ый опыт мол тәжрибе; 4. (роскошный) сенли, гөззәл, салтанатлы; ~ое платье сәнли кейлек.

БОГАТЫРСКИЙ прил. 1. батыр..., батырлық; ~ий ёпс батырлық дәстан; 2. (сильный) батыр, налұан, күшли, қайтпас; ~ое здоровье күшли ден-сауыл; ~ое телосложение батыр сымбатлы дене.

БОГАТЫРЬ м. 1. (эпический) батыр; 2. (силач) батыр, налұан, күшли адам.

БОГАЧ м. бай.

БОГАЧКА женск. от богач.

БОГЕМА ж. собир. богема (буржуазиялық жамағатте: материаллық жақтан тәмиинленбеген ҳәм тұрақты жайы жоқ интеллигенция, актёлар, художниклер).

БОГИНЯ ж. ҳаял кудай.

БОГОМОЛ м. рел. кудайға сыйнышы, зыратыш.

БОГОМОЛКА женск. от богомол.

БОГОМОЛЬЕ с. уст. табынышылық, диний жерлерди зыратлашылық.

БОГОМОЛЬНЫЙ прил. диншил, динге берк, намазхан.

БОГООТСТУПНИК м. уст. диниен қол үзгеш, диниен бас тартқан адам, диниен бозеган адам.

БОГОРОДИЦА ж. рел. богородица (христианларда Исаңың анасын атайды).

БОГОСЛОВ м. улама.

БОГОСЛОВИЕ с. дин тәлиматы.

БОГОСЛУЖЕНИЕ с. рел. ибадат қылышылық, намаз оқыушылық.

БОГОСЛОВИТЬ несов. кого-что 1. (обожать) огада жақсы көриў, құрметлеў, алдында бас ийиў; 2. (обожествлять) көтермелеў, кудайға теңеў.

БОДАТЬ несов. кого-что сузиў.

БОДАТЬСЯ несов. 1. сузиў, сузиғе әдетлениў; наша корова ~ется бизин сыйыр сүзеди; 2. (бодать друг друга) сузисиў.

БОДЛИВЫЙ прил. сүзейик, сүзгиш, сүзетуыш; ~ая короба сүзейик сыйыр.

БОДНУТЬ сов. и однокр. кого-что сүзип жибериў, сүзип алыў.

БОДРИТЬ несов. кого-что жигер, қүш беріў; сергеклендириў, қуұатландырыў, зейнин ашыў, кеүилин көтериў.

БОДРИТЬСЯ несов. жигерлениў, сергеклениў, қуұатланыў, зейни ашылыў, батысыныў.

БОДРО нареч. тәндар, жигерли, қуұатлы, сергек, кеүилли, зейинли.

БОДРОСТЬ ж. тәндарлық, қуұатлылық, сергеклик, кеүиллилік, зейинлилік.

БОДРСТВОВАТЬ несов. уйықламаў, уйықламай шығыў; ~ всю ночь түни менен уйықламаў.

БОДРЫЙ прил. тәндар, қуұатлы, сергек, кеүилли, зейинли; ~ое настроение кеүилли кейип.

БОЕ- қоспа соэзердин тәмендеги мәнилерди билдиреметуын биринши болеги: 1) «сауаш», «урсы», мыс.: боесспособный сауашқа жарамлы, урысқа үқыпсы; 2) «аскерий», мыс.: боеготовность эскерий таярлық.

БОЕВЫЙ прил. 1. воен. сауаш... урыс...; эскерий, жаўынгер; ~бе задание эскерий тапсырма, жаўынгерлик тапсырма; ~бй опыт урыс тәжрибеси; ~бй товáрищ жаўынгер жолдас; ~бй патрон урыс патроны; 2. гайратлы, кескир, етири, жаўынгер; ~бе настроение жаўынгер кейип; ~бй парень етири жигит; 3. (особо важный) жүде әхмийетли, тез питкерилетуын; ~бя задача жүде әхмийетли тапсырма; ◇ ~бе крещение соғысқа биринши катнасы.

бóек кратк. ф. от бóйкий.

БОЕК м. воен. жам жарғыш.

БОЕПРИПАСЫ (боевые припасы) мн. воен. оқ-дәрилер; склад ~ов оқ-дәрилер склады.

БОЕСПОСОБНОСТЬ ж. воен. сауашқа урыслылық, сауашқа жараушылық, урысқа жарамлылық.

БОЕСПОСОБНЫЙ прил. сауашқа жарытуыш, сауашқа уқыпсы, урысқа жарамлы.

БОЕСПОСОБНЫЙ прил. сауашқа жарытуыш, сауашқа уқыпсы, урысқа жарамлы.

БОЖЕСТВЕННЫЙ прил. 1. кудай..., кудайлық; диний; ~е книги диний китаплар; 2. перен. (прекрасный) гөззәл, тени жеңи, тан қаларлық; ~й голос таң қаларлық даүыс.

БОЖЕСТВО с. рел. кудай, алла, жаратқан, тәңир.

БОЖИЙ прил. кудай..., алла..., жаратқан..., тәңир...; ◇ ~ья коробка зоол. ханың қызы.

БОЖИТЬСЯ несов. ант ишиў, олла билла дәў.

БОЖКО м. 1. уменьш. от бог; 2. (небольшой идол) бут.

БОЙ м. 1. (сражение) урыс, сауаш; воздушный ~ хауа сауашы, хауа урысы; морской ~ тениз урысы, тениз сауашы; рукопашный ~ наизаласыў; бой местного значения жергилекли әхмийети бар сауашлар; побе боя сауаш майданы; дать ~ сауаш баслап жибериў; принять ~ сауашқа кирисү; братъ с ббю 1) сауаш пеңен алыў, сауаш пеңен басып кириў; 2) перен. гайрат салып жетисиў, қүш салып жетисиў; 2. спорт. гүрес, жарыс, мушласыў, урысыў; кулачный ~ мушласыў урысыў; вызвать на ~ гүреке шакырыў; 3. урыў, урылыў, қағылыў, соғылыў; барабанный ~ нақыра соғылыў; ~ часов сааттың урыыў; 4. (разбивание) сыңдырылыў, қырратылыў; ~ посуды ыдысларды қырратылуў; 5. собир.

пашақ-пашақ, гүл опат; стеклó-~ пашақ-пашақ болған айнаның шийшеси.

БОЙ||ИЙ прил. 1. шоқ, шаққан, зәбердес, ешил, жанлы, өткір, тапқыр, қызығыны; ~ий ребёнок шаққан бала; 2. (оживлённый, людный) қызығыны, көп адамлы; ~ая улица көп адамлы көше; ~ое место адам көп болатуғын орыш; ◇ ~ий на языке шешең, сөйлеүге уста.

БОЙКОСТЬ ж. шоқлық, шаққалық, зәбердеслик, ешиллик, жанлылық, өткірлик, тапқырлық, қызығылысы.

БОЙКОТ м. бойкот, қатнастықты тоқтатыў, байланысты үзүй; подвёрнуты ~у бойкот жасау; объявить ~ кому-л. бойкот жарыялау, қатнастықты тоқтатыў.

БОЙКОТИРОВАТЬ несов. кого-что бойкот жасау.

БОЙНИЦА ж. мерген жай.

БОЙНЯ ж. 1. саллақхана; городская ~ қалалық саллақхана; 2. (резня, побоище) қырғын; кровавая ~ қанлы қырғын.

бóйся, бóйтесь повел. накл. от бóяться.

бóйшá, бóйцú и т. д. род., дат. п. ед. от бóең.

БОК м. 1. жанбас; спать на правом ~у оң жанбасқа жатып үйкілау; 2. (сторона предмета) қантал; жак; с боку на ~ бир жағынан екниши жағына; ◇ ~ ó ~ иргелес, бириң-бири, биргэ, бир қатарда; под боком дым жақын, ийек астында, жанында; по ~у в знач. сказ, прост. қырын, жоқ болыу; взять за ~а тез ислеүге мәжбүрлөу.

БОКАЛ м. бокал; ◇ поднять ~ за кого-что-л. бокал кетеріү, саўлығына ишиү.

БОКОВ||ОЙ прил. қанталдағы, буйир, бир жақлы; ~ая көмната қанталдағы ежире; ~бй кармán төс қалта, жан қалта; ◇ отправиться на ~ую уйықлауға жатыу.

БОКОМ нареч. бир қырынлап, бир қанталлап; стоять ~ к кому-л. биреүеге бир қанталлап түрү; повернуться ~ бир қырынлап айланыу; пройти ~ бир қырынлап этиу.

БОКС м. спорт. бокс; заниматься боксом бокс пенен шуғылланыу.

БОКСЁР м. боксёр.

БОКСЕРСКИЙ прил. боксёр..., боксёры.

БОКСИТ м. боксит (тийкарғы алюминий рудасы).

БОКСИТОВЫЙ прил. боксит...

БОЛВАН м. 1. обл. (чурбан) томар; 2. (колодка для головных уборов) қәлип; 3. бран. самсым, ақмақ.

БОЛВАНКА ж. 1. тех. (слиток металла) болванка (қалипке құйылған металл құймасы); 2. см. болван 2.

БОЛГАРСКИЙ прил. болгар...; ~ язык болгар тили.

БОЛГАРЫ мн. (ед. болгáрин м., болгáрка ж.) болгарлар (Болгарияда жасайтын тийкарғы халық).

БОЛЕВ||ОЙ прил. аўырыу..., аўырыудын; ~ие ощущение аўырыудың сезилүлери, аўырганы сезиү.

БОЛЕЕ нареч. 1. см. больше; всё ~ и ~ кем-кемнен көбірек, кем-кемнен

артығырақ; 2. служит для образования сравнит. ст. -рақ, -рек; ~ сильный күшлирек; ~крепкий ашиырақ; ◇ ~ или менее азлы-көпли; ~ или менее известно азлы-көпли мәлім, азлы-көпли белгіли; не ~ и не менее как.. тап саррас..., дәл саррас...; ~ того аздай; тем ~ оның үстине; ~ чем... дым... пүткіллей; этого ~ чем достаточно было пүткіллей молырақ.

БОЛЁЗНЕННО нареч. қыйналып, аўыр, қатты, сырқаўланып, кеселленип.

БОЛЁЗНЕННОСТЬ ж. аўырыўлық, аўырганлық, наўқаслық, сырқаўлық, кеселленгендик.

БОЛЁЗНЕННЫЙ прил. 1. (нездоровый) аўырыўлы, аўыртыш, наўқасланған, сырқаўлы, кеселленген, кеселленгеш; ~ый ребёнок сырқаўлы бала; ~ый вид наўқас түр, кеселленген келбет; ~ое состояние наўқасланған ҳал, наўқасланған жағдай; 2. аўыртатуғын, жанға батататуғын, қыйналтатуғын, азапланатуғын; ~ая перевязка аўыртатуғын таныу, укусы пчелы ~ы бағ ҳэрениң шаққаны аўыртады; 3. перен. (чрезмерный) аса кеткен, шектен тыс, артықма; ~ое самолюбие аса кеткен өзимшиллик.

БОЛЕЗНЕТВОРНЫЙ прил. кеселлендиретуғын, аўырыў жуктаратуғын, аўыр түдүрятатуғын; ~е микробы аўырыў туудыратуғын микроблар.

БОЛЕЗНЕУСТОЙЧИВЫЙ прил. кеселлеңшыдамлы; ~ сорт хлопчатника пахтаның кеселлеңшыдамлы сорты.

БОЛЕЗНЬ ж. аўырыў, кесел, наўқас, сырқаў, қасте; глазные ~и көз аўырыулар; заразная ~ жукпалы кесел.

БОЛЕЛЬЩИК м. разг. қызығышы, жақлаушы, ышқыпаз.

БОЛЕЛЬЩИЦА женск. от болельщик.

БОЛЕТЬ I несов. 1. чем (быть больным) аўырыў, кеселленү, сырқаўланыу; ~ воспалением лёгких өкпепи сүүққа алдырын аўырыў; ~ гриппом грипп пенен аўырыў; 2. перен. за кого-что, о ком-чём жаны ашыу, қышалыу; ~ за успех дёла истин табыслы болыуна жаны ашыу; ◇ ~ душой жаным ашыды.

БОЛЕУТОЛЯЮЩИЙ прил. мед. аўырыуды басатуғын, аўыртшайтуғын, аўырыуды қойдышатуғын; ~е средства аўырыуды басатуғын дәри-дәрмандар.

БОЛОТИСТНЫЙ прил. батпақлы; ~ая местьность батпақты жер.

БОЛОТНЫЙ прил. 1. батпақ...; батпаққа қолайланған; ~ые сапоги батпаққа қолайланған етиклер; 2. батпақта жасайтуғын, есетугын; ~ая птица батпақта жасайтуғын кус; ~ое растение батпақта есетугын есімлик.

БОЛОТНО с. 1. багпақ, батпаклық; осушение ~ батпақтылықты құрытыу; 2. перен (косность, застой) артта қалғанлық, қатып қалғанлық.

БОЛТ м. тех. болт (бурандалы төмір шүй).

БОЛТАТЬ I несов. разг. 1. что, разг. (взбалтывать) былғау, былғалау, шайқау, ара-ластырыў, салырыў; 2. чем былғау, сел-теңлетиў; ~ ногами аяқларын селтеңлетиў.

БОЛТАТЬ II несов. разг. 1. что и без дол. (много говорить) мылжыңлау, көнириў, көп сейлеў, езбелеў; ~ без ўмолку тынбай көнириў, тынбай былшылау; ~ вздор не болса соны сез етиў; ~ языком жокты барды-сейлеў, не болса соны айтыв; 2. (бегло говорить) шалт айтыв, быдышылау; ~ по-французски французша быдышылау.

БОЛТАТЬСЯ несов. 1. разг. (о жидкости в сосуде) шайқалыу; 2. разг. асылып турыў, салбырау, салбырап турыв; на верёвках ~лось бельё жуўылған кирлер салбырап турды; 3. разг. қаңыў, сандалий, бийкар жүриў; ~тесь без дёла жумыссыз босқа жүриў; где ты до сих пор ~лся? усы ўақытқа шекем сен қай жақта сандалып жүрдин?

БОЛТЛIVОСТЬ ж. мылжыңлық, көнириүшилик, көп сейлеүшилик, езбелик.

БОЛTLIVYЙ прил. мылжың, мыж-мыж, көбик, көп сейлейтуын, езбе.

БОЛТОВНЯ ж. разг. мылжың гәң, бий-мәни сез, бос сез.

БОЛТУН I м. разг. мылжың, тақылдақ, көбик; быть ~увом мылжың болыу.

БОЛТУН II м. (насиженное яйцо) шай-калаган мәйек, ашыган мәйек, бузылған мәйек.

БОЛТУНЬЯ женск. от болтун I.

БОЛЬ ж. 1. аўырны, қаңсау; сызлау; головная ~ бас аўырны; зубная ~ тис қаңсау; 2. перен. дөрт, қайғы, азап; душевная ~ ишки дөрт.

БОЛЬНИЦА ж. кеселхана.

БОЛЬНИЧНЫЙ прил. кеселхана...; ~ лист жұмысқа жарамсызлығы ушын кагаз.

БОЛЬНО I 1. нареч. аўыртып, батырып, сызлатып (о физической боли); жанға тийип, жанға батырып (о душевной боли); ~ ударить аўыртып урыў; ~ обидеть жанға батырып айтыв; ~ сделать ~ кому-л. 1) аўыртыў; 2) биреүдің жанына тийиў; 2. безл. в знач. сказ. қыйын, аўыр, жаман; мне ~ маған қыйын.

БОЛЬНО II нареч. прост. (очень, весьма) оғада, дым, күте, қатты, жуде; ~ ты спешиш сен оғада асылып түрсса.

БОЛЬНОЙ прил. 1. аўырны, сырқау, наўқас, кесел; ~бй ребёнок наўқас бала; ~бй сёрдце аўырны жүрек; ~бй место 1) аўырны жер; 2) перен. әзиз жер; 2. в знач. сущ. мн. больной и ж. больная кесел, аўырны; приём ~ых кеселлерди қабыл етиў; 3. перен. жасалма, бузылған, надурыс; ~бй воображение надурыс қыял; ~бй вопрос қыйын мәселе, аўыр мәселе; валит с ~бй головы на здоровую гунасызды гүнакар етиў (соотв. айран ишкен кутылды, гүзе жалаған тутылды).

БОЛЫШЕ 1. сравнит. ст. от прил. большбй и нареч. много үлкенирек, уллырақ, көбирек, кецирек, артырырақ; он

~ менй ол мениң бойшаңырақ; я хочу иметь ~ книгу мени көбирек китапты большым келеди; 2. в отриц. предложении енди, ендигиден былай, буниан былайына; буниан басқа, және, тағы; он ~ не слушал менй ол мени енди тынламады; ~ не буду буниан былай ислемеймен; чтоб этого ~ не было! ендигиден былай был болмасын!; 3. разг. (преимущественно, главным образом) кебинесе, эсиресе; шли мы ~ горами бизлер кебинесе таулардан жүрдик.

БОЛЬШЕ- үлкен көлемди, узынлықты ҳэм т. б. көрсететүүн қоста сөздердиң биринши белеги, мыс.: большербый үлкен аўызыл.

БОЛЬШЕВИЗМ м. большевизм.

БОЛЬШЕВИК м. большевик.

БОЛЬШЕВИСТСКИЙ прил. большевик..., большевиклик, большевикше; ~ая партия большевик партиясы; ~ая тактика большевиклик тактика.

БОЛЬШЕГОЛОВЫЙ прил. үлкен баслы. қазанбас.

БОЛЬШИЙ сравнит. ст. от прил. большбй үлкенирек, көбирек, уллырақ; ~ая часть басым көпшилик; ~ей часть көбинше, көбинесе; сámое ~ее ең көп болса, ең көп дегенде, ең көби, ең үлкени; сámое ~ее два часá ең көп дегенде еки saat.

БОЛЬШИНСТВО с. көпшилик; подавляющее ~ басым көпшилик; ~ голосов дауыслардың, көпшилиги.

БОЛЬШОЙ прил. 1. үлкен; ~бй город үлкен қала; ~ая семья үлкен хожалык; ~ая статья үлкен макала; ~ие деньги көп ақша; ~ая дорого 1) гузар жол; 2) перен. дурыс жол, ҳақ жол; перед ним открыта ~ая дорого оның алдынан ҳақ жол ашылып тур; 2. үлкен, зор, әхмийетли, көрнекли; ~бй успех үлкен табыс; ~ая задача әхмийетли мәселе; ~бй учёный үлкен билимпаз; ~бй писатель көрнекли жазыушы; ~ая победа үлкен жеңис; 3. разг. (взрослый) ержеткен, үлкейген; ~бй мальчик ержеткен бала; 4. в знач. сущ. мн. большие (взрослые) үлкенлер, жасы уллылар; ~ая бўква үлкен ҳарип, бас ҳарип; ~бй палец бас бармак.

БОЛЯЧКА ж. разг. жара, исик, сывзлық.

БОМБА ж. бомба; атомная ~ атом бомбасы.

БОМБАРДИРОВАТЬ несов. 1. кого-что бомбалау, бомба таслау, топ пепен атыў; ~ город қаланы бомбалау; 2. чем, перен. разг. жа०дырыў, уйытқытыў, тынным бермеў, бийзар етиў; ~ просьбами етинишлер менен бийзар етиў.

БОМБАРДИРОВКА ж. бомбалау, бомба таслау, топ пепен атыў.

БОМБАРДИРОВОЧНЫЙ прил. бомбалаитуын, бомбалаушы; ~ая авиация бомбалаушы авиация.

БОМБАРДИРОВЩИК м. бомбалаушы самолёт; тяжёлый ~ бомбалаушы аўыр самолёт.

БОМБЁЖКА ж. разг. бомбалау, бомба таслау.

БОМБИТЬ несов. кого-что, разг. бомбау, бомба таслау.

БОМБОВОЙ м. см. бомбардирбщик.

БОМБОМЕТАНИЕ с. бомба таслау, бомба ылактырыу.

БОМБОУБЕЖИЩЕ с. бомбоубежище (бомбадан сақланатуғын жер).

БОНДАРНЫЙ прил. бочка согатуғын, бочка соғып шыгаруғын; ~ое производство бочка согатуғын ендирис.

БОНДАРЬ, БОНДАРЬ м. бочка соғышы.

БОНИТИРОВКА ж. с.-х. баҳасын қойыу, сапасын баҳалау; ~овец қойлардың сапасын баҳалау.

БОНЫ I мн. (ед. ббия ж.) фин. боналар (кредитлик документ ҳәм қағаз ақын).

БОНЫ II только мн. (плагучие ограждения) боны (ыңғыл жүргішін тоқынлар).

БОР I м. (сосновый лес) қарағай тогай; ♦ с бору да с сөсөнки погов. қайдан болсада, қалай болса солай; сыр-ббр загорелся погов. топалаң баслаңды.

БОР II м. бор (химиялық элемент).

БОР III м. (в зубоврачебном деле) бор (тис бурау).

БОРДО прил. неизм. қызылт рен, гүңгірт қызыл рен.

БОРДОВЫЙ прил. разг. см. бордо.

БОРДЮР м. жиек.

БОРЁЦ м. 1. гүресшеш, гүресиүши; ~ за свободу азаттық ушын гүресшеш, азаттық ушын гүресиүши; 2. спорт. пал-үан, гүреспас.

БОРЖОМ м. боржом (минераль суу).

БОРЗАЙ ж. тазы.

БОРЗЫЙ прил. уст. и народно-поэт. жүйрик, шапқыр, бедеү; ~ конь бедеү ат, жүйрик ат.

БОРМАШИНА ж. бормашина (тис бураудың ұғрекетке келтире түсу ғанарап).

БОРМОТАНИЕ с. сандырақлау, гүңкілдеү, мыңғылау, тоңқылдау.

БОРМОТАТЬ несов. что и без доп. сандырақлау, гүңкілдеү, мыңғылау, тоңқылдау.

БОРННЫЙ прил. хим. борлы; ~ая кислота борлы кислота.

БОРОВ м. пиширилген, пишилген доңыз, шошқа.

БОРОДА ж. сақал.

БОРОДАВКА ж. шүйел, мен, қал.

БОРОДАТЫЙ прил. сақаллы, сақалы өскен; ~ старик сақаллы гарры.

БОРОДАЧ м. разг. сақаллы адам.

БОРОДКА ж. 1. уменыш. от борода; 2. (ключа) гилтиц тили.

БОРОЗДА ж. 1. тап, қарық; 2. перен. тор, ойық, жырық.

БОРОЗДИТЬ несов. что 1. тап салыу, қарықлау; ~ть землю жерге тап салыу; 2. (оставлять следы) из калдырыу; катер ~л поверхность моря катер төкіздің устини из калдырыды; 3. перен. жырық қаплау, әжим басыу; морщины ~ли его лоб онци мацалының әжим басқан.

БОРОЗДОВЫЙ прил. с.-х. тап пепен қарықлан; ~ посев тап пепен егінү.

БОРОНА ж. с.-х. тырма.

БОРОНИТЬ несов. что тырмалау.

БОРОНОВАНИЕ с. тырмалау.

БОРОНОВАТЬ несов. см. боронить.

БОРОНЬЯ ж. см. боронование.

БОРОТЬСЯ несов. 1. с кем-чем, за что, против чего гүресиү; ~ за мир парахатышың ушын гүресиү; ~ за высокий урожай жоқары өнім алсыу ушын гүресиү; 2. с чем, против чего қарсылық көрсеттү, гүресиү; ~ с религиозными предрассудками диний қалдықтар менен гүресиү; 3. с кем, спорт. гүресиү, айқасыу, алсыу, жарысыу; ♦ ~ с самим собой өзин-өзи тута билиү.

БОРТ м. 1. (судна) борт, қаптал, усти; левый ~ шеп қанталы; он қанталы; выбросить за ~ 1) судя, судың ишине тастау; 2) перен. керексиз дең табыу, пайдасы дең табыу; оказаться за бортом 1) суда, судың ишинде болыу; 2) перен. керексиз болыу; остататься за бортом шетте калыу, шығарылып тасланыу; 2. ерик, борт; ухватиться за ~ машины машинаның бортынан услап қалыу; 3. (одежды) өнір, қайырма жаға, қаусырма; ♦ на ~у корабль корабльде; на ~у самолёта самолётта; взять на ~ корабльге алсыу; самолётка алсыу.

БОРТМЕХАНИК м. бортмеханик.

БОРТНИЧЕСТВО с. уст. бал ҳэррелик (төгайдағы).

БОРТОВЫЙ прил. бортындағы, қапталындағы, ернегидеги; ~ая кәчка жен-жаққа шайқалыу (кемеде).

БОРЩ м. борщ; украинский ~ украин борщи.

БОРЬБА ж. 1. гүрес, тартыс; ~ за жизнь турмыс ушын гүрес; классовая ~ класслық гүрес; национально-освободительная ~ миллий азаттық гүрес; ~ за качество продукции өнімнің сапасы ушын гүрес; 2. спорт. гүрес, жарыс.

БОСИКОМ нареч. разг. жалаң аяқ; ходить ~ жалаң аяқ жүриү.

БОССИЙ прил. жалаң аяқ..., аяқ кийимсиз; на босу ногу қоңылтаяқ, жалан аяқ.

БОСОНЮГИЙ прил. см. босой; ~ мальчик жалаң аяқ бала.

БОСОНЮЖКИ мн. (ед. босоножка ж.) босоножка (хаяллардың жеңіл жазғы аяқ кийими).

БОСТОН м. бостон (жун гезлеме).

БОСТОНОВЫЙ прил. бостон...; бостонан тиглген.

БОСЯК м. қаңғыбас, гезенде, саяқ.

БОТ м. мор. бот (кишикене кеме).

БОТАНИК м. ботаник (ботаника бойынша қәннеге).

БОТАНИКА ж. ботаника (өсімліклер ҳақындағы ғим).

БОТАНИЧЕСКИЙ прил. ботаника...; ботаникалық; ~ сад ботаника бағы.

БОТВА ж. пөлек, пақал; картофельная ~ картофельдиң пөлеги.

БОТИКИ мн. (ед. ботик м.) см. боты.

БОТИНКИ мн. (ед. ботинок м.) ботинка; кожаные ~ төлетин ботинка.

БОТЫ мн. (ед. бот м.) ботый; резиновые ~ резинкалы ботый.

БОЦМАН м. боцман (*тәнис флотындағы киши командалық составтагы адам*).

БОЧАР м. см. бондаръ.

БОЧАРНЫЙ прил. см. бондарный; ~ое ремесло бочка сөнүй өнери.

БОЧКА ж. 1. бочка; деревянная ~а ағаш бочкасы; 2. (мера юности) бочка (қырық шелекке барабар рустың сүйектік өлиеүшіші – 480 л шамасында); ⚡ безднная ~а см. безднный; как сельди в ~е (быть, находится) үйилиү, үйме-жүйме болыу.

БОЧКОМ нареч. см. боком; пробираться ~ елесесиз кирип келиү.

БОЧНОК м. кишкене бочка, кишилеү бочка.

бо́йсъ, бойшься и т. д. наст. вр. от бойтесь.

БОЯЗЛИВО нареч. қорқып, қорқаклық етип, жүрексизлик етип, хүрейи ушып, үркип.

БОЯЗЛИВОСТЬ ж. қорқаклык. жүрексизлик, үркеклик.

БОЯЗЛИВЫЙ прил. қорқақ, жүрексиз; үркек (*о животных*); ~ человек қорқақ адам.

БОЯЗНО в знач. сказ., прост. қорқып, хүрейи ушып, үркип; мне одному идти ~ бир езим кетиүгө қорқаман.

БОЯЗНЬ ж. қорқыныш, қорқыү; хүрейи ушыү, үркүү; глядеть с ~ю қорқыныш пешин қарау.

БОЯРН м. ист. бояр (1. *Москва Руссындағы жоқарғы атақ ҳәм сол атағы бар адам*; 2. *айымени Русьтагы ири жер шайеси*).

БОЯРСКИЙ прил. ист. бояр...; боярдың; ~е земли бояр жерлери.

БОЯРСТВО с. собир. ист. боярлар.

БОЯРЫНЯ ж. ист. бояр ҳаялы.

БОЯРЫШНИК м. бот. боярышник (*тикенин пұтальық*).

БОЯРЫШНЯ ж. ист. боярышня (боярдың күйеүге шықпапан қызы).

БОЯТБСЯ несов. 1. кого-чего, за кого-что и с неопр. қорқып, қәүипленүү, сескениүү; ~ься волкоб қаскылардан қорқыү; ~ься простуды аяз тийиүден қорқыү; ~ься за сына баласы ушып қорқыү; я боюсь, что не успею этого сдёлать буны испеп улгерге алмаспана деп қорқаман; 2. чего (портитесь от чего-л.) қорқыү, жакпаү, бузылыү, жарамаү, заяланыү, шыдамаү; книги ~ся сирости китаплар ызғарға шыдамайды; ⚡ боюсь сказать айтамайман.

БРА с. нескл. шыра орынлық (*диййалдаты*).

БРАВАДА ж. женсиз мәртлик, орынсыз батырлык.

БРАВИРОВАТЬ несов. чем и без доп. женсиз мәртлениү, орынсыз батырсыныү; ~ опасность қоюлк жеңисиз мәртлениү.

БРАВО межд. бәрекелле!, яшал!, сау бол!

БРАВУРНЫЙ прил. шауқымлы, котеринки, кеүилли; ~ марш котеринки марш.

БРАВЫЙ прил. батырсымақлы; ~ солдат батырсымақлы солдат.

БРАГА ж. брага (*писоның бир түри*).

БРАЗДЫ мн.: ~ правление бийлик, басқарыу.

БРАЗИЛЬСКИЙ прил. Бразилия...

БРАЗИЛЬЦЫ мн. (ед. бразильец ж., бразильянка ж.) бразилиялылар (*Бразилия халқы*).

БРАК I м. неке, үйлениү, күйеүге шығыу; вступить в ~ үйлениү; күйеүге шығыу (о женщине); состоять в браке некеде болыу.

БРАК II м. брак, жарамсыз, сапасыз; бороться с браком брак пешен түрсесиү.

БРАКОВАННЫЙ I. прич. от браковать; 2. прил. (с браком, с изъяном) браклы, бракша шықкан, жарамсыз болған, сапасыз; ~е изделия бракка шықкан заттар

БРАКОВАТЬ несов. что брак етиү, брак-ка шыгарыу, жарамсыз деп табыу.

БРАКОВЫЙ ж. бракка шыгарыу; жарамсыз деп табыу.

БРАКОВЩИК м. браклаушы, бракка шыгарышы.

БРАКОВЩИЦА женск. от браковщик.

БРАКОДЕЛ м. бракшыл, брак жибериүши, брак ислеүши.

БРАКОНЬЕР м. браконьер (*браконьерлық пешен шығылданышы адам*).

БРАКОНЬЕРСТВО с. браконьерлық (*қадаған етилген жерлерде яласа үақытта, рухат стилмеген усыл менен аң айлау*).

БРАКОРАЗВОДНЫЙ прил. неке бузыу..., неке айрыу...; ~е дёло неке айрыу иси.

БРАКОСОЧЕТАНИЕ с. неке, үйлениү, күйеүге шығыу.

БРАНДСПОЙТ м. брандспойт (1. *өрт сандиретүүн насостың ушы*; 2. *өртти сандирүүгө ҳәм басқа нәрселерге қолланылатуын кемедеги насос*).

БРАНИТЬ несов. кого-что урысыү, кейиү, сегиү.

БРАНИТЬСЯ несов. 1. с кем и без, доп. урысыү, кейисиү, сөгисиү; 2. (ругаться) сегисиү, бокласиү.

БРАННЫЙ I прил. (ругательный) уят; ~е словá уят сеззер.

БРАННЫЙ II прил. уст. сауаш, урыс; ~е поле сауаш майданы.

БРАНЬ I ж. (ругань) сөгис, кейис, уят сезлер.

БРАНЬ II ж. уст.: на поле брань сауашта, сауаш майданында.

БРАСЛЁТ м. билезик.

БРАСС м. спорт. брас (жүзијудин айрықша бир стил).

БРАТ м. 1. ағайин, тууысқан; старший ~ аға; младший ~ ини; двоюродный ~ немере тууысқан; свободный ~ аталас тууысқан (*по линии отца*); аналас тууысқан (*по линии матери*); 2. (в обращении) ағайин, аға (к старшему по возрасту); я, ~, этого не понимаю ағайин, мен буны түснинбеймен; 3. тууысқан, қапалас; братья по классу класы бойынша тууысқан; ⚡ на брата адам басына, ҳәр кимге, ҳәр кайсынына; ваш ~ студент сизиң студент ағайинициз; наш ~ писатель бизиң жазыышы, ағайинимиз; свой ~ өз адамымыз.

БРАТАНИЕ с. туўысқанлық билдириў, досласыў.

БРАТАТЬЯ несов. с кем-чем туўысқанлық билдириў, досласыу.

БРАТЕЦ м. 1. ласк. от брат 1; 2. см. брат 2.

БРАТИШКА м. разг. 1. уничиж.-ласк. от брат 1, 2; 2. (маленький брат) ишишек, үке.

БРАТИЯ ж. собир. топар; студенческая ~ студент топара.

БРАТОУБИЙСТВЕННЫЙ прил. бир-бириң өлтиретүгүш; ~ая война бир-бириң өлтиретүгүш урыс.

БРАТОУБИЙСТВО с. ағайинниң өлтириүшилик, туўысқаның өлтириүшилик.

БРАТСКИ нареч. ағайинлерше, туўысқанларша.

БРАТСКИЙ прил. 1. ағайинлик, ағалық, инилик, туўысқан, туўысқанлық; 2. туўысқан, дослық; ~ие республики туўысқан республикалар; ~ий привёт туўысқанлық сөлем; ◇ ~ая мөгіла жалпы мазары.

БРАТСТВО с. дослық, бирлик; туўысқанлық, аўкам; ~ народов СССР СССР халықларының туўысқаплығы.

БРАТЬЯ несов. в разн. знач. алыў; ~ книгу китапты алыў; ~ руками қолы менен алыў; ~ мальчика с собой на охоту баланы ези менен бирге аңға алып кетиў; ~ работу на дом жумысты үйге алыў; ~ в долг қарызы алыў; ~ билеты в театр театра билет алыў; ~ уроки сабак алыў; ~ тему для сочинения шығарма упын тема алыў; ~ на работу жумысқа алыў; ~ детёй на воспитание балаларды тәрбиялауға алыў; ~ поручение таңсұрма алыў; ~ налобги салық алыў; ~ пошлину баж алыў; ~ обещание ўедесин алыў; ~ на учёт есанқа алыў; ~ пример үлги алыў; ~ во внимание еске алыў; ~ приступом басып алыў; ~ в плен тутқынга алыў, пленге алыў; ~ в жёны катын алыў; ~ много времени көп ўақыт алыў, көп ўақыт кетиў; ~ барьёр спорт. барьери алыў; ~ влево шепке кара алыў; сколько берут за билет? билет улын қаша алады?; ◇ злость меня берёт мениң, ашыым келеди; меня берёт сомнение мениң гуманным бар; он берёт хитростью ол хийле менен алып тур; лопата не берёт бел түспейди; ~ начало басланыу; в рот не ~ (иметь отвершение к чему-л.) татып алмау; ~ за сердце күшли тосяр етий; жаннан етий; ~ наша берёт бизики басым, бизики үстем; ~ быкә за рога жигерли ҳәрекет етий.

БРАТЬЯСЯ несов. 1. за кого-что усласыў, туўы; ~ за руки қол усласыў; 2. за что (приниматься) кирисиў, алыў, усласыў; ~ за работу иске кирисиў, жумысқа кирисиў; ~ за чтение книга оқыуға кирисиў; 3. с неопр. (обязываться что-л. сделать) алыў, мойныша алыў; он берётся за месең вас выучить ол сизди бир айда уйрестиуди мойнана алады; ◇ ~ за ум акылы ениў, ақылға келиў, ақыллы болыуға кирисиў; ~ за оружие курал-жарык алып гүресиў; я не берусь судить об этом мен был женинде хеш иэрсе айта алмайман; откуда у него

берётся столько силы? был усыншама күшти қаяктан алады.

БРАУНИНГ м. браунинг (пистолеттиң бир түрү).

БРАЧНЫЙ прил. пеке..., пекелик, күйеүге шыгыў, үйлениў...; ~ое свидетельство некелик гүйалық.

БРЕВЕНЧАТЫЙ прил. берене...; беренеден исленген; ~е стёны беренеден исленген дийүаллар.

БРЕВНО с. берене.

БРЕД м. 1. сандырак, сандырақлау; больной в ~у науқас сандырақлап атыр; 2. разг. (о чём-л. бессмыслицном) биймени нэрсе, сандырак нэрсе.

БРЕДЕНЬ м. дегди, кишкене жылым.

БРЕДИТЬ несов. 1. (о больном) сандырақлау; 2. кем-чем, перен. тишинен түсирмей, есин алыў; он ~ музыкой оның музыка есии алған.

БРЕДНИ только мн. қыялый ойлар, биймени гәплер, сандырақлаулар.

БРЕДОВЫЙ прил. 1. сандырақ..., сандырақлау...; ~е состояние сандырақлау жагдайы; 2. (нелепый, фантастический) қыялый, биймени; ~й план женсиз план.

БРЕЗГАТЬ несов. кем-чем и с неопр. жеркений, мейли алмаў, жақтырмаў; ◇ он ничем не ~ет ол ҳеш иэрседен қайтпады, ол ҳеш нэрсени тацламайды.

БРЕЗГЛИВОСТЬ ж. жеркенишлик, жеркенишилик, мейли алмаўшылық, жақтырмаўшылық.

БРЕЗГЛИВЫЙ прил. жеркеншек...; жеркенишили, мейли алмайтуғыши, жақпайтуғыши; ~ое чўуство жеркенишили сезим, жеркеншек сезим.

БРЕЗЕНТ м. брезент.

БРЕЗЕНТОВЫЙ прил. брезент...; брезентен тигилген; ~ая палатка брезент шатыр.

БРЕЗЖИТЬ несов. 1. (слабо светиться) жақтыланыу, жылтырау; вдали чуть ~т огонёк алыста оттың сөл-пәл жақтысы шыгып тур; 2. безл. (светить) агарыў; ~л рас свет таң агарды.

БРЕЗЖИТЬСЯ несов. см. брезжить.

БРЕЛОК м. брелок (қалта саатың шынжырына тағылған бәзей ўәжесери).

БРЕМЯ с. аўырманлық, аўырлық, езиүшилик, қыйыншылық; непосильное ~я аса аўырманлық; под ~енем чего-л. аўырманлығы астында, езиүшилиги астында; ляч ~енем аўырманлық тусиў; ◇ разрешиться от ~ени көз жарыў, жас босасыў, туўыў.

БРЕННОСТЬ ж. шириклик, ширингенлик, шириншилик.

БРЕНЧАТЬ несов. шыңғырлау, шыңғырлатыу, жаңғырлау, жаңғырлатыу. сыңғырлау, сырғырлатыу; ~ стаканами стаканлар менен жаңғырлатыу; 2. на чём, разг. дыңғырлатыу; ~ на гитаре гитарды дыңғырлатыу.

БРЕСТИЙ несов. эстен журиў, зорға журиў, аяғын зордан сүйрөў, аяғын сүйреп басыў.

БРЕТЕЛЬКИ мн. (ед. бретелька ж.) ийин бау.

БРЕШЬ ж. тесик, жарық, ойык; пропасть ~ 1) тесик тесиү; 2) перен. (нанести ущерб) қатты соққы беріү, қатты зыян келтириү.

брёю, брёешь и т. д. наст. вр. от брить. брёюсь, брёешься и т. д. наст. вр. от брьтесь.

БРЕЮЩИЙ прич. от брить; ◇ ~ полёт ав. пәстен ушыў, төмөнлөп ушыў.

БРИГ м. мор. бриг (еки өрлики желкомды кеме).

БРИГАДА ж. в разн. знач. бригада; тракторная ~ трактор бригадасы; танковая ~ танк бригадасы; молодёжная ~ жаслар бригадасы; комплексная ~ комплекс бригада; ~ коммунистического труда коммунистлик мийнет бригадасы.

БРИГАДИР м. бригадир; ~ полевобческой бригады дийханишылық бригадасының бригадири.

БРИГАДНЫЙ прил. бригада..., бригада бойынша

БРИДЖИ только мн. бриджи (шалбардын бир түри).

БРИКЕТ м. брикет (қысыған, тығызланған материаллардан исленген гербши, плитка); ўтальный ~ тас кемир брикети.

БРИКЕТИРОВАТЬ сов. и несов. что брикет стиү, брикетлеү.

БРИЛЛИАНТ м. гүйхер.

БРИЛЛИАТОВЫЙ прил. гүйхер..., гүйхерде безелген; ~ перстень гүйхер қаслы жүзик.

БРИЛЬЯНТ м. см. бриллиант.

БРИЛЬЯНТОВЫЙ прил. см. бриллиантовый.

БРИТВА ж. пәки (опасная); алмас (безопасная и лезвие).

БРИТВЕННЫЙ прил. қыратуғын, қырыу ушын арналған; ~ прибор қыратуғын прибор.

БРИТЫЙ 1. прич. от брить; 2. прил. қырылған, алылған; ~ое лицо қырылған бет, сақалы алынған бет.

БРИТЬ несов. кого-что қырыў, алыш; ~ бороду сақалын қырыў, сақалын қырдырыў.

БРИТЬСЯ несов. қырыныў.

БРИЧКА ж. бричка (женил арба).

БРОВЬ ж. қас; густые брови қалып қас; ◇ не в ~, а (прям) в глаз погов. қайттай жүзине айттыў, жүйесинен өткериү.

БРОД м. сайыз жер, түсип өтетуғын жер, кешин өтетуғын жер; искашы брода сайыз жерді излеу.

БРОДИЛЬНЫЙ прил. ашытатуғын, ашытыға колланылатуғын; ~ чан аштыға колланылатуғын аслау.

БРОДИТЬ I несов. жүриү, қыдырыў; ~ по улицам көшө бойлаң қыдырыў; ~ в потёмках 1) қармаланып жүриү; 2) перен. хөснеге түснебей.

БРОДИТЬ II несов. (находиться в состоянии брожения) ашыў.

БРОДЯГА м. гезенде, қаңғыбас, саяқ.

БРОДЯЖНИЧАТЬ несов. разг. гезенде болыў, қаңғыбас болыў, саяқ болыў, тентирип жүриў.

БРОДЯЖНИЧЕСТВО с. гезенделик, қаңғыбаслық, саяқлық, тентириешилик.

БРОДЯЧИЙ прил. гезенде..., тентириеүк, қаңғымай, қаңғып жүрген, гезип жүрген; ~ музықаң гезип жүрген сазенде.

БРОЖЕНИЕ с. 1. ашыў; ~ кваса квастың ашыў; 2. перен. (волнение, возбуждение) қозгалыў, қозгаланыў, қозгалаң табыў; ~ умб қозгалаң табыў.

БРОМ м. бром (химиялық элемент).

БРОМИСТЫЙ прил. хим. бромлы, бром салынған; ~ калий бромлы калий.

БРОНЕ- мәниси бойынша «полат қапланған» деген сөзге сәйкес келетүкін қоспа сөзлердин биринши болеги, мыс.: бронебашня бронебашня.

БРОНЕАВТОМОБИЛЬ м. воен. бронеавтомобиль (полат пенен қапланған автомобиль).

БРОНЕБОЙНЫЙ прил. воен. қапланған полатты тесетуғын; ~ая пұля полатты тесетуғын оқ.

БРОНЕВИК м. см. бронеавтомобиль.

БРОНЕВОЙ прил. полат қалқанлы, полат қапланған.

БРОНЕНОСЕЦ м. воен.-мор. броненосец (полат пенен қапланған құйытты әскерий кеме).

БРОНЕНОСНЫЙ прил. воен. полат қапланған; ~ крейсер полат қапланған крейсер.

БРОНЕПОЕЗД (бронированный поезд) м. воен. бронепоезд (полат пенен қапланған әскерий поезд).

БРОНЕТАНКОВЫЙ прил. воен.: ~е войсковая бронетанковая әскерлер.

БРОНЗА ж. қола.

БРОНЗОВЫЙ прил. 1. қола...; қоладан исленген; ~ бюст қоладан исленген бюст; 2. (цвета бронзы) қола реңли; ~ загар қола реңли күн күйиги; ◇ ~ век археол. қола дәүири.

БРОНИРОВАНИЕ с. (закрепление) бронлау, бронлап қойыў, сақлау, бәнт қылып қойыў.

БРОНИРОВАННЫЙ 1. прич. от бронировать; 2. прил. (закреплённый) бронланған, бронланып қойылған; сақлау қойылған, бәнттеп қойылған; ~ое место бронланған орыш.

БРОНИРОВАННЫЙ 1. прич. от бронировать; 2. прил. полатка қапланған.

БРОНИРОВАТЬ несов. кого-что, за кем-чем (закреплять) бронлау, бронлап қойыў, сақлау, бәнттеп қойыў; ~ место в вагоне вагонда орынды бәнттеп қойыў.

БРОНИРОВАТЬ сов. и несов. что (покрывать бронёй) полатка қаплау.

БРОНХИ мн. (ед. бронх м.) анат. бронхлар, қолқа.

БРОНХИАЛЬНЫЙ прил. анат. бронхи..., бронхиальлық; ~ая астма бронхиальлық дем қыспа кесели.

БРОНХИТ м. мед. бронхит (бронх жолдарының исип айырымы).

БРОНЯ ж. броня (біреў ушын арналып сақланатуғын нәрсе); железнодорожная ~ темир жол бронясы.

БРОНЯ ж. 1. ист. (военные доспехи) қалқан, саұт; 2. (защитная облицовка) броня, полат саұт.

БРОСА||ТЬ несов. 1. что, чем атыў, ылақтырыў, таслаў; ~ть снежжами в окно ёйнекке қар ылақтырыў; ~ть камнем в кого-л. 1) бирейгес тас ылақтырыў; 2) бирейди мас-кара стиў, пә-пеге алай; ~ть гранату граната ылақтырыў; таслаў; 2. кого-что живериу, тусириў; салыў; ~ть войскa в бой ескерлерди сауашқа салыў; 3. что (выбрасывать, выкидывать) ылақтырыў, таслаў; 4. что (класть небрежно) тастау, ылақтырыў; ~ть одёждю как попало кийимди қалай болса солай ылақтырыў; 5. кого-что (покидать) таслаў, қойыў; ~ть друзей досларды таслаў; ~ть курить шегиүди қойыў; ~ть любопытные взгляды шытық болған назер салыў; ~ть в жар ыстыпа тутыў; его ~ло в дрожь оны қалтыратпа тута баслады; ~ть жребий 1) (решать жеребьевкой) шек таслаў; 2) (выбирать что-л.) бир пикирге токтау, жуўмаққа келиў; ~ть орёжие багышыў, гүрести токтатыў; ~ть свет на что-л. көрсетиў, ашып таслаў, тусиники етиў; ~ть тень на кого-что-л. 1) сая тусириў, келенке етиў; 2) (выставлять в неблагоприятном свете) қедириң кетириў, жағымсыз жақаларын ашып көрсетиў.

БРОСА||ТЬСЯ несов. 1. в кого, во что, чем атысыў, ылақтырысыў; ~ться снежжами қар ылақтырысыў; 2. (устремляться) умтылыў; ~ться на помощь жәрдемге умтылыў; ~ться со всех ног бар күшин салып умтылыў; 3. на кого-что (нападать) умтылыў, шашыў; 4. с неопр. бирден кирисиў, баслаў; ~ться исполнять поручение тапсырманы орынлаўға бирдеи кирисиў; 5. секириў; ~ться с берега в воду жағадан сууға секириў; 6. кем-чем (пренебрегать) көзге илмеу, есанқа алмаў; ~ться на диван диванға езин таслаў; ~ться деньгами пулды орынсыз жумсаў; ~ться словами женсиз сейлеў, ойламай сейлеў; ~ться в глаза көзге тусиў, көзге илиниу.

БРОСИТЬ сов. см. бросать; ~ брось, бросьте кой, қойыңыз, қойсаңыз; брось говорить глупости пётиуасыз нэрсени айтқанды кой.

БРОСИТЬСЯ сов. см. бросаться.

БРОСОВЫЙ прил. прост. жарамсыз, сапасыз, жаман; ~е земли жарамсыз жерлер.

БРОСОК м. атыў, ылақтырыў, таслаў.

БРОШКА, БРОШЬ ж. брошь, түйме, туриешни.

БРОШЮРА ж. брошюра, китапша.

БРОШЮРОВАТЬ несов. что, полигр. брошюровкалау (басылып шыққан беттерди бүккел жаса тигиў).

БРОШЮРÖВЧНЫЙ прил. полигр. брошюровка жасайтуғын; ~е работы брошюровка жасайтуғын жумыслар.

БРОШЮРÖВЩИК м. полигр. брошюровкалаушы, брошюровка жасаушы.

БРОШЮРÖВЩИЦА жеңеск. от брошюровщик.

БРУС м. 1. брус (төрт қырлы арғыт); 2. см. брускб 3; ~ параллельные брусья спорт. параллель бруслар.

БРУСНИКА ж. брусишка (есимлик ҳәм мийе).

БРУСНИЧНЫЙ прил. брусишка...; брусиқадан таярланған, брусиқадан исленген.

БРУСОК м. 1. уменыш. от брус 1; 2. белок, кеспе; ~ мыла бир кеспе сабын; 3. (точильный камень) қайрақ.

БРУСТВЕР м. воен. бруствер (окоптың сырт жағына үйилген топырак).

БРУТТО неизм. прил. и нарец. ком. брутто (товардың үйісі менен бирге қоса вишенгендеги салмағы).

БРУЦЕЛЛЕЗ м. мед. бруцеллез (маллардан адамға өтептүүн жүккәлдү айрыып).

БРЫЖЕЙКА ж. анат. шажыркай.

БРИЗГАТЬ несов. кого-что, чем шашыратыў, себиў, себелеў, шашыў, буркиў; ~ белье кийимге буркиў.

БРИЗГАТЬСЯ несов. чем и без доп. шашыраў, шашыратылыў, себилиў, буркисиў.

БРИЗГИ только мн. шашыранды, шашырандылар, тамшылаудар.

БРИЗНУ||ТЬ сов. и однокр. 1. см. брызгать; 2. (онезапно политься) зытқып кетиў, аттылып кетиў; слёзы ~ли из глаз көзден жас зытқып кетти.

БРИКАТЬ несов. кого-что, чем тебиў, сәдделеў, тыптырышыў; ~ ногами аяқлары менен тыптырышыў.

БРИКА||ТЬСЯ несов. 1. тебиў, тебисиў, сәдделеў, тыптырышыў; лошадь ~ется ат сәдделейди; 2. (брывать друг друга) тебисиў, сәдделеспү; 3. перен. разг. (сопротивляться) қарсылық көрсетиў, қасарысыў, қарсыласыў.

БРИКНУТЬ сов. и однокр. кого-что, чем тейип жибериў, сәдделеп жибериў.

БРИНЗА же. иримшик.

БРИС жеңед. пыш!

БРИЗГА м. и же. тоңқылдақ.

БРИЗГЛЮВОСТЬ же. тоңқылдақлык.

БРИЗГЛНЫЙ прил. тоңқылдақ.

БРИЗЖАТЬ несов. тоңқылдау.

БРИОКВА же. брюква (есимлик ҳәм тамыр).

БРИОКВЕННЫЙ прил. брюква...; брюквадан таярланған.

БРИОКИ только мн. шалбар.

БРИОНЁТ м. қара шашлы (ер адам).

БРИОНЁТКА же. қара шашлы (хаял, қыз).

БРИЮХ||О с. қарың, иш, курсак; ~ пойзаты на ~е перед кем-л. жағымпазлық етиў, жалбарыны.

БРИШИН||А же. анат. қарынның ишки қабаты; воспаление ~ы мед. қарынның ишки қабатының исиүн.

БРИШКС с. 1. уменыш.-лак. от брюхо; 2. разг. жүйан қарың, кең курсак, үлкен қарың; человеч с ~м қарың үлкен адам.

БРИШИ||ОЙ прил. қарын...; қарынның иш, курсак...; ~ая полость анат. қарынның ишки бети; ~бай тиф мед. сүзек кесели.

БРЯКАТЬ несов. см. брыйкнуть.

БРЯКАТЬСЯ несов. см. брэкнуться.

БРЯКНУТЬ сов. и однокр. разг. 1. чем (о металлических, стеклянных предметах) шыңырлатып жибериү, шылдырлатып жибериү, шақырлатып жибериү; 2. что и без доп., перен. (необдуманно сказать) ойланбай айтып салыў, айламай айтып салыў.

БРЯКНУТЬСЯ сов. и однокр. разг. дурс етип түсиў, дурс етип кулаў, жығылыў.

БРЯЦАНИЕ с. даңғырау, жаңғырау, дыңғырау, сымдырылау, сыңғырау.

БРЯЦАТЬ несов. чем, на чём и без дополнения, жаңғыратыў, дыңғыратыў, сымғыратыў; ◇ ~ оруймен урыс көүпин тудырыў, урыс ашаман деп көркүтүй.

БУБЕН м. дәп, дайра; бить в ~ дәп каты.

БУБЕНЦЫ мн. (ед. бубенец м.) кишкене қоңыраулар.

БУБЛИК м. бублик, билезик нан.

БУБНИТЬ несов. что и без доп., разг. гүңгүлдөй, мыңқылдау, мыңғырау.

БУБНОВЫЙ прил. карт. қыйык...; ~ корбы қыйык наизасы.

БУБНЫ I мн. (ед. бубна ж.) карт. қыйык (соктада).

БУБНЫ II мн. см. бубен.

БУГОР м. 1. тебе, дең, қыр, дүмпек; 2. (выпуклость) дүңкилил.

БУГОРОК м. 1. уменыш. от бугор; 2. мед. суртик.

БУГРИСТЫЙ прил. дөңли, төбели, қыры, дүмпекли, дүңки; ◇ ~ лоб дүңки маңлай.

БУДДИЗМ м. рел. буддизм (Арқа Хиндистанда, Тибете, Монголияда, Индо-қытайда, Қытайда, Бирмада, Японияда және баскада айрым шығыс елларинде таралған дін.)

БУДДИЙСКИЙ прил. рел. буддизм...; ~ое учение буддизм тәлімат.

БУДДИСТ м. рел. буддист (буддизмниң таралдары).

БУДДИСТКА женск. от буддист.

БУДЕТ в знач. нареч. разг. жеткилил, болар, жетер; ~ вам шуметы болар усы шаўқым салғанызы!; ◇ ~ емү за ёто! еди ол жазасын алади!

БУДИЛЬНИК м. отырма саат.

БУДИТЬ несов. 1. кого оятыў, турғызыў, үйкисын бузыў; 2. что, перен. (возбуждать, вызывать) сезимин козғау, коздырыў, туғызыў; ~ чувство неудовольствия наразылық сезимин коздырыў.

БУДКА ж. будка; железнодорожная ~ темир жол будкасы.

БУДНИ только мн. 1. (рабочий день) жұмыс күнleri, жай күнler; 2. перен. кейілсіз тұрмыс, зериктиреуғын тұрмыс.

БУДНИЙ прил. см. бұдничный 1.

БУДНИЧНЫЙ прил. 1. күнделікли, күнде болатулы, жай күнге арналған, жұмыс күни, жай күн; ~ый день жұмыс күни; ~ая работа күнделікли ис; 2. перен. кейілсіз, қәдімги, зериктиреуғын; ~ая жизнь зериктиреуғын тұрмыс.

БУДОРАЖИТЬ несов. кого-что, разг. мазасын алыў, тынышын алыў.

БҮДТО I. союз сравнил. (словно, как) -дай, -дей, -тай, -тей, сыяқлы, тап, үксап, кусап; лежит ~ мертвый тап өликтей жатыр; пронёсся ~ ураган дубелейдей есип етти; 2. частица разг. (кажется, как будто) сыяқлы, секилли; ты mie ~ этого не говорил сен буны маган айтпаған сыяқлысан; мне как ~ сегодня лучше маган бүгін жақсы болғандай секилли; 3. союз, изъясняет. -емши, -гандай, -ғансып, -мыс, -мис; говорит, ~ он уехал от кетиптимис дейди; он рассказывает, ~ был на войне от уриста болғансып сейлейди; 4. частица вопр. разг. (разве, неужели, так ли) солай маға, мүмкін бе?

бұду, бұдеш и т. д. буд. вр. от быть.

БҮДУЩИЙ прил. 1. келешек, келешектеги, ендиги; алдағы, келеси; в ~ий раз келеси рет; в ~ем году келеси жылы; 2. в знач. сущ. с. будущее келешек; в ~ем келешекте, соц.; в недалёком ~ем жақын келешекте; 3. в знач. сущ. с. будущее (будущность) келешек; болажак; эта отрасль науки имеет большую ~ее гелиминд бул тарауының үлкен келешеги бар; ◇ ~ее грам. келер мәжел.

БҮДУЩНОСТЬ ж. келешек, болажак-бұдь, бұдьте повел. накл. от быть.

БҮЕР м. буер (музда жүрий үшін айрықша конькилерге орнатылған жөңел желқомлы кеме).

БҮЕРАК м. сай, жыра.

БҮЕРНЫЙ прил. буер...

БУЖЕНИНА ж. кул. буженина (айрықша үсүл менен писирилген шошқа ети). бужү, будиши и т. д. наст. вр. от будить.

БУЗИНӘ ж. бот. бузина (қызыля қара же-мисли кишкене ағас).

БУЗОТЕР м. разг. жәнжелпаз; жәнжелши, жәнжелшил, шатақ.

БҮЙ м. мор. сигнал қалқы.

БҮЙВОЛ м. буйвол.

БҮЙВОЛЁНОК м. буйволдың баласы.

БҮЙВОЛИЦА ж. ургашы буйвол.

БҮЙНО нареч. 1. (непокорно) есирип, кутырып, қызып; 2. (напр. расти) ғаүлап, тез.

БҮЙНЫЙ прил. 1. (необузданый) жәнжелпаз, урысқақ, есер; ~ый ирав есер минезли; 2. (порывистый) петли, қатты, құшлы; ~ый ветер қатты самал; 3. (быстро растущий) ғаүлапан, тез; ~ые побеги ғаүлап өсип баратырган наллар; ◇ ~ая голубушка алағасар, есерсоар.

БҮЙСТВО с. жәнжелпазлық, урысқақлық, есерлик, шатақшылық; топалаң етиўшилик.

БҮЙСТВОВАТЬ несов. кутырыў, жәнжел шығарыў, есерлеинү, урысыў, шатақ шығарыў, топалаң етиў, астан-кестен етиў.

БҮК м. бук (ағас).

БҮКІА м. и ж. разг. 1. (фантастическое существо) губызық, үбий; 2. (нелюдимый, угрюмый человек) түнертеп адам; смотреть ~ой тунерип қараў.

БУКАШКА ж. үйбын-шirkей, кишкене қоңыз.

БУКВА ж. ҳәрип; прописиá ~а бас ҳәрип; строчиá ~а кишкене ҳәрип; ◇ ~а

в ~у сөзбе-сөз, туппа-туұры; ~а закбна заңың бир ҳәрибинде булжытпай; заңды формаль талқылау.

БУКВАЛЬНО нареч. 1. (дословно) қақма-нақ, сөзбе-сөз, туппа-туұры, сайма-сай; перевесті ~ сөзбе-сөз аударыу; 2. разг. (совершенно) туұры мәнисинде, анығында, шынында да; он ~творит чудеса ол шынында да ежайын ис испейди.

БУКВАЛЬНЫЙ прил. 1. (дословный) қақма-нақ, сөзбе-сөз, туппа-туұры, айнитпай, дәл өзиндей; ~ый перевод сөзбе-сөз аударыу; 2. (прямой, не переносный) туұры, анық, шын; в ~ом смысле слова сөздін туұры мәнисинде.

БУКВАРЬ м. аллип.

БУКВЕННЫЙ прил. ҳарип..., ҳарип пешен.

БУКВОЁД м. ҳәрибине жабысыұшы, қыйқым.

БУКВОЁДСТВО с. ҳәрибине жабысыұшылық, қыйқымшылық.

БУКЁТ м. гүл дәстеси, дәсте гүл; ~ цветов гүл дәстеси.

БУКИНІСТ м. букинист (сақланған, сійрек гезлесетуғын китаптар менен сауда етишши).

БУКИНИСТИЧЕСКИЙ прил. букинист, букинистлик; ~ магазин букинистлик дүкен.

БУКОВЫЙ прил. бук...; буектан исленген; ~ лес бук тоғайы.

БҮКСА ж. ж.-д. букса (подшипники бар темир құты).

БУКСИР м. 1. (канат) салдау, тиркеү арқаны, сым; браты на ~ 1) что-л. тиркеүге алыу, букирге сүйретпүү; 2) кого-что-л. перен. жәрдемлесиү, шепке алыу; 2. (судно) букир.

БУКСИРНЫЙ прил. букирге алатуғын, букир..., букирге сүйретуғын; ~ пароход букир пароход.

БУКСИРОВАТЬ несов. что букирлеу, сүйрөу.

БУКСОВАТЬ несов. тайғалақлау, тайып айналыу (дөңгелек ҳақында).

БУЛАВА ж. ист. шоқмар.

БУЛАВКА ж. илгешек, түйреүиш.

БУЛАВОЧНЫЙ прил. илгешек..., түйреүиш...; ◇ с ~ую головку жуда кишкене, кишигирим.

БУЛАНЫЙ прил. ақ кула, боз (аттың тури тууралы).

БУЛАТ м. уст. 1. (сталь) полат; 2. поэт. (меч) қылыш, қанжар.

БУЛАТНЫЙ прил. уст. полаттан исленген, полаттан соғылған; ~ меч полаттан ислентен қылыш.

БУЛКА ж. булка, булка нан.

БУЛОЧНАЯ ж. нан дүкені.

БУЛОЧНИК м. 1. уст. нан дүкенінің иесі (владелец булочкой); булка сатыуышы (торговец булками); 2. (пекарь) булка жабыушы.

БУЛОЧНЫЙ прил. булка...; ~е изделия булка нанлары.

БУЛТАХ межд. в знач. сказ. разг. шүмп етип; ~ в боду сууға шүмп ети.

БУЛТЫХАТЬСЯ несов. см. бултыхнүться.

БУЛТЫХНҮТЬСЯ сов. и однокр. шүмп етиү, шүмп етип түсип кетиү, шалымдастып жибериү; ~ в боду сууға шүмп етип түсип кетиү.

БУЛЫЖНИК м. шағыл тас, жумыры тас, думалақ тас, сүйир тас.

БУЛЫЖНЫЙ прил. шағыл таслы, жумыры таслы, думалақ таслы, сүйир таслы; ~ая мостовая жумыры таслы жол, шағыл тас төсеген жол.

БУЛЬВАР м. бульвар (кешениң ортасындағы көң қызыбан).

БУЛЬВАРНЫЙ прил. 1. бульвар...; 2. перен. бульварлық (мәңнанлардын мәтинге шылайықланған шыгарма); ~ роман бульварлық роман.

БУЛЬДОГ м. бульдог (ийттиң бир тури).

БУЛЬДОЗЕР м. бульдозер.

БУЛЬДОЗЕРИСТ м. бульдозерши, бульдозер айдаушы.

БУЛЬКАНЬЕ с. бүлкілдеу, бүлк-бүлк етиү, лақылдау, лықылдау, пақырлау.

БУЛЬКАТЬ несов. бүлкілдеу, бүлк-бүлк етиү, лақылдау, лықылдау, пақырлау.

БУЛЬКНУТЬ сов. и однокр. см. булькать.

БУЛЬОН м. гөштиң сылдыры сорпасы.

БУМ м. спорт. бум (кесесине бекитилген ағаш).

БУМАГА ж. 1. қағаз; ~а в клётку шатыраш сызықлы қағаз; ~а в линейку сызықлы қағаз; писчая ~а жазыу қағазы; папирсная ~а папирос қағазы; 2. (документ) қағаз, бүйрек, хат; ценные ~и баҳалы қағазлар; 3. мн. бумағи (личные документы) қағазлар, документ қағазлар; 4. мн. бумағи (листы с рукописным текстом) қағаз, қағазлар; разбирать ~и қағазларды қарау; ◇ изложить на ~е қағазға тусириү, қағазға жазыу; оставаться на ~е қағаз жүзинде қалыу, иске аспау.

БУМАЖНИК м. шыжлан.

БУМАЖНЫЙ I прил. қағаз...; қағаздан исленген; ~ая фабрика қағаз фабрикасы; ◇ ~ые дёньги қағаз ақша; ~ая волокита қағазпаразлық, кеңсепаразлық сүргин.

БУМАЖНЫЙ II прил. текст. пактадан тоқылған, пактадан исленген; ~ая ткань пактадан тоқылған гезлеме.

БУМАЗЕЯ ж. бумазея.

БҮНКЕР м. бункер.

БУНТ I м. (мятеж) көтерилис, қозғалац, қозғалыс, топалац.

БУНТ II м. (связка, кипа) байлам, бир топ; ~ приволоки бир топ сым.

БУНТАРСКИЙ прил. көтерилисши, қозғалац шығарыушы, қозғалацши, топалацши; ~ дүх қозғалац шығарыушы рух, қозғалацши рух.

БУНТАРСТВО с. көтерилисши шығарыушылық, қозғалац шығарыушылық, топалац шығарыушылық.

БУНТАРЬ м. 1. (участник бунта) көтерилисши, қозғалацши, топалацша катнашуышы; 2. перен. бағынбаушы адам, карсы шығыушы адам, топалацши адам;

он по натуре ~ ол минези бойынша топалаңы адам.

БУНТОВАТЬ несов. 1. (*поднимать мя-
теж*) кетерилиү, қозғалаң табыу, топа-
лаң шығарыу; 2. *перен.* наразы болыу,
қарсылық көрсетиү.

БУНТОВЩИК м. см. бунтарь 1.

БУР м. *тех.* жер бурғысы.

БУРАВ м. *тех.* бурау, бурғы.

БУРАВИТЬ несов. что бурғылау, бу-
раулап тесиү.

БУРАН м. боран.

БУРГОМИСТР м. бургомистр (*Европаның
айрыннеги кала җекими*).

БУРДА ж. разг. сыйык быламық, сылдыр
быламық, дәмсиз ас.

БУРДЮК м. мес.

БУРЕВЕСТИНИК м. дауылпаз (*кус*).

БУРЕЛОМ м. собир. дауыл менен ку-
лаган ағашлар.

БУРЕНИЕ с. *тех.* бурғылау, бурау,
бураулай.

БУРЕТЬ несов. қоңырланыу.

БУРЖУА м. нескл. буржуа (*буржуазия-
лық, классының ѫқили*).

БУРЖУАЗИЯ ж. буржуазия; крўпная
~ при буржуазия; мёлккая ~ майда буржу-
азия.

БУРЖУАЗНО-ДЕМОКРАТИЧЕСКИЙ
прил. буржуазия-демократиялық.

БУРЖУАЗНЫЙ прил. буржуазия...,
буржуазиялық; ~ая революция буржуазия-
лық революция.

БУРЖУЙ м. прост. см. буржуй.

БУРЖУЙКА прост. женск. от бур-
жуй.

БУРЖУЙСКИЙ прил. прост. буржуй-
лық.

БУРЖУЛЬНЫЙ прил. бураулай; бурау-
лайтуын, бурғылайтуын; ~ая машина
бураулай машинасы.

БУРЖУЛЬЩИК м. бураулайшы, бурғы-
лаушы, бурғылайтуын адам.

БУРЙТЬ несов. что бурғылау, бурау,
бураулай.

БУРКА ж. бурка (*Кавказда ийинке кийип
жүретүгүн жукуя кийизден ҳэм ешикиң
жунинек испенген сырт кийим*).

БУРКИ только мн. бурки, кийиз етик.

БУРКНУТЬ сов. и однокр. что и без доп.
мыңырлау, гүңкілдеу.

БУРЛАК м. уст. салдаушы.

БУРЛАЦКИЙ прил. уст. салдаушы...,
салдаушының.

БУРЛАЧЕСТВО с. уст. салдаушылық.

БУРЛАЧИТЬ несов. уст. салдаушылық
етиу.

БУРЛЙВЫЙ прил. булқып ақкан, сар-
лаш ақкан, тасқынлы.

БУРЛЙТЬ несов. булқып ағыу, сарлау,
лақыдау, тасып ағыу.

БУРНО нареч. 1. (*стремительно*) пётли,
тез, күшли; 2. *перен.* (*страстно, неистово*)
улкен, катты, шексиз.

БУРНЫЙ прил. 1. дауыллы, толқынлы,
тасқынлы, гүрилдеген, пётли; ~ое мбре
толқынлы текиз; ~ый порый вётра самал-
дын пётли уйытқып есиүи; 2. *перен.* қыз-
ғынлы, қатты, гүүллеген; ~ая жизнь қыз-

ғынлы өмир; 3. қатты; шаўымлы (*о собра-
нии*); ~ая радость катты қуўаныш; ~ые
аплодисменты қатты қол шаппатлаудар;
4. гаулаап, тасқынлап, оғада тез; ~ый рост
растёний есимликтиң оғада тез есиүи; ~ый
рост промышленности санааттың тасқын-
лап есиүи.

БУРОВ||ОЙ прил. бурғы, бурау..., бу-
раулай, бураулайтуын; ~ая скважина
бураулайтуын скважина; ~ый мастер
бураулай мастери.

БУРСА ж. уст. бурса (*диний оқыў
орны*).

БУРТ м. с.-х. сабан бастырылған, үйин-
шик.

БУРУН м. кебикли толқын.

БУРУНДҮК м. бурундук, тарғыл тыш-
кан.

БУРЧАТЬ несов. разг. 1. что и без
доп. мыңылдау, гүңкілдеу, тоңқылдау;
~ать себе под нос мыңылдап сейлеу,
гүңкілдеп сейлеу; 2. (*урчать*) гүрилдеу,
жуғылау; в животе ~йт или жугырлап
турый, или жуғырлау.

БУРЫЙ прил. қоңыр, турец, сур; ~
медведь қоңыр айыу; ♂ ~ железнýк қоңыр
руды; ~ уголь қоңыр тас көмир.

БУРЬЯН м. боян.

БУРЯ ж. 1. дүбелей, дауыл, күйин;
2. *перен.* толқын, тасқын; дүшёвия ~
жүрек толқын; ♂ ~ в стакане воды
эйтейир наргеге кетерилиү; магнитная ~
магнит дауылы (*жердин магниттамайданың
тез өзегиүи*).

БУРЯТСКИЙ прил. бурят..., бурятын;
~ язық бурят тили.

БУРЯТЫ мн. (ед. бурят м., бурятика ж.)
бурятын, бурят халқы (*Бурят АССРда
турыйши тайкарғы халық*).

БУСИНА ж. бир дана моншақ.

БУСЫ только мн. моншақ; коралловые
~ маржан моншақ.

БУТ м. бут (*курылыс тасы*).

БУТАФОРБИЯ ж. 1. *театр.* бутафория;
2. *перен.* жасалма, бояма, нағыз өзи емес,
шын емес, көзаба.

БУТАФОРСКИЙ прил. 1. *театр.* бута-
фориялық; ~е предметы бутафориялық
заттар; 2. *перен.* (*ненастоящий*) жасал-
ма, бояма, нағыз өзи емес, шын емес, көза-
ба.

БУТЕРБРОД м. бутерброд.

БУТИТЬ несов. что и без доп. курылыс
тасынан ериу.

БУТОВ||ЫЙ прил. курылыс тас...,
курылыс тастан; ~ая кладка курылыс тасы-
нан ериу.

БУТОН м. ғумша.

БУТОНИЗАЦИЯ ж. ғумшалау; ~ хлоп-
чатника пахтаның ғумшалауы.

БУТСЫ только мн. спорт. бутсы (*фут-
бол ойыны ушын арналған айрықша бо-
тингік*).

БУТУЗ м. разг. томпак бала.

БУТЫЛКА ж. шийше.

БУТЫЛОЧНЫЙ прил. шийше..., ший-
шели; ~ое стеклоб шийше айнасы; ♂ ~ый
цвет гүңгірт көкшил рен.

БУТЫЛЬ ж. улкен шийше.

БУФЕР м. 1. ж.-д. буфер (паровозда, вагонда, автомобильде ҳәм т. б. соқырысын күшин пәсейткиси үскене); 2. перен. арада жүриүші, қыстырыңы, еки арада түрлүші; служить ~ом еки арада түрлүші болып хызмет етиў.

БУФЕРНЫЙ прил. 1. ж.-д. буферлик; ~ое сцепление вагонов вагонлардың буферлик тиркелийи; 2. перен. аралық, орталық, қыстырыңы (буферлик хызмет аткарышы); ~ое государство қыстырыңы мәмлекет.

БУФЕТ м. 1. буфет; 2. буфет; железнодорожный ~ темир жол буфети.

БУФЕТНЫЙ прил. буфет...; ~ая двे́ра буфет капсы.

БУФЕТЧИК м. буфетчи.

БУФЕТЧИЦА женск. от буфетчик.

БУХ межд. 1. гүмп, гүрп, пацк; 2. в знач. сказ. разг. гүмп, тарс еттирии; а он ~ в речк ал ол дөрөяга гүмп ети.

БУХАНКА ж. буханка.

БУХАТЬ несов. см. бухнуть I.

БУХАТЬСЯ несов. см. бухнуться.

БУХГАЛТЕР м. бухгалтер.

БУХГАЛТЕРИЯ ж. бухгалтерия; ~ двойная ~ кирис шығысты бирден алып барыў есабы.

БУХГАЛТЕРСКИЙ прил. бухгалтерия..., бухгалтерлик; ~е книги бухгалтерия китаплары; ~й учёт бухгалтерлик есап.

БУХНУТЬ I сов. и однокр. 1. разг. гүмп етиў, гүрп етиў, так етиў, пацк етиў, гүмпилдетиў, гүрпилдетиў, пацылдатыў; ~л быстрел пацк етип атылды; 2. что и без доп., перен. (необдуманно сказать) топа-торыстан, ойламастан айтып салыў, дурсектизип сейлеў, қойып салыў.

БУХНУТЬ II несов. (увеличиваться в обёме) бертиў, исиў, жибиў.

БУХНУТЬСЯ сов. и однокр. разг. гүмп етип тусиў, гурс етип кулау.

БУХТА ж. бухта (кишикне қолтық).

БУХТА-БАРАХТИ: с ~ разг. тосаттан, ойланбай, бирден.

БҮЧА ж. прост. ўғырылы, даў, талас, шатақ, шаўкым; поднять ~у ўғырылы күрү, шаўкым салыў.

БУШЕВАТЬ несов. 1. дүбелейлени, дауылланыў (о ветре, буране); буркыраў (о пожаре); астан-кестен болыў, толкынланыў (о море, штурме); 2. перен. разг. (бытьствовать) күтүрүй, жәнжел шығарыў, басына көтериў, қөхэрлени, есерлени.

БУШЛАТ м. бушлат (матрослардың сукнодан тигилген курткасы).

бүй, бүю и т. д. род., дат. п. от буй.

БУЯН м. жәнжелпаз, жәнжелши, шатақ, урысқақ, бийбастак.

БУЯНИТЬ несов. жәнжел шығарыў, күтүрүніў, шатақ шығарыў, урысқақлық етиў, бийбастақлық етиў.

БЫ (б) частица 1. ҳәрекетті алдын ала болсау мүмкіншилиги, егер, егерде, болса, болар еди, -са, -се, ... еди, -танды, -танде;

если бы не дождь, мы бы уехали егерде жауын болмағанда, бизлер кететуғын еди; он не знал бы заботы ол бийгам болар еди; если б я мог егерде мен ислей алсан; 2. тилемек билдириў болар еди, ...еди; ты бы отдохиў немногого сен аз-маз дем алсац болар еди; 3. сыпайылық, пекен сораў болар еди; уехать бы тебе сейчас домой ҳәзир сен үтеге кетсөн болар еди; ◊ будто бы таш... -дай, -дей; если бы егерде; еще бы эллебет; хотя бы ең болмаганда, ең қурығанда.

БЫВАЛО частица в знач. вводн. сл. разг. бурынлары, бурын, бир үақытлары, бир заманларда; и я, ~, ходил на охбуту бурын мен де аңға шығатуғын едим; сидет, ~, и начнёт рассказывать отырып алып гүрринди баслап жиберетуғын еди.

БЫВАЛНЫЙ прил. 1. разг. тәжирийбели, көпти керген, ысылған, бастан кеп кеширген; он человék ~ый ол ысылған адам, ол көпти керген адам; 2. разг. (привычный) бурын болған, болып еткен, үйренишкли; это деёл ~ое бул болып еткен ис.

БЫВАТЬ несов. 1. см. быть; 2. болыў, болып турыў; лёкции ~ют каждую неделю лекциялар ҳәр ҳәпте сайын болып турады; ~ет и так усыздай да болады; с ним это ~ет оның усындай бар, усындай нәрсе оның менен болып турады; 3. (посещать) барыў, барып турыў, катнаў, келиў, келип-кетип турыў; я часто ~ю у Досжана мен Досжанның үйинде жиий-жий болып тураман; мы иногда ~ем в кино бизлер аратура киноға барып турамыз; 4. (находитьсь, присутствовать где-л.) болыў, катнасыў; я редко ~ую дома мен үйде сирек боламан; ◊ как не ~ло тап болмагандай, изсиз жоқ болыў; дождь как не ~ло жауын тап болмагандай; как ни в чём не ~ло хеш нәрсе болмагандай, хеш нәрсе ислемегендай, айыпсыздай; не ~ть чему-л. болмаў, болдырай; этому не ~ть был хеш үақытта болмайды.

БЫВШИЙ 1. прич. от быть; 2. прил. болған, бурыны, бүелги, әдепки, еткендеги, ески; он ~ актёр ол бурынбы актёр.

БЫК м. буга; племений ~ түкүм буга.

БЫКИЙ мн. (ед. бык м.) (устой моста) көпир өрелери, көпир бағаналары, көпир сүтилери.

БЫЛНА ж. былина (рус халқының батырлық ҳақындағы қосықлары).

БЫЛИНКА ж. нөзик пақал, пақал.

БЫЛИННЫЙ прил. былиналық; ~ сюжёт былиналық сюжет.

БЫЛО (без ударения) частица едим; я, ~, пошёл, да раздумал барайын деген едим, бирақ ойланып калдым; чуть ~ не упал жығылып кете жазладым.

БЫЛЮЙ прил. 1. еткен, етип кеткен, болған, болып еткен, бурынбы үақытлары; в ~бе время еткен үақытта; в ~бе годы еткен жылларда; 2. в знач. сущ. с. былье (прошлое) бурынбы еткен, бастан кеширген; вспоминать ~бе бурынбы еткенди еске тусириў.

БЫЛЬ ж. болған ис, болған үақыя;

это не скáзка, а ~ бул ертек емес, ал болған ўақыя.

БЫСТРИНА ж. сарқырама.

БЫСТРО нареч. тез, шақкан, жылдам, шалт; он ~ собрался ол тез таярланды; идти ~ жылдам журий, тез журий.

БЫСТРО- мниси бойынша «тез, тезлик» пенен деген сезерге сайкес келетүшүн қоспа сезлэрдиң биринши болеги, мыс.: быстрорастущий тез есетеүүн.

БЫСТРОГЛАЗЫЙ прил. көзи ойнақып турган.

БЫСТРОНОГИЙ прил. аяғы жецил, жекил аяқ, жүйрик, шашкыр; ~ конь шапкыр ат.

БЫСТРОТА ж. тезлик, жылдамлық, шаққанлық, шалтлық; с ~бй мөлнии жылдырымдай тезлик пенен, жылдырымының тезлигидей.

БЫСТРОТЕЧНЫЙ прил. тез ағатуын, тез өтетууын, қыска; ~ое время тез өтетууын щакыт.

БЫСТРОХОДНЫЙ прил. шақкан жүретүүн, жылдам, тез жүретууын; ~ое сұлбо тез жүретууын кеме.

БЫСТРЫЙ прил. тез, жылдам, шалт, шақкан, қатты, жүйрик; ~ое течение қатты ағыс; ~ый коңыж жүйрик ат; ~ая речь тез сойленген сөз; ~ый рост промышленности санааттың тез ёсниүй.

БЫТ м. турмыс, тиришилик; современный ~ хәзирги турмыс; новый ~ жаңа турмыс; домашний ~ үй турмысы.

БЫТИЕ с. филос. ҳақыйкатлық, турмыс; ~ определяет сознание сананы турмыс бийлейди.

БЫТНОСТЬ ж.: в ~ болған ўактында, болған мәхәлчинде; в ~ мою на Урале... менип Уралда болған ўактымда...

БЫТ||ОВАТЬ несов. болыў, жасаў, гезлесиў; это слово ~ует в языке был сез тилде гезлеседи.

БЫТОВ||БИЙ прил. турмыс ..., тиришилик; ~ые условия турмыс аўхалы; ~бе явление күнделикلى жағдай; комбинат ~ого обслуживания турмыс жағынан хызмет көрсетиў комбинаты.

БЫТЬ несов. 1. (существовать) болыў, пайда болыў, шығыў; его еще не было на свете, когда произошло это событие был ўакыл болған ўакытта, ол еле дүньяға шықкан жоқ еди; 2. (иметься) бар, бар болыў; у него есть сын оның баласы бар; такие цветы есть только на юге ондай гүллөр тек түсликте бар, ондай гүллөр тек кубла жақта бар; у нас будет о чём поговорить близлерде сейлескендей сез табылады; 3. (находиться) болыў; ~ в пальто пальто кийип турыў; ~ в отсутствии јок болыў; он был у нас несколько раз ол бизикинде бир нешерет болды; я бўду завтра в городе мен ертең қалада боламан; вечером я бўду дбма кешиш мен ўиде баламан; вёщи были в чемодане затлар чемоданда еди; 4. (происходить, состояться) болыў; что там было? онда не болды? заседание будет в четвёртг мажлис пийшемби күни болады; ~ грозе жаўмай қалмайды, шақмақ шағып жаўын жауады;

5. болыў; ~ рабочим рабочий болыў; ~ инвалидом майып болыў; он был небольшого роста ол орта бойлы еди; ~ обязанным кому-л. биреүден ғарезли болыў, биреүгө миннетдар болыў; сад был посажен школьниками бағ оқыушылар тәрепинен тигилген еди; ♀ так и ~ мейли, солай болагысын; ~ за кого-л. биреүди жақлау, биреүди тәрепинде болыў; ~ заодно с кем-л. биргэ болыў, биргэ ҳарекет етий; как ~? не қылыш керек?, қандай илаж көриў керек?, не ислеў керек?; была не была! тәүекел, ҳаққа тәүекел, не болғаны болардағы!; будь что бўдёт не болса сол болсын, мейли; не болсада, қалай болсада, тәўекел; что бўдёт, то бўдёт не болсада болсын, тәўекел; не я бўду... таң өзим болмайши ...; не я бўду, если я этого не сделаю егерде мен усыны гислемесем өзим емесен, егерде меп усыны ислемесем өзим болмайши.

БЫТЬЁ с.: житё~ турмыс, ҳал жағдай, тиришилик.

БЫЧАЙ, БЫЧИЙ прил. өгиз...

БЫЧОК I м. уменыш, ласк. от бык.

БЫЧОК II м. бычок (балық).

бюо, бъёшь и т. д. н.ст. вр. от бить.

бъясь, бъёшься и т. д. наст. вр. от биться.

БЮДЖЁТ м. бюджет; государственный ~ СССР ССРДыц мәмлекетлик бюджети; выйти из ~а артық жумсау; ♀ ~ времени ўакыт есабы, ўақыттың мұғдарды.

БЮДЖЁТНЫЙ прил. бюджет..., бюджетлик; ~ год бюджет жылы.

БЮЛЛЕТЕНЬ м. 1. бюллетень; ~ съездиң бюллетени; 2. (периодическое издание) бюллетень; 3. қағаз, бюллетень; ~ для голосования даус беріу қағазы; 4. разг. (больничный лист) бюллетень; получать ~ бюллетень алыш.

БЮРО I с. нескл. в разн. знач. бюро; партийное ~ партия бюросы; справочное ~ сораў бюросы, хабар бюросы; ~ находок табыш бюросы.

БЮРО II с. нескл. (род письменного стола) бюро (жазық столының бир түри).

БЮРОКРАТ м. 1. (формалист) бюрократ, кеңсепаз; 2. уст. (крупный чиновник) рәсми мәкемениң ўәкили, ири чиновник.

БЮРОКРАТИЗМ м. бюрократизм, кеңсепазлық; борьба с ~ом бюрократизм менеп гүрес.

БЮРОКРАТИЧЕСКИЙ прил. бюрократлық, кеңсепазлық; ~ое отношение к дёлу иске бюрократларша қарау.

БЮРОКРАТИЯ ж. собир. бюрократлар, кеңсепазлар.

БЮСТ м. 1. бюст; бронзовый ~ Пушкина Пушкинниң бронзадан жасалған бюсти; 2. (женская грудь) кекирек.

БЮСТГАЛБТЕР м. бюстгалтер, кекирек.

БЯЗЕВЫЙ прил. бэз...; бэзден тигилген, бэзден исленген.

БЯЗЬ ж. без.

В

В(ВО) предлог 1. с вин. п. (на вопрос «куда?») -ка, -ке, -га, -ге; пойти в театр барыу; внести венци в кинотеатр заларды жиригеге киргизиу; вступить в партию партияга кириу; вмешаться в скопию дауға араласыу; 2. с предл. п. (на вопрос «где?») -да, -де, -та, -те; жить в Москве; Москвада түрүү; учиться в университете; училище окыу; работать в мастерской; устаханада ислеу; 3. с вин. и предл. п. (при определении внешних признаков, свойств, состояния, вида чего-л.) -лы, -ли, -да, -де; тетрадь в линейку сызылы дәртер; ткань в полоску жол-жол гезлеме; бумага в клеточку шакмаклы қазаз; в форме шара шар формасында; в единственном числе бирлик түринде; 4. с вин. и предл. п. (при указании количества, размера и веса) -лы, -ли, -лык, -лик; -дағы, -деги, -тағы, -теги; мороз в три градуса; уш градус сүүүк; вёсом в пять килограммов; бес килограммдагы ауырлык; табун в тысячу кобылыц мың байталлы уйир; 5. с вин. и предл. п. (при указании срока, момента) -да, -де, -та, -те; в январе январь; в двадцатом вёсем жигирмаланиши асрарде; в двадцати түстө, түски ўақытта; прийти в пятницу жумада келиү; занятия начинаются в десять часов окунь; часы онда басланады; 6. с вин. п. (при выражении изменения вида) -га, -ге, -ка, -ке; превратиться в воду суура айналыу; превратить в развалины күт талкана айландашыу; 7. с вин. п. (при сравнении со словом «раз») -рак, -рек, мэртебе; в десять раз больше он есе көбіреқ; в два раза длиннее еки есе узынырак; во много раз лучше көп мэртебе жақсырак; 8. с вин. п. (при обозначении игр): играть в футбол; футбол ойнау; играть в шахматы шахмат ойнау; 9. с вин. п. (при указании на сходство) -на, -не; -дай, -дей; характером в отца минези екесиндей; мальчик весь в матеря бала анасына усаған; 10. с предл. п. (при указании на расстояние) -да, -де, -та, -те; в двух километрах от города қаладан еки шақырым жерде; в двух шагах от меня менин еки адым жерде; 11. с предл. п. (при указании состояния, в котором кто-что-л. находится) -да, -де, -та, -те; быть в ужасе; катты қоркынышта болыу; быть в дружбе; дослыкта болыу; быть в ссоре; шатасып журиу; жить в полной зависимости от только гарзилекте жасау; 12. с предл. п. (при перечислении в сочетании с числом) -дан, -ден; во-первых бириншиден; во-вторых екиншиден; ◇ сказать в насмешку күлкү ретинде айтыйу;ходить в сапогах етикли журиу; сидеть в шапке малақайлыштырыу; сказать в двух словах еки сез бенен айтыйу; взять в пример углы ушын алдыу; привести в доказательство дәлил ретинде келтириу; рисунок в красках бояу менен салынган сүрөт; читать в очках көз эйник кийин окунь; золото в слитках куйма алтын; поэма в прозе проза менен жазылған поэма; день прошёл в беготне

по городу күн қаланы аралап жуурыу менен етти.

В(ВО-) приставка темендеши манилерди билдиреди: 1) ҳарекеттиң, қыймылдың, бир көрсөнүү ишине қарай бағытланганлыгин, мыс.: входить кириу, ишине кириу; 2) ҳарекет дөрөтийшинүү өзинүү ишине қарай бағытланганлыгин, мыс.: впитывать синдириу; 3) ҳарекеттиң, қыймылдың, жоқарыға қарай бағытланганлыгин, мыс.: вбежать жуурып кириу; 4) «-ся» жанапайы жалғанганда ҳарекеттин тереңленгенини, бир шекке жеткенин көрсөтеди, мыс.: вслушаться көйил қойып тыңлау, ыкласалып тыңлау.

ВАГОН м. вагон; железнодорожный ~ темир жол вагоны; товарный ~ жук вагоны; мягкий ~ жумсақ вагон.

ВАГОНЕТКА ж. вагонетка, вагончики, кишене вагон.

ВАГОННЫЙ прил. вагон..., вагончики; ~ парк вагон парки.

ВАГОНО- вагонға тийисли екенлигин билдиредүүн қоспа сөздердин биринши болеги, мыс.: вагонремонтный вагон ремонтлатуу, вагон ремонтлашы.

ВАГОНОВОЖАТЫЙ м. трамвай айдашы.

ВАГОНОРЕМОНТНЫЙ прил. вагон ремонтлатуу, вагон ремонтлашы.

ВАГОНОСТРОЕНИЕ с. вагоностроение (транспортлық машина құрылышының бир тарафы).

ВАГОНОСТРОИТЕЛЬНЫЙ прил. вагон курлатуу, вагон ислеп шыгаратуу.

ВАГРАНКА ж. тех. вагранка (шойын ямаса реңли металлар ериттетүүн печь).

ВАГРАНЩИК м. вагранчи, вагранчада ислеүши.

ВАЖНИЧАТЬ несов. разг. гәрдийүү, менменсүү, тәкаббирликетиүү, езин оғада жоқа руу.

ВАЖНО 1. нареч. (с важным видом) гәрдийип, менменсип, назланып, қоқырашып; 2. безл. в знач. сказ. эхмийетли, керек, зерүүр; ему ~ знать это орган буын билиү зерүүр.

ВАЖНОСТЬ ж. 1. (значительность) эхмийетлилик, кереклилик, зерүүрлик; дөло государственной ~и мемлекетлик эхмийетлилігі бар ис; 2. (величавость, надменность) гәрдийүшилик, менменсиишилик, назлылык, қоқырайланлык; говорить с ~ю гәрдийүшилик пепен сейлеу; ◇ велика ~, не велик ~ эхмийети жоқ, көйил аударыуға турмайтуу.

ВАЖНЫЙ прил. 1. эхмийетли, керекли, зерүүр; ~ое сообщение эхмийетли хабар; 2. (величавый, гордый) гәрдийген, менменсиген, назлы, қоқырайган; с ~ым видом менменсиген тури менен, гәрдийген түр менен.

ВАЗА ж. ваза.

ВАЗЕЛИН м. вазелин, бет май; технический ~ техникалык вазелин.

ВАЗЕЛИНОВЫЙ прил. вазелин..., вазелини; ~ое мыло вазелинили сабын.

ВАЗОН м. гүл гүзе.

ВАКАНСИЯ ж. вакансия, бос орын.

ВАКАНТНЫЙ прил. вакантлы, бос турган; ~ая доляность вакантлы хымет орны.

ВАКСА ж. вакса (қара етік май).

ВАКУУМ м. физ., тех. вакуум (хаја кирмейтуғын ыбыстың ишиндеги газ ямаса ҳаңаңың сийрекленген жағдайы).

ВАКЦИНА ж. мед. вакцина (жұқпалы ауыршылардың алдын алып ҳәм олардан емделген ушын қолланылатуғын дәри); противотифбазия ~ сүзекке қарсы қолланылатуғын вакцина.

ВАЛ I м. 1. (земляная насыпь) қашы, жар; крепостной ~ корған қашысы; 2. (высокая волна) белент толқын; ◇ огневой ~ воен. топ оғының толқыны.

ВАЛ II м. тех. вал; колёничатый ~ коленчатый вал.

ВАЛЕЖНИК м. собир. қаңратпа, кулған шақа-шатлар.

ВАЛЕК м. 1. (бельевой) келтек (кирди шайғанда қатып үшын қолланылатуғын кишике таяқ); 2. полигр. валек (терилген ұрпплердин үстине бояй жағып үшын қолланылатуғын цилиндр).

ВАЛЕНКИ мн. (ед. валенок м.) байпак.

ВАЛЕНТНОСТЬ ж. хим. валентлилик (атомның басқа белгілі мұндардағы атомлар менен қосылып үқыптылығы); посторонняя ~ турақты валентлилик; переменная ~ ауыспалы валентлилик.

ВАЛЕНТНЫЙ басқа бир элементтиң атомлар менен қосылып үқыбына ишеге екенин мәндеңдіртуғын қоспа сөзлердин, екинши белеги, мыс.: двухвалентный еки валенти.

ВАЛЕРИАНА ж. бот. валериана (тамырын дәри исленетуғын есімлік).

ВАЛЕРИАНОВЫЙ прил. валериана..., валерианалы; валерианадан исленген; ~й корень валериана тамыры; ~е капли валерианалы тамырыар.

ВАЛЕРЬЯНКА ж. разг. валерьянка (дері).

ВАЛЕРЬЯНОВЫЙ прил. см. валериано-вый.

ВАЛЕТ м. карт. балта; бубновый ~ кызыктың балтасы.

ВАЛИК м. 1. уменьш. от вал II; 2. валик (диванның еки басына қойылған дөгалақ дистық).

ВАЛИТЬ I несов. 1. кого-что (опрокидывать) кулатыў, жығыў, аударыў, төцкериў; ~ дерёвья ағашларды кулатыў; 2. что, разг. (беспорядочно складывать) қалай болса солай таслаў, әйтейир салыў, әйтейир таслаў; ~ кийги в йщик китапларды кутыга қалай болса солай таслаў; ~ веңци в сундук аршага ўәжлерди әйтейир салыў; 3. что, на кого-что, перен. разг. аударыў, жуклеў; ~ вину на кого-л. гүнаны басқа биреүге аударыў.

ВАЛИТЬ II несов. разг. 1. (идти толвой) ығыў, ығылысыў, қуылыў, топланып барайў; народ ~ из вокзала халық вокзалға

қараң ығылысып атыр; 2. бурқыраў, буудақлаў, буудақланып шығып урыў, қыйып тұрыў; ~ густой снег қалып қар қыйып турды; дым ~ из трубы морыдан тутин буудақлан шығып тур.

ВАЛИТЬСЯ несов. аүйү, қулаў, сулаў, түсіў; с трёском ~лись дерёвья ағашлар шартылдасып қулай баслады; вáлится из рук 1) келиспеди; 2) перен. жумысқа қол бармайды; ~ться с ног аягында зорга тұрыў, әбден шаршаў, дәрманы кетиў.

ВАЛКИЙ прил. аүйыш, қысайтыш; ◇ ни шатко ни ~о погов. орта дәрмийан (соотв. аптаң елмес кештен қалмас).

ВАЛОВЫЙ прил. улыұма, жалпы, гуллән, барлық; ~й дохóд улыұма табыс; ~ая продукция барлық өними.

ВАЛОМ нареч.: ~ валить жабылып шытыў, топарласып келиў; навстречу ~ валил народ қарсы алдыға халық жабылып шыкты.

ВАЛТОРНА ж. валторна (дем менен шерметтуғын музыкалық жығап).

ВАЛТОРНИСТ м. валторнист, валторна шертиши, валторнада ойнашы.

ВАЛУН м. валун, жумалақ тас.

ВАЛЬДШНЕП м. вальдшней (кус).

ВАЛЬС м. муз. вальс (1. танец және бул танцының музыкасы; 2. музикалық шығарма).

ВАЛЬСИРОВАТЬ несов. вальс ойнау, вальс бийлеу.

ВАЛЬЦЕВАТЬ несов. что, тех. вальцовкалау, вальцовкалап жалпайтыў, жымытыў, женшиң.

ВАЛЬЦОВКА ж. тех. 1. (процесс) вальцовкалау; ~ көжи терини вальцовкалау; 2. (машина) вальцовка.

ВАЛЬЦОВОЧНЫЙ прил. тех. вальцовка жасайтуғын, вальцовкалайтуғын; ~ цех вальцовка жасайтуғын цех.

ВАЛЬЦОВЩИК м. вальцовщик, вальцовка жасаушы, вальцовкашы.

ВАЛЬЦОВЫЙ прил. тех. вальцовкалы, вальцовкалаушы; ~ая мельница вальцовкалаушы қараз.

ВАЛЬЦЫ мн. тех. вальцалар (1. ҳәр түрли материалларды жалпайтыў, жеништүй үшын қолланылатуғын цилиндрли баллар; 2. тайкарлы ислейтуғын белими цилиндрли вальцалар болған станок).

ВАЛЮТА ж. эк. 1. (денежная единица) валюта (пул бирлігі); 2. собир. (иностранные деньги) валюта (шет мамлекеттің ақшасы); 3. (тип денежной системы) валюта (бир мамлекеттің ақшасы системасының түри); золотая ~ алтын валюта; серебряная ~ гүмис валюта.

ВАЛЮТНЫЙ прил. валюта...; валюталық; ~ кризис валюта кризиси; ◇ ~ курс валюта курсы.

ВАЛЯЛЬНЫЙ прил. жүн басыў..., жүн басатуғын; ~ое производство жүн басыў ендириси; ~ая машина жүн басатуғын машина.

ВАЛЯЛЬЩИК м. басыўшы (кайиз, байпак ҳәм т. б.).

ВАЛЯНЫЙ прил. басылып исленген; ~е сапоги байпак.

ВАЛЯТЬ несов. 1. кого-что и без доп. аўнать, думалатыу; ~ по снегу қарда аўнать; 2. что басыу; ~ бойлок кийиз басыу; ~ вәленки байпак басыу; ♂ ~ дурка ақмаңтың исин етиу.

ВАЛЯТЬСЯ несов. 1. аўнай, аўнап жатыу, қулап жатыу, аўдарлып жатыу; ребята ~лись в траве балалар шептиң үстинде аўнап жатыу; ~ться в снегу қарда аўнай; 2. разг. (лекшт, бездельничая) бийкар жатыу, куры жатыу; ~ться на диване диванда бийкар жатыу; 3. разг. жайрап жатыу, шашылып жатыу; вёши ~сят на полу буйымлар полда шашылып жатыр; ♂ ~ться в ногах аягына жырылып жалыныу.

вам мест. личн. дат. п. от вы.

вами мест. личн. твор. п. от вы.

ВАНДАЙ м. ванадий (химиялық элемент).

ВАНИЛИН м. ванилин (ваниль собыклизна болатуын жупар ийиси зат).

ВАНИЛЬ ж. ваниль (тропиклик есимлик).

ВАНИЛЬНЫЙ прил. ваниль..., ванильли; ~ий запах ваниль ийиси; ~е сухарий ванильни сухарылар.

ВАННА ж. в разн. знач. ванна; детская ~а балалар ваннасы; морские ~ы төзіс ванналары; солнечные ~ы күн ванналары; принять ~у ваннаға тусиу.

ВАННАЯ ж. ванна белмеси.

ВАНТЫ мн. (ед. ванта ж.) мор. ванталар (кемениң маш ағашын бекитип тұрышы жүйен арқанлар).

ВАР м. var (қайнатылған қара май). -**ВАР** қайнатыу иси менен шүғылланатуын адамды билдіретүүк қоспа сезердиң екинин болеги, мыс.: пивовар пиво ислеүши; мыловар сабын қайнатыушы.

ВАРВАР м. 1. ист. варвар (айырмас геклердиң ҳәм римлилердиң мәдениятты жағынан төмен басқа халықтарға таққан атағы); 2. перен. турпайы; жауыз, рейимиз; фашистские ~ы фашист жауызлары.

ВАРВАРИЗМ м. лите. варваризм (шет тилдерден киргенд сөздөр).

ВАРВАРСКИЙ прил. 1. ист. варвар...; ~е племені варвар урыұлары; 2. перен. турпайылыш; жауызлык, рейимизлилік.

ВАРВАРСТВО с. турпайылыш; жауызлык, рейимизлилік.

ВАРЕВО с. разг. пискеи аўқат, жарма. **ВАРЕЖКИ** мн. (ед. варежка ж.) қолқап. **ВАРЕНЕЦ** м. уйытқылы ыссы сүт.

-**ВАРЕНІЕ** қайнатыу арқалы пайда болған аўқат затларын аңлататуын қоспа сезердиң екинин болеги, мыс.: сахароварение кант қайнатыу; мыловарение сабын қайнатыу.

ВАРЕННИКИ мн. (ед. вареник м.) варениклер (шише ишимшик ямаса жемис салынған пирожоклардың бир түри).

ВАРЕННЫЙ прил. писирилген, қайнатылып писирилген; ~ое мясо қайнатылып писирилген ет

ВАРЕНЬЕ с. мурабба; варить ~ мурабба қайнатыу; пить чай с ~м чайды мурабба менен ишиу.

ВАРИАНТ м. в разн. знач. вариант, түр; рукописный ~ қол жазба варианты; ~ к первой главе биринши бабына вариант; есть два ~а решения этой задачи был маселени шыгарыудың еки варианты бар; дебютный ~ шахмат. дебют варианты.

ВАРИАЦИОННЫЙ прил. вариациялық; ~ое исчисление мат. вариациялық еспаллау.

ВАРИАЦИЯ ж. 1. (видоизменение) вариация, кубылыс, взгерис; 2. мн. вариации вариациялар; тема с ~ми муз. вариациялар бар тема.

ВАРИТЬ несов. 1. что писириү, қайнатыу, таярлау; ~ мясо геш писириү; ~ кофе кофе таярлау; ~ варенье мурабба қайнатыу; 2. что, тех. еритиү; ~ сталь полат еритиү; ♂ желудок хорошо варит ақсан жақсы сициреди.

ВАРИТЬСЯ несов. писирилиү, қайнатылыу; ♂ ~ в собственном соку ~ из пузында ези писиү, ези менен ези болыу.

ВАРКА ж. 1. писириү, қайнатыу, таярлау; ~ варенья мурабба қайнатыу; 2. тех. еритиү; ~ сталь полатты еритиү.

ВАРЫРОВАТЬ несов. что езгертиү, түрлениди, кубылтыу; ~ рассказ гүрриди езгертиү.

вас мест. род., вин. и предл. п. от вы.

ВАСИЛЕК м. көк шешек.

ВАСИЛЬКОВЫЙ прил. қара кекшил; ~ цвет қара кекшил рец.

ВАССАЛ м. 1. ист. вассал (ортаджы феодал — жер ийеси); 2. перен. вассал (ғорезли адам, ғорезли мәмлекет); ~ы империализма империализмни вассаллары.

ВАССАЛЬНЫЙ прил. 1. ист. вассал..., вассаллық; ~ая зависимость вассал ғорезлилги; 2. перен. вассал..., вассаллы, ғорезли; ~ые страны ғорезли еллар.

ВАТА ж. пахта; пальто на ~е пахталы пальто.

ВАТАГА ж. разг. аламан, дүркін, топар; ~ ребятишек балалар дүркіни.

ВАТЕРЛИННЯ ж. мор. ватер сызығы (кемениң қаншелли сууға батып тұрышын көрсетип тұратуын сызығи).

ВАТЕРМАШИНА ж. тех. ватермашина, ийриү машинасы.

ВАТЕРПАС м. тех. ватерпас (горизонталь жазықтык тексерилүү үшін қолланылатуын ең этийайы əбап).

ВАТИН м. ватин (астар менен тыстық, арасына қойылатуын жыллы гезлеме).

ВАТМАНСКИЙ прил.: ~ая бумага ватман қафазы (жоқары сортты қалыптар).

ВАТНИК м. разг. гүпи; гүртеше, сыр мақ.

ВАТНЫЙ прил. пахта..., пахталы; ~ое пальто пахталы пальто; ~ое одеяло көрпе, көрпеше.

ВАТРУШКА ж. кул. ватрушка (ортасына ишимшик ямаса мурабба салынған берек).

ВАТТ м. ватт (электр төрөнің құйатын ешкінштүсін бирлік); лампочка в сто ~ жүз ваттың лампочка.

ВАФЛЯ ж. вафля (шатырашли жуқа құйрак, печенье).

ВАХТА ж. в разн. знач. вахта; трудовая ~а мийнет вахтасы; ~а мири паражатшылық вахтасы; стоять на ~е мор. вахтада туры.

ВАХТЕННЫЙ прил. мор. 1. вахта..., вахталық; ~ая служба вахталық хызмет; 2. (десурный) вахтада турышы, гузетиши; ~ый радиост гузетиши радиост; 3. в знач. сущ. м. вахтенный гузетиши, қараушы; ◇ ~ый журнал вахта журналы.

ВАХТЕР, ВАХТЕР м. вахтер (мәкемедеги гузетчи, қарауды).

ВАШ (ваша, ваше; вাশি) 1. мест. притяж. сизиң, сизики; ~ дом сизиң үй, сизин жай; ваша книга сизиң китабыңыз; вাশи веңиң сизиң затларыңыз; вাশе письмо сизиң хатыңыз; 2. в знач. сущ. мн. вাশи туýсқанларыңыз, жақынларыңыз; привёт ваша туýсқанларыңызға сөлем; вাশи вайгали сизиң жақынларыңыз утты; ◇ вাশе дёло сизиң жумысыңыз; не вাশе дёло сизиң жумысыңыз емес.

ваша мест. притяж. см. ваш.

ваше мест. притяж. см. ваш.

ваши мест. притяж. см. ваш.

ВАЙНИЕ с. скульптуралық шығармалар жасау.

ВАЙТЬ несов. что скульптуралық шығармалар жасау.

ВБЕГАТЬ несов. см. вбежать.

ВБЕЖАТЬ сов. 1. жууырып кириү, келиү; ~ в дом үйге жууырып кириү; 2. (вбежать) жууырып миниү; ~ на лестнице басқышка жууырып миниү.

ВБИВАТЬ несов. см. вбить.

ВБИРАТЬ несов. от вбрать.

ВБИТЬ сов. что, во что қағып киргизиү, қағып апарыү; ~ гвоздь в стéну дийгуалға мышыкты қағып киргизиү; ◇ ~ в голову кому-л. мийине сицидириү; ~ что-л. себе в голову мийинен шықпайтын етий.

ВБЛИЗИ 1. нареч. (близко) жақын; жақында, жақын жерде; рассмотреть ~ жақын жерде турып қарап; 2. предлог с род. п. (около, возле) қапталында, жанында, қасында; ~ от города қаланың қасында.

ВБОК нареч. разг. бир қырын, бир штетке, бир жаққа, бир қапталға; смотреть ~ бир қырын қарап; линия пошлам ~ сызық бир қапталға кетти.

ВБРОД нареч. кепип; перейти реку ~ дарьины кепип етий.

ВВАЛИВАТЬ несов. см. ввалить.

ВВАЛИВАТЬСЯ несов. см. ввалиться.

ВВАЛИТЬ сов. что, во что, разг. таслау, үйлип таслау, аударып жибериү; ~ щебень в йым шағыл тасларды шуқырға таслау.

ВВАЛИТЬСЯ сов. 1. во что, разг. (упасть, провалиться) құлап кетиү, жынылып кетиү, түсип кетиү; ~ться в йым шуқырға түсип кетиү; 2. шуқырайп кетиү, үдерейп қалып; у большого ~лись глаза науқастың, көзлери шуқырайп кеткен; 3. перен. разг. (войти грузно) сүзип кириү,

ентелеп кирип келиү; ~ться в каминату өжиреге сүзип кириү.

ВВЕДЕНИЕ с. 1. иске асырыү; ~ политехнического обучения политехникалық оқыуды иске асырыү; 2. (сводная часть) кирис сез, сез басы; ~ к книге китапқа кирис сез; 3. (отдел науки) кириспе; ~ в языкоизложение тил билимне кириспе.

ВВЕЗТИ сов. кого-что 1. алып келиү; ~ дровá во двор отынды хөйлиге алып келиү; 2. (наверх) тасып шығарыү; ~ на гору тауға тасып шығарыү.

ВВЕК нареч. разг. хеш қашан, ҳасла, мәңгиликке; я ~ этого не забуду мен хеш қашан буны умыттайман.

ВВЕРГАТЬ несов. см. ввергнуть.

ВВЕРГНУТЬ сов. кого-что, во что гириптар етий, дуўшакер қылыш, сазыар етий; ~ в отчаяние шыдамас жатдайға дуўшакер қылыш.

ВВЕРЕННЫЙ 1. прич. от вверить; 2. прил. офиц. исенип тапсырылған, қарамағындағы, исенилген; ~ое мне учреждение маган исенилген мәкеме.

ВВЕРИТЬ сов. кого-что, кому-чему исенип тапсырыў, исенип айттыў; ~ тайну друғу сырын достына исенип айттыў.

ВВЕРИТЬСЯ сов. кому-чему толық исенип, толық инаныў.

ВВЕРНУТЬ сов. что 1. (взвинтить) бурау, бурап киргизиү, таўлау, таўлап апарыў; ~ лампочку лампочканы таўлап апарыў; ~ шуроп шүйди таўлап киргизиү; 2. разг. (в разговор) қосыў, қыстырыў; ~ словечко сез қосыў.

ВВЕРТЫВАТЬ несов. см. ввернуть.

ВВЕРХ нареч. жоқары, жоқарыға; подняться ~ по лестнице басқыш бойынша жоқары көтерилүү; 2. (по направлению к истоку) ерге, ерине; плыть ~ по реке дарьянның ерине жүзиү; ◇ ~ дном, ~ ногами астын-устине, астан-кестен; рүки ~! қолыңды көтер!

ВВЕРХУ нареч. жоқарыда, устинде.

ВВЕРЯТЬ несов. см. вверить.

ВВЕРЯТЬСЯ несов. см. ввериться.

ВВЕСТИ сов. 1. кого-что киргизиү, киргизип жибериү, алып келиү; ~ в дом 1) үйге киргизиү; 2. (познакомить) таныстырыў; ~ гости в дом қонақты үйге киргизиү; 2. кого-что (вовлечь) гириптар етий, ушыратыў, дуўшар етий; ~ в расход шығынта ушыратыў; 3. что (установить, внедрить) орнатыў, киргизиү, енгизиү; ~ новый закон жаңа закон киргизиү;

~ в употребление қолланыға енгизиү; ~ сурбоян дисциплины қатаң тәртип органны; 4. Бериү, түсириү, қосыў; ~ в действие новую шахту жаңа шахтаны иске қосыў;

~ электростанцию в эксплуатацию электростанции пайдаланыға бериү; ◇ ~ кого-л. во владение чем-л. юр. бирдейди мүлктиц расмий түрде ийеси етий; ~ кого-л. в курс дёла бирдейди истиң жөні менен таныстырыў.

ВВИДУ предлог с род. п. (по причине чего-л.) еске алып, себепли, соңылкытан, болғанлықтан; ~ этого усы себепли; ~ того, что... ушын, ... себепли; ~ моего отсутствия

мениң жоқ болғанлығынан; ~ отсутствия доказательств даиллар жоқ болғанлығынан.

ВВИНТИТЬ сов. что см. ввернуть 1.

ВВИНЧИВАТЬ несов. см. ввинтить.

ВВОД м. 1. киргизиү, иске қосыў; ~ в действие новых предприятий жаңа көрханаларды иске киргизиү; 2. тех. (устройство) киргизиү, орнатыў (электр, телефон сымларын, газ трубаларын ҳәм т. б. бир нарсениң ишине откериў ушын исленген құрылыш).

ВВОДИТЬ несов. см. ввести.

ВВОДНЫЙ прил. 1. киргизетуғын, орнататуғын; ~ое отвёрстие киргизетуғын тесик; 2. (вступительный) кириспе..., кириспе; ~ая статья кириспе мақала; ◇ ~ое слово грам. кириспе сез; ~ое предложение грам. кириспе тәз.

ВВОЗ м. 1. (действие) келтириў, өкелиў; ~ товáрдов товарларды өкелиў; 2. эк. (импорт) сырттан өкелиў, сырттан алынтуғын, сырттан тасыў.

ВВОЗИТЬ несов. см. ввезти.

ВВОЗНЫЙ прил. сырттан өкелинетуғын, сырттан алынатуғын, сырттан тасылатуғын; ~ый товáр сырттан өкелинетуғын товар; ~ая пошлина эк. сырттан өкелинетуғын заттың базы.

ВВОЛЮ нареч. разг. см. вдоволь.

ВВОСЬМЕРО нареч. сегиз есе, сегиз рет, сегиз мөртебе.

ВВОСЬМЕРОМ нареч. сегиз адам болып, сегиз киси болып.

ВВЫСЬ нареч. жоқарыға, аспанға, шыңға; самолёт поднялся ~ самолёт аспанға көтерді.

ВВЯЗАТЬ сов. 1. что, во что тоқыў, ерп шыныў, тоқып жамаў; ~ пýтку в чулóк чулоктың ултаниң тоқып жамаў; 2. кого-что, перен. разг. (плутать) қатнастырыў, суғыныстырыў, шатастырыў, арапастрыў; ~ кого-л. в неприятную историю биреуди жаман бир ўақыяға шатастырыў.

ВВЯЗАТЬСЯ сов. во что, разг. қатнасыў, суғынысыў, шатасыў, арапасыў; ~ в чужой разговор биреудиң әңгимесине арапасыў.

ВВЯЗЫВАТЬ несов. см. ввязать.

ВВЯЗЫВАТЬСЯ несов. см. ввязаться.

ВГИБ м. майысқан жер, ийилген жер.

ВГИБАТЬ несов. см. вогнуть.

ВГИБАТЬСЯ несов. см. вогнуться.

ВГЛУБЬ нареч. тереңлигин, тубин; измेरить бóзеро ~ көлдиң тереңлигин елеүей.

ВГЛЯДЕТЬСЯ сов. в кого-что тигилип қараў, нөзөрлеп қараў, көз айырмай қараў, сер салып қараў; пристально ~ айырықша тигилип қараў.

ВГЛЯДЫВАТЬСЯ несов. см. вглядеться.

ВГОНЯТЬ несов. см. вогнать.

ВГРЫЗАТЬСЯ несов. см. вгрызться.

ВГРЫЗТЬСЯ сов. во что, разг. тислесип таласыў, шайнасыў.

ВДАВАТЬСЯ несов. см. вдасться; ~ в крайности женсиз кетиў; ~ в подробности дым калдырай тексеристириў.

ВДАВИТЬ сов. что, во что иймейтиў, майыстырыў, жымырыў (вмять); қысып

киргизиў, тығып киргизиў, басып кирги-зиў (вжать).

ВДАВИТЬСЯ сов. во что иймейтиў, майысылыў, жымырылыў (вмяться); қысылып киргизилиў, тығылып киргизилиў, басып киргизилиў (вжаться).

ВДАВЛИВАТЬ несов. см. вдавить.

ВДАВЛИВАТЬСЯ несов. см. вдавиться.

ВДАЛБИВАТЬ несов. см. вдолбить.

ВДАЛЕКЕ нареч. см. вдаль.

ВДАЛИ нареч. узакта, алыста, жырақта, аўлақта; ~ виднелась дерёвия узакта аўыл көринди; ~ чериёл лес алыста тогай қарауытын көринди; ~ от родных туýсынлардан узакта.

ВДАЛЬ нареч. узакқа, жыраққа, алысқа; смотреть ~ алысқа қарау.

ВДАТЬСЯ сов. во что ишине кирип қетиў, море вдалось глубоко в сушу тениз курғақлық кирип кеткен; ◇ ~ в обман алданыў, алданыўша берилүү.

ВДИГАТЬ несов. см. вдвинуть.

ВДИГАТЬСЯ несов. см. вдвинуться.

ВДИНУТЬ сов. что, во что күш пенен қозғалыў, ийтерип апарыў.

ВДИНУТЬСЯ сов. во что күш пенен қозғалыў, күш пенен апарылыў; ящик с трудом ~лся в стол ящик күш пенен столга апарылды.

ВДВОЕ нареч. 1. (в два раза) еки есе, еки мэртебе; ~ сильнее еки есе күшли; ~ мénьше еки есе аз; увеличить ~ еки есе кебейти; 2. (пополам) еки қабатлап, еки бүклеп; сложить письмо ~ хатты еки бүклеп койиў.

ВДВОЁМ нареч. екеў, екеў болып, екеў-леп, екеўмиз; жить ~ екеў турыў.

ВДВОЙНЕ нареч. еки есе, еки есе көп, еки есе артық; заплатить ~ еки есе көп төлеү.

ВДЕВАТЬ несов. см. вдеть.

ВДЕВАТЬСЯ несов. см. вдеться.

ВДЕВЯТЕРО нареч. тогыз есе, тогыз рет; ~ мénьше тогыз есе аз.

ВДЕВЯТЕРОМ нареч. тогыз адам болып, тогыз киси болып.

ВДЕЛАТЬ сов. что, во что орнатыў, кондырыў, салдырыў; ~ камень в кольцо жүзикке қас кондырыў; ~ дно в ведро шелекке түп салдырыў.

ВДЕЛЫВАТЬ несов. см. вделать.

ВДЕРГИВАТЬ несов. см. вдернуть.

ВДЕРНУТЬ сов. что, во что киргизиў, еткизиў; ~ шиуркى в ботинки ботинканың баулырын еткизиў.

ВДЕСЯТЕРО нареч. он есе, он рет, он мэртебе; сократить расходы ~ шығынларды он есе қысқартыў.

ВДЕСЯТЕРОМ нареч. он адам болып, он киси болып.

ВДЕТЬ сов. что, во что еткерип алыў, сабакла॑у, сабаклап алыў; ~ ийтку в иголку ийнени сабакла॑у.

ВДЕТЬСЯ сов. во что еткерилиў, сабакланыў; ийтка ~лась в иголку сабак ийнени кезинен еткерилди.

ВДОБАВОК нареч. разг. оның устине, оған қосымша.

ВДОВА ж. жесир, тул ҳаял.

ВДОВЕТЬ несов. тул қалыў, жесир қалыў (о женщине); бойдақ қалыў (о мужчине).

ВДОВЕЦ м. бойдақ (хаялы олген).

ВДОВИЙ прил. жесирлик, туллык.

ВДОВОЛЬ нареч. 1. (авлю) мейлиниш, әбден, мийри қанғаша, мейли қанғаша, қалегенше, еркиниш, тилегениниш; ~ нағуляться қалегениниш қызырыў; 2. (изобилии) көп, мол; у нас всегó ~ бизде барлығы мол, бизде барлық зат мол.

ВДОВСТВО с. тулшылық, жесирлик (женщины); бойдақлық (мужчины).

ВДОГОНҚУ нареч. разг. артынан, кейинине, изиние, изинен; крікнуть ~ изинен бақырыў.

ВДОЛБИТЬ сов. что, кому, разг. сиңдириү, мыжып уғындырыў, зорга түсндириү; ~ себе в голову өзиниң мийине қызырыў.

ВДОЛЬ 1. нареч. бойына, узынына, узынлығына, узыны бойына; разрезать матерю ~ гезлемени узынына кесиў; ~ по дороге жол бойыши; 2. предлог с род. п. бойлай, бойы менен жағалап, жағалап, бойлап; идти ~ берега жага бойлап журиў; ◊ ~ и поперек 1) (во всех направлениях) ҳамме тәрепин, барлық жерин; изъездить страну ~ и поперек елдин барлық жерлерин айланып шызыў; 2) (до подобности) бастағаяны, майдашүйдесипе, дым жақсы; изучить кийигу ~ и поперек киталты бастағаяны шекем изертлеў, үйрений.

ВДОХ м. ишине дем алыў, ишине демди тартыў; сделать ~ ишине дем алыў.

ВДОХНОВЕНИЕ с. йош, рух; поэтическое ~ шайырык йош; работать с ~м рухлышып ислеў.

ВДОХНОВЁННЫЙ прил. йошлы, рухлы; ~ труп йошлы мийнет.

ВДОХНОВИТЕЛЬ м. йошландырышы, рухландырышы.

ВДОХНОВИТЕЛЬНИЦА женск. от вдохновитель.

ВДОХНОВИТЬ сов. 1. кого-что йошландырып жибериў, йош берип жибериў, рухландырып жибериў, рухын көтерип жибериў; ~ поэта шайырык йош берип жибериў; 2. кого, на что рухландырып жибериў, рухын көтерип жибериў, рухландырыў, йошландырыў; ~ на побывиг ерликке рухландырып жибериў, мәртликке рухландырыў.

ВДОХНОВИТЬСЯ сов. чем и без доп. йошланыў, йошланып кетиў, рухланып кетиў, рухы көтерилип кетиў, рухланыў.

ВДОХНОВЛЯТЬ несов. см. вдохновить.

ВДОХНОВЛЯТЬСЯ несов. см. вдохновиться.

ВДОХНУТЬ сов. 1. что дем алыў, дем тартыў, ҳауа жутыў; ~ свежий воздух таза ҳауа жутыў; 2. что, в кого-что, перен. оятып жибериў, козгалтып жибериў, тәспир этиў; ~ мужество в кого-л. биреудың қажарманлық сезимин оятыў.

ВДРЁБЕЗГИ нареч. күл-талқан етип, пащақ-паشاқ етип, тас-талқан етип; разбить ~ күл-талқан етип сыйдырыў; ◊ ~ пынайы ес-тусин билмеген мас.

ВДРУГ нареч. күтпегенде, қәпелимде, бирден, тосынан, ойламаған жерден; ~ раздался выстрел қәпелимде мыштыктың дауысы шыкты.

ВДРЫЗГ нареч. см. вдребезги.

ВДУВАНИЕ с. үрлеў, уплеў.

ВДУВАЛТЬ несов. см. вдуть.

ВДУМАТЬСЯ сов. во что ойланып кериў, тусинип алыў, әбден ойлаў, терец ойланыў; ~ в смысл статьи мақаланың мәнисине тусинип алыў.

ВДУМЧИВО нареч. ойланып, терец ойланып.

ВДУМЧИВОСТЬ ж. ойланышылық, терец ойлаушылық.

ВДУМЧИВЫЙ прил. 1. (глубоко вникающий) терец ойлаушы, ойлап ислеўши; ~ый работник ойшыл хыметкер; 2. (выражающий вдумчивость) ойлы; ~ое лицо ойлы жуз.

ВДУМЫВАТЬСЯ несов. см. вдуматься.

ВДУНУТЬ сов. и однокр. что урлеп жибериў, уплеп жибериў.

ВДУТЬ сов. что, во что үрлеў, уплеп жел берии, уплеп толтырыў.

ВДЫХАНИЕ с. дем алыў, ишине дем тартыў.

ВДЫХАТЕЛЬНЫЙ прил. дем алыў..., дем тартыў..., дем тартатуын; ~ое движение дем алыў хәрекети.

ВДЫХАТЬ несов. см. вдохнуть 1.

ВЕГЕТАРИАНЕЦ м. вегетарианыш (вегетарианылықтың тәрепдары).

ВЕГЕТАРИАНСКИЙ прил. вегетарианлық.

ВЕГЕТАРИАНСТВО с. вегетарианышлық (тек осимлик ҳәм сүт азықтары менен айқаталынышылық).

ВЕГЕТАТИВНЫЙ прил. биол. вегетативлик; ~ая нервная система физиол. вегетативлик нерв системы; ~ое размножение биол. вегетативлик есип-өнүй.

ВЕГЕТАЦИОННЫЙ прил. бот. вегетациялық; ~ период вегетациилық дәүир.

ВЕГЕТАЦИЯ ж. бот. вегетация (осимликтүү, көгеридүү ҳәм есип жетисиүү).

• ВЕДА қоспа сөзлөрдиң билимниң бир тараудындағы қынигени билдиремтуын екинши белгі, мыс.: литературовед адебият изертлеўши.

ВЕДАТЬ несов. 1. чем (заведовать, управлять) басқарыў, менгерий, алып барыў; он ~ет отдельом ол белими басқарады; 2. что, уст. (знаты) билиў, хабары болыў.

ВЕДЕНИЕ с. қараўы, қарамагы; быть в чём-л. ~и биреудың қарамагында болыў.

ВЕДЕНИЕ с. басқарыў, жүргизиў, алып барыў; ~ хозяйствства хожаликты басқарыў; ~ судебного дела судлық исперди алып барыў; ~ войнай урыс жүргизиў; ему былое поручено ~ протоколба оған протоколды алып барыў тапсырылған еди.

ВЕДЕНИЕ қоспа сөзлөрдиң илим аттарын ямаса тараударын билдиремтуын екинши белгі, мыс.: машиноведение машина таныў; обществоведение жәмийт таныў.

ВЕДЕРНЫЙ прил. 1. шелек..., шекер...; 2. (вместимостью в ведро) бир шелеклик, бир шелек алатуын; ~ самовар бир шелеклик самовар.

ведётся наст. вр. от вестись.

ВЕДОМ||О: с ~а рухсаты менен, билдип; без ~а рухсатсыз, билдирмей.

ВЕДОМОСТЬ ж. 1. ведомость; расчётная ~ еспалау ведомости; платёжная ~ толеу ведомости; 2. мн. ведомости (периодическое издание) ведомостылар; Ведомости Верховного Совета СССР СССР Жоқарты Советиниц Ведомостылары.

ВЕДОМСТВЕННЫЙ прил. ведомствольык; ~ое подчинение ведомствольык бағыныш.

ВЕДОМСТВО с. ведомство (мәмлекеттік басқаруыбын тарауы ҳам оған хызымет етептуын мәжемелердің системасы); военное ~ аскерий ведомство.

ВЕДОМЫЙ 1. прич. от вестій; 2. прил. жетекши, баслаушы, алып барыушы; ~ самолёт баслаушы самолёт.

ВЕДР||О с. 1. шелек, шекер; 2. (мера жидкостей) бир шелек (бочканың $\frac{1}{4}$ барабар русстың сүйілкілік вливеми — 12 л шамасында); ◇ дождь льёт как из ~а жаўын шелеклеп күйп тур.

ведү, ведёшь и т. д. наст. вр. от вестій.

ВЕДУЩИЙ 1. прич. от вестій; 2. прил. (идущий впереди) жетекши, баслап барыушы, басқаруышы, алып барыушы; ~ий самолёт баслап барыушы самолёт; 3. прил. перен. (главный) баслы, тийкары; ~ая бұрасын промышленности санааттың тийкары тарауы; играть ~ую роль баслы рольди ойнау.

ВЕДЬ 1. частица гой; ~ это иепрা঵да? был надурыс гой?; ~ это всем известно был ҳәммеге мәлім гой; ~ ты исполнишь своё обещание? сен өзиңниң ўәденди орыпласаң гой?; 2. союз акыр, ейткени; он лежит, ~ он ещё болен ол жатыр, ейткени ол еле аүырып; веди нас, ~ ты знаешь дорогоу бизди алып бар, ейткени сен жолды билесец; идите в класс, ~ звонок уже был класска кириц, акыры звонок болды гой.

ВЕДЬМА ж. 1. (в народных поверьях) албаслы, мөстан, жалмауыз; 2. (о злой женщине) бийхая, кек бет.

ВЕЕР м. желиңүиши.

ВЕЕРООБРАЗНЫЙ прил. желтишиш сыйакы, желтишке усаган.

ВЕЖЛИВО нареч. сыйайлық пенен, сыйайы түрде, әдеплилік пенен, әделли түрде.

ВЕЖЛИВОСТЬ ж. сыйайлылық, әдеплилік.

ВЕЖЛИВЫЙ прил. сыйайы, сыйайлық, әделли, әдеплилік; ~ый человек әделли адам; ~ое обращение сыйайы мәмиле.

ВЕЗДЕ нареч. барлық жerde, ҳәмме жerde, ҳәр жerde; ~ и всіду барлық жerde; ~ кипит работа жумыс барлық жerde гүжип атыр.

ВЕЗДЕСУЩИЙ прил. гезбе, жел аяк, гезенде.

ВЕЗДЕХОД м. вездеход (жолсыз, қызын жерлерден жүретуғын автомобилі).

ВЕЗДЕХОДНЫЙ прил. барлық жерден жүретуғын, жолсыз жүретуғын; ~ая машына барлық жерден жүретуғын машина.

ВЕЗ||ТИ несов. 1. кого-что апарыў, тасыў, тартыў, алып барыў (туда); алып келиў, тијеп алып келиў (сюда); парохб ~ёт большоый груз пароход улкен жүк алыш киятыр; 2. безл. кому-чemu, в чём и без доп., разг. онына тусиў, иси келисисиў, сэти тусиў, жолы болыў; ему ~ёт оның иси келисе береди.

вей I, вейте повел. накл. от веять.

вей II, вейте повел. накл. от вить.

ВЕК ж. 1. (столетие) эсир, дәүир; двадцатый ~ жигирмаланыш эсир; в прошлом веке откел эсирде; 2. (эпоха) заман, дәүир; эсир; каменный ~ тас дәүири; средние ~ орта эсирлер; 3. разг. (жизнь) эмир; эмир бойы; на моём ~ү мениң эмириде; прожить свой ~ өз өмириң жасап откериў, он весь свой ~ трудится ол өмир бойы мийнет етеди; 4. разг. (длительное время) кеп заман, узак ўақыт, кеп ўақыт; мы с тобой ~ не видались биз екеүимиз көктен бери көрискенимиз жок; ◇ на вёки вёчные эмирлик; в кой-то вёки анда-санда, жудә сийрек.

ВЕКИ мн. (ед. вёко с.) қабак.

ВЕКОВЁЧНЫЙ прил. эсирлерден бери келатыраң, эмирлик, мәңгилик, өлмейтүгүн.

ВЕКОВ||ОЙ прил. мәңги, мәңгилик, атам заманғы, эсирлер бойы, әзелдең бери; ~бай дуб бир эсир жасаған емен; ~ые чаяния народы халықтың эсирлер бойы арманы.

ВЕКСЕЛ||Ь м. вексель (қарыздарлық документ); уплатить по ~ю вексель бойынша телев; учёсть ~ъ вексельди еспалау.

ВЕКСЕЛЬНЫЙ прил. вексель..., вексельник.

ВЕКТОР м. мат. вектор (белгили жағдайға ҳәм бағдарға иш болған түүрүк сыйыктың кесиндериси).

ВЕЛЕНИ||Е с. буйрык, ҳәмір, талап; по ~у сөрдца жүректин буйрығы бойынша; ◇ по щучьему ~ю погов. өзинен-өзи.

ВЕЛЕ||ТЬ сов. и несов. (прош. вр. только сов.) кому-чemu буйрыу, ҳәмір етиў, тапсырыу; он ~л мне сходить в школу ол маған мектепке барып келиуди тапсырыды.

ВЕЛИКАН м. бойы узын адам, гидимай, нәхән; дәү, алып (сказочный).

ВЕЛИК||ИЙ прил. 1. уллы; Великая Октябрьская социалистическая революция Уллы Октябрь социалистлик революциясы; Великая Отечественная война Уллы Үтапдарлык урыс; великие державы уллы мәмлекеттер; ~ий учёный уллы билимпаз; 2. (огромный) пәнән, зор, уллы, жудә улкен; к ~ому счастью уллы қуанышка;

3. только в кратк. форме велик, велика, велико үлкен, гидиман, кен; ботынки ему великий оған ботыкалар жудә ҳәм улкен; ◇ ~ое множество жудә ҳәм кеп; (не) велика важность өзмийети аз; от маңа до ~а улкен кишигине дейин; жас демей, гарры демей; жас баладан картайған гаррыға дейин.

ВЕЛИКОВОЗРАСТНЫЙ, ВЕЛИКОВОЗРАСТНЫЙ прил. жасы өтискен, жасы асып кеткен.

ВЕЛИКОДЕРЖАЕНИЙ прил. устемшилик, әкимшилик; ~ шовинизм уллы мәмлекетлик шовинизм.

ВЕЛИКОДУШИЕ с. кең пейиллик, ақ кеүиллик, қайыркомлық.

ВЕЛИКОДУШНИЧАТЬ несов. разг. кең пейиллиник етий, ақ кеүиллик етий, қайыркомлық етий.

ВЕЛИКОДУШНО нареч. кең пейиллик етил, ақ кеүиллик етил, қайыркомлық етил.

ВЕЛИКОДУШНЫЙ прил. кең пейилли, кең пейиллиник, ақ кеүил, қайырком; ~ человек кең пейилли адам; ~ посту́пок қайыркомлық ис.

ВЕЛИКОЛЕПИЕ с. гөззәллік, әжайып сулыұлық, саўлатты.

ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ прил. 1. (роскошный, пышный) гөззал, әжайып, саўлатты безелген; 2. (прекрасный, отличный) күтә жақсы, аса артықмаш; он ~ организатор ол күтә жақсы шелкемлестириүши.

ВЕЛИКОСВЕТСКИЙ прил. уст. ақ суйек... (жоқары дворянлық жасамитетке тән ҳәм соңы менен байланысы).

ВЕЛИЧАВОСТЬ ж. салтанатлылық, көтериңкилік.

ВЕЛИЧАВЫЙ прил. салтанатты, көтериңкилік.

ВЕЛИЧАЙШИЙ превосх. ст. от прил. великий ең үлкен, ең уллы; событие ~ей важности әхмидети уллы ўақыя.

ВЕЛИЧАТЬ несов. кого-что 1. кем-чем (называть) атау, иззетлең айтыў; ~ отцом экем деп иззетлең айтыў; 2. уст. (чествовать) күткәнлау; ~ жених~ с невестой күйеүи менен қалыңлығын қуткәнлау.

ВЕЛИЧЕСТВЕННЫЙ прил. уллы, салтанатты; шәүкетли; ~ая прогрессия строительства коммунизма коммунизмди күрүдүң уллы программысы.

ВЕЛИЧЕСТВО с. (титулование монархов и их жен) уллы патшам, уллы дәрежели; **Ваше** ~ Уллы патшамызы.

ВЕЛИЧИЕ с. уллылық, салтанатлылық; исполненный ~ая салтанатты түрде; во всём своём ~и барлық өзиниң салтанаттылығында.

ВЕЛИЧИНА ж. 1. (размер, объём) мұгдар, көлем, үлкенлик, үлкен-кишилик; ~қомиаты өжирениң үлкенлігі; 2. мат., физ. мұгдар, шама; постоянная ~ тұрақты мұгдар; перемещенная ~ аүыспалы мұгдар; 3. перен. атақты адам, белгіли адам, көркесли адам; он күрпіна ~ в науке ол илміде атақты адам.

ВЕЛО- қоста сөзлердин «велосипедли» деген мәнини билди्रетугын бириңши болеги, мыс.: велозавод велозавод, велосипед заводы.

ВЕЛОРДРОМ м. велодром (велосипед жарысы шыны арналып исленген спорттық күрүшілік).

ВЕЛОСИПЕД м. велосипед.

ВЕЛОСИПЕДИСТ м. велосипедши, велосипед айдаушы.

ВЕЛОСИПЕДИСТКА женск. от велосипедист.

ВЕЛОСИПЕДНЫЙ прил. велосипед..., велосипедли; ~е ғонки велосипед жарыслары.

ВЕЛОСПОРТ м. велосипедлик спорт, велосипед спорты.

ВЕЛОТРЕК м. велосипедлик трек (велосипед жарысын өткериүгө арналған жол).

ВЕЛЬБОТ м. мор. вельбот (жекең ҳәм төз жүргүш сүйир түмсызды қайық).

ВЕЛЬБЕТ м. ший мақпап.

ВЕЛЬБЕТОВЫЙ прил. ший мақпап...; ший мақпалдан тигилген; ~ое платье ший мақпалдан тигилген көйлек.

ВЕЛЬМОЖА м. 1. уст. мырза, төре; 2. перен. меммен, тәкаббир адам.

ВЕЛЮР м. велюр (қалың түкүли маңыты).

ВЕНА ж. анат. вена, көк тамыр, көк кан тамыры.

ВЕНГЕРСКИЙ прил. венгер..., Венгрия...; ~язык венгер тили.

ВЕНГРЫ мн. (ед. венгр м., венгерка ж.) венгрлер, Венгрия халқы (Венгрияда тұрышы негизги халық).

ВЕНЕРИЧЕСКИЙ прил. мед.: ~е болезни соз кеселлер.

ВЕНГЕРСКАЯ м. 1. (корона) таж; золотой ~ец алтын таж; надеть ~ец таж кийиү; 2. церк. неке қыйыу; идти под ~ец күйеүге шығыу, байга тийиү; 3. астр. венец (кунин, айдың ямаса жудызылардың айналасындағы жақты сәйле); 4. уст. см. венбек; 5. стр. қатар (бир-бириниң үстине салынған); ◇ конец — всему делу ~ец посл. ис пітсе сәтли болар.

ВЕНЗЕЛЬ м. вензель (бираудиң өз аты менен атасы атының ямаса еки аттың нағыс түрде жазылған бас ҳәриби).

ВЕНИК м. сипсе.

ВЕНОЗНЫЙ прил. анат. вена..., көк тамыр..., көк кан тамырлы; ~ая кровь көк тамыр қаны.

ВЕНОК м. венок, шәмен; лавровый ~ лавр веноги.

ВЕНТИЛИРОВАТЬ несов. что самаллатыу, ҳауаны тазартыу; ~ помешение өжирениң ҳауасын тазартыу.

ВЕНТИЛЬ м. вентиль (сүйкіліктың, пүүдүң, газлардың ҳәм т. б. басымын жөнлөп ҳәм жаһын туратуғын клапан).

ВЕНТИЛЯТОР м. вентилятор, самаллатыш; электрический ~ электр вентиляторы.

ВЕНТИЛЯЦИОННЫЙ прил. вентиляция..., самаллатыш...; ~е приборы вентиляция қуараллары.

ВЕНТИЛЯЦИЯ ж. 1. (действие) вентиляциялау, самаллатыу, ҳауа тазартыу, ҳауа алмасырыу; 2. (система) вентиляция; установить ~ю вентиляция орнатыу.

ВЕНЧАЛЬНЫЙ прил. неке қыйыу, неке қыйыуға арналған; ~ый обряд неке қыйыу дәстүри; ~ое платье неке қыйыу да кийетуғын көйлек.

ВЕНЧАНИЕ с. 1. ист. (коронование) таж кийизиү, тахтқа отырызыу; 2. церк. (бракосочетание) неке қыйыу.

ВЕНЧАТЬ 1. сов. и несов. кого, ист. (на царство) таж кийизиү, тахтқа мингизиү; 2. несов. кого, церк. (сочетать браком) неке қыйыу; ◇ конец ~ет дёло питкен истиң изи сәтли болар.

ВЕНЧАТЬСЯ 1. *сов.* и *несов.* на что, ист. (короноваться) таж кийгизилий, тахтка мингизилий; 2. *несов.* с кем и без доп., церк. (сочетаться браком) неке қыйылыў.

ВЕНЧИК м. бот. қабан, жалғызак.

ВЕР||А ж. (убеждённость, уверенность) исеним, исений, исенишшилик; ~а в уснёх дела истиң табыслы болыбына исений; ~а в свою правоту өзиниң ҳақ екенине исений; ~а в победу жәңиске исенишшилик; 2. *рел.* дип; 3. *разг.* (доверие) ицаныў; принять на ~у ицаныў, исений, ҳақықат деп қабыллаў.

ВЕРАНДА ж. веранда (дайыл бойлан салынған терезели бастырма).

ВЕРБА ж. қызыл тал.

ВЕРБАЛЫЙ||ЫЙ прил. аўыззна, құры сез бенен айттыған; ◇ ~ая нота дип. қол қойылмаган нота.

ВЕРБЁНА ж. вербена (1. шепти декоратив өсімлик; 2. субтропиклик пұталаңы).

ВЕРБЛЮД м. түйе; одногорбый ~ нар, бир еркешли түйе; двугорбый ~ айыр, қос еркешли түйе.

ВЕРБЛЮДИЦА ж. инген, майя.

ВЕРБЛЮЖ||ИЙ прил. түйе...; түйе жүнинен исленген; ~е одеяло түйе жүнинен исленген одеяло.

ВЕРБЛЮЖИНА ж. 1. (мясо) түйе ети, түйе гөши; 2. (шкура) түйе териси.

ВЕРБЛЮЖОНOK м. бота, боталақ.

ВЕРБОВАТЬ *несов.* кого-что тартыў, жыйпаў, иске алыш, иске тартыў, иске қабыллаў; ~ рабочих рабочийларды иске қабыллаў.

ВЕРБОВКА ж. тартыў, жыйпаў, иске алыш, иске тартыў, иске қабыллаў.

ВЕРБОВОЧНЫЙ прил. иске тартатуғын, жыйнайтуғын, иске алатуғын, иске қабыллайтуғын.

ВЕРБОВЩИК м. тартыўшы, жыйнаушы, иске алышы, иске қабыллаушы.

ВЕРБОВЩИЦА женск. от **вербовщик**.

ВЕРДИКТ м. юр. хуким, қарап (*судата*); оправдательный ~ ақлау хукими.

ВЕРЕВКА||А ж. жип, арқан, баў; ◇ вить ~ из кого-л. биреүге қалегенин исследуй.

ВЕРЕВОЧНЫЙ прил. жип..., арқан...; жиптен исленген, арқанан исленген; ~ая лестница жиптен исленген зәрги.

ВЕРЕНИЦ||А ж. дизбек, дизбеклескен, тиркескен, қатарласкан, қатар дизилген, шубырган; ўткы летят ~ей үйреклер қатар дизилип ушады; ◇ ~а мыйслей шубырган ойлар, шубырган пикирлер.

ВЕРЕСК м. вереск (барыз как реңде тортатуғын өсімлик).

ВЕРЕТЕНО с. ушық, ийик.

ВЕРЕЩАТЬ *несов.* шырылдау, ызылдау.

ВЕРЗИЛА м. и ж. разг. собырайған, дардыйған адам, сырыйтай узын.

ВЕРИТЕЛЬНЫЙ||ЫЙ прил.: ~е грамоты дип. исеним грамоталар.

ВЕР||ИТЬ *несов.* в кого-что, кому-чему ишапыў, исений; я емў ~ю мен оған исе-

немен; ~ить дру́гу досқа исений; ~ить в народ ҳалыққа исений; ~ить на слово сезине исений; ~ить в успех борьбы гурестиц табыслы болыбына исений; ~ить в приметы ырымларға исений; ◇ не ~ить своим глазам жуда хәм хайран қалыў.

ВЕРИТ||СЯ *несов.* кому-чему, безл. исений, ишаныў; мне не ~ся, что это правда буның раслығына мен исене алмайман; в трудом ~ся в это буган бирден исенийге болмайды.

ВЕРМИШЕЛЬ ж. вермишель.

ВЕРНЕЕ 1. сравнил. ст. от прил. **вёрный** и нареч. **верно** туұрырак, дұрысырак; 2. в знач. вводн. сл. анығырақ айтқанда, дұрысында, анығын айтқанда; ~ говоря анығырақ айтқанда.

ВЕРНО нареч. 1. (правильно) туұры, шын, дұрыс, ҳақықат; он написал ~ ол дұрыс жазды; 2. (преданно) тұрақты, садық, берилip, шын; 3. в знач. вводн. сл. мүмкін, дұрысында да, ырасында да, шынында да, ихтимал; он, ~, не придет ол, мүмкін, келмес; ◇ с подлинным ~ туп нұсқасы мепен туұры.

ВЕРНОПОДДАННЫЙ прил. уст. 1. садық бенде болған, шын берилген; 2. в знач. сущ. м. **верноподданный** и ж. **верноподданный** садық, шын берилген адам.

ВЕРНОСТЬ ж. 1. (преданность) тұрақтылық, садықлық, берилгенлик, шынылық; ~ присяге анты тұрақтылығы; 2. (правильность, точность) дұрысылық, туұрылық, шынылық, анықлық; ~ перевода аударманың туұрылығы.

ВЕРНУТЬ *сов.* 1. что қайтарыў, қайтарып беріү, қайтып беріү; ~ кийгу китапты қайтарып беріү; ~ долг қарызды қайтып беріү; 2. что қайтарып алыш, қайтарып келтириў, тиклем алыш; ~ здоровье денсаулықты тиклем алыш; 3. кого-что қайтарып алыш, қайтарып жибериў, кейин қайтарып жибериў, қайтарып жибериў; ~ кого-л. с дороги биреуди жолдан қайтарып жибериў.

ВЕР||УТЬСЯ *сов.* 1. қайтыў, қайтып келиў, қайта келиў, қайта айналып келиў; ~утыс домой үтеге қайтып келиў; ~утысся с поддороги жары жолдан қайта айналып келиў; 2. к кому, перен. (вновь появиться) қайта пайда болыў, қайтадан келиў; ко мие ~улось спокойствии маған тынышлық қайтадан келди; 3. к чему (возвращаться к прежнему) қайта айналыў, қайта тоқтаў, қайта баслаў; мы еще ~емся к этому вопросу биз буд мәселеге еле қайта тоқтаймыз.

ВЕР||ЫЙ прил. 1. (преданный) берилген, тұрақты, садық, шын; ~ый друг шын дос; 2. дұрыс, туұры, анық; ~ая мысль туұры пикир, анық ой; ~ый перевод дұрыс аударма; ~ое решение задачи мәселеңдік дұрыс шешимилий; 3. (надежный) исенимли, дұрыс; ~ая опора исенимли тирем; ~ый способ дұрыс усыл; 4. дал, нақ, откир; ~ый глаз откир көз; ~ая рука қайтпайтын қол; 5. (неизбежный, несомненный) сөзсиз, шексиз, анық, даусыз; ~ый вайигрыш сөзсиз утыс.

ВЕРОВАНИЯ мн. (ед. **верование** с.) 1. (убеждение, вера) исеним; 2. (религиоз-

ные представления) диний түснік, исенмілік.

ВЕРОБАТЬ несов. в кого, во что динге исений, ишаныў.

ВЕРОИСПОВЕДАНИЕ с. рел. динге сыйныў, динге исений; свобода ~я динге исений еркинлиги.

ВЕРОЛОНГЫЙ прил. қыннаты, қыннаты, опасызы, ўәдесин бузған, сертин бузған, жаўызылық; ~ый посту́пок опасызы қылық; ~ое нападение жаўызылық топтыныў.

ВЕРОЛОНГСТВО с. қыннатылық, опасызылық, ўәдесин бузуышылық, серт бузуышылық, жаўызылық.

ВЕРООТСУПНИК м. уст. диниен шыққан, диниен бас тартқан, диниен безген.

ВЕРООТСУПНИЦА женск. от вероотстүник.

ВЕРООТСУПНИЧЕСТВО с. уст. диниен шығыушылық, диниен бас тартышылық, диниен безүшилик.

ВЕРОТЕРПИМОСТЬ ж. динге исений еркинлиги.

ВЕРОТЕРПИМЫЙ прил. динге исенийге еркинлик пенен қарайтуын.

ВЕРОУЧЕНИЕ с. диний төлімат, диний оқыу.

ВЕРОЯТНО 1. нареч. болыўы мүмкін, шамасы; это вполне ~ бул тоғызы менен болыўы мүмкін; 2. вводн. сл. мүмкін, итимал; ~, сегбия бүдэйт дождь мүмкін, бүгін жаўын болар.

ВЕРОЯТНОСТЬ ж. итималлық, мүмкінлік; по всей ~и итимал, болса керек, мүмкін; ~ теория ~ей мат. итималлық теориясы.

ВЕРОЯТНЫЙ прил. болыўы итимал болған, болыўы мүмкін болған, шынылық жақын.

ВЕРСИЯ ж. версия (қандай да бир фактты ямаса ұқыяны ҳәр түрли түсіндіретүүн маглыўматлардың бири).

ВЕРСТАКА ж. уст. шақырым; ~ за ~үйдіно бир шақырым жерден көрініп тур, алыстан көрініп тур; колбменская ~абай сырықтап адам.

ВЕРСТАК м. верстак.

ВЕРСТАТКА ж. полигр. верстатка (жарыларди қол менен териүде қолланылатуын типографиялық әсап).

ВЕРСТАТЬ несов. чо, полигр. вёрсткалау, вёрстка етий; ~ кийту китапты вёрсткалау.

ВЕРСТКА ж. полигр. 1. (действие) вёрсткалау, вёрстка етий; ~ газеты газеталь вёрсткалау; 2. (свёрстанный набор) вёрстка (терилген жарыларди бетлердеге ретестрируй).

ВЕРСТОВЫЙ прил. уст. шақырым, шақырымлық; ~ые столбы шақырымлық агацшар.

ВЕРТЕЛ м. ис; птица жарится на ~е кус икте кабал болып атыр.

ВЕРТЕП м. вертел (бузақылар ҳәм қылмысылар жыныналған орын).

ВЕРТЕТЬ несов. 1. кого-что, чем айланырыу, таўлау, дөңгелетиу; былғау, шайқау (головой); ~еть колесо дигиршекті айландырыу; 2. кем-чем, перен. разг.

өзинше басқарыу, бийлеу, ҳәкимшилик етий; ~ как ни ~ай қалай болсада, не ислесеңде.

ВЕРТЛІК ж. (вращаться, кружиться) айланыу, дөңгелеу, таўланыу; колёса веरтятся дигиршектер дөңгелейди; 2. перен. разг. айланышылау, дөгереклеу; он цэлый день здесь ~еся ол усы жерде ~еется под ногами тынышын алдыу, мазасын алдыу; 3. перен. разг. (изворачиваться) тынышылау, хийле етий; не ~ись, а говори прауду! тынышыламай шыныңды айт!; ~ как ни ~ись... қалай етсек де..., не ислесең де...

ВЕРТИКАЛЬ ж. тик.

ВЕРТИКАЛЬНО нареч. тигине, тикке.

ВЕРТИКАЛЬНЫЙ прил. тик; ~ая линия тик сзық; в ~ом положении тик жағда-йында.

ВЕРТКИЙ прил. разг. шақкан, епли, ебетейли.

ВЕРТЛЮГ м. 1. анат. уршық; 2. тех. вертлюг (механизмниң айналатуын оғы).

ВЕРТЛЯВЫЙ прил. 1. (излишне по-движной) ушқалак, қылмынлаған, шыбынлаған; 2. (о лодке) қымынлаған.

ВЕРТОЛЕТ м. вертолёт.

ВЕРТОПРАХ м. разг. жәцил минез, ушқалак.

ВЕРТУШКА ж. разг. 1. (вращающийся предмет) айланыш; 2. (о женщине) жецил минезли, тураксыз ҳаял.

ВЕРТЯЧКА ж. 1. вет. делек, айналма кесели (қой-ешкилерде болатуын кесел); 2. (водяной жук) суу қоңызы.

ВЕРУЮЩИЙ 1. прич. от вेरовать; 2. в знач. сущ. м. веरующий и ж. веरующая динге исениүши, диншил.

ВЕРФЬ ж. верфь (кеме соып шыгаратуын ҳәм ремонтилайтуын өндирис орын).

ВЕРХ м. 1. (верхняя часть) тебе, бас, усти, жоқарысы; ~ горы таўдың басы, таўдың төбеси; забраться на сáмый ~ен төбесине шығыу; 2. усти, устинги қабат; он занимает ~ дома ол жайдың устинги қабатын алып тур; 3. тыс., тысы, он, сырты; пальто с суконным веरхом тысы суконлы пальто; 4. разг. (верхнее течение реки) сага, ер; плыть с веरху ер жағынан жүзүү; 5. (крыша экипажа) усти; 6. мн. верх (руководящие круги) жоқарғы, басшы; правящие ~и басқарыушы басшылар; 7. (высшая степень чего-л.) басы, шыны; ~ совершенства жетилгенлик шыны; ~ взять ~ устем болыу; скользить по ~ам, нахвататься ~об устриппин билиү.

ВЕРХНИЙ прил. 1. жоқарғы, устинги; ~ий этаж жоқарғы қабат; 2. ер, сага, сагадагы, ердеги; ~ее течение реки дэрьяның ердеги ағысы; 3. (надеваемый поверх платя) сырт, сыртқы, уст, устки, тысы; ~и одежда сыртын кийим; 4. муз. жоқары, белент; ~ий регистр белент регистр.

ВЕРХОВНЫЙ прил. жоқарғы; ~ая власть жоқарғы ҳүкимет; Верховный Совет СССР СССР Жоқарғы Совети.

ВЕРХОВД м. разг. басшы, жетекши.

ВЕРХОВОДИТЬ несов. кем-чём, разг. баскaryу, басши болыу, жетекшилик етиу, буйрыу.

ВЕРХОВ||БИЙ прил. 1. атлы, минги; ~ая лóшадь минги ат; ~ая ездá атлы журиу; 2. в знач. сущ. м. верховой атлы, атлы журиши.

ВЕРХОВЬЕ с. ер жагы, сага бети, сага жагы; ~ Амý-Дарый Эму дэрьяныц сага жагы.

ВЕРХОГЛЯД м. разг. шалағай, үстиртин қараушы.

ВЕРХОГЛЯДСТВО с. разг. шалағайшылык, шалағайлык, үстиртин қараушылык.

ВЕРХОЛАЗ м. верхолаз, бийнкте иселүү.

ВЕРХОМ нареч. 1. (по верху) жоқарысына, үстинен; идти ~ жоқарысынан журиу; 2. (выше краёв) толтырып, лишилдетип, ернеклетип; налить стакан ~ стаканды толтырып куйыу.

ВЕРХОМ нареч. атлы, атта, ат минип, атка минип; ехать ~ ат минип журиу, атлы журиу.

ВЕРХУШКА ж. 1. уш, бас (дерева); тебе, шыц (горы); 2. перен. разг. жоқарғы баскaryшы топар, жоқарғы қатлам; пра-вияша ~ баскaryшы топар.

ВЕРША ж. рыб. қаза.

ВЕРШИНА ж. 1. уш, бас, уша бас (дерева); тебе, шыц (горы); 2. перен. жоқарғы дөреже, шыц, белент; ~ слáвы даңтыц шыны; ♦ ~ углá мат. мүйештиц тик ушы, мүйештиц тобеси.

ВЕРШИТЕЛЬ м. баскaryшы, шешиүүши; ~ сúдеб тағдирди шешиүүши.

ВЕРШИТЬ несов. что, чем баскaryш, шешиүү; ~ всéми делами барлык жумысларды баскaryп отырыу.

ВЕРШОК м. уст. вершок (4,4 смеге тен үзүнүүсүн өлшөй).

ВЕС I м. 1. салмақ, аўырлык; ~ дéсять килогráммов аўырлыкы он килограмм; чистый ~ таза салмак; атомный ~ атомлық салмак; молекулáрный ~ молекуллярлық салмак; удельный ~ салыстырма салмак; определить ~ чего-л. салмагын аныклияу; 2. перен. салмак, абрай, хұрмет; человéк с большим весом үлкен абрайлык адам; ♦ на ~ золота жуде хэм кымбат, бахасы алтынга теч; прибавить в весе семириу, етке шыгыу.

ВЕС II м.: держать на ~у асылдырып турғызыу, илиндирип турғызыу.

ВЕСЕЛЕТЬ несов. от чего и без доп. шадланыу, куўаиыу, кейүилениу, кеўли кетерилиу, ўакты хош болыу.

ВЕСЕЛЕЙТИ несов. кого-что, чем шадланырыу, куўандырыу, кеўиллендириу, кеўилин кетериу, ўактын хош етиу; ~ публику қалайыкты кеўиллендириу.

ВЕСЕЛЕЙТЬСЯ несов. кеўил кетерисиу, кеўиллеину, шадланыу, ўакты хошлык етиу.

ВЕСЕЛО 1. нареч. шадлы, куўанышлы, кеўилли, ўакты хош болып; ~ смеяться шадлы турде кулиу; 2. безл. в знач. сказ. шад, шок; мне очень ~ менин кеўлим шад.

ВЕСЁЛОСТЬ ж. шадлық, кеўиллилик, куўанышлық, ўакты хошлық.

ВЕСЁЛ||ЫЙ прил. 1. (жизнерадостный) шадлы, куўанышлы, кеўилли, ўакты хош; ~ое настроение хош кейипли, кейипи хош; ~ое лицо куўанышлы жүз; 2. (доставляю-щий веселье) қызықлы, тамаша, хэзил; ~ый спектáль қызық спектакль; 3. разг. (яркий, светлый) сүйкими, ашык; ~ая расцветка ткань гезлемени ашык гүли.

ВЕСЁЛЬЕ с. 1. (жизнерадостность) шадлык, кеўил хошлык, ўакты хошлык; в дôме царилю ~ жайдың ишинде зор кеўил хошлык; 2. (развлечение, забава) заўык, ойын-кулки.

ВЕСЁЛЬНЫЙ прил. ескекли.

ВЕСЁЛЬЧАК м. разг. хошшақ, хэзилкеш, кеўилли.

ВЕСЁННИЙ прил. бәхәрги, бәхәрдеги; ~е дни бәхәрги күнлөр; ~е полевые работы бәхәрги атыз жумыслары.

ВЕСИТ||Ь несов. келиү, шығыу; груз ~ десять килогráммов жук он килограмм шыгады.

ВЕСК||ИЙ прил. 1. (имеющий большой вес) салмаклы, аўыр; золото и свинец — ~ие металлы алтын хэм қорғасын — салмаклы металлы; 2. перен. (убедительный) салдамлы; исендерлер, эхмийетли, менили; ~ое доказательство исендерлерли дәлил; ~ий довод салдамлы себеп.

ВЕСЛО с. ескек.

ВЕСНА ж. бәхәр, кеклем.

ВЕСНОВСПАШКА ж. с.-х. бәхәрги жер сүриү.

ВЕСНОЙ, ВЕСНОЮ нареч. бәхәрде, кеклемде; ранней ~ ерте бәхәрде.

ВЕСНУШКИ мн. (ед. веснушка ж.) сепкил.

ВЕСНУШЧАТ||ЫЙ прил. сепкилли, сепкил басқан; ~ое лицо сепкилли бет.

ВЕСОВОЙ I прил. өлшөүли, өлшөү..., өлшенин сатылатуғын; ~ хлеб өлшенин сатылатуғын наи.

ВЕСОВ||ОЙ II прил. тәрези...; ~ая гýря тәрези тас, өлшөү тас.

ВЕСОВЩИК м. тәрезиман, тәрезиши.

ВЕСОВЩИЦА женск. от весовщик.

ВЕСОМОСТЬ ж. салмақлылык, аўырлык.

ВЕСОМЫ||ИЙ прил. 1. (обладающий весом) салмақлы, аўыр; 2. перен. салдамлы, исендерлерлик, эхмийетли, менили; ~е доказательства исендерлерли дәлиллөр.

ВЕСТ м. мор. 1. (запад, западное направление) батыс, батыс тәрең; 2. метеор. (западный ветер) батыстан ескен салыл.

ВЕСТИ несов. 1. кого-что алып барыу, жүргизиу, апарыу, баслау, жетелеу, жетеклеу; ~ ребёнка за руку баланың қолынан устал журиу; ~ лóшадь в поводу аттың жибнен жетелеу; ~ войскá в бой эскерлерди сауашка баслас тусириу; 2. что жүргизиу, айдау; ~ машину машинаны айдау; ~ железнодорожный состав темир жол составын жүргизиу; 3. что баскaryу, алып барыу, откериу; ~ семинар семинар откериу; ~ собрание жыйналысты

алып барыў; 4. чем, по чём (двигат) жылдыстырып көрсетиў; ~ укáзкой по карте шыбык пenen картадан көрсетиў; 5. что (прокладывать) тартыў, алып барыў, жургизиў; ~ щоссé на юг шоссени тусликке қарай тартыў; 6. (служить дорого) алып барыў, алып келиў; тропинка ведёт к реке сокпақ дарьяға алып келеди; 7. что, с кем-чем алып барыў, жургизиў; ~ переговоры сёйлесиўлер жүргизиў; ~ борьбу гурес жүргизиў; 8. алып барыў; ~ протокол протокол алып барыў; ~ дневник күнделик таптэр алып барыў; ~ себя өзин тап тутыў, өзин тута билиў; ~ начало келип шығыў; ~ огонь оқ жаýдырыў.

ВЕСТИБЮЛЬ м. вестибюль (кирер айызыда болме); ~ театра театрдың вестибюли.

ВЕСТИСЬ несов. 1. (производиться) жургизилиў; строительные работы ведутся уже два года курылыс жумыслары еки жыждан бери жүргизилип атыр; 2. безраз. алып барыў, эддегидей жургизилиў; так издавна ведётся бурыншан усылай болып келеди.

ВЕСТНИК м. 1. хабарши, хабарлаушы, хабар бериўши; 2. (издание) хабарши; Вестник Каракалпакского филиала Академии наук УзССР УзССР Илимлер академиясының Каракалпакстан филиалының хабаршысы.

ВЕСТОВЫЙ прил. 1. уст. хабар бериўши; ~ая пушка атып хабар бериўши топ; 2. в знач. сущ. м. вестовой воен. хабарши, шабарман.

ВЕСТОЧКА ж. азы-кем хабар; получить ~у азы-кем хабар келиў.

ВЕСТЬ ж. хабар, дерең; радостная ~ь куýанышлы хабар; ~ без ~и прощать дерексиз жоғалыў, дерексиз кетиў.

ВЕСЫ только мн. тәрези; антикарские ~ы дәри тәрези; ручные ~ы қол тәрези; взвесить на ~ах тәрезиде өлшеп көриү.

ВЕСЬ (вся, всё, все) мест. 1. опред. путь, путькил, барлық, гүллән, тутас, путькиллей; ~город барлық қала; во всём мире путькил дүньяда; все народы барлық халықтар; вся сúмма барлық сумма; всё время ҳэмме ўақытта; во ~ голос дауысының барынша, барлық дауысы менен; изо всех сил, во всю мочь күшинчи барынша, барлық күши менен; во всё гóрло дауысының барынша; во всю ширину путькиллей кеңлигине; 2. (совсем) дым, эбден, жуде; илатье всё побрано кейлек эбден жыртылган; ~ мокрый усти басы дым сел-сел; он ~ в отца ол экесинин дәл өзи; вся в слезах көзи жаска толган; он ~ обратился в слух ол жуде дыққатлы тыңлады; он ~ внимание ол дыққат қойды; 3. в знач. сказ. (израсходован, окончился) ҳэммеси тамам болыў, барлық питиў; бумаға вся қағаздың ҳэммеси тамам болды; дényги все гүллән ақша питти; 4. в знач. сущ. с. всё ҳэмме, бары, бәри; всё его радовало ҳэммеси оны қуýандырыды; всегó понемногу ҳэммеси аз-аздан; лучше всего ҳэммеси нен жақсысы; лучше всего уйтى ең жак-

сысы кетиў керек; всё для победы! ҳэммеси жеңис ушын!; 5. в знач. сущ. мн. все ҳэммеси, барлығы; все кому не лень кимге қош жақса ҳэммеси; все как один ҳэммеси бир адамдай; все до одного ҳэммеси, бири қалмай; лучше всех барлығынан жақсы; все за одного — один за всех погов. ҳэмме биреў ушын, биреў ҳэмме ушын; ~ всем хорошего (пожелание при прощании) бар бол, саýлык пenen көрискеймиз; всё равно! (безразлично) бәри бир, мейли, ықтыяры; 2) (несмотря ни на что) хеш нәрсеге қарамастаң, қалай болсада; он всё равно сделает это бари бир ол буны ислайди; без всего (остаться, уйти, уехать и т. п.) дымсыз, нәрсесиз; по всему барлық белгилерине қарағанда; при всём том соған қарамастаң; вот и всё басқа айтарым жоқ, қосатығын жоқ.

ВЕСЬМА нареч. күтә, жуде, оғада, ең, дым; ~рад вас видеть сизди кергениме оғада күйаныштыман.

ВЕСТИСТАЙ прил. шакалы, путаклы, шакасы көп, путагы көп; ~ое дерево шакалы ағаш.

ВЕТВИТЬСЯ несов. шакалау, путакланыу, тармақланыу.

ВЕТВЬ ж. 1. (бег, отросток) путак, шака; ветви дуба емениң шакалары; 2. (отрасль чего-л.) тарау, бөлим; 3. (ответвление) тарау, тармак; 4. (линия родства) урпак, насили.

ВЕТЭРІ м. самал, жел; слабый ~ер пас самал; резкий ~ер қатты самал; поднялся ~ер самал турды; идти против ~ра самалга қарсы жүриў; ~у него ~ер в голове ол жеңил минезли адам; бросать деньги на ~ер итибарсыз сейлеў, ойланбай сейлеў; идти, кудай ~ер дует самал қайда болсал ессе, сол жаққа айнү, ким басым болса, соңың сезими сейлеў.

ВЕТЕРАН м. ветеран, кексе; ~войны урыстың ветераны; ~революции революцияның ветераны; ~науки илимге мийнет сицирген адам.

ВЕТЕРИНАР м. ветеринар, мал доктор.

ВЕТЕРИНАРИЯ ж. ветеринария (хайданлардың кеселлери ҳэм оларды емлеў түрлөрү илим).

ВЕТЕРИНАРНЫЙ прил. ветеринария..., ветеринариялык; ~врач ветеринариялык врач.

ВЕТЕРОК м. жумсақ самал.

ВЕТКА ж. 1. см. ветвь 1; 2. ж.-д. тармак, тарау.

ВЕТЛӘ ж. тал, шығыр тал.

ВЕТО с. нескл. юр. вето, тыйым, қадаған; право ~ вето салыў правосы; наложить ~ на что-л. бир нәрсеге тыйым салыў.

ВЕТОШЬ ж. шобыт, летте.

ВЕТРЕНИК м. разг. жеңил минезли, ушқалак адам, тұрақсыз адам.

ВЕТРЕНИЦА женск. от ~втреник.

ВЕТРЕНО 1. нареч. (легкомысленно) жеңил минезли, ушқалак, тұрақсыз; 2. безл. в знач. сказ. самаллы, желли; сегодня ~ бүгін күн самаллы.

ВЕТРЕНОСТЬ ж. жецил минезлилик, ушқалаңылыш.

ВЕТРЕННЫЙ прил. 1. самаллы, желли; ~ая погода самаллы дауарай; 2. разг. (легкомысленный) жецил минезли, ушқалақ, тұрақсыз; ~ый посту́пок ойсыз қылых.

ВЕТРО- қоспа сөзлердин «самалға» тийисли биринши болеги, мыс.: ветроэнергия самал энергиясы.

ВЕТРОГОН м. см. ветренник.

ВЕТРОДВИГАТЕЛЬ м. самал двигатели. **ВЕТРОМЕР** м. метеор. самал өлшеүиш (асбап).

ВЕТРЯК м. разг. 1. см. ветродвигатель; 2. (мельница) жел қарас.

ВЕТРЯНКА I ж. обл. (ветряная мельница) жел қарас.

ВЕТРЯНКА II ж. разг. (ветряная остра) суу шешек кесели.

ВЕТРЯНОЙ прил. самал..., жел...; ~двигатель самал двигатели.

ВЕТРЯНЫЙ прил.: ~ая біспа суу шешек кесели.

ВЕТХИЙ прил. тозған, генерген, саўсан; ~ дом тозған жай; ~ старик жуде қартайған гарры.

ВЕТХОСТЬ ж. тозғанлық, генергенлик, саўсанлық; прийти в ~ әбден тозып жетүү.

ВЕТЧИНА ж. ветчина (шошқаның қақданған сан ети).

ВЕТЧИННЫЙ прил. ветчина...; ветчинадан исленгей; ~ая колбаса ветчирадан исленгей колбаса.

ВЕТШАТЬ несов. тозыў, генериў, саўсаў.

ВЕХА ж. 1. белги ағаш, белги қазық, шегара қазық; поставить ~и на границе участка участканаң шегарасына белги қазықтар қалыў; 2. мн. вёхи дәйир, басқын; основные ~и в истории тарихтағы тиімдар дәйирлер.

ВЕЧЕ с. ист. вече (райемеги Рұсста халық жынындысы).

ВЕЧЕВОЙ прил. ист. вече...; ~ая площадь вече майданы.

ВЕЧЕР м. 1. кеш; к ~у кешке, кешке таман; под ~у кеште, кешке жакын; по вечерам кешки ўақыттарда; 2. кеше, саўын кешеси, зияпат; литературный ~ эдебий кеше; новогодний ~ таза жыл кешеси.

ВЕЧЕРЕТЬ несов. кеш болыў, қараңы тусяй, ымырт жабылыў; зимой рано ~ет қыста ерте кеш болады.

ВЕЧЕРИНКА ж. кеше, отырыспа, шакырыспа, зияпат; студенческая ~ студентлер кешеси.

ВЕЧЕРКОМ нареч. разг. см. вечером.

ВЕЧЕРНИЙ прил. 1. кешки, кешеги; ~ий час кешки саат; ~ее небо кешки аспан; ~ая газета кешки газета; ~ая школа рабочей молодежи рабочий жаслар кешки мектеби; 2. жынынға арналған, кешеге арналған; ~ее платье жынынға арналған кейлек.

ВЕЧЕРОМ нареч. кеште, кешкүрүн; поздно ~ кешлетип.

ВЕЧНО нареч. 1. (в течение веков) мәңги, бәрхә, бәркүлла; 2. разг. (постоянно) ҳәр

дайым, ҳәр қашан, мудамы; он ~ занят ол мудамы бос емес.

ВЕЧНОЗЕЛЕНЫЙ прил. мудамы жасыл, бәркүлла көп-көмбек; ~е растения мудамы жасыл есімликлер.

ВЕЧНОСТЬ ж. мәңгилик, өмирлик; ~е ~а ~а мәңгилик; казаться ~ю мәңгиге созылатуңындай болып керинүй.

ВЕЧНЫЙ прил. 1. (бесконечный во времени) мәңги, мәңгилик; ~ая материя филос. мәңгилик материя; 2. (никогда не прекращающийся) мәңгилик; ~ая мерзлота мәңгилик тоң; 3. (бессрочный) мәңги, мәңгилик; акт на ~ое пользование землей жерди мәңгилик пайдаланыға берилген жерде акты; 4. разг. (всегдаший, постоянный) удайы, мудамы, бәркүлла; ~ые споры удайы тартылар; ~е ~а сиава мәңгилик даңқ.

ВЕШАЛКА ж. 1. (полка или стойка) вешалка, кийим қыстырырғыш, кийим илдириш; 2. разг. (гардероб) вешалка, кийим қыстырытуын орын; саты пальто на ~у пальтоны вешалкага бериү; 3. (пептия) илдириш, илгиз, илтек бау; пришить ~у илтег бау тағыу.

ВЕШАТЬ I несов. 1. что қыстырыў, асыў, илиу, илдириў, илип қойыў; ~ картыну суурети қыстырыў; ~ бельё жүүлтән кирди илип қойыў; 2. кого дарға асыў. асып өлтириў; ~ голову нәзерин төмөн салыў.

ВЕШАТЬ II несов. кого-что (взвешивать) өлшеў, тәрезиге тартыў, айырлығын анықлаў; ~ хлеб наанды өлшеў.

ВЕШАТЬСЯ I несов. (лицать себя жизни) асылыў, асылып өлий.

ВЕШАТЬСЯ II несов. прост. (взвешиваться) өлшений.

ВЕШНИЙ прил. поэт. бәхәрги, кеклемдеги.

вешу наст. вр. от веcить.

ВЕШАТЬ несов. что и без доп. 1. уст. (изрекать) жар салыў, жар урыў, хабарлаў; 2. (предсказывать) ўелийлик етиў, болжап айтнүү, болжаў; 3. (передавать по радио) радиодан бериў, радиодан еситириш, радиодан айтнүү.

ВЕЩЕВОЙ прил. зат..., буйым..., зат

салатуғын, туратуғын, зат қойылатуғын, сақланатуғын; ~й мешок буйым қалта;

~й склад зат қойылатуғын склад; ~е

снабжение зат пenen тәмийцеу.

ВЕЩЕСТВЕННЫЙ прил. 1. филос. (материальный) заттық, материалық; ~ий мир материальлық дүнья; 2. заттай, зат пenen; буйым, буйымлай; ~й ущерб заттай келтирилген зиян; ~е ~е доказательства

тур. зат пenen келтирилген дәлиллэр.

ВЕЩЕСТВО с. зат; органические ~а органикалық заттар; отравляющие ~а уйландыруышы заттар.

ВЕЩЬ ж. 1. зат; буйым; он держал в руках какую-то ~ ол қолына бир затты услал турды; 2. мн. веcши (имущество) буйымлар, ом-пул, мүлк; 3. мн. веcши заттар; саты веcши в багаж заттарды багажга тапсырыў; 4. (явление действительности, факта) зат, нарсе, кубылыш, ұақыя; прекрасная ~ — молодость! жасалық —

әжайып нәрсе!; удивительная ~! ҳайран қаларлық зат!; 5. веңци филос. зат, нәрсө; ♦ в порядке ~ей тәбийғый, тәбийғый нәрсө, таң қаларлығы жоқ; называть веңци своими именами ҳәр нәрсени өз аты менен атаяу.

ВЕЯЛКА ж. с.-х. веялка (дан елейтуын, тазалайтуын машина).

ВЕЯЛЬЩИК м. веялкаша, веялкада ислеүши, қырман атышы.

ВЕЯЛЬЩИЦА женск. от веяльщик.

ВЕЯНИЕ с. 1. с.-х. (зерна) сүүрыш, атп. тазартыў, елеп тазартыў; 2. перен. (направление, тенденция) бағдар, ағым; новые ~я в искусстве искусстводагы жаңа бағдарлар; 3. (дуновение) есиў, үүлеў.

ВЕЯТЬ несов. 1. что, с.-х. сүүрыш, тазалаў, елеў; 2. (о ветре) есиў, үүлеў; 3. (развеваться) желбиреў, желпилдеў; веёт знамёна байраклар желбирейди; 4. безл. чем ийиси келиў, сезилиў, леби келиў, хәүири урыў, аңқыў; веёт весной бәхәрдиң ийиси сезилип тур; веёт прохладой сүүрткы белгиси сезилип тур.

ВЖАЙАТЬСЯ несов. см. вжиться.

ВЖИТЬСЯ сов. во что, разг. кеплигип кетиў, үйренисип кетиў; актёр ~лся в роль актёра ролине үйренисип кетти.

ВЗ- (ВЗО-, ВЗЬ-, ВС-) приставка 1) ҳәрекеттің жоқары қарай балыктанганлығын билдиреди, мыс.: взлететь ушып кетиў; 2) ҳәрекеттің тез пайда болыптын билдиреди, мыс.: взбұхнұты бирден исип кетиў; 3) ҳәрекеттің толық болғанлығын көрсетеди, мыс.: взболтать былғау, аラластырыу.

ВЗАД нареч. разг.: ~ и вперёд артқа хәм алға, арман-берман; ходить ~ и вперёд по комнате белмеде арман-берман журиў; ни ~ ни вперёд я артқа емес, я алға емес; я ары емес, я бери емес.

ВЗАЙМОСТЬ ж. өз-ара келисиүшилик, еки тәрепке бирдейлик, еки тәрепке тең; ~ обязательств миннегемелердин еки тәрепке бирдейлиги; отвечать ~ю өзинникидеги етил ислеў.

ВЗАЙМЫЙ прил. өз-ара..., еки тәрепке бирдей, еки тәрепке тең; ~ое доверие өз-ара исеним; ~ая любовь өз-ара сүйишилик; ~ая помошь өз-ара жәрдем; ♦ ~ый залог грам. шерикалик дәреже.

ВЗАИМО- қоспа сөзлердиң «өз-ара, бир-бирине» деген мәннин билдиремтуын бирниң болеги, мыс.: взаимовлияние өз-ара тасири.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ с. өз-ара ҳәрекет етиў, өз-ара байланыс; во ~и өз-ара ҳәрекет етиуде; ~е частей машины машина белимлериниң өз-ара ҳәрекет етии.

ВЗАИМОДЕЙСТВОВАТЬ несов. өз-ара ҳәрекет етиў, өз-ара байланыста болыў.

ВЗАИМОДОВЁРИЕ с. өз-ара исений, бир-бириңе исений.

ВЗАИМОЗАВИСИМОСТЬ ж. өз-ара гәрзелик, бир-бирине байланыслылық.

ВЗАИМОЗАМЕНЯЕМЫЙ прил. өз-ара алмасатутын, бир-бири менен алмасатутын.

ВЗАИМООБУСЛОВЛЕННОСТЬ ж. өз-ара шәртилилк, бир-бирине тәсир етиўшилик.

ВЗАИМООТНОШЕНИЕ с. 1. (взаимодействие) өз-ара байланыс, бир-бирине гәрзелик; 2. мн. взаимоотношения өз-ара қарым-қатнасық, өз-ара қатнасық; хорбющие ~я өз-ара жақсы қатнасық.

ВЗАИМОПОМОЩЬ ж. өз-ара жәрдем, өз-ара комек, бир-бирине жәрдем беріў; дәгөвөр о дрүже и ~и дослық хәм өз-ара жәрдем қақындағы келисім; ♦ касса ~и өз-ара жәрдем беріў кассасы.

ВЗАИМОПОНИМАНИЕ с. өз-ара туспиши, бир-бирин туспиши; добиться пойного ~я өз-ара толық туспишиге ерисиү.

ВЗАИМОСВЯЗЬ ж. өз-ара байланыс.

ВЗАЙМЫ нареч. қарызға, песийеге; взять ~ қарызға алыў, несийеге алыў; дать ~ қарызға беріў, несийеге беріў.

ВЗАМЕИ предлог с род. п. орнына; что вы дадите мне ~ этой книгой? был китаптың орнына сиз маган не бересиз?

ВЗАПЕРТИ нареч. 1. (под замком) бекитиүли жайда, күлпап урылған жайда, күлпилап, бекитип, жабықта, иликте; 2. перен. (в уединении) бир өзи, жалғыз.

ВЗАПУСКИ нареч. күйап жетиүге тырысып, озып кетиүге жарысып; бегать ~ озып кетиүге жарысып жуұрышыў.

ВЗАШЕЙ нареч. прост. еңсесине түйип; прогибать ~ еңсесине түйип күйап жибериү.

ВЗБАДРИВАТЬ несов. см. взбодрить.

ВЗБАЛАМУТИТЬ сов. прост. 1. что (жидкость) ылайландырыў, былғастырып шайқау; 2. кого-что, перен. (взволновать) қәүипләндирүү, тынышсызландырыў.

ВЗБАЛМОШНЫЙ прил. разг. есиўас, жарым ес.

ВЗБАЛТЫВАТЬ несов. см. взболтать.

ВЗБЕГАТЬ несов. см. взбежать.

ВЗБЕЖАТЬ сов. жуұрыш миниү, жуұрышып шығыў (жоқарыға, бийикке).

ВЗБЕЛЕНИЙСЯ сов. разг. катты қызып кетиў, жини келиў, ашыўы келиў.

ВЗБЕСИТЬ сов. кого, чем жинин келтириў, катты қәхэрләндирүү, канын қызырыў.

ВЗБЕСИТЬСЯ сов. 1. (заболеть бешенством) кутырыў; 2. перен. (прийти в бешенство) жини келиў, катты қәхэрлениў, каны қызыў.

ВЗБЕШЕННЫЙ 1. прич. от взбесить; 2. прил. перен. жини келген, қәхэрлентеген, ашыўланған.

ВЗБИВАТЬ несов. см. взбить.

ВЗБИРАТЬСЯ несов. см. взобраться.

ВЗБИТЬ сов. что 1. қампайтып жибериў, үрпейтип жибериў; ~ подушку дастыкты қампайтып жибериў; 2. писип таслаў, көпиртип жибериў; ~ слайки қаймақты писип таслаў.

ВЗБОДРИТЬ сов. кого-что, чем кеүилендирүү, йошландырып жибериў, кеүлин кетерү.

ВЗБОЛТАТЬ сов. что шайқау, былғау, былғастырыў.

ВЗБРЕСТИ сов.: ~ в голову, ~ на ум разг. тосаттан ядқа туспи, бирден есінекелиў.

ВЗБРЫЗГИВАТЬ несов. см. взбрязнуть.

ВЗБРЫЗНУТЬ сов. что, чем, разг. бүркяй, себиү, шашыў, бүркип жибериү, себип жибериү; ~ цветы гүлге суў себиү.

ВЗБУДОРАЖЕННЫЙ 1. прич. от взбудоражить; 2. прил. разг. ҳаўлықкан, тынышсызланған.

ВЗБУДОРАЖИВАТЬ несов. см. взбудоражить.

ВЗБУДОРАЖИВАТЬСЯ несов. см. взбудоражиться.

ВЗБУДОРАЖИТЬ сов. кого-что, чем, разг. тынышсызландырыў, мазасын алыш, биймаза қызыў, шаўқым шығарыў, пәтенте келтириў.

ВЗБУДОРАЖИТЬСЯ сов. разг. тынышсызланыў, мазазы кетиў, биймаза болыш, пәтенте келиў.

ВЗБУНТОВАТЬ сов. кого-что топалац ислеүге қызықтырыў, қозғалац табыға ғыжак бериў, кетерилиске шақырыў.

ВЗБУНТОВАТЬСЯ сов. топалац ислеў, қозғалац табыў, кетерилис шығарыў.

ВЗБУЧКИ ж. прост. қатты таяқ, жамал сөгис, сазай (побои); сөгис, кейис (выговор); дать ~у сазайын бериў; получить ~у қатты кейис алыш.

ВЗВАЛИВАТЬ несов. см. взвалить.

ВЗВАЛИТЬ сов. 1. кого-что, на кого-что кетерип салыш, жуклеў, тиіеў; ~ть мешок на спину қалтана арқаға кетерип салыш; 2. что, на кого, перен. разг. таңыш, артыў, жуклеў; жабыў (вину); он ~л на меня всю работу ол маған барлық жумысты таңды; ~ть ответственность на кого-либо жаңапкершилики биреүгө артыў.

ВЗВЕСИТЬ сов. 1. кого-что өлшеў, елиш көриў, тарезиге тартыў; ~ багаж багажды елиш көриў; 2. что, перен. ҳәр тәреплеме ойлап көриў, ойланып көриў, салыстырып көриў; ~ все за и против жақлаушы ҳәм қарсы пикирлерди салыстырып көриў.

ВЗВЕСИТЬСЯ сов. өлшениў, өлшенип көриў.

ВЗВЕСТИ сов. что, на кого жабыў, артыў, таңыш; ~ вину на другого айыпты басқа биреүгө таңыш.

ВЗВЕШЕННЫЙ 1. прич. от взвесить; 2. прил. физ. қосылмаган, араласпаған, араласпай турған; ~ое состояние араласпаған жағдай.

ВЗВЕШИВАНИЕ с. өлшеў; ~ грузов жүккөрди өлшеў.

ВЗВЕШИВАТЬ несов. см. взвесить.

ВЗВЕШИВАТЬСЯ несов. см. взвеситься.

ВЗВИВАТЬ несов. см. взвить.

ВЗВИВАТЬСЯ несов. см. взвиться.

ВЗВИЗГИВАТЬ несов. см. взвизгнуть.

ВЗВИЗГНУТЬ сов. шыңтырып жибериў, бирден қышкырып жибериў, шыр етиў, шырлап жибериў.

ВЗВИНТИТЬ сов. кого-что, разг. қоздырыў, қыздырыў, зығырданын қайнатыў; ~ нервы первверлиң қыздырыў; ~ цены баҳаны асрыў, баҳаны кетериў.

ВЗВИНЧЕННЫЙ разг. 1. прич. от взвинтить; 2. прил. күйип жанған, қатты тынышсызланған.

ВЗВИНЧИВАТЬ несов. см. взвинтить.

ВЗВИТЬ сов. что жоқары көтериў, аспанға шығарыў; ветер ~л пыль самал шанды аспанға шығарды.

ВЗВИТЬСЯ сов. тикке көтерилиў, бирден кетерилү, тикке ушыў; пәллелеп ушыў.

ВЗВОД I м. воен. взвод; стрелковый ~ атқышлар взводы.

ВЗВОД II м. (часть огнестрельного оружия) қулақ; ~ быть на ~бде мәслик аўхалда болыш.

ВЗВОДИТЬ несов. см. взвестить.

ВЗВОДИЙ прил. қулақ..., қулақ қайтарыў; ~ая пружина қулақ қайтарыў серпнеси.

ВЗВОДНЫЙ прил. воен. 1. взвод..., взводлық; ~ командир взводлық командир; 2. в знач. сущ. м. взводный взвод командири.

ВЗВОЛНОВАНИЕ нареч. ҳаўлығып, кетерилп, тынышсызланып; говорить ~ кетерилп сейлеў.

ВЗВОЛНОВАННЫЙ 1. прич. от взволновать; 2. прил. ҳаўлықкан, кетерилген, тынышсызланған; ~ вид ҳаўлықкан түр; ~ голос кетерилп шықкан дауыс.

ВЗВОЛНОВАТЬ сов. 1. что (вызвавать волны) шайпалтыў, толқынландырыў, толқынатыў; 2. кого-что (растревожить, возбудить) ҳаўлықтырыў, тынышсызландырыў, ойландырыў.

ВЗВОЛНОВАТЬСЯ сов. 1. (покрыться волнами) шайпалтыў, толқынланыў; 2. (растревожиться) ҳаўлығыў, тынышсызланышы, ойланыў, кеўли тыныш таппаў.

ВЗВЫТЬ сов. 1. (о животных) улыў, қаңсыў, үандылаў; 2. разг. өкириў, өкирил жылаў, ышкырыў, өксил жылаў; ~ от бобли аўырганлықтан өкирип жылаў.

ВЗГЛЯД м. 1. кез қарас, нәзер, кез салыш; пристальный ~яд еткір нәзер; устремить ~яд нәзерин тигиў; 2. (мнение) кез қарас, пикир; политические ~яды сиясий кез қарас; ~ на ~яд сырттан қарағанда, сыртқы көринисине қарағанда; на мой ~яд мениңшe, мениң, пикиримшe; на первый ~яд биринши көриүден; на первый ~яд ему лет двадцать биринши рет көргөпде оған жигирма жастап артық бермейсен; с первого ~яды 1) (разу же) бирден, ҳә демей-ак; 2) (по первому впечатлению) биринши көриүден-ак.

ВЗГЛЯДЫВАТЬ несов. см. взглянуть.

ВЗГЛЯНУТЬ сов. 1. на кого-что қарап қойыў, қарал алыш, қараў, нәзер салыш, кез салыш; ~ в лицо жузине қарап қойыў; 2. на что, перен. кеўил бериў, кеўил белиш; ~ на дёло серьёзно иске дыққат пенен кеўил бериў.

ВЗГОРЬЕ с. разг. төбе, бәлентлик.

ВЗГРЕТЬ сов. кого-что, прост. 1. (отколотить) урып таслаў, сабап таслаў; 2. (выругать) қатты кейиў, сазайып бериў.

ВЗГРОМОЖДАТЬ несов. см. взгромоздить.

ВЗГРОМОЖДАТЬСЯ несов. см. взгромоздиться.

ВЗГРОМОЗДИТЬ сов. что, на кого-что, разг. зордан кетериў, зордан қойыў, үйип

таслау; ~ вёщи на машину затларды машинага уйил таслау.

ВЗГРОМОЗДИТЬСЯ сов. на кого-что, разг. зордан миниү, зордан тырмасып шығыу, зорға көтерилип шығыу.

ВЗГРУСТНУТЬСЯ сов. безл. разг. қапаланыу, бираз қайғырыу; ему ~лось ол қапаланды.

ВЗДВАЙВАТЬ несов. см. вздвойить.

ВЗДВОЙТИ сов. что, воен. екіден қатарланыу; ряды ~ой! (команда) екіден қатарлан!

ВЗДЕРГИВАТЬ несов. см. вздернуть.

ВЗДЕРНУТАЙ 1. прич. от вздернуть; 2. прил. жоқары кетерген; ~ нос таңқы мұрын.

ВЗДЕРНУТЬ сов. 1. что, разг. (поднять) жоқары кетериү, жоқары тартыу; 2. кого-что, разг. (повесить) асыў, дарга асыў.

ВЗДОР м. разг. жалған сез, бийкар сез, сандырақ, былышылды, биймөни сез, етирик; молбать ~ биймәни сезди көп айтыу, былышылдыны көбейтиү.

ВЗДОРИТЬ несов. с кем, разг. жәнжеллесінү, шатақласыу, мәлеллесінү.

ВЗДОРНЫЙ прил. разг. 1. (нелепый) мәнисиз, сандырақ, қалп, дұзы жоқ, тийкарсыз; ~ слух сандырақ гәп; 2. жәнжеллаз, шатақтыл; ~ человек жәнжеллаз адам.

ВЗДОРОЖАТЬ сов. қымбатлап кетиү, баҳасы кетерилү.

ВЗДОХ м. дәм, демин ишине тартыу, гүрсимиү; глубокий ~ терек демин алыу.

ВЗДОХНУТЬ сов. 1. однокр. аўыр демин алып қойыу, гүрсимиү; ~ свободно, ~ с облегчением 1) еркин дем алыу; 2) перен. еркин сезиү; 2. разг. (передохнуть, отдохнуть) дем алыу, тыныш табыу.

ВЗДРАГИВАТЬ несов. см. вздрогнуть.

ВЗДРЕМНУТЬ сов. разг. уйқылау, кез наиндириү, уйықлап алыу, уйқысырап кетиү, қалып кетиү.

ВЗДРОГНУТЬ сов. дирилдеу, қалтырау, шоршып кетиү, селк етиү; ~ от неожиданности қапелимде селк етиү.

ВЗДУВАТЬ несов. см. вздуть I.

ВЗДУВАТЬСЯ несов. см. вздуться.

ВЗДУМАТЬ сов. что, разг. қәпелимде ойлау, ойланыу, ой табыу, қыялланыу; ... легенди табыу; не ~й! хеш ойлама!, ядыда алма!

ВЗДУМАТЬСЯ сов. безл. кому, разг. ойланыу, ойға келиү, қыялланыу; мне ~лось сегодня пойти в театр мен бүгін театрга барыға қыялландым.

ВЗДУТИЕ с. 1. (действие) қампайыу, исіү; ~ живота қарының исійү; 2. перен. разг. (цен и т. п.) кетерип жибериү, шығарыу, асырып жибериү; 3. (принуждество) исик, торсык, исип кеткен жер.

ВЗДУТЫЙ 1. прич. от вздуть I; 2. прил. (распухший) исken, қампайған; 3. прил. перен. разг. кетерилген, шықкан; ~е ценны кетерилген баҳалар.

ВЗДУТЬ I сов. что 1. безл. (раздуть) қампайтыу, исип кетиү; у меня вздуло щёку мениң жағым исип кетти; 2.

перен. разг. (чрезмерно повысить) кетерип жибериү, шығарыу, асырып жибериү; ~ ценны баҳаны кетерип жибериү; 3. разг. (разжечь) уплем жандырыу; ~ оғонь отты уплем жандырыу.

ВЗДУТЬ II сов. кого, прост. (побить) урыва, урыш таслау, сабау.

ВЗДУТЬСЯ сов. разг. 1. кетерилү, тасыу, көбейнү, тасып кетерилү; река ~лась от проливных дождей қатты жауынан дэрья тасыды; 2. (распухнуть) қампайыу, исиу; щека ~лась от укуса пчелы хэрре шағып шекем исип кетти; 3. перен. разг. (о ценах и т. п.) асып кетиү, кетерилү.

ВЗДЫБИТЬ сов. кого артқы аяқларында тикке турғызыу; ~ коня атты артқы аяқларында тикке турғызыу.

ВЗДЫМАТЬ несов. что кетериү, аспанга шығарыу; ~ пыль шаң кетериү.

ВЗДЫМАТЬСЯ несов. кетерилү, жоқары шығыу.

ВЗДЫХАТЕЛЬ м. шутл. ашық, сыртынан ашық болыұшы.

ВЗДЫХАТЬ несов. 1. қайғырыу, демин алыу, сууық демин алыу, гүрсимиү; тяжело ~ аўыр демин алыу; 2. по ком-чём, о ком-чём (тосковать, грустить) қайғырыу, муңайыу, сағыныу; 3. по ком, перен. разг. (быть влюблённым) ашық болыу, сүйү.

ВЗИМАНИЕ с. өндирис алыу, төлетиү; ~ налогов салықларды төлетиү.

ВЗИМАТЬ несов. что өндирис алыу, жынынайу; ~ штраф штраф өндирис.

ВЗИРАТЬ несов. на кого-что, уст. қарау, назер салыу.

ВЗЛАМЫВАТЬ несов. см. взломать.

ВЗЛЕЛЁТЬ сов. 1. кого-что (вырастить, воспитать) есириү, бағыу, әлпешлеү, еркелетип есириү, тәрбиялап есириү; 2. что, перен. өзинде саклау, түдүрү; ~ надежду умит туудырыу.

ВЗЛЕТ м. 1. (действие) ушыу, кетерилү; 2. перен. кетерилген, алып ушыушылық; ~ творческой мысли творчествомың алып ушыушылығы.

ВЗЛЕТАТЬ несов. см. взлететь.

ВЗЛЕТЕТЬ сов. 1. ушып кетерилү, ушып кетиү, ушып шығыу, ҳаўалап ушыу; ~ на воздух 1) (от взрыва) жарылып үйран болыу; 2) перен. кули кекке ушыу; 2. перен. разг. тез кетерилип шығып кетиү, атлышип шығыу, қустай ушып кетиү; ~ по лестнице басқыштай тез кетерилип шығып кетиү.

ВЗЛЕТНЫЙ прил. ав. ушатуғын, ушыға арналған; ~ая площадка ушыға арналған майданиша.

ВЗЛОМ м. бузыу, сындырыу; ~ замка құлпыты бузыу; крάжа со взломом бузып исленген урлық.

ВЗЛОМАТЬ сов. что 1. бузыу, бузып ашыу, сындырып ашыу, бузып үйран етиү; ~ пол подлы бузыу; ~ дверь қапыны бузып ашыу; 2. воен. (прорвать) бузып етиү; ~ оборону противника душпаниның корғанын бузып етиү.

ВЗЛОМЩИК м. бузып ашыушы уры-

ВЗЛОХМАТИТЬ сов. что уйпа-жуйпа етиү, уйпалаү.

ВЗЛОХМАТИТЬСЯ сов. уйпа-жуйпа болыү, уйпаланы; волосы ~лись шашлар уйпаланып кетти.

ВЗЛОХМАЧЕННЫЙ 1. прич. от взлохмачить; 2. прил. уйпа-жуйпа болған, уйпаланған; ~ая собақа уйпа-жуйпа болған ийт.

ВЗЛОХМАЧИВАТЬ несов. см. взлохмачить.

ВЗЛОХМАЧИВАТЬСЯ несов. см. взлохмачиться.

ВЗМАХ м. қағыү, силтеү, сермеү; ~ крәльев қанат қағыү.

ВЗМАХИВАТЬ несов. см. взмахнуть.

ВЗМАХНУТЬ сов. чөм қағып жибериү, қағыү, силтеү, сермеү, силтеп қалыү, силтеп жибериү, сермен жибериү; ~ крәлом қанатын қағыү; ~ кнутом қамшыны сермен жибериү; ~ руками қолын силтеү.

ВЗМЕТ м. с.-х. сүриү, айдаү; ~ зәби шүдигөр айдаү.

ВЗМЕТНУТЬ сов. и однокр. 1. что (стремительно поднять, подбросить) бирден кетериү, кетерип таслаү, шыңғытып жибериү; 2. чөм (взмахнуть) силтеп жибериү, қағып таслаү.

ВЗМЕТНУТЬСЯ сов. бирден кетерилиү, кетерилиү; ракёта ~лась в небо ракета аспана бирден кетерилид.

ВЗМЕТЬВАТЬ несов. см. взметнуть.

ВЗМЕТЬВАТЬСЯ несов. см. взметнуться.

ВЗМОКНУТЬ сов. разг. ығалланыу, ҳел болыү, терлеп кетиү; у мені спинә ~ла арқам терлеп кетти.

ВЗМОЛИТЬСЯ сов. о чём жүдө өтиниү, жалбарыныу; ~ о пошаде кешиrim сорап өтиниү.

ВЗМОРЬЕ с. теңиз жағасы, теңиз шети, теңиз бойы.

ВЗМЫВАТЬ несов. см. взмыть.

ВЗМЫЛЕННЫЙ 1. прич. от взмылить; 2. прил. (покрытый пеной) кебикленген, ак кебик болған, қатты терлеген; ~ конь ак кебикке түскен ат.

ВЗМЫЛИВАТЬ несов. см. взмылить.

ВЗМЫЛИВАТЬСЯ несов. см. взмылиться.

ВЗМЫЛИТЬ сов. кого ак кебигин шығарыү, қатты терлеү, терге батырыү; ~ конь аттың ак кебигин шығарыү.

ВЗМЫЛИТЬСЯ сов. (о лошади) ак кебиги шығыү, қатты терлеү, терге батыү.

ВЗМЫТЬ сов. ушып кетерилиү, жоқары ушып; самолёт ~л под облака самолёт булттың астына ушып кетерилид.

ВЗНОС м. 1. (платеж) төлеү; србчный ~ қыстаулы төлеү; 2. взнос; членские взносы ағазалық взностар; вступительный ~ кириү взносы.

ВЗНУЗДАТЬ сов. 1. кого жүүенлеү, айызылы салыү; нокталаү; ~ лошадь атты жүүенлеү; 2. кого-что, перен. разг. бағындырыү, жүүенлеү, еркине жибермей.

ВЗНУЗДЫВАТЬ несов. см. взнудзать.

ВЗО- приставка (см. взв²) «вз»+орнына «й» алдында ҳэм басқада даүссүзлар би-

рикелеринде қолланылады, мыс.: взорваться жарылыу.

ВЗОБРАТЬСЯ сов. на кого-что өрмелөш шығыү, тырмасып шығыү, жоқары кетерилиү.

ВЗОЙТИ сов. 1. на что (подняться) кетерилиү, шығыү; ~йти на гору таўға шығыү; 2. шығыү; солнце ~шлб күн шықты; 3. (прорасти) есип шығыү, көгерип шығыү, кетерилиү, көгерү.

ВЗОР м. 1. нэзер, қараү, тигилиү, кез жибериү; оқиүттөрүзүп взбром нэзер салыү; 2. мн. взбром перен. итибар, кеүил, дыққат, кызыгыү; взбром всех были прикованы к этим событиям ҳәммениң дыққаты бул ўакыллар менен бәнт болды.

ВЗОР||АТЬ сов. 1. что жарып жибериү, жарып сындырып, бузып; ~ать лёд мұзды жарып бузып; 2. кого-что, перен. разг. (возмутить) жинин келтириү, қатты ашыу-ландырып, жанына тийиү, бирден қызып кетиү; его грубость ~алá мені оның турпайылығы мениң жаныма тиди.

ВЗОРВ||АТЬСЯ сов. 1. жарылып, жарылып белеклениү, жарылып бузылып; бомба ~алась бомба жарылды; мост ~алась кепир жарылып бузылды; 2. перен. разг. (возмутиться) жини келиү, қатты ашыу-ланып, жанына тийиү, бирден қызып.

ВЗРАСТИТЬ сов. кого-что өсириү, тәрбиялап шыгарып.

ВЗРАЩИВАТЬ несов. см. взрастить.

ВЗРЕВЕТЬ сов. өкирнү, өкирп жибериү, бақырып жибериү; үарылдан жибериү; гүрилден жибериү (о моторе).

ВЗРЕЗАТЬ сов. что жарып, тилиү, жарып жибериү, кесип таслаү, тилип жибериү; ~ арбуз гарбызды тилиү.

ВЗРЕЗАТЬ несов. см. взрезать.

ВЗРЕЗЫВАТЬ несов. см. взрезать.

ВЗРОСЛЁТЬ несов. разг. үлкейиү, ер жетиү, есейиү.

ВЗРОСЛЫЙ прил. 1. үлкейген, ер жеткен, есейген, егеде; ~й юноша ер жеткен бала; 2. в знач. сущ. м. взрослый и ж. взрослая үлкен; ~е и дёти үлкенлер ҳәм балалар.

ВЗРЫВ м. 1. жарылып, партлаү; ~ снаряда снарядтың жарылыбы; 2. перен. гүүлдең, дүү; ~ аплодисментов гүүлдеген қол шапатлаүлар; 3. (звук) партылды; раздался; ~ партылды еситилди.

ВЗРЫВАТЕЛЬ м. воен. жарыш (мина-да, бомбада ҳәм т. б.).

ВЗРЫВАТЬ I несов. см. взорвать.

ВЗРЫВАТЬ II несов. см. взрвать.

ВЗРЫВАТЬСЯ несов. см. взорваться.

ВЗРЫВН||БИЙ прил. 1. жарылып..., жарылатуғын, жарылып; ~ая волна жарылып толқыны; 2. лингв. партлаушы; ~ые согласные партлаушы даүссүзлар.

ВЗРЫВЧАТКА ж. разг. жарылғыш заттар.

ВЗРЫВЧАТЫЙ прил. жарылғыш, жарылатуғын; ~е вещества жарылғыш заттар.

ВЗРЫТЬ сов. что қазыү, аударыү, қазып таслаү, қазып аударыү; ~ землю жерди қазып аударыү.

ВЗРЫХЛИТЬ сов. что, чём жумсартыў, босатыў, кептленеў, аударыў; ~ почву жерди аударыў.

ВЗРЫХЛЯТЬ несов. см. взрыхлить.

ВЗЬ- приставка (см. взъ) «взять, орнына се, то, я» даўыслы сеслериниң алдында қолланылады, мыс.: **взъяриться** қөхэрлениў.

ВЗЬЕДАТЬСЯ несов. см. взъестись.

ВЗЬЕРШИВАТЬ несов. см. взъершить.

ВЗЬЕРШИТЬ сов. кого-что, разг. үрпейтип жибериў, тикирейтип таслаў; ~ волосы шашларын үрпейтип жибериў.

ВЗЬЕСТЬСЯ сов. на кого-что, прост. ашыулынып изине тусиў, мужиж қоймаў.

ВЗЫВАТЬ несов. к кому-чemu, о чём шакырыў, жалбарыныў, өтиниў, сораныў; ~ о помощи жәрдемге шакырыў.

ВЗЫГРАТЬ сов. 1. (разыграться — о животных) ойнаңышы; 2. (о море, ветре) буркасынлаў, толкынлаў.

ВЗЫСКАНИЕ с. 1. (действие) төлетиў, өндирп алыў; ~ штрафа штраф төлетиў; 2. (наказание) жаза, сөгис, жазалаў; наложит ~ жазага тартыў, жаза бериў.

ВЗЫСКАТЕЛЬНОСТЬ ж. қатты талап етиўшилик, құшлы талап қойыўшылық.

ВЗЫСКАТЕЛЬНЫЙ прил. қатты талап етиўши, талабы құшлы; ~ критик талабы құшлы критик.

ВЗЫСКАТЬ сов. 1. что, с кого төлетиў, өндирп алыў, талап етиў; ~ скать долг қарызы өндирп алыў; 2. с кого-чего, за что и без доп. (наказать) жазалаў, жуўапқа тартыў; ◇ не ~ щите кеширициз, кеүлицизге келмесин.

ВЗЫСКИВАТЬ несов. см. взыскать.

ВЗЯТИЕ с. алыў, алныў; ~ крепости қорғаның алныўы.

ВЗЯТКА ж. 1. (подкуп) пара; браты ~и пара алыў; давать ~у пара бериў; 2. (в карточной игре) кесиў, кесип алыў.

ВЗЯТОК м. табыў, жыйм (харренің бир үшін кепткендеги ажелген балы).

ВЗЯТОЧНИК м. парахор.

ВЗЯТОЧНИЦА женск. от **взяточник**.

ВЗЯТОЧНИЧЕСТВО с. парахорлық.

ВЗЯТЬ сов. 1. кого-что алыў; ~ть билеты в театр театра билет алыў; ~ть книгу у товáрища жолдастынан китап алыў; 2. кого-что қабыл етиў, алыў; ~ть кого-л. на работу биреüди жумыска қабыл етиў; 3. кого-что (овладеть, захватить) алыў, басып алыў; ~ть власть власти алыў; ~ть в плеин бенде етип алыў, тутқынға алыў; ~ть под стрáжу қамаққа алыў, тутқынға алыў; ~ть город қаланы алыў; 4. (о направлении) бағыт алыў, бет бурсы, бет алыў, қарай журиў, бурсышыў; ~ть вправо он төрекпе қарай журиў; 5. что (отнять) алыў; ~то возьмет много времени был кеп ўакытты алады; 6. что, разг. (вывести заключение, решить) табыў, алыў; с чего ты это ~л сен буны қалай тапты?; ◇ ~ть слово 1) (на собрании) сез алыў; 2) с кого-л. биреüди ўедесин алыў; ~ть в жёны қатынлыққа алыў; ~ть в скобки скобканың ишине алыў; ~ть кого-л. под руку биреüди қолтығынан услап журиў; ~ть кого-л. в свидетели биреüди гүя тутыў; ~ть высо-

кую иоту жоқарғы нотаны алыў; ~ть верх үстем келиў, басым келиў; ии дать ни взять тап дэл өзи; наша ~ла! бизики жеңди!; ~ть на себя ответственность жуўапкершиликті өз устине алыў; ~ть барьёр спорт. иркништи алыў; он ~л да и уехал ол алды артына қарамай кетти де қалды.

ВЗЯТЬСЯ сов. 1. за что (начать делать) колга алыў, кирисиў; ~ться за работу иске кирисиў, жумыса кирисиў; ~ться за перо шығарма жазыўға кирисиў; ~ться за книгу оқыуға кирисиў; 2. за кого-что услаў, уласыс; ~ться за руки қол уласыс; ~ться за край стола столдың шетинен услаў; 3. (обязаться) алыў; ўде бериў, мойынлаў; он ~лся написать статью в журнале ол журналға мақала жазып беріўди мойнына алды; 4. (появиться) пайда болыў, табыль; откуда у тебя взялась эта книга? был китап сенде қайақтан пайда болды?; ◇ ~ться за ум акылы ениў, ақылға келиў, ақыллы болыўға кирисиў; откуда ни возьмись топпа торыстан, қапелмиде.

ВИДУК м. видук (өткел ушын құрылған көпір).

ВИБРАТОР м. вибратор (тербелій ҳарекетин довреметуғын ғасап).

ВИБРАЦИЯ ж. физ., муз. вибрация, тенселий, тербелій, қалтыраў.

ВИБРИОН м. вибрион (иймейген таяққа якын утирге құсанган бактерия).

ВИБРИРОВАТЬ несов. вибрация жасаў, тенселий, тербелій, қалтыраў.

ВИВИСЕКЦИЯ ж. вивисекция (илимий изертлөй мақсети менен тири организмди соыйы).

ВИГОНЬЕВЫЙ прил. текст. вигонь...; вигоньнан жасалған; ~е ноский вигонь носилери.

ВИГОНЬ ж. вигонь (1. зоол. жумсақ жұнли ҳайдан; 2. пакта менен жұн арасасынан гезлемде ҳам ийшилгас сабак). ♀

ВИД I м. 1. (внешность, внешний облик) көринис, түр, түс, шырай; ажар, келбет; сықыл, сымбат; дом имейт хорбший ~ жайдац көриниси жақсы; общий ~ жалпы көринис; ~ сбоку қаптал көринис; у него здорб өй ~ онын тури жақсы; принять серьезный ~ өзин салмақты тутиў; с учёным видом илимпаз сымбаты менен; иа ~, по виду, с виду сыртынан, сыртын көринисине қарай; 2. (состояние) түр; он вернулся в жалком виде ол адам қарағызын түрде қайтып келди; в исправленном виде дүзетилген түринде; 3. (пейзаж) көринис; сүүрет (нарисованный); из окна открывался ~ на горы терезеден тау көриниси көзге түсип турды; 4. көз алды, көзге тусиў; на ~у в всех ҳәммениң көз алдында, ҳәммениң көзинше, ҳәммениң кезине түскенше; быть на ~у көзге тусиў, көрнекли жағдайда болыў; скрыться из виду көзге түспеў; терять из виду 1) козден гайын болыў; 2) (не иметь сведений) хабары болмаў, бийхабар болыў; 5. мн. виды (предположения, намерения, планы) түр, шама; виды на урожай өнимниң түри; виды на будущее келешектиң шамасы; иметь виды

на кого-что-л. бир мақсет пенен үмит етиү; \diamond в виде 1) (наподобие чего-л.) көри-нисинде, мегзес, түрінде; 2) (в качестве чего-л.) бир наре сегінде; для вида көрсетіү ушын, көз бояй ушын; видаты вида көпти көриү, көп наре сени бастан кешириү; дёлать ~ жегилениү; под видом 1) чего-л. бир бәне тауып; 2) кого-л. басқа биреү болып; не подать виду сыр билдиримеү, сезидирмеү; имет в ~у кого-что-л. 1) (подразумевать) есінде саклау, оға алай; 2) (учитывать) нәзерде тутып, еске алай; 3) (иметь намерение) мақсет етиү, қыял етиү; упустить из виду умытып кетиү, ядтан шырып кетиү; ни под каким видом ҳасла, хеш қашан, хеш бир, қандай болмасын; ставить на ~ кому-л. алдын ала ескертпік қойып, кейис берип, ескертпік берип.

ВИД II м. 1. (разновидность) түр; 2. биол. түкім, тур; ~ растений өсими-ликлердің тури; 3. лингв. түр, көринис; совершенный ~ аяқланған көринис; несовершенный ~ тамамланған көринис.

ВИДАННЫЙ 1. прич. от видать 1; 2. прил. разг.: ~ое ли это дёло? усындан да болмақ бола ма?

ВИДАТЬ I несов. (неоднократно видеть, встречать) талай кериү, талай ушырасыў; \diamond видал?, видали? прост. көрдин бе?, сезидиң бе?, байқадың ба?; где это видано? был не деген?, бундайды қайда көрдиниз?

ВИДАТЬ II прост. 1. безл. в знач. сказ. (видно) көриниү; ничего не ~ хеш наре көрип болмайды; отсюда хорошо ~ усы жерден жақсы көринеди; 2. в знач. вводн. сл. белким, шамасы, мүмкин; он ~, весёлый человéк ол, шамасы, хош кеүили адам болыў тийис; \diamond от земли не ~ бойы бир қарыс.

ВИДЕНИЕ с. көриниү; отчётливое ~ анық көриниү.

ВИДЕНИЕ с. елес, елеслеп көринген наре; тус (сновидение).

ВИДЕТЬ несов. 1. (иметь зрение) кериү; 2. кого-что кериү; ~ть своими глазами из көзи менен кериү; рад вас ~ть сизди көргениме күйаныштыман; ~ть во сне тусинде кериү; 3. кого-что (встречать) ушырастырып, кериү; он давнo не ~л своих товáрищей ол жолдастырып; 4. что (наблюдать, испытывать) кериү; ~ть много страданий көп жәбир кериү; 5. что (понимать) сеziү, тусиниү, билиү; я вижу свою ошибку мен өзимин қатемди сеземен; я вижу, с кем имею дёло ким менен ис алып баратынылығымды билип турман; 6. кого-что (считать, принимать) табыу, қабыл алай, тусиниү, санау, еспалау; ~ть себя взрослым өзин үлкен деп санау, өзин жасы бар деп еспалау; ~ть всё в мрачном свете хәммесин кеүилсиз турде кериү; 7. кого-что (представлять) елеслетиү, көз алдына келтириү; я вижу его как живого мениң көз алдында ол тиридей болып елеслеп тур; 8. кого-что, в ком-чём (считать, находить) еспалау, кериү, сезиү; я не вижу в этом ничего особенного мен бунда таң

қаларлықтай хеш нәрсени сезип турғаным жок; \diamond видиши, видите, видиши ли, видите ли в знач. вводн. сл. көрип турсаң гой, көрип турсаң ба; как видите в знач. вводн. сл. байқап турсыз, көрип турсыз гой; ~ть насквозь кого-л. ишки сырын билиү, биреүдиң ойындағысын билиү; ~ть не могу кого-что-л. көргим келмейди, етим түршигеди; не ~ть свёта (вольного) 1) (быть очень занятым) колы тиймей, жұмыс пенен бәнт болыў; 2) (очень страдать) огада қынналыў.

ВИДЕТЬСЯ несов. 1. с кем-чем и без доп. (встречаться) ушырасып түрүү, жолыбысып түрүү, көрисип түрүү; мы часто ~имся бизлер жийи ушырасып туралыз; 2. кому-чему (представляться) көриниш түрүү, билинип түрүү, сезилип түрүү; ему ~ится, что... оған... сезилип тур; 3. кому-чему, безл. (во сне) ениү, көриниү, ҳаян берип.

ВИДИМО вводн. сл. шыгар, мүмкин, бәлким, итимал; он, ~, не придет ол, мүмкин, келмес, ол келмейтуын шыгар

ВИДИМО-НЕВИДИМО нареч. разг. жуде көп, есап-саны жок; народу в театре было ~ театрда адам жуде көп болды.

ВИДИМОСТЬ ж. 1. (различаемость) көре алышылық, көриү мүмкиншилиги, көриниүшилик, көринис; в ясную погоду ~ь лучше хай ашық күни барлық наре айқын көринеди; 2. разг. (внешнее подобие) көриниүшилик, көринис; это только одна ~ь был тек сыртық көринис; \diamond для ~и көзебаға, көз бояй ушын; по всей ~и в знач. вводн. сл. дұрысын айтқанда.

ВИДИМЫЙ 1. прич. от видеть; 2. прил. (доступный зренiu) көринетуын, көринип турған, көринген; ~ый горизонт көринетуын горизонт; 3. прил. (очевидный) көринип турған, айқын, ашықтан-ашық, белгили; без ~ой причины көринип турған себеп болмайтын; 4. прил. (кажущийся) көринген сыйқылы, елеслеп турған сыйқылы.

ВИДНЕНЬСЯ несов. көриниү; көриниш түрүү; вдаль ~лись горы узакта таулар көринди.

ВИДНО 1. безл. в знач. сказ. сезилип түрлүү, көрйинип түрлүпти, билинип түрлүпти; отсюда ~ всю деревню усы жерден айылдың барлығы көринип түрлүпти; 2. безл. в знач. сказ. (светло) жақты; несмотря на сумерки было еще хорошо ~ геогимни түскенине қарамастан еле әдеуирак жақты еди; 3. безл. в знач. сказ. (заметно) белгили болып түрлүпти, көринип түрлүпти; было уже ~, что он нездоров оның науқас екенлиги элле қашан белгили болды; 4. в знач. вводн. сл. разг. болса керек, болыўға тийис, шыгар; ~, он уже уехал ол элле қашан кеткен болса керек; \diamond ни згi не ~ тас қараңғы, тас түнек.

ВИДНЫЙ прил. 1. (видимый) көринетуын, көзге түситетуын; белгили; на ~ом месте көринетуын жерде; вдаль видны горы узакта таулар көринеди; 2. перен. көрнекли, эхмийетли, атаклы, мәлім; ~ый учёный көрнекли илимпаз; занимать

~ый пост эхмийетли жумыс орнында болыу; 3. перен. разг. (статный) сымбатлы, турпатлы, бойшан; ~ый мужчина сымбатлы киси.

ВИДОВОЙ I прил. көринис көрсететүүн, көринисли; ~ фильм тәбият көринислерин көрсететүүн фильм.

ВИДОВЛОЙ II прил. I. биол. түр-тукым; ~ые признаки түр-тукым белгилери; 2. грам. түр; ~ые различия глагола фейлидиц түрлери бойынша айырмашылыклари.

ВИДОИЗМЕНЕНИЕ с. 1. (действие) тури өзгерилиүү, өзгертилген түр, түрин өзгертиүү; ~ растений өсимликлердин түрин өзгертиүү; 2. (разновидность) бир түри, баска түр.

ВИДОИЗМЕНЕТЬ сов. кого-что түрин өзгертиүү, түрин өзгертип жибериүү; он ~л первоначальный проект ол дәслепки проектты өзгертип жиберди.

ВИДОИЗМЕНЯТЬСЯ сов. тури өзгерилиүү, тури өзгертилиүү.

ВИДОИЗМЕНЯТЬ несов. см. видеоизменять.

ВИДОИЗМЕНЯТЬСЯ несов. см. видеоизменяться.

ВИДООБРАЗОВАНИЕ с. биол. түр дерелиүү, түр пайда болыу (животных); түкүм пайда болыу (растений).

ВИДЫВАТЬ несов. разг. многокр. см. видеть; 2; ~л ли ты что-нибудь подобное? усыпидай нарсени көргөнин бар ма?

выйжу, видишь *наст. вр.* от видеть.
выйжусь, видишься *наст. вр.* от видеться.

ВИЗА ж. виза (1. бир мамлекетке барып ямаса оннан кетишүү ушын берилген рухсат; 2. қандай болмасын бир документке қойылатын гүйделандырышы белги).

ВИЗАВИ 1. нареч. қарама-қарсы, бетпебет; 2. в знач. сущ. м. и ж. нескл. қарсы алдындағы адам.

ВИЗГ м. шырылды, ашши дауыс, шырылдау, шүүшүлдү, уү-шүү; қаңсылау; ~ собаки итигүү қаңсылау; дети побдяли ~ балалар уү-шүү болды.

ВИЗГЛНЫЙ прил. шыңғырған, ашши дауысы, уү-шүүлү, бағырауы; қаңсылағыш; ~ голос ашши дауыс; ~ поросёнок бағырауык торай.

ВИЗЖАТЬ несов. шыр етиү, ашши дауыс шығарыү, шырылдау, уү-шүү болыу; шүүлдәу; қаңсылау.

ВИЗИГА ж. кул. визига (бекире балықтарының омыртқаларынан таярланатын азық).

ВИЗИРОВАНИЕ I с. визалау, виза бериү, виза койыу; ~ паспорта паспортты визалау.

ВИЗИРОВАНИЕ II с. нышанаға туўрылау, нәзерлеу, бағдарлау; ~ с помощью оптических инструментов оптикалық куралларышын жардеми арқалы бағдарлау.

ВИЗИРОВАТЬ I сов. и несов. что визалау, виза бериү, виза койыу; ~ документты визалау.

ВИЗИРОВАТЬ II сов. и несов. что нышанаға туўрылау, нәзерлеу, бағдарлау; ~ какую-л. точку бир точканы нышанаға туўрылау.

ВИЗИРЬ м. ўээир.

ВИЗИТ м. 1. визит (рәсми түрде учирасыүү, жолығысыүү); ~ вежливости сыйайлық визит; нанестій ~ визит ислеу; 2. аўырлуга барыу, науқасқа барыу; ~ врач врача вратың аўырылға барыу.

ВИЗИТНЫЙ прил. визит..., визитке арналған; ~ая карточка визит карточки.

ВИКА ж. с.-х. вика (бүршақлы жем есмлик).

ВИКТОРИНА ж. викторина (саудалларга жүйел берип ойнайтуғын ойын); литература ~ әдебий викторина.

ВИЛКА ж. 1. вилка, шанышқы; 2. тех. вилка; велосипедная ~ велосипед вилкасы.

ВИЛЛА ж. вилла (қала сыртына салынған бағ-шарбақы жай).

ВИЛБОК м. домалақ капуста, капустаңың басы.

ВИЛООБРАЗНЫЙ прил. жаба сыйқлы, айыр сыйқлы, ашалы.

ВИЛЫ только мн. жаба; желёные ~ы темир жаба; ◇ это ещё ~ами на воде писано погов. куры гәп, иске аспайтуғын нарсе (соотв. үйдеги сауданы базардағы нырк бузады).

ВИЛНҮҮТЬ сов. и однокр. см. вилить.

ВИЛЯТЬ несов. 1. чем қысаңлау, былғаңлатыу, былғау, былғаңлатып койыу; ~ть хвостом 1) күйрүгүн былғаңлатыу; 2) прост. (заискивать) айланышқаңлау, жагының, жағымгизланыу; 3) прост. (химрить, лукавить) хүйле қылый, жегилениү; 2. (извиваться) айланыу, айланыш болыу; дорбә ~ет жол айланыш болып тур; 3. перен. разг. қызыңлау, жегилениү; не ~й, а говорят прямо қызыңламай шыныңды айт.

ВИНДА ж. 1. (проступок) гұна, айып, жазық; загладить ~у айыпты жууып шайыу; признать свою ~у өз айыбын мойнына алыу; свалить ~у на кого-л. гұнаны басқа биреүге айдарыу; 2. себеп, кесир; по чье-л. ~е биреүдиң себебинен; это не по моей ~е был мениң себебинен емес.

ВИНЕГРЕТ м. 1. винегрет (турли овоощтан исленген айқат); 2. перен. разг. былғасык, былык.

ВИНТЕЛЬНЫЙ прил.: ~ падеж грам. таблицы спелеоуи.

ВИНИТЬ несов. кого-что, в чём гұналау, айыплау.

ВИНИТЬСЯ несов. в чём, уст. гұналаныу, айыбын мойнына алыу, кеширип сорау.

ВИНННЫЙ прил. шарап..., шарапқа арналған, вино..., виноға арналған; ~ый запах вино ийиси; ◇ ~ый камень 1) вино тасы (жузим сүүн ашытқандагы шөгинді); 2) (отложение на зубах) тистеги тас; ~ая ягоды энжир.

ВИНО с. шарап, вино; молодое ~ жас вино; красное ~ қызыл шарап; десертное ~ десерт шарап, мазалы вино; сухое ~ жузим шарап; креплое ~ күштейтилген вино; выдержанное ~ көп сақланған вино.

ВИНОВАТНЫЙ прил. 1. (виновный) гұналы, гұнакар, айыплы, жазалы; быть ~ым в чём-л. бир нәрседе айыпты болыу; быть ~ым перед кем-л.; биреүдиң алдын-

да гүнакар болыу; он не ~ в том, что слу-
чилось усы болған нөрсө ушын ол гүнакар
емес; кто в этом ~? буган ким айыплы?;
2. айбын сезген, гуналы болған; ~ое лицо
гүнасы сезилип турған түр; ◇ ~! (извините)
кеширициз!, кеширерсиз!

ВИНОВНИК м. 1. гүнакар, айыпкер, жа-
зыкли; ~ преступления қылымстың айып-
кери; 2. себепкер; ~ торжества салта-
ннаттың себепкери.

ВИНОВНИЦА женск. от **вино́вник**.

ВИНОВНОСТЬ јж. гүнакарлық, айыпкер-
лик, айыптылық; стёпень ~и гүнакарлық
дережеси; установить ~ь кого-л. биреүдиң
гүнакарлығын анықлау.

ВИНОВНЫЙ прил. 1. гуналы, айыплы,
жазыкли; признать кого-л. ~м биреүди
гуналы деп табыў; чўствовать себя ~м
в чём-л. бир иште өзинин айыплы екенин
сезиў; 2. в знач. сущ. м. **вино́вный** и ж.
вино́вная гуналы адам, айыплы киси.

ВИНОГРАД м. жұзим (есимлик ҳәм
мийе); дайкій ~ жабайы жұзим; сбор ~а
жузимиң жыйнау.

ВИНОГРАДАРСКИЙ прил. жұзимши-
лик.

ВИНОГРАДАРСТВО с. жұзимшилик,
жұзим егишшилик, жұзим өсиришши-
лик.

ВИНОГРАДАРЬ м. жұзимши, жұзим
егиүши.

ВИНОГРАДИНА ж. разг. бир дана жұ-
зим.

ВИНОГРАДНИК м. жұзим бағы, жұзим-
лик.

ВИНОГРАДНЫЙ прил. жұзим...; жұ-
зимнен испенген, жұзимнен шығарыл-
ған; ~ая лоза жұзим үрқаны; ~ая гроздь
жұзим солқымы; ~ое винб жұзимнен ис-
ленген вино.

ВИНОДЕЛ м. вино ислеүши, шарап ис-
леүши, вино таярлаушы.

ВИНОДЕЛИЕ с. вино ислеў, вино ислеп
шығарыў, виношылық, шарап ислеүши-
лик.

ВИНОДЕЛЬЧЕСКИЙ прил. виношылық,
вино ислеп шығаратуғын, шарап таярлай-
туғын; ~ район вино ислеп шығаратуғын
район.

ВИНОКҮР м. винокур (*спирт, арак*
ислеп шығарышы).

ВИНОКҮРЕНИЕ с. винокурение (*спирт,*
арак ислеп шығарыш).

ВИНОКҮРЕННЫЙ прил. спирт, арак
ислеп шығаратуғын; ~ завод спирт, арак
ислеп шығаратуғын завод.

ВИНОТОРГОВЛЯ ж. вино саудасы,
арак-шарап сатыў.

ВИНТ м. 1. винт; голбека ~а винтиң
басы; 2. (судна или самолёта) пәрк, винт;
воздушный ~ хауба периги; 3. в знач. нареч.
винтом разг. бурандалы болып, ийрети-
лип, бүдәқланып, таўланып.

ВИНОВКА ж. мылтық; малокалиберная
~ киши калиберли мылтық.

ВИНОВЛЮЙ прил. (снабжённый вин-
том) винтил, бурамалы, таўламалы; ~бй
стул винти бар стул; 2. (спиральный) бу-
ранда сияқлы, таўланба сияқлы, айлан-

балы, ийретилген; ~ая лёстница айланбалы
басқыш; 3. (приводимый в движение вин-
том) винтил, винт арқалы.

ВИНОВОЧНЫЙ прил. мылтық..., мыл-
тықтың; ~ патрон мылтық патроны.

ВИНООБРАЗНЫЙ прил. винтил, бу-
рандалы, таўланбалы.

ВИНОРЕЗНЫЙ прил. тех. винтил жол
кесетуғын, буранда кесетуғын, шегеге
буранда кесетуғын; ~ станок буранда кесе-
туғын станок.

ВИНЬЁТКА ж. виньетка (китапларды,
алибомларды бәзейгө жасалған кишикене
сүйрет).

ВИOLONЧЕЛИСТ м. виолончелист, ви-
олончельши.

ВИOLONЧЕЛЬ ж. виолончель (музы-
калық асбап).

ВИРАЖ I м. 1. вираж (*самолёттың, ке-
мениң, автомобилдің, велосипедтің кела-
тырган бағытынан қырынлап бурлып*
кетиүү); делать ~ажи виражлар ислеў;
2. бурлыў, айланыў, крутой ~ажик тик
бурлыў.

ВИРАЖ II м. фото вираж (*фотоқағазға*
*тусирилген сүйретти жууыў ушын арнал-
ған ертиндиди*).

ВИРТУОЗ м. 1. (*музыкант*) виртуоз
(*өз энерин шебер ийелеген музыкант*);
2. перен. (*мастер своего дела*) өз өнериниң
асқан шебери, өз өнериниң устасы.

ВИРТУОЗНОСТЬ ж. 1. виртуозлық;
~ исполнения атқарыудың виртуозлығы;
2. перен. (*в каком-л. деле*) аса шебер-
лик, асқан усталык.

ВИРТУОЗНЫЙ прил. 1. виртуоз..., вир-
туозлық; ~ая игрá на скрипке скрипкада
виртуозлы ойнаў; 2. перен. (*чрезвычайно*
искусственный) аса шебер, асқан уста.

ВИРУС м. мед. вирус (*жүқпалы*
*ауырыуды қоздыратуғын кишикене микро-
организм*); ~ гриппа грипптік вирусы.

ВИСЕЛИЦА ж. дар, дар аашы.

ВИСЛЁТЬ несов. 1. асылып түрүў, или-
нип түрүў; над столом ~йт лампа лампа
стол үстинде илилип тур; 2. (*быть вые-
щенным*) илиў, жабыстырыў, қағыў; на сте-
не ~йт объявление дийүалда дағаза қысты-
рыўлы тур; 3. (*нависает*) ентерилиў;
скалы ~йт иад мөрем төз үстинде жар-
тас ентерилип тур; 4. колырап түрүў
(*об одежде*); үрпейип түрүў (*о волосах*);
◇ ~еть в воздухе 1) (*находиться в неопре-
делённом положении*) белгисиз жағдайда болыў;
2) (*быть необоснованным*) тийкар-
сыз болыў.

ВИСКОЗА ж. вискоза (1. целлюлозадан
алынатуғын зат; 2. жасалма жиек).

ВИСКОЗНЫЙ прил. вискоза...; вискозадан
исленген.

ВИСЛОЗАДЫЙ прил. салпы қурык;
малши (*о бараже*).

ВИСЛОУХИЙ прил. салпы кулақ; ~
щенок салпы кулақ күшик.

ВИСМУТ м. висмут (*химиялық элемент*).

ВИСНУТЬ несов. 1. (*свисать*) салбыраш-
турүў, үрпейип түрүў; 2. перен. разг.
асылыў; ~ на көм-л. биреүге асылыў;
~ на шеे у кого-л. 1) биреүдин мойнына

асылыу; 2) мойнына асылып ықласын билдириү.

ВИСОК *м.* щеке.

ВИСОКОСНЫЙ прил.: ~ год артык куни жыл (февраль айында 29 күн болатын жыл).

ВИСОЧИНЫЙ прил. щеке...; ~ая кость шеке сүйек.

ВИСОЛЬКА *ж.* разг. аспа (көркемлик шының қоюлатыгын нәрсе).

ВИСЯЧИЙ прил. аспа, аспалы, асылып туратуудын; ~ая лампа аспа лампа, аспа шыра; ~ий замок аспалы күлүп; ~ий мост аспа көпир.

ВИТАМИНИЗИРОВАННЫЙ прил. витамины, витамин қосылған.

ВИТАМИНИЗИРОВАТЬ *сов.* и несов. что витамилеү, витамин қосыу, витамин ала-ластыру.

ВИТАМИННЫЙ прил. витамин...

ВИТАМИНОЗНЫЙ прил. витаминге бай; ~ая пища витаминге бай аўкат.

ВИТАМИНЫ *мн.* (ед. витамин *м.*) витаминдер (адамның ҳам ҳайванлардың тиришилигиге пайдалы зат).

ВИТАТЬ *несов.* 1. (предаваться мечтаниям) эрманта берилүү, қыялға кетиүү, қылланыу; мысли етő ~ли далекő оның ойы аспалы қыялға кетти; 2. (незримо присутствовать) елеслетиүү, көз алдына келтириүү, айланып журиүү; смерть ~ет над ним оның устинде өлим айланып жур; ◇ ~ть в облакаах бос қыялларға берилүү.

ВИТИЕВАТО нареч. көтерилип, қопсытып, мәнерли; говорить ~ қопсытып сейлейү.

ВИТИЕВАТОСТЬ *ж.* көтерилицкилик, қопсытышылык, сөйлеүшилик, мәнерлилilik.

ВИТИЕВАТЫЙ прил. көтерицки, қопсытыланып, мәнерли; ~ слог мәнерли сөз.

ВИТОЙ прил. айналмалы, буралмалы; ~ая лестница айланбалы баскыш.

ВИТОК *м.* орам.

ВИТРИНА *ж.* витрина, көргизбе (дүкэн-дагы).

ВИТЬ *несов.* что 1. есиүү, ериүү, шыйрыүү; ~ верёвки 1) арканлар есиүү; 2) из кого-л. биреүди өз айтқанына көндириүү; 2. салыү; ~ гнездо уя салыү.

ВИТЬСЯ *несов.* 1. (о растениях) оралыу, шырматылыу, есилиү, оралып есиүү; 2. (о волосах) буйраланыу, буйра болыу; 3. (кружиться) айланыу, айланып ушып журиүү; над нами вьётся птица бизиң усти-мизде күс айланып ушып жур; 4. (о реке, дороге) ийренеү, ийретилүү, айланыш-айланыш болыу; 5. (около кого-чего-л.) айланышылау, айланышылап шықпау; собака виласыноктоң ног ийт мениң аяғымның қасынан айланышылап шықпады; ◇ пыль вьётся шаш үйрiledи.

ВИТЬЗЬ *м.* ист., поэт. батыр, март.

ВИХОР *м.* урпайген шаш.

ВИХРАСТЫЙ прил. урпайген.

ВИХРЕВОЙ прил. дубелейленген, күйинлы, боранлы.

ВИХРЕМ нареч. дубелейдей, күйиндай ағыу.

ВИХРЬ *м.* 1. дубелей, күйин, боран; снеговый ~ қарлы боран; 2. перен. тез өтип атырган, дубелейдей араласкан; в вихре событий тез өтип атырган ўакыянын ишинде.

ВИЦЕ- қоспа сөзлердин «орынбасар, жардемши» деген мәнини билдиремүүн биринши белеги, мыс.: ~-губернатор вице-губернатор.

ВИЦЕ-АДМИРАЛ *м.* воен.-мор. вице-адмирал.

ВИЦЕ-АДМИРАЛСКИЙ прил. воен.-мор. вице-адмираллык, вице-адмиралдын; ~ое звание вице-адмираллык атақ.

ВИЦЕ-КОНСУЛ *м.* вице-консул.

ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ *м.* вице-президент.

ВИЦМУНДИР *м.* уст. вицмундир (революциядан бурынгы чиновниклер кийетүүн кийимнин бир туру).

ВИШНЕВЫЙ прил. 1. шийе..., шийеден, шиели; ~ сад шийе бағы; 2. (о цвете) шийе ренли, қызыл-көкшил.

ВИШНЯ *ж.* шийе (агаш ҳэм мийџе). вишнү, вишнүш наст. вр. от **висеть**.

ВКАЛЫВАТЬ *несов.* см. вкопать.

ВКАТИТЬ *сов.* что домалатыу, жумалатып киргизиүү; ~бочку в сарай бочканы сарайга жумалатып киргизиүү.

ВКАТИТЬСЯ *сов.* кирүү, домаланып кирүү; мяч ~лся в ворота топ дөрүазага домаланып кирди.

ВКАТЫВАТЬ *несов.* см. вкатить.

ВКАТЫВАТЬСЯ *несов.* см. вкатиться.

ВКИДЫВАТЬ *несов.* см. вкинуть.

ВКИНУТЬ *сов.* что, во что ылактырыу, ишине тусириү.

ВКЛАД *м.* 1. (действие) пул салыу, ақша салыу; сделать ~ад в сберкассу аманат кассасына ақша салыу; 2. (сумма) вклад, аманат; срочные ~ады сроклы вклады;

3. перен. қосылган табыс, қоскын улес; ~ад в науку илимге қосылған улес.

ВКЛАДКА *ж.* 1. (действие) салып койыу, тығып койыу; 2. (лист) қосымша бет; цветная ~ реңли қосымша бет.

ВКЛАДНПОЙ прил. 1. вклад, салынған; ~ая сума салынған ақшаның жәми; 2. қосымша; ~бай лист в книге китаптаты қосымша бет.

ВКЛАДЧИК *м.* вкладчик (аманат кассына пул салып қойышы).

ВКЛАДЫВАТЬ *несов.* см. вложить.

ВКЛАДЫШ *м.* 1. см. вкладка 2; 2. тех. дастыкша.

ВКЛЕИВАТЬ *несов.* см. вклéить.

ВКЛЕИТЬ *сов.* что, во что желимлеп жабыстырыу, желимлеу, жабыстырыу; ~ лист в книгу бир бет қағазды китапка желимлеп жабыстырыу.

ВКЛЕЙКА *ж.* 1. (действие) желимлеу, жабыстырыу; 2. (лист) желимленген бет.

ВКЛЕПАТЬ *сов.* что, тех. кепсерлеп шегелей.

ВКЛЁПЫВАТЬ *несов.* см. вклéпать.

ВКЛИНИВАТЬ *несов.* см. вклиният.

ВКЛИНИВАТЬСЯ *несов.* см. вклинияться.

ВКЛИНИТЬ *сов.* что, во что сыналау, сына қағыу, сыналап киргизиүү; ~ доску

в щель досканы қуұысқа сыналап киргизүй.

ВКЛИНИЙТЫСЯ сов. во что 1. (войти клином) қысылып кириү; 2. перен. жарып кириү, қуұсырылып кириү; отряд ~лся в расположение противника отряд душманын турған жерине жарып кириди.

ВКЛЮЧАТЬ несов. см. включить.

ВКЛЮЧАТЬСЯ несов. см. включиться.

ВКЛЮЧАЙ предлог с вин. п. қоса есалаганда, қоса алғанда; собрали́сь все, ~ стариков гаррыларды қоса есалаганда хәммес жыйналды.

ВКЛЮЧЕНИЕ с. 1. киргизү, қосыў, тиркеў; ~ вопроса в повестку дня мәселени күн тәртибине киргизиү; 2. қосыў, тутастырыў; жағыў; жургизиў; ~ электрического тока электр тогин тутастырыў; ~ мотобра моторды жургизиў.

ВКЛЮЧИТЕЛЬНО нареч. өзин қоса, өзин қосып есалаганда; по двадцатое февраля ~ өзин қосып есалаганда жиғирмаланыш февральга шекем.

ВКЛЮЧИТЬ сов. 1. кого-что, во что киргизиў, қосыў, тиркеў; ~ кого-л. в список учащихся оқыушылардың длизимине тиркеў; ~ ибый пункт в договор келисімге таза пункт киргизиў; 2. что қосыў, тутастырыў, жағыў, жургизиў; ~ мотор моторды жургизиў; ~ свет свет жағыў, жарық беріу; ~ телефон телефонды тутастырыў.

ВКЛЮЧИТЬСЯ сов. во что қосылыў, қосылып кетиў; ~ в соревнование жарыска қосылыў.

ВКОЛАЧИВАТЬ несов. см. вколотить.

ВКОЛОТИТЬ сов. что, во что қағыў, қағып киргизиў; ~ гвоздь в стёну шегени дийдалға қағыу.

ВКОЛОТЬ сов. что, во что қадаў, қадап киргизиў, шашыў, түйреп киргизиў.

ВКОНЕЦ нареч. разг. әбден, ақыр-аяғы; он ~ измұчил меній свойми расспросами ол өзинң сораулары менен әбден мени шаршатты.

ВКОПАННЫЙ прич. от вкопать; ~ он стой как ~ кол-аяғын байлағандай қозғалмайды; он остановился как ~ ол қағып тастағандай турып қалды.

ВКОПАТЬ сов. что, во что қазып орнатыў, тикке көмиў, кемип койиў; ~ стол в землю бағанды жерге тикке көмиў.

ВКОРЕНЯТЬ сов. что сидириў, әдетке айландырыў, қөлиплестириў.

ВКОРЕНЯТЬСЯ сов. сидиў, әдет болып кетиў, қөлиплемесип кетиў.

ВКОРЕНЯТЬ несов. см. вкоренить.

ВКОРЕНЯТЬСЯ несов. см. вкореняться.

ВКОСЬ нареч. қыясына, қыйынына; сложить платок ~ шаршыны қыясына жыйнаў; вкривь и ~ см. вкривь.

ВКП(б) [Всесоюзная Коммунистическая партия (большевиков)] ВКП(б) [Пүткіл Союзлық Коммунистлик (большевиклер) партиясы] (Советлер Союзының Коммунистлик партиясының XIX съездеге дайынды аты).

ВКРАДЧИВО нареч. жағымпазлы түрде, хийлекерлик пenen, әжиллик пenen.

ВКРАДЧИВОСТЬ ж. жағымпазлық, хийлекерлик, әбжиллик.

ВКРАДЧИВЫЙ прил. жағымпаз, жағымпазлы, хийлекерли, әбжил, әбжиллик; ~ голос жағымпазлы дауыс.

ВКРАДЫВАТЬСЯ несов. см. вкрайствия.

ВКРАПИТЬ сов. что, дак тусириў, тусин өзгертиў.

ВКРАПЛЕНИЕ с. 1. (действие) дак тусириў, тусин өзгертиў; 2. қосынды; ~ золота алтынның қосындысы.

ВКРАПЛИВАТЬ несов. см. вкрапить.

ВКРАПЛЯТЬ несов. см. вкрапить.

ВКРАПСТАТЬСЯ сов. 1. (незаметно проникнуть) жасырын кириў, билдирмей кирип кетиў, елеусиз кириў; 2. перен. қате кетиў, ғалет кетиў, елеусиз кетип қалыў; в вычисление ~лась ошибка есаллауда қате кетип қалды; ~ саться в доверие ишибаурына кириў.

ВКРАПТЕЦ нареч. қысқаша; рассказасть ~ қысқаша айтп берій.

ВКРИВ нареч. қысық, үйқы-туйқы; ~ и вкось 1) (во все стороны) үйқы-туйқы, тәртипсиз, қыйсық-қыйсық; 2) перен. (превратно — толковать, судить и т. п.) қалай болса солай.

ВКРУГ нареч. и предлог см. вокруг.

ВКРУГОВҮЮ нареч. разг. айнала, айнала дегерек.

ВКРУТҮЮ нареч. қайнап пискен, қайнап писирилген; сварить яйцо ~ мәйекти қайнатп писириү.

ВКҮПЕ нареч. үст. бирге, бирлесип, биригип.

ВКУС м. 1. дәм, татым, маза; на вкус дәми; горький на вкус ашын дәми бар; пробовать на вкус дәмин кериў, дәмин татыў; 2. (чувство красивого) жарасықлы, унамлы; одеваться со вкусом жарасықлы кийиниў; 3. (склонность, интерес) уқып, уқыптылық, қызығыўшылық; иметь ~ к научной работе илий жумысқа уқыбы болыў; 4. (манера, стиль) дастур; тәнең восточном вкусе шығыс дастуриниң дәгі аяқ ойын; ~ войти во ~ дәмниў; прийтись по вкусу унау, кеулине жағыў.

ВКУСИТЬ сов. 1. чего (отведать) жеў, жеп қойыў; 2. что, чего бастан кеширип кериў; ~ славы даңқты бастан кеширип кериў.

ВКУСНО нареч. дәмли, мазалы, татлы; иштейленип (с аппетитом); это очень ~ был жуде мазалы.

ВКУСНЫЙ прил. дәмли, мазалы, татлы.

ВКУСОВЫЙ прил. дәм, мазалы; ~ье качества пыщи аүқаттың дәми жағынан сапасы.

ВКУШАТЬ несов. см. вкусить.

ВЛАГА ж. суў, ығал, ызғар, ҳөл, ләм.

ВЛАГАЛИЩЕ с. 1. анат. влагалище;

2. бот. осимликтің қабыршағы, қыны.

ВЛАГАТЬ несов. см. вложить.

ВЛАДЕЛЕЦ м. ийелеши, ийе, ийелик этиүши.

ВЛАДЕЛИЦА женск. от владелец.

ВЛАДЕНИЕ с. 1. (обладание) ийелеу, ийе болыў; ~е имуществом мұлкти ийелеў;

2. мұлқ, жер, үскене, дәске; ~я колхозда жери.

ВЛАДЕТЕЛЬ *м.* *уст.* 1. (правитель) әмир; 2. (владелец) ийелейши.

ВЛАДЕТЬ *несов.* 1. чем (иметь, обладать) ийелек етиү, ийе болыу, басқарыу, бийлеу; ~ть земләй жерге ийе болыу; 2. кем-чем (управлять, подчинять себе) басқарыу, ийелей; 3. чем билиү, пайдалана билиү, ислете алыу; ~ть русским языком рус тилин билиү; ~ть речью сөйлей билиү; ~ть первом үкүпли жаза билиү; плотник хорошо ~ет топором уста балтана шебер пайдалана биледи; не ~ть левой рукой шеп қолын ислете алмау, шеп қолын пайдалана алмау; ◇ ~ть соббى өзин тута билиү.

ВЛАДЫКА *м.* патша, ҳәkim, әмир, бий; ◇ свой рукá ~ қазаншының ерки бар, қайдан қулақ шыгарса.

ВЛАДЫЧЕСТВО *с.* ҳәkimlik, бийшилик, үстемлик.

ВЛАДЫЧЕСТВОВАТЬ *несов.* ҳәkimlik етиү, бийлик етиү, үстемлик етиү.

ВЛАЖНЁТЬ *несов.* ығалланыу, ҳөллениү, ызгарланыу, ләмлениү.

ВЛАЖНОСТЬ *ж.* ығалланыулық, ығаллық, ҳөллениүлик, ызгарлық, ләмгершилик, ләмлик; ~ воздуха ҳаўаның ығаллыры.

ВЛАЖНЫЙ *прил.* ығаллы, ҳөлли, ызгарлы, ләмли.

ВЛАМЫВАТЬСЯ *несов.* см. вломиться.

ВЛАСТВОВАТЬ *несов.* над кем-чем и без дол. үстемлик етиү, ҳүким суриү.

ВЛАСТЕЛИН *м.* патша, ҳәkim, әмир.

ВЛАСТИТЕЛЬ *м.* см. властелин.

ВЛАСТНОСТЬ *ж.* ҳәkimlik, бийлик, ҳүкимлик, әмирлик, шерлик.

ВЛАСТЬИЛОНГИ *прил.* ҳәkimlikten сүйеттүүн, бийлик кумар, ҳүкимшил, әмир кумар, шер.

ВЛАСТОЛЮБИЕ *с.* ҳәkimlikti сүйиү, бийлик кумарлық, ҳүкимшилик, әмиршилик, шерлик.

ВЛАСТЬ *ж.* 1. власть, ҳүкимет; Советская ~ Совет власти; государственная ~ мәмлекетлия власть; прийті к власти ҳүкимет басына келиү; захватить ~ власти басып алыу; 2. мн. власти ҳүкимет; местные власти жергиликлы ҳүкиметлер; 3. (право распоряжаться) тәсир, күш, бийлик; родительская ~ ата-ананың бийлиги; быть во власти чего-л. бир нарасениң тәсир астында болыу; иметь ~ над кем-л. биреүдиң үстинен бийлик етиү; сделать это не в моей власти буны исслеүте мениң бийлигим жетпейді; ◇ вাশа ~ сизин ықтыярызыша.

ВЛАЧИТЬ *несов.* что, уст. сүйреү, тартыү, аянышлы аўхалда қалыу; ◇ ~ жақсое существование өлмес аўқат пenen күн көриү.

ВЛЕБО *нареч.* солға, сол жаққа, шеп жаққа; пойті ~ шеп жаққа журиү; дом

находится ~ от дорбиги жай жолдың сол тәрепинде тур.

ВЛЕЗАТЬ *несов.* см. влезть.

ВЛЕЗТЬ *сов.* 1. на что устине шығыу, өрмелеп шығыу, миниү; ~ на дёрево агашибыңың басына шығыу; 2. во что кириү; ~ в нору инге кириү; ~ в окно айнектен кириү; 3. во что, разг. (уместиться) сыйыу, сыйысыу; все вёщи влезли в чемодан барлық заттар чемоданға сыйды; 4. разг. (подойти по размеру) шақ келиү, болыу; ◇ ~ в долгى қарызыга батыу, қарызы шумиү; ~ в дүшү иши бауырына кириү.

ВЛЕПИТЬ *сов.* что безеү, ҳәсемлеү; ◇ ~ выговор сөгис берүү; ~ пощечину жақка берип жибериү.

ВЛЕПЛЯТЬ *несов.* см. влепить.

ВЛЕТАТЬ *несов.* см. влететь.

ВЛЕТЕТЬ *сов.* 1. во что ушып кириү; пчелә ~ла в окно бал ҳэрреси айнадан ушып кирди; 2. перен. разг. (вбежать) жууырып кириү, асыгып кириү; 3. кому, за что, безл. разг. (достаться) сез еситиү, сазайын тартыү, сөгис еситиү; ему ~ло за опоздание ол кешиккени ушын сез еситти.

ВЛЕЧЕНИЕ *с.* умтылыу, ҳәүес болыу, қүштар болыу, берилүү, қызықсыныу; ~ к науке илимке қызықсыныу; иметь ~ к кому-л. биреүдеге қүштар болыу.

ВЛЕЧЬ *несов.* 1. кого-что (увлекать) қызықтырыу, қүштар етиү, ҳәүес етиү; его ~ёт искуство оны искусство қызықтырады; 2. что, перен. апарып соғып; этот поступок ~ёт за собой наказание бул қылыштың ақыры жазара апарып соғады.

ВЛИВАНИЕ *с.* 1. (действие) қуйылыу; 2. мед. қуйылүү, жибериү; ~ глюкозы глюкоза жибериү.

ВЛИВАТЬ *несов.* см. влить.

ВЛИВАТЬСЯ *несов.* см. влиться.

ВЛИПАТЬ *несов.* см. вlipнуть.

ВЛИПНУТЬ *сов.* 1. (во что-л. липкое) жабасып қалыу; 2. прост. (попасть в неприятное положение) қыйын жағдайға тусиү, қолайсыз аўхалға тусиү; ~ в историю жаман иске араласыу.

ВЛИТЬ *сов.* 1. что, чего, во что қуйыу, салыу; ~ лекарство в стакан дәрини стаканда қуйыу; 2. что, перен. (добавить) қосыу, тартыу; ~ новые карды в промышленность санаатқа жаңа кадрлар қосыу; 3. в кого, во что, перен. қосыу, бериү; это влило в него бодрость бул органға кайрат кости.

ВЛИТЬСЯ *сов.* 1. во что (втеть) қуйылыу; 2. во что, перен. (добавиться) келип қосылыу; в наш коллектив влийись свёжие силы бицил коллективимизге жаңа қүштер қосылды; 3. в кого, во что, перен. (войти в состав) кириү, жайғасыу.

ВЛИЯНИЕ *с.* тәсир, тәспи; оказывать ~ на кого-л. биреүдеге тәсирин тийгизиү; подпасть под чёл-л. ~ биреүдиң тәсириниң астына тусиү; 2. (авторитет) абрай, инабат; пользоваться ~м абрай журиү.

ВЛИЯТЕЛЬНЫЙ *прил.* абрайлы, инабатлы, тәсир күшли; ~ человёк абрайлы адам.

ВЛИЯТЬ несов. на кого-что тасир етиү, тәсирин тийгизиү.

ВЛКСМ (Всесоюзный Ленинский Коммунистический Союз Молодёжи) ВЛКСМ (Пүткіл Союзлық Лениншил Коммунистик Жаслар Союзы).

ВЛОЖЕНИЕ с. 1. (действие) салыу, салып қойыу; 2. қосып салынган; письмо с ~ем ишине қосып салынганы бар хат; 3. (денежная сумма) бөлип шыгарыу, ажыратыу; капитальные ~я ири қаржы бөлип шыгарыу.

ВЛОЖИТЬ сов. что, во что 1. салыу, ишине салыу, салып қойыу, тығып қойыу; ~ письмо в конверт хатты конвертке салып қойыу; 2. фин., эк. бөлип шыгарыу, ажыратыу; ~ капитал во что-л. ири қаржы ажыратыу; 3. перен. жумсау, сицириу; ~ всю душу в любое дело сүйиқли иске барлық күшті жумсау.

ВЛОМИТЬСЯ сов. басып кириү, зорлап кириү; ~ в чужой дом биреүдиң үйине басып кириү; ◇ ~ в амбицию арын келтириү.

ВЛЮБИТЬСЯ сов. кого ашық болдырыу, сүйидириү.

ВЛЮБИТЬСЯ сов. в кого, во что ашық болыу, сүйиү.

ВЛЮБЛЕННОСТЬ ж. ашықлық, сүйиүшлик.

ВЛЮБЛЕННЫЙ прил. 1. ашық болған, сүйип қалған; ~ный юноша ашық болған жас жигит; 2. (выражающий любовь) ашықлық, сүйиүшилик; ~ный взгляд ашықлық кез карас; 3. (увлечённый чем-л.) сүйеген, әбден берилген, қызықкан; он ~ в свою работу ол өз жумысына әбден берилген; 4. в знач. сущ. м. влюблённый и ж. влюблённая ашық, ашық болған.

ВЛЮБЛЯТЬ несов. см. влюбить.

ВЛЮБЛЯТЬСЯ несов. см. влюбиться.

ВЛЮБЧИВОСТЬ ж. тез ашық болыұшлық, тез сүйиүшилик.

ВЛЮБЧИВЫЙ прил. тез ашық болыұшы, тез сүйиүши.

ВМАЗАТЬ сов. что, во что киргизип сыйбау, тығып сыйбау.

ВМАЗЫВАТЬ несов. см. вмазать.

ВМЕНИТЬ сов. кому жүклөү, жүклеп қойыу; ~ в обязанность миннет етип жүклеп қойыу; ~ в вину айыпты жүклөү.

ВМЕНЯЕМОСТЬ ж. юр. жуўапкершиликті билүүшилик, ез исине жуўап беретүүшилик.

ВМЕНЯЕМЫЙ прил. юр. жуўапкершиликті билетуын, ез исине жуўап беретүүши.

ВМЕНЯТЬ несов. см. вменить.

В МЕРУ в знач. предлога халына қарай, шамасының келгенинше, шамасына қарай, шектен шықбай.

ВМЕСТЕ нареч. бирге, бирлікте, бирлешиб; ~ с братом ағасы (иниси) менен бирге; работать ~ бирге ислеү; ◇ ~ с тем соның менен бирге.

ВМЕСТИЛИЩЕ с. орын, жай.

ВМЕСТИМОСТЬ ж. сыйымлылық, ишине кететүгіншілігі; ~ бочки бочканың сыйымлылығы.

ВМЕСТИЛЬНОСТЬ ж. см. вместимость.

ВМЕСТИЛЬНЫЙ прил. кең, улкен, иши кең.

ВМЕСТИТЬ сов. 1. кого-что сыйдырыу, жайғастырыу, орналастырыу; зал может ~ пятьсот человеч залдыц ишине бес жуз адам сыйды; 2. что, во что сыйдырыу, жайғастырыу; ~ все книги в шкаф китаплардың барлығын шкафқа сыйдырыу.

ВМЕСТИТЬСЯ сов. во что и без доп. сыйыу, жайғасыу, орнасыу.

ВМЕСТО предлог с род. п. орын; ~ одноби кийги взять другую бир китаптың орнына екиншисин алышу; он поедет ~ меня меня орныма ол барады.

ВМЕТАТЬ сов. что көклемү, көклем тиги-ти; ~ рукава жендерди көклемү.

ВМЕТЫВАТЬ несов. см. вметать.

ВМЕШАТЕЛЬСТВО с. араласыұшылық, қол сүғыұшылық, қатасыұшылық, сүғылысыұшылық; ~ в чужие дела биреүдиң исине қол сүғыұшылық; хирургическое ~ хирургиялық араласыұшылық.

ВМЕШАТЬ сов. 1. что (примешать) араластырыу, карыстырыу; 2. кого-что, во что, перен. (впутывать) араластырыу, быластырыу, шатастырыу.

ВМЕШАТЬСЯ сов. во что и без доп. араласыу, сүғылысыу; ~ в разговор гәпке сүғылысыу; пришлось ~, чтобы предотвратить ссобру жәнжелдиң алдын алыш ушын гәпке араласыға тура келди.

ВМЕШИВАТЬ несов. см. вмешать.

ВМЕШИВАТЬСЯ несов. см. вмешаться.

ВМИГ нареч. разг. көзди ашып жумғанша, кирпик қаққанша, шаққан; ребятишкі ~ разбежались балалар көзди ашып жумғанша қашып кетти.

ВМУРОВАТЬ сов. что беккем орнатыу, орнатып қойыу; ~ котел қазан орнатыу.

ВМУРОВЫВАТЬ несов. см. вмуровать.

ВМЯТИНА ж. ойық, жыпырық.

ВНАЁМ, ВНАЙМЫ нареч. кирейге; жаллаұға (о транспорте); сдать ~ кирейге бериү; взять ~ кирейге алыу; сдаётся ~ кирейге берилид.

ВНАЙДКУ нареч. желбекей, жамылып, жецин сүқпай; носить пальто ~ пальтоны желбекей кийиү.

ВНАКЛАДКУ нареч.: пить чай ~ қант салып чай ишиү.

ВНАЧАЛЕ нареч. басында, эүелде, эүел баста, дәслеп.

ВНЕ предлог с род. п. 1. (за пределами чего-л.) сыртында, шетте, тыс, тысқары; ~ города қаланың сыртында; ~ опасности қоюптен тыс, қоюпсиз; ~ закона закондан тыс; 2. перен. (не считаясь ни с чем) қарамай, санарапай етип кетиү; ◇ быть ~ себя от радости қуўанышы қойына сыймау; ~ времени и пространства ўақыттан ҳем аралықтан тысқары; ~ плана планнан тыс.

ВНЕ- бир нәрседен тысқары, артық деген мәнини билдиремүүшін, қоспа сезлердин

БИРИНШИ БЕЛЕГИ, мыс.: **внеслужебный хызметтөн тыс.**, хызметтөн тысқары.

ВНЕБРАЧНЫЙ прил. некесиз; ~ ребёнок некесиз туўылган бала.

ВНЕВОЙСКОВЫЙ прил. воен.: ~ая подготовка эскерликтен тысқары таярлық.

ВНЕДРЕНИЕ с. орнатыу, киргизиү, қолландырыу, енгизиү, таратыу, ендириү, сиистириү; ~ передовобою́тного опыта алдыңты тәжирийбени сиизиү.

ВНЕДРИТЬ сов. что киргизиү, енгизиү, таратыу; ~ опыт передовиков в производство алдагылардың тәжирийбесин ендириске ендириү.

ВНЕДРИТЬСЯ сов. ениү, ен жайыу, сициү, таралыу.

ВНЕДРЯТЬ несов. см. **внедрить**.

ВНЕДРЯТЬСЯ несов. см. **внедриться**.

ВНЕЗАПНО нареч. қолелимде, аңсызда, тосятташ, бирден, күтпеген жерден.

ВНЕЗАПНОСТЬ ж. қолелимде болғанлық, аңсызда болғанлық, тосяттан болғанлық, күтпегенлик.

ВНЕЗАПНЫЙ прил. қолелимде, аңсызда, тосятташ, бирден, күтпеген жерден; ~ приезд күтпеген жерден келип қалыу.

ВНЕКЛАССНЫЙ прил. классстан тысқары, классстан сыртта; ~ое чётение классстан тысқары оқыу.

ВНЕКЛАССОВЫЙ прил. класслардан тыс.

ВНЕМАТОЧНЫЙ прил.: ~ая беременность мед. бойға жатырдан тысқары жерге бала питиү.

ВНЕОЧЕРЕДНЫЙ прил. гезектен тысқары, гезекиз; ~ая сессия Верховного Совета СССР Жоқарғы Советиниң гезекиз сессиясы.

ВНЕПАРТИЙНЫЙ прил. партиядан тыс.

ВНЕПЛАНОВЫЙ прил. планнан тыс., планда жок; ~ая работа планнан тыс. жумыс.

ВНЕСЁНИЕ с. 1. (денег и т. п.) салыу; еткериү, төлеү; 2. (представление, предложение) усыныу, усыныс киргизиү; ~ законопроекта законопроект усыныу; 3. (включение) киргизиү, косыу; ~ в списки дизимге киргизиү.

ВНЕСЛУЖЕБНЫЙ прил. хызметтөн тыс., хызметтөн тысқары; ~ое время хызметтөн тыс. ўақыт.

ВНЕСТИ сов. 1. кого-что киргизиү, алып кириү; ~ стол в кабинет столды өжиреге киргизиү; 2. кого-что (включить) киргизиү, косыу, киргизил койыу; ~ фамилию в списки дизимге фамилиясын киргизиү; 3. что (уплатить) откериү, төлеү; ~ дёньги в кассаса ақша откериү; 4. что (предложить) киргизиү; ~ предложение усыныс киргизиү; 5. что, перен. (вызвать, причинить) туудырыу; ~ оживление жанландырыу, кеүилленириү; ~ разлад в семьео семьяда ала аўызылыш туудырыу.

ВНЕШКОЛЬНЫЙ прил. мектептен тысқары, мектептен сырт; ~ая работа мектептен тысқары ис.

ВНЕШНЕ нареч. сырттан қарағанда; ~ он спокоен сырттан қарағанда ол тыныш керинеди.

ВНЕШНЕПОЛИТИЧЕСКИЙ прил. сыртқы сияматлы, тысқы сияматлы.

ВНЕШНЕТОРГОВЫЙ прил. сыртқы сауда.

ВНЕШНИЙ прил. 1. (наружный) сыртқы; ~ий вид сыртқы керинис; ~ее сходство сыртқы уқасалық; 2. (кажущийся) жүзеки, көзеба..., көзебалық; ~ее спокойствие көзеба сабырлылық; 3. сыртқы, тыс; ~ая политика сыртқы сиякат; ~ие сношения сыртқы қатнасыклар; ◇ ~ий угол мат. сыртқы мүйеш; ~ий враг сыртқы душпан.

ВНЕШНОСТЬ ж. сыртқы керинис, сыртқы түр; судить по ~и сыртқы түрине қарай баха беріү.

ВНЕШТАТНЫЙ прил. штаттан тыс, штаттан тысқары; ~ сотрудник штаттан тысқары хызметкер.

ВНИЗ нареч. 1. темен, төменге қарай, паске; спускаться ~ төменге тузиу; лежать лицом ~ бетин төмен қаратып жатыу, ет бетинен тушиб жатыу; 2. (по направлению к устью) төмөнке қарай, ыққа қарай; плыть ~ по течению реки даръяның ығына қарай жузнү.

ВНИЗУ 1. нареч. төмөнде, пәсте; он живёт вон там ~ ол анау жерде төмөнде туралы; 2. в знач. предлога с род. п. астында, ақырында, аяғында; ~ письма стояла дата хаттың ақырында ўақыты көрсетилиген еди.

ВНИКАТЬ несов. см. **вникнуть**.

ВНИКНУТЬ сов. во что терец ойлау, тусиниү, таллап тексерүү, ууынүү; ~ в существование вопроса мәселениң түп тамырын тусиниү.

ВНИМАНИЕ с. 1. дыққат, ықлас, кеүил; читать со ~ем дыққат койып оқыу; обращать ~е на что-л. кеүил белиү; сосредоточить ~е на чём-л. бир нарсеге кеүил койыу; принять во ~е еске алыш; оставить что-л. без ~я дыққатсыз қалдырыу; не обращайте ~я кеүил белмекиз; 2. (предупредительность) итибар, хурмет, иззет, оқазать ~е кому-л. биреүгө иззет көрсетүү; оқазаться в центре ~я хәммениң дыққатын өзине аударыу.

ВНИМАТЕЛЬНО нареч. 1. (сосредоточенно) дыққат пенен, ықлас пенен, зирек, кеүил қойып; слышать ~ дыққат пенен тыцлау; 2. (предупредительно) кеүил беллип, кеүил қойып, хүрметли түрдө, иззетли түрдө, итибарлық пенен; отнести ~ к кому-л. биреүгө итибарлық пенен қарау.

ВНИМАТЕЛЬНОСТЬ ж. 1. (сосредоточенность) дыққатлылык, ықласлылык, кеүил қойышылык, зиреклик; 2. (предупредительность) кеүил беллиүшилик, кеүил қойышылык, хүрметлилик, иззетлилик, итибарлык.

ВНИМАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. дыққатлы, ықласлы, кеүил қоятуын, зирек; ~ый ученик дыққатлы оқыушы; 2. (предупредительный) кеүил белгиш, кеүил қойғыш, хүрмет көрсеткиш, иззет көрсеткиш, итибарлы; ~ое отношение итибарлы қарау.

ВНИМАТЬ несов. см. **виять**.

ВНИЧЬЮ нареч. еки жақта төң, ҳеш кимдикі емес; сыграты ~ ойында утыса алмау; пәртія окончилась ~ бул қолдаң ким ута алмады.

ВНОВЬ нареч. 1. (снова) қайта, қайтадан, жақадан, тағы, тагыда; увидеться ~ тағыда көрісіп; 2. (только что) жақадан, жаңа тана, тазадан; ~ назначенный жақадан тайынланған; ~ прибывший тазадан келген.

ВНОСИТЬ несов. см. **внести**.

ВНУК м. ақыл.

ВНУТРЕННЕ нареч. иштен, өзинше, ойынша.

ВНУТРЕННИЙ прил. 1. (находящийся внутри) ишки, иштеги; ~яя обстановка дома жайдың ишки безелий; ~ие органы человеческой психической деятельности ишки; ~ий мир человеческого адамың ишки органлары; 2. (относящийся к психической деятельности) ишки; ~ий мир человеческого адамың ишки дүниясы; 3. (в пределах государства, учреждения и т. п.) ишки; ~яя политика ишки снисает; ~яя торговля ишки сауда; ~ий распорядок дня күнделекли ишки тәртіп; ◇ ~ие болезни ишки ауырыұлар; ~ие причины ишки себеплер; ~ий враг ишки душинан.

ВНУТРЕННОСТЬ ж. 1. иш, ишки, ишиктер; ишки көринис; ~ы дома үйдің ишки көриниси; 2. мн. **внутренности** анат. ишки ағзалар; ~и животных хайуандардың ишки ағзалары.

ВНУТРИ 1. нареч. иште, ишинде, ишки жағы; находиться ~ ишинде болыу; 2. предлог с род. п. ишинде; ~ города қалаңың ишинде.

ВНУТРИ- «ишки, ортасында, арасында, ишинде» деген мәнини билдиремүгүн қоспа сезердің биринши белими, мыс.: **внутри** приводской завод ишинде.

ВНУТРИАТОМНЫЙ прил. атом ишиндеги.

ВНУТРИВЕНИЙ прил. көк қан тамыры ишиндеги; ~ое вливание мед. көк тамыра қан жибериү.

ВНУТРИГОСУДАРСТВЕННЫЙ прил. мәмлекеттің ишиндеги.

ВНУТРИПАРТИЙНЫЙ прил. партияның ишиндеги; ~ая демократия партияның ишиндеги демократия.

ВНУТРИСОЮЗНЫЙ прил. союздың ишиндеги, аўқамыңың ишиндеги.

ВНУТРЬ 1. нареч. ишине; принять лекарство ~ дәрени ишине жутыу; 2. предлог с род. п. ишке, ишине; войти ~ дома үйдің ишине кириү.

ВНУЧАТА мн. собир. ақлылар.

ВНУЧКА ж. ақыл қызы.

ВНУШАТЬ несов. 1. см. **внушить**; ~уважение хурметлеүге исендириү; ~опасение қоюпке көндириү; 2. что и без доп. (получать, наставлять) насижатлеу, ақыл берүү, көңес берүү.

ВНУШЕНИЕ с. 1. (воздействие) тәсир этиү; исендириү; лечить ~м исендириү усыны менен емлеү; 2. (наставление, выговор) насижат, ақыл, көңес; сделать строгое ~ катап түрде насижат берүү.

ВНУШИТЕЛЬНО нареч. тәсирли, түрде, исеними түрде; его словá звучали ~ оның сеззерли тәсирли еситилип түрдү.

ВНУШИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. тәсирли, исеними, айбатлы; ~ый тон айбатлы дауыс; 2. (значительный) көп үлкен, тайналыр; ~ая фигура келбети тайналыр.

ВНУШИТЬ сов. что, кому инандырыу, исендириу, көндириу; ~ кому-л. чўество жалости биреүди аяшылық сезимге кендириу.

ВНЯТНО нареч. анық, анық етип, ашық, тусинкли, тусинкли етип; читать ~ тусинкли етип оқыу.

ВНЯТНОСТЬ ж. анықлық, тусинклилик; ~ произношения айттылыудың ту-синклилиги.

ВНЯТНЫЙ прил. анық, ашық, анық еситилетуғын, тусинкли.

ВНЯТЬ сов. кому-чему кулақ салыу, тыңлау, дыққат қойыу; ~чым-л. мольбам биреүдиң өтенишин кулақ салып тыңлау.

ВО предлог см. в; во всеоружии 1) толық кураллы; 2) перен. толық таярланып, толық ийелеп; **во** имя чего-л. бир нарсе ушын; **во что бы то ни стало** кандай болмас да.

ВОБЛА приставка «в»ның орнына төмендеги жағдайларда қолланылады: 1) «и», «о»ның алдында, мыс.: **воздушевить** рухланыруу; 2) еки ҳәм оннан да көп дағыссызлардың алдында, мыс.: **вобрать** ишине алыу.

ВОБЛА ж. қаракөз, торта шабак.

ВОБРАТЬ сов. что 1. өзине тартып алыу, сорып алыу; ишине жынау, ишине алыу, ишке тартыу; **растения** ~ли всю влагу есмилуклер барлық ызгарды өзине тартып алды; 2. перен. (воспринять, усвоить) қабыл етиү, қабыллау.

ВОВЕК, ВОВЕКИ нареч. 1. (всегда, вечно) бәркулла, бәрхә, ҳәр кашан, мәңги; 2. (никогда) хеш кашан, хеш ўақытта, мәңгилүкке, мәңги; мне этого ~ не забыть мен буны мәңгилүкке умытпаспан, мен буны хеш ўақытта умытпаспан.

ВОВЛЕКАТЬ несов. см. **вовлечь**.

ВОВЛЕКАТЬСЯ несов. во что тартылыу, қатнасыу; ~ в общественную работу жемийетлик жумысқа тартылыу.

ВОВЛЕЧЕНИЕ с. тартылу, тартылыу, қатнастыру, қатнасыу.

ВОВЛЕЧЬ сов. кого-что, во что тартылу, косыу, қатнастыру; ~ в игрү ойынға қатнастыру.

ВОВЛЕЧЬСЯ сов. см. **вовлечься**.

ВОВНЕ нареч. сыртында.

ВОВРЕМЯ нареч. ўақытында, өз ўақытында, таң ўақыттында; **урожай снэли** ~ зүрәт өз ўақытында жынып алышында; приходить ~ ўақытында келиү; прийти не ~ нақолай ўақытта келиү; биймезгил келиү (*не в урочное время*).

ВОВСЕ нареч. хеш, хеш қандай, пүткіллей, хеш бир; ~ не нужно хеш көргөз жок; я ~ этого не говорил мен бундай нөрсени хеш айтқаным жок.

ВОВСЮ нареч. разг. жалының барынша, жанының барынша, аяңбай; барлық күшин салып; бежать ~ жанының барынша жуұрыбы.

ВО-ВТОРЫХ вводн. сл. екиншиден.

ВОГНАТЬ сов. разг. 1. кого-что (загнать) айдан киргизиү, қамаү, ишине киргизиү; 2. что, разг. қағып киргизиү, урып киргизиү; ~ гвоздь в стéну дийалға мыйыкты қағып киргизиү; ◇ ~ в краску қызыртты, үятты; ~ в грబолимге экелиү.

ВОГНУТОСТЬ ж. батыңдылық.

ВОГНУТЫЙ 1. прич. от вогнуть; 2. прил. батык, батыңы, букиш; ~ое зеркало батыңы айна.

ВОГНУТЬ сов. что ийиү, майыстырын жабериү, ишине батырыү.

ВОГНУТЬСЯ сов. ийилиү, майысү, ишине батыңы етиү.

•**ВОД** қоспа сөзлердиң қандай да бир тараудың қаныгесин көрсететүгүн екинши болеги, мыс.: садовод багман; овцевод қой өсириүшін.

ВОДА ж. 1. в разн. знач. суу; питьевая ~а аүйз суу, ишетугын суу; кипящая ~а қайнаған суу; проточная ~а ағын суу; стоячая ~а ақпайтауын суу; пресная ~а душны суу; родниковая ~а булақ суу; дождевая ~а жаўын суу; фруктовая ~а жемис сууы; 2. мн. воды суулар; грунтовые воды жер асты суулар; в водах Советского Союза Советлер Союзының сууларында; 3. мн. воды (целебные источники) суулар; минеральные воды минерал суулары; 4. перен. (многоголосие) суу; туирилсиз; в статье много ~а мақаланың сууы көп; 5. (чистота драгоценного камня) суудай таза; бриллиант чистой ~ы мөлдиреген суудың шашыраған гәүхары; 6. в знач. нареч. водой (водным путем) суу менен, суу арқалы; доставка лёса ~ой агашларды суу арқалы жеткериү; ◇ тёмная ~а мед. соқырлық, көздөн айрылышылық; как в воду опущенный сууға түсип сүмирайгендай (соотв. сууға түскен тышқандай); толбочь воду в ступе сууды келиге түшүп (соотв. елек менен суу елеү); быть похожим как две капли ~ы мурнынан түскендей уқас болыу; их ~ой не разольешь олардың арасынан қыл отпейди; много ~ы утекло көп заманлар етти; вывести кого-л. на чистую воду биреудиң айыбын ашып таслау; он ~ы не замутит ол жаманлық ислемейдай (соотв. ол қой аўзынан шен алмайды); чувствовать себя как рыба в ~е өзин суудағы балыктай сезиү; выйти сухим из ~ы суу жукутырмай шығып; быть тише ~ы, ниже травы погов. қойдай жуұас болыу; он как в воду глядёл ол тап көреп турғандай (соотв. төбесинде кези бардай).

ВОДВОРЕНIE с. 1. (селение, поселение) орналасыў, орналастырыў, жайласыў, жайластырыў; 2. перен. орнатыў; ~ порядка тәртип орнатыў.

ВОДВОРИТЬ сов. 1. кого-что (селить, поселить) орналастырыў, жайластырыў; 2. что, перен. орнатыў; ~ тишину тынышлық орнатыў.

ВОДВОРИТЬСЯ сов. 1. (поселиться, поместиться) орналасыў, жайгасып алыў; 2. перен. орнау; ~лся порядок тәртип орнады.

ВОДВОРИТЬ несов. см. водворить.

ВОДВОРИТЬСЯ несов. см. водвориться.

ВОДЕВИЛЬ м. театр. водевиль (қосың пенен араласқан күлкили шыгарма).

ВОДИТЕЛЬ м. айдаушы, жүргизиүши (шоффёр); ~ автобуса автобус айдаушы.

ВОДИТЕЛЬСКИЙ прил. айдаушы, жургизиүши; ~ состав айдаушылар составы.

ВОДИТЕЛЬСТВО с. басынышы; под ~м партияның басынышы астында.

ВОДИТЬ несов. 1. кого-что жетелеп журиү, жетелеп апарыў; ~ детёй гүлдай балаларды ойнаға жетелеп апарыў; ~ слепого соқырды жетелеп журиү; 2. кого-что (идти во главе) басынышы етиү, алдында журиү; ~ в бой басынышы етип урықса тузириү; 3. что айдау, жүргизиү; ~ автобус автобус айдау; 4. чем, по чему (двигатель) көрсетиү, жүргизиү, устинен етиү; ~ караңдашом қәлем менен көрсетиү; 5. что, с кем-чем жасау; ~ знакомство танысышы жасау; ◇ ~ за нос алдау, адастырыу.

ВОДИТЬСЯ несов. 1. (иметься) өсирилиү, мәкән болыу, жайлыу, бар болыу, жасау; в лесах водится медведи тогайларда айылдар мәкән басады; 2. с кем-чем (дрожжите) катынасыш жасау, араласыу; ◇ за ним это водится оның усындана әдети бар; как водится в знач. вводн. сл. эдегиде; так водится эдег сондай.

ВОДКА ж. арак.

ВОДНИК м. суу жолының хызметкери, суу хожалының хызметкери.

ВОДНЫЙ прил. суу...; ~ое пространство суу көнислиги; ~ая поверхность суубети; ~ые пути суу жоллары; ~ый транспорт суу транспорты; ~ый спорт суу спорты.

•**ВОДНЫЙ** қоспа сөзлердиң сууға тийсли болған екинши болеги, мыс.: глубоководный терең суулы.

ВОД- қоспа сөзлердиң сууға тийсли екенин көрсететүгүн биринши болеги, мыс.: водолечение суу менен емлеү усыны.

ВОДОБОЯЗНЬ ж. мед. күтүрүй кесели.

ВОДОВОЗ м. суұшы, суу тасыушы.

ВОДОВОЗНЫЙ прил. суу тасытуын; ~ая бочка суу тасытуын бочка.

ВОДОВОРОТ м. 1. ийрим; попасть в ~ийримге түсип кетиү; 2. перен. усти-устине рауажланыу; ~ событий ўакыялардың усти-устине рауажланыу.

ВОДОВОД м. суу сақлагыш, суу сақлагатын жер, хаұыз.

ВОДОИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ прил. суу өлшетуын; ~е приборы суу өлшетуын эсбелар.

ВОДОИЗМЕЩЕНИЕ с. мор. кеме салмагы; судно ~е в десять тысяч тонн салмагы он мың тоннаның кеме.

ВОДОКАЧКА ж. водокачка, суу тартышы.

ВОДОЛАЗ м. водолаз (суу астында ислейтуын адам).

ВОДОЛАЗНЫЙ прил. водолаз...; ~ костюм водолаз кийими.

ВОДОЛЕЧЕБНИЦА ж. суу менен емлейтүгүн кеселхана.

ВОДОЛЕЧЕБНЫЙ прил. суу менен емлейтүгүн.

ВОДОЛЕЧЕНИЕ с. суу еми, суу менен емлеү усыны.

ВОДОМЕР м. суу өлшешүүш, водомер.

ВОДОМЕРНЫЙ прил. суу өлшештүгүн, суудын мұғдарын бақлайтүгүн; ~ кран суу өлшештүгүн кран.

ВОДОНАПОРНЫЙ прил.: ~ая башня суу шыгараттуын минара, суу минарасы.

ВОДОНЕПРОНИЦАЕМОСТЬ ж. суу етпейшилик.

ВОДОНЕПРОНИЦАЕМНЫЙ прил. суу етпейтүгүн, суу өткизбейтүгүн; ~ая ткань суу етпейтүгүн гезлеме.

ВОДОНОС м. суышы, суу тасыушы.

ВОДОНОСНЫЙ прил. суұлы, суу сақлайтүгүн; ~ пласт суу сақлайтүгүн жер каттамы.

ВОДООТВОД м. суу қашырыш.

ВОДООТВОДНЫЙ прил. суу қашыраттуын; ~ канал суу қашыраттуын канал.

ВОДООТЛИВ м. суу шыгарып тегиү.

ВОДООТЛИВНЫЙ прил. суу шыгарып тегетүгүн; ~ое отвёрстие суу шыгарып тегетүгүн тесик.

ВОДОЧИСТИТЕЛЬ м. тех. суу тазарткыш (әсбал).

ВОДОЧИСТИТЕЛЬНЫЙ прил. суу тазарткыш, суу тазалайтүгүн; ~е приборы суу тазарткыш әсблар.

ВОДОПАД м. саркырама.

ВОДОПЛАВАЮЩИЙ прил. сууда жүретүгүн, сууда жүзетүгүн; ~ая птица сууда жүретүгүн күслар.

ВОДОПОДЪЁМНЫЙ прил. суу көтөретүгүн, суу шыгараттуын; ~е машыны суу көтерип шыгараттуын машиналар.

ВОДОПОЙ м. суят.

ВОДОПРОВОД м. водопровод.

ВОДОПРОВОДНЫЙ прил. водопровод...; ~ая труба водопровод трубасы.

ВОДОПРОВОДЧИК м. водопроводчи.

ВОДОПРОНИЦАЕМОСТЬ ж. суу өткизишилик.

ВОДОПРОНИЦАЕМНЫЙ прил. суу өткеретүгүн, суу өткизетүгүн.

ВОДОРАЗБОРНЫЙ прил. суу белетүгүн; ~ая колбонка суу белип шыгараттуын колонка.

ВОДОРАЗДЕЛ м. геогр. аша, суу белгиш (сууды еки жаңыңа ағызып турған бүйіклик).

ВОДОРЭЗ м. мор. суу айыргыш (кеңменің тұмсығының тәмемен бетіш).

ВОДОРÓД м. водород (химиялық элемент).

ВОДОРÓДИСТЫЙ прил. хим. водороды бар; ~е соединения водороды бар бирекпелер.

ВОДОРÓДНЫЙ прил. водород..., водороды.

ВОДОРОСЛЬ ж. бот. суу өсимлиги, шалада.

ВОДОСБОР м. суу сақлағыш.

ВОДОСБОРНЫЙ прил. суу сақлайтүгүн.

ВОДОСБРОС м. суу ақыш, суу жибергиш, суу катырыш.

ВОДОСЛИЙ м. суу ағар (плотинаның жоқарғы жағындағы артық сууды жиберіриштік шын арналған тесик).

ВОДОСЛИЙНЫЙ прил. суу ағар плотина.

ВОДОСНАБЖЕНИЕ с. суу менен тәмийнлеү.

ВОДОСПУСК м. тех. суу жибергиш (суудың қашырыш, сақлағыштан плотина арқалы суу ағатуын труба).

ВОДОСТОК м. суу ағызыш (жыйналған суудың қашырын жиберетүгүн трубалар системасы).

ВОДОСТОЧНЫЙ прил. суу ағып ететүгүн, суу өткемейтүгүн; ~ая труба жауын суу ағатуын труба.

ВОДОУПОРНЫЙ прил. суу өтпейтүгүн, суу өткермейтүгүн; ~е слой землий жердиң суу өткермейтүгүн қабатлары.

ВОДОХРАНИЛИЩЕ с. суу сақлағыш, дауыз, суу сақлайтүгүн жер.

ВОДОЧНЫЙ прил. арақы... арақлы.

ВОДРУЖАТЬ несов. см. водрузить.

ВОДРУЗИТЬ сов. что орнатыў, қыстырыў; ~зиям байракты орнатыў.

•ВОДСТВО хожалықтың бир тарағын көрсетептүгүн қоспа сезлердиң екинши белеги, мыс.: **животноводство** мал шаруашылығы; **садоводство** бағманшылық.

ВОДЯНИСТЫЙ прил. 1. суұлы, суұны көп, сүйк, сууға усаған; ~ай кисель кисель; 2. (бесцветный) реңсиз, түссиз, реңи қашқан; ~е глаза реңсиз көзлер.

ВОДЯНКА ж. мед. сары суу кесели, сарсық кесели.

ВОДЯНЬЮ I прил. в разн. знач. суу...; ~ая капыя суу тамшысы; ~ай паук суу өрмекши; ~ые растения суу өсимликлери; ~ое колесо суу дегершиги; ~ое отопление суу менен жылтыру.

ВОДЯНЬЮ II м. народно-поэт. суу жини.

ВОЕВАТЬ несов. с кем-чем, против кого-чего и без доп. 1. (вести войну) урысы, сауаш етиү; 2. перен. разг. жәнжеллесиү, шатақласиү.

ВОЕВОДА м. воевода (1. ист. ески Россияда ескер баслығы; 2. Польшада воеводствоның баслығы).

ВОЕВОДСТВО с. воеводство (1. ист. воевода атағы; 2. ист. воевода басқаралаттуын область, округ; 3. Польшадағы ҳәм империялық бөлім).

ВОЕДИНО нареч. бириктирип, бирге; собрать всех ~ хәммесин бириктирип бир жерге жынау.

ВОЕН- қоспа сезлердиң «ескерий» деген мәнисин билдиремтүгүн биринши белеги, мыс.: **военврач** ескерий врач.

ВОЕНАЧАЛЬНИК м. сардар, ескер басшысы.

ВОЕНИЗАЦИЯ ж. ескерийлестириү, ескерий тәртипке айландырыү, урыс исине үйретиү, урыс исине бейимлестириү.

ВОЕНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что ескерийлестириү, ескерий тәртипке айлан-

дырыў, эскерий иске үйретиў, урысқа бейимлеў.

ВОЕНИЗИРОВАТЬСЯ сов. и несов. эскерилестирилиў, эскерий тәртипке айланыў, эскерий иске бейимлениў, урыс исине бейимлениў.

ВОЕНКОМ м. (военный комиссар) военком (эскерий комиссар).

ВОЕНКОМАТ м. (военный комиссариат) военкомат (эскерий комиссариат).

ВОЕНКОР м. (военный корреспондент) эскерий корреспондент.

ВОЕННО², ВОЁННО- юспа сезлердиң урысқа, эскерий жагдайларға, эскерий хызметтеги тайисли екенин билдиригүүн биринши болеги, мыс.: **воёенно-политический** эскерий сиясий.

ВОЁННО-ВОЗДУШНЫЙ прил. эскерий ҳаўа; ~е сыйлы эскерий ҳаўа күшлери.

ВОЁННО-ИНЖЕНЁРНЫЙ прил. эскерий инженерлик.

ВОЁННО-МОРСКОЙ прил. эскерий теңиз; ~ флот эскерий теңиз флоты.

ВОЁННООБЯЗАННЫЙ м. эскерий хызметке миннетли.

ВОЁННОПЛЕННЫЙ м. эскерий тутқын, эскерий бенде.

ВОЁННО-ПОЛЕВОЙ прил. эскерий да-ла; ~ суд эскерий дала суды.

ВОЁННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ прил. эскерий сиясий.

ВОЁННО-ПРОМЫШЛЕННЫЙ прил. эскерий санаат, урыс санааты.

ВОЁННО-РЕВОЛЮЦИОННЫЙ прил. эскерий революциялық; ~ комитет ист. эскерий революциялық комитет.

ВОЁННО-САНИТАРНЫЙ прил. эскерий санитарлық.

ВОЁННОСЛУЖАЩИЙ м. эскер, эскерий хызметкер, жаўынгер.

ВОЁННО-СТРАТЕГИЧЕСКИЙ прил. эскерий стратегиялық.

ВОЁННО-УЧЕБНЫЙ прил. эскерий оқыу; ~ое заведение эскерий оқыу орны.

ВОЁННЫЙ прил. 1. (относящийся к войне) урыс...; ~ые события урыс ўақыялары; ~ые действия урыс ҳарекетлери; ~ое время урыс ўақты; ~ый преступник урыс жинаяткери; 2. (относящийся к армии) эскерий; ~ый врач эскерий врач; ~ое училище эскерий училище; ~ая вýправка эскерий тýр, эскерий керинис; ~ая присяга эскерий ант; 3. в знач. сущ. м. **воёный** эскер, эскерий хызметкер, жаўынгер.

ВОЁНЩИНА ж. собир. урыс кумарлар.

ВОЖАК м. 1. (руководитель, организатор) басшы, жетекши, шөлкемлестириүш; быть ~аком масс массаның жетекшиси болыу; 2. (проводник, поводыр) жетекши; ~ак у слепого соқырдың жетекшиси; 3. (животное или птица) баслауышы, баста журиүши.

ВОЖАТАЯ женск. от **вожатый** 1.

ВОЖАТЫЙ ж. 1. (пионерского отряда) вожатый; 2. см. **вожак** 2; 3. разг. (трамвай) трамвай айдаушы.

ВОЖДЕНИЕ с. айдау, журғизү, бас-кары; искусство ~я самолёта самолёт айдаудың шеберлиги.

ВОЖДЬ м. көсем, жолбасши.

ВОЖЖИ мн. (ед. **вожжá ж.**) дизгин, жылаў, телбе; отпустить ~ 1) жылауды жибериү; 2) перен. босаң тутыў; натяну́т ~ 1) жылауды тартыў; 2) перен. катты тутыў.

вожу́ I, вбдишь и т. д. наст. вр. от **водить**.

вожу́ II, вбзишь и т. д. наст. вр. от **водить**.

вожусь I, вбдишься и т. д. наст. вр. от **водиться**.

вожусь II, вбзишься и т. д. наст. вр. от **водиться**.

ВОЗ м. 1. (погонка) жүкли арба; 2. (количество груза) арба; вбсемь ~ов торфа сегиз арба торф; 3. перен. разг. (множество) көп; ~ новостей көп жаңалық; ◊ что с вóзу упáло, то пропáло погов. тегилген табак қайта толмас.

ВОЗ² (ВОС²) приставка 1) ҳарекеттىң жоқарға қарай бағытланганын көрсөтеди, мыс.: **вознести** жоқары көтериў, жоқары шығарыў; 2) ҳарекеттىң қайталанганын көрсөтеди, мыс.: **воздордить** қайта тиклеў; 3) бир кэрсеге жуýап болған ҳарекеттى көрсөтеди, мыс.: **вознаградить** сыйлаў, награддай.

ВОЗБРАНЯТЬСЯ несов. токтатылыш, тыйым салыныў; это никому не ~ется бул нэрсеге ҳеш кимге тыйым салынбаған.

ВОЗБУДИМОСТЬ ж. ҳарекетке келтириүшилик, сездириүшилик, қыздырышылық, қоздыргышылық.

ВОЗБУДИМЫЙ прил. сездириетуын, келтиритуын, қоздыратуын, қоздыргыш, ҳарекетке қыздыратуын.

ВОЗБУДИТЕЛЬ м. қоздырышы, дөретиүши, пайда етиүши; ~ болезни аүрыуды пайда етиүши.

ВОЗБУДИТЬ сов. 1. что (вызвать) түүдүрүш, қозғау, пайда етиў; ~ интерес қызығышылық түүдүрүш; ~ любопытство билиүгэ күмарлық түүдүрүш; ~ аппетит иштейин ашыў; 2. что көтериў, қозғау; ~ судебное дело жинаят исти қозғау; ~ вопрос мәселе көтериў; 3. (воззновать) қыздырыу, ашыўын келтириў; 4. кого-что, против кого-чего (настроить, восстановить) қарсы қойыў; ~ против себя окружавших қасындағыларды өзине қарсы қойыў.

ВОЗБУДИТЬСЯ сөв. қызыў, ашыўланыў.

ВОЗБУЖДАЕМОСТЬ ж. см. **возбудимость**.

ВОЗБУЖДАТЬ несов. см. **возбудить**.

ВОЗБУЖДАТЬСЯ несов. см. **возбудиться**.

ВОЗБУЖДАЮЩИЙ 1. прич. от **возбуждать**; 2. прил. қоздырышы, қыздырышы, ҳарекетке келтириүши; ~е средства мед. қоздырышы дарилер.

ВОЗБУЖДЕНИЕ с. 1. (действие) ҳарекетке көлүп, қозыў, қызыў, кетерилүү, көтериүү, сезими сияныу; ~ любопытства қызығышылық сезимиңиц сияныу; ~ преследование күүдолауды көтериў; 2. (нервный подъём) қызый, яшыўы келиў, тәсирлениў; чүвствовать радостное ~ күүанышы тәсирди сезиү.

ВОЗБУЖДЁННОСТЬ ж. қызыұшылық, қозыұшылық, сесими ояныұшылық, хәрекетке келиүшилик.

ВОЗБУЖДЁННЫЙ 1. прич. от **возбудить**; 2. прил. (взволнованный) қызтан, қозған, көтерилген; ~ое состояніе көтерилген жағдай.

ВОЗВЕДЕНИЕ с. 1. (строительство) салыў, қурыў, көтериў; ~ зданий жайлар салыў; 2. мат. көтериў; ~ в степень дөрежеге көтериў.

ВОЗВЕЛИЧИВАТЬ несов. см. **возвеличить**.

ВОЗВЕЛИЧИТЬ сов. кого-что даңқын шығарыў, даңқын көтериў, атагын шығарыў.

ВОЗВЕСТИЙ сов. 1. что (воздвигнуть) салыў, қурыў, көтериў; ~есті фундамент тырақ салыў; 2. что, к чему жатыў, жаткарыў; 3. что, мат. көтериў; ~есті в степень дөрежеге көтериў; 4. что жабыў, тағыў; ~есті обвинение айып тағыў; ~есті клевету жала жабыў; 5. кого-что, во что, уст. (в сан, в должность и т. п.) көтериў, үлкейтіў, атак беріў.

ВОЗВЕСТИЙ сов. кого-что, о чём хабарландырыў, хабар етиў, билдириў.

ВОЗВЕЩАТЬ несов. см. **возвести**.

ВОЗВОДИТЬ несов. см. **возвести**; возникновение валунов ~бядт к ледниковому периоду жумыры сыйқақ таслардың пайда болыў муз дәүирине жатады.

ВОЗВРАТ м. 1. (взятого) қайтарыў, қайтарып беріў; ~ сеуды қарызды қайтарып беріў; 2. (возвращение) қайталаў, қайтадан басланыў; ~ болезни кеселдиң қайталаңыў; ◇ без ~а қайтарып бермestей.

ВОЗВРАТИТЬ сов. 1. кого-что қайтарып беріў, қайтып беріў; ~ книгу китапты қайтарып беріў; 2. что (восстановить) қадине келтириў, қалпине келтириў; ~ здоровье ден саулықты қалпине келтириў; 3. кого-что (заставить вернуться) қайтарыў, кейин қайтарыў, қайтарып жибериў, қайтарып алыў; ~ с дороги жолдан қайтарып алыў; ◇ ~ к жызни I) (привести в чувство) есіне келтириў; 2) (вылечить) тәүір етиў, жазыў.

ВОЗВРАТИТЬСЯ сов. 1. (вернуться) қайтып келиў, кейин қайтыў; ~ться домой үйнене қайтып келиў; ~ться на родину елине қайтып келиў; ~ться на работу жумыска қайтып келиў; 2. (восстановиться) қалпине келиў; к нему ~лись прёжние силы онци күши бурының қалпине келди; ◇ ~ться к рассказу эңгимени қайта дағам етиў.

ВОЗВРАТНЫЙ прил. 1. кейин қайтатуғын; ~ый путь қайтатуғын жол; 2. (подлежащий возвращению) қайтарылатуғын, қайтып берилетуғын; ~ая сеуда қайтып берилетуғын қарыз; 3. грам. езлик; ~ый глагол өзлик фейил; ~ое местоимение езлик алмасық; ~ый залог өзлик дәрежеси; ◇ ~ый тиф қайтала ма сузек.

ВОЗВРАЩАТЬ несов. см. **возвратить**.

ВОЗВРАЩАТЬСЯ несов. см. **возвратиться**.

ВОЗВРАЩЕНИЕ с. 1. см. **возврат**; 2. қайтыў, қайтып келиў; ~ домой үйнене қайтыў, келиў, үйнене қайтыў.

ВОЗВЫСИТЬ сов. 1. кого-что (возвеличить) даңқын шығарыў, даңқын көтериў, атагын шығарыў; ~ кого-л. в глазах других басқалардың алдында биреүдиң даңқын көтериў; 2. что, уст. (цену, стоимость) баҳасын арттырыў, баҳасын көтериў; ◇ ~ голос дауысын көтериў.

ВОЗВЫСИТЬСЯ сов. жоқарыға көтериљи, жоқарылаў.

ВОЗВЫШАТЬ несов. см. **возвысить**.

ВОЗВЫШАТЬСЯ несов. 1. см. **возвыситься**; 2. над кем-чем көтерилип турый, жоқары шығыў; над озером ~лись горы көлдиң үстинен таулар көтерилип турды.

ВОЗВЫШЕНИЕ с. 1. (действие) көтерилиў; 2. (высокое место) бийиклик, бәлентлик, дон, үстүрт; стоять на ~и бийикликте турый.

ВОЗВЫШЕННОСТЬ ж. 1. геогр. бийиклик, бәлентлик, үстүртлик, тәбе, дөңлик; 2. перен. көтерицкилик; маңызлылық, мәнилилик; ~ идеяның көтерицкилиги.

ВОЗВЫШЕННЫЙ 1. прич. от **возвысить**; 2. прил. (высоко расположенный) бийик, дөң; бәлент; ~ая мѣстность дөң жер; 3. прил. перен. көтерицки; маңызлы, мәнили; ~ая цель маңызлы максет.

ВОЗГЛАВИТЬ сов. кого-что баслаў, басшылық етиў, басқарыў, бас болыў; ~ делегация басшылық етиў.

ВОЗГЛАВЛЯТЬ несов. см. **взглядывать**.

ВОЗГЛАС м. қаты дауыс, қаты сес.

ВОЗГОРДИТЬСЯ сов. и без доп. тәкабирлениў, мурның көтериў, мактандыў.

ВОЗДАВАТЬ несов. см. **воздать**.

ВОЗДАТЬ сов. что баҳалаў, ылайықлы баҳалаў, тийисине баҳа беріў; ~ по заслугам еткен мийнетине қарай баҳалаў; ~ должное тийисли баҳасын беріў.

ВОЗДВИГАТЬ несов. см. **воздвигнуть**.

ВОЗДВИГНУТЬ сов. что салыў, дүзитиў, күрү.

ВОЗДЕВАТЬ несов. см. **воздеть**.

ВОЗДЕЙСТВИЕ с. тәсир, тәсир етиў, илаж көриў; физическое ~ күш пенен тәсир етиў, оказывать моральное ~ на кого-л. биреүге моралылық жақтан тәсир етиў.

ВОЗДЕЙСТВОВАТЬ сов. и несов. на кого-что тәсир етиў, илаж көриў; ~ на кого-л. сйлой биреүге күш пенен тәсир этиў.

ВОЗДЕЛАТЬ сов. см. **возделывать**.

ВОЗДЕЛЫВАТЬ несов. что ислеў, таярлаў, бежериў; ~ землю жерди егиске таярлаў.

ВОЗДЕРЖАТЬСЯ 1. прич. от **воздержаться**; 2. в знач. сущ. ж. **воздержавшийся** бийтәреп адам; при голосование ~хся не оказалось дауысқа қойғанда бийтәреп болған адам болмады.

ВОЗДЕРЖАНИЕ с. сабырлық, тыныш, зин тутыў, ~ в пыще аўқат жеуди тыныш.

ВОЗДЕРЖАННОСТЬ ж. сабырлылық, шыдамлылық, өзин тыйышылық, өзин тутышылық.

ВОЗДЕРЖАННЫЙ прил. сабырлы, шыдамлы, өзин тыйышы, өзин тутышы.

ВОЗДЕРЖАТЬСЯ сов. 1. (отказаться) сабырлы болыу, өзин тутыу, өзин тыйыу; ~ от еді айкат жемеу; 2. (уклониться) бермеу, қатнаспау, бийтәреп қалыу; ~ от отвёта жууап бермеу; ~ от голосования дауыс бериүге қатнаспау.

ВОЗДЕРЖИВАТЬСЯ несов. см. воздержаться.

ВОЗДЕТЬ сов. что: ~ руки уст. қолын жайыу.

ВОЗДУХ м. в разн. знач. хауа; свежий ~ таза хауа; спреткий ~ бузылган хауа; жидкий ~ физ. суйық хауа; давление ~а хауаның басымы; на открытом ~е таза хауада; дышать ~ом хауа жутыу; выйти ия ~ көшеге шыгыу, далата шыбыу; подняться в ~ аспанға кетерилүү, хауаға кетерилүү; не бывать на ~е бархе үйде отрыру; ⚡ вездух! всем. хауа қоупи!

ВОЗДУХО- қоспа сезлердин ҳауага тишилес болған биринчи белеги, мыс.: **воздухочиститель** хауа газартышы.

ВОЗДУХОДУВКА ж. тех. хауа бермүши машина, хауа жеткизиүши машина.

ВОЗДУХОНАГНЕТАЛЬНЫЙ прил. хауаны қысып айдатуғын; ~ насос тех. хауаны қысып айдатуғын насос.

ВОЗДУХОНАГРЕВАТЕЛЬ м. хауа жылтықын, хауа қыздырышы.

ВОЗДУХООХЛАДИТЕЛЬ м. хауа суүткыш, хауа салынлаткыш.

ВОЗДУХОПЛАВАНИЕ с. хауада ушыу.

ВОЗДУХОПЛАВАТЕЛЬ м. хауада ушышы.

ВОЗДУХОПЛАВАТЕЛЬНЫЙ прил. хауада ушатуғын.

ВОЗДУХОПРОВОД м. тех. хауа жүретуғын труба, хауа өтетуғын түтик.

ВОЗДУХОПРОНИЦАЕМОСТЬ ж. хауа өткериүшилик, хауа өткизиүшилик.

ВОЗДУХОПРОНИЦАЕМЫЙ прил. хауа өтетуғын, хауа өткизетуғын.

ВОЗДУШНЫЙ прил. 1. хауа, хауалы; ~ая водяная хауа толқыны; ~ое охлаждение хауа арқалы суүйттуғын; ~ое сообщение хауа қатнасы; ~ый десант хауа десанты; 2. перен. (лёткий) илбирек, женил, жуде жука; ~ое платье жуде жука кейлек; ⚡ ~ый шар 1) (аэростат) хауа шары; 2) (детская игрушка) ойыншық шар; строить ~ые замки аспаный қыялларга батыу.

ВОЗЗВАНИЕ с. үндөү, шақырық, шақырыу; ~ сторонников мира парахатшылық терендарларының үндөү.

ВОЗЗРЕНИЕ с. көз қарас, пикир, ой.

ВОЗЗРЫТЬСЯ сов. на кого-что, тесирейип қарау.

ВОЗИТЬ несов. см. везти 1; ~ зерно на заготпункт гөллени таярлау пунктине тасыу.

ВОЗИТЬСЯ несов. 1. (беспокойно ворочаться) тынышызланыу, машақатланыу;

2. с кем-чем и без доп. (играть, развиваться) жуурысып ойнау; ребята ~лись на берегу балалар жагада жуурысып ойнап жүрди; 3. с чем халекленүү, эурелениүү; ~ться с укладкой вещей затларды жайгастырыу менен ҳалекленүү; 4. с кем-чем и без доп. машақатланыу, бөйт болыу; с этим учеником мне пришлось долго ~ться усы оқышы менен маган кеп үақыт машақатланыуға туура келди; 5. (медленно делать что-л.) асықтай ислеу, эсте ислеу; что ты там так долго возишься? сен ол жерде усы үақытқа дейин асықтай не исле атыраса!

ВОЗКА ж. разг. тасыу; ~ дров отын тасыу.

ВОЗЛАГАТЬ несов. см. возложить.

ВОЗЛЕ 1. нареч. жақын, қасында, жанында; стоять ~ қасында турыу; 2. предлог с род. п. қапталында, жанында, қасында, дөгерегинде; он живёт ~ школы ол мектептиң қасында турады.

ВОЗЛИКОВАТЬ сов. қатты күйаныу, масайрау, шад болыу.

ВОЗЛОЖИТЬ сов. что, на кого-что 1. устине қойыу; ~ венкى на могилу қабирдиц үстине гүл қойыу; 2. жүккелү, тапсыруу; ~ ответственность на кого-л. жууапкершиликті биреүгө жүккелү; ~ вину на кого-л. айыпты биреүгө жүккелү.

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ прил. 1. (горячо любимый) күтө жақсы көретуғын, сүйикли; 2. в знач. сущ. м. возлюбленный и ж. возлюбленная ашық, сәүдик.

ВОЗМЕЗДИЕ с. ёш, кек.

ВОЗМЕСТИТЬ сов. что, кому-чему орнын толтырыу, төлеү, етей; ~ убытки келтирген зиянды етей.

ВОЗМЕЧТАТЬ сов. уст.: ~ о себе аса мақтапын кетиүү, өзимснинүү.

ВОЗМЕЩАТЬ несов. см. возместить.

ВОЗМЕЩЕНИЕ с. 1. (действие) орнын толтырыу, төлеү, етей; ~ расходов қаржыларды төлеү; 2. (деньги за ущерб) төлем; получить ~ за убытки келтирилген зиянлардың орнын толтырғызыу.

ВОЗМОЖНО 1. нареч. бәлким, мүмкүн, мүмкүншилигине, болғанша; приходи ~ скорее мүмкүн болғанша тезирек кел; 2. безл. в знач. сказ. мүмкүн; очень ~ күтә мүмкүн; 3. в знач. вводн. сл. мүмкүн, бәлким, итимал; ~, он здесь бәлким, ол усы жерде шыгар.

ВОЗМОЖНОСТЬ ж. 1. мүмкүншилилик, мүмкүнлик, имканият; есть ~ мүмкүншиликті бар, имканият бар; нет ~ мүмкүншилиги жок; превратить ~ в действительность мүмкүншиликті иске асыруу; по мере ~и мүмкүн болғанынша, мүмкүншилиги болғанынша; 2. (удобный случай) мүмкүншилик; дать ~ проявить себя өзин көрсөтүүгө мүмкүншиликті бериү; 3. мн. возможности мүмкүншиликлер; производственные ~и испеп шыгарыу мүмкүншиликлери, өндирис шыгарыу мүмкүншиликлери.

ВОЗМОЖНЫЙ прил. мүмкүн, имканиятлы, болыу мүмкүн, болатуғын, мүмкүн болған; ~ый исход дёла истиң мүмкүн

болған шешими; сде́лать всё ~ое мүмкін болатуын нарсelerдиң бәрін ислеу.

ВОЗМУЖАЛОСТЬ ж. ер жеткенлик, жигит болғанлық, бой жеткенлик, камалға келгендік.

ВОЗМУЖАЛЫЙ прил. ер жеткен, жигит болған, бой жеткен, камалға келген.

ВОЗМУЖАТЬ сов. 1. (достигнуть зреости) ер жетиү, жигит болыў, бой жетиү, камалға келиү; 2. (физически окрепнуть) улкейиү, күшине кириү.

ВОЗМУТИТЕЛЬНЫЙ прил. ашыўды көлтиратуын, жанға тийстеги, таң қадыра туын, шыдан болмайтуын; ~ поступок шыдан болмайтуын қылық.

ВОЗМУТИТЬ сов. кого-что 1. (прич. в негодование) ашыўландырыу, ашыўын келтириү, қаҳэрлендириү; 2. уст. (побудить к мятежу) көтерилске тұртқилемү, көтерилске шақырыү.

ВОЗМУТИТЬСЯ сов. 1. кем-чем и без доп. (прийти в негодование) қатты ашыўланыу, ашыўы келиү, көтерилиү, қаҳэрлениү; 2. уст. (восстать) көтерилис жасау, қозғалац табыу, бас кетериү.

ВОЗМУЩАТЬ несов. см. возмутить.

ВОЗМУЩАТЬСЯ несов. см. возмутиться.

ВОЗМУЩЕНИЕ с. 1. (негодование) ашыўланыу, ашыўы келиү, қаҳэрлениү, қаҳерлиниү; 2. уст. (мяте же) көтерилис, қозғалыс, қозғалац.

ВОЗМУЩЕННО нареч. ашыўланып, қаҳэрленип.

ВОЗМУЩЕННЫЙ 1. прич. от возмутить; 2. прил. ашыўланған, қаҳэрленген, ызалы; ~ голос қаҳэрли дауыс.

ВОЗНАГРАДИТЬ сов. кого-что, чем сыйлау, сыйлықлау, сыйлық беріү, наградлау, байрақлау, байрақ беріү.

ВОЗНАГРАЖДАТЬ несов. см. вознаградить.

ВОЗНАГРАЖДЕНИЕ с. 1. (действие) сыйлау, сыйлықлау, наградлау, байрақлау; 2. (награда) сыйлық, байрақ; дёнежное ~ ақшалай сыйлық.

ВОЗНАМЕРИВАТЬСЯ несов. см. вознамериться.

ВОЗНАМЕРИТЬСЯ сов. с неопр. ниитетлениү, ниитет етиү.

ВОЗНЕГОДОВАТЬ сов. на кого-что ашыўланыу, қаҳэрлениү, ашыўы келиү.

ВОЗНЕНАВИДЕТЬ сов. кого-что, за что жаман кериү, жек көриү.

ВОЗНЕСТИ сов. кого-что жоқары көтериү, жоқары шығарыу; көтериү, аса мақтау, марапатлау; тәришлеу; ~ до небес кекке көтериү.

ВОЗНЕСТИСЬ сов. 1. (подняться вверх) жоқары көтерилиү, жоқары шығыу; ~ под облака булттық астына көтерилиү; 2. разг. (возгордиться) тәкабирлениү, мурнын көтериү, мақтаныу.

ВОЗНИКАТЬ несов. см. возникнуть.

ВОЗНИКОВЕНИЕ с. келип шығыу, тууылыу, пайда болыу; ~ жизни на Земле Жerde тиришиликтин пайда болыу.

ВОЗНИКНУТЬ сов. пайда болыу, жүзеге келип шығыу; тууылыу; пожар ~ нόчью

ерт тунде пайда болды; у меня ~ла мысль менде бир ой пайда болды; ~ вопрос саўал тууылды.

ВОЗНИЦА м. арбакеш, арбашы.

ВОЗНОСИТЬ несов. см. вознести.

ВОЗНОСИТЬСЯ несов. см. вознести.

ВОЗНЯЙ ж. 1. шаўқым, топалац, уй-шуу; дәти позднили ~ ю балалар шаўқым көтерди; 2. (хлопоты) машакат.

ВОЗОБЛАДАТЬ сов. над кем-чем басым болыу, артык болыу, жетиү.

ВОЗОБНОВИТЬ сов. что қайта баслау, қайтадан баслау, қайта тиклеу, жаңартыу, жаңадан баслау; ~ занятия английским языком англичан тилин үйрениүди қайта баслау; ~ добровор пітінди қайта тиклеу; ~ знакомство таныслыкты қайтадан баслау; ~ спектакль спектакльди саңага қойыуды қайта баслау.

ВОЗОБНОВИТЬСЯ сов. қайта басланыу, қайтадан басланыу, жаңартылыу; занятия ~лись сабак қайта басланы.

ВОЗОБНОВЛЕНИЕ с. қайта баслау, қайтадан баслау, қайта тиклеу, жаңарыу, жаңадан баслау.

ВОЗОБНОВЛЯТЬ несов. см. возобновить.

ВОЗОБНОВЛЯТЬСЯ несов. см. возобновиться.

ВОЗОМНИТЬ сов.: ~ о себе өзин зор деп есаплау.

ВОЗРАЖАТЬ несов. см. возразить; вы не ~ете? сиз қарсы емессыз бе?

ВОЗРАЖЕНИЕ с. қарсылық, қарсылық билдириү, қарсылық көрсетиү, қарсы сез, қарсылық етиү; ~й нет қарсылық жок; пожалуйста, без ~й! ҳеш қарсылық көрсетпестен!

ВОЗРАЗИТЬ сов. кому-чему, на что, против кого-чего қарсылық билдириү, қарсылық көрсетиү, қарсы шыныу, қарсы болыу, қарсы сез айттыу; ~ товáрищу жолдасына қарсы шыныу; ~ на замечание айттыган ескертүгэ қарсы шыныу; ~ против чего-л. бирнэрсегэ қарсы болыу.

ВОЗРАСТ м. жас; шақ; шкользный ~ мектеп жасы; призывающий ~ эскерге шақырыу жасы; зрёлый ~ ер жеткен жас; неопределённого ~ а белгисиз жаста; в молодом ~е жасылк шағында; в ~е двадцати лет жигарма жаста; быть одного ~а курдас болыу; ♂ быть в ~е эдэйирге шыныу, эдэйир жаска барыу; выйти из ~а жасы өгип кетиү.

ВОЗРАСТАНИЕ с. есиү, көбейиү, артыү.

ВОЗРАСТАТЬ несов. см. возраст.

ВОЗРАСТАЮЩИЙ 1. прич. от возрастать; 2. прил. есиүши, көбейиүши, артыүши; ~ая скорость артып баратырган тезлик; ~ая прогрессия мат. есиүши прогрессия.

ВОЗРАСТИ сов. есиү, есе бериү, көбейиү.

ВОЗРАСТИЙ прил. жас; шақ; ~ые изменения жас жағынъ ёзгерислери.

ВОЗРОДИТЬ сов. 1. что қайта тиклеу, жаңартыу, қайта рајажландыруу; ~ промышленность санаатты қайта тиклеу; 2. кого-что (придать сил) күт бериү, гайрат бериү, қайта жанландыруу; ~ к жизни емирге қайта жанландыруу.

ВОЗРОДИТЬСЯ *сов.* қайта тиклениү, жаңарыў, қайта раўажланыў, қайта туўылсы.

ВОЗРОЖДАТЬ *несов.* см. **воздордить**.

ВОЗРОЖДАТЬСЯ *несов.* см. **воздордиться**.

ВОЗРОЖДЕНИЕ *с.* 1. қайта тиклеү, қайта раўажланырыў, жаңадан раўажланыў; ~ народного хозяйства халық жохалығының қайта тиклениү; 2. (прилил сил) таза күш, жаңағайрат; ◇ эпоха Возрождения ишт. Ояныў дәүири.

ВОЗЧИК *м.* кирейкеш, арбакеш, тасыушы.

ВОЗЫМЕТЬ *сов.* что сезиү, билдириү; ~ намерение ийитет етиү; ~ желание тилек билдириү; ~ действие тәсир етиү.

возыму́, возыме́шь буд. вр. от взять.

возыму́сь, возыме́шься буд. вр. от взяться.

ВОИН *м.* жаўынгер, эскер.

ВОИНСКИЙ *прил.* эскер..., эскерий; ~ая обязанность эскерий миннет; ~ий долг эскерий ўазыйша.

ВОИНСТВЕННО *нареч.* урыспазлық пешен, урыспазлық түрде; быть ~ настроенным урыспазлық түрде болыў.

ВОИНСТВЕННОСТЬ *ж.* урыспазлық, урышашацлық, жаўынгерлик.

ВОИНСТВЕННЫЙ *прил.* урыспаз, урышаша, жаўынгер, жаўынгерлик; ~ вид урыспаз түр.

ВОИНСТВО *с. собир. уст.* эскер, жаўынгер; русское ~ рус эскери.

ВОИНСТВУЮЩИЙ *прил.* гуресшен, тайсалмай гуресиши; ~ материализм гуресшеш материализм.

ВОИСТИНУ *нареч.* ҳақықатында, шынында, расында, дурысында.

ВОЙ *м.* 1. (животных) улыў; ~ собаки ийттиң улыў; 2. (громкий плач) бақырып жылаў; 3. перен. ҳүйилди, шуўылды; ~ ветра самалың ҳүйилди.

ВОЙЛОК *м.* кийиз, текиймент.

ВОЙЛОЧНЫЙ *прил.* кийиз...; кийизден жасалған, кийизден исленген.

ВОЙНА *ж.* 1. урыс; Великая Отечественная ~а Уллы Утандырылыш урыс; национально-освободительная ~а милли азаттық урысы; гражданская ~а гражданилых урыс; империалистическая ~а империалистик урыс; мировая ~а жер жүзилик урыс, дүнья жүзилик урыс; войны справедливые и несправедливые әдил ҳем әдилсиз урыслар; находиться в состоянии ~ы с кем-л. урысын жағдайында болыў; объявить ~у урыс жарыялаў; развязать ~у урыс баслаў; быть на ~е урыста болыў; 2. перен. (состояние вражды) гурес, женеж; ◇ холдона ~а салын урыс.

ВОЙСКО *с.* эскер, ләшкер; регулярные войскa тұрақты эскерлер.

ВОЙСКОВОЙ *прил.* эскерий; ~е соединение эскерий бирлесіне.

ВОЙТИ *сов. до и без доп.* 1. кириү, кири келиү; онін вошлі в дом олар жайга кири; корабль вошёл в гавань кеме гаваньга кири; 2. кирип кетиү; гвоздь вошёл в дерево мыйық ағашқа кирип кетти; 3. (быть включённым) кириү; ~ в список дзимиге кириү; ~ в состав комиссии комис-

сияның составына кириү; 4. (уместиться) жайғасыү, сыйыү; все вёщи вошли в чём даан затлардың ҳәммеси чөмданга сыйды; 5. (вникнуть) тусиниү, тусинип алыў, негизине тусиниү; ~ в суть дела истиң негизине тусиниү; ~ в роль ролине тусиниү; ~ в положение жағдайын тусиниү; 6. (представить на рассмотрение) усыныс пепен барыў, усыныў, усыныс киризиў; ~ с предложением усыныс пепен барыў; ◇ ~ в привычку әдәтке алланыў; ~ в доверие исенимли болыў; ~ в употребление қолланы басланыў; ~ в мода модага кириў; ~ в азарт күмәрга кириў; ~ в жизнь турмыска кириу; ~ в соглашение с кем-л. биреү менен келисімге келиў.

ВОКАЛИЗМ *м. лингв.* вокализм (*тилдеги дауысы сеслер системасы*).

ВОКАЛИСТ *м.* вокалист, қосық айттышы.

ВОКАЛЬНЫЙ *прил.* қосық айттыў; ~ая музика қосық айттыў музыкасы.

ВОКЗАЛ *м.* вокзал.

ВОКЗАЛЬНЫЙ *прил.* вокзал...; ~ое помещение вокзал жайы.

ВОКРУГ 1. нареч. дөгерек, дөгереккө, дөгерегинде; оглянувшись ~ дөгерекке қараў; 2. предлог с род. п. этрапында, айланасында; ~ этого события было много разговоров усы ўақының айланасында кеп азгимелер болды; ходить ~ дома ўидин айналасында журоў; ◇ ~ да около айланышыклап ток етерине келмеў.

ВОЛ *м.* өгиз.

ВОЛАН *м.* етек бурме.

ВОЛДЫРЬ *м.* исик, торсық.

ВОЛЕВОЙ *прил.* жигерли, гайратлы; ~ характер жигерли минез.

ВОЛЕИЗЪЯВЛЕНИЕ *с.* кеүил билдириү, тилек билдириү.

ВОЛЕЙБОЛ *м. спорт.* волейбол.

ВОЛЕЙБОЛИСТ *м. спорт.* волейболисты.

ВОЛЕЙБОЛИСТКА женск. от **волейболист**.

ВОЛЕЙБОЛЬНЫЙ *прил.* волейбол...; ~ мяч волейбол тобы.

ВОЛЖ-НЕВОЛЕЙ *нареч.* ыктыярызы, илажсыз, мәжбүрий түрде, ериксиз түрде; мие ~ пришлось согласиться маған мәжбүрий түрде келисүгө тура келди.

ВОЛК *м.* қаскыр, бері; ◇ морской ~ барлық нәрсени көрген тенциши; ~ в овчей шүкө езэн бері, жамылғаны қой тери; смотреть волком жеп қоятуында болып қараў, көзді аларта қараў; и волки сыйты и өвцы цөлү погов. қаскырларда ток, қойларда түүел; ~ов бойтасы — в лес не ходить погов. қаскырдан қорықкан төгайға бармас; как волка ни корми, он всё в лес смотрит посл. қаскырды қашпа бақсанда еки көзи тогайда болады.

ВОЛКОДАВ *м.* бөри басар.

ВОЛНА *ж.* в разн. знач. толқын; морская ~ тениз толқыны; взрывная ~ жарылыш толқыны; звуковая ~ физ. сес толқыны; электромагнитные волны физ. электромагнитлик толқынлар; на коротких ~х радио қысқа толқында; ~ рабочего движения рабочий қозғалысының толқыны.

ВОЛНЁНИЕ с. 1. толқын, толқынланыў; ~ на мóре төцизиц толқыны; 2. перен. (тревога, беспокойство) тынышсызланыў, мазасы кетиў, хәўлигиў, қысыныў; прийті в ~ тынышсызланыў; 3. мн. **волнёния перен.** (массовый протест) қозғалыс.

ВОЛНІСТНЫЙ прил. ийрек; буйра (*о волосах*); ~ая ліния ийрек сзызық.

ВОЛНІОВАТЬ несов. 1. что (разыгивать волны) толқынландырыў, шайпалтыў; 2. кого-что, перен. тынышын алыў, тынышсызландырыў, қысындырыў; мені ~үёт отсутствие писем хат келмегенлиги мени менде тынышсызландырады.

ВОЛНІОВАТЬСЯ несов. 1. толқынланыў, толқынланып турый, шайпалтыў; мóре ~үется төциз толқынлады; 2. перен. тынышсызланыў, сабырсызланыў, шыдамсызланыў, қысыныў; ~оватьсяся на экзамене экзамене қысыныў.

ВОЛНОВОЙ прил. толқынлы; ~е движение физ. толқынлы хәрекет.

ВОЛНОЛОМ м. см. волнорéз.

ВОЛНОМЕР м. радио волномер (*толқын влєшіни жбап*).

ВОЛНООБРАЗНЫЙ прил. толқын сыйкылы, пәсли-бәлент.

ВОЛНОРЕЗ м. волнорез (*кемелер тұратын қолтықты толқыннан сақлау ушын исленген қашы*).

ВОЛНУЮЩИЙ 1. прич. от волновать; 2. прил. тынышсызландыратуғын, тынышсызланған, ҳаўликиретуғын; ~е события тынышсызландыратуғын үақылар; ~й голос тынышсызланған даўыс.

ВОЛОВОЙ прил. өгиздиц, өгиз...; ~ья шкúра өгиз териси.

ВОЛОКИТА I ж. исти шубалаңқылықса салыў, былықпа, бастылық, бұмáжная ~ қағазпаразлық, қағаз бастылық.

ВОЛОКИТА II м. уст. (*любимель поухаживаю*) қатынпаз, ыңқыпаз.

ВОЛОКИТЧИК м. разг. исти былықтырышы.

ВОЛОКНИСТЫЙ прил. талшыкли, қылышлы; ~ хлóпок талшыкли пахта.

ВОЛЛОКНО с. 1. талшық, мамық; ~бкна хлóпка пахтаның талшықы; искусственное ~окно жасалма талшық; 2. биол. волокно, тарамыс (*жайғанат ҳэм өсімліктер тканьлеринің тарамыслары*).

ВОЛОКОМ нареч. сүйреп, сүйретип; тащыт лóдку ~ қайықты сүйреп тартыу.

ВОЛОС м. шаш (*человека*); қыл, жүн, түк (*животных*); седой ~ ағартан шаш; конский ~ аттың қылы; расчесать ~ы шашты тарау; ~ы ~ы встали дýбом тебе шашы тикке турды; краснеть до корней волос кулағына шейин қызырыў, жүдә уяллыў; рвать на себя ~ы аўыр қайғыдан ез шашын ези жуллыў; дожить до седых волос ~бден картайғанша жасаў.

ВОЛОСАТЫЙ прил. шашлы (*о человеке*); жүнли, жуни көп, жүн басқан, түкли, түк басқан (*о животных*).

ВОЛОСОНДЫЙ прил. қылдай жицишке; ~ые сосуды физ. жүдә жицишке түтиклер, қылдай түтиклер.

ВОЛОСОБ м. 1. уменьш. от волос; 2. бот. (*ворсинка*) тук, қылышы; 3. қыл, сым; ~бк электрической лампочки электр лампочкасының сымы; ◇ висеть на ~кé қайип астында болыў; жизнь егб висйт на ~кé оның өмири ҳал устинде тур, оның өмири қылға илиниң тур.

ВОЛОСТОЙ прил. уст. болыслык.

ВОЛОСТНОЙ ж. уст. болыс (*патшалық Россияның ғақтыңдағы җекимишилик бөлими*).

ВОЛОСЯНОЙ прил. 1. (состоящий из волос) жүнли, түкли, қылмы; ~ покров түкли дene, денедеги тук; 2. (*сделанный из волос*) жүннен исленген, қылдан исленген, түктен исленген; ~ матрас қылдан исленген матрас.

ВОЛОЧЕНИЕ с. 1. (действие) сүйреў, сүйретиў; 2. тех. созып ислеў, созыў; ~ прôволовки металлдан сым ислеў.

ВОЛОЧИЛЬНЫЙ прил. созатуғын, ислейтуғын; ~ стан сым созатуғын стан.

ВОЛОЧИТЬ несов. 1. кого-что сүйреў, сүйретиў; ~ по земле сүйреп алып барыў; 2. что, тех. созып ислеў, созыў; ~ прôволовку сымды созып ислеў.

ВОЛОЧИТЬСЯ несов. 1. по чему и без доп. (*тащиться, тянуться*) сүйрелиў, сүйретилиў; 2. за кем-чем, разг. (*ухаживать*) қатынпазлық етиў, ышқыпазлық етиў.

ВОЛЧИЙ прил. 1. қасқыр..., қасқырдың; ~ья шкúра қасқырдың териси; 2. перен. жыртқышлардың; ~и законы жыртқышлардың законы; ◇ ~ий аппетит аш қасқырдай, күшли иштей; ~ья ягода бот. ашың жабайы тогай жемиси; ~ья пасть мед. қасқыр тұмсық.

ВОЛЧИХА, ВОЛЧИЦА ж. қанышық қасқыр, үргашы қасқыр.

ВОЛЧКОМ нареч. уршықтай айланып; вертеться ~ уршықтай айланып турый.

ВОЛЧОК м. (*игрушка*) шырылда дайык.

ВОЛЧОНOK м. белтирик, қасқырдың баласы, қасқырдың күшиги.

ВОЛШЕБНИК м. тилсимиши, көз байлаұшы, дүйхан, дүйалаұшы, сыйқырышы.

ВОЛШЕБНИЦА женск. от **волшебник**.

ВОЛШЕБНИЙ прил. 1. тилсимили, дүйалы, сыйқырыл; ~ые скáзки тилсимили ертеклер, сыйқырыл ертеклер; 2. перен. тәсирли, әжайып; ~ая музыка әжайып музика, тәсирли музика.

ВОЛШЕБСТВО с. 1. (колдовство) тилсимилик, дүйханлық, сыйқырлық, көз байлаұшылық; 2. перен. (*очарование*) тәсирлилек, әжайыплылық; ◇ как по ~у көз байлагандай.

ВОЛЫНКА ж. 1. (музыкальный инструмент) волынка; 2. прост. (*затягивание дела*) былықшылық, кешкитириүшилик; тянуть ~у исти кешкитири бериүшиликке салыў.

ВОЛЫНЩИК м. (*музыкант*) волынка шертиүши.

ВОЛЫГДОТНО нареч. разг. еркин, емин-еркин.

ВОЛЫГДОТНЫЙ прил. разг. еркин, емин-еркин.

ВОЛЬНАЯ ж. ист. вольная (крепостной дийханларды азат еткенде берилген қағаз).

ВОЛЬНИЧАТЬ несов. разг. өз билдигин ислеү, ойындағысын ислеү, қалегенин етий.

ВОЛЬНО нареч. еркин, ерикли түрде, өз еркинше; стоять ~! (команда) ерикцизше турың!, ерикли түрде турың!

ВОЛЬНО в знач. сказ. с неопр., разг. өз еркинде, өз тилем; ~ тебе было не слушаться! тыңламағаның ушын өзиң айыпсы!

ВОЛЬНОДҮМЕЦ м. уст. еркин пикирли, еркин ойлы.

ВОЛЬНОДҮМНЫЙ прил. уст. еркин пикирли, еркин ойлайтуғын.

ВОЛЬНОДҮМСТВО с. уст. еркин пикирлилік, еркин ойлаушылық (басқаруышы сиясий, диний көз қарасларға критикалық қатнас жасау).

ВОЛЬНОДҮМСТВОВАТЬ несов. уст. еркин пикирлик етий, еркин ойлылық билдириү.

ВОЛЬНОНАЕМНЫЙ прил. ерикли жалланған (әскерий хызметтен тыс, әскерий мәкемеде ислеүши адам).

ВОЛЬНООПРЕДЕЛЯЮЩИЙСЯ м. уст. ықтыярлы, ерикли (патша армиясында орта ямаса жоқары мағылұмат алғаннан соң өз қалеүі бойынша хызмет етишши әскер).

ВОЛЬНООТПУЩЕННИК м. азат етилген крепостной, ерик берилген күл.

ВОЛЬНОСЛУШАТЕЛЬ м. еркин тыңлаушы (студент болып есапланбастан, лекцияға қатнасып жүрийге рухсат алған адам).

ВОЛЬНОСЛУШАТЕЛЬНИЦА женск. от вольнослушатель.

ВОЛЬНОСТЬ ж. 1. уст. (свобода, независимость) еркинлик, азатлық; 2. (развязность, нескромность) еркиншилик, бийәдеплик; ~ в обращении мөмледеги болған еркиншилик; 3. (отступление от правил) еркинлик, басташлық; поэтическая ~ шайырлық еркинлиги.

ВОЛЬНЫЙ прил. 1. азат, еркин, ерикли; ~ый народ ерикни халық; 2. (ничем не стесненный) дарқан, өз еркинше, өзинше, өз тилемине; ~ое житьё дарқан турмыс; ~ая продажа хлеба гөллени өз еркинше сатыу; ~ая цена өзиңше қойылған баҳа; 3. ықтыярлы, ықтыяры бар, өз еркинде; я волен делать, что мне угодно не қалесем соны ислеүте ықтыярлыман; 4. (развязный, нескромный) бийәдеплик; ~ая шұтка бийәдеплик дақек; ~ на ~ом воздухе таза хаудада; ~ый перевод еркин аударма; ~ая птица өз еркинде.

ВОЛЬТ I м. вольт (электр тоғының күшин өлишетуғын бирлик).

ВОЛЬТ II м. спорт. вольт (1. атты айлана шағын үйретиүдиң тури; 2. қылышласқандығы дүшилланның соққысының қайтарылуы).

ВОЛЬТА ж. текст. вольта (гезлеме).

ВОЛЬТАЖ м. вольтаж (электр тоғының вольт пенен көрсетилген күшиниң есси аты).

ВОЛЬТАМЕТР м. вольтаметр (электр тоғының күшин өлишетуғын өсбап).

ВОЛЬТИЖЁР м. спорт. вольтижёр (ат спортының шебері).

ВОЛЬТИЖИРОВАТЬ несов. спорт. вольтижирлеү.

ВОЛЬТИЖИРОВКА ж. спорт. вольтижировка (ат үстинде ойнайтуғын гимнастикалық шынығыўлар).

ВОЛЬТМЕТР м. вольтметр (еки аралықтарға электр тоғының күшин өлишетуғын өсбап).

ВОЛЬФРАМ м. вольфрам (химиялық элемент).

ВОЛЬФРАМОВЫЙ прил. вольфрамлы; ~ая соль вольфрамлы дуз.

ВОЛЯ ж. 1. жигер, гайрат, ерик, еркинлик; он человечьей большой ~и ол жигерли адам; сильная ~я күшли жигер; ~я к победе жедиске умтылыу; воспитание ~и жигерлилук тәрбиялау; иметь силу ~и жигерли болыу; 2. (желание, хотение, требование) ерик, тилем, қалеү; ~я народы халықтың тилеми, халықтың қалеүи; по добром ~е өз ерки менен, өз қалеүи менен; не по своей ~е өз ерки менен емес; против ~и тилемине қарсы; исполнять ~ю-л. ~ю бирдейди тилемине қанаатландырыу; 3. (свобода) ерик, еркинлик, азатлық; вырваться на ~ю еркинлике шығыу; отпустить на ~ю еркине жибериү; ◇ это в вашей ~е был сизиң еркинде; ~я ваша ерик сизиң, кейпиз геллециде; ~я ваша, но я с вами не согласен кейпиз геллециде, бирақ мен сизиң менен келисе алмайман; дать ~ю чему-л. бир нәргесе ерик бериү; дать ~ю слезам көзинен жас ағып жылау.

ВОН I 1. нареч. сыртқа, тыска, далаға; вынести вёщи ~ затларды сыртқа шығыру; выйти ~ шығып кетиү; выгнать ~ қууып жибериү, шыгарып жибериү; из головы ~ мыйдан шығып кетти, умытып кетти; 2. в знач. между. кет!, жоғал!, шық!; ~ отсюда! был жерден жоқ бол!; ◇ из рук ~плохо күтө жаман, дым жаман; лезть из кожи ~ тырысын харекет етий, бар гайратын салыу.

ВОН II частица указ. эне, анау, эне карада, анау жерде; ~ там ол жерде; ~ он идет эне ол киятырыты; ◇ ~ он что! енди түсінікли!; ~ он какой! ол бундай екен дагы!

ВОНЗАТЬ несов. см. вонзить.

ВОНЗАТЬСЯ несов. см. вонзиться.

ВОНЗИТЬ сов. что қадаү, шаншыу, тығыу, суғыу, батырып алыу, шағыу; ~ киши жанжарды сугыу; ~ көгти тыңнактарын батырыу; ~ жало түмсығы менен шағыу.

ВОНЗИТЬСЯ сов. во что қадаулы, шаншылы, тығылы, суғылы, батырылы.

ВОНЬ ж. сасық ийис, жаман ийис.

ВОНЮЧИЙ прил. сасық ийисли, жаман ийисли.

ВОНЯТЬ несов. чем сасыу, сасытыу, мүцкүй, анкүй.

ВООБРАЖАЕМЫЙ I. прич. от воображать; 2. прил. (мнимый) көз алдына кел-

тиретуғын, елеслетуғын; ~ая ліния геом. көз алдына келтиретуғын сыйық.

ВООБРАЖАТЬ несов. см. **вообразить**.

ВООБРАЖЕНИЕ с. қыял, қыял етиү; ~ его разыгрались опыц қыялы гүжин кетти.

ВООБРАЗИТЬ сов. 1. кого-что (*представить себе*) көз алдына келтириү, қыял етиү; 2. кем-чем (*счастье*) елеслетиү, ойлау; ~ себя поэтом өзин шайыр деп ойлау.

ВООБЩЕ нареч. 1. (в общем, во всех отношениях) улыму алғанда, жалпы алғанда; ~ это вас не касается улыму алғанда был сизге тийисли емес; 2. (всегда, постоянно) хәр дайым, хәр қашан, бәрхә, беркулла; он ~ такои весёлы ол берхә усындык кейилли; 3. разг. (совсем) жалпы, дұрысын айтқанда; я ~ никуда не пойдү мен дұрысын айтқанда ҳеш жаққа бармайман; ◇ ~ говоря в знач. вводн. сл. жуўмақлап айтқанда.

ВООДУШЕВИТЬ сов. кого, чем жанландырыу, жигерлениш, рухландырыу, рухын көтериу.

ВООДУШЕВИТЬСЯ сов. чем и без дополнения, жигерлениш, рухланыш.

ВООДУШЕВЛЁНИЕ с. 1. (*действие*) жанланыш, жигерлениш, рухланыш; 2. (*увлечение, вдохновение*) жигер, рух, пёт; работать с ~м жигер менен жумыс етиү.

ВООДУШЕВЛЯТЬ несов. см. **воодушевить**.

ВООДУШЕВЛЯТЬСЯ несов. см. **воодушевляться**.

ВООРУЖАТЬ несов. см. **вооружить**.

ВООРУЖАТЬСЯ несов. см. **вооружиться**.

ВООРУЖЕНИЕ с. 1. (*действие*) қуралланыш, қуралландырыу, қару-жаракландырыу; ~е армии армияны қуралладырыу; 2. (*военное снаряжение*) қурал-жарак; сокращение ~й қурал-жарактың қысқартты; гонка ~й аса қуралланыш; 3. (*оснащение*) үскене.

ВООРУЖЕННОСТЬ ж. 1. (*армии, флота*) қуралланғанлық, қурал-жарак менен тәмийн етилгенлик; 2. қуралланғанлық; техническая ~ сельского хозяйства аўыл хожалығының техникалық жақтаң қуралланғанлығы.

ВООРУЖЕННЫЙ 1. *прич. от вооружить*; 2. *прил.* қураллы, қару-жараклы; ~ый отряд қураллы отряд; ~ая борьба қураллы түрес; ~ые силы қураллы күшлер; ◇ ~ым глазом оптикалық қураллар арқалы; ~ый до зубов кемисиз қуралланган.

ВООРУЖИТЬ сов. 1. кого-что, чем қуралландырыу, қару-жаракландырыу; 2. кого-что, чем қуралландырыу, тәмийн етиү; ~ промышленность новой техникой санатты жаңа техника менен қуралландырыу; 3. кого-что, чем, перен. қуралландырыу; ~ теорией марксизма-ленинизма марксизм-ленинизм теориясы менен қуралландырыу; 4. против кого-чего, перен. қарсы қойыу, аразластырыу.

ВООРУЖИТЬСЯ сов. 1. чем қуралланыш, қурал-жаракланыш; 2. чем қуралланыш, тәмийн етилиү; 3. чем, перен. қуралланыш; ~ передовой теорией алдыңғы теория менен қуралланыш; 4. против кого-

-чего, перен. көтерилиү, көтерилес шығарыу; ◇ ~ терпением сабырлылық менен куралланыш.

ВОЧЧИО нареч. өз көзи менен көрип, басында болып, көзбе көз; **убедиться** в чём-л. ~ өз көзи менен көрип исениү.

ВО-ПЕРВЫХ вводн. сл. бириншиден, дәслеп, зүели, баслап.

ВОПИТЬ несов. разг. бақырыу, екирип жылау, шаўым салыу.

ВОПИЮЩИЙ прил. шыдауға болмайтын, жол қойылмайтын; ~е противоречия шыдауға болмайтын карама-қарсылықлар.

ВОПЛОТИТЬ сов. кого-что, в ком-чём иске асырыу, жузеге асырыу; көрсетиү, көрсете алышу; скульптор ~л своей идею в мраморе скульптор езиниң ойлаганын мрамор арқалы көрсете алды; ◇ ~ть в жизнь тұрмыска асырыу; ~ть в себе өз ишине алды.

ВОПЛОТИТЬСЯ сов. в ком-чём иске асыру, жузеге асыру.

ВОПЛОЩАТЬ несов. см. **воплотить**.

ВОПЛОЩАТЬСЯ несов. см. **воплотиться**.

ВОПЛОЩЕНИЕ с. 1. (*осуществление*) иске асыру, жузеге асыру; көрсетилиү; әмелге асырылыу; 2. (*алицетворение*) нағыз өзи, нақ өзи, дал өзи; она ~ здоровья ол топланған деп саулықтың дал өзи.

ВОПЛОЩЕННЫЙ 1. *прич. от воплотить*; 2. *прил.* (*алицетворенный*) нағыз, нақ өзи, дал өзи; он ~ая храбрость ол батырлықтың нағыз үлгиси.

ВОПЛЬ м. қатты дауыс.

ВОПРЕКИ предлог с дат. п. қарсы, керисинше, карамастан; ~ желанию тилемеке қарсы; ~ приказу буйрыққа карамастан.

ВОПРОС м. 1. сорау, саўал; задаёт ~ саўал беріү; обратиться с ~ом саўал берип көриү; осаждать ~ами үсти-үстине саўаллар таслау; 2. (*проблема*) мәселе; национальный ~ миллиет мәселеси; экономический ~ экономикалық мәселе; круг ~ов бир қатар мәселелер; поставить ~ на обсуждение мәселени додалауға қойыу; оставить ~ открытым мәселени анық қалдырыу, меселени сол турында қалдырыу; 3. разг. (*дело, обстоятельство*) ис, шаруа, меселе; это ~ времена был ис ўақытқа байланыслы; большой ~ аўыр меселе, қыын меселе; это ~ спорный был талаас меселе; ~ в том, чтобы... меселе сонда...; обратиться к кому-л. по личному ~у биреүгө езиниң же жеке шаруасы бойынша жолсызы; 4. мн. вопросы (*название научных журналов*) мәселелери; «Вопросы философии» «Философия мәселелери»; ◇ что за ~? оған сездин кереги жоқ!; ~ жизни и смерти өмірдин ҳам елемниң мәселеси; быть под ~ом шешилмеу, шек қойылыу; поставить под ~ шек қойыу, толық исенбей.

ВОПРОСИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. сорау.... сораған сымаклы; ~ый взгляд сораған сымаклы көз қарас; 2. грам. сорау; ~ый знак сорау белгиси; ~ое предложение сорау гап.

ВОПРОСНИК м. сораулар, сораулар жыныагы, сораулар дizesими.

ВОПРОСНЫЙ прил. сораў, сораўлар...; ~ лист сораўлар бети.
ВОПРОШАТЬ несов. кого-что, уст. этиниү, сораныў, сорап билиў.
 вопъюсь, вопъешься и т. д. буд. вр. от вийться.

ВОР м. уры, қараңы, гәззап; на вёре шапка горит посл. урының малақай жаңып барагыр (соотв. сезикли секирер).

ВОРВАТЬСЯ сов. во что и без доп. басып кириў, жарып кириў; ~ в окбы проптивника душпаның окопына басып кириў.

ВОРКОВАНЬЕ с. 1. (голубей) қоқырлаў, сайраў; 2. перен. шүцкилди.

ВОРКОВАТЬ несов. 1. (о голубях) қоқырлаў, сайраў; 2. перен. шүцкилдесип сейлесиў.

ВОРКОТНЯ ж. разг. мыңқылды, гүнкілди.

ВОРОБЕЙ м. шымшық; ♦ стрёляный ~ көлти көрген, тис қақкан адам.

ВОРОБЫЙНЫЙ прил. шымшық...; ~ое гнездо шымшық уясы.

ВОРОБЫХА ж. мәкийен шымшық.

ВОРОВАННЫЙ прил. урлық, урлап алынған.

ВОРОВАТЫЙ прил. урысымак, жалатай-сымак; ~ взгляд урысымак көз қарас.

ВОРОВАТЬ несов. кого-что урлаў, урлықшылық етиў, қараңышылық етиў.

ВОРОВКА женск. от вор.

ВОРОВСКОЙ прил. уры..., урылардың; ~ язық урылардың тили.

ВОРОВСТВО с. урлық, урлықшылық, қараңышылық.

ВОРОЖБА ж. пал ашыў, қурра таслаў, кумалак салыў (гадание); көз байлаў (колдовство).

ВОРОЖЕЙ ж. палыш ҳаял, қумалак таслаўшы ҳаял (гадалка); төүп кемшир (захарка).

ВОРОЖИТЬ несов. кому и без доп. пал ашыў, қурра таслаў, қумалак салыў (гадать); көз байлаў (колдовать).

ВОРОН м. күзғын, гарфа.

ВОРОН||А ж. 1. гарфа; 2. перен. разг. (зевака) гедек, аңқаў; ♦ белая ~а шыррый; ~а в павлинных перьях таўыстың пәринге бененген гарфа (өзин жоқары көрсеткиси келептуғын адам); пұғаная ~а куста бойтаса логов. үрүккен гарфа путактан қорқар (соотв. жылан шаққан ала жиһтен қорқады); ворон считать аўзы аңқайыў.

ВОРОНЕНИЕ с. қара рең берилүй, қарайтылыў (полатты).

ВОРОНЕНОК м. 1. (птенец ворона) гарғаның баласы; 2. (птенец вороны) шөже гарфа.

ВОРОНЕННЫЙ прил. қара реңли, қарайтылған; ~ая сталь қара рең берилген полат.

ВОРОН||ИЙ прил. гарфа..., гарғаның; ~ье гнездо гарғаның уясы.

ВОРОНИТЬ несов. что қара рең берилүй, қарайтылыў (полатты).

ВОРОНКА ж. 1. (для переливания) шар-шар; 2. (от бомбы, снаряда) қазынды, шуқыр.

ВОРОНКООБРАЗНЫЙ прил. шар-шар сыяқлы, шар-шарга усаған.

ВОРОНОВ прил. гарғаның; ♦ цвета ~а крылә қара кекнил рең.

ВОРОН||ОЙ прил. 1. қара торы; ~бй конь қараторы ат; 2. в знач. суц. м. вороной қара торы ат; пара ~ых еки қара торы ат, кос қара торы ат.

ВОРОНЬЕ с. собир. 1. (стая ворон) гарғалар; 2. перен. разг. құзғынлар (гаргадай тасытуғын адамлар тұрғалы).

ВОРОТ I м. (одежды) жаға, жагалық; схватить за ~ жағасынан алыў.

ВОРОТ II м. тех. ворот (аудыр затларды жокары көтеретуғын машина).

ВОРОТА только мн. 1. дөрүаза; 2. спорт. дөрүаза, ворота; ♦ триумфальные ~ жеңис дөрүазалары.

ВОРОТИЛА м. разг. ис қумар.

ВОРОТИТЬ сов. кого-что, прост. см. вернуть, возвратить.

ВОРОТИТЬСЯ сов. қайтыў, қайтып айланып келиү.

ВОРОТИНИК м. жаға, жагалық; крүглый ~ деңгелек жаға; стоячий ~ тик жаға; отложний ~ кайрыма жаға.

ВОРОХ м. үйим, үйинди, бүудақ.

ВОРОЧА||ТЬ несов. 1. кого-что айландырыў, думалатыў, қозғалтыў; ~ть брёвна бөрөне ағашты қозғалтыў; 2. чем, перен. разг. басқарыў; араласыў, айналысыў; он ~ет всеми делами ол барлық ислерди басқарады.

ВОРОЧАТЬСЯ несов. разг. 1. (с боку на бок) аударылыў, аўнау; 2. (двигаться, шевелиться) қыймылдай бериў, қозғала бериў.

ВОРОШИТЬ несов. что қозғаў, аударыў, аударыстырыў, актарыў; ~сено пищени аударыстырыў, пишени жайып аударыў.

ВОРС м. тук, қылышы; ткань с ворсом туғи бар гезлеме.

ВОРСИНКА ж. бир тал тук, қылышы.

ВОРСИСТ||ИЙ прил. тукли, қылышылы; ~ая ткань түхли гезлеме, қылышылы гезлеме.

ВОРЧАНИЕ с. 1. (собаки и др. животных) ырылдаў; 2. (человека) бажылды, быжылды, тоңқылды, мыңғырылы.

ВОРЧАТЬ несов. 1. (о собаке и др. животных) ырылдаў; 2. (о человеке) бажылдаў, быжылдаў, тоңқылдаў, мыңғырлаў.

ВОРЧЛЮВОСТЬ ж. бажылдаушылык, быжылдаушылык, тоңқылдаушылык, мыңғырлаушылык.

ВОРЧЛИВЫЙ прил. бажылдақ, быжылдақ, тоңқылдақ, мыңғырлаўык.

ВОРЧУН м. разг. урысқақ, бажылдақ, быжылдақ, мыңғырла.

ВОРЧУНЬЯ женск. от ворчун.

ВОС приставка (см. воз²) үнсиз дауыссызлардың алдында «воз» приставкасының орнына қолланылады, мыс.: воспеть мақтау, жырлаў.

ВОСВОЙСИ нареч. разг. өз жолы менен, өз үйине; отправиться ~ өз жолы менен кетпү.

ВОСЕМНАДЦАТЫЙ числ. он сегизинчи.

ВОСЕМНАДЦАТЬ числ. он сегиз.

ВОСЕМЬ числ. сегиз.

ВОСЕМЬДЕСЯТ числ. сексен.

ВОСЕМЬСОТ числ. сегиз жұз.

ВОСЕМЬЮ нареч. сегиз жерде; ~ю — шестьдесят четыре сегиз жердеги тегиз — алпыс төрт.

ВОСК м. ақ мұм.

ВОСКЛИКНУТЬ сов. и однокр. что и без доп. бақырып жибериү, қышқырып жибериү.

ВОСКЛИЦАНИЕ с. қатты даұыс, қатты сес; қатты үн шыгарыў; **радостное** ~ күйанышлы қатты даұыс.

ВОСКЛИЦАТЕЛЬНЫЙ прил. үндеў; ~ы знак грам. үндеў белгиси; ~ое предложение грам. үндеў гап.

ВОСКЛИЦАТЬ несов. см. **воскликнуть**.

ВОСКОВОЙ прил. 1. (из воска) ақ мұмны; ақ мұмшып исленген; 2. перен. ағарған, қуұартан; ~е лицо куұарып ағарған бет.

ВОСКРЕСАТЬ несов. см. **воскреснуть**.

ВОСКРЕСЕНИЕ с. 1. рел. тирилиү, дүньяга қайтадан келиү; 2. перен. (возрождение) қайта тууылсыу, ояныу.

ВОСКРЕСЕНЬЕ с. екшембі.

ВОСКРЕСИТЬ сов. 1. кого-что, рел. тирилиү, дүньяга қайтадан келтириү; 2. что, в ком-чём, перен. қайта туудырыу, умытканың қайта тиклеү; ~ в ком-л. надёжды биреүде қайта үмит туудырыу.

ВОСКРЕСНИК м. воскресник, екшембилик.

ВОСКРЕСНУТЬ сов. 1. рел. тирилтиү, дүньяга қайта келтириү; 2. перен. қайта тууылсыу; больного после пребывания в санатории — санаторияда болғаннан соң кесел қайта тууылғандай болды.

ВОСКРЕСНЫЙ прил. екшемби...; ~ая прогулка екшемби күнги қыдырыў, екшембидеги қыдырыў.

ВОСКРЕШАТЬ несов. см. **воскресить**.

ВОСПАЛЕНИЕ с. мед. исиү, исип шығыу, торсықланыу, аўырыу; ~ лёгких өкпе исиү кесели.

ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ прил. исиниү, исинетуғын, аўыратуғын; ~ процесс исиниү процесси.

ВОСПАЛИТЬСЯ сов. исиниү, күйип жаныу, аўырыу.

ВОСПАЛЯТЬСЯ несов. см. **воспалиться**.

ВОСПЕВАТЬ несов. см. **воспеть**.

ВОСПЕТЬ сов. кого-что мақтаү, мақтап қосық айтыу, жырлау, тәріплөу; ~ слáву Рóдине Уттанының даңқын жырлау.

ВОСПИТАНИЕ с. 1. тәрбиялау, тәрбия беріү, қараш багыу; ~ детёй балаларды тәрбиялау; 2. тәрбия; физическое ~ дene тәрбиясы; получить хорошее ~ жақсы тәрбия алыу.

ВОСПИТАНИК м. 1. тәрбияланышы, тәрбия алышы; ~ детского дона балалар үйинде тәрбияланышы; 2. оқыуны, шэкирт, тәрбияланышы; ~ педагогического института педагогикалық институттың тәрбияланышы.

ВОСПИТАНИЦА женск. от воспитаник.

ВОСПИТАННОСТЬ ж. әдеплилік, тәрбиялылык.

ВОСПИТАННЫЙ 1. прич. от воспитать;

2. прил. (умеющий себя вести) әдепли, тәрбия көрген.

ВОСПИТАТЕЛЬ м. тәрбияны, тәрбиялаушы.

ВОСПИТАТЕЛЬНИЦА женск. от воспитатель.

ВОСПИТАТЕЛЬНЫЙ прил. тәрбия..., тәрбиялық, тәрбиялайтуғын; ~ая работа тәрбиялық жұмыс.

ВОСПИТАТЕЛЬСКИЙ прил. тәрбиялаушылық, тәрбиялайтуғын; ~ая деятельность тәрбиялаушылық хызмет.

ВОСПИТАТЬ сов. 1. кого-что, кем-чем тәрбиялау, тәрбия беріү, еспириү; ~ детёй балаларды тәрбиялау; ~ боршами за свободу азаттық ушын гуресшең етип тәрбиялау; 2. что, в ком тәрбиялау; ~ чуство ответственности жууапкершилик сезимди тәрбиялау; 3. что (растения, животных) есириү.

ВОСПИТЫВАТЬ несов. см. **воспитать**.

ВОСПИТЫВАТЬСЯ несов. тәрбиялашыу, тәрбия алыу, тәрбиясында болыу; он ~лся у деда ол атасының қолында тәрбияланды.

ВОСПЛАМЕНЕНИЕ с. тутаныу, жаныу, от алый.

ВОСПЛАМЕНЯТЬ сов. 1. что (зажечь) тутандырыу, от беріү, жандырыү; 2. кого-что, перен. (воодушевить) рухландырыу, қызырыу.

ВОСПЛАМЕНЯТЬСЯ сов. 1. (зажечься) тутаныу, от алышылық, жанышылық; 2. перен. (воодушевиться) рухланыу, қызырыу.

ВОСПЛАМЕНЯЕМОСТЬ ж. тутанышылық, от алышылық, жанышылық.

ВОСПЛАМЕНЯТЬ несов. см. **воспламенять**.

ВОСПЛАМЕНЯТЬСЯ несов. см. **воспламеняться**.

ВОСПОЛНИТЬ сов. что толықтырыу, жетистириү; ~ недочёты кемисин толықтырыу.

ВОСПОЛНИТЬСЯ сов. толысыу, жетисиү.

ВОСПОЛНЯТЬ несов. см. **восполнить**.

ВОСПОЛНЯТЬСЯ несов. см. **восполниваться**.

ВОСПОЛЬЗОВАТЬСЯ сов. кем-чем пайдаланыу, пайдаланып қалыу; ~ слúчаем рети келгенде пайдаланып қалыу.

ВОСПОМИНАНИЕ с. 1. еске түсириү, есте қалдырыу, ядқа алыу; ~я деңства балалық шағының еске түснүлөр; 2. мн. воспоминания лит. еске түсириүлер.

ВОСПРЕДСТВОВАТЬ сов. кому-чему тосқышлық жасау, қарсылық етиү, иркиништырыу.

ВОСПРЕТИТЬ сов. кому, что и с неопретым салыу, қадаған етиү, рухсат етпей.

ВОСПРЕЩАТЬ несов. см. **воспретить**.

ВОСПРЕЩАТЬСЯ несов. тыйым салыу, қадаған етилиү, рухсат етимеү; күрить —ется темеки шегиү қадаған етилген.

ВОСПРЕЩЕНИЕ с. тыйым, тыйым салыу, қадаған етиү, рухсат етпей.

ВОСПРИЙЧИВОСТЬ ж. 1. (способность быстро усваивать) зейнлилік, тез

үйренишшилик, пәмлилик, уғымлылык; 2. (предрасположенность к чему-л.) қабыллағышлық, бейимленгишлик.

ВОСПРИИМЧИВЫЙ прил. 1. (способный быстро усваивать) зейинли, тез үйренишши, пәмли, уғымлы; 2. (предрасположенный к чему-л.) қабыллағыш, бейимленген; ~ к болезням кеселлерди қабыллағыш.

ВОСПРИНИМАТЬ несов. см. **воспринять**.

ВОСПРИНЯТЬ сов. что өзлестириү, үйрениү, түсиниү, угыү, уғынын алыү.

ВОСПРИЯТИЕ с. өзлестириү, үйрениү, түсиниү, қабыл етиү, угыү, уғыныү.

ВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ с. 1. (возобновление) жаңадан өндериү, жаңадан ислеп шығарыү; 2. (воссоздание) ядына түсириү, елеслетиү, көз алдына келтириү.

ВОСПРОИЗВЕСТИ сов. что 1. (возобновить) жаңадан өндериү, жаңадан ислеп шығарыү; 2. (воссоздать) ядына түсириү, елеслетиү, көз алдына келтириү.

ВОСПРОИЗВОДИТЬ несов. см. **воспроизвести**.

ВОСПРОИЗВОДСТВО с. эк. қайтадан өндериү, үзликсиз ислеп шығарыү; простое ~ әшиүайы қайта өндериү; расширение ~ кеңеитилген қайта өндериү.

ВОСПРОТИВИТЬСЯ сов. чему қарсы болыү, қарсы шығыү.

ВОСПРЯНУТЬ сов.: ~ дұхом рух көтерилюү.

ВОСПЫЛАТЬ сов. чем қатты алышы келиү, ашыу қысыү, қатты берилүү, ашыуға мимиүү; күйин кетиү (гневом); ~ любовью ашықлыққа қатты берилүү.

ВОССЕДАТЬ несов. уст. салтанатлы отырыү.

ВОССЁСТЬ сов. см. **восседать**.

ВОССОЕДИНЁНИЕ с. қосылыү, биригиү.

ВОССОЕДИНИТЬ сов. что, с чем қосыл, биритириү.

ВОССОЕДИНТЬСЯ сов. с кем-чем қосылыү, биригиү.

ВОССОЕДИНЯТЬ несов. см. **воссоединяться**.

ВОССОЕДИНЯТЬСЯ несов. см. **воссоединяться**.

ВОССОЗДАВАТЬ несов. см. **воссоздать**.

ВОССОЗДАНИЕ с. жаңадан ислеү, жаңадан дөретиү, елеслетиү.

ВОССОЗДАТЬ сов. кого-что жаңадан ислеү, жаңадан дөретиү, қайта тиклеү, елеслетиү.

ВОССТАВАТЬ несов. см. **восстать**.

ВОССТАНДЛИВАТЬ несов. см. **восстановить**.

ВОССТАНАВЛИВАТЬСЯ несов. см. **восстановиться**.

ВОССТАНИЕ с. көтерилис, қозғалыс; вооруженное ~ қуаллы көтерилис.

ВОССТАНОВИТЕЛЬ м. шаш бояү.

ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ прил. қайтадиклеү; ~е работы қайта тиклеү жумыслары; ~ий период қайта тиклеү дәүири.

ВОССТАНОВИТЬ сов. 1. что қайта тиклеү, қайта салыү, қалпине келтириү;

~ разрещенный город қыйралған қаланы қайта тиклеү, қыйралған қаланы қайта салыү; ~ хоziйство хожалыкты қайта тиклеү; 2. что, перен. (в памяти) еске туриү; 3. что, перен. көтериү, дүзөү; ~ здоровье ден саулыкты көтериү; 4. кого-что, в чём қайтып алыш, қайтып қойыү; ~ кого-л. в должности бурыны орына қайтып қойыү; 5. кого-что, против кого-чего (враждебно настроить) қарсы қойыү; ~ всех против себя ҳәмми өзине қарсы қойыү.

ВОССТАНОВИТЬСЯ сов. 1. (принять прежний вид) қайта тиклениү, бурынгы қалпине келиү; 2. перен. тиклеү, кетерү; здоровье ~лось ден саулык көтерилди; 3. в чём қайтып қойылыү, қайтып алышы; ~ться в правах бурынгы правосын қайтып алыш; 4. перен. (в памяти) еске тусирилиү.

ВОССТАНОВЛЕНИЕ с. 1. қайта тиклеү, қайта салыныү, бурынгы қалпине келтирилиү; ~ народного хозяйства халық хожалыкты қайта тиклеү; 2. перен. (в памяти) еске тусирилиү; 3. қайта тиклениү, қайтып алышы; ~овать праволарын қайтадан алыш; 4. перен. көтериү, тиклеү; ~ здоровья ден саулыкты кетерү.

ВОССТАТЬ сов. против кого-чего кетерилү, кетерилис шығарыү, қарсылық көрсетиү, қарсы шығыү.

ВОСТОК м. 1. (одна из четырёх стран света) шығыс, күн шығыс; 2. (направление) шығыс, күн шығыс; окна выходят на ~ айналар шығысқа қарап тур; 3. Восток Шығыс; Дальний Восток Узак Шығыс; Ближний Восток Жақын Шығыс.

ВОСТОКОВЁД м. шығыс бойынша қениге, шығысты изертлейши, шығысты тексерүү.

ВОСТОКОВЁДЕНИЕ с. шығысты изертлейү илими, шығысты тексерүү илими.

ВОСТОКОВЁДЧЕСКИЙ прил. шығысты изертлей..., шығысты тексерүү..., шығысты изертлейтуын, шығысты тексеретүүн.

ВОСТОРГ м. үлкен шадлық, зор күйаныш; таң қалыушылық, хайран қалыушылық; приводить в ~ қатты күйантүү; приходить в ~ жудэ шад болыү; быть в ~ таң қалыү, хайран қалыү.

ВОСТОРГАТЬСЯ несов. кем-чем күтө күйаныү, шад болыү, төбеси көкке жетиү, хайран қалыү, таң қалыү.

ВОСТОРЖЕННО нареч. күйанышп, күйаныш пенен, шадланып, хайран қалып, таң қалып.

ВОСТОРЖЕННОСТЬ ж. күйанышылық, шадлылық, хайран қалғанлық, таң қалғанлық.

ВОСТОРЖЕННЫЙ прил. күйанышлы, шадлы, оғада күйанған, хайран қалған, таң қалған.

ВОСТОРЖЕСТВОВАТЬ сов. над кем-чем жации шығыү, устем болып шығыү.

ВОСТОЧНЫЙ прил. шығыс..., шығыстын, шығыстағы, шығыстан ескен; ~ый ветер шығыстан ескен самал; ~ая граница шығыстағы шагара.

ВОСТРЕБОВАНИЕ с. талап етиү; ~е гүрөзов жүклерди талаң етиү; ♦ до ~я сорап алынатуғын етип жиберилген.

ВОСТРЕБОВАТЬ сов. что сорап алышу, талап етип алышу.

ВОСТРО нареч.: держать ухо ~ сак болышу, бийғам болмау.

ВОСХВАЛЕНИЕ с. ёбден мақтаү, мақтаүни жеткизиү, артықмаш мақтаү, аса мақтаү.

ВОСХВАЛИТЬ сов. см. восхвалять.

ВОСХВАЛЯТЬ несов. кого-что ёбден мақтаү, мақтаүни жеткизиү, артықмаш мақтаү, аса мақтаү.

ВОСХИТИТЕЛЬНО нареч. оғада жақсы, әжайып, ҳайран қалғандай, таң қалғандай.

ВОСХИТИТЕЛЬНЫЙ прил. оғада жақсы, әжайып, ҳайран қалатуғын, таң қалатуғын.

ВОСХИТИТЬ сов. кого-что, чем қызықтырыү, таңландырыү, ҳайран қалдырыү.

ВОСХИТИТЬСЯ сов. см. восхихаться.

ВОСХИЩАТЬ несов. см. восхитить.

ВОСХИЩАТЬСЯ несов. кем-чем қызығын, таң қалыу, ҳайран қалыу.

ВОСХИЩЕНЬЕ с. қызығын, таң қалыу, ҳайран қалыу; быть в ~и от кого-чего-л. таң қалыу.

ВОСХОД м. 1. шығыу; ~ солнца күнин шығыу; 2. (на высоту) шығыу, көтерилиү; 3. (восток) шығыс.

ВОСХОДИТЬ несов. 1. (о светилах) тууыу; 2. (на высоту) шығыу, көтерилиү; 3. (вести начало) келип шығыу, түп тамыры барып тақалыу; многие обычай ~быят к глубокой древности көп үрин айетлердин түп тамыры айыменги заманларга барып тақалады.

ВОСХОДЯЩИЙ 1. прич. от восходить; 2. прил. жоқары көтерилиши, жоқары көтерилип киятырган, жоқары өрлеүши, жоқары қозгалышы; ~е солнце жоқары көтерилип киятырган күн; ~ая звезда 1) шығып киятырган жулдыз; 2) перен. жулдыздай жарқырап даңқы жайылған.

ВОСХОЖДЕНИЕ с. басына шығыу, жоқары көтерилиү; ~ на гору таудың басына шығыу.

ВОСШЕСТЬЕВИЕ с.: ~ на престол тақка миниү, патша болышу.

ВОСЬМЕРКА ж. 1. (цифра) сегиз; 2. (группа) сегиз, сегизден қуалған топар, сегизлик; ~ самолётов сегиз самолёттей қуалған топар; 3. карт. сегизлик; 4. (подка) сегиз ескекли қыый.

ВОСЬМЕРО числ. сегиз.

ВОСЬМИ- қоспа сөзлердин 1) сегиз бирликли белгилерин билдиретүүн, мыс.: **восьмивесёллын** сегиз ескекли; 2) сегиз белектен қуалған деген манини билдиреметүүн белгэц, мыс.: **восьмистажный** сегиз этажлы.

ВОСЬМИГРАННИК м. сегиз қырлы.

ВОСЬМИГРАННЫЙ прил. сегиз қырлы.

ВОСЬМИДЕСЯТИЛЁТНИЙ прил. сексенти, сексенге шыккан.

ВОСЬМИДЕСЯТЫЙ числ. сексениши.

ВОСЬМИДНЕВНЫЙ прил. сегиз күнлик, сегиз күн; ~ срок сегиз күнлик мәүлөт.

ВОСЬМИКЛАССНИК м. сегизинши класста оқыушы.

ВОСЬМИКЛАССНИЦА женск. от восьмиклассник.

ВОСЬМИЛЁТНИЙ прил. 1. (о сроке) сегиз жыллық; 2. (о возрасте) сегиз жасар, сегизге шыккан.

ВОСЬМИСТОЙ числ. сегиз жүзинши.

ВОСЬМИЧАСОВОЙ прил. сегиз саатлық; ~ рабочий день сегиз саатлық ис күни.

ВОСЬМЮЙ числ. 1. сегизинши; 2. в знач. сущ. ж. восьмáя сегизден бир; одна ~ая сегизден бир.

ВОСЬМУШКА ж. он еки мысқал; ~ чай ои еки мысқал чай.

ВОТ частица 1. указ. mine, ане, минекей, энекей; ~ наш дом mine бизиң үй; ~ этот человек эне был адам; ~ идет поезд эне поезд келатыр; дайте мне ~ это мынаны маған берин; 2. (употребляется с указ. и относ. местоимениями) mine; я была ~ такая мен mine усынды едим; 3. (усиливает значение последующего слова) эне, таң, дал, мына, mine; ~ вак-то мне и надо тап сизиң өзиңиз маған керек единиз; ♦ вот тебе! mine саған керек болса! ~ тебе и на! ишне қалас! ~ так таң! mine солай де! ~ еще! эне усындыай бар! ~ как! солай де! ~ что! астасырадла!

ВОТ-ВОТ нареч. хәзир, mine хәзир; мине-мине; ~ пойдет дождь mine хәзир жаўын жаўады; поезд ~ отойдет поезд мине-мине кетейин деп тур.

ВОТИРОВАТЬ сов. и несов. что, за кого-что, против кого-чего қабыл етиү, даүысқа қойып мақуллау; ~ кредиты даүысқа қойып кредитти мақуллау.

ВОТКНУТЬ сов. и однокр. что, во что тысып алышу, түйреп алышу, қадаү, шаншыу, шашып қойыу, қағыу, қағып қойыу; ~ кол в зэмлю қазыты жеэр қағып қойыу.

ВОТУМ м. вотум, қаар, билдириү (дайыс беріүдүң нәтийжеси); ~ доверия исенним билдириү; ~ недоверия исеннимизилек билдириү.

ВОТЧИНА ж. ист. вотчина (улкен жер ийесиниң атадан балаға мийрас болып өттегүүн жери).

ВОТЧИННИК м. ист. вотчина ийеси.

ВОТЧИННЫЙ прил. ист. вотчина..., вотчиналық; ~ое землевладение вотчиналық жер ийелешүлиги.

ВОЦАРИТЬСЯ сов. орнау, хүким суриү; ~лось молчание тымтырыслык орпады.

ВОЦАРЯТЬСЯ несов. см. воцаряться.

вошёл, вошлá и т. д. прош. вр. от войти.

ВОШЬ ж. бийт.

ВОЩЛНКА ж. мумлы қағаз, мумлы матта.

ВОЩЁНЫЙ прил. мумлы, мумланған; ~ пол мумланған пол.

ВОЩИНА ж. вощина (ишинде палы жок пал ҳаррасиниң уясы).

ВОЩИТЬ несов. что мумлану.

вбю, вбешь и т. д. наст. вр. от выть.

войю, воёбешь и т. д. наст. вр. от воевать.

ВОЙКА м. шутл. батырысмақ.

ВПАДАТЬ несов. 1. см. впаст; 2. (о реке) құйыў.

ВПАДЕНИЕ с. 1. (действие) құйыў; 2. (место слияния рек) құйған жери.

ВПАДИНА ж. ойлық, ойпат, шукыр; ◇ глазнá ~ көздің шанағы.

ВПАЛИВАТЬ несов. см. впаять.

ВПАЙКА ж. 1. (действие) дәнекерлеу, қалайлау; 2. (впаянная часть) дәнекерленгеч, қалайланған жер.

ВПАЛЫГІР прил. батыщық, ойық, уцирек, шүңирейген, қуўсыйған; ~е щёки қуўсыйған жақлар.

ВПАРХИВАТЬ несов. см. впорхнуть.

ВПАСТЬ сов. 1. ойылыў, шүңирейни, қуўсыйыў, үнрепин қалыў, қуўсыйшып қалыў, ишине кирип кетиў; щёки впали жақлары қуўсыйшып кетти; глаза впали көзлери шүңирейип кетти; 2. во что ушырап қалыў, түсиў, жетиў, түсип қалыў; ~ в отчаяние умтисизликке түсиў; ◇ ~ в противоречие езише-ези қайши келиў; ~ в дётство балалығы тутыў.

ВПАЯТЬ сов. что, во что дәнекерлеу, қалайлау.

впейся, впейтесь повел. накл. от впиться.

ВПЕРВОЙ нареч. разг. см. впервые; я вас не ~ вижу мен сизди биринши рет көріум емес.

ВПЕРВЫЕ нареч. биринши рет, биринши мартебе, биринши сапар, дәслепки сапар; он ~ пошёл в школу ол мектепке биринши рет барды.

ВПЕРЕВАЛКУ нареч. талтаңлап, тәцселип, аудаңлаң; ходить ~ талтаңлап журий.

ВПЕРЕГОНКИ, ВПЕРЕГОНКИЙ нареч. қуўласып, жуўырысып, жарысып; бежать ~ жарысып жуўырысып.

ВПЕРЁД нареч. 1. алға, илгері; идти ~ алға журиў, алға басыў; забегать ~ 1) алға кетиў; 2) перен. бурын ийелеў, бурын ориаласыў; 2. (вперед) буннан былай; ~ будь осторожнее буннан былай сақ болың; 3. (авансом) алдан, алдын ала, баста, әүели; заплатить ~ алдын ала төлеў; 4. в знач. между. алға; взвод, ~! взвод, алға!; ◇ часы идёт ~ саат алға кетип баратып; дать несколько очков ~ анағурлым көп билий.

ВПЕРЕДИ 1. нареч. (перед кем-чем-л.) алда, алдында; он идёт ~ ол алда бара-тырыпты; ~ показался лес алда тоғай керинди; 2. нареч. (о будущем) келешекте, алда; у него ещё вся жизнь ~ оның еле барлық өміри алда; 3. предлог с род. п. алда; идти ~ всех хаммеден алда журиў.

ВПЕРЕМЕЖКУ нареч. аралас, гезекпегезек, биринен соң бири, бириниң изинен бири, гезеклесип.

ВПЕРЕМЕШКУ нареч. араластырып, араласып, былғасып.

ВПЕРИТЬ сов. что, в кого-что тигилп қараў; ~ взор тигилип назерин салыў.

ВПЕРЯТЬ несов. см. вперить.

ВПЕЧАТЛЁНИЕ с. 1. есте қалыў, еске түсириў, ядта қалыў; детские ~я балалық шағындағы еске түсиўлер; 2. (воздействие) тасир; находиться под ~ем чего-л. бир нарсениң тасири астында болыў; 3. (мнение) пикир, тәсир; произвесті хо-роще ~е жақсы пикир қалдырыў, жақсы тәсир тийгизиў.

ВПЕЧАТЛЁЛЬНОСТЬ ж. тез тәсирлениүшилик.

ВПЕЧАТЛЁЛЬНЫЙ прил. тез тәсирлениүши.

ВПИВАТЬСЯ несов. см. впиться.

В ПИКУ в знач. нареч. разг. жорта, қасақана.

ВПИСАННЫЙ 1. прич. от вписать; 2. прил. мат. ишине сзылған; ~ треугольник ишине сзылған уш мүйешлилик.

ВПИСАТЬ сов. 1. кого-что жазыў, ишине жазыў, сыйғызып жазыў, жазып қойыў; 2. что, мат. жазып қойыў, ишине сзызў; ~ треугольник в окружность шенбердиц ишине уш мүйешликті сзызў.

ВПИСАТЬСЯ сов. жазылыў, жазылып қойылыў.

ВПИСЫВАТЬ несов. см. вписать.

ВПИСЫВАТЬСЯ несов. см. вписаться.

ВПИТАТЬ сов. что 1. (благу) сицириў, сорып алыў, тартып кетиў; 2. перен. (воспринять, усвоить) өзлестирий.

ВПИТАТЬСЯ сов. сициў, сицип кетиў; водá ~лась в зёмлю суў жерге сицип кетти.

ВПИТЫВАНИЕ с. сицириў, сорыў.

ВПИТЫВАТЬ несов. см. впитать.

ВПИТЫВАТЬСЯ несов. см. впитаться.

ВПИТЬСЯ сов. в кого-что, чем и без доп. сорып түрүй, қадалып түрүй, батырып түрүй; ~ когтами тырағын батырып; ~ зубами тислерин батырып; пиявка впилась сүлип сорып турды; ◇ ~ глазами қарап тигилип қалыў.

ВПИХИВАТЬ несов. см. впихнуть.

ВПИХНУТЬ сов. кого-что, во что, разг. ийтеп киргизиү.

ВПЛАВЬ нареч. жузип; ~ переправиться чёрез реку дөръядан жузип этиў.

ВПЛЕСТИ сов. что, во что қосып ериў; ~ ленту в кбсу бурымға лентаны қосып ериў.

ВПЛЕТАТЬ несов. см. вплести.

ВПЛОТНЮ нареч. 1. тығызлап, таяп, тақалып, жақын, күтә жақыншан, дым жақын; подойти ~ күтә жақын келиў; 2. перен. разг. әбден кейил қойып, шынталап; взяться за дело ~ иске шынталап кирисүй.

ВПЛОТЬ нареч. 1. шекем, дейин; ~ до вечера тап кешке дейин; 2. шейин; сменить всё ~ до белы иш кийимге шейин алмасырыў.

ВПОВАЛКУ нареч. қатарласып, дизилисип, қалай болса солай; спать ~ қатарласып уйынлау.

ВПОЛГОЛОСА нареч. ақырын дауыс пепен, естен, ярым дауыс пепен; напевать ~ ақырын дауыс пепен қосык айтыў.

ВПОЛЗАТЬ несов. см. вползти.

ВПОЛЗТИ сов. 1. во что (внутрь) суй-ретилип кириў, жанбаўырлап кириў, жылысып барыў; 2. (наверх) өрмелеп шығыў, өрмелеп миниў, өрмелеп көтерилиў.

ВПОЛНАКАЛА нареч. ярым накал...; ярым накал менен; лампочка горйт ~ лампочка ярым накал менен жанып тур.

ВПОЛНЕ нареч. толық, жетерлик, абден; этого ~ достаточно усының; ези ёбден жеткилики; он ~ спротивился с этим ол буны толық менен менгерди.

ВПОЛОБОРОТА нареч. қырынлап, бир қырынлап.

ВПОПАД нареч. разг. ез ўақтында, мезгилинде, орынлы.

ВПОПХАХ нареч. 1. (запыхавись) ентигип, асығып-алырап, сасқалақлап; прибежать ~ ентигип жуўып келиў; 2. (торопясь) асығыста, асығып; ~ он забыл книгу дома ол асығыста китапты үйинде умытып кетти.

ВПОРУ нареч. шақ, ылайық, дегендей; сапоги пришлись ему ~ оған етиги шақ болды.

ВПОРХНУТЬ сов. 1. ушып кириў; ласточка ~ла в комнату қарлыгаш өжиреге ушып кирди; 2. перен. (обежать) кирп келиў, ушып келиў.

ВПОСЛЕДСТВИЙ нареч. ақырында, соңында, пәтийжесинде, кейин ала; ~ все въяснилось ақырында барлығы анықланды.

ВПОТЫМАХ нареч. разг. қараңыда, тас түнекте, қараңылықта; сидеть ~ қараңыда отырып.

ВПРАВДУ нареч. разг. ҳақыйқаттан да, растан да, дұрыснанда да; я и ~ ничего не знал об этом мен ҳақыйқаттан да бул түралы хеш норсе билгеним жоқ еди.

ВПРАВЕ нареч. в знач. сказ. с неопр. ҳақылы, ҳақысы бар, праволы, правосы бар; он ~ требовать это оның буни талап етигүе правосы бар.

ВПРАВИТЬ сов. что салыў; ~ въвихнуть руку шыққан колды салыў.

ВПРАВЛЯТЬ несов. см. вправить.

ВПРАВО нареч. он тәреп, онға; свернуть ~ онға бурылый.

В ПРАХ см. в пух.

ВПРЕДЕЙ нареч. буннан былай, алда, алдағы үақытта, келешкете, ендиги рет, буннан былай; ~ будь осторожнее буннай былай авайлой бол.

В ПРИДАЧУ в знач. нареч. буның устине, қосып, қоса; дать ~ что-л. устине қосып берүй.

ВПРИКУСКУ нареч.: пить чай ~ қант тислем чай ишии.

ВПРИПРЫЖКУ нареч. секирип-секирип, ырғып-ырғып; бежать ~ секирип-секирип жуўырыў.

ВПРИСЯДКУ нареч. отырып-турып; плясать ~ отырып-турып бийлей.

ВПРИТИК нареч. разг. беккем, берк.

ВПРОГОЛОДЬ нареч. аш, аш болып, тояр-тоймас, шала тойып.

ВПРОК нареч. 1. (про запас) көп, кегригин артық, мол, алдын ойлап, гамын жеп; заготовить ~ алдын ойлап таярлау;

2. пайда, жақсылық; учение пошло ему ~ оқыу оған пайда келтириди.

ВПРОСАК нареч.: попасть ~ пойт жеў, алданыў.

ВПРОЧЕМ союз противит. 1. (тем не менее, однако) бирақ, деген менен, лекин; вот вам мой совет —~, как хотите меня кеңесим усы, бирақ өзиціз билесиз; 2. (выражает нерешильность) солай болсада; ~ нет, я не пойду солай болсада. жок мен бармайман.

ВПРЫГИВАТЬ несов. см. впрыйгнуть.

ВПРЫГНУТЬ сов. во что, на что секирип миниў, ыргыў, ыргып миниў.

ВПРЫСКИВАНИЕ с. 1. (действие) теринци астына жибериў; 2. разг. (лекарство) жиберилитуын дәри.

ВПРЫСКИВАТЬ несов. см. впрыснуть.

ВПРЫСНУТЬ сов. что жибериў, теринци астына жибериў.

ВПРЯГАТЬ несов. см. впрячь.

ВПРЯГАТЬСЯ несов. см. впрячться.

ВПРЯМЬ частица разг. шыңында да, ҳақыйқатында да, дұрыснанда да; и ~ еледвало давиб за это взяться шынында да бул нәрсени әлле қашап қолға алыў керек еди.

ВПРЯЧЬ сов. кого-что, во что жегиў, қосыў; ~ лошадь в повозку атты арабага жегиў.

ВПРЯЧЬСЯ сов. во что жегилиў, қосылый.

ВПУСК м. киргизиў, жибериў, ашып жибериў; ~ пассажиров иа перрон пассажирлерди перронға жибериў.

ВПУСКАТЬ несов. см. впустить; не ~ите сюда никого! бул жерге хеш кимди киргизбениз.

ВПУСКНОЙ прил. жиберилитуын, жиберилиүгө тийисли, ағызып жиберилитуын.

ВПУСТИТЬ сов. кого-что жибериў, киргизиў, кириўгэ рухсат етиў.

ВПУСТЮ нареч. разг. куры, мези, бийкарға, босқа.

ВПУТАТЬ сов. кого-что шатастырыў, шатыстырыў, араластырыў; ~ в историю жонжел иске шатастырыў.

ВПУТАТЬСЯ сов. шатасыў, шатысыў, араласыў; я зря ~лся в это дело мен бул иске бийкар шатастым.

ВПУТЬВАТЬ несов. см. впутьвать.

ВПУТЬВАТЬСЯ несов. см. впутьваться.

В ПУХ в знач. нареч. разг.: проиграться ~ ёбден утылыў; разбить ~ и в прах тас-тальканы шығар ў.

ВПЯТЕРО нареч. бес есе.

ВПЯТЕРОМ нареч. бесеў болып, бе-сеймиз.

В-ПЯТЫХ вводн. сл. бесинши, бесиншиден.

ВРАГ м. 1. душпан, қас; классовый ~ класслық душпан; злойший ~ барып турған душпан; язық мой ~ мой погов. ез тилиң — өзине жаў; 2. (противник чего-л.) душпан, қарсы; ~ курения темеки шегиүдин душпаны.

ВРАЖДА ж. душпанлық, қаслық; пытать ~у к кому-л. биреүгө душпанлық ойлау.

ВРАЖДЕБНО нареч. душпанлық пenen, қаслық пenen; относиться ~ к кому-л. биреүгэ душпанлық пenen қатнасық жасау.

ВРАЖДЕБНОСТЬ ж. душпанлық, қаслық.

ВРАЖДЕБНЫЙ прил. душпан..., қас..., душпанлық, душпаншылық, қаслық; ~е отиошения душпанлық қатнасықлар.

ВРАЖДОВАТЬ несов. с кем-чем душпанлық етиү, қас болыў.

ВРАЖЕСКИЙ прил. душпан..., душпанлық, жа...у, жаудың; ~е войскa душпанның аскерлери.

ВРАЗБИЙКУ нареч. хэр жеринен, ара-ластырып, қалеген жеринен; спрásывать таблици умножения ~ кебейтиү кестениң хэр жеринен сорай.

ВРАЗБРОД нареч. 1. шашылып, ыдырап, тортисиз, қалай болса солай; идти ~ қалай болса солай журиү; 2. (не дружно, взроз) пытырап, бөлек-бөлек, белинип-белинип; действовать ~ белинип-белинип ҳөрекет етиү.

ВРАЗВАЛКУ нареч. аўданлап, талтац-лап; ходить ~ талтацлап журиү.

ВРАЗНОБОЙ нареч. жеке-жеке, бөлек-бөлек, айрым-айрым; действовать ~ же-ке-жеке ҳөрекет етиү.

ВРАЗНОС нареч. көтерип жүрим, қолда алып жүрим; торговаться ~ қолда алып жүрим сауда етиү.

ВРАЗРЕЗ нареч.: идти ~ с чем-л. бир нарсеге қарама-қарсы келлү.

ВРАЗРЯДКУ нареч. полигр. ашық етип, арасын сийреклетип; набрать ~ ҳөрингти арасын сийреклетип териү.

ВРАЗУМИТЕЛЬНО нареч. анық етип, айқын турде, түсиники етип, даилленип.

ВРАЗУМИТЕЛЬНЫЙ прил. анық, ай-қын, түсиники; ~ отвёт анық етип берилген жуяп.

ВРАЗУМИТЬ сов. кого-что түсиндириү, уғындырыү, ақылландырыү.

ВРАЗУМЛЯТЬ несов. см. вразумить.

ВРАКИ только мн. прост. жалған, өтирик, қалп.

ВРАЛЬ м. разг. жалған сейлеүши, өтирикши, алдаушы.

ВРАНЬЕ с. 1. (действие) жалған айтыү, өтирик айтыү; 2. (ложь) жалған, өтирик.

ВРАСПЛОХ нареч. күтпеген ўақытта, тосаттан, айбызыда, қәпелимде, күтпегенде, ғапылда; застать ~ ғапылда үстине барып қалыў; напасть ~ тосаттан ҳужим жасау.

ВРАССЫПНУЮ нареч. пытырап, тым-тырақай, бет-бетине, алды-алдына; броситься ~ тым-тырақай болып кетиү.

ВРАСТАНИЕ с. тамыр урыү, жайылыу. если жетилиу.

ВРАСТАТЬ несов. см. врасті.

ВРАСТИ сов. во что ишине қарай есиү.

ВРАСТАЖКУ нареч. 1. (растянувшись) созылып, созыла, сулап; 2. (растягивая слова, речь) созып.

ВРАТАРЬ м. спорт. вратарь, дэрүазашы, дэрүазаман.

ВРАТЬ несов. кому-чему, что и без доп. өтирик айтыү. жалған сейлеү, өтирик сейлеү.

ВРАЧ м. врач; дётский ~ балалар врачи; зубной ~ тис врач; главный ~ бас врач; лечащий ~ емлеүши врач; вызвать ~а на дом уйгэ врачи шакырыу.

ВРАЧЕБНЫЙ прил. врачлық, врачтың...; ~ая помощь врачи жердеми; ~ая практика врачлық практика, врачлық тәжирибе.

ВРАЩАТЕЛЬНЫЙ прил. айланбалы, айландырышы; ~ое движение айланбалы харекет.

ВРАЩАТЬ несов. что айландырыу. таулау.

ВРАЩАТЬСЯ несов. 1. айланыу, тауланыу; Земля ~ется вокруг Солнца Жер Күниң дегерегинде айланады; 2. перен. араласып журиү, қатнасып журиү; ~ться среди молодёжи жаслар арасында араласып журиү.

ВРАЩЕНИЕ с. айланыу; ~ колеса дөңгелектиң айланыу; ~ Земли Жердин айланыу.

ВРЕД м. зиян, золел; во ~ кому-л. биреүгэ золел келтирип; причинить ~ зиян келтириү.

ВРЕДИТЕЛЬ м. 1. с.-х. зиянлы жәнлик; 2. душпан, зиянкес, қастыяны.

ВРЕДИТЕЛЬСКИЙ прил. душпанлық, зиянкеслик, қастыянылық.

ВРЕДИТЕЛЬСТВО с. душпанлық, зиянкеслик, қастыянылық.

ВРЕДИТЬ несов. кому-чему, чем зиян тийгизиү, зиян келтириү, қастыянылық етиү.

ВРЕДНО 1. нареч. зиянлы, золелли; 2. безл. в знач. сказ. зиянлы; курить ~ шым шегиү зиянлы.

ВРЕДНОСТЬ ж. зиянлық, золеллик.

ВРЕДНЫЙ прил. зиянлы, золелли; ~ое производство ден саулықца зиянлы ондирис; ~ая привычка зиянлы әдет.

ВРЕЗАТЬ сов. что ойып орнатыу; ~ замок в дверь кулышты есикке ойып орнатыу.

ВРЕЗАТЬСЯ несов. см. врезаться.

ВРЕЗЫВАТЬ несов. см. врезать.

ВРЕЗЫВАТЬСЯ несов. см. врезаться.

ВРЕМЕНАМИ нареч. гейде, гей бир ўақытлары, ўакты-ўакты.

ВРЕМЕННО нареч. ўақытша, ҳәзирше.

ВРЕМЕННОЙ прил. ўақыт пепен белгилепетүүн; ~ая последовательность ўақыт пепен белгилепетүүн избе-излик.

ВРЕМЕННЫЙ прил. ўақытша, ҳәзирше; ~ая работа ўақытша жумыс; ~ое жильё ўақытша коңыс, ҳәзирше коңыс; ~ое правительство ист. ўақытша хукимет.

ВРЕМЯ с. 1. ўақыт, мезгил; в любое ~я қалеген ўақытта; в ближайшее ~я жақын ўақытта; миого ~ени кеп ўақыт;

үéхать на ~я ўақытша кетиу; ~я истеклó ўақыт ети; выиграть ~я ўақытты утыу; ~я летит ўақыт етип баратыр; 2. мн. времéнá (перíод, эпоха) дэйир, заман, мезгил, мажол; воéниое ~я урыс ўақыты; во времéнá Петра I Пётр I заманында; четыре ~ени гóда жылдыц терт маўсими; во все времéнá барлык ўақытлары; не отставáть от ~ени турмистан артта қалмау, заманнан қалмау; 3. (определённая пора) ўақыт, ўақытты; рабочее ~я жумсыз ўақыт; свободное ~я бос ўақыт; ~я сéва егис ўақыт; дождливое ~я жауыныл ўақыт; вечéрнее ~я кешки ўақыт; 4. (час, срок) saat, ўақыт; сколько ~ени? saat нешесе; 5. филлс. ўақыт (материалын ҳрекеттеп айрылмайтуын обьективлик формасы); пространство и ~я аралык ҳем ўақыт; 6. грам. мәжәл; настóйщее ~я хазирги мәжәл; прошёдшее ~я еткен мәжәл; бýдуше ~я келер мәжәл; ♦ ~я от ~ени гейде, анда-санда; со ~енем бара-бара, ўақыт келгенде, кейин ала; до того ~ени сол ўақытка дейин; тем ~евем сол ўақыттың ишинде; до поры до ~ени ўақыт жеткенше, ўақытша; в одиб прекрасное ~я бир ўақытта, бир гезде, бир куни; на ~я ўақытша; в своё ~я I (в прошлом) бағыт ўақытлары; 2) (в будущем, саскереcменно) келешкете, ез ўақытнда; до сего ~ени усы ўақытка дейин; ~я тेpтим талай ўақыт бар; ~я покажет ўақыт көрсетеди; ~я не жéт ўақыт күтип турмайды.

ВРЕМЯИСЧИСЛÉНИЕ с. ўақыт есабы, жыл есабы.

ВРЕМЯНКА ж. 1. (переносная лестница) кетерме зэнги; 2. (печь) ўақытша орнатылган печь.

ВРОВЕНЬ нареч. теппе-тең, бирдей; ~ с крайми ернеги менен теппе-тең.

ВРОДЕ I. предлог с род. п. усаған, уқас, сыйыл, мезгес; он врòде менин ол мен сыйылды; 2. частица шамасы; ~ стáло лёгче шамасы женил болған сыйылды.

ВРОЖДЕННЫЙ прил. табиыйлык, жаратастылыстар; ~ талант табиыйлык талант.

ВРОЗЬ нареч. айрым-айрым, белек, баска; жить ~ белек түрү.

врү, врёш и т. д. наст. вр. от врать.

ВРУБ м. горн. казба.

ВРУБАТЬ несов. см. врубить.

ВРУБАТЬСЯ несов. см. врубиться.

ВРУБИТЬ сов. что, во что шабыу, тесиу, ойыу, тесилген жерге орнатыу, ойылған жерге орнатыу.

ВРУБИТЬСЯ сов. I. во что шабып кириу, тесип жетиу, ойып барыу; ~ в каменин поробу тас жынысларын қазып, уигин кириу; 2. в кого-что. перен. шабып кириу, басып кириу; ~ в неприятельские ряды душманын ишине басып кириу.

ВРУБОВЫЙ прил. горн. тас үнгийтуын, тас кемир қазатуын; ~ая машина тас кемир қазатуын машина.

ВРУКОПАШНЫЙ нареч. найзаласылы, колма-кол алышыу; драться ~ найзаласылы урысыу.

ВРУН м. өтирикши, жалғац сойлеүши. **ВРУНЬЯ** женск. от врун.

ВРУЧАТЬ несов. см. вручить.

ВРУЧЕНИЕ с. тапсырыу, бериү, тапсырылүү, берилүү, услатыу; ~ дипломдарды тапсырыу; ~ награда наградадарды тапсырыу. сыйлыкларды тапсырыу.

ВРУЧИТЕЛЬ м. тапсырышы, бериүши.

ВРУЧИТЬ сов. кого-что, кому-чemu 1. тапсырыу, бериү, услатыу; ~ брден орден тапсырыу; 2. перен. (доверить) төсийи; ~ свою судьбу кому-л. езинин төсидирик биреүгес исениү.

ВРУЧНУЮ нареч. кол менен.

ВРЫВАТЬ несов. см. врить.

ВРЫВАТЬСЯ I. несов. см. вряться.

ВРЫВАТЬСЯ II. несов. см. ворваться.

ВРЫТЬ сов. что, во что қазып көмүү, қазып ориатыу; ~ столбы в зёмлю жерди қазып столбаларды көмүү.

ВРЫТЬСЯ сов. во что қазыу, жерге кирип кетиүү, қазып орналасыу.

ВРЯД ЛИ нареч. гуманлы, иагуман, белгисиз; ~ он придет оның келер-келмеси гуманлы.

ВС- приставка (см. взы) үнсиз даýсызылардын алдынын «взводы орнана жазылады, мыс.: вскипеть» кайнау, кайнат кетиүү.

ВСАДИТЬ сов. что, во что шашышы, кадау, урып киргизүү; ~ топор в бревни балтани ағашка урып киргизүү.

ВСАДНИК м. аты, салт атлы.

ВСАДНИЦА женск. от всадник.

ВСАЖИВАТЬ несов. см. всадить.

ВСАСЫВАНИЕ с. сорыу, сорып тартыу, сцириу.

ВСАСЫВАТЬ несов. см. всосать.

ВСАСЫВАТЬСЯ несов. см. всосаться.

ВСЕ мест. опред. мн. см. весь.

ВСЕ- коста сөзлердин биринши белеги ҳэм төмөндеги мәнилерди билдиреди: 1) ҳарекеттеги ямаса белгизин барлыкына таралатуынын, мыс.: всейдный ҳэммесин жетууын, барлыкын жетууын; 2) бир нарсениң сапасының толык екенин, мыс.: всесильный жуда кудиретли, жуда күшли.

ВСЕ нареч. разг. 1. (всегда, постоянно) беркүлла, мудамы, берхама, хэрдайым; он ~ болен ол мудамы аўырады; 2. (до сих пор) еле, елеге шекем; дождь ~ ещё идёт жауын еле жауып тур; 3. при сравнил. ст. кем-кемин; ~ более и более кем-кемин углайып; погода ~ лүчше и лучше кем-кемин хауя райы жақсы бола баслады; 4. в знач. противит. союза (однако, тем не менее) Бери-бир, усығаңа қарамастаң; как ии старался, ~ ничего не получается қалай етип көрсем де, бары-бары ҳеш көрсө шыкпайды; 5. (только, исключительно) тек; ~ из-за тебя тек сениң ушын; ♦ ~ ж., ~ же сейтсе де, бирақ та.

ВСЁ мест. опред. с. см. весь.

ВСЕВЕДУЩИЙ прил. барин эзи билетуын, билгир.

ВСЕВИДЯЩИЙ прил. ҳэммесин көрп жүретууын, ҳэммесин көретууын.

ВСЕВОЗМОЖНЫЙ прил. түрли, хэр түрли. мүмкүн болғац, хэр кийль.

ВСЕГДА нареч. хәр үакыт, мудамы, барлық үақытта, хәрдайым, бәркүлла, бирдей; как ~ барлық үақыттағыдай.

ВСЕГДАШНИЙ прил. разг. мудамы болып туратуғын, хәрдайым болып туратуғын, бирдейнги; ~ гость бирдейнги қонақ.

ВСЕГО нареч. 1. (итого) барлығы, гуллені, бәри, ҳәммеси; ~ израсхбовано сто рублөй барлығы жүз сом жумсалған; 2. в знач. усил. частицы (только, лишь) тек, тек болғаны; раббота началаса ~ два месеца назаң жумыстын басланғанына тек болғаны еки ай-ак болды; ♦ ~ навсего тек болғаны; ~ хорошего! хош, сау болың! ~ всего мест. опред. род. и вин. от весь, всё I.

В-СЕДЬМЫХ вводн. сл. жетинши, жетиншиден.

ВСЕЗНАЙКА м. и ж. разг. билгирсымақ, всей мест. опред. род., дат., твор. и предл. п. от вся.

ВСЕЛЁНИЕ с. көширип, киргизиү, орналастырып; ~ в новый дом жаңа жайга көширип киргизиү.

ВСЕЛЁННАЯ ж. 1. (система мироздания) әлем, дүнья; 2. (вся земля) жер жүзи.

ВСЕЛИТЬ сов. 1. кого-что (поселить) көширип киргизиү, орналастырып; 2. что, перен. (внушить) туудырып; ~ надежду үмт туудырып.

ВСЕЛИТЬСЯ сов. 1. (поселиться) кириү, орналасып; 2. перен. пайда болып; страх ~лся в его сердце оның жүргенде корқыныш пайда болды.

ВСЕЛЯТЬ несов. см. вселить.

ВСЕЛЯТЬСЯ несов. см. вселиться. всем мест. опред. 1. твор. п. от весь, всё; 2. дат. п. от все.

всём мест. предл. п. от весь, всё.

ВСЕМЕРНО нареч. барынша, хәр тәрелеме, барлық илаж бенен; ~ помогать хәр тәрелеме жәрдемлесиү.

ВСЕМЕРНЫЙ прил. хәр тәрепли, хәр тәрелеме, барынша, барлық күш пенен, барлық илаж бенен; окázывать ~ую помошь хәр тәрелеме жәрдем бериү.

ВСЁМЕРО нареч. жети есе.

ВСЕМЕРОМ нареч. жетеў болып, жетеўмис.

всёми мест. опред. твор. п. от все.

ВСЕМИРНО-ИСТОРИЧЕСКИЙ прил. путкил дүньялық-тарийхий.

ВСЕМИРНЫЙ прил. путкил дүньялық, жер жузилик.

ВСЕМОГУЩЕСТВО с. бийлик, кудиретлилик.

ВСЕМОГУЩИЙ прил. бийликли, кудиретли.

всему мест. опред. дат. п. от весь, всё.

ВСЕНАРОДНЫЙ прил. улыұма халықлық, ғалаба халықлық, путкил халықлық; ~ празднику путкил халықлық байрам.

ВСЕОБЩИЙ прил. улыұма, улыұмалық, ғалаба, ғалабалық; ~е избирательное право ғалабалық сайлау правосы; ~е обучение ғалаба оқыу.

ВСЕОБЪЕМЛЮЩИЙ прил. барлығын өз ишине алышы, ҳәммесин тегис қамтытуғын.

ВСЕОРУЖИЕ с.: во ~и 1) (в полной готовности) таяр болып, тақ турып; 2) (в совершенстве владея чем-л.) толық ийе болып; быть во ~и знаний билимди толық ийелеү.

ВСЕПОБЕЖДАЮЩИЙ прил. жедимиз, жеңетуғын; ~ая сýла идея ленинизма ленизм идеяларының жеңетуғын күши.

ВСЕПОГЛОЩАЮЩИЙ прил. ҳәммесин қамтытуғын; ~ восторг ҳәммесин қамтытуғын күүашы.

ВСЕПОЖИРЯЮЩИЙ прил. ҳәммесин күртатуғын, берин жоқ қылатуғын; ~ оғонь берин жоқ қылыш жиберетуғын от.

ВСЁ РАВНО в знач. нареч. бәри бир, айырмасы жоқ.

В СЕРДЦАХ в знач. нареч. зг. ашыў устинде, қатты ашыўл.

ВСЕРОССИЙСКИЙ прил. путкил россиялы.

ВСЕРЬЁЗ нареч. разг. шыны менен, шынлап, қатты түрдө, расы менен; принимать ~ рас деп түснинү; ~ взяться за дёло иске шынлап кирисиү.

ВСЕСИЛИЕ с. кудиретлилик, күшлилик.

ВСЕСИЛЬНЫЙ прил. кудиретли, жұда күшли.

ВСЕСОЮЗНЫЙ прил. путкил союзлық; Всесоюзный Ленинский Коммунистический Союз Молодёжи Путкил Союзлық Лениншил Коммунистлик Жаслар Союзы.

ВСЕСТОРОННЕ нареч. хәр тәреплеме, барлық жағынан, хәр жағынан, толық менен; ~ развитый человек хәр тәреплеме билетуғын адам.

ВСЕСТОРОННИЙ прил. хәр тәреплеме, барлық жағынан, хәр жағынан, толық; ~е обсуждение хәр тәреплеме додалау.

ВСЁ-ТАКИ союз и частица сонда да, қайтсе де, не болса да, солай болса да, сейтсе де, қалай да; ~ я поеду қайтсе де мен кетемен; он болеъ, но ~ приехала ол айырыу еди, бирақ сонда да келди.

ВСЕУСЛЫШАНИЕ с.: во ~ ҳәммеге еситтирип, ҳәммеге мәліметтип, жарыя тип; сказать ~ во ~ ҳәммеге еситтирип айтты.

всех мест. род., вин. и предл. п. от все.

ВСЕЦЕЛО нареч. путинлей, путкиллей, тутасы менен.

ВСЕЯДНЫЙ прил. ҳәммесин жайтуғын, жемхор, отышып; ~ое животное ҳәммесин жайтуғын хайран.

В СИЛУ в знач. предлога настийжесинде, себепли; ~ этого усының настийжесинде.

ВСКАКИВАТЬ несов. см. вскочить.

ВСКАПЫВАТЬ несов. см. вскопать.

ВСКАРАБКАТЬСЯ сов. на кого-что өрмелей, тырмасып шығып; ~ на скалұ жарға өрмелен шығып.

ВСКАРЫМЛИВАНИЕ с. бағыу, аўқатландырып, асырау; искусственное ~ ребёнка баланы қолдан аўқатландырып.

ВСКАРМЛИВАТЬ несов. см. вскармить.
ВСКАЧЬ нареч. шауып, қосаяқлатып; нестись ~ қосаяқлатып айда.

ВСКИДЫВАТЬ несов. см. вскинуть.

ВСКИНУТЬ сов. что кетерип салыў, қағып салыў, тез кетеріў, тез қаратыў; ~ что-л. на плечо ийнинге қағып салыў; ~ ружъё мылтықты тез қаратыў; ~ голову басты тез кетериў.

ВСКИПАТЬ несов. см. вскипеть 1.

ВСКИПЕТЬ сов. 1. қайнаў, қайнап кетиў, писиў; молокό ~ло сүт писти, сүт қайнацы; 2. перен. разг. қызып кетиў, қөхәри келиў, қатты ашылданыў; он вдруг ~л қелелимде оның қадәри келди.

ВСКИПЯТИТЬ сов. что қайнатыў, қайнатып шыгарыў.

ВСКИПЯТИТЬСЯ сов. 1. қайналыў, қайнаў; 2. см. вскипеть 2.

В СҚЛАДЧИНУ в знач. нареч. разг. биригиў, шыгарыспақ етиў; устроить ве-черинку ~ шыгарыспақ етил отырыспа уйымластырыў.

ВСКЛОКОЧЕННЫЙ 1. прич. от всклокочить; 2. прил. уйпа-жүйнапанған, урпейген, тозаңланған; ~е волосы урпей-ген шаш.

ВСКЛОКОЧИВАТЬ несов. см. всклоко-чить.

ВСКЛОКОЧИТЬ сов. кого-что уйпала-нып қалыў, урпейип кетиў, тозаңланып қалыў.

ВСКОЛЫХНУТЬ сов. 1. что шайқал-тыў, ыргалтыў, ыргалтып турый; ветер ~ траву самал шопти шайқалып турды; 2. кого-что, перен. қозғаў, толқынлатыў, ҳарекетке келтириў; это событие ~ло всю дерёвню бул ўақыя аүлдыш берин ҳарекетке келтирги.

ВСКОЛЫХНУТЬСЯ сов. 1. шайқалыў, ыргалыў, қозғала баслаў; рожь ~ласы қара бидай шайқалып турды; 2. перен. (прийти в волнение, в движение) қозғалыў, қозғалысқа кирисиў, толқынланыў, ҳарекетке келиў.

ВСКОЛЬЗЬ нареч. устиртин, устин, же-некей, женил-желли, болар-болмас, туўра келген жерде; упомянуть о чём-л. ~ бир наре ҳаққында устиртин айта етиў.

ВСКОПАТЬ сов. что, чем қазыў, қазып шығыў; ~ грядки қарықларды қазып шығыў.

ВСКОБРЕ нареч. тез арада, жақын арада, жақында, көп кешикпей, онша кешиклей, егелбей, көп гидирмей.

ВСКОРМИТЬ сов. кого-что 1. бағыў, тойдьрыў, аўқатландырыў; асыраў; ~ ребёнка баланы аўқатландырыў; 2. перен. (воспитать) тәрбиялаў.

ВСКОЧИТЬ сов. 1. во что, на кого-что (вспрыгнуть) ырғып миниў, секирип миниў, гарғып шығыў; ~ на лошадь атқа ырғып миниў; 2. с чего (быстро подняться) секирип турый, ырғып турый; ~ с постели төсектен секирип турый; 3. перен. разг. (о шинше, нарыве и т. п.) шығыў.

ВСКРИКИВАТЬ несов. см. вскрикнуть.

ВСКРИКНУТЬ сов. и однокр. бақырып жибериў.

ВСКРИЧАТЬ сов. что и без доп. бақы-рып жибериў, қыпкырыў.

ВСКРУЖИТЬ сов.: ~ голову басын айландырыў.

ВСКРУЖИТЬСЯ сов.: у него ~лась голова оның басы айланып кетти.

ВСКРЫВАТЬ несов. см. вскрыть.

ВСКРЫВАТЬСЯ несов. см. вскрыться.

ВСКРЫТИЕ с. 1. (распечатывание) ашыў, ашып кериў; ~ писем қатты ашыў; 2. мед. жарыў; ~ нариў жараның ирицин жарыў, исикти жарыў; 3. перен. (обнаружение) ашып таслаў; ~ недостатков кемшиликлерди ашып таслаў; 4. турий; ~ реки дерьяның турий.

ВСКРЫТЬ сов. что 1. (распечатать, открыть) ашыў, ашып кериў; 2. мед. жарыў; ~ нариў жараның ирицин жарыў; 3. перен. (обнаружить) ашып таслаў; ~ недостатки в работе жумыстағы кемшиликлерди ашып таслаў.

ВСКРЫТЬСЯ сов. 1. мед. жарылыў; 2. перен. (обнаружиться) ашылыў; 3. (о реках) турий.

ВСЛАСТЬ нареч. разг. тойғанша, мийри қанғанша, ҳәз етип, рәхәтланып.

ВСЛЕД 1. нареч. изинен, изинше, артынан, социнаң, кейиниен; ~ за ним олардың изинен; ~ за первой машиной двинулась вторая биринчи машинаниң изинен екиншиң жүрди; 2. предлог с дат. п. изинен, артынан, кейиниен; смотреть ~ перед поездами, изинен қараў.

ВСЛЕДСТВИЕ предлог с род. п. себеби-нен, сол себепли, себепли, арқасында, болғанлықтан, салдарынан, нәтийжесинде; ~ боләни кесел болғанлықтан, аўырыў болғанлықтан.

ВСЛЕПҮЮ нареч. 1. (не глядя) кермей, көрмestен, қарамастан; печатать на ма-шинке ~ машинака қарамастан басыў; 2. перен. (наугад) кермей-билмей, ойлан-бастан, шама менен; действовать ~ ойлан-бастан ҳарекет қылый.

ВСЛУХ нареч. еситтирип, дауыслап; читать ~ еситтирип оқыў.

ВСЛУШАТЬСЯ сов. во что тыңлаў, кеүил қойын тыңлаў, қулақ салыў; ~ в разговор эңгимеге қулақ салыў.

ВСЛУШИВАТЬСЯ несов. см. вслушать-ся.

ВСМОТРЕТЬСЯ сов. в кого-что тигилип қараў, көзин айрмай қараў; внимательно ~ дыққат пенен қарап турый.

ВСМЯТКУ нареч. шала пискен, шала писирилген; сварить яйцо ~ мәйекти шала писириү.

ВСОВЫВАТЬ несов. см. всунуть.

ВСОСАТЬ сов. что емиў, сорыў, сорып алыў; ◇ ~ с моложом матері жастан үркөй, жастан әдетленіў.

ВСОСАТЬСЯ сов. во что сорылыў, си-цип кетиў; водә ~лась в землю суў жерге сицип кетти.

ВСПАИВАТЬ несов. см. вспойти.

ВСПАРХИВАТЬ несов. см. вспорхнуть.

ВСПАРЫВАТЬ несов. см. вспорбить.

ВСПАХАННЫЙ 1. *прич. от вспахать;*
2. *прил. айдалған, шудигерланған, суралғен; ~ое поле суралғен жер.*

ВСПАХАТЬ *сов. что жер айдау; шудигерлау, сурал таслау, сурой; ~ побе под озимые жерди гүзлик егіу ушын сурой.*

ВСПАХИВАТЬ *несов. см. вспахать.*

ВСПАШКА *ж. жер айдау, шудигерлау, сурал сурой; глубина ~и суралғен жердин тереңлиги.*

ВСПЕНИВАТЬ *несов. см. вспенить.*

ВСПЕНИВАТЬСЯ *несов. см. вспениться.*

ВСПЕНИТЬ *сов. что кепири ту, көбиклетип жибериу, кебигин шыгарыу.*

ВСПЕНИТЬСЯ *сов. кепириу, көбиклеңиу, кебиги шығыу.*

ВСПЛАКНУТЬ *сов. разг. жыламсырау, жылан алыу.*

ВСПЛЕСК *м. шалпылды.*

ВСПЛЕСКИВАТЬ *несов. см. всплеснути.*

ВСПЛЕСНУТЬ *сов. шалпылдатып жибериу; ◇ ~ руқами алқанына урыу.*

ВСПЛЫВАТЬ *несов. см. всплыть.*

ВСПЛЫТЬ *сов. 1. (подняться на поверхность) қалқыу, қалқып шығыу, жұзине шығыу; 2. перен. (обнаружиться) билиниу, ашылыу, кетерилиу, қозгалыу.*

ВСПОЙТИ *сов. кого-что 1. асырау; ~телёнка молоком бузады сүт пешен асырау; 2. перен. (воспитать) тәрбиялау, есирү.*

ВСПОЛОШИТЬ *сов. кого-что, разг. ҳаұлықтырыу, сасқалақлатыу, састырыу, тынышсызландырыу.*

ВСПОЛОШИТЬСЯ *сов. разг. ҳаұлығыу, сасқалақлау, тынышсызланыу.*

ВСПОМИНАТЬ *несов. см. вспомнить.*

ВСПОМИНАТЬСЯ *несов. см. вспомниться.*

ВСПОМНИТЬ *сов. кого-что, о ком-чём еске алыу, еске тусириу, ядға тусириу.*

ВСПОМНИТЬСЯ *сов. кому еске тусиу, ядға тусиу; мне ~лась пёсня бир қосық мениң ядымға тусти.*

ВСПОМОГАТЕЛЬНЫЙ *прил. жәрдемши, көмекши; ~ цех жәрдемши цех; ◇ ~ глагол грам. көмекши фейил.*

ВСПОМЯНУТЬ *сов. прост. см. вспомнить; ~й моё слово мениң сөзимди есіне түсір.*

ВСПОРДОТЬ *сов. что, чем сегиу, жыртыу, жарыу; ~ мешок қашықты сегиу.*

ВСПОРХНУТЬ *сов. парр етип ушып, ушып қоныу; птичка ~ла и улетела кус парр етип ушты да кетти.*

ВСПОТЕТЬ *сов. терлеу.*

ВСПРЫГИВАТЬ *несов. см. вспрыгнуть.*

ВСПРЫГНУТЬ *сов. на кого-что секирип миңиу, ырып миңиу, гарып шығыу; ~ на лошадь атқа секирип миңиу.*

ВСПРЫСКИВАНИЕ *с. 1. (водой) буркиү, себиү, себелеү; 2. (лекарства) жибериү.*

ВСПРЫСКИВАТЬ *несов. см. вспрыснуть.*

ВСПРЫСНУТЬ *сов. 1. кого-что (смочить) буркиү, себиү, себелеү; ~ цветы водой гүллөрге суу себиү; 2. что, кому жибериү; ~ лекарство дәри жибериү.*

ВСПУГИВАТЬ *несов. см. вспугнуть.*

ВСПУГНУТЬ *сов. кого-что қорқытып жибериү, үркитип жибериү, ушырып жибериү; ~ птиц құсларды үркитип жибериү.*

ВСПУХАТЬ *несов. см. вспухнуть.*

ВСПУХНУТЬ *сов. исин кетиү, исин кабарыу.*

ВСПУЧИВАТЬ *несов. см. вспучить.*

ВСПУЧИВАТЬСЯ *несов. см. вспучиться.*

ВСПУЧИТЬ *сов. что, безл. разг. исин кетиү, кеүип кетиү, қампайыу.*

ВСПУЧИТЬСЯ *сов. разг. исин кетиү, кеүип кетиү, қампайыу.*

ВСПЫЛЬЧИВОСТЬ *ж. қызыбалық, ашыу-шақылыш, күйгелеклик.*

ВСПЫЛЬЧИВЫЙ *прил. қызыба, ашыу-шақ, күйгелек.*

ВСПЫХИВАТЬ *несов. см. вспыхнуть.*

ВСПЫХНУТЬ *сов. 1. (загореться) тутанып кетиү, от алыу, алсып кетиү; порох ~л мылтық дәри алсып кетти; 2. (внезапно возникнуть) пайда болыу, басланыу; ~ла ссбра тартыс басланы; ~ла война урыс басланы; 3. (о болезни, эпидемии и т. п.) тез пайда болыу; 4. перен. (покраснеть) қатты қызырып кетиү, бирден қызырып кетиү; 5. перен. (прийти в возбуждение) қызыу, ашыланыу.*

ВСПЫШКА *ж. 1. (внезапное воспламенение) тутаныу, от алыу, алсыу; 2. тез пайда болыу; ~ эпидемии гриппа грипп эпидемияның тез пайда болыу; 3. перен. ашыу қысыу, ашыу кернеу, бирден қызыу; ~ гнёва бирден ашыу кернеу.*

ВСПЯТЬ *нарец. кейин басып, кеткен-шкеп, артқа қарап; повернуть ~ кейинге тартыс.*

ВСТАВАНИЕ *с. турыу, түргелиү; почтить память кого-л. ~м өлгеннин естелигин орнынан турыу менен хүрмет етиү.*

ВСТАВАТЬ *несов. 1. см. встать; 2. тәүир болыу; больной ужे ~ёт кесел тәүир бола баслады; ◇ работать не ~вáя тынбай ислеу, қол үзбей ислеу.*

ВСТАВИТЬ *сов. 1. что, во что қойыу, салыу, қондырыу, орнатыу, орналастыру; ~ стекло кез салыу; ~ двойные рамы коса рама орнатыу; ~ зубы тис салдырыу; 2. что қосыу; ~ слбво в разговор гәпке сез қосыу.*

ВСТАВКА *ж. 1. (действие) қойыу, салыу, қондырыу, орнатыу; 2. (текст) қосымша, киргизбе; 3. арасына курап салынған, арасына курап тигилген; платье с кружевной ~ой арасына шилтер курап тигилген кейлек.*

ВСТАВЛЯТЬ *несов. см. вставить.*

ВСТАВЛЮЙ *прил. курама, қондырма, алмалы-салмалы, жасалма; ~ые зубы қондырма тислер, жасалма тислер.*

В СТАРИНУ, ВСТАРЬ *нарец. бурынғы ўақытта, ески ўақытта, бурында.*

ВСТАТЬ *сов. 1. турыу, түргелиү; ~ть с места орнынан түргелиү; ~ть из-за стола ~тодан турыу; ~ть с постели төсектен түргелиү; ~ть рано утром азанда ерте турыу; 2. (ступить на что-л.) үстинде турыу, шығып турыу; он ~л на стул ол стулға шығып турды; ~ть на ковёр гилемниң үстинде турыу; 3. (о небесных*

светилах) шығыў; солнце встáло күн шыкты; 4. таяр болыў; ~ть на заштуту Родины Утанды қорғаўға таяр болыў; 5. перен. (выездовать) тәўир болыў, айырып кетиў, турып кетиў; он ~л побле дöлгой бомбёзни узак аўырыудан кейин ол тәўир болды; 6. перен. (возникнуть) пайда болыў, туурыў, турыў; ~ли нöвые тру́дности жаңа қыйыншылықтар пайда болды; 7. (поместиться) жайғасыў, сыйыў; этот шкаф здесь не встáет мына шкаф бул жерге жайғаспайды; 8. (приступить к чему-л.) турыў, кирисиў; ~ть на вахту вахтага турыў; 9. (остановиться) тоқтап қалыў; часы ~ли saat тоқтап қалды; ◇ ~ть грудью тақ турыў; река встáла даръя катып қалды; ~ть на учёте есанқа турыў; ~ть на путь... жолына тусиў, ... жолына шығыў.

ВСТРЕБОЖИТЬ сов. кого-что тынышсызланырыў; тынышын алыў, қәүиплендириў.

ВСТРЕБОЖИТЬСЯ сов. тынышсызланыў, тынышы кетиў, қәүипленіу.

ВСТРЕПЕНУТЬСЯ сов. 1. силкиниў, қагыныў; птица ~лась кус силкинди; 2. перен. селк етиў, шоршып кетиў; сердце ~лось журегим селк ете қалды.

ВСТРЕПКА жс. прост. жаза, сөгис сазыға; задать ~у сазайын тарттырыў.

ВСТРЕТИТЬ сов. 1. кого-что (увидеть) ушырасыў, гезлесип қалыў, ушыратыў, ушырасып қалыў, жолықтырыў; ~ кого-л. в театре театра ушырасып қалыў; 2. кого-что қарсы алыў, күтип алыў; ~ родственников на вокзале жақын тууысқайларын вокзалда қарсы алыў; ~ гостей қонақларды күтип алыў; 3. что, перен. ушыраў, ушырап қалыў, тап болыў, гезлесиў; ийе болыў; ~ отпор қарсылықта ушырап қалыў; ~ радужный приём жыллы қабыл алышуға ийе болыў; 4. что күтип турыў, күтип алыў; ~ восход солнца күнин шығыуын күтип алыў; ◇ ~ Новый год Таза жылды күтип алыў.

ВСТРЕТИТЬСЯ сов. 1. с кем-чем жолысыў, ушырасыў, гезлесиў, дус келиў, ушырасып қалыў, тап болыў; ~ться с другом досты менен ушырасып қалыў; 2. с чем, перен. ушырасыў, гезлесиў, тап болыў; ~ться с трудностями қыйыншылықларға ушырасыў; 3. с чем (обнаружиться, по-настать) ушыраў, гезлесиў; это явление ~лось нам впервые близлер бундай нэрсе менен биринши рет гезлесип отырмыз; 4. спорт. ушырасыў.

ВСТРЕЧА жс. 1. ушырасыў, ушырасып қалыў, гезлесиў; неожиданная ~ күтпеген жерде ушырасып қалыў; 2. (подготовленный приём) күтип алыў, қарсы алыў; ~ делегатов делегатларды күтип алыў; 3. (празднество) қарсы алыў; ~ Нового года Жаңа жылды қарсы алыў; 4. спорт. ушырасыў.

ВСТРЕЧАТЬ несов. см. встрéтить.

ВСТРЕЧАТЬСЯ несов. 1. см. встрéтитьсь; 2. (бывать, слушаться) ушырасыў, гезлесиў; 3. (поддерживать знакомство) ушырасып турыў, гезлесип турыў, көрисип турыў; 4. спорт. ушырасыў.

ВСТРЕЧНЫЙ прил. 1. ушырасқан, қарсы келген, қарсы киятырған, алдынан жолықкан, ушырайтуғын; ~ый ветер қарсы есken самал; ~ый поезд қарсы киятырған поезд; 2. (представленный в ответ) қосымша алынған; ~ый план қосымша алынған план; 3. (происходящий при встрече) гезлесип қалғандағы, ушырасып қалғандағы; ~ый бой ушырасып қалғандағы урыс; 4. в знач. сущ. м. встречный и ж. встречаная жолықкан, гезлескен, ким керинген, ушырасқан; спрашивывать дорогу у каждого ~ого ким керингенен жол сораў; ◇ ~ый и по-перечный ким керинген, ким болса сол.

В СТРУНКУ в знач. нареч. разг. қаңышылып турып; вытянуться ~ қаңышылып турып қалыў.

ВСТРЯСКА жс. 1. (душевное потрясение) қайғы, қапа, қайғыдан шеккен азап; 2. разг. (нагоняй) сөгис, кейис.

ВСТРЯХИВАТЬ несов. см. встряхнуть.

ВСТРЯХИВАТЬСЯ несов. см. встряхнуться.

ВСТРЯХНУТЬ сов. 1. кого-что қағыў, қагып силкиў, силкип таслаў, силкип жибериў; ~ть көвөр гилемди қағыў; 2. кого-что, перен. (побудить к деятельности) қозғалтыў, оятыў, ҳарекетке келтириў; 3. безл. силкип тастаў, кетерип таслаў; машину сильно ~ло машинаны қатты силкип таслады.

ВСТРЯХНУТЬСЯ сов. 1. қағыныў, қагыны силкини, силкинип жибериў; со-бака ~лась ийт силкинип жиберди; 2. перен. разг. (ободриться) сергеклени, шаққанласыў; 3. перен. (развлечься) кеүил кетериў.

ВСТУПАТЬ несов. см. вступить.

ВСТУПАТЬСЯ несов. см. вступиться.

ВСТУПИТЕЛЬНЫЙ прил. кириү, кириис; ~ый взнос кириү взноси; ~ое слово кириис сез; ~ые экзамены кириү экзаменери.

ВСТУПИТЬ сов. 1. кириү, кириисиў, тусиў; войск ~ли в город эскерлер қалаға кириди; 2. (начать, приступить) кирисиў; ~ть в должность юзайпалы иске кирисиў; новая электростанция ~ла в строй жаңа электростанция иске киристи; ~ть в разговор эңгимеге кирисиў; 3. (стать членом) кириү; ~ть в партию кирии; кириү; ◇ ~ть в брак үйлениў, күйеүге шығыў; ~ть в силу күшине кириү; ~ть в бой урысқа тусиў; ~ть в свой правый өзинчи правосына кириү; ~ть на путь... жолына тусиў, ... жолына шығыў.

ВСТУПИТЬСЯ сов. за кого-что жақлаў, жақлап шығыў, болысыў.

ВСТУПЛЕНИЕ с. 1. (действие) кириү, кириисиў; 2. (введение) кириис, кириисиў; ~ к поэме поэмата кириис.

ВСҮНУТЬ сов. что, во что сутыў, тығыў, тыбыл қойыў, салип қойыў; ~ ногу в сапог аякты етикке тығыў.

ВСУХОМЯТКУ нареч. разг. курғаклай; питаться ~ курғаклай аўқатланыў.

ВСУЧИВАТЬ несов. см. вучить.

ВСУЧИТЬ сов. 1. что (сучением взвить) есиў, шайратыў; 2. кого-что, кому, перен.

разг. алдап алдырыў, алдап сатыў; ~ плохой товар жаман товарды алдап сатыў.

ВСХЛІЙПНУТЬ сов. и однокр. см. всхліпывать.

ВСХЛІЙПЫВАНИЕ с. ексыў, ексип жылаў, солқылдан жылаў, еңкилдең жылаў, ениреп жылаў.

ВСХЛІЙПЫВАТЬ несов. ексыў, ексип жылаў, солқылдау, еңкилдең жылаў, ениреп жылаў.

ВСХОДИТЬ несов. см. взойті.

ВСХОДЫ только мн. егинниң шығыўы, егинниң көгерійі, егинниң кетерилійі; раныне ~ егинниң ерте көгерійі.

ВСХОЖЕСТВО ж. с.-х. көгергишлик; ~ семейн тұқымның көгергишлиги.

ВСХОЖИЙ прил. с.-х. көгергиш; ~ е семейн көгергиш тұқымлар.

ВСХРАПНУТЬ сов. разг. көз илдириў, уйықлау кетінү.

ВСХРАПЫВАТЬ несов. 1. (во сне) курылдаў, курылдан уйықлаў; 2. (о животных) пысқырый.

ВСБІПАТЬ сов. 1. что, во что (насыпать) төгүй, құуыў, салыў; ~ зерно в мешок дәнді қапқа салыў; 2. кому, перен. разг. сабаў, урыў (отколотить); кейиў (отругать).

ВСЫПАТЬ несов. см. всыпать.

всю мест. вин. п. от вся.

ВСЮДУ нареч. барлық жерде, ҳамме жерде, қайда болса да; ~ и вездे ҳамме жерде.

ВСЯ мест. опред. ж. см. весь.

ВСЯК||ИЙ мест. опред. 1. (каждый, любой) ҳәр, ҳәр бир, ҳәр ким; ~ий раз ҳәр рет; во ~ое время ҳәр үақытта; 2. (разный) ҳәр түрли, ҳәр қылыш; ~ие книгы ҳәр түрли китаплар; без ~ого сомнения ҳеш шек қоймстан; без ~ой жалости ҳеш қандай аяусыз; без ~ой щели ҳеш қандай мақсетсиз; 3. в знач. сущ. м. всякий и ж. всякая ҳәр ким; ~ий может это сделать буны ҳәр кимниң қолынан келеди; 4. в знач. сущ. с. всякое түрли, ҳәр түрли; ~ое бывает түрли нәрсе бола береди; ◇ во ~ом случае қандай болсада; на ~ий случай керек болған жағдайда; ніже ~ой критики ҳеш сынга жатпайтуғын, ҳеш гәп етиүге турмайтуғын.

ВСЯКО нареч. прост. тур-түрли, түрли-түрли, ҳәр түрли; ~ бывает тур-түрли нәрсе бола береди.

ВСЯЧЕСКИ нареч. разг. барынша, қолынан келгенше, шамасы жеткенше, ҳәр қылыш жол менен; он ~ помогал нам ол бизлерге қолынан келгенше жердем етип турды.

ВСЯЧЕСК||ИЙ прил. разг. түрли, қолынан келгенше, шамасы жеткенше, ҳәр қылыш; оказывать ~ую поддержку қолынан келгенше жердем етий.

ВСЯЧИНА ж.: всякая ~ ҳәр түрли нәрслер.

ВТАЙНЕ нареч. жасырын, астыртын, билдирмей, купыя; держать что-л. ~ бир нәрсени астыртын сақлау.

ВТАЛКИВАТЬ несов. см. втолкнуть.

ВТАПТЫВАТЬ несов. см. втоптать.

ВТАСКИВАТЬ несов. см. втащить.

ВТАЧАТЬ сов. что жамаў, жамаў салыў, жамаў басыў.

ВТАЧИВАТЬ несов. см. втачать.

ВТАШИТЬ сов. кого-что 1. (внутрь) алдын кириў, сүйреп киргизиў, күшлең киргизиў; 2. (наверх) сүйреп жоқарыға шығарып, кетерип шығарыў.

ВТЕКАТЬ несов. см. втечь.

ВТЕРЁТЬ сов. что жағып синдириў, уйқалап синдириў, сыланап синиў; ~ мазь майды жағып синдириў; ◇ ~ очкі кому-л. кез бояұшылық испеў.

ВТЕРЕТЬСЯ сов. во что 1. (впитаться) жағылып сициу, сыланып сициу; мазь хорош втёрлась май жақсылап синди; 2. сығылысып кириў, тығызысып кириў; ~ в толпұ көпшиликтке тығызысып кириў; ◇ ~ в доверие исеннимине кириў.

ВТЕСАТЬСЯ сов. разг. сүгүлесіп кириў, суұмаңап кириў; ~ кудай не следует бармайтуғын жерге суұмаңлаш кирип кетій.

ВТЕСЫВАТЬСЯ несов. см. втесаться.

ВТЕЧЬ сов. во что ағыў, ағып кетиў, ағып кириў.

В ТЕЧЕНИЕ в знач. нареч. үақыт ишинде; ~ месяца бир ай үақыт ишинде.

ВТИРАНИЕ с. 1. (действие) жағып синдириў, уйқалап синдириў, сыланап синдириў; 2. (лекарство) уйқалап синдирилетуғын дәри.

ВТИРАТЬ несов. см. втереть.

ВТИРАТЬСЯ несов. см. втереться.

ВТИСКИВАТЬ несов. см. втиснуть.

ВТИСКИВАТЬСЯ несов. см. втиснуться.

ВТИСНУТЬ сов. что, во что басып киргизиў, тығыў, тығып апарыў.

ВТИСНУТЬСЯ сов. во что басып киргизилий, тығып апарылый.

ВТИХОМОЛКУ нареч. разг. сездирмей, жасырын, үақемей, билдирмей, билдирмес-тен.

ВТОЛКНУТЬ сов. кого-что, во что итеприп киргизиў, зорлаш апарыў.

ВТОЛКОВАТЬ сов. что, кому, разг., айтып туисидириў, айтып аңлатыў.

ВТОЛКОВЫВАТЬ несов. см. втолковать.

ВТОПТАТЬ сов. кого-что, во что басқылау, тепкилеп көмүп; ◇ ~ кому-л. в грязь жала жабыў.

ВТОРГАТЬСЯ несов. см. втобргнуться.

ВТОРГНУТЬСЯ сов. басып кириў; враг ~ся в страну душпан елге басып кирди.

ВТОРЖЕНИЕ с. басып кириў, басқынышылый етий; ~ неприятеля душпанын басып кириў.

ВТОРИ||ТЬ несов. кому-чему 1. қайталаш, тәкрабрау; ~ло гробу жаңғырық гүлдіраманың дауысын қайталады; 2. перен. (поддакивать) қосылыў, макуллау, қайталап айттыў.

ВТОРИЧНО нареч. екинши рет, екинши сапар, екиншиләй, екинши мәртебе.

ВТОРИЧНЫЙ прил. 1. (повторный) екинши, екинши сапарғы, екинши мәртебе; ~ое извещение екинши хабарландырыў

хат; 2. (являющийся результатом чего-л.) екинши гезектеги; ~ое явление екинши гезектеги кубылыс; 3. (второстепенный) екинши орындағы, екинши дәрежели; ~ые признаки биол. екинши дәрежели белгилері.

ВТОРНИК ж. шийшембі.

ВТОРОГОДНИК м. классында қалған, клас атламай қалған.

ВТОРОГОДНИЦА женск. от второгодник.

ВТОРОГОДНИЧЕСТВО с. класс атламай қалыптылық, бир класста еки жыл отырыптылық.

ВТОР||Ю|| 1. числ. екинши; ~ый номер екинши номер; ~бе январь екинши январь; 2. прил. екинши, екинши дәрежели; на ~ом плане екинши планда; ~ый сорт екинши сорт; быть на ~ых ролях екинши дәрежели ролльерде болыу; 3. прил. екинши; ~ая родина екинши ўатан; ~ая мать екинши ана; 4. в знач. сущ. с. второе екинши; приготовить на ~бе котлеты екиншике котлет таярлау; ♦ ~ая молодость жаңадан күшке кириу; узнать из ~ых рук екинши бирейлерден билиу.

ВТОРОКЛАССНИК м. екинши класс оқыушысы.

ВТОРОКЛАССНИЦА женск. от второклассник.

ВТОРОКУРСНИК м. екинши курс студенти.

ВТОРОКУРСНИЦА женск. от второкурсник.

ВТОРОПЯХ нареч. асырып, асырыста, албыраганда; ~ я забыл книгу дома асып журип мен китапты үйде умытып кетиппен.

ВТОРОРАЗРЯДНЫЙ прил. екинши разрядлы.

ВТОРОСОРТНЫЙ прил. екинши сортлы; ~ая мука екинши сортлы ун.

ВТОРОСТЕПЕННЫЙ прил. 1. (не основной, не главный) екинши дәрежели, онша әхмийети жоқ; ~ое деяло екинши дәрежели ис; 2. (посредственный) екинши дәрежели, эпиуайы; ~ый писатель екинши дәрежели жазыуышы; ♦ ~ые члены предложениі грам. гәптик екинши дәрежели ағзалары.

В-ТРЕТЬИХ вводн. сл. үшиншиден.

ВТРИДОРОГА нареч. разг. үш есе қымбат, оғада қымбат; заплатить ~ оғада қымбат телеү.

ВТРОЕ нареч. үш есе, үш рет; ~ дороже үш есе қымбат; увеличить ~ үш есе көбейтиү; умножить ~ үш есе азайтыу; сложить лист ~ бир бет қағазды үш буклеу.

ВТРОЁМ нареч. үшёупен, үшёу болып, үшёумиз.

ВТРОЙНЕ нареч. үш есе, үш есе артық; заплатить ~ үш есе артық төлеү.

ВТУЗ м. (высшее техническое учёбное заведение) вуз (жоқары техникалық оқыуорны).

ВТУЛКА ж. 1. тех. втулка (машиналық ортасы тесик белеги); 2. (пробка, затычка) тыныш.

В ТУПИК в знач. нареч.: поставить кого-либо ~ бирейди тунғызықтақа тақау, бирейди

аўыр жағдайға алып келиү; стать ~ аўыр жағдайға дус болыу.

ВТЫКАТЬ несов. см. воткнуть.

ВТЯГИВАТЬ несов. см. втянуть.

ВТЯГИВАТЬСЯ несов. см. втянуться.

ВТЯЖНОЙ прил. тех. өзине тартатуғын; ~ рукав насоса насосың өзине тартатуғын шақабы.

ВТЯНУТЬ сов. 1. кого-что ишке тартып киргизү, сүреп киргизү, алыш келиү (внутри); көтерип шығарыу, сүреп шығарыу (наверх); 2. что (в обрать) ишине тартыу, ишке тартыу, жутыу; ~ в себя воздух хәйаны өзинин ишине тартыу; 3. кого-что, во что, перен. разг. (вовлечь) араласыу, қатнастырыу, тартыу; ~ в спор тартыса қатнастырыу; ~ в работу жумысқа тартыу.

ВТЯНУ||ТЬСЯ сов. разг. 1. (впасть) тартылып кетиү, күйсійшіп кетиү; у него щёки ~лись после болезни онаң аўырыудан кейин шекеси күйсійшіп кетіпти; 2. араласыу, тартылыу, қосылыу; көнлигиу, үрениү; ~ться в разговор гурнике араласыу; ~ться в работу жумысқа көнлигип кетиү.

ВУАЛИРОВАТЬ несов. что бастырып қойыу, жасырыу; ~ плохое состояние дел истиң жағдайының жаман екенин жасырыу.

ВУАЛЬ ж. 1. (на шляпе) бет переде, тор; 2. (лётная ткань) жуқа жылтыр гезлеме.

ВУЗ м. (высшее учёбное заведение) вуз (жоқары оқыу орны).

ВУЗОВСКИЙ прил. вуздың; ~ая программа вуздың программасы.

ВУЛКАН м. вулкан, жана тау; потухший ~ сөнген вулкан, ешкен жана тау; действующий ~ ҳарекет етиүши жана тау; ♦ жить как на ~е тап жана таудың басында жасағандай.

ВУЛКАНИЗАЦИЯ ж. тех. вулканизация (каучукке күкірт қосып ысытый процесс); метод горячей ~и ыссы вулканизация усылы.

ВУЛКАНИЗИРОВАННЫЙ 1. прич. от вулканизировать; 2. прил. вулканизацияланған; ~ каучук вулканизацияланған каучук.

ВУЛКАНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что, тех. вулканизациялау.

ВУЛКАНИЧЕСКИЙ прил. вулкан, вулканлы, жана таулы; ~ое землетрясение вулканы жер қозғалыу.

ВУЛЬГАРИЗАТОР м. вульгаризатор (бир нараси турпайы түрдө бурмалап көрсетиүши адам).

ВУЛЬГАРИЗАЦИЯ ж. вульгаризациялау (бир нараси турпайы түрдө бурмалай).

ВУЛЬГАРИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что вульгаризациялау.

ВУЛЬГАРИЗМ ж. лингв. вульгаризм (әдебий тилде қолланылып жүргөн турпайы сез).

ВУЛЬГАРНО нареч. турпайы, әденсиз; вести себя ~ өзин турпайы түрдө тутыу.

ВУЛЬГАРНОСТЬ ж. турпайылық, әдепсизлик.

ВУЛЬГАРНЫЙ прил. 1. (пошлый, грубый) турпайы, өдепсиз; ~ое выражение турпайы айтылған сез; 2. (грубо упрощённый) бурмаланылған, турпайы түрде әңпүйайластырылған, мәниси бузылған; ~ый материализм бурмаланылған материализм.

В УПОР в знач. нареч.: смотреть ~ тигили қарау, көзин тигип қарау; выстремить ~ жақын келип атыу.

ВХОД м. 1. (действие) кириү; ~ разрешён кириүге рухсат етилген; 2. кирерлик, киретүүн аўыз, кирер қапы; главный ~ киретүүн бас қапы.

ВХОДИТЬ несов. 1. см. войті; 2. во что (вникать) тусиниү, билиү; он сам входит во все дела ол өзи жумыстын ҳаммесин тусинип ислейди; 3. во что кириү, жатыу; это не ~ло в мой расчёты был мениң еса-быма кирген жоқ еди; ◇ ~ть во вкус дәмнин алыу, дәмигүй.

ВХОДНІЙ прил. 1. кириү, киретүүн, киргизип қоятуүн; ~бе отверстие киргизип қоятуүн тесик; ~ая дверь кириү қапысы; 2. (дающий право входа) кириү; ~бй билёт кириү билети.

ВХОДЯЩИЙ 1. прич. от входить; 2. прил. кири; ~е бумағи офиц. кирик қагазлары.

ВХОЖДЕНИЕ с. кириү.

ВХОДЖИЙ прил. бурындан келип кетип жүретүүш; өз адамы, таныс адам; он ~ в этот дом ол бул үйге өз адамы.

ВХОЛОСТЮ нареч. босқа, бийкар, изтижесиз; работать ~ бийкарға ислеу.

ВЦЕПИТЬСЯ сов. в кого, во что жабысыу, асылыу.

ВЦЕПЛЯТЬСЯ несов. см. вцепиться.

ВЦСПС (Всесоюзный Центральный Совет Профессиональных Союзов) ВЦСПС (Касипшилдер Союзларының Пүткүл Союзлық Орайлы Совети).

ВЧЕРА нареч. кеше; ~ утром кеше азанды; ~ вчера кеше кеште.

ВЧЕРАШНИЙ 1. прил. кешеги, кешеги күнги; ~ день кешеги күн; 2. в знач. сущ. с. вчерашнее кешеги.

ВЧЕРНЕ нареч. сұлдери, жоспары, шапалашарпы, қам түринде; доклад написан ~ докладтың тек жоспары жазылып піткен; работа готова ~ жумыс қам түринде таяра.

ВЧЕРТИТЬ сов. что, во что ишине сзызыу, сзызыу; ~ треугольник в круг шеңбердин ишине уш мүйешлик сзызыу.

ВЧЕРЧИВАТЬ несов. см. вчертить.

ВЧЕТВЕРО нареч. торт есе, торт рет, торт мәртебе.

ВЧЕТВЕРОМ нареч. тертеүлеп, тертеү болыш, тертеүмиз.

В-ЧЕТВЕРТЫХ ведн. сл. төртниншиден.

ВЧИСТЮ нареч. разг. биротала; уволить из армии ~ армиядан биротала жибериү.

ВЧИТАТЬСЯ сов. в кого-что, разг. оқып тусиниү, оқып угыныу; ~ в текст текстегини оқып тусиниү.

ВЧИТЫВАТЬСЯ несов. см. вчитаться.

ВЧУЖЕ нареч. разг.: мне его ~ жаль мен оны басқа болсам да аяйман.

ВШЕСТЕРО нареч. алты есе алты рет.

ВШЕСТЕРОМ нареч. алтаулап, алтау болып, алтаумыз; идти ~ алтау болып жүриү.

вши род. п. ед. и им. п. мн. от **вошь**.

ВШИВАТЬ несов. см. вшить.

ВШИВЕТЬ несов. бийтлеү, бийтлеп кетиү.

ВШИВНОЙ прил. ишинен қоса тигилген; ~ рукав тигилген жен.

ВШИВОСТЬ ж. бийтлилек, бийтлеүшилик.

ВШИВЫЙ прил. бийтли, бийтлеген.

ВШИРЬ нареч. енине, жалнайып, жайылып; раздаться ~ жайылып кетиү.

ВШИТЬ сов. что қосып тигиү.

ВШ- приставка (см. в^т) был «еңиң ямаса «я»ның алдына жазылады, мыс.: въéхать кетиү, минип кетиү (атқа, машинаға жем т. б. минип).

ВЪЕДАТЬСЯ несов. см. въестися.

ВЪЕДЛИВЫЙ прил. 1. тез сицетуғын, сиңгиш; ойып кететуғын; ~ая краска тез сицетуғын бояу; 2. перен. (приидирчивый, доносный) қыйым, маңда.

ВЪЕЗД м. 1. (действие) кириү; ~ запрещён кириү қадаған етилген; 2. (место) кириү жолы, кирер аўыз, киретүүн жер; у ~а в город қалаға киретүүн жерде.

ВЪЕЗЖАТЬ несов. см. въехать.

ВЪЕСТЬСЯ сов. ойып кириү, сициү.

ВЪЕХАТЬ сов. 1. во что кириү, келип кириү; ~ть во двор шарбаққа кириү; 2. на что шығыу, минип шығыу; ~ть гору тауға минип шығыу; 3. (поселиться) орналасыу, жайласыу; в дом ~ли новые жильцы жайға жана қоңылар келип ориласты.

ВЫ мест. личн. мн. (vas, вам, вами, о вас) сиз, сизлер; мы ждём вас биз сизди күтөмиз; я вам очень благодарен мен сизге жудэ миннетдарман; вам надо торопиться сизге асыгыу керек; мой очередь за вами мениң нәубетим сизден кейин; я вами довolen мен сизге разыман; мы побним о вас биз сизди умытканымыз жоқ; ◇ быть с кем-л. на вы биреү менен «сиз» деп сейлесиү.

ВЫ- приставка, был төмөндегилерди билдиреди: 1) ҳәрекеттиң иштен сыртқа жарай бағдарланғанын, мыс.: въбежать жууырып шығыу, қашып шығыу; 2) бир заттың болегиниң ямаса толығы менен екини заттан алтын тасланғанын, мыс.: въвинтить таулат шығарыу, бурал шығарыу; 3) ҳәрекеттиң толық піткенин, мыс.: въварить қайнатып писириү; 4) бир нарсеге ҳәрекеттиң жардеми менен жеткенди, мыс.: въпросить сорап алышу; 5) «-ся» жанапайы менен биргэ ҳәрекеттиң толық піткенин, мыс.: въсплателься уйқысы қаныу.

ВЫБАЛЫТАВАТЬ несов. см. въбалтать.

ВЫБЕГАТЬ несов. см. въбежать.

ВЫБЕЖАТЬ сов. жууырып шығыу, қашып шығыу.

ВЫБЕЛИТЬ сов. что 1. (сделать белым) ағартыу, ҳәклөү, ҳәклеп шығыу, ақлау; 2. разг. (выпачкать белым) жағылыу, ак жағылып патас болып қалыу.

ВЫБИВАТЬ несов. см. въбить.

ВЫБИВАТЬСЯ несов. см. въбитися.

ВЫБИРАТЬ несов. см. выбрать.

ВЫБИРАТЬСЯ несов. см. выбраться.

ВЫБИТЬ сов. 1. кого-что (вышибить) урып сындырыүү, урып бузыү, бузып сындырыүү, қырратыүү; күүп шыгарыүү; урып қулатыүү (из седла); ~ стеклө айнаны урып сындырыүү; ~ противника из города душпандаң қаладан күүп шыгарыүү; 2. что, разг. (выколотить) қағыүү, қақылаү, силкиүү, урып қатыүү; ~ пыль из ковра гилемниң шаңын қағыүү; 3. что, с.-х. (уничтожить посевы) жоқ қылыүү, набыт етиүү; 4. что (вывеканием) ойын салыүү, ойып басыү; ~ медаль медальдың тамгасын ойып салыүү;

◊ ~ дурь из кого-л. жаманлығын қойдырыүү; ~ дурь из головы ақылга келтириүү, ақылланыштырыүү; ~ из колей жолдан шыгарыүү.

ВЫБИТЬСЯ сов. 1. (выбраться, освободиться) жарып шығыүү; зордан шығыүү; ~тесья из окружения коршауды жарып шығыүү; 2. шығып турый, белекленип турый; волосы ~лисы из-под шапки шашлары малақайының астынан шығып турды; ◊ ~тесья лібди адам қатарына қосылыүү; ~тесья из графика графиктен шығып кетиүү; ~тесья из сил адбен шаршау, бодырыүү.

ВЫБОИНА жс. қазғанак, шукыр.

ВЫБОЛТАТЬ сов. что, разг. айтып салыүү, билдирип қойыүү, аўзына бек болмаү; ~ тайну сырды билдирип қойыүү.

ВЫБОР м. 1. (действие) таңлаү, таңлап алыүү, сайлап алыүү; ~ профессии қенигеликти таңлап алыүү, қәситтің түрин таңлап алыүү, өнер сайлап алыүү; 2. сайлап, таңлаү; больший ~ товаров таңлап алыўға арналған товарлардың түрлери; 3. см. выборы; ◊ без ~а таңламай; на ~ қалегин, таңлағаны.

ВЫБОРКА ж. 1. (действие) сайлаү, сайлап алыүү, таңлаү, таңлап алыүү; ~а груита тоныракты сайлап алыүү; 2. мн. выборки (выписки) көширме; статистические ~и статистикалық көширме.

ВЫБОРНОСТЬ жс. сайлаү, сайланышылық; ~ руководящих органов басшы органлардың сайланышылығы.

ВЫБОРНЫЙ прил. 1. сайлаү; ~ое собрание сайлаү жыналасы; 2. сайланатуғын, сайланып қойылатуғын, сайланышы тийисли; ~ая должность сайланып қойылатуғын хызмет орын; 3. в знач. сущ. м. выборный сайланған адам.

ВЫБОРОЧНЫЙ прил. сайланды, сайланылған, таңлап алып, сайлап алып; ~ая проверка сайлап алып жүргизилген тексерүү, қалегенин алып жүргизилген тексерүү.

ВЫБОРЩИК ж. сайлаүши, дауыс берүүши.

ВЫБОРЫ только мн. сайлаү, сайлаулар; ~ делегатов на конференцию конференцияга делегаттар сайлаү; ~ в Верховный Совет СССР Жоқары Советине сайлаулар.

ВЫБРАНИТЬ сов. кого-что сөгиүү, жаман сез айтый.

ВЫБРАСЫВАТЕЛЬ ж. таслаүши, зыңғыткыш (мылтыктың писенин өзинен-өзи шыгарышы тетик).

ВЫБРАСЫВАТЬ несов. см. выбросить.

ВЫБРАСЫВАТЬСЯ несов. см. выброситься.

ВЫБРАТЬ сов. 1. кого-что таңлаү, таңлап алыүү; сайлап алыүү; ~ книгу китапты таңлап алыүү; 2. кого-что (избрать голосованием) сайлаү, көрсетиүү; ~ президиум президиум сайлаү; 3. что, разг. (извлечь) алыүү, шыгарып алыүү, тартып алыүү, шыгарып алыүү; ~ все из коробки кутының ишинdegисиниң ҳәммесин шыгарып алыүү; 4. что (время, день, вечер) ўакыт табыү, ўакыт бөлиүү; ~ день для занятий оқыу ушын бир күн ўакыт табыү.

ВЫБРАТЬСЯ сов. 1. в разн. знач. шығыүү, шығып кетиүү, кутылыүү, қырынчылық пеңен шығыүү; ~ из леса тогайдан шығыүү; ~ из нужды мұтажылқтан кутылыүү; 2. (найти возможность сделать что-л.) мүмкіншілк табылыү.

ВЫБРИВАТЬ несов. см. выбрить.

ВЫБРИТЬ сов. кого-что қырыүү, қырып алыныү.

ВЫБРИТЬСЯ сов. қырылыүү, қырылып алыныү.

ВЫБРОСИТЬ сов. 1. кого-что ылактырып таслаү, зыңғытып шыгарып таслаү; ~ мүсөр сыйырылдыны шыгарып таслаү; ~ чо-л. в окно бир нәрсени эйнектен ылактырып таслаү; 2. что (исключить) алыш таслаү; ~ лишию цитату артык цитатаны алыш таслаү; 3. что, перен. (выпустить) сатыға шыгарып; ~ товар на рынок товарларды базарда сатыға шыгарып; ◊ ~ кого-л. на улицу 1) (выселить) көшеге шыгарып таслаү; 2) (лишить средств существования) куүп жибериүү; ~ за борт сууға ылактырып таслаү; ~ из головы ойға алмау, естен шыгарып.

ВЫБРОСИТЬСЯ сов. из чего, с чем секирип тусяп, ғарбып тусяп, өзин таслаү; ~ с парашютом парашют пенен секирип.

ВЫБЫВАТЬ несов. см. выбыть.

ВЫБЫТИЕ с. кетиүү, шығып кетиүү, журип кетиүү.

ВЫБЫТЬ сов. 1. (выехать) кетиүү, шығып кетиүү; ~ть из города қаладан шығып кетиүү; 2. шығып кетиүү, шығып қалыүү, тусяп қалыүү; ~ть из школы мектептен шығып кетиүү; команда ~ла из игрей команда ойынан шығып қалды; ~ть из строя 1) воен. қатардан шығып қалыүү; 2) перен. истен шығыүү, дәртке астырмай тастаү.

ВЫВАЛИВАТЬ I несов. см. вывалить.

ВЫВАЛИВАТЬ II несов. см. вываливать.

ВЫВАЛИВАТЬСЯ I несов. см. вываливаться.

ВЫВАЛИВАТЬСЯ II несов. см. вываливаться.

ВЫВАЛИТЬ сов. кого-что, из чего аударып, аударып таслаү, кулатып, тегип таслаү, жыгып.

ВЫВАЛИТЬСЯ сов. из чего тусяп қалыүү, копарылып тусяп, аударылып тасланып, тегип тасланып.

ВЫВАЛЯТЬ сов. кого-что, в чём, разг. аүнэтай, былғау; ~ в грязь батпаққа былғау.

ВЫВАЛЯТЬСЯ сов. в чём, разг. аүнай, былғанып қалыүү.

ВЫВАРИВАТЬ несов. см. **выварить**.

ВЫВАРИТЬ сов. что 1. (мясо, рыбу и т. п.) қайнатып писириү; 2. (добыть) қайнатыў, қайнатып шығарыў, қайнатып айрыў, қайнатып алышу; ~ соль из морской воды төкіздің суұын қайнатып дуз алышу.

ВЫВАРКА ж. қайнатыў, қайнатып шығарыў, қайнатып айрыў, қайнатып алышу; ~ сахара қант қайнатып шығарыў.

ВЫВАРКИ только мн. қалдықлары; медовые ~ бал қалдықлары.

ВЫВАРОЧНЫЙ прил. қайнатылып алышатуғын, қайнатылып алышан.

ВЫВЕДАТЬ сов. что, у кого барластырып билиү, сорап билиү, сорастырып билиү; ~ секрет сырын сорастырып билиү.

ВЫВЕДЕНИЕ с. 1. (*выращивание*) есириү; ~ новых пород скота майлардың жана туқымларын есириү; 2. (*искоренение, уничтожение*) жоқ етиү, кетириү; ~ пять дақты кетириү; ◇ ~ формулы мат. формулы шығары.

ВЫВЕДЫВАТЬ несов. см. **выведать**.

ВЫВЕЗТИ сов. кого-что 1. алыш барыў, алыш кетиү, тасып шығарыў; ~ти детей в лагерь балаларды лагерьге алыш барыў; ~ти удобрения на поля атызларга төгин шығарыў; 2. (*привезти с собой*) ези менен экелиү, ези менен екетиү; 3. перен. (*выручить*) күткәрлы жибериү; нас ~ счастливый случай бизлердин ығбалымыз келип кутылдык; ◇ ~ти на своих плечах барлық аүрманлыкты ези кетериү.

ВЫВЕРИТЬ сов. что салыстырып текстриү, салыстырып көриү, туурылау, дурыслау; ~ списки избирателей сайлаушылардың дизимлерин салыстырып текстерип шығыу; ~ часы saatты туурылау, saatты дурыслау.

ВЫВЕРНУТЬ сов. что 1. (*вывинтить*) буралып шығыу, таўлап шығарыў; ~ винт винти таўлап шығарыў; 2. разг. шығарыў, шығарып жибериү, шынып кетиү; ~ руку қолды шығарып алышу; 3. разг. (*наизнанку*) терсине айланырылу, аударылу, ишин сыртына аударылу, терис аударылу.

ВЫВЕРНУТЬСЯ сов. разг. 1. (*вывинтить*) буралып шығыу, таўланып шығыу; 2. разг. шығып кетиү; нога ~ласа аяғы шығып кетти; 3. (*наизнанку*) аударылу, терсине айланырылу, терисне аударылып кетиү, иши сыртына аударылу; 4. (*выскользнуть*) тайсалып шынып кетиү; я ~лся и убежал мен тайсалып шығып қаштымда кеттим; 5. перен. кутылыу, жол табыу; ~ться из беды бледен кутылыу.

ВЫВЕРТ м. разг. 1. бураңлау; отпрысывать с ~ами бураңлап бийлеу; 2. бир түрли қызық (*причуда*); бурмалап сейлеу (*вычурный оборот речи*).

ВЫВЕРТЫВАТЬ несов. см. **вывернуть**.

ВЫВЕРТЫВАТЬСЯ несов. см. **вывернуться**.

ВЫВЕРЯТЬ несов. см. **выверить**.

ВЫВЕСИТЬ I сов. что (*повесить*) қыстырып қойыу, илип қойыу, асып қойыу; ~ бельё кийнди асып қойыу; ~ объявление дағазаны илип қойыу.

ВЫВЕСИТЬ II сов. что (*роверить взвешиванием*) өлшеү, өлшеп көриү, төңлеп көриү; ~ гири тасларды төңлең көриү.

ВЫВЕСКА I ж. вывеска; ◇ под ~ой чего-л. бир нағасын аты менен.

ВЫВЕСКА II ж. (*роверка взвешиванием*) өлшеү, өлшеп көриү, төңлеп көриү.

ВЫВЕСТИ сов. 1. кого-что, прям. и перен. шығарыў, жетелеп шығарыў, алыш шығыу; ~ детеи на прогулку балаларды далаға ойнауға алыш шығыу; ~ на дорогу 1) жолға шығарыў; 2) перен. тууры жолға салыў; ~ из состава президиума президиум составына шығарыў; ~ из строя 1) воен. қатардан шығарыў; 2) перен. истен шығарыў, дәртке астырмау; бузыу (о машинах); 2. кого-что (*вырастить*) есириү, шығарылыу; табыу (*растения*); ~ цыплат шежелерди есириү; ~ новые сортат хлопчатника пахтанын жаңа сортларын табыу; 3. кого-что (*уничтожить*) кетириү, жоқ етиү, жойыу; ~ пять дақты кетириү; ~ мух шыбынларды жоқ етиү;

4. что (*сделать вывод, заключить*) жуумаклау, жуумак шығарыў, нэтиже шығарыў; ~ формулу формула шығарыў; 5. что (*построить*) салыў, тиклеў, көтериү, қурыў; ~ стены здания жайдың дийалларын тиклеў; 6. кого-что (*изобразить в произведении*) сүүртлеү, көрсетиү; 7. что (*старатально написать*) пухталап жазыу, пухталап сыйыу; ~ первую букву биринши ҳаринти пухталап жазыу; ◇ ~ кого-л. из себя биреүдиң ашыбына тийиү; ~ кого-л. на чистую воду биреүдиң айыбын ашыу; ~ из затруднения кыйын жағадайдан күткәрлий; ~ в люби адам қатарына илиниү, адам етиү.

ВЫВЕСТИСЬ сов. 1. есирилиү, шығарылыу (о птенцах, насекомых); табылыу (о растениях); 2. қатардан шығыу, жоқ болыу (*выйти из употребления*); қалмау (*перевестись*).

ВЫВЕТРИВАНИЕ с. 1. (*проветривание*) самаллатыў, самалга кептириү; 2. геол. (*разрушение*) самалдың тәсир менен унырау, самалдан бузылыу; ~ горных пород тау жынысларынын самалдың тәсир менен унырау.

ВЫВЕТРИВАТЬ несов. см. **выветрить**.

ВЫВЕТРИВАТЬСЯ несов. см. **выветриться**.

ВЫВЕТРИТЬ сов. что, из чего 1. (*проветрить*) самаллатыў, самаллатып жоқ етиү, самаллатып шығарыў; ~ запах нафталина нафталинин ийисин самаллатып жоқ етиү; 2. геол. (*разрушить*) самал менен уныратыу, самал менен бузыу; 3. перен. (*изгладить из памяти*) умытылыу, естен шығартыу.

ВЫВЕТРИТЬСЯ сов. 1. (*проветриться*) самаллау, самаллатып курғатыу; 2. геол. (*разрушиться*) самалдың тәсир менен бузылыу, самалдан унырау; 3. перен. разг. (*изгладиться из памяти*) умытылыу, естен шығыу.

ВЫВЕШИВАТЬ I несов. см. **вывесить I**.

ВЫВЕШИВАТЬ II несов. см. **вывесить II**.

ВЫВИНТИТЬ сов. что таўлап шыгарыў, бурап шыгарыў; ~ гайку гайканы бурап шыгарыў.

ВЫВИНТИТЬСЯ сов. таўланып шығыў, буралып шығыў; лампочка ~лась лампочка буралып шықты.

ВЫВИНЧИВАТЬ несов. см. вывинтить.

ВЫВИНЧИВАТЬСЯ несов. см. вывинтиться.

ВЫВИХ м. 1. шығып кетиў, шығыў, мертилиў; ~ руки қолы шығыў; 2. (место) шықкан жер, мертилген жер; 3. перен. разг. узилис, ақсау, ақсаушылық.

ВЫВИХНУТЬ сов. что шыгарып алыў, майып болыў, шығып кетиў, мертилиў; ~ нобу аятын шыгарып алыў.

ВЫВОД м. 1. (удаление) шыгарыў; ~ войск из населённого пункта эскерлерди елатты пунккттен шыгарыў; 2. (заключение) жуўмақ, нәтийяды; прийти к какому-л. ~у қандай да бир жуўмаққа келиў; 3. тех. вывод (сыртқа шығып түраратын провод).

ВЫВОДИТЬ несов. см. вывести.

ВЫВОДИТЬСЯ несов. см. вывестись.

ВЫВОДНОЙ прил. сыртқа шыгарыў, шыгаратуын; ~ая трубы сыртқа шыгарыў трубкасы.

ВЫВОДОК м. бир уя, уялас; ~ цыплайт бир уя шежелер; бөлчий ~ бир уя белтирик, қасқырын бир уя баласы.

ВЫВОЗ м. 1. (действие) тасып шыгарыў, шыгарыў; ~ имущество мұлклерди шыгарыў; ~ товáров за гранíцу товарларды шет мәмлекетлерге шыгарыў, товарларды шет елге шыгарыў; 2. эк. (экспорт) сартқа шыгарып сатыў, экспорт (шет елге шыгарылған товар); предметы ~а шыгарып сатыў затлары.

ВЫВОЗИТЬ сов. кого-что, чем, прост. ыласлаў, былғаў, патаслаў, ыласлан тастаў, патаслан тастаў.

ВЫВОЗИТЬ несов. 1. см. вывезти; 2. (экспортировать) сыртқа шыгарып сатыў, шет елге шыгарып сатыў.

ВЫВОЗИТЬСЯ сов. чем, в чём, прост. ыласланыў, былғаныў, былғанып қалыў, патасланыў; ребёнок ~лся в пескé кишкене бала күмга былғаны қалды.

ВЫВОЗКА ж. тасыў, шыгарыў, апарыў; ~ древесины ағашларды тасыў.

ВЫВОЗНОЙ прил. сырт мәмлекетлерге шыгарылатуғын, сырт мәмлекетлерге тасылатуғын; ~ая побылина сырт мәмлекетлерге шыгарылатуғын товарлардан алынатуғын бажы.

ВЫВОЛАКИВАТЬ несов. см. выволочь.

ВЫВОЛОЧЬ сов. кого-что, разг. сүйреп шыгарыў, шыгарып тастаў.

ВЫВОРАЧИВАТЬ несов. 1. см. вывернуть; 2. см. выворотить.

ВЫВОРАЧИВАТЬСЯ несов. см. вывернуться.

ВЫВОРОТИТЬ сов. что, разг. 1. аўдарыў, аўдарып шыгарыў, тәңкериў, тәңкерип шыгарыў; ~ камень из земли жерден тасы аўдарып шыгарыў; 2. см. вывернуть 3.

ВЫГАДАТЬ сов. что 1. (получить выгоду) пайда табыў, пайда етиў, мәплениў; 2. (сберечь) утыў; ~ть врёмя ўақыты утыў.

ВЫГАДЫВАТЬ несов. см. выгадать.

ВЫГИБ ж. дүңки, ийик жер.

ВЫГИБАТЬ несов. см. выгинуть.

ВЫГИБАТЬСЯ несов. см. выгинуться.

ВЫГЛАДИТЬ сов. что утюглеў, утик каслеў, тегислеў, утик басыў.

ВЫГЛАЖИВАТЬ несов. см. выгладить.

ВЫГЛЯДЕТЬ несов. көриниў; хорошо ~ жақсы болып көриниў, тәүир болып көриниў.

ВЫГЛЯДЫВАТЬ несов. см. выглянуть.

ВЫГЛЯНУТЬ сов. 1. во что (посмотреть) басын шыгарып қараў, созылып қараў; ~ть в окно эйнектен созылып қараў; 2. перен. (стать видным) көриниў, көрине баслаў; из-за түчи ~ло солнце күн бултын арасынан көринди.

ВЫГНАТЬ сов. 1. кого-что (прогнать) шыгарып жибериў, күйүй, күйүп жибериў, күйүп шыгарыў, айдал шыгарыў; ~ из дома уйден күйүп жибериў; ~ с работы жумыстан шыгарып жибериў; ~ скот в поле малды далага айдал шыгарыў; 2. что (добыть перегонкой) шыгарыў, айрыў.

ВЫГНУТЬ 1. прич. от выгинуть; 2. прил. иймек, қайқыйған, дүңки, букиртейген; ~ая спинка кресла креслоның дүңки арқасы.

ВЫГНУТЬ сов. что бугиў, ийиў, гужирейтип жибериў; ~ть шёю мойнын гужирейтиў; көшке ~ла спину пышық арқасын гужирейтип жибери.

ВЫГНУТЬСЯ сов. бүгилиў, ийниў, бүкіркеніў, гужирейиў.

ВЫГОВАРИВАТЬ несов. 1. см. выговарить; 2. кому-чему, разг. (делать выговор) ескертиў, кейиў.

ВЫГОВОР м. 1. (произношение) айтыў, сейлеў; чистый ~ таза сейлеў; 2. (порицание) кейис, сөгис, выговор; ~ с предупреждением ескертили сөгис.

ВЫГОВОРИТЬ сов. 1. что (произнести) айтый, сейлеў; 2. что, кому-чему (оговорить) сорап алыў, рухсат алыў; ~ себе два дня отсрочки өзине еки күн мүддetti сорап алыў.

ВЫГОДА ж. пайда, табыс, мәп; взаймная ~а ез-ара тәң пайда; извлечь ~у пайда көриў, пайдаланыў.

ВЫГОДНО нареч. пайдалы, табыслы, мәпли.

ВЫГОДНЫЙ прил. 1. (приносящий прибыль) пайдалы, мәпли, табыслы; ~ая сәләкка пайдалы келисм; 2. (благоприятный) оңайлы, қолайлы, ыңғайлы; ~ая позиция қолайлы позиция; ◇ представить что-л. в ~ом свете бир нарсениң жақсы жағын көрсетиүй.

ВЫГОН м. 1. (действие) айдаў, айдал шыгарыў; 2. (настбище) жайлай, ерис, отлақлы жер.

ВЫГОНЯТЬ несов. см. выгнать.

ВЫГОРАЖИВАТЬ несов. см. выгородить.

ВЫГОРАТЬ несов. см. выгореть.

ВЫГОРЕТЬ сов. 1. (сгореть) өртенип кетиў, жанып кетиў, жанып питиў, күйип кетиў; вся дерёвня ~ла барлық ауыл өртенип кетиў; 2. речи кетиў, оныў, онып кетиў,

ондырып жибериү; сýтец ~л от солница
күн ондырып жиберди.

ВЫГОРОДИТЬ сов. 1. что (отделить изгородью) кóралáу, кóршáу, кóршап шығы́у; дийáл салы́у; ~ сад бағды кóршап шығы́у; 2. кого-что, перен. разг. кóргау, кутқарыу, жақлау; ~ своего приятеля из достын жақлау.

ВЫГРАВИРОВАТЬ сов. что, кому ойып жазы́у, ойып сүүрет салы́у.

ВЫГРЕБАТЬ несов. см. выгрести.

ВЫГРЕСТИ сов. 1. что, из чего ссырып шығары́у, гүреп алы́у, гүреп шығары́у; ~ золу из пёчки печти күлиң гүреп алы́у; 2. (ребя, выплыть) ескең есін айдау.

ВЫГРУЖАТЬ несов. см. выгрузить.

ВЫГРУЖАТЬСЯ несов. см. выгрузиться.

ВЫГРУЗИТЬ сов. кого-что, из чего жукти тусиру, жуктен босатыу.

ВЫГРУЗИТЬСЯ сов. 1. из чего (высадиться с грузом) келип тусиру, тусирилиу; 2. (разгрузиться) жук тусирилиу, босатылыу; судно ~лось у пристани кемениң жүгі жағыстың қасында тусирилди.

ВЫГРУЗКА ж. 1. (высадка с грузом) тусирилиу; 2. (разгрузка) жук тусириу, босатыу.

ВЫГРЫЗАТЬ несов. см. выгрызть.

ВЫГРЫЗТЬ сов. что, в чём кемириу, кемирли жеў, кемирип алыу, гайзау, гайзап кетиу.

ВЫДАВАТЬ несов. см. выдать.

ВЫДАВАТЬСЯ несов. 1. см. выдаться; 2. (выделяться) көзге тусиру, көриниу; ~ своим умом езинин ақылы менен көзге тусиу.

ВЫДАВИТЬСЯ сов. 1. что, из чего (выжать) қысып шығарыу, сыйып шығарыу, сыйып шығарыу, басып шығарыу; ~ть сок из лимона лимонды сыйып сууын шығарыу; 2. что басып сындырыу; ~ть стекло әйнекти басып сындырыу; 3. что (оставит след, отпечаток) ойып жазыу, таца салыу; ~ть знак на металле металла ойып таца салыу; ~ть знак на металле металла ойып таца салыу; ♦ из него слова не ~ши оған бир сезде айттыра алмайсан; ~ть улбик зорға күлдиртиу.

ВЫДАВЛИВАТЬ несов. см. выдавать.

ВЫДАИВАТЬ несов. см. выдоить.

ВЫДАЛБЛИВАТЬ несов. см. выдолбить.

ВЫДАНЬЕ с.: девушка на ~уст. разг. бой жеткен қызы, ер жеткен қызы.

ВЫДАТЬ сов. 1. что (дать) бериу, берип жибериу; ~ть дёныги ақша бериу; ~ть пропуск пропуск бериу; 2. кого-что қарауна бериу, қолына бериу, тутып бериу, ашыу, ашып бериу, эшкэралау; ~ть перебежчика қашкынды тутып бериу; ~ть кого-л. с головой биреүди сырлын ашып бериу, биреүди эшкэралау; ~ть тайну сырды ашып бериу; он не ~л себя ол езин тутып бермеди; 3. за кого-что езин атап көрсетиу, езин көрсетиу; ~ть себя за знатока езин билгиш деп көрсетиу; 4. что бериу, шығарыу; ~ть первую плавку биринши еритиндин бериу; ~ть нефть сверх плана планна тысқары нефть шығарыу; ♦ ~ть замуж күйеүге бериу.

ВЫДАТЬСЯ сов. 1. шығып турый, етте-

рилип шығып турый; устүп скалы ~лся вперед таудың тумсығы еңтерилip шығып турды; 2. разг. болыу, болып қалыу, болып шығыу; ~лся солнечный день күн азық болды; ~лся удобный случай қолайлы жағдай болып қалды.

ВЫДАЧА ж. 1. бериу, берип турый; ~ пособия жәрдем ақша бериу; ~ книг китап берип; ~ продукции сверх плана планна зыят өним бериу; 2. (разоблачение) устап берип, тутып берип; ~ преступника жинаяткерди тутып берип.

ВЫДАЮЩИЙСЯ 1. прич. от выдаватьсь; 2. прил. көрнекли, айрыща, белгили, атақты; ~ееся произведение атақты шығарма; ~аяс победа көрнекли жеңис.

ВЫДВИГАТЬ несов. см. выдвигнуть.

ВЫДВИГАТЬСЯ несов. 1. см. выдвигнуться; 2. (быть выдвижным) жылжымалы; доска стола ~ется столдың тахтасы жылжымалы.

ВЫДВИЖЕНИЕ с. жоқарылатыу, усыныу, тартыу, көтериу, көрсетиу; ~ кандидатов в депутаты депутатың кандидаттар көрсетиу; ~ на руководящую работу басши жумысқа тартыу.

ВЫДВИЖНОЙ прил. жылышталы, тартапалы; шкаф с ~ыми ящиками тартпа кутылы шкаф.

ВЫДВИНУТЬ сов. 1. что итерип шығарыу, тартып шығарыу; алға шығарыу (вперед); ~ ящик стола столдың кутысын тартып шығарыу; ~ стол на середину комнаты столды бөлмениң ортасына тартып шығарыу; 2. что, перен. (предложить, привести) усыныу, келтириу, козғау; тағыу (обвинение); ~ новые доказательства жаңа дэлиллэр келтириу; 3. кого-что (предложить к избранию) усыныу, көтериу, көрсетиу; ~ чю-л. кандидатуру биреүдиң кандидатурасын усыныу; ~ в кандидаты кандидатлық көрсетиу; 4. кого-что, перен. көтериу, тартыу, жоқарылатыу; ~ на комсомольскую работу комсомол жумысны көтериу.

ВЫДВИНУТЬСЯ сов. 1. (продвинуться вперед) алға шығып турый, алға қозғалыу; правый фланг нескошко ~лся он, катардағы фланг бир қанша алға шығып турды; 2. (о ящичке и т. п.) суурылып алыныу, суурылып тартылыу, жылыштырып тартыу; 3. көзге көриниу, көзге тузиу; талантливый артист быстро ~лся талантлы артист тез көзге көринди.

ВЫДВОРИТЬ сов. кого-что қуып шығыу, көширип жибериу.

ВЫДВОРЯТЬ несов. см. выдворить.

ВЫДЕЛ м. 1. бөлиү, бөлип беріү, бөлип шығарыу, енши беріү; ~ имущество мұлк бөлиү; 2. (выделенная часть) енши, бөлик.

ВЫДЕЛАТЬ сов. что ислеп шығарыу, ислеу; ийлеу (кожу).

ВЫДЕЛЕНИЕ с. 1. (действие) бөлиү, бөлиниу, ажыратыу, айрыу, айрып шығарыу; ~е имущество мұлк бөлиү; 2. физiol. шығыу; ~е пота тер шығыу; 3. мн. выделения физиол. шығыу, денеден шықкан, денеден шығарылған; гибийные ~я аққан ириң.

ВЫДЕЛИТЬ *сов.* 1. кого-что белий, белип шығарыў, айрыў, ажыратыў, айрып шығарыў; ~ лúчших учеников ен жақсы оқыуышларды айрып көрсетиў; 2. кого-что (отобрать) сайлап алай, ~ комáнду для участия в соревнованиях жарысқа қатнасатуын команданы сайлап алай; 3. что белип шығарыў, ажыратыў, ажыратып шығарыў, айрып шығарыў; ~ средства на строительство құрылым ушын қаржы белип шығарыў; ~ землю под сад бағдың астына жер ажыратып шығарыў; 4. что айрыў, белий; ~ цитату курсивом цитаты курсив пenen айрыў; 5. что, физиол. шығарыў.

ВЫДЕЛИТЬСЯ *сов.* 1. (отделиться) белиниў, белинин шығыў, ажыралыў, ажыралып шығыў; 2. (отличиться) белгили болыў, көзге тисиў; 3. физиол. шығыў.

ВЫДЕЛК||А *ж.* 1. (действие) ислеў, ислеп шығарыў; ийлеў (кожи); ~а тка́ни гезлеме ислеў; 2. (качество работы) сапа; сукно хорбей ~и жақсы сапалы сукно.

ВЫДЕЛЫВАТЬ *несов.* 1. см. выделать; 2. что (производить, вырабатывать) ислеп шығарыў, жасаў; ~ пùговицы сәдер ислеп шығарыў; 3. что, перен. (изошряться в выходках) хәр нэрсе етиў, хәр нэрсе ислеў.

ВЫДЕЛЯТЬ *несов.* см. выделить.

ВЫДЕЛЯ||ТЬСЯ *несов.* 1. см. выделиться; 2. айрылып шығыў, белинин шығыў; при кипячении воды ~ется пар суў қайнағанда шуў айрылып шығады.

ВЫДЕРГАТЬ *сов.* что, разг. жулып алай, сүүрып алай, тартып алай; ~ гвозди мышьякты сүүрып алай.

ВЫДЕРГИВАТЬ *несов.* см. выдернуть и выдергать.

ВЫДЕРЖАННОСТЬ *ж.* 1. өзин тута билишилик, сабырлылық, шыдамлылық, аўыр минезлики; ~ характера минездик аўырлылығы; 2. турақтылық, избе-излик; идеологическая ~ идеологиялық жақтаи турақтылық.

ВЫДЕРЖАННЫЙ 1. прич. от выдержати; 2. прил. (умеющий владеть собой) өзин-өзи тута билиши, сабыры, шыдамлы, аўыр минезли; ~ый человек сабырлы адам; 3. прил. (последовательный) турақты, избе-изли; ~ый стиль избе-изли стиль; 4. прил. узак сақланған, көп турған; ~ое вино узак сақланған вино.

ВЫДЕРЖАТЬ *сов.* 1. кого-что шыдам беріў, төтепки беріў; ~ать напóр воды суудын басым күшине шыдам беріў; лёд ~ит пешеходов муз пияда етиўшилерди кетереди; 2. что шыдам, шыдам беріў, төтепки беріў, етиў; ~ать операцию операцияға шыдам беріў; ~ать осаду коршауға шыдам беріў; наш народ ~ал большие испытания бизин ҳалқымыз аўыр сынаулардан ети; 3. что бере алай, етиў, тапсырый, тапсырып шығыў; ~ать приёмные экзамены қабыл етиў экзаменлерин тапсырып шығыў; 4. (одержаться) тута билиў, услай билиў, сақтай билиў; она не ~ала и заплакала ол өзин тута билмей жылап жиберди; 5. что көп ўақыт сақлау,

узак сақлау түрү; ~ать винб шарапты көп ўақыт сақлау; ◇ ~ать несолько издаńий бир неше мәртебе басылып шығыў; ~ать харáктер өзин тута билиў; ~ать роль белгилеген жолынан тайсалмаў.

ВЫДЕРЖИВА||ТЬ *несов.* см. выдержать; ◇ это не ~ет критики бул критикалауғада турмайды.

ВЫДЕРЖКА||А I ж. 1. (умение владеть собой) өзин тута билиў, сабырлылық, шыдамлылық, аўыр минез; проявить ~у сабырлылық көрсетиў; 2. выдержка (фотоаппараттың объективинең ашиқ турған үақты).

ВЫДЕРЖКА||А II ж. (цитата, выписка) шығармадан алынған үзинди; привести ~у из книги китаптан үзинди келтириў; ◇ взять на ~у текстиң ишинен тацламай мысал етип алай.

ВЫДЕРНУТЬ *сов.* что жулып алай, тартып алай, сүүрып алай, қопарып алай; ~ зуб тисти сүүрып алай.

ВЫДИРАТЬ *несов.* см. выдрать I.

ВЫДОИТЬ *сов.* кого-что саўыў, саўып алай.

ВЫДОЛБИТЬ *сов.* 1. что, в чём тесип шығыў, ойын тесиў, тесип ислеў; ~ жёлоб в доске тахтаға ойма тесип ислеў; 2. кого-что, перен. разг. (вызубрить) ядлап алай, күры ядлазу.

ВЫДОХ *м.* дем шығарыў; сде́лать ~ дем шығарыў.

ВЫДОХНУТЬ *сов.* что и без доп. дем шығарыў, демин шығарып жибериў.

ВЫДОХНУТЬСЯ *сов.* 1. ийиси кетиў (о запахе); күши кетиў (о крепости); табақ ~ся темекинң күши кетипти; 2. перен. разг. (потерять силу, ослабеть) күши кетиў, күши қайтыў, хәлсиреў.

ВЫДРА *ж.* қама, қундыз (хайын ҳэм териси).

ВЫДРАТЬ I *сов.* что, из чего, разг. (вырвать) қопарып алай, жулып алай.

ВЫДРАТЬ II *сов.* кого-что, за что, разг. (высечь, выпороть) сабап таслаў, бурап алай.

ВЫДРЕССИРОВАТЬ *сов.* кого үйретип таслаў, үйретиў; ~ щенкә күшикти үйретиў.

ВЫДУБИТЬ *сов.* что ийлеин жетириў, жетире ийлеин шығыў; ~ кбжу терини жетире ийлеин шығыў.

ВЫДУВАТЬ *несов.* см. выдуть.

ВЫДУМАННЫЙ 1. прич. от выдумати; 2. прил. ойлан шығарылған, ядтан шығарған, ядтан алынған; ~ая история ядтан шығарған ўақыя.

ВЫДУМА||ТЬ *сов.* что 1. (придумать) ойлап табыў, ойлап шығарыў; 2. (налгать) қыялый шығарыў, етирик айтыв, алдаў; ◇ он побоха не ~ет ол илгирәмес, оның ақылы жетиспейди.

ВЫДУМКА||А ж. 1. разг. (изобретательность) ойлап табыў, ойлап шығарыў; отличаться ~ой ойлап табыўға шебер болыў; 2. (затея) етирик, жалған нэрсе, ойын; ойынан шығарыўға шебер-ақ; 3. (вымысел) қыялый нэрсе, алдаў; все ~то ~и буның бары тек қыялый нэрсе.

ВЫДУМЩИК *м.* разг. 1. (затейник) ойлап табышы, ойлап шыгарышы; 2. (лгун) етирики, алдаушы.

ВЫДУМЩИЦА *женск.* от выдумщик.

ВЫДУМЫВА||ТЬ *несов.* см. выдумать; ◇ не ~ай ядынан шыгарма, етирик айтса.

ВЫДУ||ТЬ *сов.* что 1. уплем шыгарыу, уплем тазартыу; үрлем шыгарыу; вётер ~л всё тепло из комнаты өжирден барлық ыссыны самал үрлем шыгарды; 2. (изготовить дуттыём) уплем жасау, уплем сочыу.

ВЫДЫХАНИЕ *с.* дем шыгарыу.

ВЫДЫХАТЕЛЬНЫЙ *прил.* дем шыгаратуғын; ~ое движение дем шыгаратуғын ҳарекет.

ВЫДЫХАТЬ *несов.* см. выдохнуть.

ВЫДЫХАТЬСЯ *несов.* см. выдохнуться.

ВЫЕДАТЬ *несов.* см. выесть.

ВЫЕДЕННЫЙ *прич.* от выесть; ◇ яйца ~ого не стойт итибар бериүге туаррасыз, хеш қандай өхмийети жоқ.

ВЫЕЗД *м.* 1. (действие) шығыу, жөненеу, барыу; 2. (место) шыгаруғын жер, шыгар ауызы, шыгар жер; на ~е из города қала-дан шыгар жерде.

ВЫЕЗДИТЬ *сов.* кого миниске үретиу; ~ лошадь атты миниске үретиу.

ВЫЕЗДН||ОЙ *прил.* көшпели; ~ая сессия суда судтың көшпели сессиясы.

ВЫЕЗЖАТЬ I *несов.* см. выехать.

ВЫЕЗЖАТЬ II *несов.* см. выездить.

ВЫЕМ *м.* см. выемка.

ВЫЕМКА *ж.* 1. (действие) шыгарым алышу, шыгарыу, алышу; ~ писем из почтобного ящика хатларды почта қутысынан шыгарыш алышу; 2. (углубление) ойық, шуқыр, ой; глубокая ~ терец шуқыр; 3. (вырез) ойық, ойып алынган жер; ~ для рукава жең қойдырыу ушын ойып алынган жер.

ВЫЕСТЬ *сов.* что 1. (выгрызть) ишин геүлеп жеү, ишин геүлеп кемириу; 2. безл. (о едких веществах) ойып кетиу, ойып туририу, жеп кетиу.

ВЫЕХАТЬ *сов.* 1. (куда-л., откуда-л.) кетиу, женеп кетиу, журип кетиу, шығып кетиу; ~ из селы аўылдан шығып кетиу; ~ на дачу дачаға кетиу; 2. шығыу, минип келиү, минип шығыу; ~ на шоссейную дорого тас жолға шығыу; 3. на ком-чём, перен. разг. пайды табыу, өз мәпине пайдаланыу, мәплениу.

ВЫЖАТЬ I *сов.* что 1. қысын шыгарыу, сығыу, сығып шыгарыу; ~ сок из граната анардың сууын сығып шыгарыу; ~ белье кирди сығыу; 2. перен. разг. аямай сығып алышу, қалдырмай алышу, қалдырмай пайдаланыу; ~ из кого-л. все сбки биреүдиң барлық күшин қалдырмай алышу; 3. спортив. кетериу (*аңырлықты*).

ВЫЖАТЬ II *сов.* что, чего күтиу, күтип турсыу, пайтын күтиу; ~ удобного случая қолайлыш жағдайы күтиу.

ВЫЖДАТЬ *сов.* что, чего күтиу, күтип турсыу, пайтын күтиу; ~ удобного случая қолайлыш жағдайы күтиу.

ВЫЖЕЧЬ *сов.* 1. что (истребить огнем) ертеү, күйдириү, ертеп жибериү, күйдирип жибериү; 2. что, чем (прожечь) күйдирип жибериү; ~ кислотой кислота менен күйдирип жибериү; 3. что, на ком-чём күйдирип басыу, күйдирип ойыу; ~ клеймом күйдирип тамга басыу; 4. что (очистить обжиганием) күйдирип тазартыу, ертеп тазартыу; ~ котлом казанды ертеп тазартыу.

ВЫЖИВАТЬ I *несов.* см. выжить I.

ВЫЖИВАТЬ II *несов.* см. выжить II.

ВЫЖИГАТЬ *несов.* см. выжечь; ◇ ~ по дереву ағашка күйдирип нағыс салыу. **ВЫЖИДАТЕЛЬНЫЙ** прил. күтип турсыу, күтип туратуғын, сақылыш; ~ая тактика күтип турсыу тактикасы.

ВЫЖИДАТЬ *несов.* см. выждать.

ВЫЖИМАНИЕ *с.* 1. (действие) қысып шығарыу, сығыу, сығып шыгарыу; 2. спортив. кетериу (*аңырлықты*).

ВЫЖИМАТЬ *несов.* см. выжать I.

ВЫЖИМКИ только мн. шөбре, сығынды; лыньяны ~ зығырдың шебреси.

ВЫЖИНАТЬ *несов.* см. выжать II.

ВЫЖИ||ТЬ I *сов.* 1. (остаться в живых) аман қалыу, тири қалыу, сау қалыу; больной еле ~л кесел зордан тири қалды, кесел зордан аман қалды; 2. разг. (некоторое время) турсыу, болыу; ◇ ~ть из ума ақыдан айырылыу, алжыу.

ВЫЖИ||ТЬ II *сов.* кого-что и без доп., разг. мәжбүрлеп шыгарыу, қысып шыгарыу, күн бермей шыгарыу; ~ из квартиры жайдан күн бермей шыгарыу.

ВЫЗВАТЬ *сов.* 1. кого-что шақырыу, шақырып алышу, шақыртыу, шыгарыу; ~ врачи врачи шақырыу; ~ товарища из комнаты жолдастын белмедин шақырып алышу; ~ ученика ~ доске оқышыны тащата шыгарыу; 2. на что или с неопр. шақырыу; ~ на соревнование жарысқа шақырыу; ~ на откровенность ашық әңгимелесиүге шақырыу; 3. что туудырыу, келтириу; ~ подозрение гүман туудырыу; ~ смех күлкисин келтириу; ~ слезы жылағысын келтириу; ~ аппетит иштейин ашыу; ◇ ~ к жизни тұрмысқа асырыу, дөретиу.

ВЫЗВАТЬСЯ *сов.* талабан болыу, тилегин билдириү, ықтыярыша кетиу; ~ помочь кому-л. биреүгө жәрдем бери-ге тилегин билдириү; ~ пойти в разведку ықтыярыша разведка кетиу.

ВЫЗВЕЗДИТЬ *сов.* вызвездило безл. жүлдэзлар менен қапланды.

ВЫЗВОЛИТЬ *сов.* кого-что, разг. күткарлып алышу, жәрдем етиу; ~ кого-л. из беды биреүди беледен күткарлып алышу.

ВЫЗВОЛЯТЬ *несов.* см. вызволить.

ВЫЗДОРАВЛИВА||ТЬ *несов.* см. выздоровать; ~ быстрее тезирек саўалып кетиу.

ВЫЗДОРОВЕ||ТЬ *сов.* саўалыу, саўалып кетиу, тәүір болып кетиу, айырып кетиу, жазылып кетиу; больной ~л кесел саўалып кетти.

ВЫЗОВ *м.* 1. шақырыу, алдырыу; ~ свидетелей в суд судка гүйаларды шақырыу; ~ врачи врачи шақырыу; ~ по телефону телефон арқалы шақырыу; ~ на соревнование жарысқа шақырыу; 2. (документ)

шақырық хат; получить ~ в суд судка шақырық хат алыш; 3. шақырық, шақырыү, жарысыу; бросить ~ күш сынасыуға шақырыу; принять ~ шақырыкты қабыл етий; ◇ с ~ом бийәдеплик пенен.

ВЫЗОЛОТИТЬ сов. что алтынлау, алтын жалатыу, алтын жағыу.

ВЫЗРЕВАНИЕ с. писиү, писип жетисиү, кемалга келий.

ВЫЗРЕВАТЬ несов. см. вызреть.

ВЫЗРЕТЬ сов. писиү, писип жетисиү, кемалга келий.

ВЫЗУБРИВАТЬ несов. см. вызубрить.

ВЫЗУБРИТЬ сов. кого-что, разг. ядлап алыш, ядлап шығыу.

ВЫЗЫВАТЬ несов. см. вызвать.

ВЫЗЫВАТЬСЯ несов. см. вызваться.

ВЫЗЫВАЮЩЕ нареч. бийәдеп; весті себі ~ езин бийәдеп тутыу.

ВЫЗЫВАЮЩИЙ 1. прич. от вызывать; 2. прил. бийәдеп, бийәдепли; ~ий вид бийәдеп түр; ~е поведение бийәдеп тартып.

ВЫИГРАТЬ сов. 1. что утып алыш, утыу; ~ть сто рублэй жұз сом утып алыш; 2. от чего пайда кериү; население ~ло от снижения цен баҳалардың кемиүинен халық пайда керди; 3. что и без доп. жекип шығыу, озын шығыу, устем болыш; утыу; ~ть сражение сауашта жекип шығыу; ~ть соревнование жарыста озып шығыу; ~ть процесс процессти утыу; ~ть партию в шахматы шахматта бир қол утыу; ◇ ~ть время ўақыттан утыу, ўақыттан пайдаланыу.

ВЫИГРЫВАТЬ несов. см. выиграть.

ВЫИГРЫШ м. 1. утыу; надеяться на ~ утыды умит етий; быть в ~е 1) (в какой-л. игре) утып шығыу, жекип шығыу; 2) (извлечь выгоду) мөплениү; 2. утыс; ~ пал на ~тот номер утыс бул номерге түсти; 3. (выгода, польза, преимущество) пайда, табыс; 4. (победа) жекип, жеңиске жетиү; добиться ~а в футбольном матче футбол ойыннан жеңиске ерисиү.

ВЫИГРЫШНЫЙ прил. 1. утыслы; ~ые вклады утыслы вкладлар; 2. перен. пайдалы, қолайлы; ~ое положение қолайлы аүхал.

ВЫИСКАТЬ сов. кого-что, разг. излеп табыу; ~ошибку в расчётах есаптағы қетени излеп табыбы.

ВЫИСКАТЬСЯ сов. разг. табылыу, шығыу; ~лось много желаниях тилеүшилер көп табылды.

ВЫИСКИВАТЬ несов. см. выискать.

ВЫИСКИВАТЬСЯ несов. см. выискаться.

ВЫЙТИ сов. 1. шығыу, кетиү, шығып кетиү, шығып қалыу; ~ из дома уйден шығып кетиү; ~ из машины машинадан шығыу; ~ на сцену сакнаға шығыу; ~ на работу жумысқа шығыу; ~ на улицу көшеге шығыу; 2. из чего, из-под чего болмау; ~ из терниения шыдап болмау, шыдаға болмау; ~ из себя езин бийлей алмау; ~ из-под чьей-л. власти биреудиң қол астынан шығыу; 3. (о книге) шығыу, басылып шығыу; ~ из печати баспадан шығыу; ~ в свет жарыққа шығыу; 4.

(стать, сделаться кем-л.) болыу, болып шығыу, келип шығыу; из него вышел хорбий инженер болып шыкты; ~ победителем в соревновании жарыста жецип шығыу; 5. (получиться) шығыу, болыу; плохо ~ на фотографии фотографияда жаман болып шығыу; доклад вышел слишком длинным доклад огода үлкен болыты; вышла неприятность жақпайтуын ис болды; из этого ничего не вышло буннан ҳеш нарсе шыкпады; 6. из кого-чего (происходить, быть родом) шығыу; он вышел из народа ол халық арасынан шыкты; 7. (израсходоваться, закончиться) питиү, таусыу, сарп етиү, тамам болыш, етиү; у меня вышла вся бумага мениң барлық қағазым таусылды; вышел срок уплаты за радио радио ушып төлеү мәүлети етип кетти; 8. (выбыть) шығып қалыу, жарамай қалыу; ~ из игры 1) ойыннан шығып қалыу; 2) перен. қатардан шығыу, қатардан қалыу; ~ из строя 1) воен. қатардан шығып қалыу, қатардан жарамай шығыу; 2) перен. истен шығыу, дортке аспау; бузылып қалыу (о машинах); ~ из боя сауашка жарамай шығып қалыу; ~ из состава комиссии комиссияның составынан шығыу; ◇ ~ замуж күйеүге шығыу; ~ из употребления колланыудан қалыу; ~ из моды модадан шығыу, модадан қалыу; ~ в отставку отставка шығыу; ~ на пенссию пенсияға шығыу; ~ из берегов тасыу, жағадан шығыу; ~ из головы умытылуу, ядтан шығып кетиү; ~ из доверия исенимди жоғалтыу; ~ из положения есабын табыу, жолын табыу; ~ за пределы чего-л. 1) шектен шығыу; 2) аса кетиү, ҳарден тыс кетиү; ~ наружу билинг қалыу, сезилип қалыу; не вышел чем-л. болмады; он ростом не вышел ол бойшаң болмады.

ВЫКАЗАТЬ сов. что, разг. көрсетиү; ~ храбрость батырлық көрсетиү.

ВЫКАЗЫВАТЬ несов. см. выказывать.

ВЫКАЛЫВАТЬ несов. см. выколоть.

ВЫКАПЫВАТЬ несов. см. выкопать.

ВЫКАРАБКАТЬСЯ сов. разг. 1. тырмасып шығыу, өрмелеп шығыу; ~ из ямы шукырдан өрмелеп шығыу; 2. перен. зордан кутылыу, зордан шығыу; ~ из затруднений қыйыншылыктан зордан кутылыу.

ВЫКАРАБКИВАТЬСЯ несов. см. выкарбаться.

ВЫКАРМЛИВАТЬ несов. см. выкормить.

ВЫКАТАТЬ сов. что устинен думалатып тегислеу; ~ бельё жуўылған кирди устинен думалатып тегислеу.

ВЫКАТИТЬ сов. 1. что думалатып шығарыу; ~ть бочку из подвала бочканы подвалдан думалатып шығарыу; 2. разг. (выехать) жылдам шығыу, шыға келиү; из-за углa ~л велосипед бурштан велосипед жылдам шыға келди.

ВЫКАТИТЬСЯ сов. 1. домалап тусип кетиү, домалап кетиү; мяч ~лся на дорогу топ жолға домалап кетти; 2. разг. (поговорить, выехали откуда-л.) пайда болыш, шығыу; паровоз медленно ~лся из-за поворота айналмадан паровоз эстен шыкты.

ВЫКАТЫВАТЬ I несов. от выкатать.

ВЫКАТЫВАТЬ II несов. см. **выйкатить**.
ВЫКАТЫВАТЬСЯ несов. см. **выйкатиться**.
ВЫКАЧАТЬ сов. что, из чего сордырып шыгарыў, қалдырмай шыгарыў, тартып алый, тартып шыгарыў, тарттырып алый; ~ боду суўын тартып алый; ~ бўздух хаўаны тартып шыгарыў.

ВЫКАЧИВАТЬ несов. см. **выйкачать**.
ВЫКАШИВАТЬ несов. см. **выйкосить**.
ВЫКИДАТЬ сов. что, разг. ылақтырып таслаў, биримлеп ылақтырыў.
ВЫКИДЫВАТЬ несов. см. **выйкинуть** и **выйкидат**.

ВЫКИДЫШ м. тусик.
ВЫКИНУТЬ сов. 1. см. **выйбросить**; 2. прост. (прежде временно родить) тусик тусириў, бала тусириў; 3. что, разг. (совершить, проделать) оңбағанлык ислеў; ~ нўмер оңбағанлык ис ислеў; ♦ ~ из головы бастан шыгарыў, ойға алмаў.

ВЫКИПАТЬ несов. см. **выйкипеть**.
ВЫКИПЕТЬ сов. қайнап қурыў; водá ~ла суў қайнап қурыди.

ВЫКИПЯТИТЬ сов. что, разг. қайнатып алый; ~ белье кир кийимди қайнатып алый.
ВЫКЛАДКИ ||А ж. 1. разг. (действие) бастырыў; 2. мн. **выйкладки** (**вычисления**) есаплаў; статистические ~ и статистикалык есаплаўлар; 3. воен. **выйкладка** (**атланыста солдаттың өзи менен алғын жүретугын заттары**).

ВЫКЛАДЫВАТЬ несов. см. **выйложить**; ♦ ~ всё по порядку ҳәммесин избе-из аита бер.

ВЫКЛЕВАТЬ сов. что 1. (вырвать клювом) шоқып алый, шоқып шыгарыў; 2. (склевать всё) шоқып болыў, шоқып жеп болыў.

ВЫКЛЁВЫВАТЬ несов. см. **выйклевать**.
ВЫКЛИКАТЬ несов. кого-что атын атап шакырыў; ~ по списку дизим бойынша атын атап шакырыў.

ВЫКЛИКНУТЬ сов. и однокр. см. **выйклика**.

ВЫКЛЮЧАТЕЛЬ м. выключатель.
ВЫКЛЮЧАТЬ несов. см. **выйключить**.
ВЫКЛЮЧАТЬСЯ несов. см. **выйключиться**.

ВЫКЛЮЧЕНИЕ с. шыгарыў, сөндирлий, өширий, тоқтатыў; ~ мотора моторды тоқтатыў; ~ тока тоқты сөндирлий.

ВЫКЛЮЧИТЬ сов. 1. кого-что (исключить) шыгарып жибериў, шетлэтип жибериў, шыгарып таслаў; ~ из списка дизимней шыгарып таслаў; 2. что тоқтатыў, тоқтатып таслаў, иркип қойыў, сөндирлий, сөндирлип таслаў, өширип таслаў; ~ свет светти сөндирлип таслаў; ~ мотор моторды тоқтатып таслаў.

ВЫКЛЮЧИТЬСЯ сов. тоқтатыў, ислемей қалыў, өширилий, сөндирлий; свет ~лся свет сөндирилди.

ВЫКЛЯНЧИВАТЬ несов. см. **выйклянчить**.
ВЫКЛЯНЧИТЬ сов. что, у кого, разг. тилемнип алый, жалбыранып алый, тилем-секленип алый; ~ дёньги ақшаны тилем-секленип алый.

ВЫКОВАТЬ сов. 1. что соғыў, жасаў; ~ подкобу тага соғыў; 2. кого-что, перен.

деретиў, жетилистириў, таярлап шығыў ~ кадры кадрларды жетилистириў.

ВЫКОВАТЬСЯ сов. 1. (изготовиться посредством ковки) соғылыў, жасалыў; 2. перен. дөрелий, жетилистирилий, таярланып шығылыў.

ВЫКОВЫВАТЬ несов. см. **выйковать**.
ВЫКОВЫВАТЬСЯ несов. см. **выйковаться**.
ВЫКОВЫРИВАТЬ несов. см. **выйковырять** и **выйковырнуть**.

ВЫКОВЫРНУТЬ сов. и однокр. что геўлеп аллып тастаў, геўлеп шыгарып тастаў.

ВЫКОВЫРЯТЬ сов. что, разг. геўлеп алый, геўлеп шыгарыў.

ВЫКОЛАЧИВАТЬ несов. см. **выйколо-тить**.

ВЫКОЛАШИВАТЬСЯ несов. см. **выйколо-ситься**.

ВЫКОЛОСИТЬСЯ сов. масақланыў, баслаў, бас шыгарыў.

ВЫКОЛОТИТЬ сов. что 1. қағып шығарыў, урып шыгарыў; ~ гвоздь из доски тахтадан шегени урып шыгарыў; 2. (выбить) қағып алый, қағып тазалаў, қағып шыгарыў; ~ пыль из ковров гилемлердин шаңын қағып тазалаў; 3. перен. разг. (получить с большим трудом) зордан алый, зордан өндирип алый.

ВЫКОЛОТОТЬ сов. что, чем тесиў, түртип тесиў, шоқып алый, шоқып шыгарыў, шашып алый; ♦ хоть глаз ~и қап-қараңы, тас туңек, кезе түртсендэ билмессен.

ВЫКОПАТЬ сов. 1. что (вырыто) қазыў, қазып шығыў, қазып ойыў; ~ тъ коло́дец қуйны қазып шығыў; 2. кого-что қазып алый, аударып алый, геўлеў, геўлеп шыгарыў; ~ тъ клад кемикти қазып алый; ~ тъ картобель картошканы аударып алый; 3. кого-что, перен. разг. (отыскать) таўыш алый, табыў; откуда ты ~л такую книгу? бундай китапты сен қайдан таўыш алдың?

ВЫКОРМИТЬ сов. кого-что бағыў, бағып өсириў, тойдьрыў, тойғызыў, асыраў; ~ грұдью ребёнка баланы емшек берип бағыў; ~ телёнка бузайды бағып өсириў.

ВЫКОРЧЕВАТЬ сов. что 1. қопарып алый; ~ пни ағаштың түбірлерин қопарып алый; 2. перен. (искоренить, уничтожить) жоқ етип жибериў, куртыў, туп-тамырынан куртыў.

ВЫКОРЧЁВЫВАТЬ несов. см. **выйкорче-вать**.

ВЫКОСИТЬ сов. что орып алый; ~ клёвер жонышканы орып алый.

ВЫКРАДЫВАТЬ несов. см. **выйкрасть**.

ВЫКРАИВАТЬ несов. см. **выйкроить**.

ВЫКРАСИТЬ сов. кого-что боял алый.
ВЫКРАСИТЬСЯ сов. 1. бояллыў; 2. (выкра-сить себе волосы) шашын бояй.

ВЫКРАСТЬ сов. кого-что, у кого-чего урлап алый, урлап аллып кетиў.

ВЫКРАШИВАТЬ несов. см. **выйкрошить**.

ВЫКРАШИВАТЬСЯ несов. см. **выйкрасить-ся**.

ВЫКРИК м. қышқырыў, қышқырық, бақырган даўыс.

ВЫКРИКИВАТЬ несов. см. **выйкрикнуть**.

ВЫКРИКНУТЬ *сов.* кого-что и без доп. қышқырып жибериүү, дауыслап шақырыүү, бақырып шақырыүү; ~ чөёл. ймя биреүдүң атын бақырып шақырыүү.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВАТЬСЯ *сов.* хим. кристалланыу, кристалл қалынне енип болинип шыгыү.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВЫВАТЬСЯ *несов.* см. **вымкристаллизоваться**.

ВЫКРОИТЬ *сов.* что 1. пишиүү; ~ платье көйлек пишиүү; 2. перен. разг. табыүү, үнемлеүү, аүйстырыүү; ~ средства қаржы үнемлеүү; ~ время үақыт табыүү.

ВЫКРОЙКА *ж.* улғы, пиши; снять ~у үлгесин алышу, пиши алышу; шить по ~е улги бойынша тигиү.

ВЫКРОШИТЬ *сов.* что, разг. майдалау, уйатыу, усақлау, турурау.

ВЫКРОШИТЬСЯ *сов.* разг. майдаланыу, уйатылыу, усақланыу, тууралыу; кетилиү (о зубе).

ВЫКРУТАСЫ *только мн. разг.* 1. түрли ҳәрекет; выдёлывать ногами ~ы аяқлары менен түрли ҳәрекет ислемүү; 2. перен. хийле, тәсил; мәнерли сеззлер, астарлы сеззер (словесные); говорить с ~ами мәнерлеп сөйлейү.

ВЫКРУТИТЬ *сов.* что, разг. 1. (выгинтить) бурап алышу, таўлан алышу; ~ лампочку лампочканы таўлан алышу; 2. (выжать) сырый; ~ мокрое бельё жууылған кирди сырый.

ВЫКРУТИТЬСЯ *сов.* 1. (выгинтиться) бурапын алышу, таўланып шыгыүү; 2. перен. (выпутаться) кутылып шыгыүү, кутылып кетиүү.

ВЫКРУЧИВАТЬ *несов.* см. **вымкрутить**.

ВЫКРУЧИВАТЬСЯ *несов.* см. **вымкрутиться**.

ВЫКУП *м.* 1. (действие) кун төлеү, сатып алышу; 2. (плата) кун, өтөү, төлеү.

ВЫКУПАТЬ *сов.* кого-что, в чём шомылдырыүү, суұға жууыүү, суұға түсириүү, жууындырыүү; ~ ребёнка в ванне баланы ваннада шомылдырыүү.

ВЫКУПАТЬ *несов.* см. **вымкупить**.

ВЫКУПАТЬСЯ *сов.* в чём и без доп. шомылдырыүү, шомылып шыгыүү, суұға түсиш шыгыүү, суұға жууыныүү.

ВЫКУПИТЬ *сов.* 1. что (заложенные вещи) қайта сатып алышу, ҳақы төлеп күткәрүү; 2. кого-что қайта төлеп күткәрүү, күннен төлең алышу.

ВЫКУПНОЙ *прил.* сатып алынатуғын; ~ые платежи қайта сатып алынатуғын төлеүлөр.

ВЫКУРИВАТЬ *несов.* см. **вымкурить**.

ВЫКУРИТЬ *сов.* 1. что (докурить) шегип болышу, шегип таўысыу; ~ папиросу папиросты шегип болышу; 2. кого-что (выгнать дымом) түтилилк пенен шыгарыүү, түтилилк пенен күүлүү; ~ комаров пешшени түтилилк пенен шыгарыүү.

ВЫЛАВЛИВАТЬ *несов.* см. **вымловить**.

ВЫЛАЗКА *ж.* 1. воен. қысқа топылыс, шығып ҳужим етиү (қамаудан шығып); 2. перен. (враждебное выступление) қарсы шыгыүү, қарсы урыныүү; ~и врага душпаның қарсы урыныүүлары; 3. спорт. шығыс,

шығыу; лыжная ~а лыжа менен шығыу.

ВЫЛАКАТЬ *сов.* что жалап ишиүү, ишип қойыүү, ишип таўысыу (*айт, пышык жөнинде*).

ВЫЛАМАВАТЬ *несов.* см. **вымломать**.

ВЫЛЕЖАТЬ *сов.* разг. жатып шыгыу; ~ месец в больнице кеселханада бир ай жатып шыгыу.

ВЫЛЕЖАТЬСЯ *сов.* 1. көбирек жатып дүзелиүү; жатып дем алышу; больному необходимо ~ться айрырыга көбирек жатып дүзелиүү керек; 2. (приобрести необходимые качества) көп түрүү, көп түрүп сапасы жақсыланыу; табак ~лся темеки көп түрүп сапасы жақсыланды.

ВЫЛЕЖИВАТЬ *несов.* см. **вымлежать**.

ВЫЛЕЖИВАТЬСЯ *несов.* см. **вымлежаться**.

ВЫЛЕЗАТЬ *несов.* см. **вымлезти**.

ВЫЛЕЗТИ, ВЫЛЕЗТЬ *сов.* 1. (ползком) шыгыүү, еңбеклеп шыгыүү, өрмелеп шыгыүү, зордан шыгыүү; ~ти из ямы шуқырдан өрмелеп шыгыүү; 2. разг. (показаться наружу) сыртына шыгыүү; из дивана ~ли пружины диванның серпин темирлери сыртына шығып кетипти; 3. (выпасть) түлеүү, тузиүү; волосы ~ли шашлары түсип қалды; ◇ ~ти из көжи қанаңына сыймау, күшинин барынша тырысыу.

ВЫЛЕПИТЬ *сов.* кого-что жасап шыгарыүү, соғып шыгарыүү, жабыстырып жасау; ~ биост биосты жасап шыгарыүү.

ВЫЛЕПЛЯТЬ *несов.* см. **вымлепить**.

ВЫЛЕТ *м.* ушып шыгыүү, ушып, ушып кетиүү; ~ самолёта с аэродрома аэродром-на самолётци ушып кетиүү.

ВЫЛЕТАТЬ *несов.* см. **вымлететь**.

ВЫЛЕТЕТЬ *сов.* 1. (улететь) ушып шыгыүү, ушып түрүү, ушып кетиүү, ушып; 2. перен. (стремительно выбежать, выехать) жууырып шыгыүү, бирден пайда болышу, атлырып шыгыүү; 3. разг. (выпасть) түснү қалышу, ушып кетиүү; из книги ~л листок китаптың бир бети ушып кетти; 4. прост. (быть выгнанным) қуүлүлүү, шыгарылышу, шыгарылышып тасланыу, босатылышу, босатылып тасланыу; ~ть с работы жумыстан қуүлүлүү; ◇ ~ти из головы естен шыгып кетиүү; ~ть в трубу жыйнап тергенинен айрылып.

ВЫЛЁЧИВАТЬ *несов.* см. **вымлечить**.

ВЫЛЁЧИВАТЬСЯ *несов.* см. **вымлечиться**.

ВЫЛЕЧИТЬ *сов.* кого-что, чем емлеү, жазыу, саўалтыу, емлеп жазыу, емлеп саўалтыу.

ВЫЛЕЧИТЬСЯ *сов.* чём и без доп. емлениү, емленип жазылышу, емленип саўалтыу.

ВЫЛИВАТЬ *несов.* см. **вымлить**.

ВЫЛИВАТЬСЯ *несов.* см. **вымлиться**.

ВЫЛИЗАТЬ *сов.* кого-что жалап таўысыу, жаладау.

ВЫЛИЗЫВАТЬ *несов.* см. **вымлизать**.

ВЫЛИНЯТЬ *сов.* 1. (подблекнуть) оңын кетиүү, оңыу; 2. (о животных, птицах) түлеү.

ВЫЛИТЫЙ 1. прич. от **вымлить**; 2. прил. разг. (очень похожий) уксаган, мурнан түскендай, күйин қойғандай, дәл

ези; мой брат — ~ отец мениң ағам әкемнин дәл ези.

ВЫЛИТЬ сов. что, из чего 1. төгіү, тегін таслау; 2. (изготовить литьём) күйү; статуя ~а из бронзы статуя қоладан күйілған.

ВЫЛОГИТЬСЯ сов. 1. из чего и без доп. (вытече) тегилюй; 2. во что, перен. айланыў, айланып кетиу; протест ~лся в большую демонстрацию наразылық үлкен демонстрацияға айланып кетти.

ВЫЛОВИТЬ сов. кого-что 1. услалу, тутыу, услап алый, аүлап алый; ~ бревно из воды берене ағашты суудан тутып алый; 2. (перловить) услап болыу, уулап тауысыу, услап тамамлау, қалдырмай тутыу; ~ всю рыбу в пруду хәүиздеги барлық балыкты услап болый.

ВЫЛОЖИТЬ сов. 1. кого-что (вынуть) шығарыу, шығарып қойыу; ~ вёщи из чемодана чемоданнан затларды шығарып қойыу; 2. что, перен. разг. (высказать) айттыу, айттып бериу, аныны айттыу, хэммесин айттыу; ~ всю правду барлық ҳәккүдатты айттып бериу; 3. что, чем (покрыть) тесеу; ~ мостовую булыжником кешеге тас тесеу.

ВЫЛОМАТЬ сов. что сындырыу, қопры, бузып алый; ~ дверь есикти қопарып алый.

ВЫЛОЩЕННЫЙ 1. прич. от вылощить; 2. прил. перен. (щеголеватый) сырты жылтыраган.

ВЫЛОЩИТЬ сов. 1. что (навести блеск) жалтыратыу; 2. кого, перен. (придать внешний лоск) сыртын жылтыратыу.

ВЫЛУДИТЬ сов. что қалайлау, дәнекерлеу; ~ мёдную посуду мыс ыдысты қалайлау.

ВЫЛУПИТЬ сов. что, прост.: ~ глаза кези бақырайып қараң қалыу.

ВЫЛУПИТЬСЯ сов. (о птенцах) жарып шығыу.

ВЫЛУПЛIVАТЬСЯ несов. см. вылупиться.

ВЫЛУЩИВАТЬ несов. см. вылущить.

ВЫЛУЩИТЬ сов. что 1. (очистить от шелухи) қабығын алый, қауағын тазалау, қабығын аршыу; 2. мед. (опухоль, кость и т. п.) кесип таслау, сылып таслау.

ВЫМАЗАТЬ сов. 1. что, чем (обмазать, покрыть чем-л.) жағыу, суртиу; 2. кого-что, чем, разг. ыласлау, ыласлап таслау, былғау, кирлетип таслау, патаслау.

ВЫМАЗАТЬСЯ сов. чем и без доп. быланыу, кирленү, патасланыу.

ВЫМАЛИВАТЬ несов. см. вымолнить.

ВЫМАНИВАТЬ несов. см. выманить.

ВЫМАНИТЬ сов. 1. что алдан алый, хийле менен алый; ~ дәнёги хийле менен ақшасын алый; ~ обещание алдан ўәдесин алый; 2. кого-что (заставить выплыти) алдан шығарыу, хийле менен шығарыу; ~ врага из засады душпаңды жасырынған жеринен алдан шығарыу.

ВЫМАРАТЬ сов. разг. 1. кого-что (выпачкать) былғап таслау, ыласлап таслау, былғау, ыласлау, патаслау; ~ руки в грязке

қолларды бояға ыласлан таслау; 2. что (зачеркнуть) өшириу, сызып таслау; ~ строку бир катарын өшириу.

ВЫМАТЫВАТЬ несов. см. вымотать.

ВЫМАТЫВАТЬСЯ несов. см. вымотаться.

ВЫМАЧИВАТЬ несов. см. вымочить.

ВЫМАЧИВАТЬСЯ несов. см. вымочиться.

ВЫМЕНИВАТЬ несов. см. выменять.

ВЫМЕНЯТЬ сов. кого-что, на кого-что алмаслау, алмастырып алый, аұмастырып алый.

ВЫМЕРЕТЬ сов. 1. қырылып қалыу, жоқ болыу, елип сан болыу, қырылып пидтиу; ~ этот вид животных ~ хайуаның бул түри қырылып пидти; 2. перен. (обезлюдесть, опустеть) қуруран қалыу, елсиз болсан қалыу, адамсыз қалғандай.

ВЫМЕРЗАТЬ несов. см. вымерзнуть.

ВЫМЕРЗНУТЬ сов. сүүқ үрүп кетиу, елип қалыу; сад ~ бағды сүүқ үрүп кетти.

ВЫМЕРИТЬ сов. что, чем өлшеу, өлшен шығыу.

ВЫМЕРЯТЬ несов. см. вымерить.

ВЫМЕСИТЬ сов. что ийлеу; ~ тесто камыр ийлеу.

ВЫМЕСТИ сов. что, чем сыпрыу, сыпрып қойыу, сыпрып таслау; ~ мусор патаслықты сыпрып таслау.

ВЫМЕСТИТЬ сов. что, на ком еш алый, ашыу алый, кес алый; ~ злобу на ком-либо биреүден ашыуын алый.

ВЫМЕТАТЬ сов. что (петли) торлау.

ВЫМЕТАТЬ несов. см. выметать.

ВЫМЕШИВАТЬ несов. см. вымесить.

ВЫМЕЩАТЬ несов. см. выместить.

ВЫМИРАТЬ несов. см. вымереть.

ВЫМОГАТЕЛЬ м. қорқытып алышы, зорлап алыйшы.

ВЫМОГАТЕЛЬНИЦА женск. от вымогатель.

ВЫМОГАТЕЛЬСТВО с. қорқытып алышылық, зорлап алышылық.

ВЫМОГАТЬ сов. что, у кого қорқытып алый, зорлап алый.

ВЫМОИНА ж. сай, жыра.

ВЫМОКАТЬ несов. см. вымокнуть.

ВЫМОКНУТЬ сов. 1. (промокнуть) сүү етип кетиу, хелленип қалыу; ~нуть до нитки жети жүргегине дейин сүү етиу; 2. жибиу, былжырап кетиу; селёдка ~ла селёдка былжырап кетти; 3. (погибнуть) порсып набыт болыу; хлеб на полях ~даладағы ғөлле ызгардан порсып набыт болды.

ВЫМОЛАЧИВАТЬ несов. см. вымолотить.

ВЫМОЛВИТЬ сов. что и без доп. сез айттыу, сез қосыу, үндеу; ~ не ~ ни слова бир сезде қоспау, аўзын ашаپау.

ВЫМОЛИТЬ сов. что, чего жалынып сорай, тиленип сорап алый, тилениу; ~ прошение жалынып кеширип сорай.

ВЫМОЛОТ м. с.-х. 1. (действие) түйек айдау, қырманлау; 2. қырман, қызыл; большой ~ үлкен қырман.

ВЫМОЛОТИТЬ сов. что түйек айдау, қырманлау; ~ пшеницу бийдайды түйеклеу, бийдайды қырманлау.

ВЫМОРАЖИВАТЬ несов. см. **выморозить**.

ВЫМОРИТЬ сов. кого куртыу, қырыу, улап қырыу, аштан қырыу.

ВЫМОРОЗИТЬ сов. 1. что (выстудить) тоңдырыу, тоңдырып алышу, музлатып жибериу; ~ помещение жайды музлатып жибериу; 2. кого (истребить морозом) тоңдырып өлтириу, тоңдырып жоқ қылышу.

ВЫМОРОЧНЫЙ прил. юр. ийесис қалған; ~ое имущество ийесис қалған мүлк.

ВЫМОСТИТЬ сов. что, чем тас тесеу; ~ дорогу жолга тас тесеу.

ВЫМОТАТЬ сов. кого-что, разг. (изнутри) динкеси кетиү, динкесин куртыу, күшин жумсау, күшин алышу; ~ все силы барлық күшин алышу; ◇ ~ душу эбден динкесин куртыу.

ВЫМОТАТЬСЯ сов. разг. динкеси кетиү, динкеси куртыу, күшин кетиү.

ВЫМОЧИТЬ сов. 1. кого-что (промочить) суұға салыу, ызыгарлау; 2. что жибитетиу; ~ солёную рыбу дузлы балыкты жибитетиу.

ВЫМОЧИТЬСЯ сов. разг. см. **вымокнуть**.

ВЫМПЕЛ м. вымпел (1. мор. корабльдиң қайсы елгег тайисли екенлиги ҳаққындағы белгі, флаг; 2. ав. самолёттән футлярға салынып тасланатын түрли газеталар ҳәм жаналық хабарлар).

ВЫМУЧЕННЫЙ 1. прич. от **вымучить**; 2. прил. шаршаган, қыйналған, азапланған; ~ая улбықа қыйналып шықкан күлимсирегенлик.

ВЫМУЧИВАТЬ несов. см. **вымучить**.

ВЫМУЧИТЬ сов. что қыйналып шығарыу, азапланып ислеу.

ВЫМУШТРОВАТЬ сов. кого-что азапка салын уйретиү, қатты тәртике уйретиү.

ВЫМЫВАНИЕ с. шайыу; ~ солей из почвы жердин шорын суу менен шайыу.

ВЫМЫВАТЬ несов. см. **вымыть**.

ВЫМЫСЕЛ м. қыял (фантазия); этирик ой, надурыс пикир, ойдан шығарылған (логик).

ВЫМЫТЬ сов. 1. кого-что, чем жууыу, жууып тазалау; 2. что (сделать вымоину) ойып кетиү, жыралаш кетиү.

ВЫМЫШЛЯТЬСЯ сов. чем и без доп. жууыныу, жууынып тазаланыу.

ВЫМЫШЛЕННЫЙ прил. этирик, болмаган, жалған, ядтан шығарылған; ~ая история болмаган ўақыя; под ~ым именем этирик ат пепен.

ВЫМЫШЛЯТЬ несов. что этирик айтыу, жалған айтыу, ядтан шығарыу.

ВЫМЯ с. желин.

ВЫНАШИВАТЬ несов. см. **вымосить**.

ВЫНАШИВАТЬСЯ несов. см. **вымоситься**.

ВЫНЕСЁНИЕ с. шығарыу, сыртына шығарыу; ~ числа за скобки мат. санды скобканың сыртына шығарыу; ~ приговбра хүким шығарыу.

ВЫНЕСТИ сов. 1. кого-что шығарыу, шығарып тастау, кетерип шығарыу, сыртыша шығарыу, шығарып таслау; ~ти мебель

из комнаты өжиреден мебельди шығарыу; ~ти раненого с поля боя жарадарды сауаш болып атырган жерден көтерип шығарыу; 2. что, перен. қойыу, усыныу, талқылауға қойыу; ~ти решение комиссии на общее собрание комиссияның усынысын жалпы жыйналыстың талқылауына қойыу; 3. что, кому, перен. шығарыу; ~ти решение қарар шығарыу; ~ти приговор хүким шығарыу; 4. что, перен. басынан еткериү, басынан кешириү; шыдау, шыдам бериү (выдергать); ~ти горе қайғыны басынан кешириү; ~ти сильную боль қатты аўырыуға шыдам бериү; 5. что (умчать, вывезти) алыш жеңеү, алыш қашыу, алыш кетиү, шыға келиү, бирден шығыу; лошади ~ли саны на полину атлар шананы далага қарай алыш қашып кетти; 6. что (излечить, получить) алышу; ~ти хорбоее впечатление жақсы тәсир алышу; ◇ ~ти за скобки мат. скобкадан сырты шығарыу; ~ти замечания на поля ескертүлдерди қағаздың ашық шетине шығарыу; ~ти на своих плечах барлық аўырмалыкты ези кетериү.

ВЫНЕСТИСЬ сов. ала жеңелиү, ала қашыу, шыға келиү, бирден шығыу; из-за углана ~ся мотоцикл жайдың мүйешинен мотоцикли шыға келди.

ВЫНИМАТЬ несов. см. **вымнуть**.

ВЫНИМАТЬСЯ несов. шығыу, алышыу, ашылыу, шығарып алышу; этот ящик стола не ~ется столдың бул кутысы алышын байды.

ВЫНОС м. 1. (действие) кетериү (ишик); 2. (тела покойника) жерлеү ушын алыш шығыу.

ВЫНОСИТЬ сов. 1. кого, разг. (ребёнка) бала кетериү (үақтына дейин); 2. что, перен. (обдумать) тынақыл ойлау, эбден ойлау, тийкарынан ойлау; ~ идею идеяны тийкарынан ойлан журиу.

ВЫНОСИТЬ несов. 1. см. **вымнести**; 2. что (выдергивать) шыдам бериү, шыдау; хорошо ~ жару ысысында шыдау; ◇ не ~ кого-л. биреуди жек кетиү; не ~ сора из избы айттыган сезди үйден шығармау.

ВЫНОСИТЬСЯ сов. тозыу, тозып қалыу; подкладка совсем ~лась астар дым тозып қалды.

ВЫНОСИТЬСЯ несов. см. **выместись**.

ВЫНОСКА ж. 1. (действие) шығарыу, алыш шығыу; 2. (носка) ескертү.

ВЫНОСЛИВОСТЬ ж. шыдамлылык, беккемлилек.

ВЫНОСЛИВЫЙ прил. шыдамлы, беккем.

ВЫНУДИТЬ сов. 1. кого-что, к чему (принудить) мажбурлеу, мажбур этиү, зорлау; ~ противника отступить душпанды кейин шегиниүге мажбур этиү; 2. что, чего (добраться принуждением) мажбурлеу, зорлап айттыруу, зорлап билип алышу; ~ согласие на что-л. бир нарсеге келисиси берилүге мажбурлеу.

ВЫНУЖДАТЬ несов. см. **вымнудить**.

ВЫНУЖДЕННЫЙ 1. прич. от **вымнудить**; 2. прил. илажсыз, мажбурий, илажсыздан болған; ~ое молчание илажсыздан болған тымтырысылык; ~ая посадка илажсыз туисиу (самолёт туурали).

ВИНУТЬ сов. кого-что, из чего шығарыў, шығарып алыў, суұрып алыў, ишинен алыў; ~ пенал из сумки пеналды сумкадан алыў; ~ грунт топырақты шығарыў; ~ занозу тикенди суұрып алыў.

ВЫНЬРИВАТЬ несов. см. вынырнуть.

ВЫНЬРНУ||ТЬ сов. из чего и без доп. 1. (из воды) сұнгип шығыў, шұмип шығыў; 2. перен. разг. (неожиданно появиться) бирден пайда болыў, қәпелимде пайда болыў; из темноты ~ла фигура пешехода қәпелимде қараңғыда пыяды киятырган адамның сүлдері пайда болды.

ВЫНЯНЧИВАТЬ несов. см. вынянчить.

ВЫНЯНЧИТЬ сов. кого тәрбиялаў, тәрбиялап есириў, әлпешлең есириў, тәрбиялап жетистириў.

ВЫПАД м. 1. спорт. умтылыў, алға умтылыў (аяқты алға яки артқа шығарып, денениң айырлығын салыў); 2. перен. (враждебное выступление) қарсы шығыў, душпанлық ҳәрекет ислеў; ~ы агрессоров агрессорлардың душпанлық ҳәрекеттери.

ВЫПАДАТЬ несов. см. выпасть.

ВЫПАДЕНИЕ с. 1. (действие) түсіү, түсип қалыў; ~ волбас шаштың түсіү; 2. (осадков) түсіү, жауыў; 3. мед. шығыў; ~ прямой кишкі тоқ ишекті шығыў.

ВЫПАЛИВАТЬ несов. см. выпалять.

ВЫПАЛИТЬ сов. разг. 1. (выстрелить) айтп салыў, берип салыў; 2. что и без доп., перен. (быстро сказать) айтп салыў, қоюп салыў.

ВЫПАЛЫВАТЬ несов. см. выпалоть.

ВЫПАРИВАНИЕ с. пуұлаў, пуў бериў, парда тутыў.

ВЫПАРИВАТЬ несов. см. выпарить.

ВЫПАРИТЬ сов. что 1. (очистить паром) пуудың жердемі менен тазалаў, пуға қойыў, пуға тутыў; ~ бочку бочканы пуға тутыў; 2. (удалить влагу) суұды пуға айландырыў, пуұын шығарыў; ~ растворяритидинин пуұын шығарыў.

ВЫПАРЫВАТЬ несов. см. выпороть I.

ВЫПАС м. 1. (действие) бағыў; ~ скота малларды бағыў; 2. (настбище) ерис, жайлай.

ВЫПАСТИ сов. кого-что бағыў; ~ жерейтін күлніларды бағыў.

ВЫПАСТЬ сов. 1. из чего (упасты) тузиў, түсип кетиў; трубка ~ла из рук трубка қолдан түсип кетти; 2. (об осадках) жауыў, түсіў; ~л снег қар жауды; 3. кому-чему (достаться) болыў, ушыраў, келиў, миясар болыў, тийиў; мне ~ла часть познакомиться с ним оның менен танасыў ҳүрметине мен миясар болым; ему ~ло счастье ол баҳытқа ушырады; ~сть на долю басынан етиў, улесине тийиў; 4. (случиться, сказаться) болыў, болып келиў; день ~л тяжёлый күн аўыр болып келди.

ВЫПАЧКАТЬ сов. кого-что патаслаў, ыласлаў, ылас етиў.

ВЫПАЧКАТЬСЯ сов. чем, в чём и без доп. патасланыў, патасланып қалыў, ыласланыў, былғанып қалыў; ~ чернилами сия жағылып қалыў.

ВЫПЕКАТЬ несов. см. выпечь.

ВЫПЕКАТЬСЯ несов. см. выпечься.

ВЫПЕР||ЕТЬ сов. кого-что, разг. қызып шығарыў; льдом ~ло бárжұ баржаны муз қызып жоқарыға шығарды.

ВЫПЕСТОВАТЬ сов. кого-что, уст. әлпешлең есириў, әлпешлең тәрбиялаў, тәрбиялап жетистириў.

ВЫПЕЧКА ж. қатырыў, жабыў, писириў; ~ хлеба нан жабыў.

ВЫПЕЧ||Ь сов. что 1. (изготовить) жауын шығарыў, писирип шығарыў; ~ тóину хлеба бир тонна нан писирип шығарыў; 2. (пропечь) жабылыў, қатырылыў, писирилиў; хлеб хорошо ~ен нан жаңсы жабылган.

ВЫПЕЧ||ЧСЯ сов. қатырылыў, жауылыў, писиў, писип шығыў; хлеб ~кся нан писип шықты.

ВЫПИВАТЬ несов. 1. см. выпить; 2. разг. (иметь склонность к спиртным напиткам) ишишвилиkti тәүир көриў.

ВЫПИВКА ж. разг. 1. (пирушка, попойка) аса ишишвилик; 2. собир. ишиклиник (вино).

ВЫПИЛИВАНИЕ с. 1. (отверстий) жарылаў, пышкы менен ойыў; 2. (изготовление) пышкы менен қырқып таярлай, пышкы менен ислеў; ~ раму пышкы менен рама ислеў.

ВЫПИЛИВАТЬ несов. см. выпилить.

ВЫПИЛИТЬ сов. что 1. жарылаў, пышкы менен ойыў; ~ отверстие в двери қапыға пышкы менен тесик ойыў; 2. (изготовить) пышкы менен қырқып таярлай, пышкы менен ислеў; ~ раму пышкы менен рама ислеў.

ВЫПИРА||ТЬ несов. 1. см. выпереть; 2. разг. (выдаваться вперед) сыртқа шығып турый, алға шығып турый, дүңкүйип турый; у него живёт ~ет оның қарны томпайт алға шығып тур.

ВЫПИСАТЬ сов. 1. что, из чего көширип жазыў, көшириў, жазып қойыў; ~ из книги нужные цитаты китаптан керекли цитаталарды көширип жазыў; 2. кого-что анық жазыў, асықпай жазыў; тщательно ~ каждую бўку ҳар бир ҳәрипти асықпай жазыў; 3. что (оформить документ) жазып бериў; ~ счёт жазып бериў; 4. что жазылыў, жазып алдырыў; ~ газету газетага жазылыў; 5. кого-что (исключить) шығарып алыў, шығарыў; ~ кого-л. из больницы биреўди кеселханадан шығарып алыў; 6. кого-что (вызвать письмом) шақыртып алыў, шақыртыў; ~ к себе семью семьиин шақыртып алыў.

ВЫПИСАТЬСЯ сов. шығыў; ~ из больницы кеселханадан шығыў.

ВЫПИСК||А ж. 1. жазыў, жазып алыў, көширип алыў, шығарыў, шығарып алыў; ~а цитаты китапты көширип жазыў; 2. (оформление документа) жазыў, жазып бериў; ~а квитанция квитанция жазыў; 3. (документ) көширме; ~а из приказа буйрықтан көширме; 4. жаздырып алыў; ~а газета газетага жаздырып алыў; 5. шығарыў, шығарып алыў; больной назначен к ~е из больницы бийтап кеселханадан шығарыға уйғарылды.

ВЫПИСЫВАТЬ несов. см. **выйписть**.
ВЫПИСЫВАТЬСЯ несов. см. **выйпистися**.
ВЫПИСЬ ж. уст. көширме; нотариаль-
ная ~ нотариальлык көширме.

ВЫПИТЬ сов. 1. что, чего ишиү, ишип
кайыу, ишип жибериү; ~ молокә сүт
ишиү; ~ лекárство дәри ишиү; ~ зáлпом
бирден ишип жибериү; 2. что, чего и без
доп. (спиртного) ишиклик ишиү, ишиү;
~ лайниго артыкырлак ишиү.

ВЫПИХИВАТЬ несов. см. **выйпихнуть**.
ВЫПИХНУТЬ сов. кого-что, разг. ийтеп-
рип шығарыү, тұртқып шығарыү.

ВЫПЛАВИТЬ сов. что еритиү, еритип
шығарыү; ~ сталь полат еритиү.

ВЫПЛАВКА ж. 1. (действие) еритиү,
еритип шығарыү; ~ чугунá шойын еритиү;
2. (количество выплавленного) еритилгени,
еритилип шығарылған; сúточная ~ бир
сұтқада еритилгени.

ВЫПЛАВЛЯТЬ несов. см. **выйплавить**.

ВЫПЛАКАТЬ сов. 1. что (излить в сле-
зах) жылап шерин тарқатыү, көп жылау;
~ своё гóре өзиниц қайғысын айтып жылау;
2. что, у кого (вымолить) жалынып алыу,
жылап алыу, жылап жалбарынып алыу;
~ прощение жылап жалбарынып кеширим
алыу; ♀ ~ все глазá огада көп жылау,
узак үақыт жылау.

ВЫПЛАКАТЬСЯ сов. жылап шерин тар-
қатыу, көп жылау.

ВЫПЛАТА ж. төлеү, бериү.

ВЫПЛАТИТЬ сов. что төлеү, толен болыу,
бериү; ~ заработную плáту хызмет хақы-
ны бериү, айлық бериү; ~ долгý қарылдар-
ды толеп болыу.

ВЫПЛАЧИВАТЬ несов. см. **выйплатить**.

ВЫПЛЕВЫВАТЬ несов. см. **выйплю-
нуть**.

ВЫПЛЕСКИВАТЬ несов. см. **выйпеснить**.

ВЫПЛЕСКИВАТЬСЯ несов. см. **выйпес-
ниться**.

ВЫПЛЕСНУТЬ сов. и однокр. что, из
чего шайқап төгіңү, шайқап төгіп жибериү.

ВЫПЛЕСНУТЬСЯ сов. и однокр. из
чего шайқалып төгілген кетиү.

ВЫПЛЕСТИ сов. 1. что, из чего тарқатып
алыу, жаздырып алыу; ~ лéнту из кóси
шаштағы лентаны тарқатып алыу; 2. что
(изготовить) тоқыү, тоқып шығарыү; ~
корзину корзина тоқып шығарыү.

ВЫПЛЕТАТЬ несов. см. **выйплести**.

ВЫПЛЫВАТЬ несов. см. **выйплыть**.

ВЫПЛЫТЬ сов. 1. (всплыть) бетке
шығыу, жүзине қалқып шығыу, жүзин
сүү бетине шығыу, қалқыу; 2. из-за чего
(появиться) пайды болыу, шығыу; лéдка
~ла из-за острова атаудың арбы жағынан
бир кеме пайды болды; 3. из-за чего, перен.
жузип шығыу, қалқып шығыу; из-за туч
~ла лунá булттың аржағынан ай қалқып
шықты; 4. перен. разг. (обнаружиться)
келип шығыу, туўыу; ~л ряд вопросов
бир қатар маселелер туўды.

ВЫПЛЮНУТЬ сов. что түкириү, түки-
рип таслау.

ВЫПЛЯСЫВАТЬ несов. что и без доп.,
разг. бийлеү, аяқ ойын ойнау.

ВЫПОИТЬ сов. кого-что сүүгарыү,

қандырыш сүүгарыү; ~ телёнка бузайды
қандырып сүүгарыү.

ВЫПОЛАСКИВАТЬ несов. см. **выйполос-
кать**.

ВЫПОЛЗАТЬ несов. см. **выйползти**.
ВЫПОЛЗТИ сов. из чего и без доп. ерме-
леп шығыу, еңбеклеп шығыу, жылысып
шығыу.

ВЫПОЛНЕНИЕ с. орынлау, орынлап
шығыу, толтырыу, бежерип; ~ плаана
планда толтырыу; ~ решения қарады
орынлау.

ВЫПОЛНИМЫЙ прил. орынлауға
мүмкіншіліги бар, орынлауға болату-
шып, орынланатын, бежерилетүгін; ~ое
задание орынлауға болатуғын тапсыра.

ВЫПОЛНИТЬ сов. что 1. орынлау,
орынлап шығыу, толтырыу, бежерип; ~ить
работу жумысты орынлау; ~ить план
планда толтырыу; ~ить приказание буй-
рыкты орынлау; ~ить обещание берген
сезин орынлау; ~ить свой долг өз мини-
тим орынлау; 2. (востроизвести) ислеү,
ислеп шығарыу; кóния ~ена хорбним
художником копия жақсы сүүретши төрепи-
нен ислепген.

ВЫПОЛНЯТЬ несов. см. **выйполнить**; ~
свой обязанности өзиниц үазыйпаларын
орынлау.

ВЫПОЛНЯТЬСЯ несов. орынланыу.

ВЫПОЛОСКАТЬ сов. что шайыу, шайып
таслау, шайып алыу; ~ бельё жуўған
кирди сүрга шайып алыу; ~ рот аўызды
шайыу.

ВЫПОЛОТЬ сов. что отау, отап шығыу,
отап таслау, отағын алыу; ~ огорóд огород-
ты отап шығыу.

ВЫПОРОТЬ I сов. что сегиү, сётин
алыу; ~ воротник жаганы сётин алыу.

ВЫПОРОТЬ II сов. кого, разг. (высечь)
сабаў, урыў.

ВЫПОРХНУТЬ сов. 1. ушып кетиү,
пир етиү; птица ~ла из клéтки кус тордан
пир етип ушып кетти; 2. перен. разг.
(быстро, легко выбежать) жуўырып шығыу.

ВЫПОТРОШИТЬ сов. кого-что ишин
алып тазалау, ишек-карнын тазалау.

ВЫПРАВИТЬ I сов. что 1. (выправить)
дүзетиү, дүзелиү, туўрылау; ~ согнувш-
шийся гвоздь ийилген мыйыкты дүзетиү; 2.
(наладить) дүзетиү, дүзетиң жибериү,
иlestириү, жөнлеү, дурыслалау, оңлау; ~
положение жағдайы дүзеү; 3. (внести
исправления) дүзетиү, дүзетиүлер кирги-
зиү, жайта дүзетиң шығыу; ~ рýкопись
кол жазбаны қайта дүзетиң шығыу.

ВЫПРАВИТЬ II сов. что (достать,
получить) алыу, бежерип, туўрылау (до-
кументи, билети ҳам т. б.).

ВЫПРАВИТЬСЯ сов. 1. (выправимться)
туўрыланыу, дүзелениү; дёрево ~лось
терек дүзине өсти; 2. разг. дүзелиү, илесиү,
жонлениү, дурысланыу, оңалыу; оттай-
ший ученик ~лся артта қалышы оқыушы-
шы илесип кетти; положение ~лось жағ-
дай оңалды.

ВЫПРАВКА I ж. (осанка) қадди бойы,
дene тутыү; воéнная ~ қадди бойы эскер-
ше тутыү.

ВИПРАВКА II ж. разг. (документов, билетов и т. п.) алый, бежериү, туурылау.

ВИПРАВЛЯТЬ I несов. см. выправить I.

ВИПРАВЛЯТЬ II несов. см. выправить II.

ВИПРАВЛЯТЬСЯ несов. см. выправиться.

ВИПРАШИВАТЬ несов. см. выпросить.

ВИПРОВАЖИВАТЬ несов. см. выпроводить.

ВИПРОВОДИТЬ сов. кого-что, разг. шыгарып жибериү, куўын жибериү.

ВИПРОСИТЬ сов. кого-что, чего, у кого-чего сорап алый, ётинип алый, жалынып сорап алый; ~ дёнер ақша сорап алый.

ВИПРЫГИВАТЬ несов. см. выпрыгнуть.

ВИПРЫГНУТЬ сов. секирип тусиү, секирип шығыү, секириү, фарғып тусиү; ~ в окно терезеден секирип тусиү.

ВИПРЯГАТЬ несов. см. выпрячь.

ВИПРЯМИТЕЛЬ м. эл. выпрямитель (аїсспали токты тұрақты токқа айланыратуғын әспап).

ВИПРЯМИТЬ сов. что дүзетиү, туурылау, тикейтиү, жазыү, тегислеү; ~ прополку сымды дүзетиү, сымды жазыү; ~ спику арқасын жазыү; ◇ ~ ток эл. токты езгертиү.

ВИПРЯМИТЬСЯ сов. дүзиүлениү, туурыланыү, тикейиү, тегислениү.

ВИПРЯМЛÉНИЕ с. дүзелиү, дүзиүлениү, туурыланыү, тегислениү.

ВИПРЯМЛЯТЬ несов. см. выпрямить.

ВИПРЯМЛЯТЬСЯ несов. см. выпрямиться.

ВИПРЯЧЬ сов. кого-что тууарыү, тууарып тастау.

ВИПУКЛО нареч. анық, айқын; в романе ~ даны портреты гербов романда геройлардың портретлери анық берилген.

ВИПУКЛО-ВОГНУТЫЙ прил. дөңкили-айық; ~ое стекло дөңкили-айық айна.

ВИПУКЛОСТЬ ж. 1. (возышение) ден, дөңлик; 2. перен. (отчёлчивость) анықлық, айқынлық; ~ художественного образа керкем образдың аныклигы.

ВИПУКЛЫЙ прил. 1. (выгнутый) бир жағы томпак, бир жағы дөңки, бир жағы ден; ~ые стёкла бир жағы томпак айналар; 2. (выступающий вперед) дөңки; дөңкийген (о носе); тасырайған, адырайған (о глазах); бажырайған (о буках); ~ый люб дөңки маңлай; 3. перен. (отчёлчивый) анық, айқын; ~ое изображение анық сүүррелениү.

ВИПУСК м. 1. (действие) шыгарыү, шыгарылыү; ~ продукции ёним шыгарыү; специальный ~ газеты газетаның аринаулы түрде шыгарылыү; ~ издания в свет баспаңың жарықка шығыу; 2. (из учебного заведения) питкерүшилер, питириүшилер, оқыуды тамамлашылар, мектепти питкерүшилер; в этом году большой ~ быйылты жылы питкерүшилер көп; 3. (сокращение, пропуск) түсүрилил қалынган жер, қысқартылып алынган жер, калдырылған жер; пъеса шла с ~ами пьеса қысқартылып алынып ойналады; 4. (часть) белек, басылыу; книга издаётся отдель-

ными ~ами китап белек-белек большими басылып шығады.

ВИПУСКАТЬ несов. см. выпустить.

ВИПУСКАЮЩИЙ 1. прич. от выпускать; 2. в знач. сущ. ж. выпускующий қарап шыгарышы (журналдың, китаптың ямаса газетаның дүрүс басылыбын бақлашы баста сез хызметкери).

ВИПУСКНИК м. питкерүши, питириүши, тамамлашы.

ВИПУСКНИЦА женск. от выпускник.

ВИПУСКНОИ прил. 1. (служащий для выпуска чего-л.) сыртқа шыгаратуғын; ~ая труба сыртқа шыгаратуғын труба; 2. питкерип шығыу, питкерүши, тамамлашы; ~бй экзамен питкерип шығыу экзамени; ~бй класс питкерүши класс; ~бй вечер питкерүшилер кешеси.

ВИПУСТИТЬ сов. 1. кого-что босатыү, жибериү, шыгарып жибериү; ~ детей погулять балаларды ойнауға жибериү; ~ птицу из клетки кусты тордан шыгарып жибериү; 2. что (уронить) тусириү, тусирип жибериү, тусирип алый; ~ чашку из рук чашканы қолдан тусирип жибериү; 3. что (пустить в обращение) шыгарыү, испел шыгарыү; ~ хорошие товары жақсы товарлар испел шыгарыү; 4. кого-что (издать, опубликовать) шыгарыү, жарыялаү; ~ книгу китап шыгарыү; 5. кого-что (подготовить) таярлап шыгарыү, питкертип шыгарыү; ~ из института институттан оқытушыларды таярлап шыгарыү; 6. что, из чего (исключить) шыгарып таслау, тусирип қалдырыу; ~ главу из романа романиң бир бабын тусирип қалдырыу; 7. что (увеличить в длину или в ширину) узайтыу, созыу, тусириү, кеңеитиү; ~ рукава жеңди узайтыу; 8. что шыгарыү, тусирип жибериү, жаздырып жибериү; ~ көтү тырнағын жаздырып жибериү; ~ жало тұмсығын шыгарып алый; ◇ ~ снаряд снаряд атый; ~ из виду естен шыгарыү, утыны кетиү.

ВИПУТАТЬ сов. кого-что 1. жаздырыү, тарқатыү, жаздырып алый, шыгарыү; ~ ногу из стрёмени аякты зәңгиден шыгарып алый; 2. перен. күтқарыү, күтқарып алый; ~ кого-л. из беды биреүди бәледен күтқарып алый.

ВИПУТАТЬСЯ сов. разг. 1. (освободиться от путь) шешилиү, шешилип кетиү, қутылыу, босаныу, қутылып шығыу, жаздырылып кетиү; 2. перен. күткеси, күткесип кетиү; ~ из беды бәледен күткеси.

ВИПУТЫВАТЬ несов. см. выпутать.

ВИПУТЫВАТЬСЯ несов. см. выпутаться.

ВИПУЧИВАТЬ несов. см. выпучить.

ВИПУЧИТЬ сов. что, разг. қайқайтыү, керү, керип турыү; ~ живот қарынын керип турыү; ~ глаза 1) кезин бақырайтыү; 2) перен. таң қалыу, хайран қалыу.

ВИПЫТАТЬ сов. что, у кого, разг. анынын айтқызыү, билип алый, байқау; ~ секрет сырды билип алый.

ВИПЫТАВАТЬ несов. см. выпытать.

ВИППЫ ж. көл буға.

ВЫПЯТИТЬ сов. что, разг. 1. (выставить вперёд) қайқайтыү, кериү, гүжирейтиү; шэррийү; ~ грудь көкиректи кериү; 2. перен. үлкейтип керсетиү; ~ недостатки произведения шығармадаңы кемшиликлерди үлкейтип керсетиү.

ВЫПЯТИТЬСЯ сов. 1. (выставить вперёд) қайқайыү, керилиү, шэррийү; 2. перен. илгерилеп шығыү, болинип шығыү, айрылып шығыү.

ВЫПЯЧИВАТЬ несов. см. **вымятить**.

ВЫПЯЧИТЬСЯ несов. см. **вымятиться**.

ВЫРАБАТЫВАТЬ несов. см. **выработать**.

ВЫРАБАТЫВАТЬСЯ несов. см. **выработаться**.

ВЫРАБОТА||ТЬ сов. 1. что (произвести) испеп шыгарыү, жетистириү; 2. что (создать, составить) жазып шығыү, испеп шығыү; ~тъ резолюцию қарап испеп шығыү; 3. кого-что (воспитать) шынықтырыү, тәрбиялаү, тәрбиялап шыгарыү; жизнь ~ла из него стойкого борца тұрмыс оны тұрақты гүресшөп етип тәрбиялап шыгарды; ~тъ харәктер минезді тәрбиялап шыгарыү; 4. что (заработать) испеп табыү; оиа ~ла семьсот трудоднёй ол жети жұз мийнет күн испеп тапты.

ВЫРАБОТА||ТЬСЯ сов. шынығып шығыү, тәрбияланып шығыү; у него ~лась привычка к труду онда мийнетке эдетленіүшилик тәрбияланып шықты.

ВЫРАБОТКА ж. 1. (производство чего-л.) испеп шыгарыү; ~а продукция еним испеп шыгарыү; 2. (создание, составление) испеп шығыү, дүзип шығыү; ~а законоопределяющего закона проектин испеп шығыү; 3. (количество выработанного) испеп шықкан еним; получать с ~и испеп шықкан енимине қарай алыў; 4. (производительность) испеп шыгарыү, испеп шығыү; нормы ~и испеп шыгарыү нормасы; 5. (воспитание) шынықтырып үйретиү, тәрбиялаү; ~а наивыков к труду мийнетке шынықтырып тәрбиялаү; 6. мн. **выработки** горн. шыгарылатуын жер, кән; горные ~и тау кони.

ВЫРАВНИВАНИЕ с. 1. (сглаживание) тегислеү; 2. турылаү, дүзөү; ~ строя катарды турылаү, сапты дүзөү.

ВЫРАВНИВАТЬ несов. см. **выровнять**.

ВЫРАВНИВАТЬСЯ несов. см. **выровняться**.

ВЫРАЖА||ТЬ несов. 1. см. **выразить**; 2. керсетиү, билдириү; ~тъ собою билдириү; его глаза ~ничего не ~ли оның көзлері хеш нарасе билдирмеди.

ВЫРАЖАТЬСЯ несов. 1. см. **выразиться**; 2. прост. (произносить бранные слова) жаман сөз айтсыү, сөгисиү.

ВЫРАЖЕНИЕ с. 1. (действие) билдириү, керсетиү, айтүү, түсндириү; он не находил слов для ~я своей радости ол езиниң қуұанышын билдириүге сөз таба алмады; 2. (оборот речи) сейлемше; айтылған сөз; образное ~е образлы айтылған сөз; образлы сейлемше; идиоматическое ~е лингв. идиоматикалық сейлем; 3. (глаз

и т. п.) шырай, түс, түр, келбет; ~е лицо бетиң түри, бет шырай; 4. мат. (формула) қатнасык; алгебраическое ~е алгебралық қатнасык; ◇ без ~я келисикисиз, келистиремей, келистирип.

ВЫРАЖЕННЫЙ 1. прич. от **выразить**; 2. прил. көринип турған, билинип турған; ярко ~ айқын көринип турған.

ВЫРАЗИТЕЛЬ м. жырлашы, айтышы, билдириүши; ~ народных дум халықтың музыны жырлашы.

ВЫРАЗИТЕЛЬНИЦА женск. от **выразитель**.

ВЫРАЗИТЕЛЬНО нареч. түснекли, анық, келистирил, тәсирли; читать ~ келистирип оқыў.

ВЫРАЗИТЕЛЬНОСТЬ ж. түснеклилік, анықлық, келисеклилік, тәсирлилік; ~ голоса дауыстың анықлығы.

ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЙ прил. түснекли, анық, келисекли, тәсирли; ~ый взгляд тәсирли көз қарас; ~ое чтение түснекли оқыў.

ВЫРАЗИТЬ сов. 1. что билдириү, айтүү, ацлатыү, керсетиү, баян етиү; ~радость қуұанышты билдириү; ~ недовольство наразылық билдириү; ~ свою мысль езиниң пикирин айтүү; я не могу ~ это словами буны мен сез бенен айта алмайман; 2. что, в чём (в каких-либо единицах) керсетиү, санын керсетиү, еспаллаү; ~ мощность в ваттах қуаттылығынн ватт пенен керсетиү.

ВЫРАЗИТЬСЯ сов. 1. (высказаться) билдириү, айтүү, сөйлеү, баян етиү; неудачно ~ться қолайсыз сейлеү; 2. еспалланыу, ибарат болыу; расходы ~лись в сумме ста рублёй шығынлар жүз маңатт сумаасынан ибарат болды.

ВЫРАСТАТЬ несов. см. **вырастить**.

ВЫР||АСТИ сов. 1. (стать больше, старше) есиү, есип кетиү, есириү; мальчик ~ос за лето бала бир жазда есип кетти; 2. из чего есиү, есип кетиү, үлкейип кетиү; девочка ~осла из пластины қыз есип кетип көйлеги келде болып қалды; 3. (где-л.) есиү, болыү; он ~ос на Волге от Волгограда бойында есть; 4. перен. (увеличиться) есиү, артыү, көбейиү; доходы населения ~осли халықтын доходлары есть; ~осло жилищное строительство тұрақ жай қурылышы есть; 5. (предстать перед взором) улғайып көриниү; вдалы ~осли горы алыстан таулар улғайып көринди; 6. (до стичь какой-л. степени) есиү; молодой писатель заметно ~ос жас жазыушы әдебиер есть; 7. (о растениях, волосах и т. п.) есиү, есип кетиү; борода ~осла сакал есип кетти; ◇ ~ости в чьих-л. глазах бирейдиң көз алдында көтерилюй.

ВЫРАСТИТЬ сов. 1. что есириү, бағып есириү, тәрбиялап есириү, есип жетилдириү; ~ плодовое дерево мийә ағашларын тәрбиялап есириү; 2. кого-что тәрбиялаү; ~ детей балаларды тәрбиялаү; ◇ ~ кадры кадрларды есириү.

ВЫРАЩИВАНИЕ с. есириү, жетилдириү, тәрбиялап есириү, тәрбиялаү..

ВЫРАЩИВАТЬ несов. см. **вырастить**.

ВЫРВАТЬ I *сов.* 1. что, из чего (выдернуть) жулы́ү, қопарып алы́ү, үзил алы́ү, жулып алы́ү; ~ цветок гүлди жулып алы́ү; 2. что (удалить, извлечь) тартып алы́ү, қопарып алы́ү; ~ зуб тисти қопарып алы́ү; 3. кого-что, у кого-чего (отнять, выхватить) тартып алы́ү, жулып алы́ү; 4. что, перен. (вынудить) можбур ети́ү; ~ признание мойынлаға мәжбур ети́ү.

ВЫРВАТЬ II *сов.* кого, безл. қусы́, қайтарып; егб ~ло ол қусып тастады.

ВЫРВАТЬСЯ *сов.* 1. (оторваться) жулынып қалы́ү, жыртылып қалы́ү; в книге ~лась страница китаптып бир бети жыртылып қалды; 2. из чего жаздырылып кети́ү, шығып кети́ү, қутылып шығы́ү; ~ться из рук қолынан шығып кети́ү; ~ться из вражеского окружения душманнин коршайынан қутылып шығы́ү; 3. (выйти наружу) бурык етип шығы́ү, атылып шығы́ү; из окна ~лось пламя терезеден жалын бурык етип шыкты; 4. перен. (о крике, стоне и т. п.) шығып кети́ү; ~лось неосторожное слово речись сэз шығып кетти; 5. (резко продвинуться вперед) бирден алга кети́ү, бирден алга шығы́ү.

ВЫРЕЗ *м.* 1. (то, что вырезано) кесинди, қылымди; 2. (у пластика) жага.

ВЫРЕЗАТЬ *сов.* 1. что кесип алы́ү, кесип таслаў; ~ замётку из газеты газетадан мақаланы кесип алы́ү; ~ бопхоль исикти кесип таслаў; 2. что кесип салы́ү, кесип ислеў, қыйып жасаў; ~ узбры из бумаги қағаздан кесип нағыс салы́ү; 3. кого-что (истребить) қырып кети́ү, өлти́ри́ү.

ВЫРЕЗАТЬ *несов.* см. вырезать.

ВЫРЕЗКА *ж.* 1. (действие) ойы́ү, қызы́ү, кеси́ү; 2. қызынды, кесинди; газетная ~ газетный кесинди.

ВЫРЕЗНОЙ *прил.* ойма, ойып исленген, кесилип жасалған, қызылып исленген.

ВЫРЕЗЫВАТЬ *несов.* см. вырезать.

ВЫРИСОВАТЬ *сов.* кого-что сүүрет салы́ү, сүүретин тусири́ү.

ВЫРИСОВАТЬСЯ *сов.* керини́ү, анық керини́ү; на горизонте ~лись горы көз ушында таулар анық керинип турды.

ВЫРИСОВЫВАТЬ *несов.* см. вырисовать.

ВЫРИСОВЫВАТЬСЯ *несов.* см. вырисоваться.

ВЫРОВНЯТЬ *сов.* 1. что (сделать ровным) тегислеў; 2. кого-что дүзиүлөү, туурылаў; ~ ряды катарларды дүзиүлөү; ♦ ~ шаг адымды тен басы́.

ВЫРОВНЯТЬСЯ *сов.* 1. (стать ровным) тегисленеи́ү; 2. (расположиться в одну линию) дүзиүлени́ү, туурыланы́ү; 3. дүзели́ү, оцалы́ү; характер у него ~лся оның минези дүзиүлени.

ВЫРОДИТЬСЯ *сов.* 1. (ухудииться в породе) бузылы́ү, айны́ү, өзгері́ү, азғынла́ү, азғынланып кети́ү; семенің өтөй дәйни ~лись бул қауының түкимы азғынланып кетти; 2. в кого, во что, перен. төмөнлеў, азғыны́ү, айны́ү.

ВЫРОДОК *м.* разг. айнып тууған, азғын.

ВЫРОЖДАТЬСЯ *несов.* см. выродиться.

ВЫРОЖДЕНИЕ *с.* 1. (ухудшение породы) бузылы́ү, айны́ү, азғынла́ү; признаки ~я азғынныұдың белгилери; 2. перен. төмөнлеў, азғыны́ү, айны́ү.

ВЫРОНИТЬ *сов.* кого-что тусири́ү, тусирип алы́ү, тусирип жибери́ү.

ВЫРОСТ *м.*: шить на ~ бойға жиберип тиги́ү; покупать на ~ киймниң узынырагын сатып алы́ү.

ВЫРУБАТЬ *несов.* см. вырубить.

ВЫРУБИТЬ *сов.* 1. что кесип питкери́ү, шаўып таслаў; ~ кустарник путалыкты шаўып таслаў; 2. что, в чём (окно, дыру и т. п.) ашы́ү, теси́ү.

ВЫРУБКА *ж.* 1. (действие) кесип питкери́ү, шаўып алы́ү; 2. (место, где вырублен лес) шабылған жер.

ВЫРУГАТЬ *сов.* кого-что, за кого-что қатты сөги́ү, кейи́ү, қатты урысып таслаў.

ВЫРУГАТЬСЯ *сов.* қатты сөгини́ү, кейи́ни.

ВЫРУЧАТЬ *несов.* см. выручить.

ВЫРУЧИТЬ *сов.* 1. кого-что, чем (помочь) қутқары́ү, қутылдыры́ү, кемеклеси́ү, жәрдем бері́ү; он ~л товáрища из беды ол жолдасын аүйр жағдайдан қутқарды; 2. что, за что пайды ети́ү, пайды көри́ү, ақша өндирі́ү; ~ть дёныги за товáр сатылған товардан ақша өндидири́ү.

ВЫРУЧКА *ж.* 1. қутқары́ү, қутылдыры́ү, кемеклеси́ү, жәрдемлеси́ү; он пошёл на ~у товáрищу ол жолдасына жәрдем керсети́гүе кетти; 2. (вырученные деньги) түскен пул, өнгөн пул, табыс; дневная ~а бир күнлик табыс.

ВЫРЫВАТЬ I *несов.* см. вырвать I.

ВЫРЫВАТЬ II *несов.* см. вырыть.

ВЫРЫВАТЬСЯ *несов.* 1. см. вырваться; 2. жулқыны́ү; он ~лся, но егб крепко держали ол жулқынып еди, бирақ оны қатты тутып турды.

ВЫРЫТЬ *сов.* 1. что (сделать углубление) қазы́ү, ойы́ү; 2. кого-что (откопать) қазып алы́ү, қазып шыгары́ү; ~ камень тас қазып шыгары́ү.

ВЫРЯДИТЬ *сов.* кого-что, во что, разг. жасандыры́ү, жасы кийиндири́ү.

ВЫРЯДИТЬСЯ *сов.* во что и без доп., разг. жасаны́ү, жасы кийини.

ВЫРЯЖАТЬ *несов.* см. вырядить.

ВЫСАДИТЬ *сов.* 1. кого-что тусири́ү, тусирип кети́ү, тусирип қалдыры́ү; ~ пассажиром пассажирлерди тусири́ү; ~ десант десант тусири́ү; 2. что (растения) көшири́ү, көширип тиги́ү, көширип еги́ү, көтерип отырғызы́ү; ~ рассаду нәлшелерди көтерип тиги́ү; 3. что, разг. (вывить) тайдыры́ү, бузы́ү; сыйдыры́ү (стекло); ~ дверь қапыны тайдыры́ү.

ВЫСАДИТЬСЯ *сов.* тусири́ү, тусирили́ү; ~ на берег жағаға келип тусири́ү.

ВЫСАДКА *ж.* 1. тусири́ү; ~ на берег жағаға тусири́ү; 2. (растений) көширип тиги́ү, көширип еги́ү; ~ цветов гуллерди көширип еги́ү.

ВЫСАДКИ *мн.* (ед. высадка ж. и высадок м.) сад., с.-х. тигилген есимликлер.

ВЫСАЖИВАТЬ несов. см. **высадить**.

ВЫСАЖИВАТЬСЯ несов. см. **высадиться**.

ВЫСАСЫВАТЬ несов. см. **высосать**.

ВЫСВЕРЛИВАТЬ несов. см. **высверлить**.

ВЫСВЕРЛІТЬ сов. что, в чём бураулап тесиү, бурғылап тесиү; ~ отвёрстие бураулап тесик тесиү.

ВЫСВОБОДИТЬ сов. 1. что, из чего босатыў, күтәрлып алыш, жаздырыў, шығарлып алыш; ~ ногу из стрёмени аякты зэцгиден шығарлып алыш; 2. что (освободить) беллип алыш, босатып алыш; ~ часть обратных средств фин. оборот қаржының бир белегин босатып алыш.

ВЫСВОБОДИТЬСЯ сов. из чего и без доп. босаныш, кутылыў, жаздырылыў, шығып кетиў; ~ из обыйтий күшагынан шығып кетиў.

ВЫСВОБОЖДАТЬ несов. см. **высвободить**.

ВЫСВОБОЖДАТЬСЯ несов. см. **высвободиться**.

ВЫСЕВ м. 1. (действие) егиў, себиў; ~ семян туым себиў; 2. егилген туымның муғдары, себилген туымның шамасы; нормы ~а себилген туымның муғдарының нормасы.

ВЫСЕВАТЬ несов. см. **высеять**.

ВЫСЕВКИ только мн. қалбірден өтпей қалтан, елегенең қалған қалдақ.

ВЫСЕИВАТЬ несов. см. **высеять**.

ВЫСЕКАТЬ несов. см. **высечь I**.

ВЫСЕЛЕНИЕ с. қошириў, шығарыў.

ВЫСЕЛИТЬ сов. кого-что қоширип жибериў, қоширип шығарыў.

ВЫСЕЛИТЬСЯ сов. қошиў, қошип шығыў, қошип кетиў.

ВЫСЕЛЯТЬ несов. см. **выселить**.

ВЫСЕЛЯТЬСЯ чесов. см. **выселиться**.

ВЫСЕЧЬ I сов. что, на чём ойыў, ойып жазыў, кесип жазыў, шабыў, кесиў; ~ надпись на мраморе мрамор тасына ойып жазыў; ◇ ~ огнь, ~ искру тастан ушқын шығарыў.

ВЫСЕЧЬ II сов. кого (выпороть) урыў, сабў, урып таслаў, сабап таслаў.

ВЫСЕЯТЬ сов. что себиў, сеүин шығыў, егиў, егин таслаў.

ВЫСИДЕТЬ сов. 1. что, до чего, разг. шықпастан отырыў, отырып қалыў; ~ до конца собрания жыйналыстың ақырына шекем шықпастан отырыў; ~ целый час бир saat удаина шықпастан отырыў; 2. кого-что (птенцов) күрүп басыў; ~ цыплайт күрүп басып шеже шығарыў.

ВЫСИДИТЬ несов. см. **высидеть**.

ВЫСИТЬСЯ несов. бийиклениў, бийикленип көриниў, бийик болып турый; вдалы ~ласы башня узакта минар бийик болып көринип турды.

ВЫСКАБЛИВАТЬ несов. см. **выскоблить**.

ВЫСКАЗАТЬ сов. что, кому пикирин айтый, айтлып бериў, сейлеп бериў, баян етиў; ~ть своё мнение өзиниц пикирип айтый бериў; ~ть предположение болжаў айтый; он ему всё ~л ол оған хәммесин баян ети.

ВЫСКАЗАТЬСЯ сов. 1. о чём и без доп. айтый, сейлеў, шығып сейлеў; ~лись два человёка еки адам пикирин айтты; ~ться по данному вопросу усы мәселе бойынша пикирин билдириў; 2. жақлап сейлеў (за кого-что-л.); қарсы сейлеў (против кого-чего-л.); ~ться за резолюцию резолюцияны жақлап сейлеў.

ВЫСКАЗЫВАНИЕ с. 1. (действие) айтый, сейлеў; 2. (мнение) айткан пикири; ~я М. Горького о языке М. Горькийдин тил ҳақында айткан пикири.

ВЫСКАЗЫВАТЬ несов. см. **высказать**.

ВЫСКАЗЫВАТЬСЯ несов. см. **высказаться**.

ВЫСКАКИВАТЬ несов. см. **выскочить**.

ВЫСКАЛЫЗЫВАТЬ несов. см. **выскользнуть**.

ВЫСКОБЛИТЬ сов. что қырып тегислеў, қырып кетириў, қырып тазалаў; ~ столды қырып тазалаў.

ВЫСКОЛЬЗНУТЬ сов. 1. жылжып түсип кетиў, сыпқанап түсип кетиў, тайып кетиў; тарелка ~ла у меня из рук тарелка мениң қолымнан жылжып түсип кетти; 2. перен. (незаметно уйти) жылт етип шығып кетиў, билдирий кетип қалыў.

ВЫСКОЧИТЬ сов. 1. секирип түсиў, секирип шығыў, атлып шығыў; ~ть из окна терезеден секирип түсиў; 2. (быстро выбежать, выехать) жууырып шығыў, гарып шығыў; ~ть из-за угла бурыштан жууырып шығыў; 3. разг. (выпасть) түсип қалыў, түсип кетиў, шығып кетиў; **вийтик** ~л из рук қолдан бурандалы шеге шығып кетти; 4. разг. (неуместно вмешаться) сууылысыў, жөнсиз араласыў, орынсыз арага түсиў; ~ть со своими замечаниями езиниц пикирлерин менен жөнсиз араласыў; 5. перен. разг. бирден пайда болыў, бирден шығып кетиў; у меня ~л чирей маган бирден шыңын шығып кетти; ◇ ~ть из головы ядтан шығып кетиў, умытылып кетиў; ~ть замуж асырып күйеүге шығыў.

ВЫСКОЧКА м. и ж. разг. шонтаңлаушы, сууылышы.

ВЫСКРЕБАТЬ несов. см. **выскрести**.

ВЫСКРЕСТИ сов. что, разг. қырып тазартыў, қырып тегислеў, қырып шығыў.

ВЫСЛАТЬ сов. 1. что (послать) жибериў, салыў; ~ деньги почтой почта әркалы ааша жибериў; 2. кого-что аударып жибериў, қеширип жибериў, шетлетип жибериў, қүүрп шығыў; ~ из города қаладан қеширип жибериў.

ВЫСЛЕДИТЬ сов. кого-что излеп табыў, изине түсиў, из кесиў, аңлып журип табыў; ~ лисицу тулкани излеп табыў.

ВЫСЛЁЖИВАТЬ несов. см. **выследить**.

ВЫСЛУГА ж.: за ~у лет көп жыллар хымет еткени ушын.

ВЫСЛУЖИВАТЬ несов. см. **выслужить**.

ВЫСЛУЖИВАТЬСЯ несов. см. **выслужиться**.

ВЫСЛУЖИТЬ сов. 1. разг. (прослужить) хымет етип шығыў, хымет етип болыў; ~ двадцать лет жигирма жыл хымет

етип шығыў; 2. что (заслужить) мұнәсип болыў, ылайық болыў; ~ пәнсию пенсия алыша ылайық болыў.

ВЫСЛУЖИТЬСЯ сов. перед кем-чем, разг. жалбарыныў, жагыныў, жағымпазлык етий.

ВЫСЛУШАТЬ сов. кого-что 1. (пролушать до конца) тыңлаў, ақырына шекем тыңлаў, кулақ салыў; 2. мед. тыңлаў, тыңлаш анықлаў, тыңлаш кериў; ~ лёгкие у больного кеселдиң өкпесин тыңлаш кериў.

ВЫСЛУШИВАТЬ несов. см. **выслушать**.

ВЫСМАТРИВАТЬ несов. 1. см. **высматреть**; 2. разг. (выглядывать откуда-л.) аңлыў; 3. кого-что (подкарауливать) аңлып қарыў, аңлып билиў, аңлып керип билиў.

ВЫСМЕИВАТЬ несов. см. **высмеять**.

ВЫСМЕЯТЬ сов. кого-что күлиў, масқаралаў, масқаралап таслаў, мазақлап күлиў.

ВЫСМОРКАТЬ сов. что: ~ нос сұнгиреп таслаў.

ВЫСМОРКАТЬСЯ сов. сұнгиреп таслаў.

ВЫСМОТРЕТЬ сов. 1. что (всё разглядеть) керип шығыў, берин таңлаш шығыў; ~ все подробности барлық майды-шүдесине дейин керип шығыў; 2. кого-что (найти) қарап табыў; ~ в толпе знакомого көпшиликиц ишинен танысын қарап табыў; 3. кого-что (заметить, выследить) аңлып керип алыў, аңлып керип билиў; ~ расположение сил противника душманың жайғасқаның аңлып керип билиў.

ВЫСОВЫВАТЬ несов. см. **высунуть**.

ВЫСОВЫВАТЬСЯ несов. см. **высунуться**.

ВЫСОКИЙ прил. 1. бийик, жоқары, белент; узын; ~ое дерево узын ағаш, бийик ағаш; ~ий человек узын адам; ~ий дом бийик жай; ~ая местность белент жер; 2. (большой, значительный) жоқары; ~ое давление жоқары басым; ~ое напряжение эл. жоқары напряжение; ~ая заработная плата жоқары хызмет хақы; ~ий урожай жоқары зүрәт; ~ие цены жоқары баҳа; 3. (отличный) жоқары, сапалы, жүде жақсы; артықмаш; ~ое мастерство артықмаш шеберлик; ~ая оценка жоқары баҳа алыў; 4. (погодный) хүрметли, қыдирли, жоқары; ~ая награда жоқары награда; ~ое звание хүрметли атақ; ~ое положение жоқары хызмет орын; 5. перен. (возвышенный) көтерицкили, жоқары; ~ие стремление жоқары умтылыштар; 6. (изысканный, торжественный — о языке и т. п.) жоқары; ~ий стиль жоқары стиль; 7. (о звуках, голосе и т. п.) жицишке, жоқары, белент; ~ая нота белент нота; ◇ ~ий люб кең маңлай, жазық маңлай; ~ая грудь көтерицки кекирек; быть ~ого мнения о ком-чём-либо; жудэ жақсы пикирде болыў.

ВЫСОКО, ВЫСОКО 1. нареч. жоқары, бийик, белент; 2. в знач. сказ. бийик, белент; окна от земли ~ эйнек жерден бийикте түр.

ВЫСОКО қоспа сезлердиң тәмендеги мәнилерди билдируғын биринши болеги: 1) *«жүз да, оғада, дым»*, мыс.: высокоавто-

ритетный оғада абройлы; 2) *«бийик, жоқары, белент, узын»*, мыс.: высокостройный узын түтели; 3) Россияда ҳәм буржуазиялық мамлекетлерде жоқары хызметтеги адамларды атаў, мыс.: высокопревосходительство уллы дәрежели.

ВЫСОКОВОЛЫНЫЙ прил. эл. жоқары волтылы.

ВЫСОКОГОРНЫЙ прил. бийик таулы, бийик таулардағы; ~е пастбища бийик таулардағы жайлайлар.

ВЫСОКОДОХОДНЫЙ прил. мол табысльы, жоқары доходлы.

ВЫСОКОИДЕЙНЫЙ прил. жоқары идеялы; ~ое художественное произведение жоқары идеялы көркем шығарма.

ВЫСОКОКАЧЕСТВЕННЫЙ прил. жоқары сапалы; ~ая продукция жоқары сапалы өним.

ВЫСОКОКАВАЛИФИЦИРОВАННЫЙ прил. жоқары квалификациялы; ~е кадры жоқары квалификациялы кадрлар.

ВЫСОКОМЕРИЕ с. менменлик, тәкаббирлик.

ВЫСОКОМЕРНЫЙ прил. менмен, тәкаббир.

ВЫСОКОМЕХАНИЗИРОВАННЫЙ прил. жоқары механизацияланган.

ВЫСОКООБРАЗОВАННЫЙ прил. терең мағлұмлаты, ҳәр тәреплеме билимли; ~ человек ҳәр тәреплеме билимли адам.

ВЫСОКООПЛАЧИВАЕМЫЙ прил. жоқары хақы төленетуғын; ~ труд жоқары хақы төленетуғын мийнет.

ВЫСОКОПАРНО нареч. лап урып, аса көтерицкили етип; говорить ~ лап урып сейлеу.

ВЫСОКОПАРНЫЙ прил. лап урып айтылған, аса көтерицкили; ~ая речь лап урып айтылған сез.

ВЫСОКОПОСТАВЛЕННЫЙ прил. үлкен хызметтеги, жоқары орындағы; ~ое лицо үлкен хызметтеги адам.

ВЫСОКОПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВО с. уллы дәрежели.

ВЫСОКОПРОДУКТИВНЫЙ прил. жоқары өнимли; ~ое животноводство жоқары өнимли мал-шаруашылығы.

ВЫСОКОПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЙ прил. жоқары өндіримли, артықмаш испел шығарылышы; ~ая работа жоқары өндіримли жумыс.

ВЫСОКОРАЗВИТЫЙ прил. жоқары рауажланған; ~ая промышленность жоқары рауажланған санаат.

ВЫСОКОСОРТНЫЙ прил. жоқары сортлы; ~е семена жоқары сортлы туқымлар.

ВЫСОКОТАЛАНТЛИВЫЙ прил. жоқары талантлы, аса талантлы.

ВЫСОКОТОВАРНЫЙ прил. жоқары товарлы; ~ое хозяйство жоқары товарлы хожалық.

ВЫСОКОУВАЖАЕМЫЙ прил. (обычно в обращении) жоқары хүрметли.

ВЫСОКОУДОЙНЫЙ прил. сүтли, көп сүт беретуғын; ~ая коровы көп сүт беретуғын сыйыр.

ВЫСОКОУРОЖАЙНЫЙ прил. жоқары

өнимли, жоқары зұраәтли, жоқары хасыллы; ~е сортá шішеницы байдайдын жоқары зұраәтли сортлары.

ВЫСОКОХУДОЖЕСТВЕННЫЙ прил. жоқары көркемли.

ВЫСОКОЦЕННЫЙ прил. жоқары баҳалы, қымбат баҳалы.

ВЫСОКОЧАСТОТНЫЙ прил. эл. жоқарғы частоталы.

ВЫСОСАТЬ сов. что, из чего сорып алыў, сорып шығарыў; ◇ ~ из пальца жоқ жерден шығарыў, ядтан шығарыў.

ВЫСОТА ж. 1. (вышина) бийиклик, белентлик; ~ота дôма жайдын бийиклиги; подняться на большую ~оту адсүир жоқары көтерилиу; набрать ~оту ав. жоқары көтерилиу; 2. тебе, бийиклик; горные ~быты таулердың тебеси; занять ~оту бийиклики ийелеў; 3. (величина) жоқарылық; ~ота давления басымның жоқарылығы; 4. мат. бийиклик; ~ота треугольника үш мүшешликтин бийиклиги; ◇ командачная ~ота воен. командалық төбешик; оказаться на ~оте ең жоқарғы талаптарға ылайық болыў, ең жоқарғы талаптарды қанаатланырыў.

ВЫСОТНИК м. бийиклек ислеўши, бийик күркесларда ислеўши.

ВЫСОТНЫЙ прил. 1. жоқары, бийик, белент, бийиклекти; ~ дом бийик жай; 2. ав. үлкен бийиклекти; ~ полёт үлкен бийиклекти ушыў.

ВЫСОХНУТЬ сов. 1. (стать сухим) кебиў, кеўип қалыў, кеўип кетиў; күурал қалыў; белье ~ло жууылган кирлер кеўип қалды; 2. солып қалыў, күурал қалыў; цветы ~ли гүллөр солып қалды; 3. перен. разг. (сильно исхудать) азып кетиў, кор болыў.

ВЫСОХШИЙ 1. прич. от **высохнуть**; 2. прил. (потерявший влажность) күурал, кепкен; ~ая земля кепкен жер; 3. прил. (увядший) солыған, күурал; ~ий лист солыған жапырақ; 4. прил. перен. разг. (сильно исхудавший) азып кеткен, кор болған.

ВЫСОЧЕСТВО с. жоқары мәртебели.

ВЫСПАТЬСЯ сов. үйқысы қаныў, үйықлад алыў, үйқыны қандырыў.

ВЫСПРАШИВАТЬ несов. см. **выспросить**.

ВЫСПРОСИТЬ сов. что, у кого, разг. сорап билиў, сорастырып билип алыў.

ВЫСТАВИТЬ сов. 1. что (поставить наружу) сыртқа шығарып қойыў, шығарып қойыў, көрсетил қойыў; ~ цветы на воздух гүллери ҳаўға шығарып қойыў; ~ шкаф в коридор шкафты дәлизге шығарып қойыў; 2. что (вынуть) шығарып қойыў, алып қойыў; ~ рамы рамаларды алып қойыў; 3. что (выдвинуть вперед) алға шығарыў, алға қойыў; ~ нәгуя аяғын алға қойыў; 4. кого-что усыныў, усыныс етиў; көрсетиў; ~ кандидатура кандидатурасын көрсетиў; ~ требования талаптар усыныў; ~ доказательства дәлиллер көрсетиў; 5. кого-что (охрану и т. п.) қойыў, қойып шығыў; ~ часовых сақшыларды қойып шығыў; 6. кого-что (поместить для обозрения) көриў ушын қойыў; ~

картины художника сүүретшиниң сүйретлерин көриў ушын қойыў; 7. кого-что, разг. (представить) көрсетиў; ~ в смешном виде масқаралап көрсетиў; 8. что (проставить) қойып шығыў; ~ отмечки баҳаларын қойып шығыў, баҳа қойыў; 9. кого-что, перен. разг. (выгнать) қуүып шығыў.

ВЫСТАВИТЬСЯ сов. разг. созылып шығыў.

ВЫСТАВКА ж. 1. (действие) шығарып қойыў, көрсетип қойыў; 2. көргизбе; сельскохозяйственная ~ аўыл хожалык көргизбеси; ~ картин сүүретлер көргизбеси.

ВЫСТАВЛЕНИЕ с. усыныў, көрсетиў; ~ кандидата кандидатты көрсетиў.

ВЫСТАВЛЯТЬ несов. см. **выставить**.

ВЫСТАВЛЯТЬСЯ несов. см. **выставиться**.

ВЫСТАВНОЙ прил. алмалы-салмалы, алынып салынатуғын; ~ые рамы алынып салынатуғын рамалар.

ВЫСТАВОЧНЫЙ прил. көргизбе...; ~ зал көргизбе залы.

ВЫСТАВИВАТЬ несов. см. **выстоять**.

ВЫСТАВЛЯВАТЬСЯ несов. см. **выстояться**.

ВЫСТЕГАТЬ I сов. что (простегать) сырый, сырый тигиў; ~ одейло көрпе сырый.

ВЫСТЕГАТЬ II сов. кого-что, прост. (высече) сабаў, қамышылаў, урыў.

ВЫСТЕГИВАТЬ несов. см. **выстегать** I.

ВЫСТИЛАТЬ несов. см. **выстлать**.

ВЫСТИРТЬ сов. что жууыў, жууып тазартыў, жууып қойыў; ~ белье кир жууыў.

ВЫСТЛАТЬ сов. что төсеп шығыў, жаңып шығыў; ~ пол изразцами полды изразец пинен төсеп шығыў.

ВЫСТОЯТЬ сов. 1. что и без доп. (простоять на ногах) турыў; ~ять несколько часов на дорбэ жеңде жолда бир неше саат турыў; 2. бир қалпинде турыў, куламай турыў; этот дом ~ит еще много лет был жай еле көп жыл куламай туралад; 3. против кого-что, перен. (выдержать) берк болыў, тетепки бериў, шыдан турыў, шыдам бериў; ~ять против врага душпанга карсы шыдан турыў.

ВЫСТОЯТЬСЯ сов. 1. (приобрести какие-л. качества) күшине келиў, көп турып күшли болыў; винб ~лось вино көп турып күшли болған; 2. (отдохнуть — о лошади) сүүшүў, дем алыў.

ВЫСТРАГИВАТЬ несов. см. **выстрогать**.

ВЫСТРАДАТЬСЯ сов. 1. (испытать много горя) көп азап шегиў, қыйыншылық көриў; он много ~л в жизни ол турмыста көп қыйыншылық көрди; 2. что (достигнуть страданий) азап шегип жетисиў, қыйыналып жетисиў; она ~ла свое счастье ол ез баҳытына қыйналып жетисти.

ВЫСТРАИВАТЬ несов. см. **выстроить**.

ВЫСТРАИВАТЬСЯ несов. см. **выстроиться**.

ВЫСТРЕЛ м. 1. атылыў, атыў; ружейный — мылтықтың атылыў; произвести ~ атыў; 2. (звук) атқа дауыс, атылған дауыс; разда́лся~атылған дауысы еситилди;

◊ на ~ мылтықтың оғы жететуғын жерге; узакқа.

ВЫСТРЕЛИТЬ сов. в кого-что, из чего и без доп. атыў, атып жибериў, атып салыў.

ВЫСТРИГАТЬ несов. см. **выстрич**.

ВЫСТРИЧ сов. что қырқыў, қырқып таслаў.

ВЫСТРОГАТЬ сов. что жонып тегислеў, қырып тегислеў, жонып ислеп шыныў.

ВЫСТРОИТЬ сов. 1. что (построить) құрыў, құрып шығыў, құрып болыў, салып болыў; ~ театр театрды салып болыў; 2. кого-что (поставить в строй) сапқа дүзиў, қатарластырыў, қатарға дүзиў; ~ бойцов в один шеренгу жаўынгерлерди бир қатарға дүзиў.

ВЫСТРОИТЬСЯ сов. сапқа дүзилип турый, қатарға дизилиў, қатарға турый.

ВЫСТУКАТЬ сов. разг. 1. что (передать условными спуками) қағып билдириў, қағып сездириў, тықылдатып молимлеў; 2. кого-что, мед. қағып кериў, урып тыңлап кериў.

ВЫСТУКИВАТЬ несов. см. **выстукать**.

ВЫСТУП м. шығып турған жер, дүңкійип турған жер; ~ стены дийўалдың шығып турған жери.

ВЫСТУПАТЬ несов. 1. см. **выйти**; 2. (выдаваться вперёд) илгері шығып турый, дүңкійип шығыў; часть стены ~ет вперёд дийўалдың бир белеги дүңкійип шығып тур; 3. (ходит в важной поступью) кербазланып журиў, үлкенсинип журиў.

ВЫСТУПИТЬ сов. 1. (выйти) шығыў, шығып кетиў, алға шығыў, шығып турый; он ~л вперёд ол алға шықты; 2. (публично) шығыў, шығып сейлеў; шығып ойнаў (об артистах); жақлап шығыў (в суде); жазып шығыў (в печати); ~ть с докладом шығып доклад етиў; ~ть на собрании жыналыста шығып сейлеў; ~ть с предложением усыныс етип шығып сейлеў; ~ть на сцене сақнада ойнаў; ~ть в защиту друга достын жақлап шығыў; ~ть в качестве кого-л. биреудиң атынан шығып сейлеў; ~ть в печати баспа сез бетинде жазып шығыў; 3. (отправиться) шығыў, шығып кетиў, рауана болыў, журип кетиў; ~ть в поход атланыска шығыў; 4. шығып кетиў, тасып кетиў; река ~ла из берегов дарья жағасынан тасып шығып кетти; 5. (проступить) шығыў, пайда болыў; пот ~л на лбу маңлайынан тер шықты; слёзы ~ли на глазах көзлериңен жас шықты.

ВЫСТУПЛЕНИЕ с. I. (отправление) жолға шығыў, журип кетиў; ~е войск в поход эскерлердиң атланыска шығысы; получен приказ о ~и журип кетиў ҳақында буйрық альянды; 2. шығыў, журип кетиў, хәрекет; революционные ~я революциялық ҳәрекетлер; 3. (публичное) шығыў, шығып сейлеў; шығып ойнаў (артисты); жақлап шығыў (в суде); жазып шығыў (в печати); ~е с докладом доклад ислеп шығыў.

ВЫСУНУТЬ сов. что шығарыў, созыў; ~ голову из окна терезеден басын шығарыў; ◊ нельзя носу ~ (из дома) кешеге

шығып болмайды, кешеде кериниүге болмайды.

ВЫСУНУТЬСЯ сов. из чего созылып қараў, мойнын созып қараў; ~ из окна терезеден басын шагарыў, эйнектен мойнын созып қараў.

ВЫСУШИВАТЬ несов. см. **высушить**.

ВЫСУШИВАТЬСЯ несов. см. **высушиться**.

ВЫСУШИТЬ сов. 1. что (сделать сухим) кептирип қойыў, қуұратып таслаў, қақлап таслаў; ~ть белье жуұылған кирди кептирип қойыў; 2. кого-что, перен. разг. аздырып жибериў, жүдегип жибериў; болезнь ~ла ребёнка кесел баланы аздырып жиберди.

ВЫСУШИТЬСЯ сов. кептириниў, курғаныў, қуұратылыў, қақланыў.

ВЫСЧИТАТЬ сов. что 1. (подсчитать, вычислить) есаплат шығарыў, есаплат билүй; ~ съмму расхбодов шығынлардың жөмін есаплат шығарыў; 2. (удержать, вычесть) туып қалыў, услап қалыў; ~ из зарплаты десяты рублей айлықтан он сом услап қалыў.

ВЫСЧИТЫВАТЬ несов. см. **высчитать**.

ВЫСШИЙ прил. 1. превосх. ст. от прил. высокий ең жоқары, ең жоқары, ең бийик; ~ая награда ең жоқары награда; ~ий сорт ең жоқары сорт; 2. (главный, руководящий) жоқары; ~ая судебная инстанция жоқары суд инстанция; ~ее команование жоқары командование; 3. жоқары; фигуры ~его пилотажа жоқары пилотаж фигурализмы; 4. жоқары; ~ее учёбное заведение жоқары оқыу орны; ~ая школа жоқары мектеп; ~ая математика жоқары математика; ◊ в ~ей степени жудә, жүдә ҳәм.

ВЫСЫЛАТЬ несов. см. **выслать**.

ВЫСЫЛКА ж. 1. (действие) жибериў, салыў; 2. (ссылка) сургин, сургинге жибериў, жер аударып жибериў.

ВЫСЫПАТЬ сов. 1. что, из чего тегиў, босатыў; ~ть муку из мешка қалтадан унды тегиў; 2. (появиться на коже) шығыў, пайда болыў; на рукам ~ла сырь қолларда эспи пайда болды; 3. перен. разг. (выйти во множестве) топарласып шығыў; үймелесип шығыў; народ ~л на улицу халық көшеге топарласып шықты.

ВЫСЫПАТЬ несов. см. **высыпать**.

ВЫСЫПАТЬСЯ сов. тегилиў, босатылыў.

ВЫСЫПАТЬСЯ I несов. см. **высыпаться**.

ВЫСЫПАТЬСЯ II несов. уйқысы қана бериў.

ВЫСЫХАТЬ несов. см. **высохнуть**.

ВЫСЬ ж. шексиз жоқары, шың аспаи, бийниклик, асқар; недосягаемая ~ жете алмасуғын шың аспан.

ВЫТАЛКИВАТЬ несов. см. **выйтолкать и вытолкнуть**.

ВЫТАПЛИВАТЬ I несов. см. **выйтопить I**.

ВЫТАПЛИВАТЬ II несов. см. **выйтопить II**.

ВЫТАПЛИВАТЬСЯ I несов. см. **выйтопиться I**.

ВЫТАПЛИВАТЬСЯ II несов. см. **выйтопиться II**.

ВЫТАПЫВАТЬ несов. см. **выйтоптать**.

ВЫТАРАЩИВАТЬ несов. см. вытаращить.

ВЫТАРАЩИТЬ сов. что, разг.: ~ глаза кезин алартып жибериү, кезин адыйрайтып жибериү.

ВЫТАСКИВАТЬ несов. см. вытащить.

ВЫТАЧИВАТЬ несов. см. выточить.

ВЫТАЩИТЬ сов. 1. кого-что шыгарыў, сүреп шыгарыў, алыў, сүүрып алыў, тартып шыгарыў; ~ что-л. из-под стола стольцы астынан бир нэрсе шыгарыў; ~ ложку на берег қайыты жағаға сүреп шыгарыў; ~ мешок из амбара хамбардан қапшыты шыгарыў; 2. что сүүрып алыў; ~ зуб тикинди сүүрып алыў; 3. что, из чего сүүрып алыў; ~ нож из ножен пышакты қынынан сүүрып алыў; 4. что, разг. (украсть, похитить) урлап алыў, урлап кетиў; 5. кого-что (заставить пойти) мәжбурлап алыш барыў, зорлап алыш барыў; ~ төвәриша в театр жолдасын театрга зорлап алыш барыў.

ВЫТВЕРДИТЬ сов. что, разг. тәккарлап үренип алыў, ядлап алыў; ~ заданный урок тапсырылған сабакты тәккарлап үренип алыў.

ВЫТВОРИТЬ сов. см. вытворять.

ВЫТВОРЯТЬ несов. что, разг. тентеклик етиў, булдириў.

ВЫТЕКАТЬ несов. 1. см. вытече; 2. из чего (брать начало) басланыў, алыў, ағып шығыў; эта река ~ет из озера бул дәрәя келден ағады; 3. перен. (являться следствием) келип шығыў; из этого ~ет, что... бүннан... келип шығады.

ВЫТЕРЕТЬ сов. 1. кого-что сүртиў, сүртп шығыў, сүртп кептириў, сүртп таслаў; ~ руки колмалырып сүртиў; ~ пыль шанды сүртп шығыў; 2. что, разг. (износить) тозыў, ысылып төздөрыў, қырылыў, қырылып тозыў, түгін кетириў; ~ ложки на пиджаке пиджактың шығанатын төздөрыў.

ВЫТЕРПЕТЬСЯ сов. 1. (вытереть себя) сүртниү; 2. разг. (износиться) тозыў, искыланып тозыў, қырылыў, түги қырылыў; көвөр ~ся гилемниң түги қырылып болды.

ВЫТЕРПЕТЬ сов. 1. что (перенести) шыдаў, шыдам бериў, бастан кешириў; ~ть боль аўырыуга шыдам бериў; 2. разг. (одержаться, удержаться) тута билиў; я не ~л и сказаў ему об этом мен езимди тута алмадым да оған бул тууралы айтып салдым.

ВЫТЕСНЁНИЕ с. орын басыў, орнына келиў; ~ пәра электричеством пуудың орнына электр күйатының келиў.

ВЫТЕСНИТЬ сов. 1. кого-что қысып шыгарыў, қысыў, қуўып шыгарыў, оңыстырмаў; ~ть кого-л. из толпы бирейди көпшиликтин арасынан қысып шыгарыў; ~ть неприятеля из города душпанды қалдан қуўып шыгарыў; 2. что, чем (зменить собою) орнына келиў, орнына басыў, новая техника ~ла старую жаңа техника гене техниканың орнына келди.

ВЫТЕСНЯТЬ несов. см. вытеснить.

ВЫТЕЧЬ сов. из чего и без доп. ағыў, ағып шығыў, ағып питиў, ағып кетиў, тегиў; водá ~кла из бочки суў бочкадан ағып кетти; ◇ глаз ~к көз ағып түсти.

ВЫТИРАТЬ несов. см. вытереть.

ВЫТИРАТЬСЯ несов. см. вытереться.

ВЫТКАТЬ сов. 1. что (сократить) тоқыў, тоқып шығыў; 2. что, на чём нағыс салыў, кесте салыў; ~ узбр на скательти дастурканиң жүзине нағыс салыў.

ВЫТОЛКНУТЬ сов. см. вытолкнуть.

ВЫТОЛКНУТЬ сов. кого-что итерип шыгарыў, итерип шыгарып жибериў; ~ кого-л. из комнаты бирейди өжиреден итерип шыгарып жибериў.

ВЫТОПИТЬ I сов. что жағып ысытыў, от жағып қыздырыў; ~ печь печке от жағып қыздырыў.

ВЫТОПИТЬ II сов. что еритиў; ~ салот майды еритиў.

ВЫТОПИТЬСЯ I сов. (истопиться) жағып ысытылыў, от жағып қыздырылыў.

ВЫТОПИТЬСЯ II сов. (о сале и т. п.) еритилүү.

ВЫТОПТАТЬ сов. что басқылаў, басқылап таслаў; ~ посёвы егинди басқылап таслаў.

ВЫТОРГОВАТЬ сов. что, разг. саудаласып баҳасын кемитиў, саудаласып арзаплатыў.

ВЫТОРГОВЫВАТЬ несов. см. выторговать.

ВЫТОЧЕННЫЙ прил.: словно ~ колдан ислегендей, колдан соққандай.

ВЫТОЧИТЬ сов. что қырғылаў, жоныў, қырғылап ислеў, қырғылап шығыў.

ВЫТРАВИТЬ сов. 1. что кетириў, жоқ етиў; ~ пятына дагалларды кетириў; 2. кого-что уйландырып жоқ етиў, захэрлендирип жоқ қылыў; ~ мышэй тышқанларды захэрлендирип жоқ қылыў; 3. что, на чём (сделать надпись, рисунок) ойып сүрет салып, ойып нағыс салыў; 4. что (произвести потраву) набыт қылыў; ~ посёвы егинлерди набыт қылыў; 5. кого, охот. (выгнать) қуўып шығыў, қуўып шығарыў; ~ зверя из лесу ҳайуанды тогайдан қуўып шығарыў; ~ из памяти есть қалдырмаў.

ВЫТРАВЛИВАТЬ несов. см. вытравить.

ВЫТРАВЛЯТЬ несов. см. вытравить.

ВЫТРЕБОВАТЬ сов. 1. что (получить по требованию) талап етип алыш, талап етип алдырыў; ~ нужные документы керек документлерди талап етип алдырыў; 2. кого-что шақыртп алдырыў, шақыртүп ~ свидетеля в суд гүүаны судка шақыртып алдырыў.

ВЫТРЕЗВИТЕЛЬ м. айықтырыў орны, мәслик тарқатыў орны.

ВЫТРЕЗВИТЬ сов. кого айықтырыў, мәслигин тарқатыў.

ВЫТРЕЗВИТЬСЯ сов. айығып кетиў, мәслиги тарқалыў.

ВЫТРЕЗВЛЁНИЕ с. айығыў, мәслиги тарқаў.

ВЫТРЕЗВЛЯТЬ несов. см. вытрезвить.

ВЫТРЕЗВЛЯТЬСЯ несов. см. вытрезвиться.

ВЫТРЯСАТЬ несов. см. **вытрясти**.

ВЫТРЯСТИ сов. 1. что, из чего силкин таслау, қағып таслау, қағып тусириу, силкин шығарыу; ~ мұку из мешкә унды қапташ қағып тусириу; 2. что силкин шаңын кетириу, қағып шаңын кетириу; ~ көрү гилемлердиң қағып шаңын кетириу.

ВЫТРЯХИВАТЬ несов. см. **выйтихнуть**.

ВЫТРЯХНУТЬ сов. что силкин, қағып таслау, қағып тусириу.

ВЫТЬ несов. 1. (о животных) улыу; шакалы вбоят шағаллар улыды; 2. перен. хүүлеу, ысқырыу, гүйилдеу; в трубе вбёт ветер морыда самал хүүледи; 3. перен. прост. (плакать в голос) өкирип жылау, болап жылау.

ВЫТЯГИВАТЬ несов. см. **выйтинуть 1—4.**

ВЫТЯГИВАТЬСЯ несов. см. **выйтинуться**.

ВЫТЯЖКА ж. 1. (действие) созыу, тартыу; ~ газа газды тартыу; 2. хим. сынынды (органикалық тканылардан алынатын зат).

ВЫТЯЖНОЙ прил. тартатуғын, созатуғын; ~ая трубы тартатуғын труба.

ВЫТЯНУТЫЙ 1. прич. от **выйтинуть**; 2. прил. созған.

ВЫТЯНУТЬ сов. 1. что (растянуты) тартып созыу, тартып шығарыу, сүүрып алыу, кери, тартыу; ~уть прополоку сымды тартып шығарыу; 2. что (растягнуть, протянуть) созып жибериу; ~уть нёги аяғын созып жибериу; 3. что, разг. (удалить тягой) сүүрып тартыу; весь дым ~уло барлық түтінди сүүрып тартып кетти; 4. что (есосаты, впитып) сорып алыу, тартып алыу; **пластирь** ~ул весь гной пластырь барлық ирици тартып алды; 5. перен. разг. (вытерпеть, выжиты) шыдам беріү, шыдау; он доляго не ~ет ол көпке шыдамас; ♦ ~уть всю дүшү жанаңы тийшү, азап беріү; ~уть лашадь кнутом атты қамши менен урыү.

ВЫТЯНУТЬСЯ сов. 1. (выпрямиться) тик түрүү, созылып жатыу; ~ться на постели тесекте созылып жатыу; 2. (растянуться) керилүү, созылыу, тартылыу; материя ~ласа шыт гезлеме созылып кетти; 3. разг. (вырасти) өсип кетиүү; мальчик за лето ~лся бала бир жаздың ишинде өсип кетти; 4. (по одной линии) созылып кетиүү, дилинг түрүү; по берегу ~лись колхозные дома жаға бойлап колхоздың жайлары созылып кеткен еди; ♦ лицо у него ~лось оның жүзи таң қалғандай болды, оның жүзи хайран қалғандай болды.

ВЫУДИТЬ сов. 1. что (выловить удочкой) қармақ пепен тутыу, қармақ пепен устау; 2. что, у кого, перен. разг. (выманить) ешлеп тусирип алыу, алдап қолға тусириу.

ВЫУЖИВАТЬ несов. см. **выудить**.

ВЫУТЮЖИТЬ сов. что үтиклеп шығыу; ~ броқи шалбарды үтиклеп шығыу.

ВЫУЧЕНИЙ м. разг. шәкирт; он ~ физиолога Павлова ол физиолог Павловдың шәкирти.

ВЫУЧЕНИЦА женск. от **выученик**.

ВЫУЧИВАТЬ несов. см. **выучить**.

ВЫУЧИВАТЬСЯ несов. см. **выучиться**.

ВЫУЧИТЬ сов. 1. что (запомнить, усвоить) оқып билип алыу, ядлап алыу, үйренип алыу; ~ стихотворение қосықты ядлап алыу; ~ уроки сабакты үйренип алыу; 2. кого-что, чему или с неопр. үре-ти; ~ ремеслу энерге үйретиу.

ВЫУЧИТЬСЯ сов. 1. чему или с неопр. үйренип алыу, үйрениү оқып билип алыу, әдетлениү; ~иться писать жазыуды үйренип алыу; ~иться играть в шахматы шахматы ойнауды үйрениү; 2. (закончить обучение) оқыуды питкерип шығыу; я ~усь и бүду инженером мен оқыуды питкергенен соц. инженер боламан.

ВЫУЧКА ж. разг. 1. (действие) үрениү, шәкирт болыу; пройти ~у шәкирт болыуды етиү; 2. (умение) алған билим, үйрекен өнер, усталық; хорошая ~а жақсы үйрентен өнер.

ВЫХАЖИВАТЬ I несов. см. **выйтиходить I**.

ВЫХАЖИВАТЬ II несов. см. **выйтиходить II**.

ВЫХВАТИТЬ сов. 1. кого-что (вырвать, отнять) жулып алыу, тартып алыу; ~ книгу из рук китапты қолынан жулып алыу; 2. что (извлечь, вынуть) бирден шығарып алыу, бирден суурып алыу; ~ саблю из ножен қылышты қыннынан бирден суурып алыу; 3. что, перен. дус келгенин алыу, үзип алыу, жулып алыу; ~ цитату из текста текстен цитатан жулып алыу.

ВЫХВАТИВАТЬ несов. см. **выйхватить**.

ВЫХЛОПАТЬВАТЬ несов. см. **выхлопатить**.

ВЫХЛОПОТАТЬ сов. что сорал алып бериү, қуүыныү, сораныү; ~ разрешение на что-л. бир көрсеге рухсат сорал алып бериү.

ВЫХОД м. 1. шығыу; ~ на работу жумсақ шығыу; ~ книги в свет китаптың жарыққа шығыу; ~ в отставку отставкаға шығыу; ~ актёра на сцену актердин сақнага шығыу; 2. (место) шығыу орны, шығатуны жер, шығыу қапы; запасный ~ запасасты шығатуны қапы; 3. перен. қутылыу жолы, жол, ҳәмел, усыл, илаж, шара; найти ~ из трудного положения қыйын аўхалдан қутылыудын илажын табыу; 4. (количество произведенного продукта) еним, шықкан; ~ зернә с гектара ҳар гектардан алынған дәнниң өними; ♦ дать ~ гнёву ашыуын шығарыу; знать все ходы и ~ы ҳәмме нәрседен хабары болыу.

ВЫХОДЕЦ м. 1. (переселенец из другой страны) кешип келген; 2. уст. шықкан, шығысы; он ~ из крестьян дийханнан шықкан.

ВЫХОДИТЬ I сов. что и без доп., разг. (исходить) гезип шығыу, арадап шығыу.

ВЫХОДИТЬ II сов. кого-что 1. саўалтыу, бағып тәүир етиү, бағып саўалтыу; ~ большого аўырыуды бағып саўалтыу; 2. (вырастить) элпешлеп есириү, есирип жетишириү.

ВЫХОДИТЬ несов. 1. см. **выйти**; 2. (быть обращенным куда-л.) шығыу,

қарау; окна ~бдят в сад терезелер бағқа қарайды; 3. з. л. ед. ч. наст. вр. выходит в знач. вводн. сл. демек, онда, ондай болғанда, солай етил; ~бдит, что он был прав демек, оныки дұрыс болған той; вывод ~этот, ~бдит, был правилен демек, был жуўмақ дұрыс болған деген сез; ◇ это не ~бдит у меня из головы был менинг ядымнан шықпайды, был менинг ойымнан шықпайды.

ВЫХОДКА ж. тәртіпсіз қылыш, әдепсизлик, түрлайылыш; ребяческая ~ бала-лық қылыш.

ВЫХОДНІЙ прил. 1. шығатуғын; ~ай дверь шығатуғын қапы; 2. байрамда кийетуғын, жынынлыққа кийетуғын; ~бій костюм жынынлыққа кийетуғын костюм; 3. дем алыс; ~бій день дем алыс күн; 4. в знач. сущ. м. выходной (день отдыха) дем алыс күн; у меня сегодня ~бій бүгін менде дем алыс күн; 5. в знач. сущ. м. выходной и ж. выходная (тот, кто свободен) дем алыс күнли адам; ◇ ~біе пособие шығып пулы, босау пулы; ~ай роль шығып көриніү ролі; ~ые данные полиграфитаптың шығыуы ҳақындағы мағлұмалар.

ВЫХОЛАЩИВАТЬ несов. см. выхоло-стить.

ВЫХОЛЕННЫЙ 1. прич. от выхолить; 2. прил. әлпешлеп өсирилген, әлпешлеп күтілген, әлпешлеп тәрбияланған.

ВЫХОЛИТЬ сов. кого-что әлпешлеп өсириү, әлпешлеп күті, әлпешлеп тәрбиялау; ~ ребёнка баланы әлпешлеп өсириү.

ВЫХОЛОСТИТЬ сов. 1. кого пишиү; ~жербәй айғырды пишиү; 2. что, перен. негизги менисин кетириү, мениссиз етил таслау; ~ идею идеяның негизги менисин кетириү.

ВЫХУХОЛЬ ж. выхухоль (хайван хәм терици).

ВЫЦАРАПАТЬ сов. 1. что тырнап жазыу, тырнап сзызыу; ~ надишись хатты тырнап жазыу; 2. кого-что, разг. (извлечь откуда-л.) тырнап алай, жарапау, тырнап жоқ етиу; 3. кого-что, перен. разг. (с трудом достать) еплеп алай, зордан алай, зордан күткәреп алай.

ВЫЦАРАПЫВАТЬ несов. см. выцарапа-ть.

ВЫЦВЕ||СТИ сов. оқып кетиү, түсін әзгертиү, реци кетип қалып, материя ~ла на солнце гезлеме күннен оқып кетти.

ВЫЦВЕТАТЬ несов. см. выцвести.

ВЫЦЕДИТЬ сов. что 1. (вылитъ) сузип ағызыу, сузип күйүү, ағызыу, сыркып күйүү; ~ пиво из бочки бочкадан пивоны сыркып күйүү; 2. прост. (медленно выпить) астен ишиү.

ВЫЦЕЖИВАТЬ несов. см. выцедить.

ВЫЧЕКАНИВАТЬ несов. см. вычеканить.

ВЫЧЕКАНИТЬ сов. что, на чём басып шығарып, ислеп шығарып; ~ монету тәцге ислеп шығарып.

ВЫЧЁРКИВАТЬ несов. см. вычеркнуть.

ВЫЧЕРКНУТЬ сов. кого-что сзызып таслау; ~ сзызып жибериү, өширип таслау; ◇

~ из памяти умытып кетиү, ядтан шығарып таслау; ~ из своей жизни өзи ушын жоқ деп есаплау.

ВЫЧЕРПАТЬ сов. что, из чего сузип алай, сыркып алай, босатып таслау.

ВЫЧЁРПЫВАТЬ несов. см. вычерпать.

ВЫЧЕРТИТЬ сов. что сзызып алай, сзызып ислеп; ~ план чего-л. планды сзызып алай.

ВЫЧЁРЧИВАТЬ несов. см. вычерпить.

ВЫЧЕСАТЬ сов. 1. кого-что тарау. тарап айрыу, тарап болыу; ~ волосы шашты тарау; 2. что (очистить, обработать) тарап тазартыу, тарап ислеп шыныу; ~ лёин зығырды тарап тазартыу.

ВЫЧЕСТЬ сов. 1. что, из чего алай, алып таслау, кемитиү, шығарып таслау; из двадцати ~ десять жигирмадан онды алып таслау; 2. что, с кого, из чего (удержать при расчёте) услап қалыу, тузып қалыу, шегирип қалыу.

ВЫЧЁСЫВАТЬ несов. см. вычесать.

ВЫЧЕТ м. 1. (действие) услап қалыу, тузып қалыу, шегириу; произвестий ~ есаплаап услап қалыу; 2. (удержанная сумма) шегирилген ақша, услап қалынған ақша, тузылған пул; ~ составляет два рубля тузылған пул еки манат болады; ◇ за ~ом тузып қалынғаннан басқа, устал қалынғаннан басқа.

ВЫЧИСЛЕНИЕ с. 1. (действие) есаплаап шығарыу, есаплау; ~ стбомости баҳасын есаплау; 2. (результат, подсчёт) есаплаап шығарылған нөтиже.

ВЫЧИСЛИТЕЛЬНЫЙ прил. есаплау..., есаплаушы, есаплайтуғын; ~ая таблица есаплау таблицасы; ~ые машины есаплайтуғын машиналар; ~ый центр есаплау орайы.

ВЫЧИСЛИТЬ сов. что есаплау, есаплаап шығарыу; ~ плоды посёва егистии көлемин есаплаап шығарыу.

ВЫЧИСЛЯТЬ несов. см. вычислить.

ВЫЧИСТИТЬ сов. кого-что тазалау, тазалап қойыу, тазартыу; ~ сапоги етикти тазалап қойыу; ~ лошадь атты тазалау; ~ посуду ыдысты тазалау.

ВЫЧИСТИТЬСЯ сов. разг. тазартылыу, тазаланыу; ~ после дороги жол журип келгенен кейин тазаланыу.

ВЫЧИТАЕМОЕ с. мат. кемитиүни, алынышы.

ВЫЧИТАНИЕ с. мат. алай, кемитиү, шегириү; знак ~я алай белгиси; производстви ~е алып тастау.

ВЫЧИТАТЬ сов. что 1. разг. (читая узнат) оқып билиү; 2. (выправить) оқып дүзетиү; ~ гранки гранкаларды оқып дүзетиү.

ВЫЧИТАТЬ несов. см. вычесть.

ВЫЧИТКА ж. оқып дүзетиү, оқып дүзетип шығыу; ~ рүкописи қол жазбаны оқып дүзетиү.

ВЫЧИТЬВАТЬ несов. см. вычитать.

ВЫЧИЩАТЬ несов. см. вычистить.

ВЫЧИЩАТЬСЯ несов. см. вычиститься.

ВЫЧУРНО нареч. аса эшкейлеп, бир түрли етил; ~ говорить аса эшкейлеп сөйлеү.

ВЫЧУРНОСТЬ ж. аса әшекөйлилик, бир түрлилик; ~ язықа тилдиң бир түрлилги.

ВЫЧУРНЫЙ прил. аса әшекөйли, бир түрли; ~ стиль бир түрли стиль.

ВЫШАГИВАТЬ несов. разг. салмақлап адым атыў, адымлап барыў.

ВЫШВЫРИВАТЬ несов. см. **ВЫШВЫРНУТЬ**.

ВЫШВЫРНУТЬ сов. кого-что, разг.

1. (выбросить, выкинуть) ылақтырып таслаў, ылақтырып жибериў, зыңбытып жибериў; 2. перен. (выгнать) куўып жибериў, шығарып жибериў.

ВЫШЕ 1. сравнил. ст. от прил. высокий и нареч. высокобо жоқарырақ, бийигирек, белентирек; эта скамейка ~ той бул скамейка оннан бийигирек; 2. нареч. (сверх чего-л.) жоқары, бийик; дёти от пятнадцати лет и ~ бес жастагы ҳәм оннан жоқары бала-лар; 3. предлог с род. п. (сверх чего-л.) жоқары; температура ~ нуля температура нульден жоқары; 4. предлог с род. п. (сверх по течению реки) ерге қарай; ~ города Горького Горький Қасыланан ерге қарай; ♦ как говорилось ~ жоқарыда айтылғандай.

ВЫШЕ- қоспа сөзлердин «жоқарыда, бурын» деген мәнини билдиретүгін биринши балеги, мыс.: **вышесказанный** жоқарыда айтылған.

ВЫШЕИЗЛОЖЕННЫЙ прил. жоқарыда баян етілген, жоқарыда айтылған; ~е доводы жоқарыда көлтирилген дәллелер.

выйшел, вышла, вышло, вышли прош. вр. от **выйти**.

ВЫШЕСТОЯЩИЙ прил. жоқары; ~е инстанции жоқары инстанциялар.

ВЫШЕУПОМЯНУТЫЙ прил. жоқарыда ескертілген.

ВЫШИБАТЬ несов. см. **вышибить**.

ВЫШИБИТЬ сов. разг. 1. что (вышибить) урып шығарыў, урып түсириў, қағып түсириў; ~ двери қапыны урып түсириў; 2. кого-что (выгнать) куўып шығарыў, куўып шығыў, айдал шығыў.

ВЫШИВАЛЬНЫЙ прил. нағыс салатуғын, кесте тигетуғын; ~ая машина кесте тигетуғын машина.

ВЫШИВАЛЬЩИЦА ж. тигиүши хаял, кесте тигиүши хаял.

ВЫШИВАНИЕ с. 1. (действие) нағыс салыў, нағыслай, кесте тигиў; обучаться ~ю кесте тигиүге үйрениў; 2. (вышиваемая вещь) кестели зат, нағыслы зат.

ВЫШИВАТЬ несов. см. **выйти**.

ВЫШИВКА ж. 1. (действие) нағыс салыў, нағыслай, кесте тигиў; 2. кесте, нағыс; нарядная ~ көркемли кесте.

ВЫШИНДА ж. 1. (высота) бийиклик, жоқарылық, белентлик; ~бій в двадцать метров бийиклиги жигирма метр; 2. (высота) бийик аспан, дин аспан, шың аспан; орёл парайл в ~е бүркит дин аспанда ушып журуди.

ВЫШИТЫЙ 1. прич. от **выйти**; 2. прил. кестели, нағыс салынған, кестелеп тигилген; ~ая рубашка кестели көйлек.

ВЫШИТЬ сов. что нағыслай, кестелеу, кестелеп тигиў.

ВЫШИКА ж. минбар, вышка; наблюдательная ~ бақлау минбары; буровая ~ бураулау вышкасы.

ВЫШКОЛИТЬ сов. кого-что, разг. қатаң тәрбиялау, қатты тәртипке үйретиў.

ВЫШЛИФОВАТЬ сов. что жылтыр етіп тегислеу.

ВЫШЛИФОВЫВАТЬ несов. см. **вышлифовать**.

ВЫШМЫГНУТЬ сов. разг. билдирмей кетип қалып, жылт етіп шығып кетиў; ~ в открытую дверь ашып турған қапыдан жылт етіп шығып кетиў.

ВЫШТУКАТУРИВАТЬ несов. см. **выштукатурить**.

ВЫШТУКАТУРИТЬ сов. что сыбап шығыў, сыбап болыў; ~ стены дома жайдың дидүйаларын сыбап болыў.

ВЫШУТИТЬ сов. кого-что күлки етиў, далеке етиў, дегишиў.

ВЫШУЧИВАТЬ несов. см. **выйти**.

ВЫЩИПАТЬ сов. что жулып алды, жулып таслаў, жулып; ~ траву щепти жулып таслаў; ~ перья перлерди жулып алды.

ВЫЩИПЫВАТЬ несов. см. **выйти**.

ВЫЯВИТЬ сов. 1. что (проявить) көрсетиў; ~ свой способности өзиниң үкүп-лышының көрсетиў; 2. кого-что (вскрыть, обнаружить) ашып бериў, ашып көрсетиў, бетин ашыў; ~ недостатки в работе журналисты кемшиликлерди ашып көрсетиў, жумыстағы кемшиликлердин бетин ашыў.

ВЫЯВИТЬСЯ сов. көрсетилиў, билиниў, ашылыў.

ВЫЯВЛЯТЬ несов. см. **выйти**.

ВЫЯВЛЯТЬСЯ несов. см. **выйти**.

ВЫЯСНЕНИЕ с. анықлаў; ~ вопросов мәселелерди анықлаў, сауалларды анықлаў.

ВЫЯСНИТЬ сов. что, у кого анықлаў, анық етиў, тексерип билиў, шешиў.

ВЫЯСНИТЬСЯ сов. анықланыў, шешилюй, белгилі болыў; дөло ~лось ис анықланды.

ВЫЯСНЯТЬ несов. см. **выйти**.

ВЫЯСНЯТЬСЯ несов. см. **выйти**.

ВЬЕТНАМСКИЙ прил. Вьетнам..., вьетнамлы.

ВЬЕТНАМЦЫ мн. (ед. вьетнамец м., вьетнамка ж.) вьетнамлылар, вьетнамшылар (Вьетнам халқы).

выйтесь наст. вр. от **выйти**.

вью, вьёш и т. д. наст. вр. от **вить**.

ВЬЮГА ж. боран, қарлы боран, былагай боран.

ВЬЮК м. жүк, тәң.

ВЬЮН м. жылан балық; ♦ вертеться ~бом! тынбай айланыў, қозғалыў; 2) (уви-ваться около кого-л.) айналышлаў, жағыныў.

ВЬЮНОК м. шырмауық.

вьюсь, вьёшься и т. д. наст. вр. от **выйти**.

ВЬЮЧИТЬ несов. кого-что жүккелей, артыў, тәңлеў; ~ верблюда түйеге жүк артыў.

ВЬЮЧНЫЙ прил. жүккелейтуғын, ти-гейтуғын, артатуғын, жүк тасыйтуғын;

~ое седлб жук артылатуғын ер; ~ое животное жук тасыйтуғын көлік.

ВЬЮШКА ж. тартпа (морының).

ВЬЮЩИЙСЯ 1. прич. от въяться; 2. прил. ермелейши, оралып есетуғын, шырмалатуғын, шырмауық; ~еся растение шырмауық есімниклер, ермелеп есетуғын есімниклер; 3. прил. буйра..., буйраланған, шийралған; ~еся волосы буйраша.

въяет наст. вр. от въязать.

въяжется наст. вр. от въязаться.

въяжу, въяжешь и т. д. наст. вр. от въязать.

ВЪЖУЩИЙ 1. прич. от въязать; 2. прил. уретуғын, түршитиретуғын; ~ вкус түршитиретуғын дәм.

ВЪЗ м. въз (агаш).

ВЪЗАЛЬНЫЙ прил. байлау..., тоқыу..., байлайтуғын, тоқыйтуғын; ~е спицы тоқыу тебенелери.

ВЪЗАЛЬЩИК м. байлаұшы, тоқыұшы.

ВЪЗАЛЬЩИЦА женск. от възальщик.

ВЪЗАНІЕ с. 1. байлау, баулау, таңыу; 2. тоқыу; ~ чулок шұлық тоқыу.

ВЪЗАНКА ж. бир бау, бир буят; ~ров бир бау отын.

ВЪЗАНЫЙ прил. тоқылған; ~е перчатки тоқылған қолғап.

ВЪЗАНЬЕ с. тоқылған нәрсе; красивое

~ сұлый тоқылған нәрсе.

ВЪЗАТЬ несов. 1. кого-что байлау, баулау; таңыу; ~ снопы дәстелерди баулау; ~ руки кому-л. қолын таңыу; 2. что тоқыу; ~ чулок шұлық тоқыу; 3. безл. (быть въяжущим) түршитирий, үйирий; въяет во рту аўзымы үйирип тур.

ВЪЗАТЬСЯ несов. байланысыу, сойкес келиү, келисиү, ылайық болыу; егө слово

плохо въяжутся с егө делами оның сезлери ислерине сойкес келмейди; ◇ не въяжется келиспей тур, алышпай тур.

ВЪЗКА ж. 1. (связывание) байлау, баулау; ~ снопов дәстелерди баулау; 2. (крючком, спицами) тоқыу.

ВЪЗКИЙ прил. 1. (клейкий, тягучий) жабысақ, жуккыш; ~еся вещество жабысақ зат; 2. (топкий) уйма...; ~еся дно реки дерьяның уйма туби.

ВЪЗКОСТЬ ж. жабысақлық, жуккышлық; ~ глины ылайдың жабысақлығы.

ВЪЗНУТЬ несов. батыу, батып қалыу; ~ в грязь батпақда батыу.

ВЪЗЬ ж. лингв. бириктирип жазыу, ҳәріпперди қосып жазыу; арабская ~ араблардың ҳәріпперди қосып жазыу.

ВЪЛЕННЫЙ прил. қақ, қақланған, күнге кепкен, кептирилген; ~е мясо қақланған гәш, қак ет.

ВЪЛИТЬ несов. что қақлау, күнге кептириу; ~ рыбу балыкты қақлау.

ВЪЛИТЫСЯ несов. қақланыу, күнге кебиу; рыбा ~ся балық қақланып тур.

ВЪЛО нареч. хош жақпай; ~ говорить хош жақпай сөйлеу.

ВЪЛОСТЬ ж. 1. босаңлық, солып қалғанлық, гөнерип қалғанлық; ~ мышь булышы еттиң босаңлығы; 2. (отсутствие бодрости) ҳуждансызылық, кеүилсизлик.

ВЪЛНЫЙ прил. 1. солып қалған, солыған; ~ые цветы солыған гүллөр; 2. босаң, солып қалған, гөнерген; ~ая кожа гөнерген тери; 3. ҳуждансыз, кеүилсиз; ~е настроение кеүилсиз кейип.

ВЪНУТЬ несов. солыу, семиу; листья ~ жапырақлар солыйды; ◇ ушы ~ кулақда жақпайды, еситкиң келмейди.

Г

ГА с. нескл. см. гектар.

ГАБАРДИН м. габардин (жүн гезлеме).

ГАБАРДИНОВЫЙ прил. габардин...; габардининен исленген, габардининен тигилген.

ГАБАРИТ м. габарит (1. затлардың шекленген сыртқы келбети; 2. ж.-д. рельс жолынан құрылыш шегарасына дейинги аралық).

ГАВАНЬ ж. гавань (самалдан ҳәм толқыннан сақланған кемелер тоқтауға арналған орын).

ГАВКАТЬ несов. прост. үриу, шабалаңыу, арсылдау.

ГАВҚНУТЬ сов. и однокр. үрүп жибериү.

ГАГА ж. зоол. гага (арқа теңіз үйрегі).

ТАГАРА ж. зоол. гагара (кус).

ТАГАУЗСКИЙ прил. гагауз..., гагауздың; ~язық гагауз тили.

ТАГАУЗЫ мн. (ед. гагауз м., гагаузка ж.) тагаузлар (Украина ССРында, Молдавия ССРында, тағыда Болгарияда ҳәм Румынияда түркійши халық).

ТАГАЧИЙ прил. гага...; гаганың; ~ пух тага пәри, гага мамығы.

ГАД м. 1. мн. гады бақа-шаян (мыс. жылан, құрбақа ҳәм т. б.); 2. перен. бран. харамзада.

ГАДАЛКА ж. палкер ҳаял.

ГАДАНАЕС с. 1. (предсказание) пал ашыу, қумалақ салыу; ~ на картах соқтага қарап пал ашыу; 2. (предположение) болжау, шамалау, жоспарлау.

ГАДАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. (служащий для гадания) пал ашыға арналған; 2. (основанный на догадках) болжауға тийкарланған, шамалауға асасланған; гүманлы, нагұман; ~е выводы болжауға тийкарланған жуўмақлар.

ГАДАТЬ несов. 1. (предсказывать) пал ашыу, қумалақ салыу; 2. о ком-чём (строить предположения) болжау, жорыу, шамалау; он дўмат и ~л ол ойлады ҳәм шамалады.

ГАДИНА ж. разг. презр. ҳарамы, сумырай, иплас адам.

ГАДИТЬ несов. разг. 1. (о животных) ыласлау, былгау, ипласлау; 2. кому-чemu, перен. (вердить) жаманлық етиү, зыян тийгизиү, исти бузыу.

ГАДКИЙ прил. жеркенишли, харамы, жарамас, пәс; ~ человék жеркенишли адам.

ГАДКО нареч. жеркениш, харамы, жарамас; ~ на дүшө жүректе жеркениш.

ГАДЛИВОСТЬ ж. жеркенишилилік, жеркенишилилік; чўство ~и жеркенишилилік сезими.

ГАДЛИВЫЙ прил. жеркенишли; ~ое чўство жеркенишили сезим.

ГАДОСТЬ ж. разг. 1. (что-л., вызывающее отвращение) жеркенишли нәрсе; 2. (подлость) харамылық, жузи каралық; дёлать ~и харамылық етий, жузи каралық етий.

ГАДЮКА ж. 1. (ядовитая змея) зәхәрли қара жылан; 2. прост. бран. шағып сейлейтуғын адам, жузи қара.

ГАЕЧНЫЙ прил. гайка...; ~ ключ гайка ашары.

ГАЖЕ сравнил. ст. от прил. гадкий и нареч. гадко жеркенишилик, жарамасырақ, пәсирик.

гажу, гадиши и т. д. наст. вр. от гадить.

ГАЗ I м. 1. газ; углекислый ~ комир турышы газ; улұшливые газы демократиши газдар, туншықтыратуғын газдар; 2. мн. газы (в кишечнике) иштеги жел; ⚡ дать ~ тезлигин көбейтий; сабывть ~ тезлигин пәсейтий; на полном ~ү ең жоқары тезликті.

ГАЗ II м. (ткань) газ, жуқа жипек гезлеме.

ГАЗГОЛЬДЕР м. тех. газгольдер (газ сақланатуғын, жыйналатуғын құрылғас).

ГАЗЕЛЬ I ж. зоол. газель, тау ешки.

ГАЗЕЛЬ II ж. лит. газель.

ГАЗЕТА ж. газета; ежедневная ~ күнделікли газета; стения ~ дайыналы газета.

ГАЗЕТНЫЙ прил. газета..., газеталық; ~ая статья газета мақаласы.

ГАЗЕТЧИК ж. 1. разг. (сотрудник газеты) газета хыметкері, газетчик; 2. (продавец газет) газета сатышы.

ГАЗИРОВАНИЕ с. газластырыў, газлаў, газ жибериў.

ГАЗИРОВАННЫЙ 1. прич. от газировать; 2. прил. газланған; ~ая водá газланған сүү.

ГАЗИРОВАТЬ несов. что газландырыў, газлаў, газ жибериў; ~ вбоду сүуды газландырыў.

ГАЗИФИКАЦИЯ ж. тех. 1. (снабжение газом) газ бенен тәмийинлеў, газландырыў; 2. газификация, газға айландырыў, газластырыў (қатты отынды жасалма түрде газға айландырыў); ~ іаменного углі тас кемерди газификациялаў.

ГАЗИФИЦИРОВАННЫЙ 1. прич. от газифицировать; 2. прил. газластырылған.

ГАЗИФИЦИРОВАТЬ сов. и несов. что 1. газификациялаў, газ бенен тәмийинлеў, газландырыў; ~ домá жайларды газ бенен тәмийинлеў; 2. газификациялаў, газға айландырыў, газластырыў; ~ уголь кемерди газға айландырыў.

ГАЗО- коспа сөзлердің «газ, газы» деген жәнини билдиրетуғын биринши болеги, мыс.: газоснабжéние газ бенен тәмийинлеў.

ГАЗОВЩИК м. газовщик, газификация хыметкері.

ГАЗОВЫЙ I прил. 1. газ..., газ бенен; ~ое отопление газ бенен жағыў; ~ая турбина газ турбинасы; 2. газ қолланған; ~ая атака газ қолланған ҳужим.

ГАЗОВЫЙ II прил. газ..., жуқа жипектен; ~ шарф жуқа жипек шарф.

ГАЗОГЕНЕРАТОР м. тех. газогенератор (қатты ямаса сүйкі отынды жағатуғын, газға айланыратуғын аппарат).

ГАЗОЛИН м. газолин (нефть, назынан я нефтиң өзинен алынатуғын сүйкі зат).

ГАЗОМЕР м. тех. газомер, газ ешлеүиш (барлық газды ҳәм оның қанша сарып етилген көрсететуғын есбағ).

ГАЗОМЕТР м. тех. газометр (газды жыйнайтуғын, сақтайтуғын, ешлейтүгүн есбағ).

ГАЗОН м. газон (қаладағы бағларда, майданшаларда есептүгүн ушы қырқылған екелі шептер).

ГАЗОНЕПРОНИЦАЕМОСТЬ ж. газ етпейтуғының, газ еткермейтуғының, газ кирмейтуғының.

ГАЗОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ прил. газ етпейтуғын, газ еткермейтуғын, газ кирмейтуғын.

ГАЗОНОСТЬ ж. газлылық.

ГАЗОНОСНЫЙ прил. газлы.

ГАЗООБМЕН м. биохим. газ алмасы (организмиң бир газларды қабыл етий, екиншилерин сыртқа шыгарыў процесс).

ГАЗООБРАЗНЫЙ прил. газ тәризли, газ түрндеги; ~ое веществö газ тәризли зат; ~ое состояние газ түрндеги тұрысы, газ түрндеги жағдайы.

ГАЗООБРАЗОВАНИЕ с. газ жағдайна келий, газға айланыў.

ГАЗОПРОВОД м. газопровод.

ГАЗОПРОВОДНЫЙ прил. газопроводлы, газопроводлық.

ГАЗОПРОНИЦАЕМОСТЬ ж. газ ететүгүнің, газ еткеретүгүнің, газ кириүшилик.

ГАЗОПРОНИЦАЕМЫЙ прил. газ ететүгүн, газ еткеретүгүн, газ киретүгүн.

ГАЗОРАСПРЕДЕЛЕНИЕ с. газды мөлшерлеў, газ белестириў.

ГАЗОСНАБЖЕНИЕ с. газ бенен тәмийинлеў.

ГАЗОУБЕЖИШЕ с. воен. газкорған (үйлесінде сақланып үшін арналған орын).

ГАЗОХРАНИЛИЩЕ с. газхана, газ сақлагыш.

ГАЙК ж. гайка, буранда; ⚡ подкрутить ~и талапты күшетиў.

ГАЙМОРИТ м. мед. гайморит (мурынның ишиниң сүйкіттан исійү).

ГАК м. разг.: с гáком әдеүир асқан, тेүірек артып кеткен; емү лет сорок с гáком оның жасы қырықтан әдеүир асқан.

ГАЛАКТИКА ж. астр. галактика (жүлдэзердің бирлескен системасы).

ГАЛАКТИЧЕСКИЙ прил. астр. галактикалық, галактикалық.

ГАЛАНТЕРÉИННЫЙ прил. галантрея, галантреялық; ~ые товары галантреялық товарлар.

ГАЛАНТЕРЁЯ ж. собир. галантерея (*тазаңықта керекли майды затлардың жалпы аты, мыс.: айна, тарақ, сабын ҳәм т. б.*).

ГАЛАНТНОСТЬ ж. оғада сыпайлық, әллайымлық.

ГАЛАНТНЫЙ прил. оғада сыпайы, әллайым.

ГАЛДЁЖ м. разг. шаўқым, ғауға, уүшүү, бақырысына.

ГАЛДЕТЬ несов. разг. шаўқым етиүү, ғауға шығарыүү, уүшүү болыүү, бақырысыүү.

ГАЛЕРЁЯ ж. 1. галерея (*узын дализ ямас жайының алды бертиндеги балкон*); 2. галерея; картина ~ сүрөт галереясы; 3. галерея (*театрдың ең жоқарғы ярусы*).

ГАЛЕРКА ж. разг. см. галерёя 3.

ГАЛЕТА ж. галета (*көптирилген шөрек*).

ГАЛИМАТЬЯ ж. разг. мәниссиз сез, не болса сол, мылжың гап; нестій ~ю мылжың гап айтыүү, не болса соны айтыүү.

ГАЛИФЕ только мн. нескл. галифе (*шалбардың айрықша пишилген түри*).

ГАЛКА ж. узакшы.

ГАЛЛОН м. галлон (*Англияды, АҚШта сүйиқ ҳам шубырма затлардың елииши*).

ГАЛЛЮЦИНАЦИЯ ж. галлюцинация, елеслеушислик, көзге көриниүшилик.

ГАЛЛЮЦИНИРОВАТЬ несов. галлюцинациялау, елеслеү, көзге көриниү.

ГАЛОГЕН м. галоген (*химиялық элемент*).

ГАЛОГЕННЫЙ прил. галогенлик, галогенли.

ГАЛОЙД м. см. галогён.

ГАЛОП м. қос аяқлап шабыүү, қос аяғына жибериүү, шоқырақлатып шабыүү.

ГАЛОПИРОВАТЬ несов. қос аяқлап шабыүү, қос аяғына жибериүү, шоқырақлатып шабыүү.

ГАЛОПОМ нареч. 1. (*ескачы*) қос аяқлап, қос аяққа жиберип, шоқырақлап; 2. *перен.* (*очень быстро*) жүдө тез, әбден тез.

ГАЛОЧИЙ прил. узакшашы..., узакшаның.

ГАЛОШИ мн. (*ед. галоша ж.*) геүиш, галош; ~ сесть в ~у галошқа отырыүү, қолайсыз жағдайға түсүү; посадить кого-либо в ~у қолайсыз жағдайға түсүриүү.

ГАЛС м. мор. галс (*1. жемілдеме кеменниң самал менен салыстыргандагы жағдайы; 2. жемілдемеңін төмөнкү мүшешин байланытуында жүйелен жип*).

ГАЛСТУК м. галстук; ~ пионёрский ~ пионер галстуғи.

ГАЛУН м. 1. (*тесьма*) зер жийек; 2. (*нашивка*) галун (*форма кийимлерине тигилген жицинике алтын я гумис жиепк*).

ГАЛУШКИ мн. (*ед. галушка ж.*) үзбен.

ГАЛЧОНOK м. узақшаның палапалыны.

ГАЛЬВАНИЗАЦИЯ ж. физ. гальванизация (*тұрақты электр тогыны техникалық я медициналық мақсесте қолланып*).

ГАЛЬВАНИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что, физ. гальванизациялау.

ГАЛЬВАНИЧЕСКИЙ прил. физ. гальванизациялық; ~ элемент гальванизациялық элемент.

ГАЛЬВАНОМЕТР м. физ. гальванометр (*куйсиз электр токтарын елшайтуғын аспап*).

ГАЛЬВАНОПЛАСТИКА ж. тех. гальванопластика (*бир заттың формасын алғы мақсети менен оның үстине қалып етіп металл қойып*).

ГАЛЬЦА ж. жумыры тас, майды сыйқақ тас, майды думалақ тас.

ГАМ м. разг. шаўқым, улы ўагырлы, уүшүү; шум и ~ улы шаўқым.

ГАМАК м. гамак (*жатыў шыны ағашқа я бағаналарға көрін байланған аспалы тор*).

ГАМБИТ м. гамбит (*шахмат ойындаңда тезирек ұжымында етий шыны бир пияданы я бир фигураны бериүү, жегизиүү*).

ГАММА I ж. 1. муз. гамма (*сеслердиң бир сазда я көтөриқи, я төмөнлөп көлөтүүн бир ямаса бир неше оқтавадагы қатар тартиби*); мажорная ~ мажор гаммасы; 2. перен. гамма; ~ к्रасон рецлер гаммасы.

ГАММА II ж. гамма (*грек алфавитиниң шынинши ҳәрибиниң аты*); ◇ ~лучай физ. гамма нурлары.

ГАНГРЁНА ж. мед. гангреңа, өли ет (*кан айланыудың бузылысы себебинен денениң бир жериниң жансызланып*).

ГАНГРЕНӨЗНЫЙ прил. мед. гангреналы, өли етили.

ГАНГСТЕР м. гангстер (*бандит, баспасышы, талаңшы—АҚШта*).

ГАНДИКАП м. спорт. 1. гандикап (*жарыста құштың тәңгестирий шыны ҳалсиз жаққа берилетүүн тийимли шәртлөр*); 2. (*скакчи*) бөйгү.

ГАНТЕЛИ мн. (*ед. гантель ж.*) спорт. гантели (*дene шынықтырып шыны арналган саптың еки жағына орнатылған шойын шарлар*).

ГАОЛЯН м. бот. гаолян (*қытай тары*).

ГАРАЖ м. гараж.

ГАРАНТИЙНЫЙ прил. гаранциялы, кепил, кепилли; ~ое письмо гаранциялы хат, кепил хат; ~ый ремонт гаранциялы ремонт.

ГАРАНТИРОВАННЫЙ 1. прич. от гарантировать; 2. прил. гаранцияланған, кепилли.

ГАРАНТИРОВАТЬ сов. и несов. 1. что гаранция бериүү, кепил болыүү; ~ качество товáров товарлардың сапалылығына кепил болыүү; 2. *кого-что, от чего* қорғау, сақлау; ~ от всяких неожиданностей хәр қылышы көүп-қатерлерден сақлау.

ГАРАНТИЯ ж. 1. (*ручательство*) гаранция; часы с ~ей гаранциялы саат; 2. гаранция, кепиллик, исеним; в этом ~я нашего успеха бизиң жетискенлигимиздиң гаранциясы бунда.

ГАРДЕРӨБ м. 1. (*шкаф*) гардероб, кийим шкафы; 2. (*раздевальня*) гардероб, кийим шешиү орыны, кийим қыстырып орыны; 3. (*одежда*) гардероб, кийим-кеншек; у него большой ~ оның кийим-кеншеги кеп.

ГАРДЕРӨБНАЯ ж. см. гардероб 2.

ГАРДЕРӨБЩИК м. гардеробши, кийим қыстырышы.

ГАРДЕРӨБЩИЦА женск. от гардеробщик.

ГАРДИНА ж. гардина, әйнек перде.

ГАРДИННЫЙ прил. гардина болатуғын, әйнек перде болатуғын.

ГАРЕМ м. 1. (женская половина дома у мусульман) ишкери; 2. собир. хөрөм (мусылманның қатынлари ҳэм ойнаслары).

ГАРЕМНЫЙ прил. ҳәрем, ҳәремдеги, ҳәремханадағы.

ГАРКАТЬ несов. см. гаркнуть.

ГАРКНУТЬ сов. и однокр. прост. 1. что и без доп. қатты бақырып жиберіү, қышқырып жиберіү; 2. на кого (пригнунуть, прикрикнуть) бақырып қорқытыү.

ГАРМОНИЗОВАТЬ сов. и несов. см. гармонизовать.

ГАРМОНИЗОВАТЬ сов. и несов. что гармонияластырыү, үйлестириү, сазлаү (музыкалық шығармалардың аккордларын гармония заңы бойынша үйлестириү).

ГАРМОНИКА ж. 1. гармоника, гармон; 2. в знач. нареч. гармоник, в гармонику қатар майда бүклеме; сложить лист бумаги ~ой қағазды қатарлап бүклемелей; ~ губнáя ~а аўыз бенен шертетугын гармоника.

ГАРМОНИЙ||ОВАТЬ несов. с чем сәйкес үелүү, жарасыү, үйлесиү; егб словá ~уют с его посту́пками оның сези исине сәйкес келеди.

ГАРМОНИСТ м. гармоньши, гармон шертиши.

ГАРМОНИЧЕСКИЙ прил. 1. муз. гармониялық, үйлесимлик; 2. см. гармоничный 2; 3. (периодически повторяющийся) избе-из, тен келген тезликли; ~е колебания избе-изли шайқалыу.

ГАРМОНИЧНЫЙ прил. 1. (благозвучный) гармониялық, үйлес, жағымлы, унамлы; ~ое пение жағымлы қосық; 2. (сопразмерный) сәйкес, сәйкесли; ~ое развитие сәйкесли рауажланыу.

ГАРМОНИЯ ж. 1. (благозвучие) үйлеслик, келисиклик; 2. (согласованность) сәйкеслик, келисиклик; 3. гармония (музыка теориясының бир белими).

ГАРМОНЬ ж. разг. см. гармоника 1.

ГАРМОШКА ж. разг. см. гармоника 1.

ГАРНИЗОН м. воен. гарнизон (қалада я қорғанда турган ескерій болым).

ГАРНИЗОННЫЙ прил. воен. гарнизон, гарнизонлық; ~ая слұжба гарнизонлық хызмет.

ГАРНИР м. гарнир (евиштен, балықтан исленген татақта қосылатуғын татымлық).

ГАРНИТУР м. гарнитур (бир заттың толық жынығы, комплект); ~ мебели мебель гарнитуры.

ГАРПУН м. мор. гарпун (төңиздеги ири ҳайванларды ҳэм балықтарды атып шашытуғын үзүн бағлы наиза).

ГАРПУНЁР м. мор. гарпунши (гарпун атышы адам).

ГАРПУННИТЬ несов. кого-что гарпунлеу, гарпун менен айлау.

ГАРПУННЫЙ прил. гарпун...; ~ая пұшка гарпун тобы, гарпун ататуғын топ.

ГАРПУНЩИК м. см. гарпунёр.

ГАРТ м. гарп (типография шрифтин құйыға арналған қорғасын, қалайы ҳәм суръманың қосындысы).

ГАРУС м. гарус (жүннен ширилген жиптиң түри).

ГАРУСНЫЙ прил. гарус; гарустан исленген.

ГАРЦЕВАТЬ несов. атты шебер айдау, атта жарасықты отырып айдау.

ГАРЬ ж. 1. (што-л. горелое) қүйик, қүйен ийис; 2. (нагар) шор; 3. (в лесу) тоғайдың ертеген жери.

ГАСТЬ несов. что 1. сөндирүү, өшириү; ~ оғынъ отты өшириү, отты сөндирүү; ~ лампу шыраны сөндирүү; 2. (погашать) қутылыу, өтеү; өшириү; үстин сызыу (марки); ~ задолженность қарыздан қутылыу; ♫ ~ известь ҳәкти өшириү, ҳәкти сөндирүү.

ГАСИ|УТЬ несов. 1. сөниүү, өшиүү, сөнип қалыу; оғынъ ~ет от өшеди; 2. перен. (слабеть) ҳелсиреү, қуши қайтыү, қурыү; сыйы ~ут гайрат қайтады.

ГАСТРИТ м. мед. гастрит (ас қазан айрымының бир түри).

ГАСТРОЛЕР м. 1. театр. гастролёр, гастрольши (айын көрсетүү ушын келген артист); 2. перен. разг. гастролёр (бир истиң үақытша ҳәм қызықтай испелитүүн адам).

ГАСТРОЛИ мн. (ед. гастроль ж.) гастроль (шеттеп келген артистлердин қойған ойынлары).

ГАСТРОЛИРУВАТЬ несов. гастрольга барыу.

ГАСТРОЛЫК прил. гастроль..., гастрольлық, гастрольлы; ~ая поездка гастрольга кетиү.

ГАСТРОНОМ м. гастроном (1. дүкән; 2. мазалы татақтарды жақсы көретүүн адам).

ГАСТРОНОМИЧЕСКИЙ прил. гастроном..., гастрономиялық; ~ магазин гастрономиялық магазин.

ГАСТРОНОМИЯ ж. гастрономия (таярланып қойылган ямаса таярланыуды талап ететүүн азық-аýқат заттарының жалпы аты, мыс.: колбаса, консервлер ҳәм т. б.).

ГАТИТЬ несов. что төсөү (батпақлы жерден этий ушын агашибы я тахтани жайып); ~ болото батпақлы жерди ағаш пенен төсөү.

ГАТЕ ж. тесек, жол тесек, ағаш тесек (батпақлы жерден этий ушын агашибын, шөптен исленеди).

ГАУБИЦА ж. воен. гаубица (артиллерия тобының бир түри).

ГАУБИЧНЫЙ прил. воен. гаубица...

ГАУПТВАХТА ж. воен. гауптвахта, қамаўхана.

гачү, гатишиң и т. д. наст. вр. от гатить.

ГАШЕННЫЙ прил.: ~ая известь сөндирилген ҳәк, өширилген ҳәк, қүйдирилген ҳәк.

ГАШИШ м. бәң, нәше.

гашү, гасишиң и т. д. наст. вр. от гасить.

ГВАЛТ м. разг. шаўқым, бақырыспа, уй-шуү.

ГВАРДЕЕЦ м. гвардеец, гвардияши (гвардияда хызмет етийши аскер).

ГВАРДЕЙСКИЙ прил. гвардия..., гвардиялық; ~ полк гвардия полки.

ГВАРДИЯ жс. гвардия; Красная ~ ист. Кызыл гвардия; старая ~ перен. ески гвардия, сыйналған файраткерлер.

ГВОЗДИКА I жс. (цветок) гвоздика (гүл).

ГВОЗДИКА II жс. собир. (пряность) қәлемпир.

ГВОЗДИЛЬНЫЙ прил. шеге..., мыңы..., мыңык шығарыұшы, шеге ислейтуғын, шеге ислеп шығарыу; ~ое производство шеге ислеп шығарыу өндіріси.

ГВОЗДИЧНЫЙ I прил. гвоздика...

ГВОЗДИЧНЫЙ II прил. қәлемпир...; қәлемпирден исленген; ~ое масло қәлемпир майы.

ГВОЗДЬ м. шеге, мыңық; вбиваты ~ь шеге қағыу; ◇ ~ь сезбна мәүсімнің ең баслысы; ~ем засесть хеш қалмау, шықпау; ғта мысь ~ем засея у него в голове онның басынан бул ой хеш тыңқады.

ГДЕ нареч. 1. вопр. қай жerde, қайда; ~ вы работаете? сиз қай жerde ислейсиз?; 2. места (обычно с частицей «хот») усы жerde, сол жerde; вот ~ он! ҳе булар усы жerde екен ау!; 3. относ. жerde; там, ~ я был мениң болған жerde; 4. в знаи. частицы қайда, оған қайда; ~ емү это сделать! буны ислеү қайда оған!; ◇ ~, ~ уж, ~ (уж) только қай жерлерде, ҳомме жerde, барлық жerde; ~ я только не был мен қай жерлерде болмайды; ~ быни... қайда болсын, қай жerde болсын; ~ бы то ны было қай жerde болмасын; ~ попало қай жер болса сол жерге, дус келген жерге; ~ можно, ~ нельзя бир жerde болады, бир жerde болмайды.

ГДЕ-ЛИБО нареч. қайда болса да, қайда болмасын, бир жerde, қай жerde болса да.

ГДЕ-НИБУДЬ нареч. см. где-либо.

ГДЕ-ТО нареч. бир жerde, элле қайда; ~ прозвучал гудок паровоза эмде қайда паровозың гудоги еситилди; он ~ работает ол бир жerde ислейди.

ГЕГЕМОН м. гегемон, басшы, көсем, жетекши; уstem.

ГЕГЕМОНИЯ ж. гегемония, басшылық, көсемлик, жетекшилик; уstemшилик; ~ пролетариата пролетариаттың гегемониясы.

ГЕЙЗЕР м. геол. гейзер (ұакты-ұакты фондан болып атылып туратуғын ыssы сују ҳам пүү).

ГЕКЗАМЕТР м. лим. гекзаметр (алты стопалы дактильлик қосықтың туры).

ГЕКТАР м. гектар (10 000 м² тең жер көлемі).

ГЕКТО= қоста сөзлердің «жуз, жуз мартебе» деген манилерді билдирутуғын биринши болеги, мыс.: гектолитр гектолитр, жуз литр.

ГЕКТОГРАФ м. гектограф (қол жазбаны «маса машинаға басылған текстлерді көбейтіп басып шыгаратуғын басыў жабабы).

ГЕКТОГРАФИРОВАТЬ несов. что гектографлау, гектографта басып көбейтүй

ГЕКТОГРАФИЧЕСКИЙ прил. гектография..., гектографиялық; гектографқа арналған.

ГЕКТОЛИТР м. гектолитр, жуз литр.

ГЕЛИЙ м. гелий (химиялық элемент)

ГЕЛИО-= қоста сөзлердің тәмендеги манилерді билдирутуғын биринши болеги: 1) Құяс, Құясқа тийисли, мыс.: гелиофизика гелиофизика; 2) күн нұрының жәрдеми менен исленетуғын, ұзарет ететуғын, мыс.: гелиотерапия гелиотерапия.

ГЕЛИОГРАФ м. гелиограф (1. астр. фотоаппаратты телескоп; 2. метеор. күннің қанша ұакыт жарық бергенин ези жазатуғын аспап; 3. воен. құястың, күннің сәлесі арқалы арапалыққа, узақтыққа сигнал беретуғын аппарат).

ГЕЛИОТРОП м. гелиотроп (1. декоративлик ғулли есімлик; 2. қымбат бағалы тас).

ГЕЛИОЦЕНТРИЗМ м. см. гелиоцентрический.

ГЕЛИОЦЕНТРИЧЕСКИЙ прил.: ~ая система мира астр. дүньяның гелиоцентрикалық системасы.

ГЕММА ж. гемма (ойылып хат жазылған я сүрет салынған тас).

ГЕМОГЛОБИН м. физиол. гемоглобин (қанды бояшы зат, күслородтың ҳам көмир қышқылтын таратыу үзүйінен атқарады).

ГЕМОРРОИДАЛЬНЫЙ прил. мед. геморой..., бабасырдан болған.

ГЕМОРРОЙ м. мед. геморрой, бабасыр

ГЕМОФИЛИЯ ж. мед. гемофилия, қан кетиү (қанның үйимай аға беріүі).

ГЕН-= қоста сөзлердің «бас» деген мәнисин билдирутуғын биринши болеги, мыс.: генплан генплан, бас план.

ГЕНЕАЛОГИЧЕСКИЙ прил. генеалогиялық, келип шығыу, шығысы бойынша, ~ое дёрево шежире, келип шығыу тараулары; ~ая классификация языков тилдердин генеалогиялық классификациясы.

ГЕНЕАЛОГИЯ ж. генеалогия (1. урын тарихы; 2. ҳайванат ҳам есімлик түрлеринің келип шығыу).

ГЕНЕЗИС м. генезис, келип шығыу, пайда болыу.

ГЕНЕРАЛ м. генерал; ~ армии армия генералы.

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОР м. генерал-губернатор (бұрынғы Россияда ҳам гейпара капиталистик елларде: губернияны басқаратуғын ең жоқары аскерий администраторлық күши бар адам).

ГЕНЕРАЛИССИМУС м. генералиссимус (ең жоқары аскерий атақ ҳам сол атақта ше болған адам).

ГЕНЕРАЛИТЕТ м. собир. генералитет. генераллар.

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ прил. 1. бас, генераль, тийкарлық, жетекши, негизги; ~ая линия партияның бас жолы; ~ый штаб см. генштаб; 2. шешіуші, ең көрекли, ең соңғы; ~ая репетиция ең соңғы репетиция, шешіуші репетиция.

ГЕНЕРАЛЬСКИЙ прил. генерал..., генераллық.

ГЕНЕРАТОР *м.* тех. генератор (механикалық энергияны электр энергиясына айланыратуғын машина); ~ перемённого тока аүспалы тоқтың генераторы.

ГЕНЕРАТОРНЫЙ *прил. тех.* генератор..., генераторлы, генератордың; ~ газ генератор газы.

ГЕНЕТИКА *ж.* биол. генетика (организмниң наследлигигин ҳам оның взегеріп тұрыбын изертлейтуғын биология илминин бир тарағы).

ГЕНЕТИЧЕСКИЙ *прил.* генезислик.

ГЕНИАЛЬНОСТЬ *ж.* гениальлық, дана-лық, данышпанлық.

ГЕНИАЛЬНЫЙ *прил.* 1. гениаль..., дана, данышпан; ~ый учёный данышпан илимпаз; 2. гениальлық, данышпанлық; ~ая мысль данышпанлық пикир; 3. (творчески совершенный) данышпан, данышпанлық, жүдә айрықша; ~ое произведение данышпанлық шыгарма.

ГЕНИЙ *м.* 1. (высшая степень одарённости) гений, дана, данышпан; 2. гений, данышпан, аса талантлы; Ломоносов — гений русской науки Ломоносов — рус илминин данышпаны.

ГЕНШТАБ *м.* (генеральный штаб) генштаб (бас штаб).

ГЕО- қоспа сөзлердин Жерге қатнасыларын билдиреди туғын биринши болеги, мыс.: геосфера геосфера.

ГЕОБОТАНИКА *ж.* геоботаника (ботаниканың бир болими).

ГЕОГРАФ *м.* географ (география бойынша қынғыла).

ГЕОГРАФИЧЕСКИЙ *прил.* география..., географиялық; ~ая карта география картасы; ~ая широта географиялық көңілкі; ~ая долгота географиялық узынлық.

ГЕОГРАФИЯ *ж.* 1. география; физическая ~ физикалық география; экономическая ~ экономикалық география; 2. география (бир нарасениң жер үстінде жайласығын изертлей); ~ животных хайянаттар географиясы.

ГЕОДЕЗИСТ *м.* геодезист (геодезия бойынша қынғас).

ГЕОДЕЗИЧЕСКИЙ *прил.* геодезия..., геодезиялық; ~ инструмент геодезиялық асбал.

ГЕОДЕЗИЯ *ж.* геодезия (жердин формасын, көлемин изертлейтуғын, оның бетин өлишеттуғын илім).

ГЕОЛОГ *м.* геолог (геология бойынша қынғас).

ГЕОЛОГИЧЕСКИЙ *прил.* геология..., геологиялық; ~ая разведка геологиялық барлау, геологиялық изертлеу.

ГЕОЛОГИЯ *ж.* геология (жердин қабаттының құрылымын, составын, тарихын, жерде органикалық тиришилдіктиң келин шығыў тарихын, пайдалы жер асты байлыкларын изертлейтуғын илім).

ГЕОЛОГОРАЗВЕДОЧНЫЙ *прил.* геологиялық барлау...; ~е работы геологиялық барлау жумыслары.

ГЕОМЕТРИЧЕСКИЙ *прил.* геометрия..., геометриялық; ~ая задача гео-

метриялық мәселе; ~ая фигура геометриялық фигура.

ГЕОМЕТРИЯ *ж.* геометрия; аналитическая ~ аналитикалық геометрия; начертательная ~ сзызы геометриясы.

ГЕОМОРФОЛОГИЯ *ж.* геоморфология (физикалық географияның тарауды).

ГЕОРГИН *м.* георгин (гул).

ГЕОФИЗИКА *ж.* геофизика (жердин физикалық қасиеттерин ҳам онда болаптын физикалық процесслер ҳақындағы илмілер жынысы).

ГЕОФИЗИЧЕСКИЙ *прил.* геофизикалық.

ГЕОХИМИЧЕСКИЙ *прил.* геохимия.., геохимиялық.

ГЕОХИМИЯ *ж.* геохимия (жердин химиялық составын, ондағы химиялық элементтердин тараудың нызамларын изертлейтуғын илім).

ГЕОЦЕНТРИЗМ *м.* см. геоцентрический.

ГЕОЦЕНТРИЧЕСКИЙ *прил.:* ~ая система мира астр. дүньяның геоцентрикалық системасы.

ГЕРАЛЬДИКА *ж.* геральдика (герблердин изертлейтуғын тарихы илминин жәрдемші бир болеги).

ГЕРАЛЬДИЧЕСКИЙ *прил.* геральдика..., геральдикалық.

ГЕРАНЬ *ж.* герань, газ тамак.

ГЕРБ *м.* герб; Государственный ~ Советского Союза Совет Союзның Мемлекеттік герби.

ГЕРБАРИЗИРОВАТЬ несов. что гербировать.

ГЕРБАРИЙ *м.* бот. гербарий (кептирилген есемдіктердин жынысы).

ГЕРБИЦИДЫ *мн.* (ед. гербицид *м.*) хим гербицидлер (жабайы шөплерди өлтиреуге зат).

ГЕРБОВЫЙ *прил.* герб..., гербли; ~ая печать гербла печать; ~ый сбор герб салығы.

ГЕРКУЛЕС *м.* 1. (*силы*) геркулес, палың; 2. (*крупа*) геркулес (*сұлы жармасының бир түрі*).

ГЕРМАНИЙ *м.* германий (химиялық элемент).

ГЕРМАНСКИЙ *прил.* герман..., германлы; ~е язық герман тиллери.

ГЕРМАФРОДИТ *м.* қызтеке, гермафродит.

ГЕРМЕТИЧЕСКИЙ нареч. герметикалық етил, саңлақсыз етил; ~ закрыть что-л. саңлақсыз етил жабыу.

ГЕРМЕТИЧЕСКИЙ *прил.* герметикалық, саңлақсыз (*хауа кирмейтуғын*); ~ая кабина герметикалық кабина.

ГЕРОИЗМ *м.* қаҳарманлық, ерлик, батырлық; трудовой ~ мийнет қаҳарманлығы; проявляемый ~ қаҳарманлық ис көрсетиү.

ГЕРОИКА *ж.* қаҳарманлық салт, қаҳарманлық дәстүр, батырлық салт; ~ труды мийнеттиң қаҳарманлық салты

ГЕРОИНА женск. от герой; ♀ мать-~ қаҳарман ана.

ГЕРОИЧЕСКИЙ *прил.* қаҳарман, қаҳарманлық, батыр, батырлық; ~ий посту́пок батырлық ис; ~ая борьба қаҳарманлық гурес.

ГЕРОЙ м. 1. герой, қаҳарман, батыр; Герой Советского Союза Совет Союзның Қаҳарманы; Герой Социалистического Труда Социалистлик Мийнеттиң Қаҳарманы; 2. лит. герой, қаҳарман; ~ побести по-вестин геройи.

ГЕРОЙСКИЙ прил. қаҳарманлық, ерлик, батырлық; ~ побыв қаҳарманлық ис.

ГЕРОЙСТВО с. қаҳарманлық, ерлик, батырлық; проявить ~ қаҳарманлық көрсетүү.

ГЕРЦ м. физ. герц (тербелий тезлигининь бирлигү).

ГЕРЦОГ м. герцог (Батыс Европада ұхкимдар князьлардың, жоқары дарежелеги дворянлардың атагы ҳәм сол атаққа иш болған киси).

ГЕРЦОГИНЯ ж. герцогиня ҳаяллықзы.

ГЕРЦОГСКИЙ прил. герцог..., герцоглик, герцогтиң.

ГЕРЦОГСТВО с. 1. (феодальное государство) герцоглик (герцог бийлеген феодаллық мамлекет); 2. (титул герцога) герцоглик атақ.

ГЕСТАПО с. нескл. гестапо (фашистлик Германияда жасырын мамлекеттик полиция).

ГЕСТАПОВЕЦ м. гестаповши.

ГЕТМАН м. ист. гетман (1. XVI—XVII ғасирлерде Украинада әскерлердин басшысы; XVII—XVIII ғасирлерде Украинаның басшысы; 2. XVI—XVII ғасирлерде Польша—Литва мамлекетиниң қураллы қызметкериниң әскер басшысы).

ГЕТТО с. нескл. гетто (расалық жаһирлеуғынан қолланатуғын гейбир капиталистик елдердин үлкен қалаларында еврейлерге, негрлерге ҳәм т. б. сол сыйылыш улттарга арналған кварталлар); негританское ~ негрлер геттосы.

ГИАЦИНТ м. 1. бот. гиацинт, сүмбіл; 2. (драгоценный камень) гиацинт (қымбат баҳалы тас).

ГИББОН м. зоол. гибон (адам таризилерге өсақын маймыл).

ГИБЕЛЬ ж. 1. опат болыў, набыт болыў, қарап болыў, күрүй, елим; ~ самолёта самолёттың опат болыўы; идти на вёрную ~ анық өлимге кетиүй; 2. в знач. сказ. разг. (несметное множество) оғада көп, ёбден көп; ~ быт на краё ~ үлкен қоюптиң алдында турыў.

ГИБЕЛЬНЫЙ прил. опат болыўға алып келетүүшүн, өлимге алып келетүүн, набыт қылатуғын, қарап ететүүн; Ҳалекли; ~ үраган бүлгиишилликке ушырататуғын дауды; ~е последствия опатка алып келетүүн иштейжелер.

ГИБКИЙ прил. 1. ийилгиш, бүгилгиш, қайысқаң; ~ая вётка ийилгиш шаңа; 2. перен. епшил, шебер, ийкемли, алтыр; ~ий ум алтыр ақыл; ~ая политика шебер сиясат.

ГИБКОСТЬ ж. 1. ийилгишлик, бүгилгишлик, қайысқаңлық; 2. перен. епшиллик, шеберлик, ийкемлик, алтырлық.

ГИБЛЫЙ прил. өлимге алып келетүүн, опатка ушырататуғын; ~е дёло үмитсиз ис, болмайтуғын ис.

ГИБНУТЬ несов. за кого-что и без доп өлий, опат болыў, жоқ болыў, набыт болыў, қырай.

ГИБРИД м. гибрид, қоспак (еки түрли өсүмдик я хайванларды шағылыстырыбый, иштейжесинде алынган таза түкүм).

ГИБРИДИЗАЦИЯ ж. гибридлестириү, қоспақластырыү.

ГИБРИДНЫЙ прил. гибрид..., гибридли, қоспақлы; ~е семена гибридди түкүмлар.

ГИГАНТ м. 1. (великан) гигант, ишән, алл, аса ири, ең үлкен; 2. перен. гигант, уллы; ~е науки илимниң гиганты.

ГИГАНТСКИЙ прил. 1. (огромный) гигант..., ишән, аса ири, ең үлкен; 2. перен. (исключительный) ең зор, ең әхмийетли, ең уллы; ~е задани ең үллы ўзғыпталар; ◇ идти вперед ~ми шагами тез ҳәм табыслы раý ажалланыу.

ГИГИЕНА ж. гигиена (ден саýлыкты сақлаý илажлары ҳақындағы илим); ~ труды мийнет гигиенасы; ~ жилища туратуғын орынның гигиенасы.

ГИГИЕНИЧЕСКИЙ прил. гигиена..., гигиеналық; ~е прäвила гигиеналық қэделер.

ГИГИЕНИЧНЫЙ прил. гигиена..., гигиеналық.

ГИГРОМЕТР м. физ. гигрометр (хаýының ләмлигин өлшей үшін қуранал).

ГИГРОСКОПИЧЕСКИЙ прил. ләм тартқыш, ләм сициргиши; ~ая ватта ләм тартқыш паҳта.

ГИГРОСКОПИЧНОСТЬ ж. ләм тарттышылық; ләм сицириүшилик; ~ почвы топырақтың ләм сицириүшилиги.

ГИД м. гид (туристлерге қаланың кеүил аударарлы жерлерин көрсетүші адам).

ГИДРА ж. гидра (душины суýда жасайтуғын қабыртқасыз майды жәнлик).

ГИДРАВЛИКА ж. гидравлика (сүйкіліктың тәңлекти сақлаý ҳәм оның ҳәрекеттери ҳақындағы, оларды ис жүзінде қолланып қақындағы илим).

ГИДРАВЛИЧЕСКИЙ прил. гидравлика..., гидравликалық; ~е пресс гидравликалық пресс.

ГИДРАНТ м. гидрант (өртти вишириү, көшеге суý себиў үшін қолланылатуғын суý краны).

ГИДРАТ м. гидрат (металлардың окисьлери менен суýдың химиялық бириккеси).

ГИДРО: суýға яласа суý құйатына қатнасы бар түснікті билдіретуғын қоспа сеззердің биришини бөлөгі, мыс.: гидробиология гидробиология.

ГИДРОАКУСТИКА ж. гидроакустика (акустиканың бир тарафы).

ГИДРОАКУСТИЧЕСКИЙ прил. гидроакустика..., гидроакустикалық.

ГИДРОГЕОЛОГИЯ ж. гидрогеология (геологияның бир тарафы).

ГИДРОГРАФ м. гидрограф (1. суý ағысының тезлигин өлшейтуғын қуран; 2. гидро-графия бойынша қәніеге).

ГИДРОГРАФИЧЕСКИЙ прил. гидро-графия..., гидрографиялық; ~е работы гидрографиялық жұмыслар.

ГИДРОГРАФИЯ ж. гидрография (географияның бир бөлүмі).

ГИДРОДИНАМИКА ж. гидродинамика (гидромеханиканың бир бөлүмі).

ГИДРОДИНАМИЧЕСКИЙ прил. гидродинамикалық; ~ое исследование гидродинамикалық изертелеу.

ГИДРОЛИЗ м. хим. гидролиз (қоспалы заттардың сүйдің күши менен ажыратылған).

ГИДРОЛОГ м. гидролог (гидрология бойынша қынғас).

ГИДРОЛОГИЧЕСКИЙ прил. гидрология..., гидрологиялық.

ГИДРОЛОГИЯ ж. гидрология (сүйкенеслигин ҳәм сүйдің табиияттары ҳәрекеттерин изертлейтуын илим).

ГИДРОМЕТРИЧЕСКИЙ прил. гидрометрия..., гидрометриялық.

ГИДРОМЕТРИЯ ж. гидрометрия (гидрологияның бир тарафы).

ГИДРОПЛАН м. гидроплан, гидросамолёт (сүйгө қонатуғын ҳәм сүйдан ушатуғын самолёт).

ГИДРОПОННЫЙ прил. гидропонлық, гидропонлық; ~ способ выращивания овощей овоцларды гидропонлық усылы менен есириу.

ГИДРОСТАНЦИЯ ж. гидростанция, сүй электростанциясы.

ГИДРОСТАТИКА ж. гидростатика (гидромеханиканың бир бөлүмі).

ГИДРОТЕРАПИЯ ж. мед. гидротерапия (кеселди сүй менен емлей).

ГИДРОТЕХНИК м. гидротехник (гидротехника бойынша қынғас).

ГИДРОТЕХНИКА ж. гидротехника (техниканың табиғаттың сүй запасларын канал қазып, плотина салып арқалы пайдаланып изертлейтуын тарафы).

ГИДРОТЕХНИЧЕСКИЙ прил. гидротехника..., гидротехникалық; ~ое сооружения гидротехникалық құрылыштар.

ГИДРОТУРБИНА ж. гидротурбина (ағын сүйдің күши менен айланатуғын двигател).

ГИДРОУЗЕЛ м. гидроузел (гидротехникалық құрылыштардың жынындысы).

ГИДРОХИМИЯ ж. гидрохимия (сүйдің химиялық составы ҳақындағы илим).

ГИДРОЭЛЕКТРОСТАНЦИЯ ж. сүй электростанциясы.

ГИДРОЭНЕРГЕТИКА ж. гидроэнергетика (сүйдің күшин электр құйатын испеп шығып шынын пайдаланып менен шығыллатуғын илимниң ҳәм техниканың бир тарафы).

ГИДРОЭНЕРГЕТИЧЕСКИЙ прил. гидроэнергетикалық, сүй құйатының; ~ое ре-сурсы страны елдин гидроэнергетикалық байлықлары.

ГИЕНА ж. зоол. гиена (түсликтеге жасайтын жыртқыш ҳайван).

ГИКАНЬЕ с. разг. қыйкылау, қыйкы.

ГИКАТЬ несов. разг. қыйкылау, қыйкы салып.

ГИКНУТЬ сов. и однокр. разг. қыйкы́-лаш жиберүү.

ГИЛЬДИЯ ж. 1. ист. гильдия (ортада Европада: купецлердин

ҳәм внерментлердин аўқамы); 2. уст. гильдия (бұрынғы Россияда купецлердин капиталина қарай дәрежеге болиниң); күпәціләрдің 1-и бириңи гильдия купеци.

ГИЛЬЗА ж. 1. (в огнестрельном оружии) писец; 2. (патронная) найша.

ГИЛЬТОТИНА ж. ист. гильотина (өзим жазасына ҳүким етилгенлердин басын кесетүгін машина).

ГИЛЬТОТИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что, ист. гильотина менен басын алды.

ГИМН м. 1. гимн; Государственный ~ Советского Союза Совет Аўқамының Мемлекеттік гимни; 2. поэт. (хвалебная песнь) тәріп.

ГИМНАЗИСТ м. гимназист, гимназия оқыушысы.

ГИМНАЗИСТКА женск. от гимназист.

ГИМНАЗИЧЕСКИЙ прил. гимназия..., гимназиялық.

ГИМНАЗИЯ ж. гимназия (гейпера еллере де улыма орта билим беретуғын оқып орны).

ГИМНАСТ м. гимнаст.

ГИМНАСТЁРКА ж. гимнастёрка, эскердій қылек.

ГИМНАСТИКА ж. гимнастика; лечебная ~ емлеу гимнастикасы.

ГИМНАСТИЧЕСКИЙ прил. гимнастика..., гимнастикалық; ~ зал гимнастика залы.

ГИМНАСТКА женск. от гимнаст.

ГИНЕКОЛОГ м. гинеколог (хаяллардың аүрүйен емлейтүгін қынғас).

ГИНЕКОЛОГИЧЕСКИЙ прил. мед. гинекология..., гинекологиялық.

ГИНЕКОЛОГИЯ ж. мед. гинекология (хаяллардың организминиң айрықшалықларын, олардың жыныс органларының аүрүйеларын ҳәм емлей жолларын изертлейтуын илим).

ГИПЕРБОЛА I ж. лит. гипербола, асыра көрсетіүү, лап.

ГИПЕРБОЛА II ж. мат. гипербола (конуссты тегислик пешен қызып еткенде келип шығатуғын қызықы сыйык).

ГИПЕРБОЛЫЧЕСКИЙ I прил. лит. гиперболалық, асыра көрсететүгін; ~ое сравнение гиперболалық тәслеме.

ГИПЕРБОЛЫЧЕСКИЙ II прил. мат. гиперболалық.

ГИПЕРБОЛОИД м. мат. гиперболоид (гиперболалың айланыптың натийжесинде келип шыққан тегислик).

ГИПЕРТОНИК м. разг. гипертония менен аүрүйүші, гипертоник.

ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ прил. гипертония..., гипертониялық; ~ая болезнь гипертония кесели.

ГИПЕРТОНИЯ ж. мед. гипертония (қанының басымының артығы).

ГИПЕРТРОФИРОВАННЫЙ прил. гипертрофияга ушыраған, гипертрофия менен аүрүйен.

ГИПЕРТРОФИРОВАТЬСЯ сов. и несов. гипертрофияга ушырау, гипертрофия менен аүрүйен.

ГИПЕРТРОФИЯ ж. мед., биол. гипертрофия (бир мүшениң я денениң тканының

көлеминиң үлкейиүү); ~ сөрдца жүрек гипертрофиясы.

ГИПНОЗ м. 1. гипноз; властъ в ~ гипнозланып; лечить ~ом гипноз бенен емлеу; 2. перен. (сила влияния) тосир; ~ личности жеңе адамың тәсирі.

ГИПНОТИЗЁР м. гипнозшы, гипнозлаушы.

ГИПНОТИЗИРОВАТЬ несов. кого-что 1. (усыплять посредством гипноза) гипнозлау, гипнозланырыү; 2. перен. ез тәсирине алыш, езине бағындырыү; ~ взгляdom нәзери менен езине бағындырыү.

ГИПНОТИЗМ м. гипнотизм (гипноз құбылыслары ҳақындағы талимат).

ГИПНОТИЧЕСКИЙ прил. гипнозлық, гипноздың; ~ сөй гипнозлық уйқы.

ГИПОТЕЗА ж. гипотеза, илимий болжай, шамалау; строить ~ы гипотезалар күрүү.

ГИПОТЕНУЗА ж. мат. гипотенуза (тик мүшениши уш мүшешликтүң тик мүшешине қарсы тәрепи).

ГИПОТЕТИЧЕСКИЙ прил. гипотеза..., гипотезалық, гипотезага сүйенген, болжай сүйенген, шамалауға сүйенген.

ГИПОТЕТИЧНЫЙ прил. см. гипотетический.

ГИПТОНОМЯ ж. мед. гиптономия (қан басымының төмөнлеүү).

ГИПОФИЗ м. гипофиз (шики секрецияның безлери).

ГИППОПОТАМ м. зоол. гиппопотам (бөгөмтө).

ГИПС м. 1. (минерал) гипс; 2. (скульптурный слепок) гипс (гипстен исленген скульптуралық сүрөт); 3. мед. гипс; наложить ~ гипслеп таңы, гипслеу; положить руку ~ қолды гипске салыу.

ГИПСОВАНИЕ с. 1. мед. гипслеу, гипс салыу; 2. с.-х. гипс қосыу, гипс төгиү; ~ солончаковых почв кебир жерге гипс төгиү.

ГИПСОВАТЬ несов. что 1. мед. гипслеу, гипс салыу; 2. с.-х. гипс қосыу, гипс төгиү; ~ почву жерди гипс төгип күштейти.

ГИПСОВЫЙ прил. гипс...; гипстен исленген таңы.

ГИПЮР м. гипюр (нағыслы шилтердин бир түри).

ГИПЮРОВЫЙ прил. гипюрден исленген.

ГИРЛЯНДА ж. гирлянда, гүл дизбеги; ~ цветов гүл дизбеги.

ГИРОСКОП м. гироскоп (тез айланып туратын жабап).

ГИРЯ ж. 1. (для весов) тарези тас; 2. спорт. спорт тасы; 3. гиря, тас; стенные часы с ~ми тасы бар дийўалы саат.

ГИСТОЛОГ м. гистолог (гистология бойынша қәниге).

ГИСТОЛОГИЯ ж. гистология (адам ҳәм хәйданиның дөне тканьлары қурылышы ҳақындағы илим).

ГИТАРА ж. гитара.

ГИТАРИСТ м. гитаршы, гитар тартышы, гитар шертүши.

ГИТАРИСТКА женск. от гитарист.

ГИЧКА ж. мор., спорт. гичка (кишкене жүйрик қайык).

ГЛАВ- қоспа сезлердиң төмөндеги манилерди билдирутуғын бириңши болеги: 1) «бас», мыс.: главврач бас врач; 2) «бас басқарма», мыс.: главкино公证ат кино公证ат тың бас басқармасы.

ГЛАВА I 1. ж. уст. (голова) бас, гелле; 2. м. и ж. жол басшы, басшы; ~а правительства ҳүкүмет басшысы; ~а семья семьяның басшысы, хожалықтың басшысы; 3. ж. (купол) гүмбез; ◇ во ~е алдында, басында, бас болып; ученик во ~е с учитель мугаллим оқыушыларға бас болып; ставить во ~у углa бир нэрсени жуде әхмийетли деп еспалау.

ГЛАВА II ж. (раздел) бас, бап, бөлек; в ~е ~б книги китаптың бириңши бабында.

ГЛАВАРЬ м. басшы; ~ шайки қарақшылардың басшысы.

ГЛАВБҮХ м. (главный бухгалтер) бас бухгалтер.

ГЛАВВРАЧ м. (главный врач) бас врач.

ГЛАВЕНСТВО с. басшылық, бийлик, үстемлилик.

ГЛАВЕНСТВОВАТЬ несов. в чём, над кем-чем басшылық етиү, басшы болыу, бийлик етиү, үстемлилик етиү.

ГЛАВВІК м. главк (министрликлерде, ведомство қыларда басқарыу органы).

ГЛАВНЕЙШИЙ превосх. ст. от прил главный ең баслы.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЙ м. бас командующий; Верховный ~ Жоқарғы бас командующий.

ГЛАВНЫЙ прил. 1. (самый важный, основной) бас, негизги, ең бас, ең керекли, ең маңызы, ең әхмийетли, тийкарғы, ~ая идея книги китаптың тийкарғы идеясы; ~ое дёло негизги жумыс; ~ое управление бас басқарма; ~ая улица бас көше, 2. (старший) бас; ~ый врач больницы кеселхананың бас врачи; 3. в знач. сущ. с. главное ең баслысы, ең тийкарғы; ~ого не забудь ең баслысын умытпа; 4. в знач. ведн. сл. главное боринен бурын, ҳәммесинен бурын, бириңши нэрсе; пишите скорей и, ~ое, присылайте свой адрес тезирек жазыңыз ҳәм, боринен бурын, өзициздік адресицизді жибериціз; ◇ ~ое предложение грам. бас гәп; ~ым образом ең алды менен, кебинесе.

ГЛАГОЛ м. грам. фейил; ~ы совершённого вида фейиллердин питкен тури, фейиллердин аяқланған кериниси.

ГЛАГОЛЬНЫЙ прил. грам. фейил. фейилден болған; ~ые приставки фейил косымталары; ~ое сказуемое фейил баянлауыш, фейилден болған баянлауыш.

ГЛАДИЛЬНЫЙ прил. утик..., утюг...; утик басыға арналған, утюг басыға арналған; ~ая доска ~тик басыға арналған таhta.

ГЛАДИОЛУС м. гладиолус (гүл).

ГЛАДИТЬ несов. 1. что (утюжить) утиллеу, утюглеу, утик басып тегислеу, утюг басып тегислеу; 2. кого-что сыйнау; ~ собақу итти сыйнау; ~ по голбике кого-л 1) элпешлеп маңайынан сыйнау, басынан сыйнау; 2) перен. (потакать) мийримли

қатнас жасау; ~ против шерсти 1) жүнни терсине сыйпау; 2) перен. (делать кому-л. неприятное) биреудиң кейлине тийиу.

ГЛАДКИЙ прил. 1. тегис, тегисленген; ~ая дорбла тегис жол; ~ая доска тегис тахта; 2. перен. (плавный) бир тегис, бир қалыпте; ~ая речь бир тегис сез; ◇ ~ая материя түрсиз гезлеме, рецис гезлеме; с него взяты ~и оннан хеш нэрсе тамбайды, оннан хеш нэрсе шықпайды.

ГЛАДКО нареч. 1. (ровно) тегислеп, тегис етип; ~ выстругать доску тастаны тегис етип жонью; 2. перен. бир тегис, бир қалыпте; ~ говорить бир тегис сейлеу; 3. перен. (легко, без осложнений) шаўкымсыз, аласат; собрание прошло ~ жыналыс шаўкымсыз етти.

ГЛАДКОСТВОЛНЫЙ прил. иши тегис тутели, иши тегис стволлы; ~ое ружье иши тегис тутели мыштык.

ГЛАДЬ I ж. үст, тегислик, айдын; морская ~ текиз айдыны; ~озера көлдің айдыны, тегис бети; ◇ тиши да ~ тыптыныш, жым-жырт.

ГЛАДЬ II ж. (вышивка) кесте.

ГЛАЖЕНЫЙ прил. үтикленген, үтик басылған, утигленген, утиг басылған; ~е бельё үтикленген жуўылған кийимлер.

ГЛАЖЕНЬЕ с. тегислеу, үтик басыу.

ГЛАЗ м. 1. көз; правый ~ оц көз; отвествий ~а 1) нәзерин басқа жаққа қаратыу; 2) перен. биреудиң дыққатын басқа жаққа аударыу; 2. (зрение) кериү; хорошие ~а жақсы көретүгүн көзлер; быстрый ~ еткір көз; 3. разг. (присмотр, надзор) қарау, кериү, бас-көз болыу, бақлау; хөзяйский ~ хожайынылыш көз; тут нүжен ~да ~ бас-көз болыу керек, көз айрымау керек; ◇ дурной ~ жаман көз, қатты көз; темно, хоть ~ выколи тас қараңғы, көзге түртседе билмейсен; смотреть во все ~а анықлат қарау, дыққат пенен қарау; смотреть на что-л. чужими ~ами басқаның көзи менен қарау; не спускать глаз с кого-л. 1) (любоваться) биреуден көзин айрымау; 2) (не выпускать из виду) көзден тайсалдырмау, көзден жибермеу; не смыкать глаз кирпик қақпай шығыу; открыть ~а кому-л. биреудиң көзин ашыу, санаын киргизиу; закрывать ~а на что-л. бир нарсеге көзин жумын қарау; попасться на ~а көзге тусиу, керинип қалыу; не попадаться на ~а көзге тусбеу, көзге көринбейу; бросаться в ~а көзге түс бериу; на ~а көз алдында; упасть в чых-л. ~а биреудиң көзинше өзинин абрайын төгүү; сказать правду в ~а ҳақынкытты жүзине айттыу; смеяться в ~а көз алдында маскара етиу, көз алдында мазак етиу; говорить за ~а сыртынан гэп етиу; за ~а довольно аүзы мурныңнан асып кетеди; увидеть невооруженным глазом куралсыз көз бенен көриү; сделать большие ~а таң қалыу, аң таң болыу; с глазу на глаз көзбө-көз; куды ~аглядят басы аүған жаққа; с глаз долой — из сердца вон посл. көзден таса, кейилден тыс, көзи жоктың өзи жоқ; попасть не в бровь, а (прямо) в ~огов. устинен түскендей түүра айттыу; у страха ~а великий погов. қорыққанга қос

көринеди; у семи нянек дитя без глазу посл. шопан көп болса, кой харам өледи.

ГЛАЗАСТЫЙ прил. разг. 1. (большеглазый) адырақ көз; 2. перен. (зоркий) еткір көзли, кергиш, қырағы.

ГЛАЗЕТЬ несов. на кого-что, разг. көз салып қарау, көзин айрымау, көз жибериү; ~ по сторонам дегерекке көз жиберип қарау.

ГЛАЗИРОВАННЫЙ 1. прич. от глазировать; 2. прил. (покрытый глазурью) жылтыратылыған, сырланған; 3. прил. (покрытый глазурью) жылтыртылу, сырлау; 2. (сделать глянцевым) жылтыратылу, сырлысықа етиү.

ГЛАЗНИК м. разг. көз врачи.

ГЛАЗНИЦА ж. анат. көз ханасы, көз уясы.

ГЛАЗНОЙ прил. көз...; ~ые болезни көз кеселлери; ◇ ~бе яблоко анат. көз алмасы; ~ое дно көздик түби.

ГЛАЗОК м. 1. (мн. глазки) уменыш-лак; от глаз 1; 2. разг. (мн. глазки) (небольшое отверстие в двери) кишкене тесик, көз тесик (қарауышы); 3. (мн. глазки) бот. көз, бүрттик; ◇ взглянуть однім ~ком көздің қырын салып қалыу; на ~ок шама менен.

ГЛАЗОМЕР м. көз шамасы, көз мөлшери, көз өлшеүи; у него хороший ~ ол көз бенен шамалагыш.

ГЛАЗОМЕРНЫЙ прил. көз шамасы, көз өлшеүи; ◇ ~ая съемка көз бенен шамалап өлшеү жургизиү.

ГЛАЗУНЬЯ ж. мәйек күймақ.

ГЛАЗУРЬ ж. 1. (для керамических изделий) сыр; 2. кул. глазурь, қайнатқан күмшекер, қант жылтыры.

ГЛАНДЫ мн. (ед. гланда ж.) анат. гландалар, алқым безлери.

ГЛАС м. уст. поэт. дауыс, хауаз, сес; ~ народы халықтың хауазы.

ГЛАСИТЬ несов. айттыу, билдириу, хабарлау; этот параграф устава ~ следующе... уставың бул параграфы темендеги айтады.

ГЛАСНОСТЬ ж. жарыя етиүшилик, мәлім етиүшилик, ашықтык; ~ суда судтың ашықтығы; предать ~и мәлім етиү.

ГЛАСНЫЙ I прил. лингв. 1. дауыслы; ~ звук дауыслы сес; 2. в знач. сущ. м. гласный и ж. гласная дауыслы; ~е русского языка рус тилиндеги дауыслылар.

ГЛАСНЫЙ II прил. (открытый, публичный) жарыя, ашық; ~ суд ашық суд.

•**ГЛАСНЫЙ** дауысқа тайисли қоспа сөзлердиң екинши белеги, мыс.: промогласный қатты дауыслы.

ГЛАУБЕРОВ прил.: ~а соль глаубер дұзы.

ГЛАУКОМА ж. мед. глаукома (көз айрыудың бир тури).

ГЛАШАТАЙ м. ист. жаршы, хабаршы.

ГЛЕТЧЕР м. глетчер, музлык.

ГЛИНА ж. саз (почва); саз ылай (строительный материал); красная ~ кызыл саз; оgneупорная ~ отка шыдамлы саз ылай.

ГЛІНІСТ||Й прил. сазлы, сазы бар, саз араласкан; ~ая почва сазлы топырақ.

ГЛІНОБІЙТ||Й прил. ылайдан салынған; ~е стёны ылайдан салынған пақса.

ГЛІНОЗЕМ м. хим. глиноzem (алюминийдиң окиси).

ГЛІНЯНЫЙ прил. саз...; саз ылайдан исленген, ылайдан исленген; ~ кувшинын ылайдан исленген күм.

ГЛІССЕР м. мор. глиссер (*тез жүретуғын моторлы кеме*).

ГЛИСТ м., **ГЛИСТА** ж. ишек курт.

ГЛІСТОГОННЫЙ прил. мед. ишек куртты түсіретугүн; ~ое сре́дство ишек куртты түсіретүгүн дәрі.

ГЛІЦЕРІН м. глицерин (*майдан алыматын дәми татлы ширеге усаған сүйкүлүк*).

ГЛІЦЕРІНОВЫЙ прил. глицерин..., глицеринли; глицеринен исленген.

ГЛОБУС м. глобус.

ГЛОДАТЬ несов. 1. что кемириү, мужиү; собака глбжет кость ийт сүйек кемиреди; 2. кого-что, перен. азап берниү; его глбжет тоска оған сагынышылық азап береди.

ГЛОТАТЬ несов. что и без дол. 1. жутыў; мне болько ~ жутынсан айырады, маған жутынүй қыйын; 2. (жадно есть или пить) герқауланып жеў, герқауланып ишиү; ~ словá түсінкісиз тез сөйлеў; ~ слёзы кез жасын иркінү; ~ воздух ишине дем тартыў; ~ слонки күнлеў.

ГЛОТК||А ж. анат. жутқыншақ; ~ заткнуть ~у кому-л. үннин шығартиау; драт ~у бақырып сөйлеў.

ГЛОТНУТЬ сов. и однокр. что, чего жутып жибериү.

ГЛОТ||ОК м. 1. (*глотательное движение*) жутыў, жутынүй; 2. бир жутым, бир уртлам; выпить два ~кá еки уртлам жутыў; онý трéтьи сүткы были без ~кá воды олар уш сутка бойна бир уртлам суусыз болды.

ГЛОХН||УТЬ несов. 1. (*становиться глухим*) герен болыў, есітпей қалыў; 2. (*затихать — о звуках*) пасенлеў, басылыў, еситилмеў; 3. (*двигат.*) шөп шар басыў, отақ басыў; сад без ухода ~ет күтпесен бақты отақ басады; 4. сениў, ешиў; мотёр ~ет мотор ешип қалды.

ГЛУБИН||А ж. 1. тереңлик; терең жер; большая ~а бóзера көлдің үлкен тереңлиги; 2. түпкір, тэр, дәл орта; в ~е сáда бақтын түпкіриңде; 3. перен. терең мәнили, тереңлик; ~а зáмысла ой тереңлиги; ~а чувств сезим тереңлиги; ~ в ~е душій журетгіңдің териңде; до ~ы душій жуде күшли, оғада күшли, журектін түпкіриңе шекем; в ~е веќів ерте заманларда.

ГЛУБИННЫЙ прил. тереңликтеги, тереңлик; ~ лов рыбы балықты тереңликтен айлау.

ГЛУБОК||ИЙ прил. 1. терең; ~ая река терең дарья; ~ий колбец терең кудық; ~ая тарелка терең тарелка; ~ая вспашка с.-х. терең етип суриў; ~ие көрни тереңге кеткен тамырлар; 2. перен. (*серъезный, значительный*) терең, зор, күшли; ~ие познания терең билим, күшли билим; ~ая идея терең идея; 3. (*сильный*) терең,

шексиз; ~ое чўство терең сезим, 4. (*достигший высшего предела*) жуде терең, туңғыйық; ~ий крýзис капитализма капитализмдин туңғыйық кризиси; ~а я стáрость жуде қаўсан қартайғанлық; ~ая босенъ анык гүз; до ~ой ибчи жети тунге шейин; держать в ~ой тайне сырды беккем сақлау; ~аз печать полигр. батып түскен баспа; ~ий взгляд терең нөзөр; ~ий поклон ийилип берген салем.

ГЛУБ||ОКО, ГЛУБ||ОКБ нареч. 1. терең; зарыть ~окб терең көмүй; 2. (*сильно*) эбден, жуда катты; ~окб уважать эбден хұрметлеу; 3. безл. в знач. сказ. терең, шүргил; здесь ~окб бол жер терең.

ГЛУБОКОВОДНЫЙ прил. 1. (*полноводный*) терең суулы; ~ая река терең суулы дарья; 2. (*для больших глубин*) үлкен тереңликтеги, тереңликке арналған; ~ый термометр тереңликке арналған термометр; 3. үлкен тереңде жасаушы; ~ые рыбы үлкен тереңде жасаушы балықлар.

ГЛУБОКОМЫСЛЕННЫЙ прил. терең ойлы, терең пикирли, терең мәнили; ~ вид терең ойлы түр.

ГЛУБОКОМЫСЛИЕ с. терең ойлылық, терең пикирли, терең мәнилилил.

ГЛУБОКОУВАЖАЕМЫЙ прил. хұрметли, қәдирден, қәдирли, әдиүли, әзиз; ~ профессор хұрметли профессор.

ГЛУБУ ж. см. глубина.

ГЛУМІТЬСЯ несов. над кем-чем масқаралау, қорлау, азап бериү, мазақ етиү.

ГЛУМЛЕНИЕ с. масқаралау, қорлау. жәбирлеу, мазақлау.

ГЛУПЕТЬ несов. ақылсызланыў, ақыл-есинен айырыла баслау.

ГЛУПЕЦ м. ақылсыз, ақмақ, самсам, есалы.

ГЛУПИТЬ разг. ақылсызлық етиү, ақмақлық етиү, самсамлық қылыш, жарамаслық етиү.

ГЛУПО 1. нареч. ақылсыз түрде, орынсыз; ~ ухымлайтасы ақылсыз түрде күлиү; 2. безл. в знач. сказ. ақмақлық, жарамаслық; ~ так волноваться из-за пустякә ешайин нәрсеге усындан күйгелеклениү жарамаслық болады.

ГЛУПОВАТЫЙ прил. ақылсызлау, еси кирелиш-шығарлы, есалылау, самсамлау.

ГЛУПОСТ||Б ж. 1. ақылсызлық, ақмақлық, ойсызлық, самсамлық; 2. (*глупый поступок, глупое слово*) ақылсызлық, ақмақлық, ойсызлық, самсамлық; делать ~и ақылсызлық етиү; ~и, никогда этого не будет бары бийкар, бундай нәрсе хеш үақытта болмайды.

ГЛУПЫЙ прил. 1. ақылсыз, ақмақ, ойсыз, самсам; ~ человек ақылсыз адам; 2. мәниссиз, мазмұнсыз; ~ роман мазмұнсыз роман.

ГЛУХАРЬ м. зоол. глухарь (*кус*).

ГЛУХ||ОЙ прил. 1. (*лишенный слуха*) гереп, саңырау, кулагы айыр; 2. перен. кәріне келмейтуғын, кулагы салмайтуғын, тыңламайтуғын, итибарсыз, итибар қылмайтуғын; он ~ ко всяkim просьбам ол қандай етиниш болса да тыңламайды; 3. (*незвонкий*) өлшец, гүңгирт, пәс; ~бй

голос өлпес сес, гүнгирт сес; 4. (заросший) шөп басып кеткен, қалың; ~ая тропинка шөп басып кеткен соңқа; 5. (захолустный) түпкірдеги, узакта, жудә шетте жатқан; ~ая дерёвия шетте жатқан аүыл; 6. (пустынный, безлюдный) адамсыз, жан мақлуксыз; ~ая ўлица адамсыз кеше; 7. перек. (глубокий, поздний) кешки, соңғы, акырғы; ~ая осень қара гүз; ~бө время, ~ая пора алға илгерилеушілік болмаған ўақыт; ~ая ночь қарағы түп; 8. в знач. сущ. м. глухой и ж. глухая герец, саңырау; ◇ ~бй соглásный звук лингв. уисиз даұыссыз сес, ызыңсыз даұыссыз сес; ~ая дверь кезебага исленген қапы.

ГЛУХОНЕМ||БЙ прил. 1. гүң, гүңелек; ~бй ребёнок гүңелек бала; 2. в знач. сущ. м. глухонемой и ж. глухонемая гүң; шкода для ~ых гүңлер мектеби.

ГЛУХОНЕМОТА ж. гүңлик, гүңелеклик.

ГЛУХОТ||А ж. гереңлик, саңыраўлық, кулагы аўырлық, еситпейшилик; страдать ~бй герец болыу, еситпейшиликтен азап кериү.

ГЛУШИТЕЛЬ м. тех. глушитель (двигательдин сесин пасеңдететуғын ғобан).

ГЛУШИТЬ несов. 1. кого-что (оглушать) еситтиреү; 2. что (заглушать) еситтиреү, ешириү; ~ить мотобр моторды ешириү; 3. что (о растениях) есирмеү, өрлетеү, раўажаклыцирмай; сорняк ~ат хлопок отақ пахтаны есирмейди; 4. что, перен. жол бермеү, жүзеге шығармаү, өрлетеү; ~ить хорошее начинание жақсы басламаны өрлетеү; ◇ ~ить рыбу сүүға жарылғыш нөрсе тастап балықтың мийин айландырыү.

ГЛУШ||Ж ж. 1. дут, түпкір, алыс жер; лесная ~ дут тогай; 2. (захолустье) түпкір, алыс жер; жить в ~й алыс жerde турыү.

ГЛЫБА ж. үлкен бир бөлек; каменная ~ тастың үлкен бир белеги.

ГЛЮКОЗА ж. биохим. глюкоза (жүзим қанты).

ГЛЯД||ЕТЬ несов. 1. на кого-что (смотреть) қараү, сер салыу; кериү; ~еть в оба 1) еки кезин айрымай; 2) (быть настороже) қыраты болыу, сақ болыу, қабардар болыу; 2. за кем-чем, разг. (присматривать) қарап түрүү; байқаү, кез жиберип түрүү; ~еть за детьми балаларға қарап түрүү; 3. разг. (быть обращённым в какую-л. сторону) қараү, қарап түрүү; 4. кин. ~ать на юг айнекадыр қублага қарап тур; 4. разг. (выглядывать) керишиү; из-за туч ужé ~ело солнце бултлардың арасынан күн керинип турды; ◇ ~еть в гроб өлиүге жақынлау; ~еть косо на кого-что-л. наразылык билдириү; ~еть не на что көретүгүн жери жок; ~еть смртти в глаза олим қәүпинде болыу; на ночь глядя түнге қарай, түн ишинде; тогб и ~ай қәпелимде, күтпеген үақытта.

ГЛЯДЕТЬСЯ несов. во что, разг. қараныу, қараү, өзин қараү; ~ в зеркало айнаға қараныу.

ГЛЯДЬ межд. разг. қәпелимде; қара, әне; ~, а он идёт қара, әне, ол кияты.

ГЛЯНЕЦ м. жалтырақ, жылтырақ; вестий ~ жылтыратыу.

ГЛЯНУТЬ сов. и однокр. разг. кара жибериү, сер салып жибериү.

ГЛЯНЦЕВАТЬ несов. что жалтыратыу. жылтыр етиү.

ГЛЯНЦЕВ||ЫЙ прил. жалтыр, жылтыр. жылтырақ; ~ая бумага жылтырақ қағаз.

ГМ межд. хе, мм.

ГНАТЬ несов. 1. кого-что (прогонять, выгонять) күүүү, қуалай, қуүүш жибериү, күүип шығыү, айдаү; 2. кого-что айдаү; ~ короб на пастьице сыйырларды падаға айдаү; 3. кого-что (торопить) асықтырыү, қыстау; ~ лошадей во весь опор атларды жашыңың барыша айдаү; 4. что (д добывать перегонкой) ислеп шығарыу; ~ спирт спирт ислеп шығарыу; 5. кого-что (преследовать, травить зверя) изинен күүүү, изинен қалмау, изине тусиү.

ГНАТЬСЯ несов. 1. за кем-чем (преследовать) изинен күүүү, изинен қалмау, изинен тусиү; ~ по пятам изинен күүүү, изинен қалмау; ~ за зверем жырткыш хайуанның изинен күүүү; 2. за чем, разг. (добиваться) изинен күүүү, изине тусиү; ~ за славой даныктың изинен күүүү.

ГНЕВ м. қәхәр, ашыу, ыза, ғазеп; вспышка гнева ашыу келиү.

ГНЕВАТЬСЯ несов. на кого-что и без доп., уст. қәхәрлениү, ашылышы, ашыу келиү, ызаланыш, газелдениү.

ГНЕВИТЬ несов. кого-что, уст. қәхәрленириү, ашыуын келтириү, ашыуына тийиү.

ГНЕВНЫЙ прил. қәхәрли, ашыулы, ызылы, ғазепли; ~ взгляд қәхәрли нэзер, ашыулы кез қарас.

ГНЕДОЙ прил. торы; конь ~ масти торы ат.

ГНЕЗДИТЬСЯ несов. 1. (о птицах) уя салыу, уялау, уя басыу; 2. перен. (ютиться — о людях) тыгызысып түрүү, тығызысып отырыү; 3. перен. (корениться) тамыр жайыу, беккем орналасыу, беккем орын тутыу; разные мысли ~лись в его голове ҳар қыллы ойлар оның басынан беккем орын тутты.

ГНЕЗДО с. 1. (птичье) уя; вить ~ уя салыу; 2. (выводок, семья животных) бир уя, уялас; бөлчын гнезда қасқырлардың уялас бөлтириклери; осиное ~ ҳаррениц үясы; 3. (растение, ягод, грибов) бир топ есімлик; 4. (углубление, отверстие) орын, жай, шуқыр, тесик, уя; гнезда для патронов қатардың оқ салатуғын уялары; ◇ свить (себе) ~ 1) уй-хожалықлы болыу; 2) (утвердиться, укорениться) беккем орналасыу.

ГНЕЗДОВАНИЕ с. мәйек шығарыу, пала-палау, палапан шығарыу.

ГНЕЗДОВОЙ прил. уялы, уя...; ◇ ~ посёв уялы егиу.

ГНЕЙС м. геол. гнейс (тау жынысы).

ГНЕ||СТИ несов. кого-что езиү, капа етиү, басыу; его ~тёт тоскә оны уйайым басып тур.

ГНЕТ м. 1. (пресс) аўырлық, тас; положить твёрдое под ~ иримшикти аўырлық-

тыц астына қойыу; 2. (угнетение) езиү, қыйнау, жәбирлеу; колониальный ~ колониальлық езиү.

ГНЕТУЩИЙ 1. прич. от гнесті; 2. прил. (тяжостный, мрачный) аўыр, азаплы; қыйнайтуын; ~е мýсли аўыр ой-никирлер.

ГНИДА ж. сирке.

ГНИЕНИЕ с. 1. шириү, порсыү, бузылыу, сасыү; 2. перен. ирип-шириү, рухый жағынан бузылыу.

ГНИЛДІЙ прил. 1. ширик, шириген, бузылған; ~бе дέрево ширик ағаш; 2. перен. (сырой, дождливый) ләмли, жауын-шашыны; ~ая погода жауын-шашыны ҳаўя райы; 3. перен. (порочный) ширик, дәртке аспайтуын.

ГНИЛОСТНЫЙ прил. 1. (вызывающий гниение) шириткиш, ширитетуын; ~е бактерии шириткиш бактериялар; 2. (вызывающий гниением) шириген, порсыған, бузылған, сасыған; ~ий запах болота батқалы жердиң сасығаң ийиси.

ГНИЛУШКА ж. разг. ширик, шириген зат.

ГНИЛЬ ж. 1. собир. ширик, ширинді; 2. (плесень) көгерген, көгерип кеткен, базаскан.

ГНИЛЬЕ с. собир. разг. см. гниль 1.

ГНИТЬ несов. 1. (разлагаться, подвергаться гниению) шириү, порсыү, сасыү, бузылыу; 2. перен. ирип-шириү, рухый жағынан бузылыу.

ГНОЁНИЕ с. ириңдеү, ириң ағыү, ириң басыү; ~раны жараның ириңдеү.

ГНОЙТЬ несов. 1. что (доводить до гниения) ириңдеү, ириң ағыү, ириң басыү; 2. кого-что, перен. ширитиү; ~ в тюрьме тюремде ширитиү.

ГНОЙТЬСЯ несов. ириңлениү, ириң ағыү; рана ~ся жара ириңленеди.

ГНОЙ м. ириң.

ГНОЙНИК м. ириңленген жер.

ГНОЙНЫЙ прил. ирикли, ириңленген; ~ое воспаление брюшның қарышың кек етинин ириңленеп аўырыуы.

ГНОСЕОЛОГИЧЕСКИЙ прил. гносеологиялык.

ГНОСЕОЛОГИЯ ж. филос. гносеология (илимий дүнья таныұбының тегін мүмкіншіліктерин, құралын төксөретуын философияның бир тарауы).

ГНУ м. и ж. нескл. зоол. гну (түслик Африкада жасайтуын ҳайдан).

ГНУСАВИТЬ несов. мурнышан сейлеү, мурнышан айтты.

ГНУСАВЫЙ прил. мурнышан сейлейтуын, мурнышан айтатуын.

ГНУСНОСТЬ ж. 1. (мерзость) бузакылық, ҳарамзадалық, бузықлық, жамаңалық; ~певедение минезиниң бузықлығы; 2. (гнусный поступок) бузық ис, бузакылық ис; сәдәт ~ бузакылық ис етиу.

ГНУСНЫЙ прил. бузық, жамаң ийиетли, ҳарамы; ~поступок бузық ис, бузакылық ис.

ГНУ||ТЬ несов. 1. что (сгибат) ийиү, ийидириү, бүклөү, бүгиү, майыстырыү, қайыстырыү; ~ть проболоку сымды ийиү;

вётер ~лдеревья самал ағашларды ийилдири; 2. к чему и без доп., перен. разг. (клонить) бурый, айландырыү, жөнлеү; ~ть своё өз пикирин жөнлеү; ~ть спину перед кем-л. жарамсақланыу.

ГНУТЬСЯ несов. 1. (наклоняться, приседать) ийилиү, еңкесиү, бүглиү, майысы, қайысыү; 2. (обладать гибкостью) ийилиү, ийилгіш болыү, майысыш болыү; проболока гиётся сым ийиледи.

ГНУШАТЬСЯ несов. кого-чего, кем-чем и с неопр. жеркениү, жек көриү, жириениү.

ГОБЕЛЕН м. gobelen (1. қолдан тоқылған сүүретли гилем; 2. нағыслы гезлеме).

ГОБОЙ м. гобой (музыка əбабы).

ГОВЁТЬ несов. рел. ет жемеү (христиандинингилердин ғашыла, майыл тажағларга тутың болып ширкейгэ қатаңай).

ГОВОР м. 1. (изучение устной речи) сейлеү, гәп; тыйих ~есте сейлеү; 2. перен. шаўым, гүйилди; ~ волн толықин шаўымы; 3. линг. говор (сейлеүттөгөнликтери).

ГОВОР||ТЬ несов. 1. что и без доп. сейлеү, айтты; ~ить по-руссски русша сейлеү; ребёнок началь ~ить жас бала сейлей баслады; ~ить быстро тез сейлеү; ~ить правду дұрысын айтты; 2. (беседовать, разговаривать) сейлесиү, гәплесиү, гүррилесиү; ~ить между собой ез-ара сейлесиү; ~ить по телефону телефон арқалы сейлесиү; 3. о чём, перен. (свидетельствовать) дағылледү, көрсетиү, билдириү; факты ~ить не в вашу пользу фактлер сизиң пайдаңызы көрсетип отырган жок; это ~ить о вашей добросовестности был сизиң ҳақ қиынитетлигиди билдиреди; Ⓛ ~ить на разных языках бир-бирин түсінбей; ~йт вам!, ~йт тебе! сизге айтады; и не ~ил, и не ~йт! әлбетте!, айа!; йинче ~я баскаша айтқанда; не ~я худого слова жамаң сез айтпай-ак, сез алышпай-ак; самб за себя ~йт өзинен-өзи айттып тур; что и ~ты! дұрыс әлбетте!; что ни ~я не айтсаңда; по правде ~я ҳақыйқатын айтқанда, расын айтқанда; собственно ~я аныңын айтқанда.

ГОВОР||ТЬСЯ несов. баян етилиү, гәп етилиү; в этой книге ~ся о жизни животных буд китапта хайуанлардың тұрмысы ҳақында гәп етиледи; Ⓛ как ~ся в знач. водин. сл. дегендей, айттылаңдай, айтқандай.

ГОВОРЛЙВЫЙ прил. 1. (разговорчивый) сейлемпаз, сез қумар, көп сейлегиш, быжы; 2. перен. (журчаций — о воде, ручье) сыйлдырлаған.

ГОВОРУН м. разг. сейлемпаз, сез қумар, сейлемшек, быжы.

ГОВОРУНЬЯ женск. от говорун.

ГОВЯДИНА ж. қара майдың геши.

ГОВЯЖИЙ прил. қара мал гешинен; қара майдың гешинен исленген; ~ье сало қара майдың тоң майы.

ГОГОЛЬ м. зоол. сүнгигир.

ГОГОТ м. (гусей) ганқылды; 2. перен. разг. (хохот) қатты күлкі.

ГОГОТАНЬЕ с. 1. (гусей) гаңылды; 2. перен. разг. қатты күлкі, ўаха.

ГОГОТАТЬ несов. 1. (о гусях) ғаңқылдау; 2. прост. (хочотать) қатты құлсисиү, үахахалап құліү.

ГОД м. 1. жыл; в будущем ~ý келеси жылы; чéрез два гóда еки жылдан соң; ~ тому́ назáд бүннан бир жыл бурын; крúглый ~ жыл бойы; четыре времéни гóда жылдың төрт мaeüsими; учéбный ~ оқыў жылы; сельскохозяйственный ~ аýыл хожа-лық жылы; бюджетный ~ бюджетник жыл; 2. (при определении возраста) жас, жасар; ему́ три гóда ол уш жасқа шықты; 3. мн. гóды (перíод времени) ўақыт, шак, гез; молодые гóды жасасык шагы; 4. мн. гóды (для обозначения десятилетия) жылтар; восьмидесятые гóды сексенинши жыллар; ♦ Новый ~ Таза жыл; не по ~ам жасына ылайық емес; с ~ами ўақыттың етиüи менен; ~ от ~у жылдан жылга; из гóда в ~ жыл сайын; без ~у недéля шуты. кеше ғана; ты здесь раббтаешь без ~у недéля сен был жерде жақыннац бери ислейсең (соотв. ислегенине еки күн болмай атыры); ~ на ~ не приходится жыл жылға үқсамайды, алдан болжаў қýйын.

ГОДИНА ж. ўақыт, заман, жыл; ~ испытаний аýыр жыллар.

ГОД ІТЫСЯ несов. кому-чему, на что, для чего иске асыу, болыў, жараў, дортке асыу, ылайық келиў; эти ботинки мне не ~ятся бул ботинкалар магац болмайды; ♦ в оты ~ится жасы жағынац экесиндей; кудá это ~ится? бул не деген?; никуда не ~ится хеш жарамайды; так поступать не ~ится олай етиüе жарамайды.

ГОДИЧНЫЙ прил. 1. (длящися год) жыллық, бир жыллық; ~й срок бир жыллық мaeүлет; 2. (расчитанный на год) бир жылға есапланған, бир жылға дүзилген, бир жыллық; ~й план бир жылға дүзилген план; ~е курсы бир жыллық курслар.

ГОДНОСТЬ ж. жарамалылық, болатуынлық, ылайықлылық; ~ семья для посёва тукумының егүйге жарамалылыты.

ГОДНЫЙ прил. жарамлы, болатурын, ылайыкли; водá, ~ная для питья ишиүге жарамалы суу; он ни к чему не ~ен ол хеш нэрсеге жарамайды.

ГОДОВАЛЫЙ прил. бир жасар, бир жыллық, бирге шықсан; ~ ребёнок бир жасар бала.

ГОДОВОЙ прил. жыллық, бир жыллық, жыл бойылық; ~бý дохóд жыллық доход, жыллық табыс, жыллық кирис; ~бý план жыллық план; ~ая оценка жыл бойылық баха.

ГОДОВЩИНА ж. жыллық; пятнадесятая ~ Великой Октябрьской социалистической революции Уллы Октябрь социалистлик революциясының елли жыллығы.

гожусь, годиñsъя и т. д. наст. вр. от годиться.

ГОЛ м. спорт. гол; забить ~ топ еткериү, топ еткизиү.

ГОЛЕНАСТЫЙ прил. сыйрақлы, узын аяклы.

ГОЛЕНЫШЕ с. қоныш.

ГОЛЕНОСТОПНЫЙ прил.: ~ сустав анат. табан менен балтырдың қосылған жери.

ГОЛЕНЬ ж. анат. балтыр, сыйрақ.

ГОЛЛАНДКА ж. разг. (печь) гүңгира печь.

ГОЛЛАНДСКИЙ прил. Голландия..., голландиялық, голланд...; ~ сыр голланд сыры.

ГОЛЛАНДЦЫ мн. (ед. голландец м., голландка ж.) голландиялылар (Голландияның тиішкәрғы халқы).

ГОЛОВА 1. ж. бас, гелле; повернуть голову басты бурый; поднять голову 1) бас көтериү; 2) перен. кеүилленүү; 2. ж. (единица счёта скота) бас; сорок ~ов рогатого скота қырк бас қара ма; 3. ж. перен. бас, ақыл, ес, мий; человек с ~овбай ақыллы адам; 4. м. разг. (начальник, руководитель) баслық, басқарышы, басши; он всему́ делу ~овá ол бүтнин иске басшы; городской ~овá уст. қала басшысы; 5. ж. (передовой отряд) бас; ~овá колоннны колоннаның басы; 6. ж. (пищевой продукт) гелле, думалақ; ~овá сахара гелле қант; ~овá сырьи бир думалақ сыр; ♦ в ~овáх бас ушында; в первую голову бириши рет, алды менен; на свежую голову таза мий менен; на свою голову езиниң басына бәле болыў; с ~овы (с каждого) ҳар биринен; действовать чéрез голову басқаны қоя берип ҳарекет етиў; вешать голову муңайыў, капаланыў; намылить кому-л. голову қатты урысыў, кейиў; сложить голову курбан болыў, жаным қыйыў; выдать себя с ~овбай езиниң айыбын ези ашыў; заплатить ~овбай за кого-что-л. басынан кешиў; отвечать ~овбай за кого-что-л. басы менен жуýап беринү; вбить себе в голову бир пикирден қайтпау; выбросить из ~овы умытыў, бастан шығарыў; выйти из ~овы естен шығып кетиў; не выходить из ~овы бастан шықлаў; ломать голову над чем-л. кеп ойланыў, бас қатырыў; голову давать на отсечение басы менен кепил болыў; иметь голову на плечах басы ислеў; быть на ~ову выше кого-л. анагурулым артық болыў; с ~овбай погрузиться во что-л. жан-тәни менен берилүү, қызығын ислеў; ходить на ~ове жүде тентекшилик етиў; свалиться как снег на ~ову қепелимде болып қалыў, күтпеген жерден ушырап қалыў.

ГОЛОВАСТИК м. зоол. ийт балық.

ГОЛОВЁШКА ж. шала, шала жанған отын.

ГОЛОВКА ж. 1. уменьш. от голова 1, 6; 2. (плод или соцветие) түйир, туп, бир дана, бас; ~а лўка бир туп пияз, бир дана пияз; 3. мн. головки баслық; сапожные ~и етик баслықлары.

ГОЛОВНÓЙ прил. 1. бас; ~бý убóр бас кийим; ~ая боль бас аýырыў; ~бý мозг мий; 2. (передовой) бастагы, алдағы, алдыңғы; ~бý отряд алдағы отряд.

ГОЛОВНЯ ж. 1. см. головёшка; 2. с.-х. күйе бас, қара бас, күйик бас.

ГОЛОВОКРУЖЕНИЕ с. прям. и перен. бас айланыў, мий айланыў; испытывать ~ бас айланыў, бас айланыўга ушырау; ~ от успехов жетискеңликлерден басы айланып кетиў.

ГОЛОВОКРУЖИТЕЛЬНЫЙ прил. бас айландыратуғын, мий айландыратуғын; ~ая высота бас айландыратуғын бийиклик.

ГОЛОВОЛОМКА ж. жумбақ, қыйын мәселе.

ГОЛОВОЛОМНЫЙ прил. бас қатыратуғын, көп ойландыратуғын; ~а вопрос көп ойландыратуғын мәселе.

ГОЛОВОРӨЗ м. разг. гелле кесер, бас кесер.

ГОЛОВОТЯП м. разг. ләмсер, олақ, епсиз, ебетейсиз.

ГОЛОВОТЯПСТВО с. разг. ләмсерлик, олақлық, епсизлик, ебетейсизлик.

ГОЛОВУШКА ж. ласк. от голова 1; ◊ бүйина ~аесорқ, алаңгасар.

ГОЛОВЫЙ қоспа сезлердиң тәмендеги мәннилерди билдиремтуғын екинши болеги: 1) бастың санын, мыс. двухголовый еки баслы; 2) бастың түрін, мыс.: желтоголовый сары баслы.

ГОЛОД м. 1. ашлық, ашаршылық; утолить ~ жүргегин жалғау; 2. (недостаток продуктов питания) азық-аўқат жетиспей, аш болыу; 3. перен. (острый недостаток чего-л.) жетиспейшилик, кемтарлық; книжный ~ китап жетиспейшилик.

ГОЛОДАТЬ несов. аш болыу, ашаршылықка ушырау, ашырқау.

ГОЛОДАЮЩИЙ 1. прил. от голодасть; 2. в знач. сущ. м. голодающий и ж. голодающая аш, аш болған; оказаться помошь ~м ашларға жардем көрсетигүй.

ГОЛОДНЫЙ прил. 1. аш, аш болған; на ~ый желудок разг. аш қарынға; быть ~ым аш болыу; я голоден қарым аш; 2. (вызванный голodom) аш, аштаң; ~ая смерть аштан өлиү; 3. (скучный) аз, кем, жеткиликсиз, кемтар; ~ый пән аш паёк; 4. в знач. сущ. м. голодный и ж. голодная аш.

ГОЛОДОВКА ж. 1. аш болыу, аўқат жеңеү, ашлық жарыялау; объявить ~у ашлық жарыялау; 2. (голод) ашлық.

ГОЛОЛЕД м. см. гололедица.

ГОЛОЛЕДИЦА ж. муз қала.

ГОЛОС м. 1. сес, даұыс, үн; высокий ~ жицише даұыс; ийзкий ~ жууан даұыс; надорвать ~ даұыс қарлығы; 2. (во-кальные данные) даұыс, хаұаз; иметь ~ хаұазы болыу; потерять ~ даұыстан айрылыу; 3. перен. шақырық, хұким, буйрық; ~ рассудка ақылдың шақырығы; ~ кровь тегилген қаныны буйрығы; 4. (мнение, суждение) пикир, сөз; прислушиваться к ~ у масс көпшиликтің ширики менен санасыу; 5. даұыс; решительный ~ шешишчи даұыс; совещательный ~ кеңесши даұыс; право ~ даұыс бериү хуқуқы; подсчитать голоса даұыс санау; избрать большинством голосов көпшилик даұыс пenen сайлау; ◊ в один ~ бир даұыстан мақуллау, бир айыздан қабыллау.

ГОЛОСИСТЫЙ прил. даұыслы, хаұазлы.

ГОЛОСИТЬ несов. разг. жоқлау айтты.

ГОЛОСЛОВНО нареч. дәлілсиз, курғак; утверждать что-л. ~ дәлілсиз сейлеу.

ГОЛОСЛОВНЫЙ прил. дәлілсиз, курғак; ~ое обвинение дәлілсиз айыплау.

ГОЛОСОВАНИЕ с. даұыс беріү, даұыса қойыу; тайное ~е жасырын даұыс беріү; участвовать в ~и даұыс беріүге қатнасыу; поставить на ~е даұыса қойыу.

ГОЛОСОВАТЬ несов. 1. за кого-что (подавать свой голос) даұыс беріү; 2. что (ставить на голосование) даұыса қойыу; ~ предложение усынысты даұыса қойыу.

ГОЛОСОВОЙ прил. даұыс...; ~ые связки анат. даұыс передлес.

ГОЛУБЕТЬ несов. 1. (становиться голубым) кегериү, көкшиллениү, көк тартыу; небо ~ет аспан көкшилленеди; 2. (сидеть — о голубом) кегерип көринүй.

ГОЛУБИЗНА ж. көк рең, көк.

ГОЛУБИНЫЙ прил. кептер..., кептердин; ~ая стая кептерлер топары; ~ая почта кептер почтасы.

ГОЛУБИТЬ несов. кого-что опешлеу. сылаш сыйлау.

ГОЛУБКА ж. 1. (самка голубя) мәккіен кептер; 2. разг. (ласковое обращение) қарағым, шырағым, жаңым.

ГОЛУБОГЛАЗЫЙ прил. көк көз, кек кезли.

ГОЛУБОЙ прил. көк, аспан рең; ~е небо көк аспан.

ГОЛУБУШКА ж. см. голубка 2.

ГОЛУБЦЫ мн. (ед. голубец м.) кул голубцы (капуста жапырагына орап писирген түрлема гөш).

ГОЛУБЧИК м. разг. қарағым, шырағым, жаңым.

ГОЛУБЬ м. кептер; почтовый ~ почта кептери, хат тасытуғын кептер; ◊ ~ мира парахатшылық кептери.

ГОЛУБЯТИНИК м. 1. (любитель голубей) кептерпаз; 2. зоол. қырғый, лашың, қаршыға.

ГОЛУБЯТНЯ ж. кептерхана.

ГОЛЫЙ прил. 1. жалаңаш, ашық; ~ая шея ашық мойын; 2. (лишённый растительного покрова) есмилексиз, қуү, ашық; ~ые скалы есмилексиз жарлар; ~ая степь қуү дала; 3. (ничем не покрытый) ашық, төсексиз; спать на ~ом полу төсексиз полда жатыу; ~ые стены хеш нэрсе қағылмаган дийүал; 4. перен. разг. қуры; ~ые факты қуры фактлар; ◊ ~ый прбвод жалаңаш сым; брат ~ымы руками қыбыншылық көрмей алышу, қуры қол менен алышу.

ГОЛЫШ м. 1. (голый ребёнок) жалаңаш бала; 2. (камень) жумыры тас, кишене домалақ тас.

ГОЛЬ ж. собир. уст. гедейлер.

ГОМЕОПАТ м. гомеопат (гомеопатия усыллары менен емлейтуғын врац).

ГОМЕОПАТИЧЕСКИЙ прил. гомеопатиялық, гомеопатиялы; ~е средства гомеопатиялық дерилер.

ГОМЕОПАТИЯ ж. гомеопатия (кеселлерди дәри менен емлеудиң усылы).

ГОМЕРИЧЕСКИЙ прил.: ~ смех жуда катты құлқи.

ГОМОН м. шаўқым, бақырыс, уүшүү.

ГОМОСЕКСУАЛИЗМ м. гомосексуализм (бир жыныстағы адамның қосылыбы).

ГОНГ м. гонг (урал шертептүғын саз қуралы); ударить в ~ гонг қағыу.

ГОНЁНИЕ с. қуұғын, сұргиң, қууда-
лау; подвёрнутъ ~ ям куўғынға ушыратыў,
куудалау.

ГОНЁЦ м. хабаршы, шабарман, айтү-
шы.

ГОНІТЕЛЬ м. қысым етиүши, жәбир
бериүши, зұлым, қуудалаушы.

ГОНІТЕЛЬНИЦА женск. от гонитель.

ГОНКИА ж. разг. 1. (действие) айдау,
катты жүриу; 2. разг. (суета, спешка)
асығысылық; 3. разг. (перегонка) ислен шы-
тарыў (мыс. арақып); 4. мн. гонки спорт-
жарысы, бәйгі; автомобільные ~ и автомо-
бильлер жарысы; ♀ ~ а вооружёний аса
куралланыў, курал-жарақларды көбейтін.

ГОНОКОКК м. мед. гонококк (гонорея
қоздырығыш микроб).

ГОНОР м. табакбир, меммен; человéк с
~ом меммен адам.

ГОНОРАР м. гонорар, қәлем ҳақы;
авторский ~ авторлық гонорар, авторлық
қәлем ҳақы.

ГОНОРЕЯ ж. мед. гонорея, соз кесели.

ГОНОЧНЫЙ прил. спорт. жарыс, жары-
сатуғын, тез жүретуғын...; ~ автомобіль
жарыс автомобилин.

ГОНЧАР м. гүзеши, гулалашы.

ГОНЧАРНЫЙ прил. гүзешиллик, гулал-
шылық; гулалдан исленген; ~е изделия
гулалдан исленген заттар.

ГОНЧИЙ прил. 1. жууырғыш, қайын;
~ая собака қайын ийт; 2. в знач. сущ. ж.
гёнчая қайын ийт.

ГОНЩИК м. спорт. жарысыұшы, жарыс-
ка түсінуші.

гөніо, гөниш и т. д. наст. вр. от
гнать.

гөніось, гөнишися и т. д. наст. вр. от
гнаться.

ГОНЯТЬ несов. 1. см. гнать 1, 2; 2. разг.
(посылать с поручениями) бир жаққа жи-
бериу; ♀ ләдьяды ~ ҳеш нәрсе ислемеу.

ГОНЯТЬСЯ несов. разг. см. гнаться.

ГОП межд. хоп.

ГОПАК м. голап (украин аяқ ойыны ҳәм
оның музыкасы).

ГОР||А ж. 1. тау; идті в гору 1) (вверх
по склону) жоқары көтерилиу, жоқары
шығыу; 2) перен. (преиспевать) жоқары-
лау, ҳәмели үлкейиу; идті под ~у 1) (вниз
по склону) темен түснү; 2) перен. пасеңлеу,
теменлеп кетиу, ҳәмели киширеиу; 2.
(из снега, льда) тау, дүмшек, дүмпешик;
снеговая ~а қар дүмпешик; 3. перен. разг.
(большое количество) таудай үйилген, тебе-
тебе, тау-тау; горы книга таудай үйилип
жатқан китаплар; 4. мн. горы таулар; врачи
посылают меня в горы врачлар мени тауларға жибермекши; 5. в знач. нареч. горой
үйилип, тау болып; подушки лежали ~ой
көпшіклер үйилип жатты; ♀ не за ~ами
узак емес, жақын; гору своротить көп нар-
се ислеу; как ~а с плеч свалилась устинен
зил түскендей болыу; надеяться на кого-л.
как на каменную гору биреүге таудан тиреги
бардай исений; стойте ~ой за кого-что-л.
бирауди ҳам бир нарсени барлық күши ме-
нен жақлау, күш салып күйтатлау.

ГОРАЗДО нареч. анағурлым, эдеүир,

эдеүирақ; он ~ выше браты ол агасынан
эдеүир узын.

ГОРБ м. 1. еркеш (верблюда); букир,
куныш (человека); 2. (выпуклость, возвы-
шенность) еркеш; 3. в знач. нареч. горбом
еркеш, ортасы қампыйп; шинели на
бойцах вздулись ~ом эскерлердин шинел-
леринш ортасы қампыйп кетти; ♀ гнуть
~ аүыр ис етиү, аүыр жумыс ислеу; своим
~ом ез мийнети менен.

ГОРБАТЫЙ прил. 1. букир, куныш; ~
человек букир адам; 2. букир, куныш, дүң-
ки; ~ нос дүңки мұрын; 3. в знач. сущ. м.
горбатый и ж. горбатая букир, куныш,
дүңки.

ГОРБИНКА ж. дүңки; нос с ~ой дүңки
мұрын.

ГОРБИТЬ несов. что букирейти, буки-
шити, бүгиү, ийиү; ~ спйну арқасын
бүгиү.

ГОРБИТЬСЯ несов. букирейи, букиши-
ти, бүгили, ийлии.

ГОРБОНОСЫЙ прил. дүңки мұрын...,
дүңки мұрыны.

ГОРБУН м. букир, куныш.

ГОРБУНЬЯ женск. от горбун.

ГОРБУША ж. горбуша (балық).

ГОРБУШКА ж. пашың қыры, пансың
қыртысы.

ГОРБЫЛЬ м. қыртыс тахтай, шет тах-
тай (агашты тилгенде еки шетинде қалы-
ны).

ГОРДЕЛИВЫЙ прил. шердай; ~ая по-
ходка шердай болып жүриү.

ГОРДЕЦ м. меммен, қоқырайған.

ГОРДИТЬСЯ несов. 1. кем-чем (испыты-
вать гордость) мақтанды; 2. разг. (ки-
читься) мемменсинаи, шер болып.

ГОРДО нареч. 1. мақтанды пепен; 2.
(высокомерно) мемменсина, мемменлик пе-
пен, шер болып.

ГОРДОСТЬ ж. 1. (чувство собственного
достоинства) ар, арсылық, намыс; 2.
(чувство превосходства) мақтандыш, артық-
машлық, кекиреклик; 3. (высокомерие)
мемменсина.

ГОРДЫЙ прил. 1. арлы, арсыл, намысы;
~ человéк арсыл адам; 2. (испытываю-
щий чувство превосходства) мақтандышы,
мақтанды, артықмашлы, кекирек; ~
своими успехами визиц табыслары менен мақ-
танды; 3. (высокомерный) меммен.

ГОРДЫНЯ ж. уст. см. гордость 3.

ГОРДЫЧКА женск. от гордеч.

ГОРДЕС с. 1. қайғы, уйайым, азап, ҳасирет.
дәрт; помочь ~ю дәрттанс дауа болыу; при-
чинить ~е кому-л. дәрт салыу; хлебнүть
~я аүырманлықты басынан кешириү; она
перенесля много ~я ол көз азапты шекті;
2. (беда, несчастье) қайғылы ис, бахытсыз-
лық, боле; его постыло больше ~е ол
үлкен бахытсызлық ушырады; 3. в знач.
сказ. разг. (плохо,不好, беда) дым
жаман, оцбаган; ♀ с ~ем пополам өлдим
азарда, зорга.

ГОРЕВАТЬ несов. о ком-чём и без доп.
кайғыры, уйайымлау, ҳасирет шегиү.

ГОРЁЛКА ж. горелка; ~ газовой пли-
ты газ плитасының горелкасы.

ГОРЁЛЫЙ прил. 1. күйгеп, жанған, ертнеген; ~й хлеб күйип кеткен наң; 2. (истлевший, прелый) ширик, шириген; ~е көжі шириген телетин; 3. в знач. сущ. с. горёлое күйген, күйик; пахнет ~м күйиктиң ийисін келеди.

ГОРЕЛЬЕФ м. горельеф (бир тегислике салынған сүрәт).

ГОРЕМБИКА м. и ж. разг. сорлы, баҳытсыз, бийшара.

ГОРЕМЫЧНЫЙ прил. разг. сорлы, баҳытсыз ашылмаган, баҳытсыз, бийшара; ~ая доли сорлы маңдай.

ГОРЕНИЕ с. жаныў, алысыў. күйиу, өртешү; ~ газа газдың жанаўы.

ГОРЕСТНЫЙ прил. қайғылы, уйайымлы, мұңда, зарлы, ҳәсиретли, қапалы, дәртли.

ГОРЕСТЬ ж. 1. (печаль, скорбь) қайғы, уйайым, мун, зар, ҳәсирет, дәрт; 2. мн. го-рести (нечастия) баҳытсызылдықтар.

ГОРДЫТЬ несов. 1. жаныў; дровя хорошо ~ят отын жақсы жанады; 2. (давать свет) жаңы; лампочка ~йт ярко лампочка жақты болып жанады; 3. перен. (о больном) күйиу, қызыў, жаныў; 4. перен. (краснеть) қызарыу, қып-қызыл болыў; щеки ~ят еки бети қып-қызыл болды; 5. перен. (блестеть) жарқырау, жаныў, жайнау; глаза ~ят от радости күйапғанынан көзлери масаладай жаңды; 6. (гнить) қызыў, шириу, күйиу; мокрое сено ~йт в стогах кептирилген пишен гүдиде қызын кетеди; ♦ ~еть желаниям жуде күштап болыў; у него дёло ~йт в руках ол жумысқа жан ендириди; не ~йт! асығыуға ҳеш тийкар жоқ!

ГОРЕЦ м. таұлы, таў адамы, тауда жасашы адам.

ГОРЕЧЬ ж. 1. (горький вкус, запах) ашишы, ап-ашишы; 2. перен. (горькое чувство) қайғы, уйайым, ҳәсирет, дәрт; ~одиночества жеккешилдиктиң үйаймы, жалғызылдың дәрти.

ГОРИЗОНТ м. 1. горизонт, көк жијеек, көз жетер; солнце скрылось за ~ом күн көк жијектен асып көзден таса болды; 2. (всё видимое пространство) горизонт, көз жетер жер; на ~е ни облачка көз жетер жерде ҳеш булт жоқ; 3. перен. (круг знаний. идеи) ой ериси, билим шеги; он человёк с широким ~ом ой ериси кең адам; 4. (уровень) горизонт (сүй бетиниң пасли белентлиги); в иёле ~ воды в Амур-Дарьё резко поднимается июльде Эму дарьяда сүйдүң горизонты бирден көтериледи; ♦ появиться на чём-л. ~е арага келиү, арада пайды болыў; исчезнуть с чёгого-л. ~а кезден ғайып болыў, жоқ болып кетиү.

ГОРИЗОНТАЛЬ ж. горизонталь (горизонт тегислигине параллель тартылған сзыық).

ГОРИЗОНТАЛЬНЫЙ прил. горизонталь..., горизонтальлық; ~ая линия горизонталь сзыық.

ГОРИЛЛА ж. горилла (при маимы).

ГОРИСПОЛКОМ м. (городской исполнительный комитет) горисполком (қалалық атқарыл комитети).

ГОРИСТЫЙ прил. таұлық, таұлы; ~ая мәстность таұлы жер.

ГОРКА ж. 1. уменыш, от гора 1; 2. (шкафчик) айналы шкаф (ыдыс ушын).

ГОРКИТЬ несов. от чего и без доп ашыў, ашып кетиў; от жары масло быстро ~ает ыссыдан май тез ашып кетеди.

ГОРКОМ м. (городской комитет) горком (қалалық комитет); ~ партии қалалық партия комитети.

ГОРЛАНДЫТЬ несов. разг. бақырыў, қып-қырыў, үағырлау.

ГОРЛАСТЫЙ прил. разг. бақырауык, шауқымышы; шақырауық (о петухе).

ГОРЛИНКА ж. см. горлица.

ГОРЛИЦА ж. құмыры.

ГОРЛО с. 1. татақ, алқым; дыхательное ~о кегирдек; 2. (верхняя часть сосуда) мойны; ~о кувшин гүзениң мойны, гүзениң аүзы; 3. (узкий выход из залива) бугаз; ~о Белого моря Ақ теңіздің бугазы; ♦ по ~о 1) (ростом) алқымына дейин; 2) (очень много) жуде көп, басынан асып; дел по ~о жумыслар басынан асады; сыт по ~о 1) (очень сиыт) жуде тойыў; 2) (вполне достаточно) аса көп, әбден бийзар болыў; стать кому-л. попрек ~а кесент келтириў; взять за ~о, схватить за ~о можбурлеў. жагадан алыў; кричать во все ~о қатты бақырыў; промочить ~о азырақ ишиў; пристать с ножом к ~у изицен қалмай талап етиў; слёзы подступили к ~у жылалы келиў.

ГОРЛОВИНА ж. мойны, аүзы, татақ; ~ вулканың аүзы.

ГОРЛОВОЙ прил. татақ...; ~ие болезни татақ аүзырылары.

ГОРМОН м. физиол. гормон (ишки безлердиң секрециясынан жасалып қанға қосылатын зат).

ГОРН I м. 1. (кузнечный) көрик; 2. (часть доменной печи) ошақ (домна печиниң от жагатуғын жери).

ГОРН II м. муз. горн.

ГОРНЫЙ О с. 1. см. горн I; 2. уст. перен. қызыншылық, аүырлық; закалиться в ~е войной урыстың қызыншылықлағында шынығы.

ГОРНИСТ м. горнист.

ГОРНИЦА ж. 1. уст. (комната) бөлме, ежи; 2. обл. (в крестьянской избе) мийманхана (дийханның жайының таза бөлмеси).

ГОРНОДОБЫВАЮЩИЙ прил. таў кендерин қазып шыгаратуғын; ~ая промышленность таў кендерин қазып шыгаратуғын санаат.

ГОРНОЗАВОДСКИЙ прил. таў кендерин.

ГОРНОЛЫЖНЫЙ прил. спорт. таұлық жерлерде лыжада жүрий...; ~ спорт таұлық жерлерде лыжада жүрий спорты.

ГОРНОПРОМЫШЛЕННЫЙ прил. таў санааты...; ~ район таў санааты районы.

ГОРНОРАБОЧИЙ м. таў кен жумысшысы, таў кен рабочий.

ГОРНОРУДНЫЙ прил. кен рудасы, таў кен рудасы; ~ое предприятие таў кен рудасының көрханасы.

ГОРНОСТАЕВЫЙ прил. ақ сүйсар; ақ сүйсар терисицен исленген.

ГОРНОСТАЙ м. ақ сүйсар (жыртқыш ұйын ҳәм оның териси).

ГОРНЫЙ прил. 1. тау, таулы; ~ое ушёлье тау сайы, таудың үңгіри; ~ая цепь тау дізбеклері; ~ый жітель тауда жасаушы, таулы; 2. (гористый) таулы; ~ая страна таулы ел; 3. тау кеп...; ~ые раббы тау кен жумыслары; ◇ ~ая болезнь тау кесели; ~ый хрусталь мин. тау хрустали.

ГОРНИК м. тау кенши (жұмысшысы ҳәм инженері).

ГОРНЯЦКИЙ прил. тау кенши, тау кеншилик.

ГОРОД м. қала; главный ~ бас қала; областной ~ областлық қала; городской қашарман қалалар; выехать за город қаланың сыртына шығыу; ◇ вольный ~ горесиз қала; ни к селу ни к ~у орынсыз, женсиз.

ГОРОДИТЬ несов. что, разг. 1. (огораживать) коршау, коралау, айланырыу; 2. разг. (говорить вздор) петиусыз сейлеу; ◇ огород ~ питтегитүүн исти баслау.

ГОРОДИЩЕ с. археол. гене қаланың орны.

ГОРОДКИ мн. (ед. городок м.) городки (ойын ҳәм үсы ойында урып шығарыу шынын тигилетүүн көспелткөш шүллуклер).

ГОРОДНИЧИЙ м. уст. городовой (патша

Россиясында полицияда хызмет етишүү адам).

ГОРОДОК м. 1. уменьш. от город; 2. қалаша, кишине қала; военный ~ эскерий қалаша; студенческий ~ студентлер қалашасы.

ГОРОДОШНИК м. городки ойнашын адам.

ГОРОДСКОЙ прил. 1. қала..., қалалық; ~ое население қала халқы; ~ий театр қалалық театр; 2. в знач. сущ. м. городской и ж. городская разг. қалалы.

ГОРОЖАНИН м. қалалы, қалалы адам, қалада турышы.

ГОРОЖАНИКА женск. от горожанин.

ГОРОНО м. (городской отдeл народного образования) горено (қалалық билимдириү шақабы).

ГОРООБРАЗОВАНИЕ с. геол. таудың пайды болыу, таудың келип шығыу, таудың дереүү.

ГОРОСКОП м. гороскоп (ортасындағы астролоидарды тәрепиңен адамның тардигар болжай ушын дүзилген жүлдэйлэр кестеси).

ГОРОХ м. буршак; ◇ как об стено ~ қалада күйгандай, қаша айтсаңда кәрине келмейди.

ГОРОХОВЫЙ прил. 1. буршак, буршаклы, буршактан; ~ое боле буршак сиғилген аты; ~ый суп буршак шорба; 2. (о цвете) боз рең; ◇ чүчело ~ое, шут ~ый I) (о смешно одетом человека) куыршақтай кийинген; 2) (посмешище) ерси адам, күлки болған адам.

ГОРОШЕК м. 1. уменьш. от горбах; 2. (название растений) буршак; душистый ~ хош ийисли буршак; 3. (крапинка) шымшық көз; ситец в ~ шымшық көз шыт.

ГОРОШИНА ж. бир дана буршак.

ГОРСКИЙ прил. таулы, тауда жасаушы; ~е племена тауда жасаушы қоюмдер.

ГОРСОВЕТ м. (городской совет) горсовет (қалалық совет).

ГОРСТЬ ж. 1. қысым, уүс; взять в ~ қысымлау; 2. (количество чего-л.) бир қысым, бир уүс; ~ мүк бир қысым үн; 3. перен. (незначительное количество) дым аз, азгана, жуде аз; ~ храбрецов азгана қаҳарманлар.

ГОРТАННЫЙ прил. 1. лингв. көмей; ~е согласные көмей дауыссыздар; 2. тамак..., көмекей, кегирдек, көмекейли, кегирдекли; ~ий говор көмекейден шығатуғын сез.

ГОРТАНЬ ж. анат. тамак, көмекей, кегирдек; ◇ у него язык прилип к ~и ошың аузына кум күйяды.

ГОРЧИТЫ несов. ашын дәми шығыу; ашқылтым дәми болыу; масло ~ майдың ашын дәми бар, майдың ашқылтым дәми бар.

ГОРЧИЦА ж. горчица (асқа қосатуғын ашиши татымлық).

ГОРЧИЧНИК м. мед. горчичник (емлениң ушын қолланылатуғын бир бетине горчица жеғылған қағаз); поставить ~ горчичник тартып қойыу.

ГОРЧИЧНИЦА ж. горчица ыдысы.

ГОРЧИЧНЫЙ прил. горчица...; ~ое масло горчица майы.

ГОРЩЕЧНИК м. гүзешчи.

ГОРШОК м. гүзе, горшок; цветочный ~ гүл гүзеси.

ГОРЬКИЙ прил. 1. ашын; ~ое лекарство ашын дери; 2. перен. қайғылы, аүыр, ашын; ~ие слезы кайғылы көз жас; 3. перен. разг. (несчастный) сорлы, кара маңай, баҳытсыз; ◇ ~ий пьяница дүзелмес мәскүнен; горе ~ое аүыр қайғы; испить ~ую чашу аўырмашылықты көриү; пить ~ую аса мәс болыу.

ГОРЬКО I. нареч. ашын; 2. безл. в знач. сказ. ашып кетти; во рту было ~ от сбли дүздан аўзым ашып кетти; 3. безл. в знач. сказ. перен. қыйын, аүыр; ему ~ в этом сознаться буны отан мойынлау жуде қынын.

ГОРЮЧЕСТЬ ж. жанышлық, алысқышлық, тутанышлық.

ГОРЮЧИЙ I прил. 1. жанатуғын, жаныш; ~е газы жанатуғын газ; 2. в знач. сущ. с. горючее жанар май (нефть, бензин ҳәм т. б.).

ГОРЮЧИЙ II прил.: ~е слёзы нарядно-поэт. көздид ашын жаслары.

ГОРЯНКА женск. от горец.

ГОРЯЧИЙ прил. 1. иссыс, қызын турған, қайнап турған; ~ая пішін ыссы аүқат; 2. перен. (пылкий, страстный) кумарлы, қызыбалы, қызба, қызынылы, жалынылы; ~ий охотник қызыбалы ашын; ~ий споркатель дау, қатты тартыс; 3. перен. (пламенный) жалынылы, қызынылы; ~ая любовь жалынылы сүйишилик; 4. перен. (напряжённый) қызынылы, гажжа-гаж; ~ая работа қызынылы жумыс; 5. перен. (вспыхчивый) қызыба; он человек ~ий ол қызыба адам; ◇ ~ая кровь қызыбалы; по ~им сле-

дам 1) (по свежим следам) таза из бенең, таза из қүүп; 2) (точка) изин сүйтпай, кешкитирмек; попасть под ~ую руку ашың үстине тап келиў, ашың үстине гез келиў.

ГОРЯЧИТЕЛЬНЫЙ прил. уст. қыздырыш, қыздыратуын; ~е напитки қыздырышы ишилмилер.

ГОРЯЧИЙ несов. 1. кого-что (нагревать, согревать) қыздырыбы, ысытыбы, жылытыбы; 2. кого, перен. қыздырыбы; ~ коня атты қыздырыбы.

ГОРЯЧИТЬСЯ несов. қәхәрлениү, қызып; не напрасно ~шыся сен бийкар қәхәрленесен; не ~с в споре тартысқанда қызба.

ГОРЯЧКА ж. 1. уст., разг. (лихорадка) ысытпа, безгек, қыздырма; белая ~а ишкилик қыздырмасы; 2. перен. разг. (спешика) асырыбы, асыгыслық; ~а перед отъездом жөнеп кетиү алдындағы асыгыслық; поробы ~у жуде асыгыны ҳарекет етиү; 3. перен. (азарт) аса шуғыланышылық, машқул; биржевая ~а биржалық машқул.

ГОРЯЧНОСТЬ ж. 1. (вспышчивость) қызыбалық; 2. (увлечение) машқул болыу, хәйес болыу, қызыгышылық; он с большой ~ю принял за дело ол жумысқа улкен қызыгышылық пенен киристи.

ГОРЯЧО 1. нареч. (пылко) қызығын, қызыны түрдө; 2. безл. в знач. сказ. ыссы, қызы; рукам ~ қолга ыссы.

ГОС қоспа сөзлердиң «мәмлекетлик» деген мәнисин билдиругуын екинши болеги, мыс.: госторбоя мәмлекетлик сауда.

ГОСБАНК м. (государственный банк) мәмлекетлик банк.

ГОСБЮДЖЕТ м. (государственный бюджет) мәмлекетлик бюджет.

ГОСПИТАЛИЗАЦИЯ ж. кеселханаға жатқарыбы.

ГОСПИТАЛИЗРОВАТЬ сов. и несов. кого кеселханаға жатқызыу.

ГОСПИТАЛЬ м. госпиталь, эскерий кеселхана; полевой ~ дала госпиталы; тыловой ~ тыл госпиталы.

ГОСПИТАЛЬНЫЙ прил. госпиталь.

ГОСПЛАН (Государственная плаковая комиссия СССР) м. Госплан (СССРдин Мәмлекетлик планластырып комиссиясы).

ГОСПОДИН м. (мн. господы) 1. уст., офиц. господин, мырза, төре; 2. (хозяин, повелитель) хожайын, хәмир; ~ы ~ом своего слова айтқан сезин орынлау; сам себе ~ өзине-өзи хожайын, өзине-өзи бий.

ГОСПОДСКИЙ прил. уст. мырзаның, терениң; ~ дом мырзаның жайы.

ГОСПОДСТВО с. үстемшилик, езиүшилик, хұкым сүриүшілік, басым болыұшылық; политическое ~ сиясий үстемшилик; ~ в воздухе ҳајада басым болыұшылық.

ГОСПОДСТВОВАТЬ несов. 1. над кем-чем (обладать властью) үстемлик етиү, үстем болыу, езиү, хұкым сүриү; басымырақ болыу; ~ на море тенизде үстем болыу; 2. над чем (возьмешься) бәлент көтерилип түрүү, бәлент шығып түрүү.

ГОСПОДСТВУЮЩИЙ 1. прич. от господствовать; 2. прил. (имеющий власть) үстемлик етиүши, хұкым сүриү-

ши; ~ие классы үстемлик етиүши класслар; 3. прил. (преобладающий) басым, көбірек таралған; ~ее мнение басым пикір; 4. прил. (возвышающийся над чем-л.) бәлент көтерилип түрған, бәлент шығып түрған.

ГОСПОДЬ м. қудай, алла, жаратқан, тәцир.

ГОСПОЖА женск. от господий.

ГОССТРАХ м. (государственное страхование) мәмлекетлик қамсызландырыбы.

ГОСТЕПРИИМНЫЙ прил. мийманкеш, миймандос, мийманшыл, қонақшыл; ~е хөзяева миймандос үй нүелери.

ГОСТЕПРИИМСТВО с. мийманкешлик, миймандослық, мийманшыллық, қонақшыллық.

ГОСТИНАЯ ж. гостиная, мийманхана, қонақ жай.

ГОСТИНЕЦ м. разг. базарлық.

ГОСТИНИЦА ж. мийманхана.

ГОСТИНЫЙ прил.: ~ двор уст. қатар салынган сауда жайлары.

ГОСТИТЬ несов. мийман болыу, қонақ болыу.

ГОСТЬ м. мийман, қонақ; редкий ~ сийрек келетугын қонақ; быть в ~ых қонақта болыу; пойти в гости қонаққа барыу.

ГОСТЬЯ женск. от гость.

ГОСУДАРСТВЕННОСТЬ ж. мәмлекетлилік.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ прил. мәмлекет..., мәмлекетлик; ~ый строй мәмлекетлик құрылсы; ~ый деятель мәмлекет исkeri; ~ая граница мәмлекет сыр; дело ~ой важности мәмлекетлик әхмийети бар ис; ◊ ~ые экзамены мәмлекетлик имтиханлар.

ГОСУДАРСТВО с. мәмлекет; Советское ~ Совет мәмлекети.

ГОСУДАРЫНЯ женск. от государь.

ГОСУДАРЬ м. ист. (царь) патша; ◊ милостивый ~ уст. ҳұрметли мырза.

ГОТИКА ж. готика (Европада орта ғасырдан аяғындағы архитектура стили).

ГОТИЧЕСКИЙ прил. готикалық; ~ стиль архит. готикалық стиль.

ГОТОВАЛЬНЯ ж. готовальня (сызыға керекли ғасаплардың жынысы).

ГОТОВИТЬ несов. 1. кого-что, в разн. знач. таярлау, ҳәзирилеу; ~ рукоять к набору қол жазбаны териүге таярлау; ~ специалистов по сельскому хозяйству аүыл хожалығы бойынша қәнигелер таярлау; ~ урбеки сабак таярлау; ~ встречу кому-л. биреуди қарсы алыуға таярланыу; ~ удар соққы берниүді таярлау; 2. что (стягивать) писирүү, ҳәзирилеу, таярлау; ~ обед түсси аүқат таярлау.

ГОТОВИТЬСЯ несов. к чему и с неопр. таярланыу, ҳәзирилениү; ~ к докладу докладқа таярлау.

ГОТОВНОСТЬ ж. 1. таярлық, ҳәзирилик; боевая ~ эскерий таярлық; быть в полной ~ и только таярлықлы болыу; 2. (что-л. сделать) тилек билдириүү, күштар болыу.

ГОТОВЫЙ прил. 1. таяр, таяр болып түрған; ~ое платье таяр кийим; обед ~ түсси аүқат таяр; 2. (подготовленный)

таяр болған; отряд ~ к выступлению отряд женеп кетиүге таяр; 3. (выражавший соглашение) қайыл болған; быть ~ым на всём барлығына қайыл болыу; ♦ жить на всём ~ом мусаллат болыу, тайын тамақ пепен кийимниң жаўы болыу.

ГОФРИРОВАННЫЙ 1. прил. от гофрировать; 2. прил. гофриренген, кат-кат бүкленгөп, бүрмеленгөп; ~ое желёзогофриренген темир, бүрмеленгөн темир.

ГОФРИРОВАТЬ несов. что гофрирлеу, кат-кат етип бүклөү, бүрмелөү.

ГОФРИРОВКА ж. гофрирлеу, кат-кат етип бүклөү, бүрмелөү.

гошү, гостишь и т. д. наст. вр. от гостишь.

ГРАБ м. бот. граб (*agash*).

ГРАБЕЖ м. 1. талау, талаушылық, тонашылық, баспашилық; 2. перен. (вымогательство) аүүр салық салыу, парахорлық.

ГРАБИТЕЛЬ м. 1. талаушы, тонаушы, баспаши; 2. перен. аүүр салық салыушы, парахор.

ГРАБИТЕЛЬСКИЙ прил. талаушылық, тонаушылық, езип талаушылық; ~ая политетика езип талаушылық сиясаты.

ГРАБИТЬ несов. кого-что 1. талау, тонау, тартып алыу, басып алыу; 2. перен. аүүр салық салыу, парахорлық етиү.

ГРАБЛИ только мн. тырма.

ГРАВЁР м. ойып нағыс салыушы; зергер (*по металлу*).

ГРАВЁРНЫЙ прил. ойып нағыс салыушылық; зергершилик; ~ое искусство зергершилик енери.

ГРАВИЙ м. гравий, майда таслы шеге.

ГРАВИРОВАЛЬНЫЙ прил. ойып нағыс салатуғын; ~е инструменты зергершилик эсаплары.

ГРАВИРОВАТЬ несов. что ойып нағыслай; зерлеу, зер салыу (*по металлу*).

ГРАВИРОВКА ж. ойып нағыслай; зерлеу, зер салыу (*по металлу*).

ГРАВИРОВЩИК м. ойып нағыс салыушы; зергер (*по металлу*).

ГРАВИТАЦИЯ ж. гравитация (пүткіл элементтер тартый қүші).

ГРАВИОРА ж. ойып салынған нағыс; зер (*на металле*); ~ на дёреве ағашқа ойып салынған нағыс.

ГРАД м. 1. буршақ; вýпал ~ буршақ жаўды; 2. перен. толып жатқан, жуде кеп, буршақтай жаўған; ~ пýсем жуде кеп жатлар; под градом пуль буршақтай жаўған оқлардың астында.

ГРАДАЦИЯ ж. градация (бир нәрседен екىниң нәрсеге откендеги избө-изликтік).

ГРАДИРНЯ ж. тех. градирня (1. дүз алыу ушын сүйді пүүланырыратуғын орын; 2. ысын сүйді сүйүй ушын бийикке орнатылған құрылыш).

ГРАДИРОВАТЬ сов. и несов. что, тех. градирлеу (дүз алыу ушын сүйді пүүланырыту).

ГРАДОВЫЙ прил. буршақлы, буршақ жаўдырыратуғын; ~ая тұча буршақлы булт.

ГРАДОМ нареч. буршақтай, буршақлап, буршаққа уқсан, моншаклап; пот лил с не-

ро ~ ондан тер моншақтай ақты, ондан тер моншаклап ағып турыты.

ГРАДОНАЧАЛЫНИК м. уст. қала бас-лығы, қала хөкими.

ГРАДОСТРОИТЕЛЬ м. қала салыушы, қала құрышы.

ГРАДОСТРОИТЕЛЬСТВО с. қала құрышы, қала салыушылық.

ГРАДУИРОВАТЬ сов. и несов. что градуслау, градуска белиү; ~ шкалұ термометра термометрдің шкаласын градусларға белиү.

ГРАДУС м. в разн. знач. градус; угол в сорок пять ~ов қырқ бес градуслы мүйеш; мороз был ~ов пятнадцать сүйүк он бес градус шамасында болды; конъик в шестьдесят ~ов алпыс градуслы копыяк.

ГРАДУСНИК м. градусник.

«ГРАДУСНЫЙ» қоспа сезердиң қанша «градус» екенин билдиремүнин екинши болефи, мыс.: сорокаградусный қырқ градуслы.

ГРАЖДАНИЙ м. гражданин, азамат; ~ Советского Союза Совет Союзның граждани.

ГРАЖДАНКА женск. от гражданин.

ГРАЖДАНСКИЙ прил. 1. гражданин, гражданилық; ~ие законы гражданилық законлар; ~ий долг гражданилық министр; ~ий брак гражданилық неке; 2. (не военный, штатский) гражданилық; ♦ ~ая война граждандар урысы; ~ая панихиды жерлеу алды жыналыс.

ГРАЖДАНСТВО с. гражданлық; советское ~о совет гражданлығы; правá ~а гражданлық хукуқлары; получить правá ~а 1) гражданлық хукукларды алыу; 2) перен. (получить всеобщее признание) кеңиңе тараалыу, көпшилдикке танылыу; дать правá ~а 1) гражданлық хукуқлар беріүү; 2) перен. (признать) таныу, мойынлау.

ГРАМЗАПИСЬ ж. (граммофонная запись) граммофонлық жазыу (граммофон пластинкасына жазып алыу).

ГРАММ м. грамм.

ГРАММАТИКА ж. 1. грамматика; сравнительная ~а салыстырмалы грамматика; 2. (учебник) грамматика книги.

ГРАММАТИЧЕСКИЙ прил. грамматика, грамматикалық; ~ие правила грамматикалық қаделер; ~ая ошибка грамматикалық көте.

ГРАММОФОН м. уст. граммофон.

ГРАММОФОННЫЙ прил. граммофонлық.

ГРАМОТА ж. 1. (умение читать и писать) сауат; выучиться ~е сауатын ашыу; 2. (официальный документ) грамота; почётная ~а хұрмет грамотасы; верительные ~ы дип. исенмін грамоталары; ратификационные ~ы ратификациялық грамоталар; ♦ фолькина ~а сауатын жазылған документ.

ГРАМОТНО нареч. сауатлы, қәтесиз; ~ писать сауатлы жазыу.

ГРАМОТНОСТЬ ж. 1. сауатлылық; всеобщая ~ улыұма сауатлылық; 2. сауатлылық, билимлилік; политическая ~ сиясий сауатлылық.

ГРАМОТНЫЙ прил. 1. сауатлы; 2. (написанный без ошибок) сауатлы, қәтесиз; 3.

перен. (знающий) билгир, билетуғын, билип ислейтуғын; ~ инженер билетуғын инженер; **4. перен.** (умело выполненный) шеберлик пепен исленген, билип исленген, билип орынланған; ~ чертеж шеберлик пепен орынланған сыйба.

ГРАМПЛАСТИНКА ж. (граммобинная пластинка) грампластинка (граммомонопластинка).

ГРАН м. уст. гран (0,062 граммға баралар атпекарлық өлшем бирлиги).

ГРАНАТ I м. бот. агар (агаш ҳәм мийүе).

ГРАНАТ II м. мин. гранат (хасыл тас).

ГРАНАТА ж. воен. граната; ручная — қол гранатасы.

ГРАНАТНЫЙ прил. воен. граната...

ГРАНАТОВЫЙ I прил. 1. бот. анар...; ~ое дёрево анар ағашы; 2. (о цвете) ашық қызыл, қырмызы.

ГРАНАТОВЫЙ II прил. мин. гранат тасынан исленген; ~ое ожерелье гранат тасынан исленген моншақ.

ГРАНАТОМЕТ м. воен. гранатомёт (граната атапуғын қурал).

ГРАНАТОМЕТЧИК м. воен. гранатомётчик, граната атыушы, граната ылақтырышы.

ГРАНДИОЗНОСТЬ ж. орасан үлкенлик, жудә үлкеник, огада үлкенлик; ~ замыслов ой-никилердиң орасан үлкенлиги.

ГРАНДИОЗНЫЙ прил. орасан үлкен, жудә үлкен, огада үлкен, нахән; ~ое строительство жудә үлкен күрүліс.

ГРАНЕНИЕ с. қырлау, қыр шығарыў.

ГРАНЕНЫЙ прил. қырланған, қыры шығарылған, қырлы; ~ стакан қырлы стакан; ~ алмаз қырланған алмаз.

ГРАНИЛЬНЫЙ прил. қырлайтуғын, қыр, шығаратуғын, тарашлау; ~ круг қырлау дөңгелеги.

ГРАНИЛЬНАЯ ж. қырлау устаханасы.

ГРАНИЛЬЩИК м. қырлаушы.

ГРАНИТ м. гранит (таїж жынысы).

ГРАНИТНЫЙ прил. гранит..., граниттиң; ~ая глыба граниттиң үлкен белеги; ~ая набережная гранит пепен қапланған жага.

ГРАНИТЬ несов. что қырлау, қыр шығарыў; ~ алмаз алмазды қырлау, алмаздың қырын шығарыў.

ГРАНИЦА ж. 1. шегара; ~а колхозда колхоздың шегарасы; охрана государстваенных ~ мемлекетлик шегараны коргау; 2. мн. границы перен. (предел) шек; перейти все ~ы шектен тысқары кетиү, ҳадден асып кетиү; ♦ за ~ей шет елде, шет еллере; за ~у шет елге; из-за ~ы шет еллереден.

ГРАНИЧИТЬ несов. с чем 1. (примыкать) коңылас болыу, шегараласыу, шегаралас болыу, сыйбайлас болыу; Иран ~ с СССР Иран СССР менен шегералас; 2. перен. жақын болыу, уқсас болыу, мезеү; его мастерство ~ с искусством оның шеберлиги искусства мезедей.

ГРАНКА ж. полигр. гранка.

ГРАНУЛИРОВАТЬ сов. и несов. что усақлау, майдалау; ~ удобрение с-х. тегинлерди усақлау, түйирлеу, түйирлеп майдалау.

ГРАНУЛЯЦИЯ ж. 1. (размелчение) усақлау, майдалау; ~ химических удобрений химиялық тегинлерди майдалау; 2. мед. (новая ткань) грануляция (жазыла баслаган жираның таза териси).

ГРАНЬ ж. (граница) шек, шегара, айырмау на грани двух веков еки есирдин шегарасында; стирание грани между умственным и физическим трудом акыл мийнети менен күш мийсетиниң арасындағы айырмаптылыштардың сапластырылуы; 2. қыр; грани куба кубтың қырлары; ~ драгоценного камня қымбат баҳалы тастың қыры.

ГРАФ м. граф (дворянлық атақ).

ГРАФА ж. графа, қана.

ГРАФИК I м. график; ~ движение поездов поездлардың қатнау графиги; ~ занятый на январь январь айының оқыу графиги, работа по часовому ~у saatlyq график.

ГРАФИК II м. (художник) графика сүүретшиси.

ГРАФИКА ж. графика (1. иск. сзықтар ҳәм штрихлер арқалы бояу қолланбай сүүрет салыў; 2. лингв. жазыу таңбалары).

ГРАФИН м. график (ыдыс).

ГРАФИНЯ женск. от граф.

ГРАФИТ м. графит (1. минерал; 2. қалемниң оғажы).

ГРАФИТНЫЙ прил. графит...; графиттен исленген.

ГРАФИТОВЫЙ прил. см. графитный.

ГРАФИТЬ несов. что сзызыу, графалау. графалап сзызыу.

ГРАФИЯ қоспа сөзлердиң төмөндеги мәннелерди билдиремүгүн екинши болеги: 1) илимниң тараудын, мыс.: география география; 2) графикадың сүүретлердиң түрлерин, мыс.: литография литография.

ГРАФЛЕНИЕ с. сзызыу, графалау.

ГРАФЛЕННЫЙ прил. графаланған; ~ая бумага графаланып сзылған қағаз.

ГРАФОЛОГ м. графолог (графология қынғасы).

ГРАФОЛОГИЯ ж. графология (адамның қол жазбасына қарай минез-құлқын, үқып-лылығын айырлығын үрнәтүфөн шимге қарсы теория).

ГРАФОМАН м. графоман (графомания менен шүгылланышы адам).

ГРАФОМАНИЯ ж. графомания (бийдзек жазылышының пепен көп шүгылланышы).

ГРАФСКИЙ прил. граф...; ~ титул граф атағы.

ГРАФСТВО с. 1. (титул) графлық атақ, 2. графлық (гейпера мәмлекеттерде административ-территориалық бирлик).

ГРАЦИОННЫЙ прил. назлы, сәнли, келбети келген.

ГРАЦИЯ ж. назлық, сәнлиқ, келбетлилік.

ГРАЧ м. узақша.

ГРАЧИННЫЙ прил. узақшаның; ~ое гнездо узақшаның уясы.

ГРЕБЕНКА ж. тарақ; ♦ стричь все под одну ~у парықламастаң ҳәммени бир қалыпке тенеу.

ГРЕБЕНЬ *м.* 1. тарақ; чासый ~енъ майда тарақ; прядильный ~енъ *тех.* уршық тарағы; 2. кекил, таж; петушиный ~енъ кораздың кекили; 3. (*верхушка*) төбе, еркеш, жал, қыр; ~енъ горы таудың тебеси; ~ни волны толқынлардың еркешлері.

ГРЕБЕЦ *м.* ескекши.

ГРЕБЛЯ *ж.* есиү; пárная ~ қос ескек пenen есиү.

ГРЕБНОЙ *прил.* 1. ескекли; ~е сúдно ескекли кеме; ~й спорт есиү спорты; 2. *тех.* ескиш; ~й винт ескиш винты.

ГРЕБОК *м.* ескек кулаши, ескектиң бир сермелүү.

ГРЕЗА *ж.* 1. (*мечта*) қыял, эрман; 2. (*сновидение*) түс, сандырақ, сейлениү.

ГРЕЗИТЬ *несов.* 1. о ком-чём и без доп. (*мечтать*) қыял етиү, эрман етиү; ~ наяýв оңында қыял етиү; 2. (*видеть во сне*) түсинде көриү, сандырақлаү, сейлениү.

ГРЕЗИТЬСЯ *несов.* 1. (*представляться в воображении*) қыялна келиү, эрман етиү; 2. (*сниться*) түсине ениү, сандырақлаү, сейлениү.

ГРЕЙДЕР *м.* грейдер (*жол тегислегиши машина*).

ГРЕКИ *мн.* (*ед.* грек *м.*, гречанка *ж.*) греклер (*Грецияның тийкарғы халқы*).

ГРЕЛКА *ж.* грелка (*денениң бир жерин қыздырып үшін арналған зат*).

ГРЕМЕТЬ *несов.* 1. ғұлдиреү, ғұркиреү, даңғылаү, салдыраү; ғром ~йт кек ғұркирейди; 2. чем и без доп. салдыраү; не ~й посұдой ыдысларды салдыратпа; 3. перен. даңқы шығыу; слáва о нём ~йт по всему́ краю оның даңқы пүткіл елге жайылған.

ГРЕМУЧИЙ *прил.*: ~ая ртуть хим. жарылғыш сынап; ~ий газ хим. жарылғыш газ.

ГРЕНА *ж.* собир. наўқан құртының мәнеги, наўқан туқым.

ГРЕНАДЕР *м.* ист. гренадер (*патша Россиясында ҳам гейпара шет мәмлекеттерде сайланды ескердиң солдаты, официри*).

ГРЕНАДЕРСКИЙ *прил.* ист. гренадер...; ~ полк гренадер полкы.

ГРЕНКИ *мн.* (*ед.* гренок *м.*) қуұрылған пан белеклери.

ГРЕСТИ *несов.* 1. чем и без доп. (*вёслами*) есиү; 2. что, чем жыйнау; ~ сено пишеш жыйнау.

ГРЕТЬ *несов.* кого-что и без доп. 1. (*согревать*) қыздырыү, жылытыү, ысытыү; солнце грёт күн қыздырады; ~ вóду сууды жылытыү; 2. (*об одевде, обуви*) жылытыү; шуба грёт постын жылытады.

ГРЕТЬСЯ *несов.* қыздырыныү, жылыныү, ысыныү; ~тесь на сблище күн шуұақта ысыныү; водá ~тесь суү жылыды.

ГРЕХ *м.* 1. рел. гуна; 2. ист. (*предосудительный поступок*) айып, қателик; ~й мόлодости жаслықтың қателиклери; ◇ как на грех жортаға еткендей, жортаға исследендей; от ~а подальше бәледен алысырақ болыү; бәледен аўлақ болыү; с~бом пополам зорға, еплеп, зордан.

ГРЕХОВНЫЙ *прил.* рел. гуналы.

ГРЕХОВДНИК *м.* разг. уст. бузық, көрсө қызар.

ГРЕЦКИЙ *прил.*: ~ орех из.

ГРЕЧА *ж.* 1. см. гречиха; 2. (*крупа*) гречадан тартылган жарма.

ГРЕЧЕСКИЙ *прил.* грек..., гректиц; ~ язык грек тили.

ГРЕЧИХА *ж.* гречиха (*дәнли егін*).

ГРЕЧИШНЫЙ *прил.* гречиха...; ~ мёд гречиха балы.

ГРЕЧНЕВЫЙ *прил.* гречиха...; гречихадан исленген; ~ая крупá гречиха жармасы.

ГРЕШИТЬ *несов.* 1. уст. (*совершать грех*) гунаңа батыү, гуналы болыү; 2. против чего, чем (*ошибаться, противоречить чему-л.*) жаңылысыү, қателесиү; ~ против истинны ҳақыннатлыққа қарсы қателесиү.

ГРЕШНИК *м.* уст. гунакор, айыпты, гуналы.

ГРЕШНИЦА *женск.* от грэшник.

ГРЕШНО в знач. сказ. с неопр. разг. уяг, айып, гуна; ~ вам так говорить сизин усылай айттыңыз уят.

ГРЕШНЫЙ *прил.* уст. гунакар, гуналы, айыпты; ◇ ~м дёлом в знач. вводн. сл. расын айтыү керек, мойынлаү керек, мойынға алыү керек.

ГРИБ *м.* замаррық; белый ~ ақ замаррық, собира́ть ~ы замаррық териү; ◇ расты как ~ы таўлан есиү, тез есиү.

ГРИБКОВЫЙ *прил.* биол. қара бас; ~е заболевание қара бас кеселлері.

ГРИБНИК *м.* замаррық териүши, замаррышы.

ГРИБНОЙ *прил.* замаррықлы; замарықтан исленген; ~е место замаррықлы жер; ~й суп замаррықтан исленген торба; ◇ ~й дождь еткіни жауын.

ГРИБОЙДОВ *м.* 1. уменьш. от гриб; 2. биол. (*микроорганизм*) қара бас; пилис; зернб оражено ~бом дәнге пилис кесели жүккән.

ГРИВА *ж.* жал; лошадиная ~ аттың жалы.

ГРИВЕННИК *м.* разг. он тыйын, ярым тече.

ГРИМ *м.* 1. гrim (*саңада ойнаганда артистлердиң бетине салынатын рен*); играть в гриме гримленип ойцаү; 2. (*специальная краска*) гrim, бояй.

ГРИМАСА *ж.* түс, түр, пырай; следовать ~у түсин бузыү.

ГРИМАСНИЧАТЬ *несов.* бет-аўзын қыйсайтыү, түсин бузыү, түсин езгертиү.

ГРИМЕР *м.* театр. гримши, грим жатышы.

ГРИМЕРША *женск.* от гримёр.

ГРИМИРОВАТЬ *несов.* кого-что гримлеү, грим жаты.

ГРИМИРОВАТЬСЯ *несов.* гримлениү.

ГРИМИРОВКА *ж.* гримлеү, гримлениү.

ГРИПП *м.* грипп, тумау.

ГРИППОЗНЫЙ *прил.* грипп, тумау; ~ое воспаление лёгких грипп кеселинен екпениң исиү.

ГРИФ I *м.* қара кус.

ГРИФ II *м.* муз. сап, дәсте.

ГРИФ III м. гриф, печать, мэр (биреү-диң тасқа басылган қолы).

ГРИФЕЛЬ м. грифель, тас қолем (аспид тахтасына жазылға арналған).

ГРИФЕЛЬНЫЙ прил. грифель...; ~ая доскә грифель тахтасы.

ГРОБ м. табыт, табыт қуты; ♀ до гробыншы; вогнить в ~ елигме алып келиү; стоять одиёй ногой в ~у бир аяғы менен герде турыў.

ГРОБНИЦА ж. қабир, мазар.

ГРОБОВЫЙ прил. табыт..., табыт қуты; ♀ ~бий голос даусыс гөрдөн шыққандай; ~бө молчание аўзын ашпаў; ~ая тишинә жым-жырт, тым-тырыс; до~бий доскә өлгенше.

ГРОБОВЩИК м. табытшы.

ГРОЗА ж. 1. гүлдирмама, гүлдирмамалы жауын; 2. перен. қоюп, қорқыныш; над ним нависла ~ оның устинен қайип тууып тур.

ГРОЗДЬ ж. бир солкым; ~ винограда бир солкым жүзим.

ГРОЗИТЬ несов. кому-чему 1. (угрожат) қорқытуу, абай етиү, айбат етиү, қыр көрсөтиү; 2. қорқытып силтеү; ~тъ пальцем бармақлары менен қорқытып силтеү; 3. (предстоит — о чём-л. плохом) қоюп тууыў, қоюп болыў; емү ~ла гыйбель оған өлим қоюпи тууып еди.

ГРОЗИТЬСЯ несов. разг. 1. (угрожат) қорқытуу, абай етиү, айбат етиү, қыр көрсөтиү; 2. (делать угрожающий жест) қорқытып силтеү.

ГРОЗНЫЙ прил. 1. (угрожающий) айбатлы, қоюпли, қоютерли, қорқынышлы; ~ый взгляд қоютерли көз қарас, айбатлы көз қарас; 2. (внушающий страх) айбатлы, қорқынышлы, қоюрли; ~ая сийя қоюрли күш; 3. (жестокий, суровый) мейримсиз.

ГРОЗОВЫЙ прил. түлдирмамалы; ~ая тұча гүлдирмамалы булт; ~бө лёто гүлдирмамалы жаз.

ГРОМ м. 1. гүлдирмама, көк; ~ гремит көк гүркирейди; посылались раскаты грома гүлдирмаманың гүркирегени еситилди; 2. (сильный шум, гул) гүрсилиди, гүрилди, тарсылди; ~ пүшек топлардың гүрсилдиси, топлардың гүрпилдиси; ~ аплодисментов қол шаплатлаудардың гүрилдиси; ♀ как громом поражённый ясыл түскендей; как ~ среди ясного неба топпа-торыстан, күтпеген жердең; метать громы и молнии қоюрленин аўзынан от шашыў.

ГРОМАДА ж. оғада үлкенлик, нахәнлик, зор, тайналырык.

ГРОМАДИНА ж. разг. оғада үлкен зат, нахән зат, жудә тайналыр зат.

ГРОМАДНЫЙ прил. оғада үлкен, нахән, жудә көп, гидиман; ~ое здание оғада үлкен жай; ~ое удовольствие оғада үлкен рәхет.

ГРОМИЛА м. разг. талаушы, уры.

ГРОМТЬ несов. кого-что қырратыў, тас-талқан етиү, ойран етиү; ~ врага душпанда қырратыў.

ГРОМКИЙ прил. 1. қатты, күшли; ~ие крики катты бақырылар; 2. перен. (известный) атақлы, белгилін, танымалы; ~ое

ймә атақлы адам; 3. перен. (напыщенный) дәдебели, құрғак; ~ие фразы құрғак сөзлер.

ГРОМКО нареч. қатты, күшли.

ГРОМКОГОВОРІТЕЛЬ м. громкоговоритель (репродуктор).

ГРОМОВЫЙ прил. 1. гүлдирмамалы; ~ые раскаты кек гүркиреүлер; 2. перен. қатты, күшли, гүркирекен; ~бий гөлөс гүркирекен даусы.

ГРОМОГЛАСНО нареч. ҳәммете еситтирип, ашықтан-ашық; ~ заявить ашықтан-ашық жарылаял.

ГРОМОГЛАСНЫЙ прил. қатты даусылы, күшли даусылы.

ГРОМОЗДЫЙ несов. что, на что үйнү, усти-устине басыў.

ГРОМОЗДЫТЬСЯ несов. на что и без дол. үйилиў, усти-устине басылыў.

ГРОМОЗДКИЙ прил. үлкен, қолайсыз, жайғаспайтын, аўыр; ~ая мебель үлкен мебель.

ГРОМООТВОД м. жылдырым қайтарғыш, жасыл қайтарғыш.

ГРОМОПОДОБНЫЙ прил. көктей, гүркирекен.

ГРОМЧЕ сравнил. ст. от прил. громкий и нареч. громко қатырақ, күшлирек.

ГРОМЫХАНЬЕ с. разг. гүрилди, улы салдырылы, тақырылы.

ГРОМЫХАТЬ несов. разг. гүрилдеў, салдыраў, тақыраў.

ГРОССМЕЙСТЕР м. гроссмейстер (шахмат ойыны шеберлигиниң атагы ҳәм сол атагы бар адам).

ГРОТ I м. (пещера) үңгир, қуұыс.

ГРОТ II м. мор. гrot (кемениң ортасындағы ең биік ерліктиң төменги желқозмы); ♀ ~мачта гrott-матча.

ГРОТЕСК м. гротеск (1. көркем әдебий шығармаларда ҳәм искуствода асыра сүйретлеү; 2. полигр. шрифттик бир түри).

ГРОХНУТЬ сов. и однокр. разг. 1. (издать грохот) гурс етиў, тарс етиў; 2. кого-что (уронить, поставить и т. д.) гурс етирип қойыў, тарс етириў.

ГРОХНУТЬСЯ сов. и однокр. разг. гурс етил қулаў, жыбылыў; ~ с лестницы баскыштан гурс етил қулаў.

ГРОХОТ I м. (шум) гүрсилди, гүрилди, тарсылди.

ГРОХОТ II м. (решето) қалбир.

ГРОХОТАНЬЕ с. гүрсилдеў, гүрилдеў, тарсылдаў.

ГРОХОТАТЬ несов. гүрсилдеў, гүрилдеў, тарсылдаў.

ГРОШ м. 1. (старинная денежная единица) ярым тыыны; 2. мн. грошай разг. (ничтожная сумма) жудә арзан баҳа, аз муғдар; я купил эту вещь за ~й мен бул затты жудә арзан сатып алдым; ♀ у мені нет с собой ни ~а мениң жанымда бир тыында жоқ; ~а ломаного не стоят қара пулға-да турмайды; ни в ~ не ставить кого-л. биреү менен пүткүлләй санаспаў.

ГРОШОВЫЙ прил. разг. оғада арзан. мут дерлик, қара пул.

ГРУБЕТЬ несов. 1. (утрачивать мягкость) жарылыў, гедир-будыр болыў; руки

~ют қоллар жарылып баратыр; 2. (становиться неделикатным) турпайыланыу.

ГРУБИТЬ несов. кому и без доп. эдепсизлик етиү, турпайылық ислеү, қатты сез айтыү, бийәдеплик етиү.

ГРУБИЯН м. эдепсиз адам, турпайы адам, гудибузар, бийәдел.

ГРУБИЯНИТЫ несов. разг. эдепсизлик етиү, турпайылық етиү, қатты сез айтыү, гудибузарлық етиү, бийәдеплик ислеү.

ГРУБИЯНКА женск. от грубийн.

ГРУБО нареч. турпайы түрде, ерески турде, эдепсиз турде, гудибузарлық етип; обращаться ~ с кем-л. эдепсиз турде катнас жасаү; отвёстить ~ турпайы турде жуўап бериү.

ГРУБОСТЬ ж. 1. (напр. работы) олаң исленгенлик; 2. турпайылық, бийәдеплик, ерескилик, эдепсизлик, гудибузарлық; говорить ~ и эдепсиз сеззер айтыү.

ГРУБОШЕРСТНЫЙ прил. ири жүнли, ири жүннен тоқылған; ~ое сукнб ири жүннен тоқылған маўыт.

ГРУБЫЙ прил. 1. (простой, без изящества) айтеүир исленген, қалай болса со лай исленген, әпіүайы; ~ая бубыр тигилген аяқ кийим; ~ая мебель айтеүир исленген мебель; 2. перен. (недостаточно искусный) олаң, олаң исленген; ~ая раб бота олаң исленген жумыс; 3. (жёсткий) қатты, тегис емес, гедир-будыр; ~ая коба гедир-будыр былғары; 4. (неприятный на слух) жағымсыз; ~ый голос жағымсыз да ўыс, жағымсыз ҳаўаз; 5. (неучтивый, малокультурный) турпайы, эдепсиз, бийәдел; ~ый человёк турпайы адам; 6. (недопустимый) ҳадден тыс; ~ая ошибка ҳадден тыс қате; ◇ ~ый подсчёт шамалап еспалау; ~ая пыша әпіүайы аўқат.

ГРУДА ж. үйин-үйин, үйим, үйинди, үймешик-үймешик; ~ камней таслардың үйиндиши.

ГРУДИНА ж. 1. анат. төс сүйек; 2. см. грудника.

ГРУДИНКА ж. тес, тес ети, тес геши; копчёная ~ қақланған тес ети.

ГРУДНИЦА ж. мед. емшек исиү.

ГРУДНОЙ прил. 1. төс..., көкирек...; ~ая клётка анат. көкирек клеткасы; 2. емшек...; ~бे молок бемшек сути; 3. емзиули, емшектеги; ~бй ребёнок емзиули бала; ◇ ~бй голос толық сесли, терең даұыслы.

ГРУДОБРЮШНЫЙ прил.: ~ая преграда анат. төс пенен қарының арасындағы ет переде.

ГРУДЬ ж. 1. көкирек, төс, геүде; широкая ~ кең геүде; дышать полной грудью бүтиң геүдеси менен дем алайу, терең дем алайу; 2. (женская) емшек; кормить ребёнка грудью баланы емзиу; отнять от ~й емшектен шығарыу, суттен шығарыу; 3. (рубашки, одежды) көкирек (көйлектиң, кийимниң алды); ◇ грудью проложить себе дорогу көп қызынышылықтар менен жетисиү; грудью стать на защиту родины уатанды барлық жан-тәни менен қорғау.

ГРУЖЁНЫЙ прил. тиелген, жүкленин, жук тиелген, жүги бар; ~ вагон жук тиелген вагон.

ГРУЗ м. 1. (тяжест) жук, салмақ, аўырлық; 2. (для перевозки) жук; вагон с грузом жуги бар вагон; 3. перен. (время) салмақ, аўырлық, аўырманлық; ~ забот лёг на его плечи Гамхорлықтың аўырманлығы оның мойнына щекти.

ГРУЗДЬ м. груздь (замаррық).

ГРУЗИЛО с. рыб. батыргы, шұмдиргиш.

ГРУЗИНСКИЙ прил. грузин..., грузинин; ~ язык грузин тили.

ГРУЗИНЫ мн. (ед. грузин м., грузинка ж.) грузинлер (Грузия ССРның тийкарты халқы).

ГРУЗИТЬ несов. что, чем жүклөү, тиyeү; ~ хлеб в вагоны вагонларға ғалле тиyeү.

ГРУЗИТЬСЯ несов. жүклениү, тиyeлиү.

ГРУЗНЫЙ прил. 1. (тяжеловесный) жүк аўыр, аўыр жүкли; 2. (о человеке) аўыр, салмақлы.

ГРУЗОВИК м. жук машина.

ГРУЗОВОЙ прил. жук..., жук тиyeлевтуғын, жук тасыйтуғын; ~бй транспорт жүктранспорты; ~ые перевозки жук тасыу.

ГРУЗООБОРÓТ м. грузооборот (белгилі бир үақыттың шишинде тасылған жүктин мүндары).

ГРУЗОПОДЪЁМНИК м. тех. жук көтергиш.

ГРУЗОПОДЪЁМНОСТЬ ж. тех. жук көтеримлилик, жук көтергишлик; сұндо ~ю в триста тонн жук көтергишлігі уш жуз тоннналық кеме.

ГРУЗОПОДЪЁМНЫЙ прил. жук көтеретуғын.

ГРУЗОПОТОК м. жук ҳарекети, жук жүрүсі.

ГРУЗЧИК м. жук тусириүши, жук тасышы, жук тиyeushi, жукши.

ГРУНТ м. 1. топырак, жер; песчаный ~ шегели топырақ; 2. жив. (нижний слой краски) грунт (сурут салыға арналған кенептиң үсти бетине жасалған бояудың биринши қабаты).

ГРУНТОВАТЬ несов. что грунтлау.

ГРУНТОВКА ж. грунтлау.

ГРУНТОВОЙ прил. жер асты; гузар, тас теселмен; ~ые вбды жер асты суулар; ~ая дорбга гузар жол.

ГРУППА ж. в разн. знач. группа, топар; оперативная ~ воен. оперативлик топар; ~ спортсменов спортсменлер топары; партийная ~ партиялық топар.

ГРУППИРОВАТЬ несов. кого-что топлау, топарлау, топарларға биритириү.

ГРУППИРОВАТЬСЯ несов. топланыу, топарланыу.

ГРУППИРВКА ж. 1. (действие) топлау, топарланыу, топарларға бөлинүү; ~ факт о faktlарды топарларға бөлиү; 2. (группа, объединение) топар; южная ~ войск аскерлердин туслик топары.

ГРУППОВОЙ м. топар басшысы.

ГРУППОВОЙ прил. группа, топар, топар-топар; ~ые занятия топарға бөлиннө оқыу, топар-топар болып оқыу.

ГРУППОВЩИНА ж. топарпазлық, тарепшилник.

ГРУСТИТЬ несов. о ком-чём и без доп. қайғыланыу, қапаланыу, муңайыу, уйайымлау.

ГРУСТНО 1. нареч. қайғыланып, қапаланып, муңайып, уйайымлап; 2. безл. в знач. сказ. қайғылы, қапалы, муңлы; мие ~ мен қапаман.

ГРУСТНЫЙ прил. қайғылы, қапа..., қапалы, муңлы, уйайымлы; ~ый взгляд қапалы пәзэр; ~ая мұзыка муңлы саз.

ГРУСТЬ ж. қайғы, қапа, мун, зар, уйайым, кейілсизлик.

ГРУША ж. алмурт (*агаш ҳәм мийүе*).

ГРУШЕВИДНЫЙ прил. алмурт тәрізли, алмуртқа үқсаған.

ГРУШЕВЫЙ прил. алмурт...; алмурттан исленген, алмурттан таярланған.

ГРУЖА ж. мед. қуяқ кесели.

ГРЫЗНЯЙ ж. разг. 1. таласыу, шайнасыу; собаки затеяли ~ю ийтлер таласа баслады; 2. перен. (мелочная скора, склока) жәнжел, тартыс, дау, шатақ.

ГРЫЗТЬ несов. 1. что мужиү, қайзаү, кемириү; шағыү (*орехи*); ~ть кость сүйек кемириү; 2. кого, перен. разг. (докучать придирками, бранью) ақырет бериү, азап бериү, шуқылап қоймаү; 3. кого, перен. разг. (мучить, тревожить) күн бермеү, изине тусиү; егө ~ут сомнения орган исенбейшилик күн бермейди.

ГРЫЗТЬСЯ несов. 1. (о животных) тала-сыу, шайнасыу; 2. перен. разг. (*ссориться*) жәнжеллесиү, тартысыу, дауласыу, шатақласыу.

ГРЫЗҮН м. зоол. кемириүши.

ГРЯДА ж. 1. (на огороде) қарық; 2. (ряд) дизбек; ~ облакоба булт дизбеклери.

ГРЯДКИ ж. уменьш. от грядá 1; копать ~и қарықшаларды қазыу.

ГРЯДКОВЫЙ прил. с.-х. қарықлы, қарықлап; ~е культуры қарықлап егилетүүнегинлер.

ГРЯДУЩИЙ прил. 1. (будущий) болажак, келеңкетеги; ~е поколение келеңкетеги эүллатлар; 2. в знач. сущ. с. грядущее келешек.

ГРЯЗЕВОЙ прил. уйық..., уйыкли; ~ые ванны мед. уйық ваннасы.

ГРЯЗЕЛЕЧЕБНИЦА ж. уйық пениен емлитеүүни мәкеме.

ГРЯЗЕЛЕЧЕНИЕ с. кеселди уйық пениен емлеү.

ГРЯЗНИЙ несов. кого-что 1. (пачкать) ыласлау, кирлетиү, былғау, патаслау; 2. перен. (порочить) масқара етиү, жамап атка қалдырыу, намысына тишиү.

ГРЯЗНИТЬСЯ несов. ыласланыу, кирлениү, былғаныу, патасланыу.

ГРЯЗНО 1. нареч. ылас, кир, патас; 2. безл. в знач. сказ. батпак, ылай, патас; на улице ~ көше батпак.

ГРЯЗНУЛЯ м. и ж. разг. ылас адам, патас, паспанды.

ГРЯЗНУХА м. и ж. см. грязнұля.

ГРЯЗНЫЙ прил. 1. (покрытый грязью) батпак, батпакы, ылайлы, балшықлы; кирли, патас (запачканый); ~ая дорожка батпаклы жол; ~ый двор патас шарбак; ~ая одёжда патас кийим; ~ые руки кирли

кол; 2. (мутный — о цвете) гүндүрт; 3. перен. (вызывающий отвращение) ҳарамы бузық, иплас; ~ая истбрания иллас үақыя.

ГРЯЗЬ ж. 1. (слякоть) батпак, балшық; непромызная ~адам жүре алмайтуғын батпақ; 2. кир, патас; ~ы на руках қолдық кири; 3. (нечистоты, мусор) иллас, тасланды, патаслық; 4. перен. (грязные поступки) ҳарамылық, бузықлық, иплас лық; 5. мн. грязи мед. уйық; лечиться ~ами уйық пениен емлениү; ◇ месит ~ь батпақтан жүриү; не ударить лицом в ~ь айройды қолдан бермей; смешать кого-л. с грязью, втоптать кого-л. в ~ь на хақтаи жаманлау, жала жабыў.

ГРЯЗЬ несов. 1. (загреметь, зазвучать) гурс ете қалыу, торс ете қалыу, гүрлиден жибериү; ~ы гром гүлдирамма гурс ете қалды; ~ла мұзыка музыка бирден жаңырып кетти; 2. перен. (внезапно разразиться) бирден басланып кетиү, көпелимде басланыу; ~ла война урыс бирден басланып кетти.

ГРУАНО с. нескл. қус дәрис.

ГУБА I ж. ерин; тонкие губы жицишке ерин; ◇ заячья ~ мед. жырық ерин; у него губа не добра аүзы ас биледи; у него молоко на ~х не обходло оның аўзынан сарысы кеткен жоқ; надуть губы аўзын бултыстырый.

ГУБА II ж. геогр. шығанақ, қолтық; Онежская ~ Онега қолтыбы.

ГУБАСТЫЙ прил. разг. еринли, ерини үлкен.

ГУБЕРНАТОР м. губернатор (1. патша Россиясында губерния баслығы; 2. гейпера шет мамлекеттерде ғұлшаттың баслығы).

ГУБЕРНАТОРСКИЙ прил. губернаторлык, губернатордың.

ГУБЕРНАТОРСТВО с. губернаторлык.

ГУБЕРНИЯ ж. ист. губерния (*бүркнеги* Россияда хәз ССРДы районластырылғын дәслеки әдәиринде административлик бирликтеги).

ГУБЕРНСКИЙ прил. ист. губерния... губерниялық; ~ город губерниялық қала.

ГУБИТЕЛЬ м. күртүшы, қырратышы, қыршуы, ҳарап етишүү, ойран салышы, набыт етишүү.

ГУБИТЕЛЬНЫЙ прил. күртатуғын, қырратышы, қырратуғын, ҳарап ететуғын, ойран ететуғын, набыт ететуғын; жағымсыз (о климате); ~огын артиллерии артиллериның ойран етерлик атыбы.

ГУБИТЬ несов. кого-что күртүшү, қырратышү, қыршуү, ҳарап етишүү, ойран етишүү, набыт етишүү; саранчай губит посёвы шегиртке егиндерди набыт етеди.

ГУБКА ж. губка (1. зоол. раңа жалбаган суу ҳайбаны; 2. резинчатан исленген суу сициргиши зат).

ГУБН прил. 1. ерин...; ~ая помада ерин бояүү; 2. лингв. ерин..., еришлик; ~ые согласные ерин дауысызлары.

ГУБОШЛЁП м. разг. салын ерин, салын аўзас.

ГУБЧАТЫЙ прил. тесик-тесик, кез-кез; ~ая резина тесик-тесик резина.

ГУВЕРНАНТКА женск. от гувернёр.

ГУВЕРНЁР м. уст. гувернёр (дворянин буржуазия семьяларында балага тәрбия беретүгүшүн адам).

ГҮГҮ: ни ~ в знач. сказ. ундеме, айзыңды аспа, сейлеме, сестиңди шыгарма.

ГУДЁНИЕ с. гүрилди, гүйилди.

ГУДІЁТЬ несов. 1. гүрилдеў, гүйилдеў; ветер ~йт самал гүйилдейди; 2. қышқырыў, бақырыў; гудок ~йт гудок қышқырады; 3. прест. (нытты, ломиты) сыркыраў, қасаў; голова ~йт бас сыркырайди.

ГУДІӨК м. гудок; пароходный ~ок пароход гудоги; выходить по ~кү гудок бойынша шығыў.

ГУДРОН м. тех. гудрон (нефть қалдықтарынан алымнатуғын мумга үсаган маң).

ГУДРОНИРОВАТЬ сов. и несов. что гудронлаў, гудрон күйүў; ~ шоссе тас жолды гудронлаў.

ГУЖ м. қамыт баў; ♀ взялся за ~ — не говорй, что не дюж посл. қамыт баўға асылған соң — арбаны жек.

ГУЖЕВОЙ прил.: ~ транспорт арба, шана транспорты.

ГУЖОМ нареч. арбалы, шаналы, арба менен, шана менен; возить ~ арбалы тасыў.

гужү, гудыш и т. д. наст. вр. от гудеть.

ГУЛ м. гүйилди, гүрилди, шаўкым; ~ голосов дауыстың шаўкымы.

ГУЛКИЙ прил. 1. (громкий) қатты, күшли; ~й звук күшли сес; 2. (с сильным резонансом) жаңалған, жаңгырган; ~е свободы жаңғырган гүмбезлер.

ГУЛЯКА м. и ж. разг. гезбе, қыдырауық.

ГУЛЯНЬЕ с. қыдырыспақ, сейил.

ГУЛЯТЬ несов. 1. (прогуливаться) қыдырып, сайран етиў, сейил етиў; 2. разг. (быть свободным от работы) бос болыў, қыдырыў; ~ два дня еки күн бос болыў; 3. (веселиться) кеўил көтериў, отырысыў; ~ на свадьбе үйленген тойында отырысыў.

ГУЛЯШ м. гуляш (өзили айқаттың тури).

ГУМАНИЗМ м. гуманизм, адамгершилик; социалистический ~ социалистлик гуманизм.

ГУМАНИСТ м. гуманист (гуманизмниң тарлдары).

ГУМАНИСТИЧЕСКИЙ прил. гуманистик, гуманизмлик; в ~х целях гуманистик маңсет пенен.

ГУМАНИТАРНЫЙ прил. гуманитарлық; ~е науки гуманитарлық илимлер.

ГУМАННО нареч. адамгершилик пенен, адамгершилики түрде.

ГУМАННОСТЬ ж. адамгершилик; проявлять ~ адамгершилик етиў.

ГУМАННЫЙ прил. адамгершилики; ~ посту́пок адамгершилики қылыш.

ГУМНО с. қырман.

ГУМУС м. гумус, ширинді.

ГҮРИЯ ж. ҳур, гөззәл.

ГУРМАН м. тамақ талғағыш адам.

ГҮРТ м. сүриў, пада; ~ы овёц бир сүриў кой, бир қора кой.

ГУРТОВЩИК м. 1. (погонщик, пастух) паданы айдашы, мал айдашы; 2. уст. паданың ийеси (владелец гурта); мал саудатери (торговец скотом).

ГУРТОМ нареч. разг. 1. (оптом) сүриўлеп, падалан; 2. (совместно, гурьбой) бир қосып, бир топар етип.

ГУРЬБА ж. бир топ адам, бир топар адам, аламан.

ГУРЬБОЙ нареч. бир топ болып, бир топар болып, топарласып; идти ~ топарласып барыў, топарласып журиў.

ГУСАК м. қораз газ.

ГУСАР м. воен. уст. гусар (бурынын Россияда атты аскер).

ГУСАРСКИЙ прил. воен. уст. гусар... гусарлар...; ~ полк гусарлар полки.

ГУСЕНИЦА ж. 1. зоол. губелек күрт;

2. гусеница; ~ танкта танктиң гусеницы.

ГУСЕНИЧНЫЙ прил. 1. зоол. губелек күрт; 2. тех. гусеница; ~ трактор гусеница трактор.

ГУСЕНОК м. ғаздың палапаны.

ГУСИНЫЙ прил. газ..., ғазды; ♀ ~ая қожа газ ет.

ГУСЛИ только мн. гусли (музыка эсбабы).

ГУСЛЯР м. гуслляр (гусли шертегүйгүн сазынде).

ГУСТЕТЬ несов. қойыуланыў, қойылыш.

ГУСТО нареч. 1. қойыў, қалық, тығыз; пшеница взошлай ~ бийдай қалың болып көгерди; 2. қатты; замесить тесто ~ қамырды қатты етип ийлеў; 3. безл. в знач. сказ. разг. (много) көп, қонақат; у меня дөнег не ~ мениң ақшам аз.

ГУСТОЙ прил. 1. (частый) қалың, тығыз; ~бий лес қалын тогай; ~ые волосы қалың шаш; 2. (не жидккий) қойыў; ~ая сметана қойыў қаймақ; 3. (плотный) қалың; ~бий тұман қалың думан; ♀ ~бий бас жуған дауыс.

ГУСТОЛЙСТВЕННЫЙ прил. қалың жаңырақты.

ГУСТОНАСЕЛЁННЫЙ прил. тығыз жайласқан.

ГУСТОТА ж. қалыңлық, қойыулық, тығызлық; ~население халықтың тығызлығы.

ГУСБИЯ ж. ана газ.

ГУСЬ м. газ; ♀ ~е дразнить мэзи ашыуын көлтириў; как с гуси водя побог. устине сүй жүкпайды, деш нарсе тасир етпейди.

ГУСЬКОМ нареч. тиркесип, бир-бириң изинен, бириңнан изинен бири; идти ~ бир-бириңнан изинен жүриў.

ГУСЯТИНА ж. газ гөши.

ГУТАЛЫН м. етик май, гуталин.

ГУТТАПЕРЧА ж. гуттаперча (каучукке үсеган созылыш зат).

ГУТТАПЕРЧЕВЫЙ прил. гуттаперча...; гуттаперчадан испенген.

ГҮША ж. 1. (осадок) қоқым; кофейная ~а кофенин қоқымы; 2. (чаща) қалың; ~а леса тогайдын қалың жери; 3. перен. ортасы; в самой ~е толпы аламанның ортасында; в ~е событий ўақыяның дәл ортасында.

ГҮШЕ сравнил. ст. от прил. густой и нареч. густо қалыңрак (о лесе, о волосах); қойыурак (о жидкости).

ГЭС ж. (гидроэлектростанция) гидроэлектростанция (сүй күши менен испейтуғын электростанция).

ГЯУР м. кәпир.

Д

ДА I частица 1. утверd. аўа; все пришлý? — Да барлыгы келди ме? — Аўа; да, конéчно аўа, элбетте; 2. вопр. (разв) солай ма, қоя, распа, шын ба; он уéхал, да? ол кетип қалды, солай ма?; говорýт, приéхал его отéц.— Да ну? оның экеси келипти деседи.— Қоя?; да неужéли? распа?; 3. (отклик на обращение) ха; Нагмét!— Да! Нагмет!— Ҳа!; 4. усил. дым, го, хеш, тук; да не мóжет быть! хеш бундай болыўы мүмкин емес!; ты знаешь об этом дёле?— Да ведь это я написал о нем в газете сен был ис тууралы билесең бе?— Усыны ол тууралы газетага жазған мен го; да ну его! қойса соны!; да что вы! мүмкин емес!; да скажите же! айтсацызы енди!; это что-нибудь да зnaчит бол бир нэрсени билдиреди го; 5. (кестами) айтқандай, айтпаشاқ; да, я и забыл: у меня есть для вас письмо айтқандай, умытып баратырган екенмен: менде сиз ушын бир хат бар; да, еще одна новость айтпаشاқ, тағы бир таза хабар; 6. (пусты) «сын, «син; да зdrávствует Пéрвое мáя! жасасын Биринчи май!; ♦ вот это да! эне бул жарайды!

да II союз 1. соед. ҳам, жéне, тағы; он да я ол ҳам мен; 2. присоед. (ещé, притом) оның үстине, тағы; шéл я нóчью одиң, да ешé лéсом мен түүде жалтыз ҳам оның үстине тогайдың иши менен жүрдим; 3. противит. бирақ, лекин; он охóтно сдéлаал бы это, да у него нет времени ол буны жуде ислер еди, бирақ оның ўакыты жок; ♦ да и... союз 1) соед. қапелимде; дўмал, дўмал да и нарадумал ойлай, ойлай қапелимде ойлан таптым; 2) присоед. (притом) оның үстине; да и только тек болғаны; смеется, да и только тек болғаны күле береди; нет-нет да и... жок десең де бирақ...

ДАБЫ союз уст. см. чтобы.

ДАВАГТЬ несов. 1. см. даты; 2. повел. разг. давай, давайте қéне, қéнекей, кел; ~ите я вам помогу қéне, мен сизге жéрдемлесеин; ~и споём кел, косық айттайық; ♦ а я ~и кринчай ал мен бақырысты курдым.

ДАВАГТЬСЯ несов. см. даться; математика ~лась ему с трудом ол математикадан қылганатуын еди.

ДАВЕЧА нареч. прост. баяғыда; эне күни, бағана.

ДАВЕШНИЙ прил. прост. баяғыда, бурынғы; эне күнги, бағанағы.

ДАВИТЬ несов. 1. на кого-что (тяжестью) басыў, салмағын салыў, аўырын салыў; қысыў; снег давит на крышу қар жайдың төбесине салмағын салады; 2. что (жать, выжимать) сығыў, қысыў, женшиў, езиў; ~ виногráд жүзимди сығыў; 3. кого-что (душить) алқыманан бууыў, қысыў, таңақлау, бууыў өлтириу, алқымлау; лиса давит кур тұлки тауықларды таңақлау өлтиреди; 4. что (стискивать, сжимать) қысыў; сапóг давит ногу етик аяқты қысады; 5. кого-что, перен. (угнетать) езиў,

жабирлеу; корлау; ♦ мне давит трудъ мениң кекирегим қысып тур.

ДАВИТЬСЯ несов. 1. чем туйилиу, қақалыу, шақалыу; ~ кóстью сүйекке қақалыу; 2. разг. (есть жадно, торопливо) қақалыу, шақалыу, асырып жеў; ♦ ~ от смéха ишек-силеси қатып күлий.

ДАВКА ж. баса-бас, тыылыс; у входа образовалась ~ кирер айызда тыылыс болды.

ДАВЛÉНИЕ с. 1. қысым, басым; атмосферное ~ ҳаўа басымы; кровяное ~ қан басымы; 2. перен. (принуждение) мажбурлеу, қысыу, зорлау; тәсир; оказáть ~ мажбур етиу; под ~м тәсири астында, қысыуы астында; под ~м общественного мнения жемийетшиликтин пикиринид тәсири астында.

ДАВНИЙ прил. бурынғы, ески, әйгемги, көптенги, әлле қашанғы; с ~х пор бурынғы ўактан бери, көптен бери, әлле қашаннан.

ДАВНИШНИЙ прил. разг. гене, ески, әйгемги, көптен берги, әлле қашанғы; ~ приятель көптен таныс адам.

ДАВНО нареч. 1. (много времени тому назад) алле қашан, көптен берли; это было ~ бул алле қашан болып еди; он ~ приéхал ол алле қашан келди; 2. (с давних пор) көптен бери, бурыннан; я ~ егى не видел мен оны көптен бери көрмедин.

ДАВНОПРОШЕДШИЙ прил. баяғы, бурынғы етил кеткен; ~ие времена бурынғы етил кеткен ўакыттар; ♦ ~ее время грам-бурынғы еткен махал.

ДАВНОСТЬ ж. 1. (отдалённость во времени) алле қашанғылық, ескилик, генелик, ертеде болғанлық; ~и событий ўакылардың алле қашан болып еткенлиги; дёло большй ~и көп ертеде болған ис; 2. юр. ўакыты еткен, мезгили етил кеткен, ҳақылы ис; срок ~и мүддептиң генергенлиги.

ДАВНЫМ-ДАВНО нареч. алле қашан, атам заманда, көптен бери, бурында, әйгем заманда.

ДАГЕСТАНСКИЙ прил. дагстанлы..., дагстанлық; ~е обычай дагстанлылардын урп-әдеттери.

дадым, дадите и т. д. буд. вр. от даты.

дадимся, дадитесь и т. д. буд. вр. от даться.

ДЛЖЕ частица усил. ҳэтте, ҳэттеки, да (де, та, те) керек десе; и подумать ~ ие могү об этом ҳэттеки ол ҳақында ойлауым да мүмкин емес; я ~ представить себе этого не мог мен буны бундай екен деп ойланғаным да жоқ едим; ~ если ҳэттеки, егер; ~ если он придет егер де ол келсе; ~ я не знаю ҳэттеки мен де билмеймен.

дай повел. от дать.

ДАКТИЛОЛОГИЯ ж. дактилология (сақаýлардың бармақ пенен ҳарекет етип сөйлесишүүсүлүк).

ДАКТИЛОСКОПИЯ ж. дактилоскопия (айтылы адамды аныңлау ушын бармақтың терисиниң сүйретин алмұ).
ДАКТИЛЬ м. лит. дактиль (пәни биринши бүйіндегі үш бүйінли қосық етапасы).
 дат прош. вр. от дать.

ДАЛАЙ-ЛАМА м. далай-лама (Тибеттің жоқарғы басқарыушысы ҳәм Тибет ширкейнин базышы).
ДАЛЕЕ нареч. 1. (далше) узак, алыс, артық; до города не ~ километра қалаға дейн бир километрден артық емес; 2. (затем) оннан кейин, оннан соң; ~ передём ко второму вопросу оннан кейин екинши маселеге көшемиз; ◆ и так ~ (и т. д.) тағы-тағылар (т. т.), тағы басқалар (т. б.), ҳәм басқалар (х. б.).

ДАЛЕКИЙ прил. 1. узак, алыс, қашық; ~ие странны алыстағы еллар; ~ий путь узак жол; 2. (отдалённый временем) ертеде, бурын; ~ое прошлое ертеде этил кеткен; ~ое будущее алыстағы келешек; 3. перен. (чуждый) жат, қашық; оны ~ие друг другу люди олар бир-бирине жат адамлар; 4. перен. аўлақ, алыс; его слова далеки от истинь; оның сезели ҳақыйқатлықтан алыс; я ~ от мысли, что... мен... деген пикирден аўлақпан; ◆ он не бочень ~ий чловек ол онша ақыллы адам емес.

ДАЛЕКО, **ДАЛЕКО** 1. нареч. узак, алыс, қашық; 2. безл. в знач. сказ. эдеириқ, алыс, узак; фронт отсюда ~ фронт буд жерден алыс; ◆ далеко за... 1) (спустя много времени) көп ўақыт өткеннен соң, көп ўақыттан кейин; 2) (много больше) эдеириқ артық; ему далеко за сбросок ол қырықтай эдеири артқан; далеко зайти хәдден тыс кетиүү, шектен шыгыу; далеко не... жуде... емес, оншелли... емес; он далеко не глуп ол жуде ақылсыз емес; далеко пойти если, кетерили; мне до него далеко мениң оған жетиүиме көп ўақыт бар.

ДАЛЬ ж. 1. (ширь, простор) узаклық, алыслық, қашықлық; голубая ~ поэти. көк болып көринген узаклық; 2. (отдаленное место) узак, алыс жер, жырақ, қашық; идти в такую ~! сондай алысқа бары!

ДАЛЬНЕЙШИЙ прил. бундан былай, келешектеги, алдағы ўақытта, соңғы, кейинги: ~ие события соңы ўақылар; ~ее развитие народного хозяйства халық жожалығының бундан былайғы рауажалануы; ◆ в ~ем бундан былай, келешкете.

ДАЛЬНИЙ прил. 1. узак, алыстағы, узактағы, алыс жердеги, узак жердеги, алыс, жырақ, қашық; ~ий район алыс район; ~ее плывание кеме менен узақса сапар етиүү; побезд ~его следования алысқа катнаштуғын поезд; 2. алыс, алысырақ, немере; ~ие родственники алыс ағайицлер, немере ағайицлер; ◆ без ~их слов гәпти созбай, ўақытты босқа еткермей.

ДАЛЬНОБОЙНЫЙ прил. воен. узакқа ататуғын, алысқа уратуғын; ~ое орудие узакқа ататуғын топ.

ДАЛЬНОВИДНОСТЬ ж. алдын ала билюшилик, алдын болжай билиүшилик, алдан болжайтуғылық.

ДАЛЬНОВИДНЫЙ прил. алдын ала билюши, алдын болжай билетуғын, алдан болжайшы; ~ руководитель алдын ала билетуғын басшы.

ДАЛЬНОЗОРКИЙ прил. алыстан кергип, узактағын көретуғын, узактан көрүши, алыстан көрүшү.

ДАЛЬНОЗОРКОСТЬ ж. алыстан кергипшилик, узактан көршилик, алыстан көрүшилик, узактан көрүшилик.

ДАЛЬНОМЕР м. физ. дальномер (узактығын елшітүгін қуран).

ДАЛЬНОСТЬ ж. узаклық, алыслық; ~расстояния араның узаклығы; ~ полёта пұлғы оқығы барып жетер узаклығы.

ДАЛЬТОНИЗМ м. мед. дальтонизм (көздиң гейпара реңлерди айыра билмейтуғын кесели).

ДАЛЬШЕ 1. сравним. ст. от прил дальний и нареч. далеко, далеко узакты, алысыракта, узакты, алысырак; я живу ~ вас мен сизден узакты турман; 2. нареч. (затем, потом) соңынан, оннан соң, оннан кейин, тағыда, дауымы; а ~ что было? оннан соң не болды?; ~дорога идет через полье оннан соң жол атызыңың иши менен кетеди; ◆ дальше! (продолжайте) дауамлай беріциз!; читайте ~дауамын оқыңыз; рассказывать ~ дауамын айтый.

дам, дашь и т. д. буд. вр. от дать.

ДАМА ж. 1. дама, ханым, бийке, ҳаял; пожилая ~ жасы қайтқан ҳаял; 2. (в танцах) дама (еркек пенин пэр болып ойнашу ҳаял, қыз); 3. (в картах) гүлдесте, мотке; ◆ ~ сердца шутла. сүйгилекли ҳаял.

ДАМБА ж. қашы, ыраш.

ДАМКА ж. (в шашках) дамка; пройти в ~ и дамкага шыныү.

ДАМСКИЙ прил. ҳаял-қызлар...; ҳаял..., ~й портной ҳаяллар кийими тигиүши; ◆ ~е пальчики (сорт винограда) келин бармақ.

дамся, дашься и т. д. буд. вр. от даться.

ДАННЫЕ мн. 1. (сведения) мағлұыматтар; анкетные ~ анкеталық мағлұыматтар; цифровые ~ цифры мағлұыматтар; 2. (свойство, качество) уқылышлық, уқып, тийкар, белгі; хоробшие голосовые ~ хауаздың жасы белгилері.

ДАННЫЙ 1. прич. от дать; 2. прил. (этот, настоящий) усы, бул, ҳәзири; в ~ый момент ҳәзири ўақытта; в ~ом случае усы жағдайда; при ~ых условиях ҳәзири шараптларда; ◆ ~ая величина мат. берилген шама.

ДАНЬ ж. ист. салық, салғырт; взимать ~ салық алыў, салық өндирүү; ◆ отдать ~ кому-чему-л. биреүди ҳем бир нарсени қадирлеү, баҳалаү.

ДАР м. 1. (подарок) сый, сыйлық, сауға; принести что-л. в ~ир затты сыйлықка акелиү; 2. (способность) уқып, уқылышлық, зейин, талант; ~ слова, ~ речи шешенлик, сезге шеберлик.

ДАРВИНИЗМ м. дарвинизм.

ДАРВИНИСТ м. дарвинист (дарвинизмниң тарепдары).

ДАРЕН||ЫЙ прил. сыйлыққа альшған, сыйлыққа берилген, сағаға берилген, инам етилген; ~ая веңь сыйлыққа берилген зат.

ДАРИТЬ несов. кого-что, кому босқа беріү; ешенинге беріү, сыйлаү, сарпай жабыу; ◇ ~ вниманием кеүйл беріү, изъяин салыу; ~ улыбкой кулимириел қараү.

ДАРМОЁД м. разг. харам тамақ, жатып ишер.

ДАРМОЁДКА женск. от дармоёд.

ДАРОВАНИЕ с. уқып, уқыллылық, зейин, зейинлилик, талант; природаное ~ табийтый уқып.

ДАРОВАТЬ сов. и несов. что, кому, уст. беріү, кешіү, сыйлаү; ~ свободу күткәрүү, азаттық беріү; ~ жизнь олимпин алыш калып, бир қасық қаннаң кешиү.

ДАРОВИТОСТЬ ж. уқыллылық, зейинлилик, талантлылық.

ДАРОВИТЫЙ прил. уқыпты, зейинли, талантлы.

ДАРОВОЙ прил. разг. мут, мутқа түскен, пулсыз, тегин, ешенин.

ДАРОВЩИН||А, ДАРОВЩИН||КА ж. прост.: на ~у, на ~ку мутқа, пулсыз, бирдейдік есабынан.

ДАРОМ нареч. 1. (бесплатно) мут, тегин, пулсыз, ешенин; и ~ не нужно мутқа берсең де керек емес; получить что-л. ~ тегин алыу; 2. (дёшево) арзан мут; купить почтой ~ жүдә арзан алыу, мутқа түсіриү; 3. (бесполезно, напрасно) бос, босқа, иэттік жеңесіз, бийкар; весь день пропад ~ бир күн босқа кетти; ◇ это тебе ~ не пройдёт бул саган жазасыз етпейди.

ДАРСТВЕН||ЫЙ прил.: ~ая запись юр. мұлкіт сыйлыққа беріү тил хаты.

ДАТ||А ж. дата, ўақыт (күн, ай, жыл); поставить ~у датасын қойыу, ўақтын қойыу.

ДАТЕЛЬНЫЙ прил.: ~ падеж грам. барыс сеплеүи.

ДАТИРОВАННЫЙ 1. прич. от датиривать; 2. прил. датасын қойылған, даталанған, ўақтын қойылғац; ~ докумеңт датасы қойылған документ.

ДАТИРОВАТЬ сов. и несов. что датасын қойыу, даталаү, ўақтын қойыу; ~ сегодняшним числом усы бүгінги күн менен ўақтын қойыу.

ДАТСКИЙ прил. Дания..., даниялы, дат...; ~ язық дат тили.

ДАТЧАНЕ мн. (ед. датчанин м., датчанка ж.) даниялылар (Данияның тийкары халқы).

ДАТЬ сов. 1. кого-что, кому-чему, в разн. знач. беріү; ~ книгу китап беріү; ~ руку қол беріү; ~ задание тапсырма беріү; ~ лекарство дәре беріү; ~ взаймы қарыз беріү; ~ телеграмму телеграмма беріү; ~ дорого жол беріү; ~ согласие келисім беріү, ыразылық беріү; ~ отчёт есап беріү; ~ в玻ю еркінне жиберіү, еркін беріү; ~ знать хабар беріү, хабар етиү; ~ разрешение рухас беріү; ~ слово 1) (на собрании) сез беріү; 2) (обещать) ўеде беріү; ~ клятву ант беріү; ~ пощечину шекесине беріү; ~ подзатыльник еңсесине беріү, еңсесине урыу; ~ концерт концерт беріү;

~ отпор врагу жағаға соққы беріү, душманга дәкки беріү; емү нельзя ~ больше тридцати лет отыз жастаң артық беріүгэ болмайды; земля далá богатый урожай жер мол зүраёт берди, жерден мол зүраёт алдық; 2. (позволить) рухас етиү, рухас беріү; қәне; дайт я вам помогу қәце, мен сизге жәрдемлесин жиберейин; ◇ ~ начальчemu-l. баслап беріү; ~ повод к чему-l. себеп тауып беріү; ~ понять пәннене салыу; ~ течь ағызып қоя беріү, ағызып жиберіү; ~ трёщину жарыла баслау; ~ ход дёлу исти жүргизип жиберіү; ~ занавес передни тусириү; ~ свет электрический жагыу; ни дать ни взять айнымалан дал ези, нақ ези; я тебе дам! мен саған көрсетемен!

ДАТЬСЯ сов. кому 1. қаице с отриц. (поддаться) түсиү, берилүү; не ~ в обман алдаға түсип қалмау; ~ в руки қолға түсиү; 2. (легко усвоиться) ақсат билиниү, оңай өзлестирилиү; грамота далась ему легк ол саўатын ақсат асты; ◇ эта история доброго ему далась был ўақыя оған қымбатқа тусти.

ДАЧА I ж. 1. юр.: ~ показаний жүүап берии; 2. (порция) бир салым; ~овса бир салым сұлы.

ДАЧ||А II ж. дача; снимать ~у кирейге дача алыш.

ДАЧНИК м. дачада турышы, дачаны кирейге алышы.

ДАЧНИЦА женск. от дачник.

ДАЧНЫЙ прил. дача..., дачалық; ~ая местность дачалық орын.

даю, даёшь и т. д. наст. вр. от давать.

ДВА числ. м., с. 1. еки; 2. см. двойка 2; ◇ сказать в двух словах еки аүыз сез бенен айттыу; в ~ счёта ҳа дегенше, дәрхәл, дәрриү, жудә тез.

ДВАДЦАТИЛЕТИЕ с. 1. (срок) жигирма жыл; истёкшее ~ откен жигирма жыл; 2. (годовщина) жигирма жыллак.

ДВАДЦАТИЛЕТИЙ||ИЙ прил. 1. (продолжительности) жигирма жыл дауамындағы, жигирма жылға созылған; ~ая дружба жигирма жыл дауамындағы дослық; 2. (о возрасте) жигирма жасар, жигирмага шықкан; ~ий юноша жигирма жасар жигит; 3. (о сроке) жигирма жыллық, жигирма жылға толған; ~ий юбилей жигирма жыллық юбилей.

ДВАДЦАТИПЯТИЛЕТИЕ с. 1. (срок) жигирма бес жыл, жигирма жыллық мүддөт; 2. (годовщина) жигирма бес жыллық.

ДВАДЦАТИПЯТИЛЕТНИЙ прил. 1. (о сроке) жигирма бес жыллық; 2. (о возрасте) жигирма бес жасар, жигирма бесстеги.

ДВАДЦАТЫЙ числ. жигирмаланыш.

ДВАДЦАТЬ числ. жигирма.

ДВАЖДЫ нареч. 1. еки рет, еки мәртебе, еки сапар, еки жола, еки қайтара; я ~ был у него мен онынкінде еки рет болым; 2. еки жердеги; ~ пять — десять еки жердеги бес — он.

ДВЕ ж. см. два.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТИЙ||ЫЙ прил.: ~ая кишкә анат. бүйен.

ДВЕНАДЦАТЫЙ числ. он екинди.

ДВЕНАДЦАТЬ числ. он еки.

ДВЕРНОЙ прил. қапы..., қапының; ~ая рұчка қапының тутқасы.

ДВЕРЦА ж. қақпак, кишкене қапы, есикше; ~автомобиля автомобильдың есикшеси.

ДВЕРЬ ж. қапы, есик; входная ~ы кирер қапы; стоять в ~ых қапының аўзында турыу; запереть ~ы қапыны жабыу; ⚡ у ~ей жүде жақын; при закрытых ~ых жабық түрде; жасырын; при открытых ~ых ашық түрде; ломиться в открытую ~ы хаммаге белгилілер нерсени дәліллеу; показать на ~ы кому-л. шық деп қалының көрсетіүй.

ДВЕСТИ числ. еки жуза.

ДВИГАТЕЛЬ м. 1. двигатель; реактивный ~ - реактивник двигатель; 2. перен. рауажландырышты күш, өрлеметіши күш; ~прогресса прогресси өрлеметіши күш.

ДВИГАТЕЛЬНЫЙ прил. ҳарекетке келтиреуган, ҳарекет ететугын; ~ая сила ҳарекет ететугын күш.

ДВИГАТЬ несов. 1. кого-что (перемещать) қозғау, жылыстырыу, ийтериу; ~гать мебель мебельди жылыстырыу; 2. чем (шевелить) қыймылдатыу; ~гать пальцами бармақларды қыймылдатыу; 3. кого-что (направлять) қарсы жибериу, жылжытуу; ~гать войскá на неприятеля аскерлерди душпанға қарсы жибериу; 4. что (приводить в движение) ҳарекетке келтириу; пружина ~жет часовий механизм пружина саатың механизмин ҳарекетке келтиреди; 5. что, перен. (содействовать развитию) есириу, өрлеметиу, рауажландырыу, илгерилетиу; ~гать науку вперед илимди илгерилетиу; 6. кем, перен. (побуждать) оятыу, ийтермекши болыу, себеп болыу; им ~жет чувство сострадания орган себепкер болған аяұшылық сезими; ⚡ еле ~гать ногами аятын зорга көтерип басыу.

ДВИГАТЬСЯ несов. 1. (быть в движении) журип келиү, жылжыу; ~ться вперед алға илгерилеу; 2. разе. (отправляться) женеү, алғаныу, шыныу; ~ться в путь жолға шыныу; 3. (шевелиться) қыймылдау, қозғалды; ~ру не ~ются қолларым қозғалтайды; не ~я! орнынан қозғалма; ⚡ ~ться по службе хызметте көтерилиү.

ДВИЖЕНИЕ с. 1. ҳарекет, қыймыл; прийти в ~е ҳарекетке келиү; ~е небесных тел аспан денелериниң ҳарекети; вольные ~я спорт, ықтыярыл ҳарекет; 2. (общественное) ҳарекет, қозғалыс, қыймыл; революционное ~е революциялық ҳарекет; ~е за мир парахатшылық ушын ҳарекет; 3. (езды, ходьба) қатнау, журиү, ҳарекет; трамвайное ~е трамвайдың қатнауы; привела уличного ~я көшедеги ҳарекеттиң қаделери.

ДВИЖИМОСТЬ ж. юр. қозғалмалы мал мұлқ.

ДВИЖИМЫЙ 1. прич. от двигать; 2. прил. юр. қозғалмалы, қозғап болатуғын; ~ое имущество қозғалмалы мал мұлқ.

ДВИЖУЩИЙ 1. прич. от двигать; 2. прил. (направляющий) жүргизиүши, ҳарекетлендириүши, қозғалтышы, қыймыл-

датышы; ~е сильы революции революцияның ҳарекетлендириүши күшлери.

ДВИНУТЬ сов. 1. и однокр. кого-что (привести в движение) ҳарекетке келтириу, жылжытыу; 2. чем (шевелить) қыймылдатыу, қозғалтыу; 3. кого-что (направить) жибериу; 4. что, перен. (содействовать развитию) есириу, рауажландырыу, илгерилетиу.

ДВИНУТЬСЯ сов. 1. (прийти в движение) қозғалыу, журиү, шыныу; ~ться в поход журиске шыныу; 2. (шевелиться) қозғалыу, жылсысыу, жылжыу; он не ~лся с места ол орнынан қозғалмады.

ДВОЕ числ. еки, екеу; ~суток еки сутки; нас было ~ близзер екеу едик; ⚡ на своих (на) двоих шутл. пыяды, жаяу.

ДВОЕБОРЬЕ с. спорт. еки түрдеги жарыс.

ДВОЕВЛАСТИЕ с. қос ҳүкимет, қос ҳүкиметлик.

ДВОЕДУШИЕ с. еки жүзлилік, жүзегейлик.

ДВОЕДУШНЫЙ прил. еки жүзли, жүзегей.

ДВОЕЖЕНЕЦ м. еки ҳаяллы, қос қатынлы.

ДВОЕЖЕНСТВО с. еки ҳаял алышылық, қос қатынлық.

ДВОЕТОЧИЕ с. грам. қос точка, еки точка, қос ноқат.

ДВОЙТЬСЯ несов. безл.: ~ в глазах кезине екеу болып кериниү.

ДВОЙКА ж. 1. (цифра) еки; 2. (отметка) еки баҳасы; получить ~у еки баҳасын алыу; 3. спорт. (лодка) еки адамлық қайык; 4. карт. екилик.

ДВОЙНИК м. үкес, мегзес.

ДВОЙНОЙ прил. 1. (состоящий из двух частей) еки, қос, еки қабат; ~бе зеркало қос айна; ~ые рамы қос рамалар; 2. (едовое большинство) еки есе артық, еки есе көп; ~ая пласти еки есе артық төлеү; 3. (двойной) еки, қос; ~бе значение еки машины; ⚡ вести ~ую игрю еки жүзлилік етиү, жүзегейлик етиү.

ДВОЙНЯ ж. егиз, егизек.

ДВОЙСТВЕННОСТЬ ж. 1. (противоречивость) қарама-қарсылықлық, қайсы келиүшилик; ~харақтера минездик қарама-қарсылықлықи; 2. (двуличность) еки жүзлилік, жүзегейлик, еки тәреплилік.

ДВОЙСТВЕННЫЙ прил. 1. (противоречивый) қарама-қарсылықлық; ~ое решение қарама-қарсылықты шешиү; ~ый характер қарама-қарсылықты минез; 2. (двуличный) еки жүзли, жүзегей; ~ая политика жүзегейлик сиясат; 3. (двусторонний) еки тәрепли, еки жақлы; ~ое соглашение еки тәрепли келисм.

ДВОР I м. 1. ҳәули, шарбақ, қора; проходной ~ қолеген адам киретуғын ҳәули; колхозный ~ колхоз шарбағы; 2. (крестьянское хозяйство) хожалық, үй; в колхозе сто ~бв колхозда жуз хожалық бар; 3. (помещение для скота) қора, малхана; скотный ~ мал қора; ⚡ монетный ~ тенге шыгаратуғын орын; на ~е көшеде, далада; не ко ~у (быть, прийтись) ылайысыз,

орынсыз; ни кола́ ни ~а погов. ҳадалдан таўығы, ҳарамнан пышығы жоқ; ишер асы жоқ, урер ийти жоқ.

ДВОР II м. (царский, княжеский) сарайлылар (патша ҳәм оның жақынлары).

ДВОРЁЦ м. 1. патша сарай; 2. сарай; Дворец Съездов Съездлер Сарайы; Дворец Пионеров пионерлер сарайы; Дворец Культуры мәденият сарайы.

ДВОРЁЦКИЙ м. үст. үй хызметкерлер басшысы.

ДВОРНИК м. дворник, ҳәйлиман, сипекеш, шарбақ сыйырышы.

ДВОРНИЧИХА женск. от дворник.

ДВОРНИЧИН ж. собир. ист. үй хызметкери (помещиктин).

ДВОРНЯГА, ДВОРНЯЖКА ж. разг. көпек ийт.

ДВОРÓВЫЙ прил. 1. шарбақ...; ~е постреки шарбақтағы жайлар; 2. в знач. сүз. м. дворбóвый и ж. дворбáвая ист. үй хызметкери, малай.

ДВОРЦÓВЫЙ прил. сарай...; ~ая стрáжа сарай сакшысы; ◇ ~ый переворот патша сарайындағы аударыспақ.

ДВОРЯНИН м. дворянин, дворян.

ДВОРЯНКА женск. от дворянин.

ДВОРЯНСКИЙ прил. дворянин...; дворян...; ~ое сословие дворянлар қаттамы.

ДВОРЯНСТВО с. собир. дворянлық, дворянлар.

ДВОЮРОДНЫЙ прил. немере, жакын, аталас, немере ағайин, дайылы-жийенли; ~ый брат аталас аға (старший); аталас ини (младший); ~ая сестра аталас қызы апа (старшая); аталас қарындас (младшая).

ДВОЯКИЙ прил. еки түрли, еки қылды, еки жақын, еки торепли; ~ое значение еки түрли мәни; еки мәнисли; ~ая выгода еки жақын пайды.

ДВОЯКО нареч. еки түрли, еки түрли етип; ~ту задача можно решить ~ бул мәселе еки түрли етип шығарыға болады.

ДВОЯКОВОГНУТЫЙ прил. еки жағы батык.

ДВОЯКОВЫПУКЛЫЙ прил. еки жағы томпак.

ДВУ: см. двух.

ДВУБОРТНЫЙ прил. еки жағына қауырылатуғын; ~ пиджак еки жағына қауырылатуғын пенжек.

ДВУГЛАВЫЙ прил. еки баслы, еки геллели; ◇ ~ая мышца анат. еки баслы бұлышқы ет.

ДВУГЛАСНЫЙ прил. лингв. 1. қосарлы дауыслы сес; 2. в знач. сүз. м. двугласный қосарлы дауыслы.

ДВУГОРБЫЙ прил. айыр, қос еркешли, еки еркешли; ~ верблöд еки еркешли түйе.

ДВУГРИВЕННЫЙ м. разг. бир тенгелик, жигирма тишин.

ДВУДОЛНЫЙ прил. бот. қос дәнели; ~е растения қос дәнели есімликлер.

ДВУЖИЛЬНЫЙ прил. 1. прост. (выносивший, крепкий) шыдамлы, берик; 2. (из двух нитей) еки сымлы, қос сымлы; ~ провод еки қабат сым.

ДВУЗНАЧНЫЙ прил. қос белгили, еки белгили, еки санлы; ~ое число мат. еки белгили сан, қос белгили сан.

ДВУКОЛКА ж. еки дегершикли арба.

ДВУКРАТНЫЙ прил. еки есе, еки мәртебе, еки қайтара; в ~ом размёре еки есе мұғдарында.

ДВУЛИЧИЕ с. еки жүзлилик, жүзегейлик.

ДВУЛИЧНОСТЬ ж. см. двуличие.

ДВУЛИЧНЫЙ прил. еки жүзли, жүзегей; ~ человéк еки жүзли адам.

ДВУНОГИЙ прил. еки аяқлы.

ДВУОКСИС ж. хим. қос қышқыл.

ДВУПАЛУБНЫЙ прил. мор. еки палубалы; ~ое судно еки палубалы кеме.

ДВУПОЛЫЙ прил. биол., бот. қос жыныслы.

ДВУПОЛЬЕ с. с.-х. алмастырып егіүй (хәр жылы жердің жартысы шудағерланып қалдырылып үдан ибарат болған жерди ислей үсілі).

ДВУПОЛЬНЫЙ прил. с.-х. алмастырып егилген.

ДВУРОГИЙ прил. еки шақылы, қос мүйизли.

ДВУРУЧНЫЙ прил. еки саплы, еки туткалы; ~ая пилá еки саплы жарты.

ДВУРУШНИК м. еки жүзли адам, жүзегей адам.

ДВУРУШНИЧАТЬ несов. еки жүзлилик етий, жүзегейлик етий.

ДВУРУШНИЧЕСТВО с. еки жүзлилик, жүзегейлик.

ДВУСВЕТНЫЙ прил. еки қатар айналы, қараша-қарсы айналы; ~ зал еки қатар айналы зал.

ДВУСКАТНЫЙ прил. еки жағы жатық, ий арқа; ~ая крыва ийт арқа төбе.

ДВУСЛОЖНЫЙ прил. лингв. еки бүйінлы, қос бүйінлы; ~ое слово еки бүйінлы сез.

ДВУСМЫСЛЕННО нареч. астарлы, гүмилжи, әдепсиз; ~е усмехнүйсіз астарлы етип мыйыны тартып қулий.

ДВУСМЫСЛЕННОСТЬ ж. 1. (неясность) еки мәнилилек, астарлылық, гүмилжилек; 2. (непристойное выражение) турпайы, әдепсизлик.

ДВУСМЫСЛЕННЫЙ прил. 1. (неясный) еки мәнили, астарлы, гүмилжи; 2. (непристойный) турпайы, әдепсиз.

ДВУСМЫСЛИЦА ж. разг. еки мәнили нарсе, астарлы, гүмилжи сез.

ДВУСПАЛЬНЫЙ прил.: ~ая кровать еки адамлық көт.

ДВУСТВОЛКА ж. разг. қоша, қос аүыз мылтық.

ДВУСТВОЛНЫЙ прил. қоша, қос аүызмылты; ~ое ружьё қоша, қос аүыз мылтық.

ДВУСТВОРЧАТНЫЙ прил. жарма, еки жақлы, еки жағына ашылатуғын; ~ая дверь жарма қапы; ◇ ~ый клапан анат. еки жақын клапан.

ДВУСТИШИЕ с. лит. еки қатарлы қосық.

ДВУСТОПНЫЙ прил. лит. еки стопалы.

ДВУСТОРОННИЙ прил. 1. еки жақлы, иши сырты бирдей; ~ее сукін иши сырты бирдей маўыты; 2. (обоюдный) еки тәрепли,

еки жақлы; ~еे соглашение еки тәрепли келисім.

ДВУУГЛЕКІСЛІЙ прил.: ~ая сбда хим. қос көмир қышқыллы сода.

дву, двум и т. д. род., дат. п. от два, две.

ДВУХ (ДВУ) қоспа сөзлердин тәмнедеги мәнілерди билдиреді туғын баринши белеги: 1) еки бирдей белгіни, затты ҳәм т. б., мыс.: двугрбый еки өркешли; 2) еки бөлімнен яласа еки олмен үйреклеринен тұратуғынды, мыс.: двухтобный еки томлы; двухметровый узынығы еки метр.

ДВУХАКТНЫЙ прил. еки актты.

ДВУХВАЛЁНТНЫЙ прил. хим. еки валентти.

ДВУХВЕСЁЛЬНЫЙ прил. еки ескекли, қос ескекли (қайық).

ДВУХГОДИЧНЫЙ прил. еки жыллық; ~е күрсы еки жыллық курслар.

ДВУХГОДОВАЛЫЙ прил. еки жасар, еки жыллық; ~ ребёнок еки жасар бала.

ДВУХДНЕВНЫЙ прил. еки күнлік; ~ срок еки күнлік мәйлет.

ДВУХКОЛЕЙНЫЙ прил. ж.-д. еки колеялы, еки қатарлы; ~ая железнная дорога еки колеялы темир жол.

ДВУХКОЛЕСНЫЙ прил. еки дөңгелекли, еки дегершикли; ~ая повозка еки дегершикли арба.

ДВУХКОМНАТНЫЙ прил. еки бөлмелі, еки ожирели; ~ая квартира еки бөлмелі квартира.

ДВУХЛЕМЕШНЫЙ прил. еки пазналы, қос пазналы; ~ плуг еки пазналы плуг.

ДВУХЛЁТНИЙ прил. 1. еки жыл дауам еткен; ~е странствования еки жыл дауам еткен саяхат; 2. еки жыллық, еки жасар, еки жастағы; ~й ребёнок еки жасар бала.

ДВУХМАЧТОВНЫЙ прил. мор. еки мачталь, еки мачта ағашлы; ~ое судно еки мачта ағашлы кеме.

ДВУХМЕСТНЫЙ прил. еки орынлы, еки адамлық; ~ое күпө еки орынлы күле.

ДВУХМЕСЯЧНЫЙ прил. еки айлық; ~ бітпүс еки айлық отпуск.

ДВУХМОТОРНЫЙ прил. еки моторлы, қос моторлы; ~ самолёт еки моторлы самолёт.

ДВУХНЕДЕЛЬНЫЙ прил. еки ҳәптелик; ~ бітпүс еки ҳәптелик отпуск.

ДВУХПАЛАТНЫЙ прил. полит. еки палаталы; ~ая парламентская система еки палаталы парламент системасы.

ДВУХСМЁННЫЙ прил. еки смепалы; ~ая работа еки сменалы жұмыс.

двуходс, двумстам и т. д. род., дат. п. от двести.

ДВУХСОТЛЁТИЕ с. еки жұз жыллық; ~ основания города қаланың салынғапшына еки жұз жыл толығы.

ДВУХСОТЛЁТНЫЙ прил. еки жұз жыллық.

ДВУХСОТЫЙ числ. еки жүзинши.

ДВУХТАКТНЫЙ прил. 1. муз. еки тактты; ~ая пауза еки тактты пауза; 2. тех. еки тактты; ~ый двигатель еки тактты двигатель.

ДВУХТӨМНИК м. еки томлық; ~ сочинение Пушкина Пушкинин шығармаларының еки томлығы.

ДВУХТЫСЯЧНЫЙ 1. числ. еки мыңшының; 2. прил. еки мыңлық, еки мыңдан турған, еки мыңдан ибарат; ~ отряд еки мың адамнан ибарат отряд.

ДВУХФАЗНЫЙ прил. эл. еки фазалы; ~ ток еки фазалы ток.

ДВУХЦВЕТНЫЙ прил. еки реали, еки түсли.

ДВУХЧАСОВОЙ прил. 1. (длительность в два часа) еки saatlyқ, еки saat daúamlanғan, еки saat созылған; 2. разг. (назначенный на два часа) saat екідеги.

ДВУХЭТАЖНЫЙ прил. еки этажлы.

ДВУЧЛЁН м. мат. қос ағза, қос ағзалы, еки ағза.

ДВУЧЛЕННЫЙ прил. мат. еки ағзалы, қос ағзалы.

ДВУЯЗЫЧНЫЙ прил. 1. еки тилде сейлейтуғын, еки тилди бирдей пайдаланатуғын; ~ое население еки тилде бирдей сейлейтуғын халық; 2. еки тилде жазылған, еки тиллик, еки тилде дүзилген; ~ый словарь еки тиллик сөзлик.

-ДЕ частица «мыш», «миш», «мыс», «мис»; он-де не может прийти ол келе алмайдымыс.

ДЕ= приставка тәмнедеги мәнілерди билдиреді: 1) байкар етілгенди, тоқтаптың қалғанды, керсінше тәсірди, мыс.: деморализовать деморализациялау; 2) ҳәрекеттің тәмненге кеткенин, тәмнелейди, мыс.: деградация тәмнелеу, пәсейиү.

ДЕБАТИРОВАТЬ несов. что и без доп. додалау, талқылау, пикир айтсыу; ~е пропс мәселени талқылау, мәселени додалау.

ДЕБАТЫ только мн. додалау, талқылау, пикир алысыу, жарыс сезлер; горячие ~ кызыпты жарыс сезлер.

ДЕБЕЛЫЙ прил. разг. толық, семиз.

ДЕБЕТ м. бухг. дебет, кирис.

ДЕБЕТОВАТЬ сов. и несов. что, бухг. дебетлеу, кириске жазыу.

ДЕБИТ м. дебит (белгилі бир үақыттың ишинде булақтан шыққан нефтьтың, сујың яғындағы мұнай). ДЕБИТОР м. бухг. дебитор, қарыздар.

ДЕБОШ м. жәнжел, тәбелес.

ДЕБОШИР м. жәнжелши, тәбелесхор.

ДЕБОШИРТЬ несов. жәнжел салыу, тәбелес күрү.

ДЕБРИ только мн. қалың тогай, пышық мурны батпайтуғын тогай; лесные ~ оғада қалың тогайлар; 2. (глухое место) узак жер, түкпир; 3. перен. дым қыйын жағы, түсингеслик жағы; залезть в ~ дым қыйын жағына кетиү.

ДЕБЮТ м. дебют (1. театр. сиқнага биринши шығыў; 2. шахмат ҳәм шашки ойынның басы).

ДЕБЮТАНТ м. театр. дебютант (сақнана да биринши рет ойнашы).

ДЕБЮТАНКА женек. от дебютант.

ДЕБЮТИРОВАТЬ сов. и несов. театр. дебют етиү, дебютлеу (сақнага биринши рет шығыў).

ДЁВА ж. поэт. қыз; ♀ стáрая ~ гары қыз.

ДЕВАЛЬВАЦИЯ ж. эк. девальвация (бурынғы ақшасыңың баҳасының кемиүі я оның толық баҳалы ақша менен алмастырылуы).

ДЕВАТЬ несов. см. деть.

ДЕВАТЬСЯ несов. см. деться; ♀ не знать, кудá ~ не исперин билмеў, кирерге жер тапшау.

ДЕВЕРЬ м. қайын аға (старший брат мужа); қайын (младший брат мужа).

ДЕВИАЦИЯ ж. девиация (1. физ. темир массаның тасири арқасында компостың тилиниң меридиансызығынан алыслуы; 2. ав., воен. бағдардан шығыў).

ДЕВИЗ м. девиз, уран; ~ пионёров «Всегда готов» пионерлердин ураны «Хәрдайыл таярмыз».

ДЕВИЦА ж. уст., **ДЕВИЦА** ж. народно-поэт. қыз; девица-красавица гөззал қыз, сұлық қыз; ♀ красная девица уялшақ жас жигит.

ДЕВИЧЕСКИЙ прил. см. девичий.

ДЕВИЧИЙ, ДЕВИЧИЙ прил. қыз...; девичья красота қыз үақтындағы сұлыұлық; ♀ девичья память шутла. умытшақ.

ДЕВОЧКА ж. қыз бала, жас қыз.

ДЕВСТВЕННИЦА ж. абрайлы қыз, бузылмаған қыз.

ДЕВСТВЕННОСТЬ ж. 1. (целомудренность, непорочность) қыз абрайлылығы, қыздың бузылмағанлығы; 2. перен. (нетронутый, невозделанный) қалып, адам аяғы тиймеген; ~ лес пышың мурны батпайтуғын тоғай.

ДЕВУШКА ж. қыз, бой жеткен қыз.

ДЕВЧАТА только мн. собир. разг. қызлар.

ДЕВЧОНКА ж. разг. жас қыз, қызалақ.

ДЕВЯНСТО числ. тоқсан.

ДЕВЯНОСТОЛЁТНИЙ прил. 1. (о сроке) тоқсан жыллық; 2. (о возрасте) тоқсан жасар, тоқсан жыллық, тоқсанға шықкан; ~ старик тоқсан жасар гарры.

ДЕВЯНОСТИЙ числ. тоқсанынши.

ДЕВЯТИЛЕТНИЙ прил. 1. (о сроке) тоғыз жыллық; 2. (о возрасте) тоғыз жасар, тоғызға шықкан, тоғызға келген.

ДЕВЯТИСОТЫЙ числ. тоғыз жүзинши.

ДЕВЯТКА ж. 1. (цифра) тоғызлық; 2. карт. тоғызлық; ~ бубён тоғызлық қыйық.

ДЕВЯТНАДЦАТЫЙ числ. он тоғызынши.

ДЕВЯТНАДЦАТЬ числ. он тоғыз.

ДЕВЯТЫЙ числ. тоғызынны; ~ое число айдың тоғызы; половина ~ого сезиз жарым.

ДЕВЯТЬ числ. тоғыз.

ДЕВЯТЬСОТ числ. тоғыз жүз.

ДЕВЯТЬЮ нареч. тоғыз жердеги; ~ю — въсемдесят один тоғыз жердеги тоғыз — сексен бир.

ДЕГАЗАЦИЯ ж. дегазация, газдан тазалау; ~ мәстости белгилі бир жерди газдан тазалау.

ДЕГАЗИРОВАТЬ сов. и несов. что дегазациялау, газдан тазалау, уұлы газдың қалдығын жоқ етиў.

ДЕГЕНЕРАТ м. дегенерат, азғын.

ДЕГЕНЕРАЦИЯ ж. дегенерация, пәсендлеў (организмниң биологиялық ҳам психологиялық белгилеринң төменлеўі).

ДЕГОТЬ м. қара май; смázать колёса ~тем дегершилерди қара май менен майлай; ♀ ложка ~тя в бочке мёда погов. бир қарын майды бир қумалақ ширитеди.

ДЕГРАДАЦИЯ ж. деградация, пәсендлеў, төменлеў (баҳалы қасиетлерин ҳам сапаларын жойылтыў).

ДЕГРАДИРОВАТЬ сов. и несов. деградирлениў, пәсендлеў, төменлеў.

ДЕГТЯРНЫЙ прил. қара май шығыратуғын; қара май...; қара майдан исленген; ~ое мәлі қара майдан исленген сабын.

ДЕГУСТАТОР м. дегустатор (дегустация бойынша қынғыгы).

ДЕГУСТАЦИЯ ж. дегустация (азық-айқат затларының сапасын дамине қарай анықтау).

ДЕГУСТИРОВАТЬ сов. и несов. что дегустациялау.

ДЕД м. 1. (дедушка) ата, баба; 2. разг. (старик) гарры, карт; 3. мн. деды (предки) ата-бабалар; ♀ дед-морбоз аяз-баба.

ДЕДОВСКИЙ прил. 1. атанаң, бабаның; 2. ата-бабалардың, бурыннан қалған; ~е времена ата-бабалардың заманлары.

ДЕДУКТИВНЫЙ прил. дедуктив (дедукция тийкарланған); ~ метод дедуктив усылы.

ДЕДҮКЦИЯ ж. дедукция (жалпы жүйектан жеке бир нәтийжеге келиў).

ДЕДУШКА м. 1. ата, баба; 2. (старик) гарры, карт; 3. (в обращении) ата, баба.

ДЕЕПРИЧАСТИЕ с. грам. ҳал фейил.

ДЕЕПРИЧАСТНЫЙ прил. грам. ҳал фейиллик, ҳал фейилли; ~ оборот ҳал фейиллик сейлемше.

ДЕЕСПОСОБНЫЙ прил. 1. (способный к деятельности) искер, ислегиши, иске үкүплі, ҳәрекетшил; ~ая организация ислегиши мәкеме; 2. ықтыярлылық (юридикалық ҳәрекетлерди ислеүгө правосы бар ҳам ислегендери шының жүйән берүүши).

ДЕЖУРИТЬ несов. дежурный болыу, гүзетиү; кто сегодня ~? бүгүн ким дежурный?

ДЕЖУРНЫЙ 1. прил. дежурный, гүзетши; ~ врач дежурный врач; 2. в знач. сущ. м. дежурный и ж. дежурная дежурный; ~ по станции станция бойынша дежурный.

ДЕЖУРСТВО с. дежурный шылық, гүзетшилк; почбие ~ түнги дежурный шылық.

ДЕЗАВУИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что, дип. қайтып исенбеүшилик билдириү; бийкарға шыгарыу, бас тартыу.

ДЕЗЕРТИР м. прям. и перен. дезертир, қашқын.

ДЕЗЕРТИРОВАТЬ сов. и несов. прям. и перен. дезертирилк етиў, қашыў.

ДЕЗЕРТИРСТВО с. прям. и перен. дезертирилк, қашыўшылық.

ДЕЗИНСЕКЦИЯ ж. дезинсекция (зыянлы жынликлерди арнауды дәрілдер менен жоқ етиў).

ДЕЗИНФЕКТОР м. дезинфектор (дезинфекция жүргізетүгін адам).

ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ прил. дезинфекция..., дезинфекциялық; ~ая камера дезинфекциялық; камера.

ДЕЗИНФЕКЦИЯ ж. дезинфекция (жұпапы кеселлердиң микробларын жоқ етіп үләнләр).

ДЕЗИНФИЦИРОВАТЬ сов. и несов. что дезинфекциялау, дезинфекция етий, дәрилеу; ~ одёжды кийимди дезинфекциялау.

ДЕЗИНФИЦИРУЮЩИЙ 1. прич. от дезинфицировать; 2. прил. дезинфекциялаушы; ~е средства дезинфекциялаушы заттар.

ДЕЗИНФОРМАЦИЯ ж. дезинформация, наұрыс хабар.

ДЕЗОРГАНИЗАТОР м. тәртип бузышы, кесент көлтириүши.

ДЕЗОРГАНИЗАТОРСКИЙ прил. тәртип бузышылық, кесент көлтириүшилик; ~е действия тәртип бузышылық ҳерекеттер.

ДЕЗОРГАНИЗАЦИЯ ж. тәртип бузышылық, кесент көлтириүшилик.

ДЕЗОРГАНИЗОВАННЫЙ 1. прич. от дезорганизовать; 2. прил. тәртипсиз, кесент көлтириүши.

ДЕЗОРГАНИЗОВАТЬ сов. и несов. кого-что тәртип бузыш, кесент көлтириү.

ДЕЗОРГАНИЗОВЫВАТЬ несов. см. дезорганизовать.

ДЕЗОРИЕНТАЦИЯ ж. дезориентация, бағдардан адасыў.

ДЕЗОРИЕНТИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что дезориентациялау, бағдардан адасытыр.

ДЕЙСТВЕННОСТЬ ж. ҳарекетлилік, тәсирлилік; ~ самокритики өз-ара критикалық, тәсирлилігі.

ДЕЙСТВЕННЫЙ прил. ҳарекетли, тәсирли, тәсир ететүгін; ~е мәрмәр тәсир ететүгін шаралар.

ДЕЙСТВИЕ с. 1. (деятельность, работа) ҳарекет, ис, жүрис; ~е машины машинаның ҳарекеті; привести в ~е ҳарекетке көлтириү, ислетиү; находиться в ~и ҳарекет етий, ислеу; 2. (сила, действенность) ўақыт, ҳарекет, күш; продлить ~е добровора питимнің ўақтын созыу; соглашение вошло в ~е с первого января келисім биринши январдан баслап күшине кирди; 3. мн. действия (поступки) ҳарекет, ис; самовольные ~я өз басына ислеген ҳарекетлер; предоставить свободу ~и ҳарекет бостанлығын беріү; 4. (воздействие) тәсир; тәсир етий; оказывать своё ~е өз тәсирин тиғизү; быть под ~ем чего-л.; тәсир астында болыу; 5. (в повествовании) ўақыя, ҳарекет; ~е происходит в Москве ўақыя Москва да болып етеди; 6. театр. переде, белим; пьеса в четырех ~ях төрт белимили пьеса; 7. мат. жол, ҳәмел; четыре арифметических ~я арифметикалық төрт ҳәмел; ~е военные ~я урыс ҳарекетлери.

ДЕЙСТВИТЕЛЬНО 1. нареч. расында да, шынында да, дұрысында да; он ~ заболел ол расында да аўырып қалды; 2. в знач. вводн. сл. (в самом деле) расында, шынында,

хақыйқатында, дұрысында; ~, он оказался прав ҳақыйқатында, оның дұрыс болып шықты.

ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТЬ ж. 1. (реальность) ҳақыйқатлық, шынылық; современная ~ ҳәзирги заман ҳақыйқатлығы; 2. (сила действия) күшинде болыу; ~ы паспорта паспорттың күшинде болыу; ◇ в ~и ҳақыйқатында да.

ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. (достоверный, подлинный) ҳақыйқый, рас, шын болған, дұрас болған; ~ын факт рас факт; это его ~ыные слова был оның ҳақыйқаттың сөзleri; 2. (имеющий силу, годный) жараммы, күшинде; билет ~ен на трёх суток билеттүң үш суткага дейин күши бар; ◇ ~ыный залог грам. анықтық дәреже; ~ыный член Академии наук Илимлер Академиясының ҳақыйқый ағза-сы; ~ыная служба воен. ҳақыйқый эскерий хызмет.

ДЕЙСТВОВАТЬ несов. 1. (поступать) ҳарекет етий, ислеу; ~овать сообща бирингип ҳарекет етий; ~овать сообразно закону заңдағы муайапық ислеу; 2. (функционировать) ислеу, ҳарекет етий; телефон не ~ует телефон ислемейди; у меня не ~ует правая рука мениң он қолым ҳарекеттеп қалған; 3. чем ҳарекет етий; тәсир етий; ~овать ножом пышақ пенен ҳарекет етий; ~овать убеждением исенім менен тәсир етий; 4. (воздействовать, влиять) тәсир етий, тийиү; ~овать на нервы нервлерге тийиү; слова на него не ~уют орган сез тәсир етпейди; лекарство хорошо ~ует дәри жақсы тәсир етеди; 5. (иметь силу) күшине кириү, күшине ениү; закон ~ует со днём его опубликования закон жарыяланған күннен баслап күшине киреди.

ДЕЙСТВУЮЩИЙ 1. прич. от действовать; 2. прил. ҳарекет стиши, ҳаркеттеги, күшинде, күши бар; ҳәзирги қолланылыштырған; ~е законы ҳәзирги қолланылыштырған заңлар, күшинде законы; ◇ ~е лица театр. қатнасышылар, ойнашы адамлар; ~ая армия ҳарекет етиши армия; ~ий вулкан ҳарекет етиүш жанаң тау.

ДЕКА ж. муз. дека (тарлы музыка әсбабының астынғы ҳәм үстинги қақпаны).

ДЕКАБРИСТЫ мн. (ед. декабрист м.) ист. декабристлер (Россияда 1825 жылы 14 декабрьде царизмге ҳәм крепостной шыныңқа қарсы қураллы ғүрекслегендар). ДЕКАБРЬ м. декабрь.

ДЕКАБРЬСКИЙ прил. декабрь..., декабрьдин; ~е морзы декабрьдиң сууықлары, декабрь аязлары.

ДЕКАДА ж. декада, он күнлик; ~е карақалпакской литературы и искусства в Ташкенте карақалпақ эдебиятының ҳәм искусствоның Ташкенттеги декадасы.

ДЕКАДЕНТ м. лит., иск. декадент (декадентствоның тарелдәре).

ДЕКАДЕНТСКИЙ прил. лит., иск. декадент..., декадентлигі.

ДЕКАДЕНТСТВО с. лит., иск. декадентство (XIX ғасырдың аяғында пайда болған

бүржузиялық; әдебиятта ҳәм искуствода болған реақцияшыл ағым).

ДЕКАЛИТР м. декалитр (он літрge төң сүйкілдік елиші).

ДЕКАН м. декан (жоқары оқыу орнында факультеттегі басқармасы).

ДЕКАНАТ м. деканат (факультеттегі администратор оқыу басқармасы).

ДЕКАТИРОВАТЬ сов. и несов. что декатировалау (жұн гезлемени тиқкенде отырмау ушин сүйгі я пүүға салыу).

ДЕКАТИРОВКА ж. декатировка, декатировкалау.

ДЕКАЭДР м. декаэдр, он қырлылық.

ДЕКВАЛИФИКАЦИЯ ж. квалификациясызланыу, қәнигелгінен айрылыу.

ДЕКВАЛИФИЦИРОВАТЬСЯ сов. и несов. квалификациясызланыу, қәнигелгінен айрылыу.

ДЕКЛАМАТОР м. декламатор, тақмақшы, көркем етил оқыушы.

ДЕКЛАМАЦИЯ ж. декламация, тақмақ, көркем оқыу.

ДЕКЛАМИРОВАТЬ несов. кого-что и без дол. декламациялау, тақмақлат оқыу, көркем етил оқыу; ~ стихія қосықты тақмақлат оқыу, қосықты декламациялау.

ДЕКЛАРАТИВНЫЙ прил. декларатив, рәсми түрде айтылған, салтанатты түрде жарыяланған; ~ое заявление декларатив бағынама.

ДЕКЛАРАЦИЯ ж. 1. декларация (бир наре жөнинде рәсми бағынама); Декларация прав нардов России ист. Россия халықтарының праволарының декларациясы; 2. (документ) декларация (ишинде керекли мағлұмматлары бар гейпара документтердиң аты).

ДЕКЛАРИРОВАТЬ сов. и несов. что декларациялау, жарыялау, билдириу, мәлімлеу.

ДЕКЛАССИРОВАННЫЙ прил. классызланған, өз классынан бөлинген; ~ элементы өз классынан бөлинген адамлар.

ДЕКОЛЬТЕ с. нескл. декольте (кең өңірли ҳаял көйлек).

ДЕКОЛЬТИРОВАННЫЙ прил. декольтленген (жасасы кеч ашилған).

ДЕКОРАТИВНЫЙ прил. 1. (служащий для украшения) беzeу, декоративлик; ~е растёния декоративник есімликлер; 2. (живописный, эффектный) сұлуу, саўлатлы.

ДЕКОРАТОР м. 1. (художник) декоратор (театр сујүртешісі); 2. беzeуши; садовод-~ декоратор бағман.

ДЕКОРАЦИЯ ж. 1. театр. декорация (сақнада әрекеттік орнын ҳәм жағдайын көрсетіүү ушин орналған жасалма көринис); 2. перен. көзабашылық; ~ перемена ~ жағдайдын, жалпы көринастық өзгериүү.

ДЕКОРИРОВАТЬ сов. и несов. что декорациялау, беzeу.

ДЕКОРУМ м. декорум (жасадайына ямаса ғазыйпасына ылайычлы сыйылышы).

ДЕКРЕТ м. декрет (жоқары құқиметтің қарары); Декрет о міре ист. Параҳат шының қаққында декрет.

ДЕКРЕТИРОВАТЬ сов. и несов. что декрет

шығарыу, декретлестириу, декрет арқалы қабыллау.

ДЕКРЕТНЫЙ прил. декрет..., декретлик, декрет пенен белгиленген; ~ отпуск декреттегі отпуск.

ДЕЛАННЫЙ 1. прич. от дёлать; 2. прил. (искусственный, неестественный) жасалма, өтирик; ~ая улыбка өтирик құлқи.

ДЕЛАТЬ несов. 1. что (действовать, поступать) ислеу, ҳөрекет етиу; ~ что мне ~ты мен не испесем екен?; ~ите, как знаете өз билгеницизме ислениз; 2. что (произвести) жасау, ҳәзирилеу, согыу, таярлау, шығарыу; ~ть мебель мебель соғыу; 3. жол жүриу, қозгалыу; поезд ~ет сёмындесят километров в час поезд саатына жетпес километр жол жүреди; ~ть сто оборотов в минуты минутына жұз айланып шығыу; 4. что, разг. (напр. одежду) тигиу; я ~ю себе костюм мен өзиме костюм тигиң атырман; 5. что (выполнять) ислеу, орынлау, таярлау; ~ть гимнастику гимнастика ислеу; ~ть уробы сабак, таярлау; 6. что шығарыу; ~ть вывод нотийже шығарыу; 7. кого-что, кем-чем етиу; ~ть своим помошником өзине жәрдемши етиу; ~ть счастливым бахытты етиу; ~ от выбор сайлап алыу; ~ть сообщение хабар етиу; ~ть попытку урынып кериу; ~ть подърок сауға етиу; ~ть обход (о враче) айланып шығыу; ~ть распоряжение бүйрек бериу; ~ть ошибки қателесиу; ~ть вид, что... болыу, болып көриниу; ~ть по-своему өз билдинше етиу, өзинше ислеу; ~ть стойку охот алдынғы аяғын кетерип турыу (айт туралы); что ~ты? не ислеу керек?; нёчего ~ты эмел жоқ, шара жоқ; от нёчего ~ты ислеүге ис таптағанин, ис еригип; это ~ет ему честь бул ис оны хүрметке иие етеди; ~ты из мухи слона түймәдеди түйедей етиу.

ДЕЛАТЬСЯ несов. 1. (становиться) болыу; погода ~ется лу́чше ха́уа райы тәуир болып киятыр; ~ется теми́р қаранғы тарта баслады, ге́гим түссе баслады; 2. (происходить, совершаться) болыу, болып атый; что с ним ~ется? оған не болып атый; 3. разг. (появляться) пайда болыу; в стене ~ются трещины дайылда жарықтар пайда бола баслады; ~ что ему ~ется! оған ҳеш нәрсе болмайды!, оған ҳеш бәле келмайди!

ДЕЛЕГАТ м. делегат, ўәкіл; ~ы съезда съездиделегатлары.

ДЕЛЕГАТКА женск. от делегат.

ДЕЛЕГАТСКИЙ прил. делегат..., делегатлық.

ДЕЛЕГАЦИЯ ж. делегация; делегатлар; иностранный ~ шет ел делегациясы.

ДЕЛЕГИРОВАТЬ сов. и несов. кого делегат етил жиберіу.

ДЕЛЕЖ м. разг. бөлісиу, пайласыу, үлесиу.

ДЕЛЕЖКА ж. см. дележ.

ДЕЛЁНИЕ с. 1. бөлиу, бөлистириу; ~е на части бөлеклерге бөлиу; 2. мат. бөлиу, бөлинип көбейиу, ершиу; 3. биол. бөлиниу; ~е клетки клеткалардың бөлинии;

4. (на шкале) бөлік, дөреже; ~я на шкале термометра термометрдің шкаласындағы дәрежелери.

ДЕЛЕЦ м. пайдахор, пайдакүнен, сау-дагер.

ДЕЛИКАТЕС м. сайланды талак, нәшеле аўқат.

ДЕЛИКАТНИЧАТЬ [несов. разг. сырпайсынүй, назыныүй, алтайымлық етиүй, мұлайым болыүй.

ДЕЛИКАТНОСТЬ ж. сырпайылық, аса әделлилік, алтайымлық, мұлайимлік.

ДЕЛИКАТНЫЙ прил. 1. (вежливый) сырпайы, әделли, мұлайым; ~ человек сырпай адам; 2. разг. (щекотливый) қыын, аўыр; ~ вопрос қыын мәселе.

ДЕЛИМОЕ с. мат. белиниүши.

ДЕЛИМОСТЬ ж. мат. белиниүшилик; прызнаки ~и белиниүшилик белгилери.

ДЕЛИТЕЛЬ м. мат. белиүши; общий наибольший ~ ең үлкен ортақ белиүши.

ДЕЛИТЬ [несов. 1. кого-что белиүй; ~ть на трубы топарларға белиүй; ~ть побровну тен белиүй; 2. что, мат. белиүй; 3. что, с кем белисиүй, үлесиүй; он ~л с товарищем последнюю копейку ол жолдасы менен ең сочты тишинша дейин белисетүгым еди; 4. что, с кем, перен. ортақласыүй, шерик болыүй; ~ть с кем-л. горе и радость биреү менен қайғыга да, құйанышқа да шерик болыүй; ~ нам ~ть нечего бизде ала аўызлық жок.

ДЕЛИТЬСЯ [несов. 1. (на части) белиниүй; 2. мат. белиниүй; десять делится на пять он беске белинеди; 3. чем, с кем белисиүй; 4. чем, перен. пикир алысыүй, ойласыүй, алмасыүй; ~ опытом работы ис тажирий-бесин менен алмасыүй; 5. с кем, юр. (производить раздел имущества) белистириүй, белиүй.

ДЕЛЛО с. 1. (работа, занятие) ис, журмыс, кәр, талап; общестственные дела жемиетлик иссмер; между ~ом истиң арасында; приняться за ~о иске кирисиүй; сидеть без ~а иссыз отрырыүй; он ворочает делами ол жумысларды апарып атыр; ~у время, потехе час полов. иске кеп үақыт, ермекке бир майдан; 2. (поступок) ис; доброде ~о жақсы ис; 3. (цель, задача) ис; правое ~о жақ ис; это ~о всей его жизни был оның емир бойыны ис; ~о укрепление мира во всем мире путкы дүнияды парахатышлықты беккемлеу ис; 4. (круг ведения) иигиллики ис; үазыпта, ис, журмыс; это ~о прокурора был прокурордың журмысы; это не его ~о был оның журмысы емес; это его личное ~о был оның жеке ис; это ~о его рук был оның қылған ис; моё ~о маленькое мен жууып бермеймен; 5. (область знаний, работы) ис, журмыс; горное ~о тау-кен журмысы; издательское ~о книга басып шыгарып ис; 6. юр. ис; уголовное ~о жизни пиятлы ис; возбудить ~о против кого-либо биреүге карсы ис қозғау; 7. мн. делá (положение вещей, обстоятельства) жағдай, аўхал, ис; как ваши делá? аўхалыңыз қалай? делá плохи аўхал шатақ; 8. канц. дело; делá хранятся в папках делолар

папкаларда сақланады; 9. (событие) үақыя, ис; это ~о случилось давно был үақыяның болғанына көп үақыт етти; 10. уст. (предприятие) кәрхана; открыть свое ~о близине кәрханасын ашыу; ~о делать (1) (заниматься чем-л.) жумыс ислеү, мийнетиүй; 2) (делать что-л. полезное) керекли нәрсе ислеү; пайдалы нәрсе ислеү; говорить ~о орнылы сейлеү; другое ~о было басқа; первым ~ом дәслеп, алды менен, әден; алды бурын, ең дәслеп; на ~е ис жүзинде; на самом ~е (в действительности) ҳақыйқатында да, шынында да; не у дел жумысыз, бос; иметь ~о с кем-л. жумысы болыу; то и ~о мудамы, бирдейнен; ~о стало за кем-чел. иркиниш... себебинен болып тур; ~о за вами мәселе сизде; за малым ~о стало иркиниш ешенин нәрседен ак болды; пустить в ~о қолланыу, иске асырыү; в чём ~о? не болды?, не гап?; за ~о! 1) (поделом) қылығын ушын; 2) (за работу!) иске кирисиүй, жумысқа кирисиүй; персональное ~о жеке ис.

ДЕЛОВИТО нареч. искерлик пепен, истиң кезин танып, истиң женин билип.

ДЕЛОВИТОСТЬ ж. искерлик, иске үқыпшылық, истиң кезин танышылық, истиң женин билиүшилик.

ДЕЛОВИТЫЙ прил. искер, иске үқыпшы, истиң кезин танышыш, истиң женин билгили; ~ человек искер адам.

ДЕЛОВОЙ прил. 1. (связанный с делом) иске байланыслы, жумысқа байланыслы; ис женинде; ~е письмо иске байланыслы хат; 2. (толковый, дельный) искер, иске үқыпшы; ~й человек искер адам; ~й подход к работе жумысқа искерлик пепен қарау.

ДЕЛОПРОИЗВОДТЕЛЬ м. ис жүргизиүши, ис алып барышы (мажемеде).

ДЕЛОПРОИЗВОДСТВО с. ис апарышылық, ис жүргизиүшилик.

ДЕЛЬНО нареч. женли, орынлы; дұрыс; ты говоришь ~! разг. сениң айтқаның орынлы!

ДЕЛЬНЫЙ прил. 1. (способный, толковый) исщец, искер, иске пукта; ~ый работник искер хызметкер; 2. (практически полезный) пайдала, керекли, әхимиетли; ~ое предложение пайдала усыныс.

ДЕЛЬТА ж. геогр. делта, күйган жери; дарьялық; ~ Волги Волганий күйган жери.

ДЕЛЬФИН м. дельфин (төңиз ҳайданы).

ДЕЛЯНКА ж. ажыратылған жер (агаш кесіүй құрылсыз ушын).

ДЕЛЯЧЕСКИЙ прил. жекке ҳәмелли, жекке ҳәмелдарлы (принципиц, жәмиетлик-сиясий жағы кезде тутылмаган); ~ое решение вопроса мәселениң жекке ҳәмеллий түрде шешилий.

ДЕЛЯЧЕСТВО с. жекке ҳәмелдарлық (истиң жәмиетлик-сиясий жағын түсингөй иштешүшилик).

ДЕМАГОГ м. демагог (өтирик ўәде берип алдауыс адам).

ДЕМАГОГИЧЕСКИЙ прил. демагогиялық; ~ приём демагогиялық усыл.

ДЕМАГОГИЯ ж. демагогия (сиясий жағынан артта қалған халық массаларын ҳәр түрли ўәделер берип алдау усылы).

ДЕМАРКАЦИОННЫЙ прил.: ~ая лінія демаркациялық сызык (1. воен. урыс тоқтатылған үақытта бир-біrine қарсы урысқан ескерлердің шегарасы; 2. жәңілгендемокеттің территориясының оккупация зоналарына белгіншің шегарасы; 3. мед. денениң ҳәм кесел жердің шегарасы).

ДЕМАРКАЦИЯ ж. 1. воен. демаркация, шегара белгиси; 2. мед. демаркация (дениң сай әйрүй жеринен айратуын сыйын).

ДЕМАСКИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что, воен. маскировканы ашыў, бұркеуди алып таслаў.

ДЕМАСКИРОВКА ж. воен. маскировка-сызық.

ДЕМИЛИТАРИЗАЦИЯ ж. демилитаризация, куралсызланыў.

ДЕМИЛИТАРИЗОВАТЬ сов. и несов. кого-что демилитаризациялаў, куралсызланыў.

ДЕМИСЕЗОННЫЙ прил. гүзли-бәхәрли, гүзли-бәхәрли кийетуын; ~ое пальто гүзли-бәхәрли кийетуын пальто.

ДЕМОБИЛИЗАЦИОННЫЙ прил. демобилизацияланған, демобилизация қылынған.

ДЕМОБИЛИЗАЦИЯ ж. 1. демобилизация, ескерден қайтарыў; 2. демобилизация (кураллы құшларды ҳам халық хошалығын парахатышылық жағдайына еткіри); ~ про-мышленности санаатты демобилизациялаў.

ДЕМОБИЛИЗОВАННЫЙ 1. прич. от демобилизоват; 2. прил. демобилизацияланған, ескерден қайтарылған; 3. в знач. сущ. м. демобилизованый демобилизацияланған, ескерден қайтарылған адам.

ДЕМОБИЛИЗОВАТЬ сов. и несов. кого-что демобилизациялаў, демобилизация этиу, ескерден қайтарыў.

ДЕМОБИЛИЗОВАТЬСЯ сов. и несов. демобилизацияланыў, ескерден қайтарыль; ~ из армии армиядан демобилизацияланыў.

ДЕМОКРАТ м. демократ (1. демократияның тәрепдары; 2. демократиялық партияның ағзасы).

ДЕМОКРАТИЗАЦИЯ ж. демократизациялаў; ~ общеэственного строя жәмийетлик стройда демократизациялаў.

ДЕМОКРАТИЗРОВАТЬ сов. и несов. кого-что демократияластырыў.

ДЕМОКРАТИЗМ м. демократизм (демократияның иске астыбы).

ДЕМОКРАТИЧЕСКИЙ прил. 1. демократиялық, демократиялы, демократияға тиикарланған; ~ий централизм демократиялық централизм; ~ий строй демократиялық строй; ~ая республика демократиялық республика; 2. уст. демократиялық (халықтың кең қатындарына тән).

ДЕМОКРАТИЧНЫЙ прил. демократия..., демократиялық.

ДЕМОКРАТИЯ ж. 1. (форма правления) демократия (мамлекеттің басқарылдың бир формасы, бунда ұқиимет халықтың қолында болады); страны народной ~и халық демократия еллери; 2. демократия (коллектив түрде басқарыў, басшылық, этиу); внутрипартийная ~я партиялық ишкі демократия.

ДЕМОН м. демон (христианлардың мифологиясында: шайтан, жин).

ДЕМОНИЧЕСКИЙ прил. бәрін байкарлайтуын, қатты минезли, ұқиимшил.

ДЕМОНСТРАНТ м. демонстрант, демонстрацияша, демонстрацияға қатнасышы.

ДЕМОНСТРАТИВНО нареч. қыр көрсетип, жорта.

ДЕМОНСТРАТИВНЫЙ прил. 1. (вызывающий) қыр көрсетип, жортага; ~ уход қыр көрсетип шынып кетиу; 2. (наглядный) көрсетпели, көрсетпе; ~ метод преподавания оқытыудың көрсетпели усылы.

ДЕМОНСТРАТОР м. демонстратор, көрсетүші, көргизиүші.

ДЕМОНСТРАЦИЯ ж. 1. демонстрация; Первомайская ~ Биринши май демонстрациясы; 2. (показ) көрсетиү, көргизиү; ~ научного фильма илимий фильмди көрсетиү; 3. (проявление, свидетельство чего-л.) демонстрация; ~ дружбы и сплоченности советского народа совет халқының дослық ҳәм тығыз жемлениүшилигинин демонстрациясы.

ДЕМОНСТРИРОВАНИЕ с. көрсетиү, көргизү.

ДЕМОНСТРИРОВАТЬ сов. и несов. 1. (принять участие в демонстрации) демонстрацияға қатнасыу; 2. кого-что көрсетиү, көргизиү; ~ новый фильм жана фильмди көрсетиү.

ДЕМОНТАЖ м. тех. демонтаж (укснелерди орнынан қозғау ямаса бөлеклеу).

ДЕМОНТИРОВАТЬ сов. и несов. что, тех. демонтажлаў, демонтараж этиу.

ДЕМОРАЛИЗАЦИЯ ж. 1. (моральное разложение) деморализация, бузылу, азтынуы; 2. (упадок духа) рухы тусыу, тәртиби төменлеу; ~ войск противника душпаниның ескеринин тәртибинин төменлеңүй.

ДЕМОРАЛИЗОВАТЬ сов. и несов. кого-что деморализациялаў, рухсызланырыу, бузыу, аздырыу.

ДЕМПИНГ м. эк. демпинг (капиталистлик елдерде басқаралды бөтөн елдиң базарларынан қысып шығарып үшін сол базарларда товарынды арзан баға менен сатып).

ДЕНАТУРАТ м. депутатрат (ишине уйямаса жаман ийисли нарсе қосылған спирт).

ДЕНАТУРИРОВАТЬ сов. и несов. что денатурлеу, ишигүе жарамайтуын этиу.

ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ ж. денационализация (1. миллеттик белгилерин жойып, улттық белгилеринен айырылып; 2. мамлекетлестірілген мұлклерди бүрынғы ийелерине қайттып беріп).

ДЕНАЦИОНАЛИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что денационализациялаў.

ДЕНАЦИФИКАЦИЯ ж. денацификация (нацизмниң, фашизмниң қалдығын жойып).

ДЕНДРАРИЙ м. дендрарий (ишинде дар түрлі ағашлардың коллекциясы есілген бағ).

ДЕНДРОЛОГИЯ ж. дендрология (ботаниканың белими).

ДЕНЕЖНЫЙ прил. ақшаша..., ақшалы, ақшалай, пул...; ~ое обращение ақша айланыуы; ~ая реформа ақша реформасы, ақша гүмасыуы; ~ый перевод ақша отке-

риў, ақша жибериў (почта ариқалы); ~ая помошь ақшалай жәрдем; ~ые затруднения ақша жағынан қыйыншылық көриў.

ДЕННИЙЦА ж. поэт. уст. 1. (утренняя заря) таң сәхәри, таң қызылы; 2. (утренняя звезда) таң жулдызы.

ДЕННО нареч.: ~ и нощно разг. күни-түни, тыңбай.

ДЕНОНСИРОВАНИЕ с. дип. бийкар етиў, бийкарлау.

ДЕНОНСИРОВАТЬ сов. и несов. что, дип. бийкар етиў, бийкарлау; ~ дбовбр келисими бийкар етиў.

дёнү, дёнешь и т. д. буд. вр. от деть. дёнусь, дёнешься и т. д. буд. вр. от деться.

ДЕНЩИК м. уст. денщик, аткошы (офицер хәйзмет етиў ушын оның жаңында болатын солдат).

ДЕНЬ м. 1. күн; солнечный ~ ашық күн; рабочий ~ жумыс күни; праздничный ~ байрам күни; выходной ~ дем алыс күни; ёлый ~ азанна кешке дейин; узақ күн; ~ пүті бир күнлик жол; три часы дня күндизги саат уш; на другой ~ ертеңе; не сколько дней тому назад бүннан бир неше күн бурын; он зарабатывает три рубля в ~ ол бир күнде уш сом табады; в году 365 дней бир жылда 365 күн бар; 2. (дата) күн; День печати Баспа сез күни; Международный јенский ~ Халық аралық қаял-қызылар күни; ~ рождение туылған күни; 3. мн. дни (время, пора) ўақыт, дәүир, шак, күн; дни юности жасалық шағы; это произошло в наши дни был бизлердин ўақтымызда болып отти; ♦ ~денской күни бойы, күн узақ; изо днія в дөнъ күннен-күнге, күн сайын; со днія на ~ 1) (с одного дня на другой) бүгіншінде ертеңе; не откладывать дело со дня на ~ жумысты бүгіннен ертеңе соза бермеў; 2) (в ближайший день) бүгін ертең; ~ ото днія күннен-күнге; ~ ото днія емү становится лучше күннен-күнге ол таубир болып киятыр; третьюго дня кешегиниң алдындағы күни; на дніях жақын арада; жақын күндерде; добрый ~! қайырлы күн!; ~ в ~ тап айткан күни; среди бела дня күлле-күндиз; ~ и ночь күни-түни; считанные дни санаулы күндер қалды; не по дням, а по часам күн сайын емес, ал саат сайын; ~ на ~ не приходится бир күн олай, бир күн бурай.

ДЕНЬГИ только мн. ақша, пул; наличные ~ пақ ақша; бумажные ~ қағаз пул; мелкие ~ усақ ақша; быть без денег ақшасыз болыў; ~ на школу уже отгнущены мектеп ушын ақша элле қашан берилген; ♦ ни за какие ~! қызыл берсендө болмайды; быть при деньгах ақшасы болыў.

ДЕПАРТАМЕНТ м. департамент (1. Францияда административлик округ; 2. бүркінчы Россияда ҳам шет мәмлекетлерде министрликлердин бөлімлери; 3. АКШта ҳам Швейцарияда министрликлердин аты).

ДЕПЕША ж. 1. дип., воен. (специальное уведомление) асығыс хабар; 2. уст. (телеграмма) депеша.

ДЕПО с. депо (паровозлар менен вагонлар тұратуғын орын ҳам оларды ремонттаптайдын устахана).

ДЕПОЗИТ м. фин. депозит (белгилі үақытта алғы ушын кредит мәкемелерине сақлауда берилген ақша я баҳалы зат).

ДЕПОНЕНТ м. фин. депонент (баҳалы қағазларды ямаса ақшаны депозитқа тапсырышы).

ДЕПОНИРОВАТЬ сов. и несов. что 1. фин. депозит тапсырыў; 2. юр. сақлап қойыға бериў.

ДЕПРЕССИИЫЙ прил. 1. мед. депрессиялық (қайтып басып рухы тусиў); ~ое состояние депрессиялық жағдай; 2. эк. депрессиялық.

ДЕПРЕССИЯ ж. 1. (угнетённое состояние) депрессия (рухи түскен психикалық жағдай); 2. эк. депрессия (капиталистик елдерде хожалық түрмисының бир жерде түрткылыштың ямаса төмөнлеў); экономическая ~ экономикалық депрессия.

ДЕПУТАТ м. депутат; ~ Верховного Совета Жоқарғы Советтиң депутаты; Советы ~ов тұрдайында мийнеткешлер депутаттарының Советлери; палата ~ов депутаттар палатасы.

ДЕПУТАТКА женск. от депутат.

ДЕПУТАТСКИЙ прил. депутат..., депутаттық; ~ мандат депутаттық мандат.

ДЕПУТАЦИЯ ж. депутатия (коллективизация я үйімнің атынан ҳаракет етиўши үакиллер топары).

ДЕРБИ с. нескл. спорт. дерби (уш, төрт жасар атлардың жарасы, байғаси).

ДЕРВИШ, **ДЕРВИШ** м. қолендер.

ДЕРГА||ТЬ несов. 1. кого-что (за что-л.) жулқыў, тартыў, силкиў, суұрырыў, жұлыў; ~ть за рукав жеңинен тартыў; 2. что, разг. (выдергивать) суұрырыў; ~ть зуб тисти суұрырыў; 3. кого-что, перен. разг. (беспокойство) мазасын алыў, тынышын бермеў; 4. безл. солқылдау, туршигүй; у меня ~ет палец мениң бармагым солқылдайды; его~ всегó ~ет оның тула бойы түршигеди.

ДЕРГА||ТЬСЯ несов. тартыў, тартылыў, суұрырылыш, қалтыраныш; ~ться всем төлем барлық денеси түршигүй; у него ~ется глаз оның қабағы тартады.

ДЕРГАЧ м. қызыл аяқ (кус).

ДЕРЕВЕНЕ||ТЬ несов. силейип қата баслау, қақайп қалыў; ноги ~ют от холода суұрыктан аяқлар силейип қата баслайды.

ДЕРЕВЕНСКИЙ прил. аүыл..., аүыллық; ~ житель аүылда түрүшши.

ДЕРЕВНЯ||Я ж. 1. аүыл; 2. собир. (местность и сельское население) аүылда түрүшшилар, аүыл адамлары, аүыл халқы; уничтожение разницы между городом и ~ей қала менен аүылдың арасындағы айырмашылықтың жок болыў.

ДЕРЕВО с. 1. ағаш; хвойное ~ тикенекли ағаш; листственное ~ жапырақлы ағаш; 2. (материал) ағаш; красное ~ қызыл ағаш; ♦ родословное ~ шекирие.

ДЕРЕВООБДЁЛОЧНИК м. ағаш уста.

ДЕРЕВООБДЁЛОЧНЫЙ прил. ағаштан бүйим ислейтуғын; ~е работы ағаштан бүйим ислеу жумыслары.

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЙ прил. ағаш ислеп таярлау, ағаш ислеп шығарыу; ~ая промышленность ағаш ислеп шығарыу санааты.

ДЕРЕВЯНИСТЫЙ прил. ағаш сыйқылы, ағашқа усаған, ағаш төризли; ~ое строение вещества заттың ағаш төризли күрүлсүз.

ДЕРЕВЯННЫЙ прил. 1. ағаш, ағаштан исленген; ~ый дом ағаш жай; 2. перен. (невыразительный) сыйқысыз, келисиксиз; хөрекетсиз; ~ый язық келисиксиз етип сейлеу; с ~ым лицом сыйқылы келиспеген; ◇ ~ое масло ағаш май (олио маңының пас қылды).

ДЕРЕВЯШКА ж. 1. кесиңди ағаш, бир белек ағаш; 2. разг. (деревянная нога) ағаш аяқ.

ДЕРЖАВА ж. 1. (государство) мәмлекет, держава; Советская ~а Совет мәмлекети, Совет державасы; великие ~ы уллы мәмлекетлер, уллы державалар; 2. ист. (эмблема власти) держава (бийлик белгиси).

ДЕРЖАВНЫЙ прил. 1. ист. (обладающий верховной властью) жоқарғы ұқымли, күдіретли, үстемли; 2. поэт. (могущественный, величественный) күдіретли, күтілті.

ДЕРЖАТЕЛЬ м. 1. (владелец) баҳалы қағазлардың ийеси; 2. (приспособление) устауыш, тутын турғыш; ~ для бумаға қағаз устауыш.

ДЕРЖАТЬ несов. кого-что 1. устау, туству; устап түрүү, алып түрүү; ~ за руку қолынан устау; ~ книгу в руках кипатты қолда устап түрүү; 2. в разн. знач. сақлау; плотина держит воду плотина сүйді сақлагап турады; ~ под арестом қамауда сақлау; ~ под замком 1) қулыплаўлы сақлау; 2) перен. сақлау; ~ продукты в холбном месте азық-аўқатларды салқын жерде сақлау; ~ дёныги в сберкассе ақшапан аманат кассасында сақлау; ~ квартирантов квартирантлар сақлау; ~ корбуву сыйыр сақлау; ◇ ~ путь жол журиү, жолға шыгыу, сапар етиү; ~ ухо востр сақ болыу, абайлы болыу; ~ оборону воен. қорғаныу; ~ кого-л. в руках биреүди ез қолында услап түрүү; ~ в своей власти ез бийлигинде сақлау; ~ в повиновении айтқанына кендириү; ~ пари бәсекесиү; ~ экзамен экзамен тапсырыу, имтихан тапсырыу; ~ язык за зубами аүзына бек болыу, тистен шыгармау; ~ себя езин тута билиү; не уметь ~ себя езин тута билимей; ~ курс на север багытты арқаға қарай алыу; ~ речь сез сейлеу, сезге шығыу; ~ в памяти ядта сақлау, ядта тутыу, умытпау; ~ чю-л. сторону биреүди төрепин тутыу; ~ что-л. в тайне купия сақлау, жасырын сақлау; ~ (своё) слово сезинде түрүү, бийкарға айтпау; держи вор! урнын ту!, урнын уса!

ДЕРЖАТЬСЯ несов. 1. за кого-что устасып түрүү, тузысып түрүү, жабысып, асылып түрүү; ~тесь за руку қолынан устасыу; ребёнок держится за мать бала анасына асылып турады; 2. на чём и без доп. (быть укреплённым) түрүү, илинип түрүү; пүговица держится на одной нитке илгек

бир сабакта ғана илинип түр; крышка не держится қақпак турмайды; 3. перен. (свести себя) езин тута билиү; ~тесь скромно киши пейил болыу; ~тесь уверенно езин исенимли тутыу; 4. (не сдаваться, сопротивляться) шыдау, шыдам бериү, қарсыласыу; ~тесь до прибытия подкрепления жәрдем келгенше қарсыласып түрүү; 5. (сохраняться) сақланыу, түрүү, қалыу; привычки могут ~тесь долго едет узак ўақыт сақланыуы мүмкін; 6. разг. (одерживаться) шыдау, көниү, сақланыу; она долго ~лас, но наконец расплакалась ол узак ўақытқа дейин шыдады, бирақ ең ақырында жылап жиберди; 7. за что, перен. (дорожить) жабысып алыу, алдына тутыу; 8. чего, за кем-чем (придерживаться) журиү, шықпау; түрүү, қалыу; ~тесь правой стороной он жактап журиү; ~тесь в стороне 1) шетленүү, шетке шыгыу; 2) перен. қатнаспау, сыртта қалыу; ~тесь определенного мнения аның бир пикирде түрүү, бир пикирден қайтпау; ~тесь намеченней цели қойылган мақсатты шықпау; ◇ едва ~тесь на ногах аяғында зорга түрүү; ~тесь в воздухе ав. хаюда ушип журиү; ~тесь на воде суудың устинде жүзип түрүү; ~тесь прямо бағдарды туры тутыу; ~тесь вместе бирге болыу.

ДЕРЗАНИЕ с. талпыныу, умтылыу.

ДЕРЗАТЬ несов. талпыныу, умтылыу.

ДЕРЗИТЬ несов. разг. әдепсиз сез айтвы, турпай сез айтвы, ерескилек етиү.

ДЕРЗКИЙ прил. 1. (грубый, наглый) әдепсиз, бийәдеп, турпай, ерески; ~ отвёт турпай жаўап; 2. (смелый) батырлық, мартлик, таймас; ~ посту́пок мартлик ис-

ДЕРЗКО нареч. 1. (грубо, нагло) әдепсиз түрде, турпай түрде; отвечать ~ әдепсиз түрде жуўап берүү; 2. (смело) батырлық пеңен, мартлик пеңен, таймай.

ДЕРЗНОВЕНИЕ с. поэт. умтылышылық, тайсалмашылық, гайрат көрсетиүүшилик.

ДЕРЗНОВЕННЫЙ прил. поэт. батыр, март, батыл.

ДЕРЗНУТЬ сов. см. дерзать.

ДЕРЗОСТЬ ж. әдепсизлик, турпайлық, ерескилек; говорить ~и әдепсиз сез айтвы.

ДЕРИВАЦИЯ ж. 1. воен. деривация (түтеси қырлы жарақтың оғының атқан бағытынан бурылып кетүү); 2. (отвод воды) деривация, бурсы (барының тийкарғы жолынан сүйдүң бурылып ағыбы).

ДЕРМАТИН м. дерматин (жасалма телетин).

ДЕРМАТИНОВЫЙ прил. дерматин..., дерматинне исленген.

ДЕРМАТОЛОГ м. дерматолог (тери кеселери бойынша врач).

ДЕРМАТОЛОГИЯ ж. дерматология (медицинаның бир бөлүмі).

ДЕРН м. ажырық, шым.

ДЕРНОВЫЙ прил. ажырықлы, шымлы; ~ая землә с.-х. шымлы топырақ, ажырықлы жер.

ДЕРНУТЬ сов. и однокр. кого-что тартып жибериү, жулқып жибериү, силкип жибе-

ру; ◇ ~ло меня, ~ла меня нелёгкая мени ки айдады, пеге гана барды.

дерү, дерёшь и т. д. наст. вр. от дратъ.

дерўсъ, дерёшься и т. д. наст. вр. от дратъся.

ДЕРЮГА ж. кенеп гезлеме.

ДЕСАНТ м. воен. 1. (высадка войск) десант (душпаның территориясына ексер туцириу); высадить ~ десант туцириу; 2. (войск) эскер, десант (душпаның территориясына туцирилген эскерлер); воздушный ~ хауа десанты; морской ~ төзү десанты.

ДЕСАНТНИК м. десантши.

ДЕСАНТНЫЙ прил. воен. десант..., десантлық; ~ая операция десант операциясы, десант туцириү ҳәрекети.

ДЕСЕРТ м. десерт (түски айқатын союнан берилетүгүн мазалы заттар).

ДЕСЕРТНЫЙ прил. десерт..., десертли; ~ая ложка десерт қасық (орташа темир қатық); ~ое вино десерт виносы (мазалы шарал).

ДЕСКАТА вводн. сл. разг. ~мыш, ~мыш, ~ыс, ~ис гой, деседи, айтасады; ты, ~, сам виноват сен өзиң айыпты деседи.

ДЕСНА ж. тис эти, тистиң эти.

ДЕСПЛОТ м. 1. деспот (айылғы шығыстың қызелешүүлил монархияларында шексиз үстемлек ететүгүн жоқарғы ҳәким); 2. перен. (самодур, тиран) залым, зулым, жауыз.

ДЕСПОТИЗМ м. деспотизм, шексиз хүкимлик.

ДЕСПОТИЧЕСКИЙ прил. 1. деспотлық; ~ий образ правления басқаруудың деспотлық усылы; 2. перен. залым, зулым, залымлық, зулымлық; ~ая натура залым адам, зулым минезли адам.

ДЕСПОТИЧНЫЙ прил. см. деспотический 2.

ДЕСПОТИЯ ж. деспотия (шексиз ҳәкимшылық басқаруү формасы).

ДЕСЯТЬ қоста сезлердин төмөндөгө манилерди билдиремтуғын биринши болеги: 1) бирдей он белгиси, бирдей он затты, мыс.: десятигрыанный он қырлы; 2) он бөлектен, он бирлектен қураганын, мыс.: десятиградусный он градуслы; десятиметровый он метрлик.

ДЕСЯТИДНЕВКА ж. он күнлик.

ДЕСЯТИДНЕВНЫЙ прил. он күнлик; ~ срок он күнлик меўлет.

ДЕСЯТИКЛАССНИК м. онынши класс оқыышсы (ер бала).

ДЕСЯТИКЛАССНИЦА женск. от десятиклассник.

ДЕСЯТИКОПЕЕЧНЫЙ прил. он тийинлық усақ ақша.

ДЕСЯТИКРАТНЫЙ прил. он есе; в ~ом размөре он есе артығы менен.

ДЕСЯТИЛЕТИЕ с. 1. (срок) он жыл, он жыллық; прошлó цéлое ~ толық он жыл етти; 2. (годовщина) он жыллық, он жылга толыбы.

ДЕСЯТИЛЁТКА ж. (школа) он жыллық мектесі.

ДЕСЯТИЛЁТНИЙ прил. 1. (о сроке) он жыл даўамындағы, он жыл даўам еткен; ~ее отсутствие он жыл даўамында болмаўшылық; 2. (о возрасте) он жасар, онга шықкан; ~ий мальчик он жасар бала.

ДЕСЯТИМЕСЯЧНЫЙ прил. он айлық.

ДЕСЯТИНА ж. уст. десятина (жер майданының 1,09 гектарына барабар бурынты рус өлшеү бирлиги).

ДЕСЯТИРУБЛЕВЫЙ прил. он сомлық, бир шырӯаплық.

ДЕСЯТИУГОЛЬНИК м. мат. он мүйешлик.

ДЕСЯТИЧНЫЙ прил. онлық; ~ая дробь мат. онлық белшек; ~ая система мер и весов өлшеүлердің ҳэм тәрезилердің онлық системасы.

ДЕСЯТКА ж. 1. (цифра) онлық; 2. разг. (денежный знак) онлық, он манатлық, бир шырӯаплық; 3. мор. (шлюпка) он адамлық қайық; 4. карт. он қал; ~ червей туиені он қалы.

ДЕСЯТНИК м. десятник, он басы.

ДЕСЯТЫЙ м. 1. (единица счёта) он; ~ок тетрадей он дана дәптер; 2. мн. десятки онлар; ~ки, сбтни, тыйчи... онлар, жузлер, мынлар...; 3. мн. десятки (о множестве) онлаған; болота тянұлыш на ~ки километров батпақыл онлаған километре шекем созылды; ◇ он не робкого ~ка ол қорқақлардан емес; ему пошёл шестой ~ок ол еллиден этип кетти.

ДЕСЯТЫЙ числ. онынши; ~ая страньи онынши бет; ~ое февраль онынши февраль; однá ~ая оннан бири; ◇ с пятого на ~ое бас-аяқсыз, ретсиз, тәртипсиз; это дёло ~ое әхмийетли емес, әхмийети жок.

ДЕСЯТЬ числ. он.

ДЕСЯТЬЮ нареч. он-да, он жердеги; ~ десять — сто он жердеги он — жұз.

ДЕТАЛИЗАЦИЯ ж. майдалап анықлаушылық, таллап тексерүүшилик.

ДЕТАЛИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что майдалап анықлаү, таллап тексерү.

ДЕТАЛЬ ж. 1. тех. бөлек, бөлекшеше, деталь; ~ машины машинаның бөлекшеше; 2. (подробность) майдашүйде; вдаваться в ~и майдашүйдесине дейин анықлау.

ДЕТАЛЬНО нареч. майдашүйдесине дейин қалдырымай, толық түрде.

ДЕТАЛЬНЫЙ прил. майдашүйдесине дейин қалдырымай, толық; ~ анализ толық анализ.

ДЕТВОРА ж. собир. разг. бала-шага, бала-шагалар.

ДЕТДОМ м. (детский дом) детдом (балалар үйі).

ДЕТЕКТИВ м. детектив (1. капиталистик еллериnde полицияның агенти; 2. тыңышлардың ис ҳәрекети жазылған шығарма).

ДЕТЕКТИВНЫЙ прил. детектив, детективлик (тыңышылар, ақылышылар түүралы жазылған); ~ роман детективлик роман.

ДЕТЕКТОР м. радио детектор (жоқарғы частотадағы толығынларын төмөнгө частотадағы толығынларға айланырышын аспап).

ДЕТЕКТОРНЫЙ прил. радио детектор..., детекторлы; ~ приёмник детекторлы приёмник.

ДЕТЕНЬШ м. ҳайуан баласы.

ДЕТЕРМИНИЗМ м. филос. детерминизм (себепли шартлерди ҳам барлық құбылысларды илимий түснің). **ДЕТЕРМИНИСТ** м. детерминист (детерминизмнің тарепдары).

ДЕТЕРМИНИСТИКИЙ прил. филос. детерминистлик.

ДЕТИ мн. (ед. дитя с. и ребёнок м.) балаар, бала-шаға, бала-шағалар.

ДЕТИНА м. разг. турбатты, тулғалы жигит.

ДЕТИЩЕ с. 1. уст. бала, перзент; 2. перен. (создание) өз мийнети менен дерелген зат, мийнеттің нәтижеси; любимое ~ өз мийнетиң сүйикли дөреидиси.

ДЕТКА ж. ласк. балам, қызы.

ДЕТОНАТОР м. тех. детонатор (бир заттың жарғанда қолланылатын жасам).

ДЕТОНАЦИЯ ж. тех. детонация (бир жарылғыш заттың екинши заттың жарылышының тасиренен ямаса соқырысынан жарылысы).

ДЕТОНИРОВАТЬ I несов. тех. детонацияның тасири менен жарылый.

ДЕТОНИРОВАТЬ II несов. муз. наманы бурмалай, дұрыс шертпей.

ДЕТОРОЖДЕНИЕ с. бала туүйү, көз жарыў.

ДЕТУБИЙЦА м. и ж. бала елтириші.

ДЕТСКАЯ ж. балалар бөлмеси.

ДЕТСКИЙ прил. 1. бала..., балалар..., балалардың; ~ий дом балалар үйі; ~ий сад балалар бақшасы; 2. перен. бала сыйқлы, бала теризли; ~ий пöчерк балалық қол жазбасы, сайыз; ~ие рассуждения сайыз ой, сайыз пикір; ◇ ~ое место анат. бала жаттар, жатарлық.

ДЕТСТВО с. балалық, балашылық; счастливое ~о бахытты балалық; в раинем ~е ерте балалық ўақтыда; ◇ впасть в ~о бала сыйқлы болыў.

ДЕТЬ сов. разг. 1. что (засунуть, положить) қойыў; кудá ты дел кийгү? сен кипаттың қайда қойдың; 2. что (потребить, истратить) жумсаў; он не знает, кудá ~ свой дёньги од езиниң ақшасын қайда жумсаўын билмейди; 3. кого-что (поместить) орналастырыў, жайластырыў; кудá ~ столько народу? усынша адамды қай жерге жайластырыўға болады?; ◇ ~ нёкуда жудо көп, огада көп.

ДЕТЬСЯ сов. разг. 1. (исчезнуть) кетиү, жоқ болыў; кудá он дёлся? ол қайда кетти?; 2. орналасыу, жайасыў, барыў; кудá он тепеर дёнется? ол енди қай жерге барады?; ◇ он не знал, кудá ~ от стыда ол уялғанынан қайда тығыларын билмеди.

ДЕ-ФАКТО нареч. де-факто, ҳақыйқатында, ис жүзинде, дұрысында.

ДЕФЕКТ м. дефект, кемшилилек, жетиспеслилек.

ДЕФЕКТИВНЫЙ прил. мәңгүр, мәжгүр, менреў; ~ ребёнок менреў бала.

ДЕФЕКТНЫЙ прил. дефектли, кемшилилек.

ДЕФИЛЁ с. нескл. воен. дефиле, қыспақ сай, тар еткел, қыспақ жер.

ДЕФИЛИРОВАТЬ несов. салтанатты түрде жүріп өтіў, саўлат қурып өтіў.

ДЕФИС м. дефис, сызықша, еткерме.

ДЕФИЦИТ м. 1. эк. дефицит (киристен шығыстың көп болыўы); 2. (нехватка) жетиспеслик, жетиспешшилик.

ДЕФИЦИТНОСТЬ ж. 1. эк. дефицитлик; 2. кемлик; жетиспешшилик.

ДЕФИЦИТНЫЙ прил. 1. эк. (убыточный) дефицитли, зыянлы, пайдасыз; 2. дефицитли, кем, жеткиликсиз; ~ товар жеткиликсиз товар.

ДЕФЛЯЦИЯ ж. дефляция (қуның көтеріп үшін қағаз ақшалардың санын азайтып).

ДЕФОРМАЦИЯ ж. деформация (заттың көлеминің ҳам формасының өзгерісі).

ДЕФОРМИРОВАТЬ сов. и несов. что деформациялау, өзгерти (көлемин, формасын).

ДЕФОРМИРОВАТЬСЯ сов. и несов. деформацияланы.

ДЕХҚАНИН м. дийхан.

ДЕХҚАНКА женск. от дехқанин.

ДЕХҚАНСКИЙ прил. дийхан..., дийханы.

ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ ж. децентрализация (оралық органлардың гейпара жаңыларын жергилікли органларға тапсыруй системасы).

ДЕЦЕНТРАЛИЗОВАТЬ сов. и несов. что децентрализациялау, децентрализация еткерип.

ДЕЦИ: қоспа сезлердиң оннан бир болеги деген мәни билдиредігүн болеги, мыс. дециметр десиметр.

ДЕЦИГРАММ м. десиграмм (граммның оннан бир болеги).

ДЕЦИЛИТР м. децилитр (литриң оннан бир болеги).

ДЕЦИМЕТР м. дециметр (метрдиң оннан бир болеги).

ДЕШЕВЕТЬ несов. арзанлау, баһасы қайтыў.

ДЕШЕВИЗНА ж. арзанылық, арзанлық, мут.

ДЕШЕВІК ж. разг. 1. арзан, тегин; купить по ~е арзан сатып алышу; 2. перен. (безвкусца) босқа алғысыз, ешенинге алғысыз.

ДЕШЕВО нареч. 1. арзан, мут; ~ заплатить арзан баһа төлеў; ~ стоят 1) арзан туралды; 2) перен. охмийети жоқ, дұзы жоқ; его словá ~ стоят оның сезиниң дұзы жоқ; 2. перен. (легко) аңсат, оңай, женил; ~ отձалатын аңсат күтілүү.

ДЕШЕВЫЙ прил. 1. арзан; ~ая ткань арзан гезлеме; 2. перен. аңсат, оңай, женил; ~ый успé женил табыс; ~ое остроумие женил шешенилек.

ДЕШИФРИРОВАТЬ сов. и несов. что шифрды оқыў.

ДЕ-ЮРЕ нареч. де-юре, законы бойынша, заң бойынша.

ДЕЯТЕЛЬ м. ғайраткер, искер; государственный ~ мемлекет ғайраткері;

общественный ~ жөмійетлик искер; за-
служенный ~ науки илимге мийнети сиң-
ген гайраткер.

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ж. 1. ис., хызмет, хәрекет; общественная ~ь жөмійетлик хызмет; революционная ~ь революциялық хызмет; научная ~ь илимий хызмет; побле ~и хәрекет майданы; 2. (каких-л. орга-
нов) хәрекет; ~ь сердца жүректиң хәре-
кеті.

ДЕЯТЕЛЬНЫЙ прил. искер, хәрекет-
шил, жигерли, гайратлы; ~ый человек
искер адам; принимать ~ое участие в чём-
либо жигерли түрде қатнасыу.

ДЖАЗ м. муз. джаз (эстрадалық оркестр
хәм соған арналған музыка).

ДЖАЗОВЫЙ прил. джаз...; ~ая мұзыка
джаз музыкасы, джаз сазы.

ДЖЕМ м. джем, мурабба.

ДЖЕМПЕР м. джемпер.

ДЖИГІТ м. жигит.

ДЖИГИТОВАТЬ несов. шабандозлық
пенен шугылланыу, ат үстинде ойын көр-
сетіү.

ДЖИГИТОВКА ж. шабандозлық, ат
үстинде ойын көрсетиүшилик.

ДЖИУ-ДЖИТСУ с. нескл. спорт. жиу-
житсу (япон ғуреси).

ДЖОУЛЬ м. физ. джоуль (энергияның
өлшемі бирлігі).

ДЖУГАРА ж. жүйери.

ДЖУНГЛИ только мн. джунгли, қалың
тогай, қалың тогайлыш, дут тогай (тропи-
чикал елларде).

ДЖУТ м. кендир.

ДЖУТОВЫЙ прил. кендир...; кендирден
исленген.

ДЗОТ м. (дерево-земляная огневая точка)
воен. дзот (жерди қазып үстине ағаслар
салынған атыу орны).

ДИАБЕТ м. мед. диабет (қант кесели).

ДИАГНОЗ м. диагноз (кесел адамды тек-
серип айырыуын билий); ставить ~ диагноз
қойыу.

ДИАГНОСТ м. диагност, диагнозы
(диагноз қойыуын врач).

ДИАГНОСТИКА ж. диагностика (кесел-
лерді айырыу ҳам оларды емлеү усыны
хақындағы илим).

ДИАГОНАЛЬНЫЙ прил. текст. диаго-
наль...; диагональдан исленген.

ДИАГОНАЛЬ ж. 1. мат. диагональ
(сзызық); 2. текст. диагональ (қыйық жоллы
гөзлеме); ◇ по ~и қыялап.

ДИАГОНАЛЬНЫЙ прил. қыйық; в ~ом
направлении мат. қыйық бағдарда.

ДИАГРАММА ж. диаграмма.

ДИАДЕМА ж. диадема (хаяллардың таж
формасына үқсаған қымбат баһады ашек-
кей).

ДИАКРИТИЧЕСКИЙ прил.: ~ знак
лингв. диакритикалық белги.

ДИАЛЕКТ м. лингв. диалект; местный ~
жергилек диалект.

ДИАЛЕКТАЛЬНЫЙ прил. лингв. диа-
лекттик.

ДИАЛЕКТИЗМ м. лингв. диалектизм
(белгилі бир тилдиң сөйлеудеги я айттылы-
дагы взаєвилеги).

ДИАЛЕКТИК м. диалектик (диалектика-
лық философияның тәрепдары).

ДИАЛЕКТИКА ж. филос. диалектика;
~ природы тәбияттың диалектикасы.

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ I прил. филос. диа-
лектикалық; ~ метод диалектикалық ме-
тод; ~ материализм диалектикалық мате-
риализм.

ДИАЛЕКТИЧЕСКИЙ II прил. уст. см.
диалектический.

ДИАЛЕКТНЫЙ прил. лингв. диалект-
ник; ~е особенности речи сейлеудиң
диалектлик өзгешеликтери.

ДИАЛЕКТОЛОГ м. диалектолог (диа-
лектикалық бойынша қынғас).

ДИАЛЕКТОЛОГИЧЕСКИЙ прил. лингв.
диалектологиялық; ~ атлас диалекто-
логиялық атлас.

ДИАЛЕКТОЛОГИЯ ж. лингв. диалекто-
логия (тил билимниң жергилек өз-
гешеликтерин изертлейтуғын бир болым).

ДИАЛОГ м. диалог, әңгімелесіү (еки я
бир неше адамның взара сөйлесіү); весті
~ әңгімелесіү.

ДИАЛОГИЧЕСКИЙ прил. диалог...,
диалоглық.

ДИАМАГНИТНЫЙ прил. физ. диамаг-
нит, диамагнит (магнит полюсларын кел-
тирмейтуғын).

ДИАМАТ м. (диалектический материа-
лизм) диамат (диалектикалық материа-
лизм).

ДИАМЕТР м. мат. диаметр; ~ окруж-
ности дегерегиниң диаметри; иметь в ~е
дέсять сантиметров диаметриц он санти-
метр болыу.

ДИАМЕТРАЛЬНО: ~ противополож-
ный пүткіллей қарама-карсы; ~ противопо-
ложные взгляды пүткіллей қарама-карсы
кез қараслар.

ДИАМЕТРАЛЬНЫЙ прил. 1. мат.
диаметрал; 2. перен. пүткіллей; ~ая про-
тивоположность пүткіллей қарама-карсы-
лық.

ДИАПАЗОН м. 1. диапазон; ~ радио-
волн радиотолқынларың диапазоны; 2.
перен. ерис, көлем. мөлшер; ~ знаний
билим көлемі.

ДИАПОЗИТИВ м. фото диапозитив (про-
екцион фонары ушын плёнкаға я айнага ту-
сирилген сүрөт).

ДИАТЕРМИЯ ж. мед. диатермия (электр
тогы менен денени қыздырып емлеү усы-
лы).

ДИАТОНИЧЕСКИЙ прил. муз. диатония-
лы; ~ая гамма диатониялы гамма (bir не-
ше пүтин ҳам ярым тонлардан ибарат
болған дағыслар).

ДИАФРАГМА ж. диафрагма (1. анат.
қөкирек пенен қарынның арасындағы бауыр
ет; 2. физ. оптикалық қураллардың объ-
ективинде сәлж өткериү ушын орнатыл-
ған пластинка).

ДИВАН I м. (мебель) диван.

ДИВАН II м. диван (1. ист. ески Турция-
да түрк султанының ўзизирлер көзеси; 2.
лит. шығыс адебиятында лирикалық шы-
ғармалар жынығы).

ДИВЕРСАНТ м. диверсант.

ДИВЕРСИОННЫЙ прил. диверсиялық; ~ акт диверсиялық хәрекет.

ДИВЕРСИЯ ж. диверсия (дүшпәнлық хәрекеттің бир түрі).

ДИВЕРТИСМЕНТ м. дивертизмент (негизги спектакльге қосымша ретинде түрли эстрада номерлеринен қураған театир ойны).

ДИВИДЕНД м. эк. дивиденд (капиталистлик елдерде: пайыздардың ақшасына қарай болынетүгүн пайда).

ДИВИЗИОН м. дивизион (1. воен. артиллерияда атты ескерлерде ҳәм т. б. ескерий белгимшелер; 2. мор. бир неше корабльлердиң бирлесі).

ДИВИЗИОННЫЙ прил. воен. дивизион..., дивизионлық; ~ командир дивизионлық командир.

ДИВИЗИЯ ж. воен. дивизия; бронетанковая ~ бронетанкы дивизия; стрелковая ~ атқышлар дивизиясы; пехотная ~ пында ескер дивизиясы.

ДИВИТЬСЯ несов. кому-чemu, разг. таң қалып, таңланып, ҳайран болып.

ДИВНО нареч. гөззәл, әжайып, жүдә сулы.

ДИВНЫЙ прил. гөззәл, әжайып, жүдә сулы; ~ голос әжайып дауыс, жагымлы ҳауаз.

ДИВО с. разг. тамаша, ҳайран қалдырылыш, таң қалдырылыш, әжайып; что за ~о! был қандай әжайып зат!; ~ на ~о жүдә жақсы; сделано на ~о жүдә жақсы исленген!; ~у даватын таң қалып, ҳайран болып.

ДИДАКТИКА ж. 1. (отдел педагогики) дидактика (оқытывудың мазмұны, усыны ҳәм формасы түрларын айтатығын педагогиканың бир белгіми); 2. (поучительность, наставительность) нәсийхатлық, ўәсиятлық.

ДИДАКТИЧЕСКИЙ прил. 1. дидактический; ~е принципы дидактические принципы; 2. (поучительный, наставительный) нәсийхатлық, ўәсиятлық; ~й тон нәсийхатлық дауыс.

ДИЕЗ м. муз. диез (дауысты ярым тон көтөрий белгиси).

ДИЕТА ж. диета, аүқатланып тәртиби; молочная ~а сут диетасы, сут пенен аүқатланып; соблюдать ~у диетаны сақлау; быть на ~е диета болып.

ДИЕТИЧЕСКИЙ прил. диеталық, диетали; ~ое питание диетали аүқат.

ДИЗЕЛЬ м. дизель (сұйық жанар май менен ислейтуғын двигатель).

ДИЗЕЛЬНЫЙ прил. дизель..., дизелли.

ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ прил. мед. дизентериялы, дизентериялық.

ДИЗЕНТЕРИЯ ж. мед. дизентерия (жұқапалы шаш айрыу).

ДИКАРКА женск. от дикарь.

ДИКАРЬ м. 1. жабайы адам; 2. перен. (застенчивый человек) уялшак, тартыншак, жатырқауыш.

ДИКИЙ прил. 1. (о животных) жабайы, үйретилген, асау; ~ая лбашы жабайы ат; ~ие звери жабайы ҳайъанлар, жабайы аңлар; 2. (о растениях) жабайы, қодирец;

~ий виноград қодирец жұзим; ~ая яблоня қодирец өскен алма ағаш; жабайы алма ағашы; 3. перен. (немодимый) уялшак, тартыншак, жатырқауыш; ~ий ребёнок жатырқауыш бала; 4. перен. (грубый, необузданый) жабайы, тартисиз, жарамсыз, унамсыз; ~ие праывы жарамсыз қылықтар; 5. перен. (странный, нелепый) женсиз, ереси, ерси; ~ая выходка женсиз қылық; ~ая мысль ерси пикир; 6. (пустынный, глухой) шелстан, адам бармаган, қуудала; ~ие боры адам бармаган таулар; ◇ ~ое мясо жараның дегерегидеги өли ет.

ДИКО нареч. 1. жабайы; ~ растай жабайдай болып есіу; 2. (испуганно) қорқынышы, қорқынышлы түрде; ~ озираться по сторонам дегерегине қорқынышы түрде қарау.

ДИКОБРАЗ м. дикобраз (тиканек басқан сүт емисиши ҳайъан).

ДИКОВИНА ж. разг. таң қаларлық нәрсе, ҳайран қалдыратуғын тамаша; что за ~и был қандай таң қаларлық нәрсе!

ДИКОВИНКА ж. см. дикобина; в ~у разг. таң қаларлық, ҳайран қаларлық тамаша; это емү не в ~у был оның ушын таң қаларлық нәрсе емес.

ДИКОВИННЫЙ прил. разг. таң қаларлық, ҳайран қаларлық тамаша, әжайып.

ДИКОРАСТУШИЙ прил. қодирец есетеуги, жабайы есетеуғын; ~ виноград жабайы жұзим.

ДИКОСТЬ ж. 1. жабайылық (животных); қодирецлик (растительности); адам аяғын баслаганлық, елсизлик (местности); 2. перен. (немодимость) уялшаклық, жатырқауышлық; 3. перен. разг. (взор) ақылсызылық, ақмақлық, ойсызылық, турпайылық; это совершение ~ был нағыз турпайылық.

ДИКТАНТ м. диктант; писать ~ диктант жазыу.

ДИКТАТ м. диктат, бүйрық, мәтибийлик, бүйрыры; политика ~а мәтибийлик сиясаты.

ДИКТАТОР м. 1. диктатор, үстем, ҳәмир; 2. перен. мәтибий.

ДИКТАТОРСКИЙ прил. 1. диктаторлық, үстемликтік, ҳәкимшиликтік, ҳәмирликтік; ~ая власть диктаторлық ҳүкимет; 2. перен. (властный) мәтибийли; ~ий тон мәтибийли дауыс.

ДИКТАТОРСТВО с. 1. (пребывание диктатора у власти) диктаторшылық, үстемликтік, ҳәкимшиликтік, ҳәмирликтік; 2. перен. мәтибийлик.

ДИКТАТУРА ж. диктатура (кушке сүйенген үеш нарсе менен шекленбеген ҳүкимет); ~ пролетариата пролетариат диктатурыасы.

ДИКТОВАТЬ несов. что 1. айтып жаздырыу; 2. перен. (предписывать) мәжбурләу, зорлан көндириү, еркисиз қабыллатыу, бүйрыры, айтқанын ислетиү; ~ свой условия өзиниң тилегин орынлатыуға мәжбурләу.

ДИКТОВКА ж. диктавка, айтып жаздырыу; писать под ~у айтқанын жазыу;

◊ дёлать что-л. под чью-л. ~у биреүдиң буркыры бойынша ислеу.

ДИКТОР м. диктор (микрофон алдында радио хабарларын оғышы адал).

ДИКТОФОН м. диктофон (айтылған сөзді жазып алатуғын ҳәм қайтарып сөзлетуғын аппарат).

ДИКЦИЯ ж. дикция (сөзлердин анық айттылуы).

ДИЛЁММА ж. дилемма (1. бир-бiriне қарама-қарсы еки түсніктік, ишинен бирейн алый; 2. бир-бiriне қарама-қарсы еки пикирдің бирейн таңлап алғыдың қызынлығы).

ДИЛЕТАНТ м. дилетант (илимниң я искуствоның тарауды менен үстіртпин таныс адам).

ДИЛЕТАНТСКИЙ прил. дилетант..., дилетанттық, үстіртни, шала.

ДИЛЕТАНТСТВО с. дилетанттық, үстіртвілік, шалалық.

ДИЛИЖАНС м. уст. дилижанс (атлар жегелетуғын көп орынлы карета).

ДИНА ж. физ. дина (механикада күшті өлиеү бирлигі).

ДИНАМИЗМ м. динамизм, ҳәрекет.

ДИНАМИК м. радио динамик.

ДИНАМИКА ж. 1. физ. (отдел механики) динамика (механиканың болими); 2. (ход развития) динамика, есиў жолы, рауажланыў жолы; ~а исторических событий тарийхын үақыялардың динамикасы; 3. перен. ҳәрекет; отсутствие ~и в романе романа ҳәрекеттің болмауы.

ДИНАМИТ м. динамит (кушли жарылғыш зат); взрывать ~ом динамит пенен жарыў.

ДИНАМИТНЫЙ прил. динамит..., динамитти.

ДИНАМИЧЕСКИЙ прил. 1. физ. динамикалық, қозғалыслы, ҳәрекетли; ~ое развитие динамикалық есиў; 2. (богатый движением, действием) көп ҳәрекетли.

ДИНАМИЧНОСТЬ ж. динамикалық, ҳәрекетлилік.

ДИНАМИЧНЫЙ прил. см. динамический 2.

ДИНАМО с. нескл. см. динамо-машайна.

ДИНАМО-МАШАЙНА ж. динамо-машайна (электр тогын испеп шығарыуға хызмет ететуғын машинада).

ДИНАМОМЕТР м. тех. динамометр (механикалық күшті өлиеүтүгүн аспап).

ДИНАР м. динар (*Иракта ҳәм Югославияда пул бирлигі*).

ДИНАСТИЧЕСКИЙ прил. династиялық, туқым, үрим-путактық.

ДИНАСТИЯ ж. династия, үрим-путак (хасын бир туқымнан болып бир-бiriңиң изинен патшалардың жүргүн соралып).

ДИНОЗАВР м. палеонт. динозавр (хәзір өлип жоқ болып кеткен жер бауырлашы үлкен ҳайдан).

ДИНЬ-ДИНЬ-ДИНЬ межд. зың-зың, жың-жың.

ДИОПТРИЯ ж. диоптрия (оптика айналарының бурылышы күшин өлиеү бирлигі).

ДИПКУРЬЕР м. (дипломатический курьер) дипкурьерь (дипломатиялық курьер).

ДИПЛОМ м. 1. диплом; получить ~ с отливием айрықшалық диплом алый; 2. (рабочая) дипломлық жумыс; 3. диплом; ~ сельскохозяйственной выставки аүыл хожа-лық көргизбесиниң дипломы.

ДИПЛОМАНТ м. см. дипломник.

ДИПЛОМАТ м. 1. дипломат; 2. перен. дипломат, қайым, иске шебер.

ДИПЛОМАТИЧЕСКИ нареч. см. дипломатично.

ДИПЛОМАТИЧЕСКИЙ прил. 1. дипломатиялық; ~ие отношения дипломатиялық қатнассылар; ~ий корпус дипломатиялық корпус; ~ая нота дипломатиялық нота; 2. перен. см. дипломатичный.

ДИПЛОМАТИЧНО нареч. дипломатша, орынлы түрде, шеберлик пенен, ретин билип; действовать ~ дипломатша ҳерекет етий.

ДИПЛОМАТИЧНЫЙ прил. ийкемли, дипломаты, орынлы шебер; ~ ответ шебер берилген жууап.

ДИПЛОМАТИЯ ж. 1. дипломатия (хүкиметтің халық аралық сиясаттың алыш барыудағы ҳәрекеті); 2. перен. дипломатия, хийлекерлик; пускать в ход ~ю хийлекерлиktи қолланыу; хийлекерлик ислеу.

ДИПЛОМИРОВАННЫЙ прил. дипломы, диплом бар; ~инженер дипломы инженер.

ДИПЛОМНИК м. дипломник, дипломы.

ДИПЛОМНЫЙ прил. диплом..., дипломы; ~ая работа диплом жумысы, дипломы жумыс.

ДИРЕКТИВА ж. директива; ~ы съезда КПСС КПСС съездиниң директивалары.

ДИРЕКТИВНЫЙ прил. директивалық; ~ие указания директивалық көрсетпелер; ~ие органды директивалық органлар.

ДИРЕКТОР м. директор.

ДИРЕКТОРСКИЙ прил. директор..., директорлық.

ДИРЕКЦИЯ ж. дирекция.

ДИРИЖАБЛЬ м. дирижабль (хайада жицил газ ямаса мотор арқалы үшатуғын аппарат).

ДИРИЖЁР м. дирижёр (оркестрдың бас-карышы).

ДИРИЖЁРСКИЙ прил. дирижёр..., дирижёры; ~ая палочка дирижёр шыбығы.

ДИРИЖИРОВАТЬ несов. чем и без доп. дирижёры; ~еетиү; ~ оркестром оркестрге дирижёры; ~еетиү.

ДИСГАРМОНИРОВАТЬ несов. 1. муз. гармонияны бузыу, сазласпау, үнлеспеу; 2. перен. келиспеу, жарапсау.

ДИСГАРМОНИЯ ж. 1. муз. дисгармония, сазласпаушылық, үнлеспеушілік (гармонияның яғни сазласыудың бузылышы, сестиң бир-бiriне қосылмауы); 2. перен. дисгармония, келиспеушілік, жарапсаушылық.

ДИСК м. 1. диск; ~ы пилы жарғының диски; ~ для метания спорт. ылактырыу диски; 2. дөңгелек; ~ луны ай дөңгелеги.

ДИСКАНТ м. муз. дискант (баланың жицишике даїүсі).

ДИСКАНТОВЫЙ прил. муз. дискант...; жицишке дауыслы; ~ая партия жицишке дауысқа арналған партия.

ДИСКВАЛИФИКАЦИЯ ж. 1. (лишение или потеря квалификации) дисквалификациялау, квалификациядан айрыу, қенигелигин бийкарлау; 2. спорт. дисквалификациялау (спорт жарысларына қатнасыұ ҳүкүкінан айрыу).

ДИСКВАЛИФИЦИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что 1. (лишить квалификации) дисквалификациялау, қенигелигин бийкарлау; 2. спорт. дисквалификациялау.

ДИСКВАЛИФИЦИРОВАТЬСЯ сов. и несов. дисквалификацияланыу, қенигелигинен айрылыу.

ДИСКОБОЛ м. спорт. дискобол, диск шылдаудышы.

ДИСКОВЫЙ прил. диск сияқты, деңгелек; ~ая пилә деңгелек жарғы.

ДИСКРЕДИТАЦИЯ ж. абрайын төгиү, масқара етиү.

ДИСКРЕДИТИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что бийаброй етиү, абрайын төгиү, масқара етиү.

ДИСКРИМИНАЦИЯ ж. дискриминация (правдарын кемситүү, төң праволыктан айрыу); **расовая** ~ расалық дискриминация.

ДИСКРИМИНИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что дискриминациялау.

ДИСКУССИОННЫЙ прил. дискуссия, дискуссионлық, тартыслы; в ~ом порядке дискуссия тәртібінде.

ДИСКУССИЯ ж. дискуссия, тартыс.

ДИСКУТИРОВАТЬ сов. и несов. что, о чём дискуссия етиү, тартысыү.

ДИСЛОКАЦИЯ ж. дислокация (1. воен. әскерлердің өз елінде орналасқан орны; 2. геол. жер қабығының қатламларының айысы; 3. мед. сүйектің орнынан жылжыу).

ДИСЛОЦИРОВАТЬ сов. и несов. что, воен. дислокациялау, орынластырыу.

ДИСЛОЦИРОВАТЬСЯ сов. и несов. 1. воен. дислокацияланыу, орналасыу; 2. геол. орнын езгертиү.

ДИСПАНСЕР м. диспансер (емлеу ҳам айрыбын алдын алыу менен шүгүлланатуғын мекеме); противотуберкулёзный ~ өкпе айрышының қарсы диспансери.

ДИСПАНСЕРИЗАЦИЯ ж. диспансеризация, диспансерлеу (денсаулықты сақлау бойынша диспансер арқалы амалге асырылатуғын шаралар системасы).

ДИСПАНСЕРНЫЙ прил. диспансер..., диспансерлик.

ДИСПЕПСИЯ ж. мед. диспепсия (асқазаның бұзылышы).

ДИСПЕРСИЯ ж. физ. дисперсия, пытырау, шашылышу; ~ свёта жарықтың түрлемеги шашылышу.

ДИСПЕТЧЕР м. диспетчер.

ДИСПОЗИЦИЯ ж. воен. диспозиция (әскерлердің, флоттың урыс шыны жайғастымы).

ДИСПРОПОРЦИЯ ж. диспропорция, сыйкесленбей (бир заттың бөлеклериниң бир-бiriне ылайық келмеүи).

ДИСПУТ м. 1. диспут, тартыс, айтыс; литерату́рный ~ әдебий диспут; 2. уст. (публичная защита докторской диссертации) диспут (көшилік алдында докторская диссертация жақлау).

ДИСПУТИРОВАТЬ сов. и несов. диспутка қатнасыу, тартысыу, айттысу.

ДИССЕРТАНТ м. докторант (докторская жақлауға таярланышы адам).

ДИССЕРТАЦИЯ ж. докторская (или магистрская) диссертация (или магистрская) ~ын жазылған миңнет; кандидатская ~я кандидаттық докторская; защищать ~ю докторская жақлау.

ДИССИМИЛЯЦИЯ ж. 1. лингв. диссимиляция, үйлеспешілік, сазласпаушылық; 2. биол. дәретке айланыу.

ДИССОНАНС м. 1. муз. диссонанс, сазласпау (музыкалық сесслердин үйлеспешілік); 2. перен. (разлад, несогласованность) үйлеспешілік, келиспешілік, түсінбейешілік.

ДИССОНИРОВАТЬ несов. муз. диссонансланыу, сазласпау, үйлеспешілік.

ДИСТАНЦИОННЫЙ прил. дистанция..., дистанциялық.

ДИСТАНЦИЯ ж. 1. (расстояние) дистанция, аралық, узақлық; 2. ж.-д. (участок) дистанция; 3. спорт. дистанция, аралық; заплыв на короткую ~ю жағын аралықка жузиү.

ДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ 1. прич. от дистиллировать; 2. прил. дистилляцияланған, тазартылған; ~ая вода тазартылған сүү.

ДИСТИЛЛИРОВАТЬ сов. и несов. что дистилляциялау, тазартыу; ~ боду сүүдү тазартыр.

ДИСТИЛЛЯЦИЯ ж. дистилляция, тазартыу.

ДИСЦИПЛИНА I ж. тәртип; трудовая ~а миңнет тәртиби; соблюдать ~у тәртипти сақлау; внутренняя ~а ишкі тәртип. **ДИСЦИПЛИНА** II ж. (отрасль науки) илим, лән, сабак; технические ~ы техникалық илимлер.

ДИСЦИПЛИНАРНЫЙ прил. тәртип, тәртиплик; ~ое взыскание тәртип женинде жаза; ~ый устав тәртип уставы.

ДИСЦИПЛИНИРОВАННОСТЬ ж. тәртиплик.

ДИСЦИПЛИНИРОВАННЫЙ 1. прич. от дисциплинировать; 2. прил. тәртипли.

ДИСЦИПЛИНИРОВАТЬ сов. и несов. что тәртипке салыу, тәртипке үйретиү.

ДИТИЯ с. бала, жас бала, беке.

ДИФИРАМБ м. дифирамб, тәртип мақтау қосық; ♂ петь ~ы асыра мақтау.

ДИФТЕРИЙНЫЙ прил. мед. дифтерия..., дифтерияга қарсы, дифтериялық; ~ая прививка дифтерия кеселінен қарсы шашылышу.

ДИФТЕРИТ м. разг. см. дифтерия.

ДИФТЕРИТНЫЙ прил. разг. см. дифтерий.

ДИФТЕРИЯ ж. мед. дифтерия (қөбінесе балаларда болады).

ДИФТОНГ м. лингв. дифтонг (еки дауыслы сестин қатар келип бир бүйін қурауды).

ДИФФАМАЦИЯ ж. юр. диффамация (біреуди масқара етептуғын мағлұмматтарды баспада жарыялад).

ДИФФЕРЕНЦИАЛ м. дифференциал (1. мат. геометриялық өзгермелі саның еркінше есій; 2. тех. автомобилдің, трактордың ҳам т. б. дөңгелеклерине ҳәр түрли тезлік беретугын механизм).

ДИФФЕРЕНЦИАЛЫҚЫЙ прил. 1. мат., тех. дифференциаллы, дифференциаллық; ~ое исчисление дифференциаллық есаплау; 2. ж. дифференциаллы, ҳәр түрли, ҳәр кыйлы; ~ый тариф дифференциаллы тариф.

ДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ ж. дифференциация (бир нарсени ҳәр түрли элементтереге бөлиү, ажыратып).

ДИФФЕРЕНЦИРОВАНИЕ с. мат. дифференциациялау, дифференциацияланыу, бөлиү, дара-дарапа, ажыратыу.

ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ прил. дифференциациялы, бөлиү, дара-дара, ажырататуғын; ~ая оплата труда мийнетке дифференциациялы түрде төлеу.

ДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬ сов. и несов. что 1. (разграничивать) дифференциаллау, бөлиү, дара-дарапа, ажыратып; 2. мат. дифференциаллау, дифференциалды табыу, есаплаш шығы.

ДИФФУЗИЯ ж. физ. диффузия (бир затың атомларының екінши заттың атомларының арасына жайғасыбы); ~ газов газлардың диффузиясы.

ДИФФУЗНЫЙ прил. физ. диффузияланған.

ДИЧАТЬ несов. жабайыланыу, жабайы болыу.

ДИЧИТЬСЯ несов. кого-чего и без доп., разг. жатырқау, қашыу; ~ посторонних басқа адамларды жатырқау.

ДИЧОК м. 1. бот. жабайы, қодирец; 2. перен. разг. тартыншақ, уялышақ.

ДИЧЬ ж. 1. собир. жабайы күслар (дикые птицы); жабайы хайуалар (дикие звери); 2. (мясо диких птиц и животных) аң ети; 3. разг. (глухое место) қула дүз; 4. разг. (взор, нелепость) өтирик, жалған, болмаган сез; несті ~ болмаған нарсени айттыу.

ДЛИННАЯ ж. в разн. знач. узынлық, бойы; ~ый в четыре метра узынлығы төрт метр; ~а волий радио толқының узынлығы; мәрэ ~ы узынлық елшебүлери; во всю ~у узын бойына; ♂ растянувшись во всю ~у разг. созылып жатыу.

ДЛИННО- қоспа сөзлердин узын деген мәнисин билдиреметуғын биринши белеги, мыс.: длинношерстный узын жұнли.

ДЛИННОБОГИЙ прил. узын аяқ, узын сыйрак.

ДЛИННОБОСЫЙ прил. узын мұрынлы, мұрынлы.

ДЛИННОПОБЛЫЙ прил. узын етекли.

ДЛИННЫЙ прил. в разн. знач. узақ, узын; ~ое платье узын кийим; ~ый путь узақ жол; ~ый рассказ узын гүррин; ~ый деңгэ узақ күп; ♂ у него ~ый язық оның тили узын, оның аўзында деш нәрсе турмайды.

ДЛІТЕЛЬНОСТЬ ж. узаклық, узаққа созылыушылық; ~ рабочего дня мийнет күннің узаклығы.

ДЛІТЕЛЬНЫЙ прил. алыс, узақ, узақты, узақ даўамда, көп уақыт; ~ое отсутствие узак даўамда болмау.

ДЛІТЬСЯ несов. созылыу, даўам етиү; сеанс ~лся полтора часы сеанс бир ярым саат даўам ети.

ДЛЯ предлог с род. п. 1. (в пользу, ради) ушын; всё ~ победы бәри жеңис ушын; я ~ это делаю только ~ вас мен буны тек сизиң ушын фана ислеймен; 2. (при обозначении цели) ушын; он приехал сюда ~ отдыха ол бул жерге тек дем алый ушын келди; 3. ушын, арналған; ~ тогб, чтобы соның ушын; кийга ~ детёй балалар ушын китап; ящик ~ писем и газет хат ҳәм газеталар ушын ящик; вагон ~ курящих темеки тартышыларға арналған вагон; 4. (по отношению к кому-чему-л.) ушын, қараганда; это было ~ него полезным уроком был оның ушын пайдалы сабак болды; это вредно ~ здорбвия был ден саулық ушын зыянлы; ~ своих лет ребёнок очень развиt из жасына қараганда бала жүдө түснинпаз; не ~ чего кереги жоқ, гәжеңи жоқ; иё ~ чего торопиться асырыудың кереги жоқ; инструмент ~ резки кесиң өсбабы; ведро ~ воды сүү шелек.

ДНЕВАЛІТЫ несов. дневальный болыу.

ДНЕВАЛЬНЫЙ м. воен. дневальный (аскерий белгіннің жайындағы күндизги дежурный).

ДНЕВАТЬ несов.: ~ и ночевать разг. күн-тун болыу.

ДНЕВАЛІК ж. воен. бир күнлик дем алыс.

ДНЕВНИК м. күнделек дәлтер; школьный ~ күнделек мектеп дәлтери; вестि ~ күнделек дәлтерди алып барыу.

ДНЕВНОЙ прил. 1. күндиз..., күндизги; ~ый свет күндизги жарық; ~ая смёна күндизги смена; ~ые часы күндизги уақыт; 2. (за день) бир күнде, бир күнлик; ~ый заработка бир күнлик ис ҳақы; ~ая выработка бир күнлик ислеп шығарыу; ~ый переход бир күнлик жол.

ДНЕМ нареч. күндиз.

ДНИЩЕ с. см. дно 2; ~ бочки бочканың түби.

ДНО с. 1. түп, ултап; на дне моря тениздиң түбинде; ~ оврага сайдың түби; идти ко дну 1) (точность) батып кетиү, гарык болыу; 2) перен. теренде батып, түбинде тусяй; 2. (мн. добия) түп; ~ стакана стаканный түби; ♂ золотое ~ табыслы жер пайдалы жер (соотв. майлар быламық); пить до дна дым қалдырмай ишиү; перевернуть всё вверх дном астан кестенин шығарыу, ойран етиү.

днибоу, днибеш и т. д. наст. вр. от дневать.

дня, дни и т. д. род., дат. п. от день.

ДО I с. нескл. муз. до (музыка гаммасының биринши сеси ҳәм нотасы).

ДО II предлог с род. п. 1. (при указании расстояния, промежутка времени) шекем, дейин; до города осталось пять километров қалаға шекем бес километр қалды; до

отхода поезда осталось полчаса поездид кетиүине дейин ярым saat бар; ждать до вечера кешке дейин күтий; 2. (при указании предела, степени) -ша, -ше, дейин, шейин; до полной победы толық жеңгеше; до особого распоряжения айрыкша буйрық болғанға дейин; 3. (прежде, раньше) бурын, шейин, дейин, шекем; до революции революцияга шейин; до наступления холода суұық түспестен бурын; 4. (приблизительно, около) шамалы, жақын, шенли, дейин, шейин, -дай, -дей; за вмешаёт до тысячи человёк заалға бир мыңда жақын адам сыйды; мороз доходит до сорока градусов суұық қырк градуса дейин барады; 5. (меньше, не больше) дейнинги, шейнинги, джетпеген, шықпаган, толмаған; дёти до десяти лет он жасқа дейнинги балалар; весом до пяти килограммов бес килограммға дейнинги аўырлық; 6. (при указании на лицо или предмет, которого что-л. касается) -ға, -те, -да, -де, туғын, маган салсаңыз, маган десеңиз, не деген сонша; мне нет дела до этого менин, онда исим жоқ; что до... разг. ... қарасан; ...салсан; что до меня, то я согласен маган салсаңыз, мен қайылман; ♦ до свидания хош, көргенше хош; ему не до вас оның сиз қараға халы жоқ; до чего... 1) (как) не деген, қандай; до чего жарко не деген ыссы; 2) (какой) қандай, соншелли; до чего интересная книга, қандай қызық книап; промокнуть до костёй жауынға оғада жауырау; я увидел до крайности мен жуда таң қаламан; до сих пор 1) (о месте) усы жерге дейин, усыған шекем; 2) (о времени) усы ўақытқа шекем, ҳәзирге дейин; до того, как 1) (до тех пор) -ша, -ше; ждите до того, как он приедет ол келгенде кутилиз; 2) шекем, дейин, -ша, -ше; они будут готовы до того, как он придет ол келемен дегенше, олар тояр болады; до тех пор, пока шейин, дейин; до того, что... 1) (так долго, что) -ша, -ше, дейин, соншелли; он кричал до того, что охрый оның бақырғаны соншелли, хотят қарлыбып қалды; 2) (до такой степени, что) соншелли, сондай ҳалға дейини...; он до того устали, что не может двинуться оның шаршаганы соншелли, хэттеки орнынан да қозғала алмады.

ДО= приставка 1. 1) ҳарекетин ақырына дейин апарылатуғының көрсетеди, мыс.: дочитать оқып болыу; 2) устине толықтырыуын билдиреди, мыс.: докупить косың-қырап сатып алышу; 3) «си» жанапай менен ҳарекетин керекиля жерекиз жеткенин билдиреди, мыс.: добудиться зорға оятыу; 2. шейнинги, шекемги, дейнинги, бурынги деген манилерди билдиреди, мыс.: доведенный уристан бурынғы.

ДОБАВИТЬ сов. что, чего и без доп. 1. устей, қосымша, салыу, арттырыу; ~ мукі ун қосымша; 2. қоса айтыу; мне нечего ~ к скázанию айтылып етилгенге қосатуғының жоқ.

ДОБАВКА ж. разг. қосымша, устеме.

ДОБАВЛЕНИЕ с. 1. (действие) қосымша, арттырыу; 2. қосымша, устеме; примечания и ~ я анлатылар ҳәм қосымша-

лар; ~е к скázанию айтылғанға қосымша.

ДОБАВЛЯТЬ несов. см. добавить.

ДОБАВОЧНЫЙ прил. қосымша, устеме.

ДОБЕГАТЬ несов. см. добежать.

ДОБЕГАТЬСЯ сов. до чего, разг. жуурыу; ~ до изнеможения ҳәлсирегенше жуурыу.

ДОБЕЖАТЬ сов. до кого-чего жуурып жетиү, жуурып барыу; ~ до дома үтеге дейин жуурып барыу, үтеге жуурып барып қалыу.

ДОБЕЛА нареч. 1. (до белизна) агарғанша, эбден тазарғанша, аппақ болғанша; отмыть ~ агарғанша жууруу; 2. (до белого каления) қызып агарғанша; раскалённый ~ қызып агарғанша қыздырылган.

ДОБИВАТЬ несов. см. добить.

ДОБИВАТЬСЯ несов. см. добиться.

ДОБИРАТЬ несов. см. добрать.

ДОБИРАТЬСЯ несов. см. добраться.

ДОБИТЬ сов. 1. кого-что (прикончить) өлтириү, құртты, түбине жетиү; ~ рәненого волка жарадар қасқырды өлтириү; 2. кого-что (разгромить, уничтожить) жоқ етиү, қыратыу, күл талқан етиү; 3. что (разбить до конца) қыратып тастау, гул опат етиү.

ДОБИТЬСЯ сов. 1. чего ерисиү, жетиү; ~ своего өзиниң дегенине жетиү; 2. чего, от кого (узнать, попытаться) билиү, айтқызыу; от него ничего не добьёшься оннан хеш нәрсени биле алмайсан.

ДОБЛЕСТНЫЙ прил. гайратлы, март, қажарман; ~ая Советская Армия март Совет Армияс; ~ый труд қажарманлық мийнет.

ДОБЛЕСТЬ ж. гайрат, ерлик, мәртлик, қажарманлық; вбинская ~ жауынгер мәртлик; трудовая ~ мийнет қажарманлығы; проявить ~ мәртлик көрсетүү.

ДОБРАСЫВАТЬ несов. см. добрись.

ДОБРАТЬ сов. что, чего жыйып болыу, терип болыу.

ДОБРАТЬСЯ сов. до кого-чего 1. жетиү, барып жетиү, қайтып жетиү; мы едва ~алыс до дома бизлер зордан үтеге жетки; 2. перен. разг. (постепенно узнать, понять) түснүү; наконец ~алыс мы до сүти дела ақыр-соны истиң мәнисине түснүп; ♦ я до него доберусы! мен оның исин апарам!

ДОБРЕДАТЬ несов. см. добресті.

ДОБРЕСТИЙ сов. до кого-чего и без доп., разг. 1. (дойти с трудом) зордан барып жетиү, қыйыншылық пенен барыу; мы еле-еле ~алы зордан барып жеттик; 2. (медленно дойти) есте-акырын журип жетиү, жай жүрип жетиү, асықпай жетиү; гулай, мы ~ли до реки сайранлап журип, асықпай дөрьяга жетип қалыптыз.

ДОБРЕТЬ I несов. (становиться добре) кеүйлшек болыу, рейимли болыу, сақый болыу.

ДОБРЕТЬ II несов. разг. (толстеть) семириү, етке шығыу, толсысу.

ДОБРЫЙ I с. 1. (хорошее, полезное) жақсылық, қайыр, ийгилик; желать ~а кому-л. бирейге жақсылық тилеү; дёлать много ~а людям адамларға көп жақсылық

етиү; из этого ~а не выйдет буннан жақсылық шықпайды; 2. разг. (имущество) мұлк, байлық; беречь колхозное ~б колхоз мұлкин сақлау; ♦ поминать ~бм жақсылық пенен еске алый; нет худа без ~а посл. жаман айтпай жақсы жоқ, кемликтің кәмалы бар.

ДОБРО II в знач. условн. союза разг.: ~бы он сам сделал, а то на других переложил ези испел қойса не жақсы, ал басқаларға аударып отыр; ♦ ~ пожаловать! хош келдици!

ДОБРОВОЛІЕЦ м. ықтыярлы, еркли, өз тилеги менен; пойті в армию ~ыцем эскерге өз тилеги бойынша кетиү.

ДОБРОВОЛЬНО нареч. өз ықтыяры менен, өз ерки менен, өз тилеги менен.

ДОБРОВОЛЬНЫЙ прил. ықтыярлы, еркли, еркин; ~ое общество ықтыярлы жәмийет; на ~ых началах еркли тийкарда.

ДОБРОВОЛЬЧЕСКИЙ прил. ықтыярлы, өз ерки менен, еркли; ~ отряд ықтыярлы отряд.

ДОБРОДЕТЕЛЬ ж. рейимли, адамгершилики, жақсылық етиши.

ДОБРОДЕТЕЛЬНЫЙ прил. рейимшил, адамгершилики, жақсылықшыл.

ДОБРОДУШІЕ с. әк кеүиллик, мейирманлық, рейимлик, әлпайымлық.

ДОБРОДУШНЫЙ прил. әк кеүил, мейирман, рейимли, әлпайым; ~ человек әк кеүл адам.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛЬ м. тилеклес, жақсылық тилеүши, ҳақ нийетли адам, әк кеүилли.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛЬНО нареч. тилеклесли түрде, ҳақ нийетлилик пенен, әк кеүиллик пенен; относиться к кому-л. ~ ҳақ нийетлилик пенен қатнас тасау.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛЬНОСТЬ ж. тилеклеслик, жақсылық тилеүши, ҳақ нийетли, әк кеүиллик.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ прил. тилеклес, жақсылық тилеүши, ҳақ нийетли, әк кеүилли; ~ое отношение әк кеүилли қатнас.

ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЬ ж. сапалылық, ҳасыллық; ~ продуктов өнимниң сапалылығы.

ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ прил. 1. (высокого качества) жоқарғы сапалы, сапасы жақсы, ҳасыл; 2. мед. зәлелсиз, зыянсыз; ~ая бұхоль зыянсыз исик.

ДОБРОМ нареч. разг. өз ерки менен, өз ықтыяры менен, жақсылық пенен.

ДОБРОПОРЯДЧИСТВО ж. дұрыслық, дүзіүлік, әдеплий, унамалылық.

ДОБРОПОРЯДЧНЫЙ прил. дұрыс, дүзіү, әдепли, унамалы.

ДОБРОСЕРДЕЧИЕ с. әк нийетлик, ҳадал нийетлий, рейимлий, мейирманлық, жылды жүзлик.

ДОБРОСЕРДЕЧНОСТЬ ж. см. добросердечие.

ДОБРОСЕРДЕЧНЫЙ прил. әк нийетли, ҳадал нийетли, рейимли, мейирманлы, жылды жүзлик.

ДОБРОСИТЬ сов. что, до чего шыңғытып жеткизиү; ~

пәлкү до черты таяқты ылактырып сзыққа жеткизиү.

ДОБРОСОВЕСТНО нареч. ҳақ нийетлик пенен, ҳадал нийет пенен, шын кеүиллийк пенен; ~ относиться к своим обязанностям из үзыйпаларына ҳақ нийет пенен қарау.

ДОБРОСОВЕСТНОСТЬ ж. ҳақ нийетлийк, ҳадал нийетлий, шын кеүиллий.

ДОБРОСОВЕСТНЫЙ прил. ҳақ нийетли, ҳадал нийетли, шын кеүилли; ~ый раббтник шын кеүилли хызметкер; ~ая работа сапалы жұмыс.

ДОБРОСОСЕДСКИЙ прил. татыў, дослық; ~е отношение дослық қарым-қатнасиялар.

ДОБРОТА ж. жақсылық, сақылылық, мейирманлық, рейимлий, мейирмиллий, әк кеүиллик.

ДОБРОТНОСТЬ ж. бериклик, тезимлик, беккемлик.

ДОБРОТНЫЙ прил. берик, тезимли, беккем; ~ое сұжно берик мауыты.

ДОБРЫЙ прил. 1. (отзывачивый) мырза, сақый, ҳақ нийет, мейирман, рейимли, мейирмилли, әк кеүил; ~ый человек мейирмилли адам; ~ое сердце кеүилшек; 2. (хороший, полезный) жақсы, ийгилли; ~ые делам жақсы ислер; 3. (незапятнанный, честный) абройлы, ҳақ, ылайықлы; ~ое имя абройлы атақ; 4. разг. (целый, полный) толық, кем емес; ~еу ~ых пятьдесят лет оның жасы елиуден кем емес; ♦ ~ый малый әк кеүил адам; ~ый молодец народно-поэт. ғашмақ жигит; люди ~ой воли ҳақ нийетли адамлар; по ~ой воле өз тилеги менен, өз ерки менен; ~ое утро! таң қайырлы болсын!; ~ый вечер! кеш қайырлы!; ~ый день! күн қайырлы!; всегд ~ого мүмкін, бәлкім, айтып болсын; чегб ~ого мүмкін, бәлкім, айтып болмайды; чегб ~ого он обидится мүмкін оның кеүлине келийи; бұлты добрый хызмет болмасын, берекет табысыз, мырза болыңыз; бұлты добрый, дайте книгу берекет табысыз, китапты берип жибериц.

ДОБРЯК м. разг. әк кеүил, әк пейил, әк кекирек, ашық, рейимли.

ДОБУДИТЬСЯ сов. кого зорга оятыу.

ДОБЫВАНИЕ с. 1. табыў, тауып алый, тауып келий; ~ средств к жизни күн көрүштүшкөрежет табыў; 2. горн. қазып шығарыў, шығарыў; ~а промышленность қазып шығарыў санааты, таярлау санааты.

ДОБЫТЬ сов. 1. кого-что, чего (достать, приобрести) табыў, тауып келий; ~ необходимые книги керекли китапларды табыў; ~ дёнер акша табыў; 2. что, горн. (руду, золото и т. п.) қазып шығарыў.

ДОБЫЧА ж. 1. (действие) шығарыў, табыў, қазып шығарыў; ~а камениго углі тас көмір қазып шығарыў; 2. олжа, табыс, ац; охотники вернулись с богатой ~ей аңшылар көп аң менен қайтып келді, аңшылар үлкен олжала болып қайты;

3. перен. олж болыў, набыт болыў; дом стал ~ей огий үй ёрттен набыт болды.

ДОВАРИВАТЬ несов. см. доварить.

ДОВАРИВАТЬСЯ несов. см. довариться.

ДОВАРИТЬ сов. что жақсы писириў, әбден писириў, жеткерип писириў.

ДОВАРИТЬСЯ сов. жақсы писиў, әбден писиў, писип жетиў.

ДОВЕЗТИ сов. кого-что, до чего апарып салыў, жеткизип салыў, жетириў; алып барыў, жеткизиў; ~ до дома үйине дейин апарып салыў.

ДОВЕЗИВАТЬ несов. см. довезть.

ДОВЕРЕННОСТЬ ж. исеним, исеним хат; въдать ~ь исеним хат бериў; получать дёйги по ~и исеним хат бойынша ақша алый.

ДОВЕРЕНИЙ 1. приц. от доверить; 2. прил. исенилген; ~ое лицо исенилген адам; 3. в знач. сущ. м. доверениий исенилген адам.

ДОВЕРИИ с. исеним, исениў; оказывать ~е олж. исеним билдириў; питать ~е к кому-л. исенимли деп билиў; пользоваться чым-л. ~ем биреудиң исениминен пайдаланыў; оправдат чёл-л. ~е биреудиң исенимин ҳақлаў; заслуживающий ~я исенимге ылайық; егб словá не заслуживают ~я оның сезине исениүге болмайды; вкрайтесь в ~е исенимине кириў; злоупотреблять чым-л. ~ем исениминен пайдаланыў; ◇ в ботум ~я полит. исеним вотумы.

ДОВЕРИТЕЛЬ м. юр. исеним хат бериўши, исеним бериүши.

ДОВЕРИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. (выражающий доверие) исеним билдируғын, исенимли; ~ то исенимли дауыс; 2. офиц. исеним, исенимли; ~ документ исеним документ.

ДОВЕРИТЬ сов. 1. кого-что, кому-чему исениў, инаныў, исенип ис тапсырыў; ~ тайну сырды исениў, сырды айтыв; 2. что и с неопр. тапсырыў, исеним бериў; ~ получить дёйги ақша алышуга исеним бериў.

ДОВЕРИТЬСЯ сов. кому-чему исениў, инаныў.

ДОВЕРХУ нареч. устине дейин, ернегине дейин, аўзына дейин, бетлеме етип; наполнить ведро ~ шелекти бетине дейин толтырыў.

ДОВЕРЧИВО нареч. исеним менен, исеним, исенимли түрде, инанып, аққаулық пenen.

ДОВЕРЧИВОСТЬ ж. исенимлик, инанышылық, аққашылық.

ДОВЕРЧИВЫЙ прил. исенимшил, исенишиш, инантыш, аққаў; ~ человек инантыш адам.

ДОВЕРШАТЬ несов. см. довершить.

ДОВЕРШЕНИЕ с. устине, қосымша; в ~ всего ҳөммесине қосымша, бурынгысының устине.

ДОВЕРШИТЬ сов. что питириў, питке-риў, болыў, тамам етиў; тамамлаў; ~ начатое дёло басланған исти тамам етиў.

ДОВЕРЯТЬ несов. 1. кому-чему (иметь доверие) исениў, инаныў; ~ть во всём

хэмме жағынан исений; он мне не ~ет ол маган исенбейди; 2. см. доверить.

ДОВЕРЯТЬСЯ несов. см. довериться.

ДОВЕСТИ сов. что келтирип өлшеў, устине қосып өлшеў, кем өлшемеў.

ДОВЕСОК м. қосымта, устеме, белек, кемеси (тарезиге келлегендеги).

ДОВЕСТИ сов. 1. кого-что, до чего (доставить) жеткизиў, жеткизип салыў, апарып салыў, шығарып салыў; ~ до дому үйине апарып салыў; 2. что, до чего (простить) жеткериў, жеткизиў, апарыў; ~ жемэзную дорбуга до города темир жолды қалаға дейин апарыў; 3. кого-что, до чего (до какого-л. состояния) мәжбур етиў, алып барыў, жеткериў, жеткизиў; дәрежесине жеткериў; ~ до слёз жылауға дейин мәжбурлеў; ~ до нищеты дайынашылық алып барыў; ~ дёло до конца исти ақырына дейин алып барыў; 4. что (увеличить или уменьшить) көбейтиў, азайтыў, жеткизиў, жеткериў; ~ надой молокá с кайдаидор корыбы до трёх тысяч літров ҳэр бир сыйырдан алынатуғын сутти уш мың литрге дейин жеткериў; ◇ ~ до сведения хабар етиў, билдириў, мәлим етиў; ~ до сознания санаасы жетириў.

ДОВЕСТИСЬ сов. безл. разг. туура келиў, миясар болыў; нам ~лось встретиться ушырасыуға туура келдик; мне не ~лось там побывать маган ол жерде болыуға туура келмеди.

ДОВЕШИВАТЬ несов. см. довесить.

ДОВЕЯТЬ сов. что ақырына дейин сууырыў (данни).

ДОВОД м. дәлил, себеп, бәне, сылтау; ~ы за и против жақлаў ҳәм қарсылық дәлиллери; вёский ~ анық дәлил, орынлы дәлил, керекли дәлил; приводить ~ы дәлиллэр келтириў, сылтау табыу.

ДОВОДИТЬ несов. см. довести.

ДОВОДИТЬСЯ несов. 1. см. довестись; 2. кому кем, разг. (быть в родстве) болыу, тууыскан болыў, ағайян болыў; он мне доводится дайей ол менин, дайым болады.

ДОВОЕННЫЙ прил. урыстан бурынғы, урысқа дейнинги, урыстан алдынғы; ~ уровень промышленности урыстан бурынғы санаатың дәрежеси.

ДОВОЗИТЬ несов. см. довесті.

ДОВОЛЬНО 1. нареч. қанаатланып, разы болып, куўанып ўақты ҳошылық пenen; он ~ умылся ол қанаатланып күлисиреди; 2. нареч. (порядочно) бираң, төүирақ, эдеўир; прошлó ~ мибиге времеи эдеўир ўақытлар етип кетти; 3. безл. в знач. сказ. болар, жеткиликли, жетер, қойың; с менй иэтога ~ маган усы-да жеткиликли; 4. нареч. (до некоторой степени) эдеўир, бирталаң, күтә, төүирақ, анағурлым, жүдә; было уже ~ подзно жүдә кеш болып қалып еди; он ~ мөлөд ол төүирақ жас; 5. безл. в знач. сказ. (хвастит) болар, жетер; ~ слов! усы айтқаның да болар!; ~ сприть! дауды қойың!

ДОВОЛЬНЫЙ прил. қайыл, разы, кеүилли, қанаатлы; ~й вид кеүилли керинис; быть ~м кеүилли болыў, қанаатлы болыў.

ДОВОЛЬСТВИЕ с. воен. тәмийнат, азық-аўқат, кийим-кеншек; дәнежное ~ ақша тәмийнаты; зачыслить на ~ азық-аўқат катарына киргизү

ДОВОЛЬСТВІСТІ с. 1. (достаток) молшылық, құргынышлық, құрғын, абатшылық, барышылық; жить в ~е молшылықта жасау, құрғын тұрмыста жасау; 2. (удовлетворение) қанаатлық, разылық; испытывать ~ о разы болыў.

ДОВОЛЬСТВОВАТЬ несов. кого-что (снабжать довольствием) тийисли затлар менен тәмийн етиў.

ДОВОЛЬСТВОВАТЬСЯ несов. 1. кем-чем қанаатланыў, разы болыў; ~ мәлім азгана нәрсеге қанаатланыў; 2. воен. (быть на довольствии) тийисли затларын алыў.

ДОВЫБОРЫ только мн. қосымша сайлаулар.

ДОГ м. дөг (ийттиң бир тури).

ДОГАДАТЬСЯ сов. о чём и без доп. ойлап табыў, аңлаў, түсіниў, болжап билиў, аңғарыў, сезиў.

ДОГАДАКТА ж. 1. (мысль, предположение) сезим, болжама, гұман, жорығ, қыял; теряться в ~ах түрли қыялға дөниў; 2. разг. (сообразительность) сезигрлик, түсінімпазлық, пәммилік; у него ~и не хватило оның пәми жетпеди.

ДОГАДЛИВОСТЬ ж. сезигрлик, түсінімпазлық, пәммилік.

ДОГАДЛИВЫЙ прил. сезигр, түсінімпаз, пәммі.

ДОГАДЫВАТЬСЯ несов. 1. см. догадаться; 2. (подозревать) гұманланыў, сезигрениў; я об этом давно ~лся мен бул женинде көтпен бери гұманланаман.

ДОГЛАДИТЬ сов. что утуклеп питириў, утюглеп питириў, ақырына дейин утуклеў, ақырына дейин утюглеў.

ДОГЛАЖИВАТЬ несов. см. доглядить.

ДОГЛЯДЕТЬ сов. разг. 1. что (достопреты) ақырына дейин көриў; ~ пъесаны ақырына дейин көриў; 2. за кем-чем и без доп. қарап түрүў, кез салыў, сер салыў.

ДОГЛЯДЫВАТЬ несов. см. доглядеть.

ДОГМА ж. догма (тек исенимге излерлей-сиз тек исенімге ғана сүйенген, дәллел-бекен қагыйда).

ДОГМАТ м. рел. догмат (тек исенимге тийкарланған диний тәлімат).

ДОГМАТИЗМ ж. догматизм (тек догмага сүйенген критикасын пикір).

ДОГМАТИК м. догматик (догматизмге исенишши).

ДОГМАТИЧЕСКИЙ прил. 1. (основанный на догмах) догмалық, догмага тийкарланған; 2. (не допускающий возражений) кескин, дәлілсіз; ~ тон кескин даýыс.

ДОГНАТЬ сов. кого-что 1. қуып жетиў, изинен жетиў; я ~л егө ужé за дерéней мен оның изинен аўылдың аргы жагында жеттим; 2. перен. изинен жетип алыў; ~ть в учёбе оқыуда изинен жетип алыў.

ДОГОВАРИВАТЬ несов. см. договорить; не ~ть (скрывать) ақырына дейин айтпаў, толық айтпаў; он чего-то не ~ет ол бир нәрсени толық айтпай тұрылты.

ДОГОВАРИВАТЬСЯ несов. см. договорить.

ДОГОВОР, ДОГОВОР м. в разн. знач. договор, келисім, питим, шарт; мýрный ~тынышлық питими; ~ о дружбе и взаимной помоши дослық хөм өз-ара жәрдем туұралы питим; коллективный ~ коллективик келисім; ~ о социалистическом соревновании социалистик жарыс ҳаққындағы келисім; заключить ~ питим жасау; ратифицировать ~ питимди ратификациялау, питимди бекитиў; нарушить ~ питимди бузы.

ДОГОВОРЕННОСТЬ ж. келисишілік, келисім, бир пикирге келгенлик, сейлесіп қойғанлық; действовать на основе ~и келисім тийкарында ҳәрекет етиў.

ДОГОВОРИТЬ сов. что айтып питириў, сейлеп болыў, ақырына дейин айтыв, сейлесіп аяқлаў, сезин айтып болыў; дать ~ ақырына дейин айтывға мүмкіншілік беріў.

ДОГОВОРИТЬСЯ сов. 1. о чём и без доп. (условиться) келисіў, бир пикирге келиў, үеделесиў, мақулласыў; ~ о встрéче ушырасы~туұралы үеделесиў; нам на́до с вами ~ близлер сиз бенен келисійимиз керек; 2. до чего айтыв, сейлеў; ~ до нелёпости ақырында пәтиуасыз сезлерге дейин айтыв.

ДОГОВОРНЫЙ прил. келисім, ўәдели, шартли; ~ые обязательства шартли министрлер; на ~ых начáлах келисім тийкарында; ~ая ценá келисімге тийкарланған баҳа.

ДОГОЛА нареч. тыр жалаңаш, қыппатайлақ; раздеться ~ тыр жалаңаш шешиви.

ДОГОНЯТЬ несов. см. догиасть.

ДОГОРÁТЬ несов. см. догореть.

ДОГОРЕТЬ сов. 1. (сгореть) жанып пижы, жанып болыў, ақырына дейин жаныў; свечá ~ла шам жанып питти; дровá ~ли отын жанып питти; 2. перен. (погаснуть) батыў, өшиў; зарý ~ла күннің қызылы батты.

ДОГРУЖАТЬ несов. см. догрузить.

ДОГРУЗИТЬ сов. что жүккел болыў, тиеп болыў, тиеп питириў.

ДОДАВАТЬ несов. см. додать.

ДОДАТЬ сов. что кемисин толтырыў, қалғаны бериў; ~ десять рублēй қалған он манаты бериў.

ДОДЕЛÁТЬ сов. что ислен питириў, ислен болыў, исти тамамлаў, қалғаны питкеріў.

ДОДЕЛЫВАТЬ несов. см. доделать.

ДОДУМАТЬСЯ сов. до чего, разг. ойлап табыў, ойлап бир нетийжеге келиў, белгилі күрткындыға келиў.

ДОДУМЫВАТЬСЯ несов. см. додуматься.

ДОЕДАТЬ несов. см. доест.

ДОЕЗЖАТЬ несов. см. доехать; он сошёл с поезда, не ~ядо города ол қалага жетпей ақ поездан түсти.

ДОЁНИЕ с. сауы.

ДОЕСТЬ сов. кого-что жеп болыў, жеп тауысыу, жеп питириў, ақырына дейин жеје.

ДОЁХАТЫ сов. до кого-чего и без доп. жетиү, келип (келик пекен); ~ть до места назначения жиберилген жерине жетиү; он ~л благополучно ол аман-сау барып жетти.

ДОЖАРИВАТЬ несов. см. дожарить.

ДОЖАРИВАТЬСЯ несов. см. дожариться.

ДОЖАРИТЬ сов. что обден қуұрың, пискенше қуұрың.

ДОЖАРИТЬСЯ сов. обден қуұрылың, пискенше қуұрылың.

ДОЖАТЫ I сов. что (окончить жатту) орын питириү, орын тамамлаү, қалғанын орын таслау.

ДОЖАТЫ II сов. что (выжать) сығыў, обден сығып болыў.

ДОЖДАТЬСЯ сов. 1. кого-чего күтиў, қарау, тосыў, күтип алыў, күткенине жетиў; ~ться двух часов саат екиге дейин күтип турый; ~ться поезд келгеше күтиў; он ~лся своеғо сына ол езиниц баласын келгеше күтип отырды; ~ться лёта жазды күтиў; он не ~лся конца спектакля ол спектакльдин ақырына дейин қарамады; он ~лся, пока все ушли ол хәммеси кетип болғанша қарал отырды; 2. чего и без доп., разг. (дойти до чего-л.) күтиў, ең ақырында тап болыў, ең соңында дуушар болыў; он ~лся тогб, что получил замечание ол ең соңында ескертү алды; ◇ ждём не дождёмся күте-куте сарғайдык.

ДОЖДЕВАЛЬНЫЙ прил. жаудырып суұғаратуын, сеүіп суұғаратуын; ~ аппарат сеүіп суұғаратуын аппарат.

ДОЖДЕВАНИЕ с. жаудырып суұғарыў, сеүіп суұғарыў (машинаның жардеми менен).

ДОЖДЕВИК м. 1. (плащ) жаўын плащ; 2. (еріб) жаңбыршы (замаррық).

ДОЖДЕВЫЙ прил. жамғыр, жаўын..., жамғырлы, жаўынлы; ~ая тұча жамғыр булты; ~ая вода жамғыр суу; ~бай плащ жамғыр плащ; ~бай червь жаўын күртү.

ДОЖДЕМ нареч. жамғырай, жаўын сыйқыл; пүли сыйпались ~ оқлар жамғырай жауды.

ДОЖДЕМЕР м. метеор. дождемер (жаўын-шашынның мұғдарын өлишетүүк асбат).

ДОЖДИТЬ несов. безл. жаўын, силпилеў; с утрап ~ азаптан бери жаўын тур.

ДОЖДЛІВЫЙ прил. жамғырлы, силпили, жаўынлы, жаўын-шашынлы; ~ое лёто жаўышы жаз.

ДОЖДЬ м. жаўын, жамғыр; проливной ~ нүсер жаўын; частые ~й жийи-жийи жағаған жаўын; ~ моросыт жаўын силнилеп тур; ~идёт жаўын жаўыл тур; ~льёт как из ведра жаўын шелеклен құйып турғандай, жаўын аспан тесилгендай құйып тур; попасть под ~ жаўынның астында қалып.

ДОЖИВАТЬ несов. см. дожить; мы ~ем здесь последние дни бизлер бул жерде ең соңы күндерди болып атырмыз.

ДОЖИДАТЬСЯ несов. см. дождаться.

ДОЖИМАТЬ несов. см. дожмать II.

ДОЖИТИЕ с. өмирдин қалған жағы; страхованиe жизни на ~ юр. өмирдин ақырына дейин қамсызландырыў.

ДОЖИТЬ сов. 1. до чего өмир сүриў, жетиў, болыў, турый; ~ до глубокой ста-рости обден қартайғанша өмир сүриў; он а не доживёт до весны ол баҳәрге дейин жасай алмайды; он дожил в деревне до босени олар айылда гүзге дейин турды; 2. что (окончить) өмирин еткериў; ~ свой век өмирин ақырына дейин еткериў; ◇ до чего он дожил ол не деген аұхалға келди!

ДОЗА ж. мелшер, дариниң мұғдары; умёншыт ~у мекарства дариниң мелшерин азайтыў.

ДО ЗАРЕЗУ в знач. нареч. разг. жудә, оғада, дым.

ДОЗВАНИВАТЬСЯ несов. см. дозвониться.

ДОЗВАТЬСЯ сов. кого-чего шақырып алыў, сейлесе алыў; я еле его ~лся мен оны зордан шақырып алдым.

ДОЗВОЛЕННЫЙ I. прич. от дозволить; 2. прил. рухсат етилген, ерик берилген, ықтыяр берилген, жол қойылған; ~е приятель спорт. гүресте рухсат етилген хәмеллер.

ДОЗВОЛИТЬ сов. что, кому, уст. рухсат етиў, ерик бериў, ықтыяр, бериў жол койыў.

ДОЗВОЛЯТЬ несов. см. дозволить.

ДОЗВОНИТЬСЯ сов. кого-чего, до кого-чего, к кому-чему и без доп. телефон арқалы гәплесиў, сейлесиў (по телефону); қонарайды қағып қапыны аштырыў (у дедеи и т. п.).

ДОЗИРОВАТЬ сов. и несов. что мелшерлеў; ~ лекарство дарини мелшерлеў.

ДОЗИРОВКА ж. мелшерлеў.

ДОЗНАВАТЬСЯ несов. см. дознаться.

ДОЗНАНИЕ с. юр. тергеў, тексериў, сорай; произвести ~ тергеў жүргизиу.

ДОЗНАТЬСЯ сов. разг. таныў, билиў, ажыратыў, айырыў; я не мог ~, кто он такой мен оның ким екенин биле алмадым.

ДОЗОР м. 1. воен. дозор (барлагай гүзетиү үшін жиберилген кишикене отряд); выслать ~ дозор жибериў; 2. уст. айланып шыныу; обходить ~ом кезден еткериў ушын айланып шыныу.

ДОЗОРНЫЙ прил. воен. 1. дозор..., дозорши, қараўылыш; ~ое судно дозор кеси; 2. в знач. сущ. м. дозорный дозорши, дозор, қараўыл, гүзетши; выслать ~ых дозоршыларды жибериў.

ДОЗРЕВАНИЕ с. писип жетилиў, писип жетиў; ~ зернә дөннин писип жетилиў.

ДОЗРЕВАТЬ несов. см. дозреть.

ДОЗРЕТЬ сов. писип жетилиў, писип жетисиў.

ДОИГРАТЬ сов. что ақырына дейин ойнаў, ойнап питириў; ~ пъесын писаны ақырына дейин ойнаў; ~ партия в шахматы шахматта бир партия ойнаў, шахматта бир қол ойнаў.

ДОИГРАТЬСЯ сов. до чего, разг. ойнап-ойнап бир нөсеге ушырау; дёти ~лись до драки балалар ойнап-ойнап мушлассыға дейин барысты; ◇ вот и ~лись! mine ақыры усыған соқты!

ДОЙГРЫВАТЬ несов. см. доиграть.
ДОЙГРЫВАТЬСЯ несов. см. доиграться.
ДОЙЛЬНИК м. аўыз қабак, сут шелек.
ДОЙЛЬНЫЙ прил. сут саўатуғын; ~ аппарэт сут саўатуғын аппарэт.

ДОЙЛЬЩИЦА ж. саўышы ҳаял.

ДОИСКАТЬСЯ сов. чего, разг. излеп табыў, жетиў, қарал табыў; ~ праўды шынлықта жетиў; ҳақықатлықты излеп табыў.

ДОИСКИВАТЬСЯ несов. 1. см. доискаться; 2. чего, разг. (стараться разузнать что-л.) билигүе умтылшыў, үйрениўге умтылшыў, излениў.

ДОИСТОРИЧЕСКИЙ прил. тарийхтан бурынги, тарийхка дейнинги, тарийх басланбастан бурынги.

ДОЙКА ж. саўыў; механическая ~ машина менен саўыў.

доймұ, доймешь и т. д. буд. вр. от доняты.

ДОЙНЫЙ прил. саўын, саўылатуғын; ~ая короба 1) саўын сыйыр; 2) перен. гөмбе.

ДОЙТИ сов. 1. до кого-чего и без доп., в разн. знач. жетиў, жетисиў, барыў, барып жетиў; ~ до станции станцияга барып жетиў; чéрез час мы дошли до лёса бир сааттан соң близер тогайга жеттик; вот мы и дошли мине близер тогайга жеттик; письмо дошли быстро хат тез барып жетти; ~ до краиности шегине жетиў; ~ до совершенства аса шеберлике дейин жетисиў; до мені дошёл слух, что... маган... деген сез келип жетти; ~ до драки төбелеске дейин барыў; ~ своим умом ез ақыны менен жетиў; 2. до чего (возрасти) ...дейин жетиў,... шейин жетиў; счёт дошёл до тысячи рублёй есан мың сомга дейин жетти; ~ до колосальных размёров жуде үлкен мұндарларға жетиў; 3. (до зресть, стать готовым) писиў, писип жетисиў; помидоры дошли на сближе помидорлар күнде турып писти; ◇ у меня руки не дошли мениң қолым тиймейди.

ДОК м. док (кемелердеги ремонттар үшін арналған порттагы құрылыш); плавучий ~ ығып журишүши док; сухой ~ курғақтагы док.

ДОКА м. разг. билгир, өз исине пухта, пәкене; он в этом дёле ~ ол бул иске пәкене.

ДОКАЗАТЕЛЬНЫЙ прил. дәлилли, себапп, исендириүши; ~ примёр дәлилли мысал.

ДОКАЗАТЕЛЬСТВО с. 1. (доказ) дәлил; в ~ о дәлил ретинде; вещественное ~ о затарқалы дәлил; приводить ~ а дәлиллэр көлтириў; 2. мат. дәлиллеў, дәлиллеп көрсетиў; ~ о от противного керсінен басласа дәлиллеў.

ДОКАЗАТЬ сов. что дәлиллеў, дәлиллеп бेриў, себебин көрсетиў; ~ свою правоту езинин ҳақыны дәлиллен берүй; ~ теорему теореманы дәлиллеў; что и требовалось ~ дәлиллениүге кереклиси усы еди.

ДОКАЗҮЕМЫЙ прил. дәлиллениүши, дәлилленген.

ДОКАЗЫВАТЬ несов. см. доказать.

ДОКАНЧИВАТЬ несов. см. докончить.

ДОКАПИТАЛИСТИЧЕСКИЙ прил. ка-

питализмге дейнинги, капитализмнен бурынги; ~е формация капитализмнен бурынғы формациялар.

ДОКАПЫВАТЬ несов. см. докопать.

ДОКАПЫВАТЬСЯ несов. см. докопаться.

ДОКАТИТЬ сов. 1. что, до чего домалатып апарыў, жумалатып апарыў; ~ть бочку до сарая бочканы сарайга дейин домалатып апарыў; 2. разг. (быстро доехать) тез жетиў, тез барыў, тез келиў; мы в полчаса ~ли до места бизлер бара туғын жеримизге ярым саатта-ақ жеттик.

ДОКАТИТЬСЯ сов. 1. до кого-чего домалап барыў, жумалап жетиў; мяч ~лся до забора топ дийуалга дейин домалап барды; 2. (донести — о звуках) еситилиў, келип жетиў; 3. перен. тусиў, жетиў, келиў; вот до чего он ~лся! mine ол қандай жадайға келди!

ДОКАТЫВАТЬ несов. см. докатить.

ДОКАТЫВАТЬСЯ несов. см. докатиться.

ДОКАШИВАТЬ несов. см. докосить.

ДОКЕР м. докер (капиталистик елларде портта жук тиіші ҳэм тусириүши адам).

ДОҚИДЫВАТЬ несов. см. докинуть.

ДОКИНУТЬ сов. что, до чего ылақтырып жетириў, ызығтылып жетириў.

ДОКЛАД м. 1. (публичное сообщение) доклад, баянлама; отчётный ~ есаплы доклад; научный ~ илимий доклад; прёния по ~у доклад бойынша жарыс сезлер; 2. (сообщение руководителю) доклад бериў, баянлама етиў.

ДОКЛАДНЫЙ 1. прил. баянлама; ~ая записка баянлама хат; 2. в знач. сущ. ж. докладная баянлама хат.

ДОКЛАДЧИК м. докладшы, баянламашы.

ДОКЛАДЫВАТЬ I несов. см. доложить I.

ДОКЛАДЫВАТЬ II несов. см. доложить II.

ДОКЛАССОВНЫЙ прил. класслардың келип шығыуына дейнинги, класслар пайды болмастан бурын; ~ое общество класслардың келип шығыуына дейнинги жөмийет.

ДОКОЛЕ, ДОКОЛЬ нареч. уст. 1. вопр. (до каких пор) қашанға шейин, қашанға дейин, қашанғы; ~ я бўду ждать? мен қашанға дейин күтлемен?; 2. относ. (пока) ҳэзирше.

ДОКОНАТЬ сов. кого-что, разг. ҳэлсиретиў, әззилетиў, жудетиў; болезнь егбовсем ~ла кесел оны жуде ҳэлсиретти.

ДОКБНЧИТЬ сов. что исти тамамлаў, исти питириў, жумысты аяқлаў, испепиткериў.

ДОКОПАТЬ сов. что 1. (кончить копать) қазып питириў, қазып болыў; ~ ров орды қазып питириў; 2. до чего қазып питириў; ~ яму до середины шуқырды жартысна дейин қазып питириў.

ДОКОПАТЬСЯ сов. до чего 1. қазып жеткириў, қазып апарыў; ~ до воды суға дейин қазып жеткириў; 2. перен. разг. анығына жетиў; ~ до суты дёма истиц анығына жетиў.

ДОКОСИТЬ сов. что орып питириў, орып аяқлаў.

ДОКРАСИТЬ сов. что боян птириү, бояп болыў, бояп тамамлау.

ДОКРАСНА, **ДОКРАСНА** нареч. 1. (до красноты) қызарғанша, қып-қызыл болғанша; растереть кóжу ~ денени қызарғанша ысыў; 2. (до красного коления) қып-қызыл болғанша; накалить желёзо ~ темирди қып-қызыл болғанша қыздырыу, темирди қызартарғанша қыздырыу.

ДОКРАШИВАТЬ несов. см. докрасить.

ДОКРИЧАЙТСЯ сов. разг. 1. кого-чего (дозваться) дауыслап шақырып алыў, дауыслап жеткериў, қышқырып жеткериў; наконéц я вас ~лся акыры мен сизге даусымды жеткердим; 2. до чего бақырыў, катты бақырыў; ~ться до хриноты даусы карлыққаша бақырыў.

ДОКТОР м. 1. (учёная степень) доктор; ~ технических наук техника илимлериниң докторы; удостоиться степени ~а докторлық дөрежени алыўга миясар болыў; 2. (врач) доктор.

ДОКТОРАНТ м. докторант (докторлық диссертацияны жақлауға таярланышы илимпаз).

ДОКТОРСКИЙ прил. доктор..., докторлық; ~ая диссертация докторлық диссертация; получить ~ую степень докторлық дөрежени алыў.

ДОКТРИНА ж. доктрина (илимий ямаса философиялық теория, система).

ДОКТРИНЕР м. доктринер (турмыс ҳақықаттығына жаттаптайтуғын теорияны қоллашы адам).

ДОКТРИНЕРСКИЙ прил. доктринерлық, доктринерға төн болған.

ДОКТРИНЕРСТВО с. доктринерлық, доктринерлық кез қарас.

ДОКУМЕНТ м. документ; оправдательный ~ ҳақлашы документ; предъявить ~ы документлерди көрсетиў.

ДОКУМЕНТАЛЬНО нареч. документлы, документке негизленген, документ тийкарында; ~ доказать документ тийкарында дәлиллеу.

ДОКУМЕНТАЛЬНОСТЬ ж. документальлык, документке негизленгенлик, документке тийкарланғанлык.

ДОКУМЕНТАЛЬНЫЙ прил. документальлы, документке тийкарланғап, документке негизленген; ~ые данные документальлы маглыұматтар; ~ый фильм документальлы фильм; ~ая точность документтегидей сойкеслик.

ДОКУМЕНТАЦИЯ ж. 1. документация, документлер менен дәлиллеу; 2. собир. документлер.

ДОКУМЕНТИРОВАТЬ сов. и несов. что документация ислеў, документлеу, документлерге тийкарлау.

ДОКУПАТЬ несов. см. покупить.

ДОКУПИТЬ сов. что, чего кемисин сатып алыў, қосымша сатып алыў; ~ метр шелку қосымша бир метр жилем сатып алыў.

ДОКУРИВАТЬ несов. см. докурить.

ДОКУРИТЬ сов. что шагин болыў, шагин таұысыў, шагин птириү; ~ папирбесу папиросты шагин таұысыў.

ДОКУЧАТЬ несов. кому, чем, разг. мазасын алыў, тынышын алыў, байзар етиў, зериктириў, езиў, мыжыў.

ДОКУЧЛИВЫЙ прил. разг. мазасыз, баймаза, зериктиргиш, байзар етишши, езбе, мыж-мыж; ~ человек мыж-мыж адам.

ДОКУЧНЫЙ прил. см. докучливый.

ДОЛ м. поэт. ойпатлық, тегислик; по горам и ~ам тауларда ҳэм ойпатлықларда.

ДОЛБИТЬ несов. что 1. чем тексиў, қашаў, ойыў; ~ть долотом қашаў менен ойыў; 2. разг. (повторять) қайта-қайта айтыв, ту-синдириў; сколько ему ни ~, не понимает оған қаша айтсаң да тусинбейди; 3. разг. (зубрить) түсінбей ядлау, кеп қайталу.

ДОЛГ м. 1. (обязанность) үазыпса, қарыз, минет; считать своим долгом өзиниң үазыппасы деп санау; исполнить гражданинский ~ гражданилық үазыпсаны орынлау; 2. (взятое взаймы) қарыз, береңи, несие; расплатиться с ~ами қарызлардан қутылыу; взять в ~ қарызга алыў; дать в ~ қарыз бериў; погасить ~ қарызыды етей; ⚡ первым долгом алды менен; отдать последний ~ кому-л. марқум менен хошласыу, қайтыс болған адам менен хошласыу; быть в ~ перед кем-л. миниетдар болыў; не оставаться в ~ перед кем-л. биреү қандай етсе, оған сондай етиў; ~ платежом краен посл. беристинде алышы бар.

ДОЛГИЙ прил. 1. узак, көп, бир талай; ~ое ожидание узак қутыў; 2. узын, узак; ~ий день узак күн; ~ое время узак ўақыт, көп ўақыт; ~ие годы бирраз жыллар, көп жыллар; ⚡ это ~ая песня был көлкө созылатуғын ис; отложить в ~ий ящик истиң орынналыуын көлкө созыу; ~ий глясный грам. созылыңы даусыла.

ДОЛГО нареч. узак, узак ўақыт, көп ўақыт; пришлесь ~ ждать узак ўақыт күтигэ тура келди; ⚡ ~ ли до беды! бир болеге ушырау қыйын емес!; ~ ли, кратко ли... бирраз ўақыт откенин соң, қанша ўақыт откени белгисиз...

ДОЛГОВЕЧНЫЙ прил. 1. (многолетний) узак өмири, көп ўақыт; 2. (прочный) өмирилек, берк, беккем, бузымайтуғын.

ДОЛГОВОЙ прил. қарыз, қарыздарлық, қарызылық, несие; ~е обязательство қарыздарлық үэде хат.

ДОЛГОВРЕМЕННЫЙ прил. узак ўақыт, узак ўақытын, көп ўақыт шыдайтуғын; ~ое отсутствие ееен. узак ўақыттың бекинис.

ДОЛГОВЯЗЫЙ прил. разг. жудо узын, узын бойлы; ~юноша узын бойлы бала жигит.

ДОЛГОЖДАННЫЙ прил. узак күтилген, интизар болып күтилген, көп қараган, көп күтилген, көптен берли күтилген; ~ая встрече көп күтилген ушырасыу.

ДОЛГОИГРАЮЩИЙ прил. узак ойнайтуғын, көп ўақыт ойнайтуғын; ~ая пластинка көп ўақыт ойнайтуғын пластиника.

ДОЛГОЛЕТИЕ с. узак өмири, узак жас.

ДОЛГОЛЕТНИЙ прил. узак ўақыттың, узак өмири, көп жыллық, көп жылдан

берги; ~яя дрўжба кеп жылдан берги досып.

ДОЛГОНОСИК м. биз тұмсық (қоңыз).

ДОЛГОПОЛЫЙ прил. узын етекли, кең шабыұлы (күйім).

ДОЛГОСРОЧНЫЙ прил. узақ мұддетли, узак үақыты; ~ кредит узақ мұддетли кредит; ~ отпуск узақ мұддетли отпуск.

ДОЛГОТА ж. 1. (продолжительность) узынлық, узақтық; ~ дня күннің узақтығы; 2. геогр. долгота, узынлық.

ДОЛГОТЕРПЕНИЕ с. узақ шыдам, са-бырылымы.

ДОЛГОУХИЙ прил. узын қулак, салпы қулак.

ДОЛГУНЕЦ м. долгунец (узын таллы зыбырь).

ДОЛЕВОЙ прил. узынына, бойына; ~ разрез дерева ағаштың узын бойына кесилген кесиги.

ДОЛЕЕ нареч. буннан былай, енди; так ~ продолжаться не может буннан былай усылашынша дауам етилийи мүмкін емес.

ДОЛЕЗАТЬ несов. см. доле́зть.

ДОЛЕЗТЬ сов. до кого-чего шығыу, өрмелев.

ДОЛЕТАТЬ несов. см. доле́теть.

ДОЛЕТЕТЬ сов. до кого-чего 1. ушып жетіү, барып тусиу; 2. (донести) барып жетиү; до них ~л за пах трав оларға шөплердің ийислері барып жетти.

ДОЛЖАТЬ несов. уст. қарызланыу, бере-си болыу, несийеге алышу.

ДОЛЖЕН (должнá, должно, должны) в знач. сказ. 1. кому-чему (обязан уплатить) қарыздар, береси; я вам ~ десять рублеи мен сизге он сом қарыздарман; 2. (обязан сделать) керек, зорур, тийисли, миннетли, лазым; мы должны преодолеть все трудности биз хәмме қыйыншылықтарды же-цип шығыуымыз керек; ◇ должно быть в знач. еводн. сл. (вероятно) болыу керек, болыу тийис, болса керек, мүмкін, итимал; должен быть, он уже не приедет ол енди келмей и тийис.

ДОЛЖЕНСТВОВАНИЕ с. миннетдарлық, үазыйпалық.

ДОЛЖНИК м. қарыздар, қарызхор; я ваш ~ прям. и перен. мен сизге қарыздарман; несостоятельный ~ прям. и перен. төлей алмайтуғын қарыздар.

ДОЛЖНО в знач. сказ. керек, тийис, ла-зым, зарур; работать как ~ онлап ислеу керек; так не ~ поступать булай ислемеу керек.

ДОЛЖНОСТИЙ прил. үазыйпалы, үл-кен хызметтеги; ~е лицо үлкен хызметтеги адам; ~е преступление үазыйнаға байла-нысы жинаят.

ДОЛЖНОСТЬ ж. хызмет орны, үазыйна, хәмел; штатная ~ штатлық хызмет орны; занимать ~ заведующего баслық үазый-пасын аткарыу.

ДОЛЖНЫЙ прил. 1. тийисли, керекли, ылайықлы; на ~ой высоте тийисли дәре-жеде; ~ым образом ылайықлы түрде; 2. в знач. сущ. с. должностное ылайық, минасып, қарай; воздать ~ое кому-л. еткен хызметле-рине ылайық баҳа беріу; нұжно отдаить

~ое егб умұ оның акыллы екенин мойын-лау керек.

ДОЛИВАТЬ несов. см. долить.

ДОЛИНА ж. алап, ойпат, ойнатлық.

ДОЛИТЬ сов. что, чего толтырыу, үстине қуыу, қуып толтырыу; ~ стакан стаканды толтырыу.

ДОЛЛАР м. доллар (Америкада ұам басқа елларде ақша бирлигі).

ДОЛЛАРОВЫЙ прил. доллар..., долларлық.

ДОЛОЖИТЬ I сов. 1. что, о ком-чём хабарлау, баяилау, мәлімлеу, айттыу; ~ результаты наблюдений барлауларды негізжесин баяилау; ~ обстановку жағдайларды мәлім етінү; 2. о ком (о посетителе) билдириу, билдирип қойыу.

ДОЛОЖИТЬ II сов. что, чего (добавить) үстине қосыу, қосынша салыу.

ДОЛОЙ нареч. разг. жоқ болсын, жоғалысын, жойылсын, жоқ бол, жоғал, кет; с глаз ~! көзиминин алдынан жоқ бол!

ДОЛОМИТ м. доломит (минерал).

ДОЛОТО с. қашау.

ДОЛЬКА ж. 1. уменьш. от доля 1; 2. бир тилим, бөлек, пай; ~ чеснок асырмасақтың бир белиги.

ДОЛЬШЕ сравнит. ст. от прил. дөлгий и нареч. дөлго кебирек; я ~ вас живу в этом дөмө бул жайда мен сизден кебирек тураман.

ДОЛ||Я ж. 1. (часть) пай, үлес, бөлек, сыйбаға; пятая ~я бестен бир белеги; дөлить на равные ~и тең белеклерге бөлиу; на мою ~ю пришлось дёсять рублей мениң пайыма он манат тииди; входить в ~ю с кем-л. биреү менен шерик болыу; 2. (участь) тағдир, несийбе, ығбал; счастливая ~я баҳытты тағдир; ◇ в этом есть ~я истины бунда шынылдытың да түйири бар; лъвиная ~я майлы жилик, ең көби, бас пай, ең үлкени.

ДОМ м. 1. (здание) жай, там, үй; деревянный ~ ағаш жай; жилой ~ тұрак жай;

2. (жильё, квартира) үй; прислать врача на ~ врачты үйге жибериу; работать на ~үйде ислеу; принимать на ~үйде қабыл етиү; разойтись по ~ам үйлерине тарал кетиү;

3. (домашний очаг, хозяйство) үй, хәүли, хожалық; хлонотать по дому үйди пайдасын етиү, үйдиғамын жеү; жить своим домом үй-иши менен түрүү; хозяин ~а 1) хожалық басшысы; 2) үй жеси; 4. үй;

~бтыха дәм алыш үйи; Дом учёных Илим-пазлар үйи; детский ~ балалар үйи; 5. уст. (заведение, предприятие) үй; ноилежи-альный ~ кеште қонатуғын жай; торговый ~ сауда үйи; ◇ сумасшедший ~ жиллихана; дать задание на ~ үйге тапсырма берүү; отказаться кому-л. от дома уст. үйге қабыл-лаудан бас тартыу, үйге қабыл етпеу.

ДОМА нареч. 1. (у себя в доме) үйде; как ~ (быть, чувствовать себя) өзинин үйнедей сезиүү; будьте как ~! ез үйициздегидей болыңыз!; в гостях хорошо, а ~ лүчше погов. қонақта болыу жақсы, бирақ ез үйинде жүде жақсы (соотв. ез үйим, елең төсегим); 2. (на родине) елде, жүртта, жақта; у нас ~ уборка урожая давнo началась бизин

жакта егип жынау элле қашан басланды; ◇ у него не все ~ оның еси дұрыс емес, оған салқынын салып кеткен; оның дени сау емес.

ДОМАРКСИСТСКИЙ прил. марксизмнен бурынғы.

ДОМАШНИЙ прил. 1. үй..., үйдикі; ~е хозяйство үй хожалығы; ~яя хозяйка үй жумысы менен шұғылланышы ҳаял, үй жумысындағы ҳаял; ~е задание үй тапсырмасы; ~яя оңежда үй кийими; ~ий адрес үй адреси; 2. (приручённый, не дикий) үй...; ~ие животные үй хайуанлары; ~яя птица үй құсы; 3. (приготовленный дома) үйде таярланған, үйде хәзирленген, қолдан исленген; ~ий хлеб үйде исленген нац; 4. в знач. сущ. мн. домашние (члены семьи) үй-иши, үйдеги, семьядаты адамлар; мой ~ие мениң үй-иши, мениң үйимдеги адамлар; ◇ по ~им обстоятельствам үй жаңдайлары бойынша; по-~ему үйдеше, үйдегидей.

ДОМБРА ж. см. добра.

ДОМЕННЫЙ прил. домна..., домнада; ~ая печь домна печи.

ДОМЕНЩИК м. домнашы (домна печинде ислеүши).

ДОМИНАНТА ж. доминанта (негизги идея, база пикер, тиқарғы белгі).

ДОМИНИОН м. уст. доминион (Британия империясының өзин-өзи басқырышы белеги, бурынғы колония).

ДОМИНИРОВАТЬ несов. 1. над кем-чем (превладать) уstem болыу, негизги болыу, тиқарғы болыу; 2. над чем (возвышаться) биик болып тұрыу, ентерилип тұрыу; гора ~ует над городом тау қаланың үстине еңтерилип тур.

ДОМИНО I с. нескл. домино (маскарадлық кийимнің тури ҳәм сол кишимди кийген адам).

ДОМИНО II с. нескл. (игра) домино (оғын ҳәм ондагы таслар).

ДОМКРАТ м. домкрат (аўыр затларды көтериүге арналған механизм).

ДОМНА ж. домна (шойын еритетуғын нечі).

ДОМОВИЙ прил. хожалықта үқыпсы; үй шаруашылығына үқыпсы, шаруахор; ~хозяин хожалыққа үқыпсы үй басшысы.

ДОМОВЛАДЕЛЕЦ м. жай ийеси.

ДОМОВЛАДЕЛИЦА женск. от **домовладелец**.

ДОМОВЛАДЕЛЬЧЕСКИЙ прил. жай ийелеринен.

ДОМОВОДСТВО с. үй хожалығын апарыпшылық.

ДОМОВОЙ м. народно-поэт. жин, әжине, үй пери (славян ҳәм басқа халықтарда душон ямаса дос рух).

ДОМОВЫЙ прил. үй..., үйдін.

ДОМОГАТЕЛЬСТВО с. тиленшеклик, сорамшақтық.

ДОМОГАТЬСЯ несов. чего сорай бериү, тилей бериү.

ДОМОЙ нареч. 1. (в свой дом) үйге, үйине; он ушёл ~ ол үйине кетти; 2. (на родину, в родные места) елине, ўатанына, жур-

тына; съездить ~ на побывку елине барып қайтыу.

ДОМОЛАЧИВАТЬ несов. см. **домолатить**.

ДОМОЛОТИТЬ сов. что айдан болыу, түйеклең болыу.

ДОМОНОПОЛИСТИЧЕСКИЙ прил. монополиядан бурынғы; ~я капитализм ж монополиядан бурынғы капитализм.

ДОМОРОЩЕННЫЙ прил. 1. (выращенный дома) үйде есирилген, қолда есирилген; 2. перен. ирон. жарамсыз, үқыпсы, ~ поэт үқыпсы шайыр.

ДОМОСЕД м. омалты, үйден шықпайтуғын адам.

ДОМОСЕДКА женск. от **домосед**.

ДОМОСТРОЕНИЕ с. жай салыўшылық, жай құрылсызы.

ДОМОСТРОЙТЕЛЬНЫЙ прил. жай соғып шығаратуғын.

ДОМОСТРОЙТЕЛЬСТВО с. жай салыўшылық.

ДОМОТКАННЫЙ прил. қолдан тоқылған; ~ое полотно қолдан тоқылған полотно.

ДОМОУПРАВЛЕНИЕ с. жай басқармасы.

ДОМОХОЗЯИН м. хожалық басшысы, үй ийеси.

ДОМОХОЗЯЙКА ж. 1. женск. от **домохозяин**; 2. (домашняя хозяйка) үй жумысы менен шұғылланышы ҳаял.

ДОМОЧАДЦЫ мн. (ед. домочадец ж.) уст. үй-иши, бала-шага, от басы.

ДОМРА ж. дуутар, домбыра.

ДОМРАБОТНИЦА ж. (домашняя работница) биреүдің үйинде ислеутуғын ҳаял, жалланып ислеүши ҳаял.

ДОМРИСТ м. дуутаршы, домбырашы.

ДОМЧАТЬ сов. кого-что, разг. шабысы менен жеткеріү, шабысы менен апарыү, тез жеткизиү, тез апарыү; лошади мыйғом ~ли менй аттар мениң жүдө тез жеткерди.

ДОМЧАТЬСЯ сов. шаўып жетиү, шабысы менен барыү, тез жетиү.

ДОНАШИВАТЬ несов. см. **доносить I**

ДОНАШИВАТЬСЯ несов. см. **доносить ся I**.

ДОНЕЛЬЗЯ нареч. разг. жүдө, шамадаң тыс, хәдден артық, айтарсыз; он ~ упрым ол жүде ҳәм өжет.

ДОНЕСЕНИЕ с. мағлұмат, хабар, мәлімлеме, билдириү; сделать ~ мағлұмет беріү.

ДОНЕСТИ I сов. кого-что 1. (до места) жеткеріү, жеткизиү, көтерип барыү, алыш барыү; 2. (домчать) шабысы менен жеткериү, шабысы менен апарыү, тез жеткизиү, тез апарыү; лошади ~ли нас за два часы аттар бизлерди еки сааттың ишинде тез жеткерди.

ДОНЕСТИIII 2 сов. I. о чём (доложить, сообщить) билдириү, хабарлаңдырыү, хабар беріү; 2. на кого-что (сделать донос) үстинен арза бериү, шагым етиү, мәлім этиү.

ДОНЕСТИСЬ сов. 1. (до слуха) еситилү, келип жетиү; издаляң ~ләсі пәсія узақтан қосықтың сеси еситилди; 2. (вой-

ти до сведения) барып жетиү; весть о смёрти брата ~лась и до них ағасының қайтыс болғаны тууралы хабар оларға да барып жетти.

ДОНИЗУ нареч. темение дейин, түбине дейин, төмөнгө шейин, теменге барғанша; сверху ~ жоқарыдан төмөнгө дейин, басынан аяғына дейин.

ДОНИМАТЬ несов. см. **донять**.

ДОННИК м. бот. түйе буршак.

ДОНОР м. донор (*аўырыларга ҳәм жарадарларға жибериү үшін қан берішін адам*).

ДОНОРСКИЙ прил. донор...; донорлық; ~ пункт донор пункты.

ДОНОРСТВО с. доноршылық.

ДОНОС м. устинен берилген арза, шағым, айтып барыў, сөз жеткериў.

ДОНОСИТЬ I сов. 1. кого-что (окончить носить) тасып питириў; 2. что (износить) тоздышырү; ~ одёждзу кийимди тоздышырү; 3. кого (родить в срок) ўақтында тууры, ўақтында босаныў.

ДОНОСИТЬ II несов. см. **донастай I**.

ДОНОСИТЬ III несов. см. **донастай II**.

ДОНОСИТЬСЯ I сов. (износиться) тозыы жетилиү, тоздышырлыу, гөнериү.

ДОНОСИТЬСЯ II несов. см. **донастай I**.

ДОНОСЧИК м. устинен арза берүүши, шагым арза жазыўшы, сөз жеткериүши.

ДОНОСЧИЦА женск. от **донасчик**.

дёнья, дёньев и т. д. им., род. п. мн. от дна.

ДОНЫНЕ нареч. уст. усы күнгө дейин, ҳэзирге дейин, усы ўақытка шейин.

ДОНЯТЬ сов. кого-чем, разг. пәтәңге келтириү, бийзар етиү, мазасын алышу; он донял мен ярмами просьбами ол єзиниң этинишлери менен мени бийзар ети.

ДООКТАРЬБРСКИЙ прил. Октябрьге дейинги, Октябрьден бурынбы.

ДО ОТВАЛА в знач. нареч. разг. әбден тойғанша, кегирдегине келгенше; наестся ~ әбден тойғанша жеў.

ДОПАХАТЬ сов. что суреп болыў, айдал болыў, питириў; ~ пәне атызды сурип болыў.

ДОПАХИВАТЬ несов. см. **допахать**.

ДОПЕВАТЬ несов. см. **допеть**.

ДОПЕКАТЬ несов. см. **допечь**.

ДОПЕКАТЬСЯ несов. см. **допечься**.

ДОПЕТЬ сов. что айтып болыў, ақырына дейин айтый; ~ пәсню қосыкты айтап болыў.

ДОПЕЧАТАТЬ сов. что 1. (кончить печатать) басып болыў, басып питириў; 2. (напечатать дополнительно) қосымша басыў; ~ ещё несколько экземпляров книги жеңе китаптың бир неше данасын қосып басып шыгарыў.

ДОПЕЧАТЫВАТЬ несов. см. **допечатать**.

ДОПЕЧЬ сов. 1. что (кончить печь) писирип болыў, қатырып болыў, жаўып тамамлаў; ~ пирог пирогти писирип болыў; 2. кого, чем, перен. разг. (донаять) бийзар етиў, мазасын алышу; он допек меня свойми жалобами ол мени єзиниң арызлары менен бийзар ети.

ДОПЕЧЬСЯ сов. писиў, писип болыў; хлеб допекся наан писип жетти.

ДОПИВАТЬ несов. см. **допить**.

ДОПИСАТЬ сов. что жазып питириў, ақырына дейин жазыў, қалғаын жазып болыў; салып болыў (*картину*); ~ письмо хатты жазып питириў.

ДОПИСЫВАТЬ несов. см. **дописать**.

ДОПИТЬ сов. что ишип питириў, изине дейин ишиў, дым қалдырай ишиў; ~ молок сутти ишип болыў.

ДОПЛАТЫЖА ж. 1. (действие) қосымша төлеў, қосымша пул төлеў, қосымша ҳақы берүү; 2. (дополнительная плата) қосымша төлеў, қалғанын төлеў, қосымша пул, қосымша ҳақы; письмо с ~ой ақша телен алатунын хат.

ДОПЛАТИТЬ сов. что, кому қосымша ақша төлеў, қосымша ҳақы берүү, телеп болыў; ~ пять копеек қосымша бес тийин төлеў.

ДОПЛАЧИВАТЬ несов. см. **доплатить**.

ДОПЛЕСТИЙ сов. до кого-чего, разг. сүйрелип жетиў, зордан жетиў; он ёле ~ёлса дб до дому ол үйине зорга жетти.

ДОПЛЫВАТЬ несов. см. **доплыть**.

ДОПЛЫТЬ сов. до кого-чего жүзип жетиў, жүзип барыў; минип барыў (*на чём-л.*); ~ть до берега жагаға дейин жүзип барыў; мы ~ли на пароходе до Астрахани бизлер Астраханьга дейин пароходка миини бардык.

ДОПОДЛИННО нареч. уст. айдан анық, айқын, ҳақықат; мне это ~ известно маған бул айдан анық.

ДОПОДЛИННЫЙ прил. уст. айдай анық, айқын, ҳақықат; ~е сведения анық мағлыұматлар.

ДОПОЗДНА нареч. уллы жатарға дейин.

ДОПОЛЗАТЬ несов. см. **доползти**.

ДОПОЛЗТИ сов. до кого-чего еңбеклен жетиў, жер баўырлаш барыў.

ДОПОЛНЁНИЕ с. 1. (действие) толықтырыў, қосымшалаў, үстемелеў; 2. қосымша, устеме; ~ к резолюции резолюцияга қосымша; ~ статый нöвами материаллар менен толықтырыў; в ~ к чему-л. қосымша ретинде, қосымша туринде; 3. грам. толықлауыш; прямое ~ тура толықлауыш; косвенное ~ кыя толықлауыш.

ДОПОЛНЕННЫЙ 1. прич. от **дополнить**; 2. прил. толықтырылған; исправленное и ~ое издание дүзетилген хэм толықтырылған басылышы.

ДОПОЛНІТЕЛЬНО нареч. қосымша түрде, қосымша етил, қосымша, устеме, устеме ретинде, тағы, және.

ДОПОЛНІТЕЛЬНЫЙ прил. 1. қосымша, устеме; ~ая подпись на газеты газетларға қосымша жазылыў; ~ый приказ веен, қосымша буйрық; 2. грам. толықлауыш; ~ое придаточное предложение толықлауыш багыныңқы гөл.

ДОПЛНІТЬ сов. кого-что, чем қосыў, толықтырыў, қосымшалаў; ~ свой рассказ нöвами подробностями өз гүрринци жаңа майда-шүйделер менен толықтырыў.

ДОПОЛНЯТЬ несов. см. дополнить; ~ друг друга биринкин бири толықтырыу, бириңиң айтағанын бири айтыу.

ДОПОЛУЧАТЬ несов. см. дополучить.

ДОПОЛУЧИТЬ сов. что калғанын алды, косып алды; ~ разницу в зарплате мийнет хакының, калғанын косып алды.

ДОПОТЫНЫЙ прил. разг. гөнерген, есеки, атам заманы; ~е взгляды атам заманғы көз қарааслар.

ДОПРАШИВАТЬ несов. см. допросить.

ДОПРИЗЫВНИК м. допризываник (эскерге шақырылышасына толған жигит).

ДОПРИЗЫВНЫЙ прил. эскерге дейнги, эскер алды, армияға шекемги; ~ый возраст ескер алды жас; ~ая подготовка эскер алды таярлық.

ДОПРОС м. сорау, сорау алды, жуұап алды, тергеу; перекрёстный ~ жән-жактан сорау алды; подвёргнуть ~у сорау алды; снять ~ с подсудимого сотланышыдан тергеу алды.

ДОПРОСИТЬ сов. кого сорау алды, тергеу алды; ~ обвиняемого айыланышыдан сорау алды.

ДОПРОСИТЬСЯ I сов. чего и с неопр., разг. сорап тилегине жетиү, көндирүү, кайыл етиү; егер не допросишься пойтай күдә-л. бир жаққа барыуға оны көндире алмайсыз.

ДОПРОСИТЬСЯ II сов. разг. (разузнать) сорап билиү; мы не могли ~, кто он такой оның ким екенин сорап биле алмайды.

ДОПРЫГАТЬ сов. см. допрыгнуть.

ДОПРЫГАТЬСЯ сов. разг. ақырында жаманлықта ушырау, бир болеге ушырау; что, ~лся? бир болеге ушырадың ба?

ДОПРЫГИВАТЬ несов. см. допрыгнуть.

ДОПРЫГНУТЬ сов. ырғып жетиү, секирли жетиү.

ДОПУСК м. 1. (право входа) кириү рухсаты; иметь ~ к чему-л. кириүге рухсаты болыу; 2. тех. шек (техникалық детальларды таяраган ұақытта көрсетилген нормадан шықпай ушын белгиленген ең жоқарғы дәреже).

ДОПУСКАТЬ несов. см. допустить; я ~ю, что это могло случиться был нэрсенин болыу да мүмкін деп айта аламан; я не ~ю этой мысли мен бундай деп ойладамайман.

ДОПУСКАТЬСЯ несов. рухсат етилиү, жол қойылыү; ~ться к секретной работе жасырын жумысқа рухсат етиү; это не ~ется буғат рухсат етилмейди.

ДОПУСТИМНЫЙ прил. мүмкін, жол қойылған, ықтыяр берилген; это вполне ~о буның болыу мүмкін.

ДОПУСТИТЬ сов. 1. кого-что, до кого-чего, к кому-чему жибериү, рухсат етиү; жол қойыү; ~ к большому аўрұлуды көриүге рухсат етиү; ~ к экзаменам экзаменерге жибериү; 2. что (предположить) ойлаү, айттыу, шамалау, болжау, уйгаруу; допустим, что это так усынды деп-ак айттык; допустим, что он прав айттайык, оның дұрыс-ақ болсын; 3. что (позволить)

жол қойыү, рухсат етиү, ықтыяр бериү; этого ~ нельзя буғат жол қойыуға болмайды; ~ ошибка қотелесиү, жаңылысыү, алжасыү, билмеслик етиү.

ДОПУЩЕНИЕ с. 1. (действие) рухсат етиү, ықтыяр бериү, жол қойыү; 2. (предположение) шама, болжама.

ДОПЫТАТЬСЯ сов. разг. билиү, анықлаү; я ~лся, где он был мен оның қай жerde болғаны билдім.

ДОПЫТЫВАТЬСЯ несов. см. допытаться.

ДОПЬЯНА, ДОПЬЯНА нареч. разг. мәс болғанша, пъян болғанша; напиться ~ мәс болғанша ишиү.

ДОРАБАТИВАТЬ несов. см. доработать.

ДОРАБОТАТЬ сов. 1. (проработать) ислеү; ~ до утра таң атқанша ислеү; 2. что (доделать) дүзетиү, ислен питкерүү, кемисин питириү; этот проект необходимо ~ был проектиң кемесин ислен питириү керек.

ДОРАБОТАТЬСЯ сов. до чего, разг. көп ислен бир наслеге шатылыү.

ДОРАБОТКА ж. дүзетиү, ислен питкерүү, кемисин питириү; вернуться ~ у кол жазбасы кемисин питириү ушын қайтып бериү.

ДОРАСТАТЬ несов. см. драстай.

ДОРАСТИЙ сов. до чего 1. если жетиү; дерево доросло до самой крыши тал жайдың төбесине дейин если жети; 2. (до стичь какого-л. возраста) белгили жасқа жетиү; 3. перен. (развиться) если, если жетисиү; мы еще не доросли до того, чтобы... близвер еле... дәрежесине если жетиси педик...

ДОРВАТЬСЯ сов. до чего, разг. мүмкиншилик тууруү, мүмкиншилик алды, жетиү.

ДОРЕВОЛЮЦИОННЫЙ прил. революциядан бурынғы, революцияға дейнги, революцияға шекемги.

ДОРЭЗАТЬ сов. что кесип болыу, кесип питириү.

ДОРЕЗАТЬ несов. см. дорезать.

ДОРЕФОРМЕННЫЙ прил. реформадан бурынғы, реформаға дейнги, реформаға шеңгиди.

ДОРИСОВАТЬ сов. кого-что сүүррети салып питириү.

ДОРИСОВЫВАТЬ несов. см. дорисовать.

ДОРБИА ж. 1. жол; шоссейная ~а тас жол; просёлочная ~а аүыл арасындағы жол, арба жол; железнная ~а темир жол; сбиться с ~и 1) жолдан адасыу; 2) перен. жолдан шыгыу, жолдан адасыу, қотелесиү; у самой ~и жолдың бойыда; при ~е жолдың қасында; быть в ~е жолда болыу; 2. (путешествие) сапар, саяхат, жол; дальняя ~а узак жол; на половине ~и (напр. остановиться) 1) ярым жолда, жолдың жартысында; 2) перен. питкермей, шала етип; прислать письмо с ~и жолдан хат жибериү; отправиться в ~у сапарға шығыу; 3. (место прохода или проезда) жол; уступить ~у жол бериү; ~у! жол берин!; идти своей ~ой 1) ее жолы менен журиү; 2) перен. ее акылы менен болыу,

өзинше ҳәрекет етиү; **стать кому-л. попе²рек ~ и биреүгө гедири жасаү, тосқының жасаү;** ◇ по ~е (попутно) жол-жөнекей, жол-шубай; мне с вами по ~е сиз бенен жолдас екенбиз; туда емү и ~а! оған кереги сол еди!, сазайын тартыпты!; скáтертью ~а! келсөң де кетсөң де ықтыйяр өзинде!, келемен десең ылашық!, кетемен десең жол ашық!

ДОРОГО нареч. 1. (по дорогой цене) қымбат; ~ купить қымбат сатып алыш; 2. перен. қымбатқа түсүй. көп күш жумсау; успех емү ~ достался ол жетискенликке көп күш пenen еристи; ◇ ~ бы я дал, чтобы... ушын... мен не десең де берер едим.

ДОРОГОВИЗНА ж. қымбатшылық, қэхэтшилик.

ДОРОГОЙ нареч. жолда, жол-жөнекей, жол-шубай, жол бойы; ~ поговорим жолда гөплесермиз, жол-шубай гүрицлесермиз.

ДОРОГОЙ прил. 1. (ценный, дорогостоящий) қымбат, қымбатлы, баҳалы; 2. перен. қымбатлы, баҳалы, қедирли; вा�ши совёты для мен я дорожи сизиң кеңесициз мениң ушын баҳалы; дбрг каждый день хәр бир күн қедирли; 3. қедирли, қымбатлы, езиз, сүйикли; ~бй друг қедирли дос; мы райды ~ым гостям қедирли мийманлардың келгенине күйәншылымыз.

ДОРОДНОСТЬ ж. жоталылық, сымбатлылық, көлбетлилік.

ДОРОДНЫЙ прил. жоталы, сымбатлы, келбетли.

ДОРОЖАТЬ несов. қымбатыү, баҳасы кетерилиү.

ДОРОЖЕ сравнит. ст. от прил. дорогой и нареч. дорого қымбатырақ, баҳалырақ; он для меня дороже всех маган ол бәрингенде қымбатырақ.

ДОРОЖИТЬ несов. кем-чем қедирлеү, баҳалаү, үлкен әхмийет бериү, сақлау; ~ честью намсты сақлау; ~ своим временем өзиниң ўактың қедирлеү.

ДОРОЖКА ж. соқпақ, сүрлеү, аяқ жом; расчистить ~и в саду багтағы соқпақты тазалаү; 2. спорт. жолша; беговая ~а жууырыү жолшасы; 3. (узкий ковёр, половик) елсиз узын гилем, бир ен алаша; ◇ лётная ~а ав. самолёт ушыү ҳәм қоның жолы.

ДОРОЖНЫЙ прил. жол...; ~ое строительство жол күрүлүсү; ~ые впечатления жол тәсирлери; ~ый костюм жол костюми, жол кийими; ◇ ~ый мастер жол мастери.

ДОСАДЛА ж. өкинди, қорлық, ыза, пушайман; какай ~а! недеген пушайманлық!, қандай өкиниш!; с ~ы ызланып, ызага шыдамай.

ДОСАДИТЬ сов. кому-чemu, чем өкинди, ызалаү, жанаңа тийиү, ренжитиү.

ДОСАДНО нареч. и безл. в знач. сказ. пай нетесен, хәй нетесен, эттегеней. өкиниш, ыза, қорлық; мне ~ мениң қорлығым келеди.

ДОСАДНЫЙ прил. өкиниш..., өкиниш, өкинерлик, ызалы, қорлықлы, пушайманлы; ~ая ошибка өкинишили қете.

ДОСАДОВАТЬ несов. на кого-что өкиниү, ызланыү, қорлығы келиү.

ДОСАЖДАТЬ несов. см. досадить.

ДОСЕЯТЬ сов. что 1. (окончить посев) егип питириү, егип болыү, сеүип тамамлаү; 2. (окончить просивание) елең питириү, елең тамамлаү, елең болыү.

ДОСИДЕТЬ сов. до чего ақырына дейин отырыү, отырып қалыү; ~ до конца заседания мәжилистиң ақырына дейин отырыү.

ДОСИЖИВАТЬ несов. см. досидеть.

ДОСКИА ж. тахта, тахтай, доска; дуббая ~а емен тахта; классная ~а класс тахтасы; шахматная ~а шахмат тахтасы; наборная ~а полигр. ҳерип жыйнаү доскасы; ◇ ~а почёта хурмет доскасы; мемориальная ~а ескерткиш доскасы; ставить на одну доску с кем-л. бирдей қарау; от ~й до ~й бастап ақырына дейин.

ДОСКАЗАТЬ сов. что, кому айттып питириү, айттып таусыү, ақырына дейин айттыү, қалғанын айттып болыү.

ДОСКАЗЫВАТЬ несов. см. досказасть.

ДОСКАКАТЬ сов. до кого-чего шауып жетиү.

ДОСКОНАЛЬНО нареч. толығы менен, ийесинен жибине дейин, бирим-бирим; ~ известно, что... ...толығы менен мәлим.

ДОСКОНАЛЬНЫЙ прил. толық, ийесинен жибине дейин, бирим-бирим; ~ое изучение чего-л. толық изертлей.

ДОСЛАТЬ сов. что, чего, кому қалғанын жибериү, қосымша жибернү, салыү; ~ дёнгү ақшашың қалғанын жибериү.

ДОСЛЁДОВАНИЕ с. юр. қосымша тексерүү, қайта тексерүү, қайта тергеү; направить дело на ~ исти қосымша тексерүү же жибериү.

ДОСЛЁДОВАТЬ сов. что, юр. қосымша тексерүү, қайта тергеү; ~ дело исти қосымша тексерүү.

ДОСЛОВНО нареч. сөзбе-сөз, взгериссиз; передавать ~ сөзбе-сөз айттып бериү, сөзбе-сөз жетириү; переводить ~ сөзбе-сөз аударыү.

ДОСЛОВНЫЙ прил. сөзбе-сөз, взгериссиз; ~ перевод сөзбе-сөз аударма.

ДОСЛУЖИТЬ сов. до чего ...дней хымет етиү, ...дней жумыс ислеү; ~ до пенсии пенсия алыша дейин хымет ислеү.

ДОСЛУЖИТЬСЯ сов. до чего ...дней хымет етиү, ...дней жумыс ислеү; ~ до пенсии пенсия алыша дейин хымет ислеү.

ДОСЛУШАТЬ сов. кого-что ақырына дейин тыңлаү; ~ до конца курс лекций лекциялар курсын ақырына дейин тыңлаү.

ДОСЛУШИВАТЬ несов. см. дослушать.

ДОСМОТРИВАТЬ несов. см. досмотреть.

ДОСМОТР м. нәзиретлеү, қарау, тексерүү; таможенный ~ бажыханалық тексерүү.

ДОСМОТРЕТЬ сов. что 1. (до конца) ақырына дейин көриү, аяғына дейин қарау, түүел қарап шығыү; ~ пъесу пъесаны

акырына дейни көриү; 2. (произвести до-
смот) тексерій, барлау, кериү; ~ товáры
на границе затларды шегарада тексерип
шыгыў; ◇ не ~ чего-л. абайламай қалыў.

ДОСМОТРЩИК м. нозиратшы, барлаушы, тексеріүши, қараңышы; таможенный ~
бажхана нозиратшысы.

ДОСХНУТЬ сов. ёбден кебиү, жуде-
курау.

ДОСПА||ТЬ сов. до чего и без доп. ...дей-
ин жатыў, ...дайн уйыклау; ~ть до утра
азанга дейин уйыклау; я сегодня не ~л
менин бүгін уйым кемис болды.

ДОСПЕВАТЬ несов. см. доспеть.

ДОСПЕ||ТЬ сов. разг. ёбден писип же-
тиү, жуде писиү; фрукты еще не ~ли
мийелер еле писип жеткен жоқ.

ДОСПЕХИ мн. ист. (ед. доспех м.) саұт-
сайман, қары-жарақ; урыс кийимлери;
рыцарские ~ рыцардың қары-жарақла-
ры.

ДОСРОЧНО нареч. мұлдетинен бурын,
үақтынан бурын, мәйлетинен бурын; въ-
полнить план ~ вланда мұлдетинен бурын
орынланыуы.

ДОСРОЧНЫЙ прил. мұлдетинен бурын,
үақтынан бурын, мәйлетинен бурын; ~е
выполнение плана планир мұлдетинен бу-
рын орынланыуы.

ДОСТАВАТЬ несов. см. доставать.

ДОСТАВАТЬСЯ несов. см. достаться.

ДОСТАВИТЬ сов. 1. кого-что жеткизиү,
жеткизин беріү, жетириү, тапсырыү, апа-
рыш беріү, экелип беріү; ~ на дом үйине
екелип беріү; ~ в цели аман-сау эке-
лип беріү; ~ письмо по адресу хатты
адреси бойынша жеткизип беріү; 2. что
кому болдырыү, беріү, туудырыү, туу-
гызышү, келтириү; ~ удобольствие хэз бе-
риү; ~ возможность мумкиншилик туу-
гызыү; ~ беспокойство тынысызлык
туудырыү.

ДОСТАВКА ж. жеткизиү, жеткизип
беріү, тапсырыү, апарып беріү, экелип
беріү; с ~ой на дом үйине апарып беріү
шэрти менен; ~а писем хатларды апарып
беріү.

ДОСТАВЛЯТЬ несов. см. доставлять.

ДОСТАТ||ОК м. 1. (материальная обес-
печенность) мол, молшылық, баршылық,
курғыншылық; жить в полном ~ке толық
молшылықта жасаү; 2. (изобилие) же-
ткиликли; имеющиеся в ~ке товáры
жеткиликли болған товарлар; 3. мн.
достатки разг. (доходы) мал-мұлклик, та-
быс.

ДОСТАТОЧНО 1. нареч. жетерли, жеткиси-
ли, жеткиликли, жеткендей, айтарлық-
тай, едеүир; ~ сильный айтарлықтай
кушли, жетерлікте күшли; 2. в знач.
сказ. (доволено, хватит) болды, жеткили-
ли; ~, замолчите! жеткиликли, қысқар-
тын!; 3. в знач. сказ. жетерли, жеткили-
ли; ~ взглянуть, чтобы... ушын бир қараң-
ыш жеткиликли; у него ~ книга для занятий
оның оқыға керекли китабы жеткиликли;
этого было ~ соын өзи жетерли.

ДОСТАТОЧНЫЙ прил. жетерлик, жет-
киликли, мол, тәүирак, әдеүир; ~й срок

жетерли мұддет; это ~е основания для
отказа усының өзи бас тартыу ушын жет-
килили тийкар бола алады.

ДОСТАТЬ сов. 1. до кого-чего бойы же-
тиү, тийгизиү, жеткизиү; ~ рукой до фо-
рточки қолын форточкаға жеткизиү; 2. что
(взять) алыў; ~ книгу с поляки китапты
текshedен алды беріү; ~ платок из кар-
мана қалтасын орамалын алыў; 3. что
(приобрести, получить) табыў, алыў; ~ би-
лёт в театр билет табыў.

ДОСТАТЬСЯ сов. кому-чему 1. (при
раздаче, разделе) жетиү, тусиү, тийиү,
тийсү, қолға тийиү, қалыў; мне ~лась
хорошая книга маган жақсы китап түсти;
2. безл. разг. (получить нагоняй) жазасын
тартыў, сазайын тартыў, жазаланыў, кей-
ис еситиү; ему ~лось от отца орган экеси
сазайын тарттыры; 3. безл. (выпачисть
на долю) пайына тийиү.

ДОСТИГАТЬ несов. см. достигнуть.

ДОСТИГНУТЬ сов. чего 1. жетиү, барып
жетиү; ~нуть берега жағаға жетиү; 2. же-
тий, ерисиү; ~нуть цели мақсетке жетиү;
~нуть успеха в чём-л. табысқа ерисиү;
3. чего жетиү, барыў, келиў; морб ~ соро-
кә градусов сууық қырқ градуса дейин
жетти; трава ~ла человеческого роста
шеш есип адамның бойына келди.

ДОСТИЖЕНИЕ с. 1. (действие) жети-
сиү, ерисиү; по ~и совершенное действия
жеткен соң; 2. (успех) жетискеңли克, ерис-
кеңлик, табыс; ~я науки и техники или
нин ҳәм техниканың жетискеңликлери.

ДОСТИЖИМЫЙ прил. қолдан келерлик,
жетисерлик, мүмкін болатурын.

ДОСТИЧЬ сов. см. достичь.

ДОСТОВЕРНО нареч. анық, рас; ~ из-
вестно, что... ...анық белгили.

ДОСТОВЕРНОСТЬ ж. ҳақыйқатлық,
дүрсилық, шынық, анықлық; проверить
~ свёдений хабарлардың анықлығын тек-
сериү.

ДОСТОВЕРНЫЙ прил. ҳақыйқат, дү-
рыс, шын, анық; ~е свёдения ҳақыйқат
мағлұйматтар; узнайти из ~х источников
ең анық мағлұйматтардан билиү.

ДОСТОИНСТВО с. 1. адамгершилик, ар,
намыс, аброй, қәдир, қәсінет; чувство
собственного ~а өз қәдириң билиү; дер-
жаться с ~ом аброй сақлау, өзин тута
билиү; 2. (положительное качество) баҳа-
лылық, қәдирлилік, жақсы жағы, баҳа-
лылық, қәсінет; ~о книги китаптың ба-
ҳалылығы; 3. (стоимость) баҳа, қун;
облигация ~ом в десять рублей баҳасы
он манаттың облигация; ◇ оценить по ~у
қәдирлигиге қарай баҳа беріү.

ДОСТОЙНО нареч. ылайылы түрде.

ДОСТОЙНЫЙ прил. 1. (заслуживающий)
минасып, ылайык, турарлық; орыны; ~ый
внимания дыққатқа ылайык; ~ый похва-
лы мақтаға турарлық; 2. (почтенный)
хүрметли, минасып, қәдирли, иззетли;
~ый человек иззетли адам; 3. (справедли-
вый, заслуженный) хүрметли, қәдирли;
~ая награда хүрметли сыйлық.

ДОСТОПАМЯТНЫЙ прил. уст. умытыл-
мас.

ДОСТОПРИМЕЧАТЕЛЬНОСТЬ ж. кеүил бөлөрлик, кеүил аудаарлық, нөзөр аудаарлық, қызықтыралық; осматривать ~ и **Москвы** Москваниң кеүил аударагутын жерлерин көрип шыбыу.

ДОСТОПРИМЕЧАТЕЛЬНЫЙ прил. кеүил бөлөрлик, кеүил аудаарлық, нөзөр аудаарлық, қызықтыралық.

ДОСТОЯНИЕ с. 1. (имущество, состояние) мұлк, дүнья, байлық; народное ~ халық мұлқи; 2. перен. ийгилик; в СССР наука стала ~м масс илим СССРда халық ийгилигине алғанды.

ДОСТРАИВАТЬ несов. см. достроить.

ДОСТРОИТЬ сов. что қурып питириү, салып болыў.

ДОСТРОЙКА ж. қурып питириү, салып болыў.

ДОСТУП м. кириү, кириү мүмкиншилиги, барыў; свободный ~ еркін кириү; право ~а кириү хуқуқы.

ДОСТУПНОСТЬ ж. 1. (местности) жолы анықтылық, қол жетерлик; 2. перен. туениклилик, қолайлылық, жениклилик, аңатталық; ~ изложение сейлеудиң туениклилигі; 3. (цен) арзаплық.

ДОСТУПНЫЙ прил. 1. (о местности) қолайлы, оңай, барып болатуың; 2. перен. (понятный) туеникли, жецил, аңасат; ~ое изложение туеникли баянлама; 3. (дешевый) арзан; ~ые цёны арзан баҳалар; 4. (простой в обращении) әпнүайы, әлпайым, киши пейил.

ДОСТУЧАТЬСЯ сов. разг. тыңылдатыү, қағыу.

ДОСҮГ м. бос ўақыт, қол бос ўақыт, на ~е истен бос ўақытта, қол бос ўақытта; в часы ~а қолдың бос ўақыттарында.

ДОСУЖИЙ прил. разг. бийкар, истен бос ўақыт, иси ериккен; ~е разговоры иси ериккенде айттылган түррицлер.

ДОСУХА нареч. әбден кепкенше, кеүгенше, ығалы қалмағанша, құрақ болғанша; вътереть ~ ығалы қалмағанша сүртиү.

ДОСЧИТАТЬ сов. 1. до чего (просчитать) санау; 2. что (окончить считать) санап болыў, санап питириү, санап тамамлау.

ДОСЧИТЫВАТЬ несов. см. досчитать.

ДОСЫЛАТЬ несов. см. дослать.

ДОСЫПАТЬ сов. что, чего толғанша салыў, толтырыў; ~ мешок қалтаға толғанша салыў, қалтаны толтырыў.

ДОСЫПАТЬ I несов. см. досыпать.

ДОСЫПАТЬ II несов. см. досыпать.

ДОСЫТА, ДОСЫТА нареч. 1. тойғанша; накормить ~ тойғанша аүқатландырыў; 2. (вдоволь) шери тарқаганша, жырығын жазғанша; наговориться ~ шери тарқаганша сейлесиү.

ДОСЫХАТЬ несов. см. досхнуть.

ДОСЮДА нареч. разг. усыған дейин, усы жерге шейин.

ДОСЯГАЕМОСТЬ ж. қол жетерлик, жетиүге болатуын, барыға болатуын; быть вне пределов ~ и жетлейтуын жerde болыў.

ДОСЯГАЕМЫЙ прил. уст. қол жетерлик, жетерлик, барыға болатуын.

ДОТ м. (долговременная огневая точка) воен. дот (узак ўақыт оқ атыў точкасы).

ДОТАСКИВАТЬ несов. см. доташить.

ДОТАЦИЯ жс. дотация (артық расходларды жабыў үшін қарханаларга, мажемелерге ҳэм шөлкемлерге мамлекет тарепинен берилетуын ақшалай жардем); получать ~ую дотацию алыў.

ДОТАЩИЙ сов. кого-что жеткизиү, жеткеріү, сүйреп апарыў, екелиү.

ДОТЛА нареч. тубине жеткенше, пүтнелей, нәрсе қалдырымай, дым қалмай, тын-тынып, дымы қалмағанша; сгореть ~ым қалмай жанып кетиү.

ДОТОШНЫЙ прил. разг. билгиси келетуын, қызығатуын, қазымыр.

ДОТРАГИВАТЬСЯ несов. см. дотронуться.

ДОТРОНУТЬСЯ сов. до кого-чего тийиү, тийип кетиү.

ДОТЯГИВАТЬ несов. см. дотянуть.

ДОТЯГИВАТЬСЯ несов. см. дотянуться.

ДОТЯНУТЬ сов. 1. кого-что, до кого-чего (дотаций) кетерип апарыў, жеткизиү; 2. что, до чего, разг. созыў, тартыў; ~януть верёвку до столба жипти бағанаға дейин тартыў; 3. до чего, разг. (доожить) жасаў, жетиү, өмир сүриў; больной не ~янэт до весны науқас бәхәрге дейин жете алмас.

ДОТЯНУТЬСЯ сов. до кого-чего 1. (достать, дотронуться) жеткеріү, жеткизиү; 2. (до какого-л. места) зорга барыў, зорға жетиү; 3. перен. (о времени) созылыў, дауам етиў.

ДО УПАДУ в знач. нареч. разг. ишек сileсi қатканша, жығылғанша, кулаганша; смеяться ~ ишек сileсi қатканша кулиү.

ДОУЧИВАТЬ несов. см. доучить.

ДОУЧИВАТЬСЯ несов. см. доучиться.

ДОУЧИТЬ сов. 1. кого ақырына дейин оқытүү, оқытыў, питкергенше оқытыў; ~ сына в институте баласын институтты питкергенше оқытыў; 2. что ақырына дейин билиү, ақырына дейин үйрениү; ~ стихотворение қосыкты ақырына дейин үйрениү.

ДОУЧИТЬСЯ сов. 1. (закончить обучение) оқыуды питириү; 2. до чего оқыў; ~ до зимы қысса дейин оқыў.

ДОХА ж. доха (жұни сыртына ҳам ишине қаралған постын).

ДОХЛЫЙ прил. 1. (о животных) ели, елген; 2. перен. разг. (хилый) арық, сыкылсыз.

ДОХНУТЬ несов. қарам өлип қалыў, қырылыш қалыў.

ДОХНУТЬ сов. и однокр. 1. разг. дем шығарыў; ~й-ка на мен! қәне маған қарал демиди шығар!; 2. перен. (подуть) есиў; ~ул слабый ветерок өллең самал ести; ◇ ~уть нéкогда мурын сұнгириүге кол тиймейді.

ДОХОД м. доход, кирис, табыс, пайда; национальный ~ милли доход; годовой ~ жыллық доход; трудовые ~ы мийнет табысы; приносить ~ табыс келтириү.

ДОХ||ОДИТЬ несов. см. дойти; не ~одя до этого места усы жерге жетпестен; ◇ руки не ~бдят қолым тиймейди.

ДОХОДНОСТЬ ж. доходлылық, кирислик, табыслық, пайдалылық; увеличить ~ предприятия кәрхананың доходлылығын арттыры.

ДОХОДНЫЙ прил. доходлы, кирисли, табыслы, пайдалы; ~ая статья бюджета бюджеттиң кирис статьясы.

ДОХОДЧИВ||ЫЙ прил. түснекли, аңсат түснегутын; ~ая пъеса түснекли пъеса.

ДОЦВЕСТИЙ сов. гүллең болыў, толық гүл ашыў.

ДОЦВЕТАТЬ несов. см. доцвестій.

ДОЦЕНТ м. доцент (жоқарғы оқыу орның оғыттышысының илимий атағы ҳэм хызыметинин аты усындык атағы бар адам).

ДОЦЕНТУРА ж. 1. (звание, должность доцента) доцентура; 2. собир. доцентлер.

ДОЧЕНЬКА ж. разг. 1. ласк. от дочь; 2. ласк. (в обращении) қызалағым, қызы.

ДОЧЕРИН прил. см. дочерний.

ДОЧЕРНИЙ прил. қызың, қызга тийсли.

ДОЧИСТА нарец. 1. (до чистоты) тазарғанша, тап-таза болғанша; отмыть ~ тазарғанша жууыў; 2. перен. разг. (без остатка) нэрсесин қалдырмай, дым қалдырмай, зат қоймай; съесть всё ~ корсесин қоймай жеп қойыў.

ДОЧИТАТЬ сов. что 1. (окончить чтение) оқып шығыў, оқып питкериў, ақырына дейин оқыў; 2. (до чего-л.) оқыў, оқып питиріў; ~ книгу до середины книги жартысына дейин оқып питириў.

ДОЧИТАВАТЬ несов. см. дочитать.

ДОЧКА ж. 1. см. дочь; 2. ласк. (в обращении) қыз, қызалақ.

ДОЧЬ ж. қызы; ебо ~ оның қызы; твой ~ сениң қызың.

ДОШИВАТЬ несов. см. дошить.

ДОШИТЬ сов. что тигип питириў, тигип болыў.

ДОШКОЛЬНИК м. (ребёнок) мектеп жасына дейинги бала.

ДОШКОЛЬНИЦА женск. от дошкольник.

ДОШКОЛЬНЫЙ прил. мектепке дейинги, мектепке шекемги; ~ый возраст мектепке дейинги жас; ~ое воспитание мектепке дейинги тарбия.

ДОЩАНИК м. тубы тегис қайық.

ДОЩАТ||ЫЙ прил. тахтадан исленген; ~ая перегорбда жайдың тахтадан исленген канаты.

ДОЯРКА ж. сауыншы.

ДРАГА ж. драга (жүзүп журуп суў түбинен топырақ алатуғын машина).

ДРАГОМАН м. ист. дилмаш, аударышы.

ДРАГОЦЕННОСТЬ ж. қымбат баҳалы зат, қымбатлы зат, баҳалы зат, ҳасыл зат.

ДРАГОЦЕННЫЙ прил. 1. қымбатлы, баҳалы, қәдирли, ҳасыл, қымбат баҳалы; ~ый қамен қымбат баҳалы тас; 2. перен. қәдирли, қымбатлы, ҳұрметли; терять ~ое врәмә қәдирли үақытты жоқ етиу.

ДРАГҮН м. ист. драгун (патша Россиясында ҳәм шет еллериң армияларында

атлы эксерлер бөлімшіниң солдаты ҳәм офицери).

ДРАГУНСКИЙ прил. ист. драгун..., драгунлық.

ДРАЖЕ с. нескл. драже (кишкене дома-лақ конфеттиң бир түри).

ДРАЗНИТЬ несоб. 1. кого-что мазақлау, жинин келтириў, ашыуын келтириў, өшиктириў; ~ собаку ийтти өшиктириў; 2. что (возбуждать) қыздырыў, келтириў; ашыу; ~ аппетит иштейин ашыў.

ДРАКА ж. урыс, тебелес, жәнжел; затеять ~у тебелес құрыў.

ДРАКОН м. миф. айдарха.

ДРАКОНОВСКИЙ прил. қатал, аяұзы; ~е законы қатал заңлар.

ДРАМА ж. 1. лит. театр. драма; 2. перен. аүыр үақыя, қыйын жағдай, қайғылы үақыя; семейная ~ семьядагы болған аүыр үақыя.

ДРАМАТИЗИРОВАТЬ сов. и несов. что драматизациялау (әдебий шығармасы драма формасын беріў).

ДРАМАТИЗМ ж. 1. лит. драматизм, шиеленисиу; ~ сюжетта сюжеттин драматизмы, сюжеттин шиеленисиу; 2. перен. қыынлық, қыыншылық, аүырлық; ~ положения жағдайдың қыйынлығы.

ДРАМАТИЧЕСКИЙ прил. 1. драма..., драмалық; ~ кружок драма кружоги; 2. перен. (полный драматизма) аүыр, қыын, қайғылы; ~ момент аүыр мәхәл; 3. муз. драма... (ерлер дағысы ҳақында); ~ тенор драма теноры.

ДРАМАТИЧНЫЙ прил. см. драматический 2.

ДРАМАТУРГ м. драматург.

ДРАМАТИЧЕСКИЙ прил. драматургиялық.

ДРАМАТУРГИЯ ж. драматургия; ~ Остробровский Островский драматургиясы.

ДРАМКРУЖОК м. (драматический кружок) драмакружок, драма кружоги.

ДРАНКА ж. 1. собир. кереге шыбықтар; 2. (одна дощечка) бир кереге шыбық.

ДРАНЫЙ прил. жыртылған, тозыуы жеткен; ~е сапоги тозыуы жеткен етиклер.

ДРАНЬ ж. см. дранка 1.

ДРАП м. драп (қалың жүн гезлеме).

ДРАПИРОВАТЬ несов. кого-что гезлеме менен ҳәсемлеў, гезлеме тутыў.

ДРАПИРОВАТЬСЯ несов. чем, во что безенип кийиниў.

ДРАПИРОВКА ж. 1. (действие) гезлеме менен бәзеў, гезлеме менен ҳәсемлеў, гезлеме тутыў; 2. (занавеска, портьера) переде.

ДРАПИРОВЩИК м. гезлеме менен бәзеўши, гезлеме менен ҳәсемлеўши.

ДРАПОВ||ЫЙ прил. драп...; драптан исленген, драптан тигилген; ~ое пальто драптан тигилген пальто.

ДРАТВА ж. кендир сабак.

ДРАТЬ несов. 1. что, разг. (ревать) жыртыу; ~ бубув аяқ кийиди жыртыу; 2. что сыйрыу, шығарыу, қабығын айрыу; ~ лыко ағаштың қабығын сыйрыу; ~ рис шалыны кепегинен айрыу; ~ шкүру

1) терисин сыйырыў, териден шығарыў; 2) перен. (обиratъ) тирилэй тонаў, әкесиниц бахасын сораў; 3) перен. (притеснятия) қысыў, сезиў; 3. кого-что, разг. (наказывать) сабаў, урыў, таулаў; ~ за уши кулагынан таулаў; 4. что (раздражать, царапать) тырнаў, қысыў, жырыў; пёрец дерёт горло бурыш тамаңты қырады; бритва дерёт көжү пәки беттиц терисин тырнаиды; 5. что и без доп., перен. разг. (дорого братъ) жуде қымбат сатыў; ♀ ~ нос мүрнин кетериў; ~ горло қатты бақырып сейлеў, тамагына суў буркү; мороз по коже дерёт корыкканнан күйкам жуулады.

ДРАТЬСЯ несов. 1. с кем и без доп. төбелесиў, урысыў, жулысыў; мальчиши дерутся балалар төбелеседи; 2. с кем (сражаться, воевать) урысыў; ~ с врагом душсан менен урысыў; 3. за что, перен. разг. (бороться) гүресиў; ~ за выполнение плана планды орынлау ушын гүресиў.

ДРАХМА ж. драхма (Эйлемги Грецияда алтын я гумис тенге, ҳәзирги Грецияда пул бирлиги).

ДРАЧЛИВОСТЬ ж. разг. төбелесшилик, урыскалық, урыспазлық.

ДРАЧЛИВЫЙ прил. разг. төбелесшилик, урыскал, урыспаз.

ДРАЧУН м. разг. төбелесшилик, урыскал, урыспаз.

ДРАЧУНЬЯ женск. от драчун.

ДРЕБЕДЕНЬ ж. разг. мәниссиз сез, пэтүасыз наэрсе.

ДРЕБЕЗГ м. разг. салдырылы, дирилди, қалтыраў, зықылды; с ~ом салдырылан.

ДРЕБЕЗГИ мн.: разбить в мелкие ~ разг. пыт-шыт этик сыйырыў.

ДРЕБЕЗЖАНИЕ с. салдырылы, дирилдеў, қалтыраў, зықылдаў.

ДРЕБЕЗЖАТЬ несов. салдырылаў, дирилдеў, қалтыраў, зықылдаў.

ДРЕВЕСИНА ж. 1. сыйырылған ағаш; ~ дуба емениц сыйырылған ағашы; 2. собир. ағаш материаллари.

ДРЕВЕСНИЦА ж. 1. (гусеница) гүбелек күрт; 2. (лягушка) ағаш курбақасы.

ДРЕВЕСНО-КУСТАРНИКОВЫЙ прил. ағаш пұталы; ~е порбды растений өсмиллердин ағаш пұталы түрлери.

ДРЕВЕСНЫЙ прил. ағаш...; ағаштан исленген; ~ый спирт ағаш спирти; ~ый уголь ағаш көмири; ~ая лягушка см. древесница 2.

ДРЕВКО с. сап, дәсте; ~ знамени байрактыц сабы, жалаудыц дәстеси.

ДРЕВНЕ- қоспа сөзлердиң ески эйлемги деген мәнисин беретугын биринши болеги, жыс: древнерусский язык ески рус тили; древнерусская литература эйлемги грек эдебияты.

ДРЕВНИЙ прил. 1. эйлемги, ески, гене, бурынғы; ~ая истобрия эйлемги тарийх; ~ие язықи ески тиллер; 2. в знач. сүз. мн. древние эйлемгилер, бурыньялар; 3. (очень старый) ески, гарры. жуде қартайған, қаусяған; ~ий старик қаусаган гарры.

ДРЕВНОСТЬ ж. 1. эйлемгилек, ескилик, генелик, бурынғы заман, атам-замаилық; в глубокой ~и бурынғы заманда;

седая ~ь атам-заман, жуде ерте заман; 2. мн. дрёвности эйлемги заманыц ескерткишлери, ескиликтиц ескерткишлери; музей ~ей ескиликтиц ескерткишлериңин музейи.

ДРЕВОВИДНЫЙ прил. ағаш сыйыллы, ағаш қылы, ағашқа усаған; ~ папоротник ағаш сыйыллы қырк қулақ.

ДРЕВОНАСАЖДЕНИЕ с. ағаш тигиў, ағаш сыйи.

ДРЕЗИНА ж. ж.-д. дрезина (кишкене темир жол вагоны, қолдық күши ямаса мотор менен ҳәрекетке келеди).

ДРЕЙФ м. дрейф, ығыў (самалдық яғыстыц тасири менен кеменец из сколынан бурылышы ҳам муздық ығыў); лечь в ~ дрейфте турыў, бир орында қалқып турыў (желкомлы кеме тууралы).

ДРЕЙФОВАТЬ несов. 1. (отклоняться от курса) дрейфлеў (самалдық ямаса ағыстыц тасири менен баратырган бағдардан бурылышы); 2. мор. (непроизвольно двигаться) жылдысыў, ығыў (самалдық бағдарына қараї); корабль ~ует корабль ыгады.

ДРЕЙФЮЩИЙ прил. дрейфлеўши, ығып журишши; ~ая лыдина ығып журишши муз.

ДРЕЛЬ ж. дрель, бурау.

ДРЕМА, **ДРЕМА** ж. уст. см. дремота.

ДРЕМАТЬ несов. уйқысы келиў, қалғыў, мұлғиў; ♀ не ~ сак болыў, сергек болыў; враг не дрёмлет душпан сергек.

ДРЕМАТЬСЯ несов. безз. кому, разг. уйқы тартыў, уйқы басыў.

ДРЕМОТА ж. қалғыў, уйқысы келиў, мұлғиў.

ДРЕМУЧИЙ прил. нуў, қалың, дұт, пышык мурны батпайтуғын; ~ лес қалың тогай, дұт тогай.

ДРЕНАЖ м. дренаж (1. тех. салма я трубалар системасыныц көмеги менен жерди қурғақ етиў; 2. мед. жараныц ирицин я сүйін кишкене трубка арқалы алыў).

ДРЕНАЖИРОВАТЬ сов. и несов. что тех., мед. қурғатыў, қурғақ етиў, дренаж ислеў.

ДРЕНАЖНЫЙ прил. тех., мед. қурғаклататуғын, дренаж..., дренажлық.

ДРЕНИРОВАТЬ сов. и несов. см. дренажировать.

ДРЕССВА ж. майда тас, ири шеге, ири күм.

ДРЕССИРОВАННЫЙ 1. прич. от дрессировать; 2. прил. үйретилген, көндирилген, көнликирилген, бас билетуғын (о лошади); ~ая собақа үйретилген ийт.

ДРЕССИРОВАТЬ несов. кого үйретиў, көндириў, көнликириў, бас билдириў (лошади).

ДРЕССИРОВКА ж. үйретиў, көндириў, көнликириў, бас билдириў (лошади).

ДРЕССИРОВЩИК м. үйретиши, бас билдириши.

ДРОБИЛКА ж. тех. усатқыш, майдалайши машина.

ДРОБИНА ж. бир түйир пытра, бир пытра, жалғыз пытра.

ДРОБИНКА ж. см. дробина.

ДРОБИТЬ несов. что 1. (мельчить) усақлау, уйатыу, унтау, майдалау, белшеклеу; 2. перен. (делить, расчленять) белшеклеу, пытрытый; ~ сыйлы күшти пытрытый.

ДРОБИТЬСЯ несов. усақланыу, уйатылыу, усатылыу, унталаныу, майдаланыу, белшеклениу; волны ~ятся о скалы толкынлар тасқа урыш пытырап кетеди.

ДРОБЛЕНЬЕ с. усақлау, уйатыу, унтау, майдалау, белшеклеу; усақланыу, уйатылыу, унталыу, майдаланыу, белшеклениу.

ДРОБНЫЙ прил. 1. мат. белшек, белшекли; ~ое число белшек сан; ~ая величиня белшекли шама; 2. (мелкий) киши, майда; ~ый шаг киши адым.

ДРОБОВИК м. аў мылтык.

ДРОБЬ ж. 1. (для ружья) пытыра, шашпа; 2. мат. белшек; десятичная ~ онлық белшек; непрерывная ~ үзликис белшек; праильная ~ дұрыс белшек; непраильная ~ надурлыс белшек; ◇ барабанная ~ барабанның дыбырылсы, барабанның дыңгылсы.

ДРОПА только мн. отын; сырье ~а жас отын; рубка ~ отын шабыу; ◇ кто в лес, кто по ~а погов. бас-басына кетти (соотв. кими ойга, кими қырга кетти).

ДРОВНИ только мн. отын шана.

ДРОВОЗАГОТОВКИ мн. (ед. дровозаготовка ж.) отын таярлау.

ДРОВОКОЛ м. отын айрышы, отын жарышы.

ДРОВОСЁК м. 1. ағаш кесиүши, отын кесиүши, отын таярлашы; 2. (жук) ағаш қоңызы.

ДРОВЯНОЙ прил. отын; ~ сарай отынхана.

ДРОГИ только мн. дороги (кумысыз узын арба).

ДРОГНУТЬ I несов. (зяблнуть) тоңыу, қалтырау, дирилдеу, тоңып дирилдеу.

ДРОГНУТЬ II сов. 1. (шевельнуться) қымылдау, дирилдеу, шимиркениу; у него на лице ни один мускул не ~ул оның бетиниң бир-де булшық ети қымылдамады; 2. (задрожать) қалтырау, дирилдеу; у него голос ~ул оның дауысы қалтырады; 3. перен. (прийти в смятение) сескениу, албырау, шоршыу, қалтырау; толпа ~ула аламан сескени; ◇ рука не ~ет журек селт етпейди.

ДРОЖАНИЕ с. 1. қалтырау, дирилдеу, титреу; ~ рук қоллардың қалтырауы; 2. (о голосе и т. п.) қалтырау, дирилдеу; ~ звук сестиң қалтырап шыныу.

ДРОЖАТЬ несов. 1. қалтырау, дирилдеу, титреу; ~ать от холода сууыктан қалтырау; ~ать всем телом барлық денеси қалтырау; 2. (о звуке и т. п.) қалтырау, дирилдеу; голос ~йт дауыс қалтырайды; 3. за кого-что, над кем-чем, перен. қынанлыу, корғау (оберегать); қалтырау, тынышсыланыу (беспокоиться); ~ать над детьми балалар тууралы тынышсыланыу; 4. перед кем-чем, за кого-что и без доп., перен. қорқыу, зэрреси ушыу; ~ать перед отцом экесинен қорқыу; ~ать за свою жизнь өзиниң өмири ушын қорқыу.

ДРОЖЖИ только мн. ашытқы, қамыртырыс; пивные ~и пиво ашытқысы; тесто на ~ах ашыткан қамыр; ◇ как на ~ах жуде тез, күтө тез.

ДРОЖКИ только мн. уст. дрожки (жечил ашик арба).

ДРОЖЬ ж. қалтырау, қалтырама, дирилдеу, дирилди; нёrvная ~ нерв қалтырамасы; егб охватила ~ ол дирилдеп қоя берди; меня бросило в ~ мен қалтырап қоя бердим.

ДРОЗД м. сары шымшық.

ДРОМАДЕР м. нар, бир өркешли түйе.

ДРОТИК м. ист. наиза.

ДРОФА ж. тууалақ.

ДРУГ I м. 1. дос; закадычный ~ шын дос, жан дос; близкий ~ жақын дос; ~ детства балалық шақтың досты; старый ~ лучшие новых двух посл. еки таза достан гөне бир дос жақсырақ (соотв. достың гөнеси, тонның тазасы); 2. (сторонник) жақлаушы, тәрепдар, дос; другъ Советского Союза Совет Союзинын дослары; ◇ будь другом берекет табыңы!

ДРУГ II: ~ друга бири-бирин; ~ за другом бири-бириниц изиен, бириниц изиен бири; ~ против друга қарама қарсы, бири-бирине қарсы; ~ с другом бири-бири менен; ~ о друге бири-бири ҳақында.

ДРУГОЙ прил. 1. басқа, жат, бөтен; ктб-то ~бий басқа биреу; тот и ~бий ол да ҳэм басқа да; ни тот ни ~бий ол да емес, бул да емес; никтб ~бий басқа хеш ким; одиң за ~ым бириниц изиен бири, бириниц кейинин бири; 2. (второй, иной, следующий) басқа; в ~бий раз басқа ўакытта, басқа бир жола; это ~бе дөле бул басқаша; с ~бий стороны басқа жағынан, екинши жақтан; на ~бий день ертеине, екинши куни; 3. в знач. сущ. м. другой и ж. другая басқа биреу, бөтен биреу; ~бий на вайш мәсте поступил бы иначе сизиң орныңызда басқа биреу болғанда бундай етпес еди; 4. в знач. сущ. с. другое басқа; ему говоришь одиң, а он делает совсем ~бие орган бир нөрсени айтасан, ол басқа нөрсени ислейди; 5. в знач. сущ. мн. другие басқалар; заботиться о ~их басқалардың ғамын ойлау; ◇ ~ими словами в знач. вводн. сл. басқаша айтқанда.

ДРУЖБА ж. дослық, татылыш; многолетняя ~а көп жыллық дослық; ~а народов ҳалықлардың дослығы; быть в ~е дослықта болыу; ◇ не в службу, а в ~у погов. хызмет ретинде емес, дослық ретинде.

ДРУЖЕЛИЮБИЕ с. дослық катнас, татылыш, мийирманлық, жыллы шырайлы.

ДРУЖЕЛИЮБНО нареч. дослық түрде, татылыш түрде, мийирманлы, жыллы шырайлы.

ДРУЖЕЛИЮБНЫЙ прил. дослық, татылыш, мийирманлық, жыллы шырайлы.

ДРУЖЕСКИЙ прил. дослық, татылыш, ~ие отношения татылыш; қарым-катнаслар; ~ая услуга дослық хызмет; вечер прошёл в ~ой атмосфере кеше дослық жа-

дайда болып етти; быть на ~ой ноге с кем-либо дослық қарым-қатнасықта болыу.

ДРУЖЕСТВЕННЫЙ прил. дос, дослык; ~е державы дос державалар.

ДРУЖИНА жс. 1. ист. некерлер; 2. (отряд) дружина; пионерская ~ пионер дружины; пожарная ~ ёртке қарсы дружины; ~ обществоенного порядка жемийетлик тартилди сақлау дружины.

ДРУЖИННИК м. 1. ист. некер; 2. дружинашы, дружинник.

ДРУЖИННИЦА женск. от дружинник.

ДРУЖИТЬ несов. с кем-чем и без доп. дос болыу, досласыу, татыу болыу; оны давноб дружат олар көптен бери дос.

ДРУЖИЩЕ м. разг. (в обращении) достым.

† **ДРУЖНО** нареч. 1. (сплочённо) дослык пенен, бирликтө болыу, татыу түрде, аўыз биршиликли; жить ~ татыу турыу; 2. (единодушно, разом) жабыла, бирден, бир тегис, бир аўыздан, ҳәмме биригип; ~ взяться за работу жумысқа ҳәмме жабыла кирисиу; ♦ лёд прошёл ~ сен бирден ети.

ДРУЖНЫЙ прил. 1. (сплочённый) дос, аўыз биршиликли, татыу; ~ая семья аўыз биршиликли семья, татыу семья; 2. (единодушный) жабыла, бирден, бир тегис, аўыз биршиликли; ~ые усилля жабыла күш салыу; ~ая работа аўыз биршиликли ис; ♦ ~ый смех ҳәммениң бирден күлиү; ~ые всходы хлопчатника шигиттиң бир тегис көгерниү; ~ая весна бирден басланған бәхәр.

ДРЫГАТЬ несов. чём, разг.: ~ ногами аякларын сермеу.

ДРЯБЛОСТЬ ж. босаңылық, былбыраңылық, бослық; ~ мышц булышың етиң бызырынанлыбы.

ДРЯБЛЫЙ прил. бос, босаңы, былбыраған; ~ая кожа босаскан тери.

ДРЯЗГИ только мн. разг. урыс-кейис, келиспеүшилик.

ДРЯННОЙ прил. разг. жарамас, жаман, дымга турмайтуын; ~ человек жарамас адам.

ДРЯНЬ ж. разг. 1. (негодная вещь) дәртке аспалайтуып зат; 2. (ничтожный человек) жарамсыз адам, жаман адам; ♦ дёло ~ ис жаман, ис патырат.

ДРЯХЛЕТЬ несов. қартайыу, гаррылық басыу, гаррылық жеңиүй.

ДРЯХЛОСТЬ ж. қартайынлық, гаррылық, гаррылығы жеңгенлик.

ДРЯХЛЫЙ прил. 1. қартайтан, гарры, қаусаған; ~ старик қаусаған гарры, оғада қартайтан гарры; 2. перен. (старый, ветхий) гөнерген, ескирген.

ДУАЛИЗМ м. филос. дуализм (дүньяның негизи рухтан ҳәм материядан басланған деп танылтуын ҳәм материализм менен идеализмді келистириүгө тырысатуын философиялық ағым).

ДУАЛИСТ м. дуалист (дуализмниң тәрепдары).

ДУАЛИСТИЧЕСКИЙ прил. филос. дуалистлик.

ДУБ м. емен.

ДУБИЛЬНЫЙ прил. тери ийлейтуын; ~ая кислота тери ийлейтуын кислота.

ДУБИЛЬЯЖ ж. тери ийлейтуын жай, тери ийлеүхана.

ДУБИЛЬЩИК м. тери ийлеүши, шеримши.

ДУБИНА ж. 1. шоқмар, кесептекте; 2. перен. бран. құм гелле, қабақ бас.

ДУБИНКА ж. келтек; ♦ резиновая ~резиналы келтек.

ДУБИТЕЛЬ м. тери ийи; синтетический ~ синтетикалық тери ийи.

ДУБИТЬ несов. что тери ийлеү.

ДУБЛЁНИЕ с. тери ийлеүшилик, тери ийлеү иси.

ДУБЛЕР м. 1. дублёр (бирдей жұмысты атқарыши); космонавт ~ дублёр космонавт; 2. дублёр (спектакльде бир рольди атқарыға жардем ететүүн екинши артист).

ДУБЛЁТ м. 1. дублет (бир заттың екинши данасы); ~ рукописи қол жазбаның дублети; 2. охот. дублет (қос аўыз мылтың өки жагынан бирден атты).

ДУБЛИКАТ м. дубликат (документтың екинши данасы).

ДУБЛИРОВАТЬ несов. что 1. қайталау, тәкраблау, бир-бирине үқас жұмысты орынлау; ~ работу другого предприятия басқа кәрхананың жұмысын қайталау; 2. дубляж ислеу; ~ кинофильм кинофильмды дубляж ислеу.

ДУБЛЯЖ м. дубляж (ессли фильмниң сези бар жерлерин басқа тилдеги аудармасы менен алмастырып).

ДУБНЯК м. еменли тоғай, емен тоғай.

ДУБНОВЫЙ прил. 1. емен, еменли; еменен исленген; ~ая рόща емен тоғай; ~ый стол еменен исленген стол; 2. перен. разг. (грубый, тяжеловесный) аўыр, тусиниз; ~ый язык аўыр тил.

ДУБРАВА ж. 1. емен тоғайы, еменли тоғай, емен тогай; 2. поэт. тогай.

ДУГА ж. 1. (в упряжи) тоға; 2. мат. дуга, ярым, шеңбер; ♦ согнуть кого-л. в ~у зорлап көндирису; брови ~бй қыяқас.

ДУГООБРАЗНЫЙ прил. тоға секилли, тоға күйли.

ДУДЕТЬ несов. сырнай тартыу, сырнай шертиу.

ДУДКА ж. сырнай, баламан; ♦ плясать под чою-л. ~у разг. биреүдиң айтқаны менен журиү.

ДУДКИ межд. прост. алдай алмайсан, буның иске аспайды.

ДУЖКА ж. 1. уменыш. от. дуга 1; 2. (рукопись, ручка) тутка; ~ ведра шелектин туткасы.

ДУЛО с. аўыз; ~ ружъя мылтыңтың аўызы.

ДУЛЬНЫЙ прил. аўыз...; ~ая часть орудия тооптың аўыз бети.

ДУМА ж. 1. поэт. (мышь) пикир, ой;

2. лит. дума (украин халық эпосларының бир бөлүми, лирика-эпикалық поэмалың бир бөлүми); 3. ист. дума (Россияда орайлық я жергилекли басқарыў органдары); Государственная ~ Мемлекетлик дума; городская ~ қалалық дума.

ДҮМА||ТЬ несов. 1. о ком-чём, над чем и без доп. ойланыў, ойлау; ~ть над проектом проект устинде ойланыў; ~ть только о себе тек өзи тууралы ойлау; недолго ~я кен ойланбастан, узак ойланбастан; 2. (полагать) ойлау, шамалау, болжайу; я ~ю, что он неправ оныки женсиз деп ойлайман; не ~ю олай деп ойламайман; не ~ю, чтобы это было так усынды болды деп мен ойламайман; как вы ~ете? сиз қалай ойлайсыз; 3. (намереваться) ойлау, ниитет етиу, ниистлениу; я ~ю завтра закинчить работу мен жумысты ертен, питирермен деп ойлайман; ◇ и ~ть нечегол ойланыудың кереги жоқ!; и ~ты не смей! ойыца да кирип шықпасын!; много о себе ~ть өзин жоқары санау; я ~ю (разумеется) албетте; и не ~ю (не собираюсь) ойымада кирип шықпайды.

ДҮМА||ТЬСЯ несов. безл. кому, разг.: мне ~ется, что... мениц ойымша...

ДҮМКА ж. 1. уменыш. от дұма 1; 2. разг. (подушечка) кишкене көпшик.

ДҮНОВЕНИЕ с. есиу, леп, үриу, ҳүүлеу; ~ ветра самалдың есиуи.

ДҮНУТЫ сос. и однокр. уплеу, уплеп жибей.

ДҮПЕЛЬ м. зоол. дупель (кус).

ДҮПЛЕТ м. 1. дуплет (бильярд ойында—шардың бильярдтың ернегине тишип оралып лузага туасын); 2. см. дублёт 2.

ДҮПЛИСТ||ЫЙ прил. геүек, қуұыс; ~ое дерево геүек ағаш.

ДҮПЛО с. 1. (дерева) геүек, қуұыс; 2. разг. (зуба) қуұыс.

ДҮРӘ женск. от дурәк.

ДҮРЛАК м. разг. ақмақ, самсық, самсам; ~набыйт ~ак барын турған ақмақ, ақмақтың ақмасы; нашлы ~ака! ақмақты таұыспесыз!; свалить ~ака ақылсызылык ислеу; оставить в ~аках 1) карт. утыу, дуракта қалдырыу; 2) пәнн беріу, алдау; оставиться в ~аках 1) карт. утылыу, дуракта қалыу; 2) пәнн жейу, алданыу.

ДҮРАНДА ж. с.-х. гунжара.

ДҮРАЦК||ИЙ прил. разг. ақмақ, ақмақшылық, самсамлық; ◇ попасть в ~ое положение ақмақшылық жағдайға түсип қалыу.

ДҮРАЧЕСТВО с. разг. ақмақлық, ақмақшылық, самсамлық; оставь свой ~а ақмақшылығыңды қой.

ДҮРАЧИТЬ несов. кого, разг. ақмақтың исин етиу, самсамлық ислеу; дәлкек етиу, ойын етиу.

ДҮРАЧИТЬСЯ несов. разг. ақмақтың исин етиу, самсамлық етиу; дәлкек етиу, ойын етиу, есерлениу.

ДҮРАЧ||ОК м. разг. уменыш. от дурәк; прикидываться ~кбм жортага ақмақ болыу.

ДҮРАЧЛИВЫЙ прил. разг. ақмағырақ, самсамырақ.

ДҮРЕНЬ м. разг. ақмақ, самсам, ақылсыз.

ДҮРЕТЬ несов. разг. ақылсызыланыу, ақылдан адаса баслау.

ДҮРИЙ несов. разг. ақмақшылық етиу, самсамлық етиу, тентекшилик қылыу, позитиве көлтириу.

ДҮРМАН м. 1. бот. дурман (*уұлы шөп*); 2. разг. (опьянняющее средство) зәхэр, уү,

ишимлик; 3. перен. (обман) зәхэр; алдаушылық; религия — для народа дин халық ушын — зәхэр.

ДҮРМĀНИТЬ несов. кого-что 1. (опьянить) басын айландырыу, бийхүш етиу, мес етиу; 2. перен. (действовать отупляюще) зәхэрлеу, уұлау.

ДҮРНЕТЬ несов. бузылыу, бет ашпера кашыу.

ДҮРНО 1. нареч. жаман, сасық; ~ пахнет жаман ийис бар; ~ обращаться с кем-л. биреүге жаман қарау; 2. безл. в знач. сказ. есекиреу, бийхүш болыу, талып қалыу; ей сдёлалось ~ ол есекиреп қалды; почувствовать себя ~ өзин жаман сезиу, ҳәл дәрманы кетиу.

ДҮРН||ОЙ 1. прил. (плохой) жаман, жарымсыз; ~ые привычки жаман өдетлер; истолковать что-л. в ~ую сторону жаман жагына бурын жибериу; 2. (некрасивый) ажарсыз, эшперсиз, келиксисиз; 3. в знач. сущ. с. дүрнбе жаман, жарамаслық бар!

ДҮРНОТ||А ж. бас айланыу, қайтарғысы келиу, бийхүш жағдай; почувствовать ~у бийхүш жағдайда болыу.

ДҮРНУШКА ж. разг. ажарсыз ҳаял, қыз.

ДҮРШЛАГ м. кеңкир, сүзгиш.

ДҮРЬ ж. разг. жаманлық, ақмақлық,

самсықлық; на него ~ нашла оның ақмақ-

шылығы басланды; вайкин ~ из головы!

акмақ болма!

ДҮТЫ||ИЙ прил. 1. (полный, пустой внутри) жел берилген, улленген; ~е шыны жел берилген шиналар; 2. перен. (преувеличенный) қосын жазылған, арттырылған, асырып берилген, кебейтилип айтылған; ~е цифры асырылып берилген цифрылар.

ДҮТЬ несов. 1. уплеу, үрлеу, жел жибериу; есиу, ҳүүлеу (*о ветре*); здесь дүет безл. бул жерге самал келип тур; 2. уплеу; ~ на горячий чай ыссы чайды уплеу суұтыу; 3. что, тех. уплеу ший sheden хәр түрли затлар ислеу; ~ бутылки уплеу шийше ислеп шыгарыу; ◇ он и в ус не дует оның басы да айланбайды, оның кәрине де келмейди.

ДҮТЬЕ с. тех. уплеу жолы менен шийshedен ыдыслар жасау.

ДҮТЬСЯ несов. на кого-что, разг. ашыу-ланыу, бултышыу.

ДҮХ м. 1. (моральное состояние) рух; в здоровом теле здоровый ~ посл. дени саудың жоны сау; моральный ~ армии армияның моральлық рухы; присутствие дұха рухтың кетерилиүи, кеүйдидин кетерилиүи; рухы болыу; поднимать ~ рухын кетериу; не падать дұхом рухы түспеу; собираться с дұхом рухын жынап; 2. перен. (основное направление) бағдар, бағыт, түс; в дұхе времени заманың бағдарына қарай; в дұхе марксизма-ленинизма марксизм-ленинизмниң рухында; 3. миф. ҳүрәй, өрәқ, перише. пери, жин; горные дұхи тау перилер; 4. разг. (дыхание) дем алыу; перевестись ~ демин алыу; у меня ~ захватывает меня демим тоқтап қалды; ◇ во весь ~ (бежать, мчаться) жүдә тез, жанының барынша,

аяқ-аяғына тиймей; ни слұху ни дұху хабар атар жоқ, хеш хабар жоқ, хабар-атарсыз; в том же дүхе усындаи етип; продолжай в том же дүхе усындаи етип дауамлай бер; быть в дүхе кеүилли болыў, шад болыў; быть не в дүхе кеүилсизлений, Рухы тусиу.

ДҮХИ только мн. этир суў, ийис суў.

ДУХОВЕНСТВО с. собир. руханылар.

ДУХОВКА ж. духовка (пештиң ишине орнатылған қақпақты темир құты).

ДУХОВНЫЙ прил. 1. рухый; ~ые интересы рухый қызығышлықтар; ~ое богатство рухый байлық; ~ые запробы рухый талаптар; 2. (связанный с религией) руханый, диний; ~ое лицо руханый; ~ая семинария диний семинария; ♦ ~ое завещание уст. ёсият хат, ёсиятнама.

ДУХОВНЫЙ ОРКЕСТР прил. 1. духовой; ~ый оркестр духовой оркестр; 2. қыздырмалы, ыссы қәүири; ~ая печь см. духбұка.

ДУХОТА ж. қапырық, қапырықлық, ыссылық.

ДУШ м. душ; принять ~ душка тусиу.

ДУША ж. 1. жан; в глубине ~и ишинен, кеүлинд түпкиринде; всей ~ой, от всей ~и шын кеүил менен, шын жүректен; всёми сыйлами ~и барлық ықлас пенен; у мен ярдостно на ~е мениң кеүлим шад; у негі наболело на ~е оның кеүлинде дәрт бар; 2. разг. (человек) жан, адам; на улице ни ~и көшеде бир де жан жоқ; по скольку с ~и? жан басынан қашшадан?; 3. ист. (крепостной крестьянин) жан (крепостной дайхан); 4. (единица населения) жан; в семье пять душ семьяда бес адам бар; на душу населения жан басына; 5. (о характере) ак пейил, ак кекирик, ак кеүил, ашық; добрая ~а ак кекирик; человек с открытой ~ой ак кеүил адам; 6. перен. (вдохновитель, главное лицо) рухландырушы, басшы; ~а общества жемийеттиц рухландырушысы; ♦ зáячья ~а қорқақ, қоян жүрек; ~а нараспашку ак кекирик адам, ашық адам; ~а не на месте тынышсызлашыу, рәхәти болмау; ~ий и тёлом жудә берилип; за мйлую душу ықласы менен, ықласлы түрде; говорить по ~ам ашық сейлесиу, апылсын сейлесиу; сколько ~е угбиди қалегенинше, керегинше; в ~е он не был с этим соглашись ишинен ол бил нәрсе менен келиспеген еди; жить ~а в душу айыз биршилики жасау, мәмле турыу; ~а в пятки ушлай хурейи ушып кетиу, жаны қалмау; вдохнуть душу во что-л. жанландырыу, өзгерис киргизиу; вложить душу жан-тәни менен ислеу, берилип ислеу; излить душу ишиндергиси айтын кумарын тарқатыу, сейлесип шерин тарқатыу; отвестий душу 1) (удовлетворить сильное желание) кумардан шығыу; 2) (выскакаться) никир алышыу; отдать бóгу душу кайтыс болыу; положить душу за кого-что-л. жанын курбан этиу; душ не чайта в ком-л. шын жүректен сүйиу; кривить ~ой расын айтпау; влезть в душу кому-л. 1) (втереться в доверие) исенингге иие болыу; 2) (проникнуть в личную жизнь) сорастырып жеке турмысынан да хабардар болыу; стоять

над ~ой кетпей қадалып турыу; не иметь ни грошá за ~ой қалтасында ийт үриү, қалтасында бир пулы болмау.

ДУШЕВАЯ ж. душхана.

ДУШЕВНО нареч. шын жүректен, шын кеүилден; я ~ рад шын кеүилден қуаныштынан.

ДУШЕВНОБОЛЬНЫЙ 1. прил. делбе, если аүған; 2. в знач. сущ. м. душевнобольной и ж. душевнобольная жинли.

ДУШЕВНЫЙ прил. 1. рухый, кеүил, ишкі; ~ое спокойствие кеүил жайлық, кеүил кошлық; 2. (сердечный, искренний) ак кекирик, қақ кеүилли, жыллы жузли; ~ая женщина жыллы жузли ҳаял; ~ое отношение шын кеүилли қатнасық; ♦ ~ые болезни делбе кесели.

ДУШЕГРЕЙКА ж. сырмак.

ДУШЕГУБ м. разг. қанхор.

ДУШЕГУБКА ж. 1. (лодка) душегубка (жилище женщил қайық); 2. душегубка, туншықтырыш (журин баратырын адамдарды үлгандыратуғын машина, оны немец-фашистыleri қолланды).

ДУШЕНЬКА ж. ласк. (в обращении) жаным, карагым.

ДУШЕРАЗДИРАЮЩИЙ прил. жүректи ашытатуын, жан түршиктиргетуын, жан түршиктириүши; ~ крик жан түршиктире туын дауыс.

ДУШЕЧКА ж. см. душенька.

ДУШИСТЫЙ прил. хош ийисли, жағымлы ийиси бар; ♦ ~ горбочек хош ийиси буршак гул.

ДУШИТЕЛЬ м. туншықтырышы, куртышы.

ДУШИТЬ I несов. 1. кого-что, чем (убивать) туншықтырыу, қылғындырыу, бүүндирыу, бүүү; 2. кого (стеснять дыхание) қысыу, бүүү, демиктириу, дем бермей қалыу; меня душит кашель мени жёткирик қысып тур; егэ душит злоба оның ашыуы келип тур; 3. кого-что (угнетать, притеснять) езиу, қысыу; ♦ ~ в обстоятиях катты сагынып сүйиу.

ДУШИТЬ II несов. кого-что (духами) этир суў себиў, этир суўлау, духи себиў.

ДУШИТЬСЯ несов. чем и без доп. (духами) езине этир суў себиў, ийис суўланыу.

ДУШНО безл. в знач. сказ. кому қапырық, қапас, жуде ыссы, демигип, ҳаусы бузық; в комнате ~ белмениң иши қапырық, белмениң иши дым ыссы; мне ~ мен демигип турман.

ДУШНЫЙ прил. қапырық, қапас, демин қысышы, ысып кеткен, демигип кеткен, ҳаусы бузық; ~ое помещение қапырық жай.

ДУШНОБ м. разг. ийис; мясо с ~ом ийслене баслаган гөш; ♦ с ~ом харам ойлы, жаман ииетли.

ДУШОНКА ж. разг. тири жан, қуры сүлдер; мёлкая ~ тек тири жан; продажная ~ сатқын.

ДУЭЛЛЬ ж. уст. дуэль (еки адамның жарак пенен жекме-жекке шығыу); вызвавать на ~ь дуэльге шақырыу; драстья

иа ~и жекме-жекке шығыу, дүэльде атысын, дүэльде қылышасын.

ДҮЭТ м. муз. 1. дүэт (еки саз я еки даңыс ушын жазылған музикалық шыгарма); 2. в знач. нареч. дүэтом дүэт болып, екеў болып; петь ~ом дүэт болып қосық айтыу.

дүю, дүеш и т. д. наст. вр. от дүть, дүюсь, дүешься и т. д. наст. вр. от дүтесь.

ДЫБА ж. ист. дыба, кергиш (орта асирде жазалау қуралы).

ДЫБОМ нареч. тик; у меня вблосы встáли ~ тебе шашым тик турды.

ДЫБЫ: встать на ~ 1) (о лошади) тикке турыу, тикке шапшыу; 2) перен. разг. хеш келисис бермей, қарсылык көрсетиү.

ДЫЛДА м. и ж. прост. сырыйтай адам.

ДЫМ м. тутин; ◇ нет дыма без огия погов. от болмаса тутин болмас (соотв. самал болмаса қамыстың басы қыймылдамайды).

ДЫМІТТЫ несов. 1. тутеү, пысқытуу; печь ~ печь түтейди; 2. чем тутетиү; ~ы папирбосай папирор шегип тутетиү.

ДЫМІТТЫСЯ несов. 1. (испускать дым) тутениү, пысқыу; 2. (выделять испарения) тутиндей болыу, пүүлашыу; туман ~лся над рекой думан дәріяның устинде тутиндей болып турды.

ДЫМКА ж. тутин сыяқлы, тутин сыкыллы; ~ туман думаниның тутиндей болыу.

ДЫМНЫЙ прил. тутинли, пысқын; ◇ ~ побою қара дәри.

ДЫМОВОЙ прил. тутин..., тутинли; ~ая труба моры; ~ая завеса воен. тутин передеси.

ДЫМОГАРНЫЙ прил.: ~ая труба тех. жалын шығатугын труба.

ДЫМОХОД м. моры, тутин жол.

ДЫМЧАТЫЙ прил. сурғылт, тутин реңли; ~е очкы сурғылт көз әйнек.

ДЫНЯ ж. қауын.

ДЫР 1. тесик, жыртық; ~а в забре дийалдагы тесик; в дырах жыртық-жыртық; заштобать ~у жыртық жерди торлау; заткнуть ~у разг. 1) тесикти тыфуу; 2) перен. бир нәрсени тез асығып жеткизиү; 2. перен. (захолустье) узак жер, алыс жер, жердин туби.

ДЫРКА ж. см. дыра 1.

ДЫРЯВЫЙ прил. тесик-тесик, жыртық-жыртық.

ДЫХАНИЕ с. дем, дем алыу, дем шыгарыу; ровное ~ бир қалыптигى дем алыу; затрудненное ~ айыр дем алыу; затай ~ демин шыгармай, дем алмай; 2. перен. поэт. дем, леп, самал; ~ весны бәхәрдин самалы; ◇ искусственное ~ мед. қолдан дем алдырыу.

ДЫХАТЕЛЬНЫЙ прил. анат. дем алыу...; дем алатауын; ~ы путы дем алыу жоллары; ~ое горло жұтыншақ, кегирдек.

ДЫШАТЬ несов. 1. чем и без доп. дем алыу; ~ свежим воздухом таза ҳауа менен дем алыу; ~ носом муринан дем алыу; тяжело ~ айыр дем алыу; 2. кем-чем, перен. (отдаваться душой) путь ықласы менен берилиу, ҳақ кеүлин бериү; ◇ ~ на ладан ҳал устинде жатыу.

ДЫШАТЬСЯ несов. кому, безл. дем алыу; в лесу легко дышится тогайда ансат дем алныады.

ДЫШЛО с. арыс, арбаның арысы.

ДЬЯВОЛ м. шайтан, жин, албаслы.

ДЬЯВОЛЬСКИЙ нареч. разг. катты, жуда, эбден; я ~ устал мен жуда шаршады.

ДЬЯВОЛЬСКИЙ прил. 1. жин-шайтан-дай; 2. разг. дым жаман, эбден қолайсыз; ~ая погода жаман ҳауа райы.

ДЬЯКОН м. церк. дьякон, думше молла (киси руханий атак).

ДЮЖИЙ прил. разг. күшли, тайнапыр, турпатлы.

ДЮЖИНА ж. дюжина, он еки; ◇ чёрто-ва ~ он уш.

ДЮЙМ м. дюйм (2,54 см тең үзынлық елиші).

ДЮЙМОВЫЙ прил. бир дюймлик, бир дюймга тен.

ДЮНЫ мн. (ед. дюна ж.) дюнлар, жаға тебешиклері, күм төбе.

ДЮРАЛЮМИНИЕВЫЙ прил. дюралюминийден исленген.

ДЮРАЛЮМИНИЙ м. дюралюминий (алюминийдиң мыс, тағнай ҳэм кремний менен еритилинди).

ДЯДЕНЬКА м. разг. 1. ласк. от дядя 1; 2. (в обращении) агай.

ДЯДЬКА м. разг. см. дядя.

ДЯДЯ м. 1. дайы, немере аға; 2. (в обращении) агай.

ДЯТЕЛ м. тоқылдақ.

E

ЕВАНГЕЛИЕ с. инжил (Библияның бөлүми).

ЕВНУХ м. құмса, пишилген адам.

ЕВРЕЙ мн. (ед. еврей м., еврейка ж.) еврәйлер, жөхиттер, еврей халқы.

ЕВРЕЙСКИЙ прил. еврәй..., еврәйдин, жөхит; ~ язық еврәй тили.

ЕВРОПЕЕЦ м. европалы.

ЕВРОПЕЙСКИЙ прил. Европа..., Европаңың, европалы, европалык; ~ая часть Советского Союза Советлер Союзының Европа белими.

ЕГЕРСКИЙ прил. егер..., егерлы.

ЕГЕРЬ м. 1. (охотник-профессионал) мерген, аңшы; 2. уст. воен. егер (айрықша атқышылар болыминиң солдаты).

ЕГИПЕТСКИЙ прил. Мысыр..., Мысырдан, мысырлы; ~ хлебом Мысыр пахтасы.

ЕГИПТЯНЕ мн. (ед. египтания м., египтания ж.) мысырлылар, Мысыр халқы.

егб 1. мест. личн. род. и вин. п. от он, онб; 2. в знач. притяж. мест. (приналежащий ему) оның; ~ пальто оның пальтосы.

ЕГОЗА м. и ж. разг. тынымсыз, бийза, жецил, ушқалаң.

ЕГОЗИЙ несов. разг. тынымсызланыу, ыназалык қылыш, жециллик етиүү, ушқалаңк етиүү.

ЕДА ж. 1. (процесс) аўқатланыу; пёред ой аўқатланыудан алдын; во время еды қатланыу ўактында; 2. (пища) тамак, ат, ас; ~ и питье аўқат хэм ишилмик. ЕДВА нареч. 1. (с трудом, насили) зорзордан; я ~ дошёл до дёма мен үйге же жеттим; 2. (чуть) сэл, сэл-пэл, сэл ба, жазлау; я ~ не упал мен сэл гана ынымай қалдым, сал жығыла жазладым; (очень мало, очень слабо) сэл гана, жуде ~ освещённая комната сэл гана жақыртган ёжире; 4. союз (либо, как только...) -дан-ак, -ден-ак, -тан-ак, -тэн-ак, -лан-ак, -нен-ак; ~ взошлоб солнце, как он отправился на охоту кун шынындан-ак, ар ая аўлауга кетти; ◇ ~ ли гумана, ядан мекен; ~ ли так будёт сондай болар екен.

еди, едите и т. д. наст. вр. от есть I. ЕДИНЕНИЕ с. бирлесиү, бирлик, қоччылыш

ЕДИНЦА ж. 1. (цифра) бир, бирлик; 2. (отметка) бир; 3. бирлик; ~ вёса өлгү бирлиги; 4. в знач. сущ. мн. единицы (некоторые) бирли-жарымлар, биреү-жачылшылар; ◇ штатная ~ штатлы орын.

ЕДИНЧИЙ прил. бир рет, бир болан, бир жола, бир жола болған; ~ слүйи заболевания бир рет ушыраскан аўыныш

ЕДИНО- коста сөзлердиң бир, жалғыз ынанисин билдириетүүн биринши бөлгү, мыс.: **единобранный** бир қылыш, бир түрдеги.

ЕДИНОБОРСТВО с. жекпе-жек гүрес, жекпе-жек урыс, жекпе-жекке алсызы.

ЕДИНОБРАЧИЕ с. бир некелилик, жекке некелилик.

ЕДИНОВЛАСТИЕ с. жекке бийлеүшиллик, жекке ҳәкимшилик, жекке басқармушылык.

ЕДИНОВЛАСТНЫЙ прил. жекке бийлейгүш, жекке ҳәкимшилик етишүү, жекке ынчарышы.

ЕДИНОВРЕМЕННО нареч. бир ўакытта, бирден.

ЕДИНОВРЕМЕННЫЙ прил. бир ўакытта, бир жола берилетүүн, бирден; ~ое пособие бир жола берилетүүн жөрдем.

ЕДИНОГЛАСИЕ с. пикирлеслик, аўыз бершиллик.

ЕДИНОГЛАСНО нареч. бир аўыздан; резолюция была прйната ~ резолюция бир аўыздан қабыл етилди.

ЕДИНОГЛАСНЫЙ прил. бир аўыздан қабыл етилген, алынган; ~ое решение бир аўыздан қабыл етилген қарап.

ЕДИНОДУШИЕ с. бир кеүиллик, кеүиллеслик, бир пикирлеслик, пикирлеслик.

ЕДИНОДУШНО нареч. бир кеүилден, бир пикирден, бир аўыздан.

ЕДИНОДУШНЫЙ прил. бир кеүилли, пикирлес, бир аўыздан; ~ое мнение бир сөйледен қабылланған пикир.

ЕДИНОКРОВНЫЙ прил. аталас (атасы бир анасы басқа); ~е братья аталас ағалы-инилилер.

ЕДИНОЛИЧНИК м. жекке дийхан, дара дийхан, жекке хожалык.

ЕДИНОЛИЧНИЦА женск. от единоличник.

ЕДИНОЛИЧНЫЙ прил. 1. жекке өзи, бир өзи, жалғыз өзи; ~ое решение жекке өзиниң шешими; 2. жекке, дара; ~ое хоziйство жекке хожалык, дара хожалык.

ЕДИНОМЫСЛИЕ с. бир пикирлилик, пикирлеслик, бир көз қараслылык.

ЕДИНОМЫСЛЯЩИЙ прил. пикирлес, бир көз қарастагы.

ЕДИНОМЫШЛЕННИК м. 1. пикирлес, бир көз қарастагы адам; мы с ним ~и близлер оның менен бир көз қарастамыз; 2. (сообщник, соучастник) серик, сериклес.

ЕДИНОНАЧАЛИЕ с. жекке, жекке басшылык, жекке басқарыушылык.

ЕДИНООБРАЗИЕ с. бир қылышлык, үксаслык, бир түрделик, бир тустанчик.

ЕДИНООБРАЗНЫЙ прил. бир қылыш, бир түрдеги, уқсас; ~ое формы учёта бир қылыш есаплау формалары.

ЕДИНОРОГ м. зоол. единорог (*төңиз ҳайуаны*).

ЕДИНОУТРОБНЫЙ прил. туўысқан, каналас, баўырлас, енелес (анасы бир атасы басқа).

ЕДИНСТВЕННО 1. нареч. (только один) жалғыз гана, бир өзи, бир гана; ~ доступный способ жалғыз гана қолай усыл; 2. в знач. частицы (только, исключительно) тек; он говорил ~ затём, чтобы... ол тек... ушын гана сейледи.

ЕДИНСТВЕННЫЙ прил. жекке, жалғыз гана, тек гана жалғыз, тек бир, бир гана, бирден-бир; ~ый ребёнок тек гана жалғыз бала, жалғыз гана бала; ~ый выход бирден-бир жол, бир гана жол; ~ый в своём роде ҳаслында биреү; ◇ ~ое число грам. бирлик сан.

ЕДИНСТВО с. 1. (полное сходство) улыұмалық, бирлик; ~ интересов мэр бирлиги, талап бирлиги; 2. (сплочённость) биршиллик, бирлик; ~ партии партияның бирлиги; 3. (неразрывность) беккем бирлик, ажыралмаслык; ~ теории и практики теории менен практиканың бирлиги.

ЕДИНЫЙ прил. I. (общий, общеинённый) бирлескен, бирден-бир, бир; ~ый план действий ҳөрекеттің бирден-бир планы; 2. (сплочённый) бирлескен, бирден-бир, бирлик; ~ый фронт бирлескен фронт; 3. (один) бир; не имею ни ~ой минуты бир минутта ўактым жок; ~ое целое бир бүтин; ◇ все до ~ого ҳөмме, бир адам қалмай, бири қалмасстан, барлығы; ~ый билет туралы билет.

ЕДКИЙ прил. 1. (разведающий) ашы, аптытугуын, еткір; ~ий дым ашыны түтін; 2. перен. (язвительный, колкий) күйдиретүүн, жанга тийетүүн; ~ая насмешка жанга тийетүүн баскы, жанга бататуғын баскы сез.

ЕДКОСТЬ ж. 1. ашшылық, өткірлік; 2. перен. (язвительность) жанға батыұшылық.

ЕДОК м. 1. (член семьи) адам, бас, жан; семья из трёх едоков уш жаннан куралған хожалық; 2. разг. (любитель поесть) мешкей, нәңсіңау.

ёду, ёдеш и т. д. наст. вр. от ёхать, ёдце сравнил. ст. от прил. ёдкий. ёй 1. мест. личн. род. и вин. п. от онá; 2. в знач. притяж. (принадлежащий ей) оның, онықи; ~ дёти оның балалары.

ЕЖ м. кирпи, кирпи шешен, кирпи тикен; морской ёж теніз кирпи тикени.

ЕЖЕ= қоспа сезлердин алдында келетуғын ҳәр, сайын деген мәнни билдиремтуғын қосымта, мыс.: ежеквартальный ҳәр кварталық, ҳәр квартал сайын.

ЕЖЕВЕЧЕРНИЙ прил. ҳәр кеште, ҳәр күнде кеште.

ЕЖЕВИКА ж. ежевика (путалық, ҳәм жемис).

ЕЖЕВИЧНИК м. ежевика путалығы.

ЕЖЕВИЧНЫЙ прил. ежевика..., ежевикалық.

ЕЖЕГОДНИК м. ҳәр жылда шығатуғын журнал.

ЕЖЕГОДНО нареч. ҳәр жыл, жыл сайын, жылда, ҳәр жылда.

ЕЖЕГОДНЫЙ прил. ҳәр жыллық, жыл сайынғы, жылдағы, жылына бир.

ЕЖЕДНЕВНО нареч. күнде, ҳәр күни, күн сайын.

ЕЖЕДНЕВНЫЙ прил. ҳәр күнги, күнделікли, күн сайынғы, күндегидей; ~ая газета күнделікли газета; ~ые забтыбы күнделікли ғамхорлық.

ЕЖЕЛИ союз үст. см. если.

ЕЖЕМЕСЯЧНИК м. айна бир рет шығатуғын журнал.

ЕЖЕМЕСЯЧНО нареч. ҳәр айда, аймай, ай сайын.

ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ прил. ҳәр айдагы, ай сайынғы.

ЕЖЕМИНУТНО нареч. 1. (каждую минуту) ҳәр минут, ҳәр минутта, минут сайын; 2. (очень часто) үсти-үстине, жийи-жийи, тез-тезден.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК м. ҳәптеде бир шығатуғын журнал.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНО нареч. ҳәр ҳәптеде, ҳәпте сайын.

ЕЖЕНЕДЕЛЬНЫЙ прил. ҳәр ҳәптедеги, ҳәпте сайынғы.

ЕЖЕЧАСНО нареч. 1. (каждый час) ҳәр саат, ҳәр саатта бир, саат сайын; 2. (очень часто) үсти-үстине, жийи-жийи, тез-тезден.

ЕЖЕЧАСНЫЙ прил. 1. (происходящий каждый час) ҳәр саатқы, ҳәр сааттағы, саат сайын болатуғын; 2. (бывающий очень часто) үсти-үстине, жийи-жийи, тез-тезден.

ЕЖИК м. 1. уменьш.-ласк. от ёж; 2. (прическа) ёжик (шаш қойыбын бир түри).

ЕЖИТЬСЯ несов. жыйрылық, бүрисиү, тырысы; ~ от холода сүүқтап бүрисиү.

ЕЖИХА ж. ургашы кирпи.

ЕЖОВЫЙ прил. кирпи...;

◊ держать в ~х руках қатты тутыу, тырп еттирмей.

ЕЗДА ж. 1. көликли жүриү, минип жүриү; верховая ~а атты жүриү, атқа минип жүриү; 2. (мера расстояния) жол жүриү, сапар етиү; в трёх часах ~ы от города қаладан уш саатлық жол.

ЕЗДИТЬ несов. көликли жүриү, минип жүриү; ~ на лошади атқа минип жүриү; ~ на велосипеде велосипедке минип жүриү; ~ за город қала сыртына кетиү; ~ туда и обратно ол жаққа көликли барыу ҳәм қайтып келиү.

ЕЗДОВОЙ прил. 1. (служащий для езды) минис, минги, минетуғын; ~ая лошадь минетуғын ат; 2. в знач. сущ. м ездовий воен. эскерий белимдеги арбакеш.

ЕЗДОК м. шабандоз; он хороший ~ ол жақсы шабандоз.

еэжу, еэдиш и т. д. наст. вр. от еэдить.

ей мест. личн. дат. и тв. п. от онá.

ЕКАТЬ несов. 1. лоқ-лоқ етиү, горкылдау; 2. (о сердце) суү етиү, зүү етиү.

ЕКНУТЬ сов. и однокр. см. ёкать.

ЕЛЕ нареч. 1. (едва, только-только) зордан, зорга дегендे, сәл-пәл; ~ жив сәл-пәл жаны бар; я ~ успел на урок сабакқа зордан улгердім; 2. (насилу, с трудом) зорға, қызынлық пенен; я ~ мог подняться ящик мен ящикти зорға көтере алдым; ◊ ~ ~ зордан-зорға, зорға-зорға; я ~ ~ добрался до дома утре зорға-зорға жеттим; ~ ~ душа в тёле погов. шала-жансар-жаны шыгар-шықпас.

ЕЛЁИНЫЙ прил. күтә жарамсақ, душши тыл, жағымталлы, тыли майлы; ~ гөлөс жағымталлы дауыс.

ЕЛКА ж. 1. см. ель; 2. ёлка; новогодняя ~а яжа жыл ёлкасы; позвать гостей на ~у ёлкага қонақларды шақырыу.

ЕЛОВЫЙ прил. ёлка..., ёлканың, шырша..., ёлканан исленген, шыршадан исленген; ~ лес шырша тоғайы.

ёлок род. п. мн. от ёлка.

ЕЛОЧНЫЙ прил. ёлка...; ёлканы; ~е украшение ёлканы безеитуғын затлар.

ЕЛЬ ж. ель, шырша.

ЕЛЫНИК м. (еловый лес) шырша тогайы; 2. (ветви) шырша ағашының шақалары, шыршаның путақлары.

ем наст. вр. от есть I.

ЕМКИЙ прил. көлемли, сыйымлы, ишли; ~ая посуда ишли ыдыс.

ЕМКОСТЬ ж. көлемлилик, сыйымлылық, ишилилик; ~ы ведра шелектиң сыйымлылығы; ◊ мёры ~и көлемлик өлиеүлери (литрлер, кубометрлер җәм т. б.).

ему мест. личн. дат. п. от он, онб.

ЕНОТ м. енот (хайван җәм териси).

ЕНОТОВЫЙ прил. енот; енот терисинен исленген; ~ воротник енот терисинен исленген жага.

ЕПАРХИАЛЬНЫЙ прил. церк. епархиялы, епархиялық.

ЕПАРХИЯ ж. церк. епархия (*шаркеү җекимшилик округи*).

ЕПИСКОП м. епископ (*христиан руханилеринң бөлгүли бир дәрежеси*).

ЕРАЛАШ м. разг. тәртипсизлик, былықпай, былғасық.

ЕРЕСЬ ж. 1. рел. ересь (*устем динниң шаркеү құделерине қарсы келетуғын диний талимат*); 2. перен. (*чепуха, ерунда*) бос сез, сандырақ, пәтиұасызылық, пәтиұасыз сез; несті ~ пәтиұасызылық етиү, пәтиұасыз сез айтыў.

ЕРЗАТЬ несов. разг. жыбырлаү, тынышылданыў, тыныш таппау, тыптырышықлауда.

ЕРМОЛҚА ж. топпы, тахия.

ЕРОШИТЬ несов. что, разг. үрпейтиү, уйпақ-жуйпақландырыу; ~ волосы шашын үрпейти.

ЕРҮНДАА ж. разг. 1. (*чепуха*) бос сез, сандырақ, мәнисиз; говорить ~ ў менисиз сейлеү; 2. (*пустяк*) аңсат, оңай; это для меня ~ а бул мениң ушын аңсат.

ЕРҮНДОВЫЙ прил. разг. бос, сандырақ, мәнисиз.

ЕРШ м. 1. ёрш, торта балық; 2. (*щётка*) ёрш (*ыдысларды жылуатуғын, шыра моржаларын, механизм болеклерин ҳам т. б. тазалайтуғын щётка*); 3. в знач. нареч. ершом үрпейип, тикке; волосы встали ~ом шашлары тикке турды.

ЕРШИСТЫЙ прил. разг. 1. (*о волосах*) үрпейген, тик турган; 2. перен. (*задорный*) қайсар, ашыушаң, өжет, өр.

ЕСАУЛ м. *уст.* жасауыл.

ЕСЛИ союз егер, егерде; ~ знаешь, скажи егер бисел айт; ~ бы он знал, то этого не сделал бы егерде ол билгенде, бундай етпес еди; что, ~ он придет? егер ол келип қала гойса не?; ~ бы да кабы олай бола гойса, солай бола гойса.

ест наст. вр. от есть I.

ЕСТЕСТВЕННО I. нареч. тәбийтый; это получилось у него вполне ~ был оның ушын ҳақықат тәбийтый болып шықты; 2. в знач. видн. сл. (*конечно*) элбette, гумансиз; он, ~, согласился элбette, ол келисім берdi.

ЕСТЕСТВЕННОСТЬ ж. тәбийтыйлық.

ЕСТЕСТВЕННЫЙ прил. 1. тәбият..., тәбийтый; ~ые богаство страны елдиң тәбийтый байлықтары; ~ые науки тәбият илимдері; ~ый отбор биол. тәбийтый таңлап алғы; ~ая смерть тәбийтый қаза; 2. (*непринуждённый*) жасалмасыз, тәбийтый, рас; ~ая улýбка жасалмасыз күлим-сиреүшилик; 3. (*нормальный*) өдегеги, орынлы, женили, тәбийтый; ~ый путь развития раýажланыуың тәбийтый жолы.

ЕСТЕСТВОВЕДЕНИЕ с. см. естествознание.

ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ с. тәбият таныу, тәбият тапыу илими.

ЕСТЕСТВОИСПЫТАТЕЛЬ м. тәбиятши (*табият илимлері бойынша қынғаға*).

ЕСТЬ I. несов. 1. кого-что жеў, ишиў; ~ мясо геш жеў; 2. что (*разрушать, разведать*) жеў, күйдириў, тотықтырыў;

ржавчина ~ желёзо тат темирди жейди; ◇ ~ глазами кезин айырмау, тигилип қарау, кас қақпай қарау.

ЕСТЬ II. наст. вр. от быть; СССР ~ страна победившего социализма СССР социализмнин жеңген ели болып табылады; 2. в знач. сказ. (*имеется*) бар; ~ надежда, что он скоро вернется ол тез қайтып келер деген умит бар; ~ у тебя эта книга? сенде бул китап бар ма?; у них ~ что показать олардың көрсеткендей нөрселери бар; ◇ так и ~ ҳақықатында ҳәм сондай; тó-то и ~ солай болғаны дурыс.

ЕСТЬ III. межд. воеи. есть!, якшы!, мақул!, әжеп!

ЕФРЕЙТОР м. ефрейтор.

ЕХАТЬ несов. 1. (*двигаться, передвигаться на чём-л.*) көликли жүриү; көликли барыў (*тұда*); көликли келиў (*сюда*); ~ть верхом на лошади атқа минип жүриү; ~ть на машине машинаға минип жүриү; мы долго ~ли стéпью бизлер далада узақ ўақыт жүрдик; 2. (*отправляться куда-л.*) женеү, кетиү, барыў; мы ёдем в экспедицию бизлер экспедиция кетип баратырымыз; завтра я ~ду в Ташкент өртөц мен Ташкентке жөнел кетемен; 3. перен. разг. (*скользить, разъезжаться*) тайыү, тайып кетиү, жылысыү.

ЕХИДНА ж. 1. зоол. ехидна (*тұмысыұлы җайын*); 2. (*змея*) ехидна (*захарлы жынын*); 3. перен. разг. (*о человеке*) ашып тилли, шағып сейлеүши, табалап сейлеүши.

ЕХИДНИЧАТЬ несов. разг. ашып сейлеү, шағып сейлеү, табалап сейлеү, илип сейлеү.

ЕХИДНЫЙ прил. ашып сейлеүтүгүн, шағып сейлеүши, табалап сейлеүтүгүн, илип сейлеүтүгүн; ~ое замечание шағып сейлеїп ексертиү; ~ый человéк шағып сейлеүтүгүн адам.

ЕХИДСТВО с. ашып сейлеүшилик, шағып сейлеүшилик, табалап сейлеүшилик, илип сейлеүшилик.

есть I наст. вр. от есть I.

есть II, ёштые повел. накл. от есть I.

ЕЩЁ нареч. 1. (*в добавление*) ҳәм, және, жәнеде, тағы; прочитай ~ раз және бир рет оқы; возьми ~ эту книгу бул китапты жәнеде ал; 2. (*до сих пор, пока*) еле, хәзирше, еледе; он ~ мөлдө ол еле жас; он ~ не кончил школу ол еле мектепти питкерген жок; 3. (*уже*) =ак, әллекашан; он уйғал ~ недёлю тому назад ол бүннан бир хәпте бурын-ақ кетип қалды; 4. (*в большей степени*) бетер, тағыда, жәнеде, ған, ған, тан, тен, ған, ған ҳәм; он ~сильнее мениң ол меннен ҳәм күшлиреқ; 5. еле, еледе; я ~ успею прочесть эту книгу мен бул китапты еледе оқып улгермен; 6. в знач. частицы қандай; и как ~ получается! еле қандай жақсы болып шықынын көрсөң; ◇ ~ бы! сезис! элбette!; вот ~! әнеке! көрдинбe!; ~ничегó! еле ештеңе!, бул еле ҳеш нәрсе емес!, еле несин көріпсөң!; всë ~ елге шекем; ~ и ~ кайта-қайта; нет ~ жоқ еле, хәзирше жок.

ёю мест. личн. твор. п. от оиá.

Ж

Ж I союз см. же I.

Ж II частица см. же II; ну так что ж? ал сонда не болыпты?

ЖАБА I ж. зоол. қурбақа, бақа.

ЖАБА II ж. мед. уст. дем қыспа; ♀ грудная ~ уст. көкирек қыспа, жүрек қыспа.

ЖАБЕРНЫЙ прил. сағақлы.

ЖАБИЙ прил. қурбақа..., қурбақаның, бақа..., бақаның.

ЖАБРЫ мн. (ед. жабра ж.) сағак; ♀ взять за ~ кого-л. қысқыға алый, мәжбүрлеу.

ЖАВОРОНОК м. торғай, пошша торғай, боз торғай.

ЖАДИНА м. и ж. разг. қызғаншақ, ашкез, қытыйыр, зықна, сыймар, сұтхор.

ЖАДНИЧАТЬ несов. разг. 1. (проявлять жадность) ашкөзлик қылый, іспиқаулық етий, қызғаншақлық етий, геркаулық етий; 2. (скупиться) қытыйырлық етий, сыймарланыў, зықналық қылый, сұтхорлық етий.

ЖАДНО нареч. 1. ашкөзленип, іспиқаулынып, геркаулынып, дым кермегендей болып; ~ есть ашкөзленип жеў; 2. перен. хәйесленп, ықласланып, қумарлық, қызығып, инталық пenen; ~ слышать ықлас пenen тыңдау.

ЖАДНОСТЬ ж. 1. (алчность) ашкөзлик, іспиқаулық, геркаулық, кези тоймайтыуын, қызғаншақ; 2. (скупость) қытыйырлық, сыймарлық, шығымсызлық, зықналық, сұтхорлық; проявлять ~ сыймарлық қылый, зықналық қылый; 3. перен. хәйеслик, ықласлық, қызығылық, қумарлық, инталық; он с ~ю набросился на книгу ол қумарланып китап оқығаға киристи.

ЖАДНЫЙ прил. 1. (алчный) ашкез, іспиқаулық, геркау, кези тоймайтыуын, қызғаншақ; 2. (скупой) қытыйыр, сыймар, шығымсыз, зықна, сұтхор; ~й человек сыймар адам; 3. перен. хәйесли, ықласлы, қызығатууын, қумарлы, инталы; смотреть ~ми глазами қумарлы кезлери менен қарау; с ~м вниманием инталылық пenen.

ЖАЖДА ж. 1. шеллөү, аңқасы кебиү; утолить ~у шөлиң басыў, шөлиң қаңдырыў; возбуджать ~у шөлиң келтириў, шеллести; 2. перен. (желание, стремление) ықлас, хәйес, қумар, инта, күсеү; ~а знаний билимге хәйеслик, билимге ықласлық.

ЖАЖДАТЬ несов. 1. уст. (испытывать желоду) шеллөү, аңқасы кебиү; 2. перен. чего и с неопр. (страстно желать) ықласланыў, хәйес етий, қумартыў, күсеү; ~ свободы азатлыкты күсеү; ~ знаний билимге қумарланыў.

ЖАКЕТ м. жакет (хаяллар кийетүүн қысқа бешленет).

ЖАЛЕТЬ несов. 1. кого-что (испытывать жалость) аяў, рейими келиў; он ~ет тебя ол сени айды; 2. о ком-чём қый-

налыў, өкиниў, ашыныў; ~ть о потёрином времени бийкар кеткен ўақытқа өкиниў, ўақыттың босқа откенине өкиниў; 3. кого-что (щадить, беречь) аяў, қызғаныў, кези қыймаў; не ~ть жызни жанын аямаў; 4. что (скучиться) қызғаныў, аяў; ~ть дёнги пулды қызғаныў.

ЖАЛИТЬ несов. кого-что шағыў.

ЖАЛКИЙ прил. 1. (вызывающий жалость) бийшара, аянышлы, ашынарлық; быть ~им аянышлы болыў; иметь ~ий вид аянышлы ҳалда болыў, аянышлы көринисте болыў; 2. (плохой, невзрачный) көркисиз, жамаш, төмөн; костюм его пришёл в ~ое состояние оның костюмы төмөн аўхалға келди; 3. (ничтожный) жеркенишили, шерменде, жарамас; ~ий человёк жеркенишили адам, жарамас адам; ~ий трус шерменде қорқақ; играть ~ую роль жарамас ис етий.

ЖАЛКО 1. нареч. бийшара, аянышлы; ашынарлы; ~ выглядеть аянышлы ҳалда көриниў; ~ улыбнуться аянышлы турде мыйығын тартыў; 2. безл. в знач. сказ. аяұлы, қызғанышлы, рейими келип аяў; мне тебя ~ саған рейимим келеди, мен сени аяйман; 3. безл. в знач. сказ. с союзом «что» эттең, эттегене, есизғана, өкинишили; ~, что он не пришёл эттең ол келмедидағы; 4. безл. в знач. сказ. аянышлы, өкинишили; ему было ~ бросить учёбу оған оқыуды таслау өкинишили болды.

ЖАЛО с. 1. ништер, тил; ~ пчелы ҳарениң, ништери; змейное ~ жыланың тили; 2. перен. ашыши тил, өткір тил; ~ сатиры сатираның өткір тили.

ЖАЛОБА ж. 1. шағым, наразылық; приставать с ~ами шағым айтып қоймаў, зарланы бериў; 2. (письменное заявление) шағым арза, наразылық арза; подать ~у шағым арза бериў.

ЖАЛОБНО нареч. жалынып, өтингип, аянышлы, муңланып, қайғырып, зарлы.

ЖАЛОБНЫЙ прил. жалынған, өтинген, аянышлы, аяұлы, муңлы, ашынатууын, қайғылы, зарланған; ~ый стон зарланған ыңқылды; ♀ ~ая книга шағым китабы.

ЖАЛОБЩИК м. арзағай.

ЖАЛОВАННЫЙ прил. ист. сыйға берилген, инам өтилген; ~ые земли сыйға берилген жерлер.

ЖАЛОВАНЬЕ с. уст. айлық, хызмет ҳақы.

ЖАЛОВАТЬ несов. уст. 1. кого-что чем, кому-чему что (награждать) сыйлау, наградлау; ~овать брдесион орден менен сыйлау; 2. кого-что (ценить, уважать) қәдирлеу, ҳүрмәтлеу; его не очень ~уют оны ошча ҳүрмәтлемейди; прошую любить и ~овать кейил болиүцизди ҳәм ҳүрмәтлеүцизди соранаман; 3. к кому (посещать) келип кетиў, келиў; вы давиб к нам не ~овали сиз көлтөн бери бизге келмедициз.

ЖАЛОВАТЬСЯ несов. 1. на кого-что и без доп. шағының, айтың, дәртін айттың, наразылық билдириү, арзы етиү; ~ на сиңа баласының даргин айттың; ~ на головные боли бас аўрыұын айттың шағының; 2. на кого-что (подавать жалобу) шағым арза беріү; ~ в суд судка шағым арза беріү.

ЖАЛОНОСНЫЙ прил. зоол. ништерли, тилли.

ЖАЛОСТЛИВОСТЬ ж. разг. рейимлик, кеүилшеклик, мийирбанлық, аяғышлық.

ЖАЛОСТЛИВЫЙ прил. разг. 1. (сострадательный) рейим, кеүилшек, мийирбаң, аяғыш; 2. (выраждающий жалость) қайғылы, муңды, зарлы, аянышлы; ~е слова песни қосықтың қайғылы сезле-ри.

ЖАЛОСТИЙНЫЙ прил. разг. қайғылы, муңды, зарлы, аянышлы; ~ая песня қай-ғылы қосық.

ЖАЛОСТЬ ж. 1. (сострадание) рейим, аяғанлық, кеүилшеклик, аянышлық; из ~и аяғанлықтан; вызывать ~ь рейимин келтириү; 2. (сожаление) қыйналғанлық, қайғы, аяұшылық, өкиниш; смотреть с ~ью аяұшылық пепен қарау; какая ~ы! эттегенде ай!, есизғана!

ЖАЛЬ безл. в знач. сказ. 1. аяныш, аяу; мне тебя от душі ~ мен сени шын кеүилден аямаң; 2. қынналарлық аянышлы, екинишли; мне ~ уезжать мениң кетким келмей тур, мен кетиүге өкинишили; мне ~ потё-рянного времени мен босқа кеткен ўақытка қынналаман; 3. с неопр. и с союзом «что» аянышлы, қызғанышлы, қылданышлы; мне ~ отдавать деньги мен ақшамды беріуге қынналаман; 4. в знач. вводн. сл. эттен; зайти бы к ним, да ~ нет времени оларға барыу керек еди, эттен, ўақыт жоқ.

ЖАЛЮЗИЙ с. нескл. жалюзи, ший переде (жүңқа таҳтадан дизип исленген әйнек жағыбы).

ЖАНДАРМ м. жандарм (патша жандармерия, полиция хызметкери).

ЖАНДАРМЕРИЯ ж. жандармерия (бұр-жуазиялық мемлекетлерде полицияның отряды).

ЖАНР м. иск. 1. жанр (әдебият шыгар-маларының айрықша бир түри); 2. (мане-ра, стиль) усыл, түр (искусства, аде-биятта пүтүлған жол).

ЖАНРОВЫЙ прил. иск. жанр..., жанрлық; ~ая живопись жанрлық сүйрет өнери.

ЖАР м. 1. ыссы, ҳәйир; от пёчи несложаром печьтеп ҳәйир урып турды; 2. разг. (горячие угли) қоз, шок; 3. (повышенная температура) қызыў, ыссылық, қүйип туруў; у ребёнка ~ баланың ети қызыў; 4. перен. (ревение, пыла) қызыўлық, инта; работать с жаром қызыў ислеу, инта менен ислеу; ◇ поддаться жару қыздырыў, гайратландырыў; чужими руками ~ за-гребать погов. киси қолы менен от ысырыў.

ЖАРА ж. ыссы, ыссылық, ыссы ҳаўа, ҳәйир.

ЖАРГОН м. жаргон (бир группада-лардың жалпы халық тилинен басқа тектен тән сөздөри).

ЖАРГОННЫЙ прил. жаргон, жаргон-лық; ~ое слово жаргон сез.

ЖАРЕНИЙНЫЙ прил. 1. қуұрылған; ~ое мисо қуұрылған ет; 2. в знач. сущ. с. жареное қуұрмада, қуұрмада аўқат, қуұрда-

ЖАРЕНЬЕ с. разг. қуұрыў.

ЖАРИТЫЙ несов. 1. кого-что қуұрыў; ~ь мисо геш қуұрыў; 2. кого-что и без доп., разг. (жечь, обжигать) қүйдириў, қыздырыў; солнце ~ кун қүйдиди.

ЖАРИТЬСЯ несов. 1. қуұрылыш; рыба ~тся балық қуұрылып атыр; 2. разг. күйиў, қыздырылыш; мы весь день ~лись на солнце близлер кун бойы күнге қүйдик.

ЖАРИЩА ж. разг. қатты ыссы, қатты ыссы ҳаўа, жүдө ыссы, ҳәйир.

ЖАРКИЙ прил. 1. ыссы, ыссы ҳаўалы; ~ое лёто ыссы жаз; ~ий климат ыссы климат; 2. перен. (страстный) қызын, қызыны; ~ий спор қызыны тартыс; ◇ ~ий бой қатаң урыс, қатаң сауаш.

ЖАРКО нареч. 1. ыссы, оттай; солнце ~ грёло кун оттай қыздырыды; 2. перен. (страстно) қызын, қызыны түрдеде; ~ обсуждать что-л. қызыны түрдеде тал-қылаў; 3. безл. в знач. сказ. ыссып кетти, ыссы; мие ста́ло ~ мен ысып кеттим.

ЖАРКОЕ с. қуұрмада, қуұрмада аўқат, қуұрда.

ЖАРОВНЯ ж. сандал, темир печь, ошақ. **ЖАРОВЫНОСЛИВЫЙ** прил. бот. ыссы-га шыдамлы, ыссылықты кетеретуғын.

ЖАРОПОНИЖАЮЩЕЕ с. мед. ыссылықты қайтаратуғын, ыссылықты басатуғын (дари).

ЖАРОСТБОЙКИЙ прил. тех. ыссылыққа шыдамлы.

ЖАРОУПОРНЫЙ прил. тех. отқа шыдамлы, ыссыға шыдамлы; ~ая сталь отқа шыдамлы полат.

ЖАРОУСТОЙЧИВЫЙ прил. см. жародупорный.

ЖАР-ПТИЦА ж. народно-поэт. қара күс.

ЖАСМИН м. жасмин (пұтақ ҳәм гүлі).

ЖАСМИИННЫЙ, ЖАСМИНОВЫЙ прил. жасмин...

ЖАТВА ж. с.-х. орақ машина.

ЖАТЬ I несов. 1. (быть тесным) қысыў; сапол жёттеп еткін қысады; 2. (давить) сы-ғыў, езиў; ~ виноград жүзимди езиў.

ЖАТЬ II несов. что, с.-х. орыў; ~ пше-ници байдайды орыў.

ЖАТЬСЯ несов. 1. (съёживаться) жый-рылыў, бүрисиў; ~ от холода суұқыттан бүрисиў; 2. (прижиматься) қысылыў, та-қалыў; ~ к стене дийүалға тақалыў; 3. перен. разг. тартыныў, қысыныў; он жался, не знáя, что сказать ол не айтарын билмей қысынып қалды.

ЖБАН м. жбан, дүң (құмфа үңсанған ыдыс).

ЖВАЧК||А ж. 1. (действие) гүйсөү, гүйис, гүйс қайтарыў; 2. (вторично пережевываемая пища) гүйсеп қайтарылган айкын; ◇ жевать ~у езе бериү, мыжый бериү.

ЖВАЧН||ЫЙ прил. гүйсөүши, гүйсейтуғын, гүйис қайтарышы; ~ое животное гүйсейтуғын хайуан.

жгу, жжёш и т. д. наст. вр. от жечь.
жгусь, жжёшся и т. д. наст. вр. от жечься.

ЖГУТ м. 1. есиңди, өриңди; солбменный ~ өриңди сабан; 2. мед. жгут (қан ағынын тоқтатып үшін деңеңиң бир жерине байлайтын резина түткік).

ЖГҮТИК м. 1. уменьш. от жгут 1; 2. зоол. жгуттик (тигізіңін қайдағанлардың деңесинде қылға үқас ҳарекет органы).

ЖГҮЧИ||Й прил. 1. (горячий) күйдиретуғын, қыздыратуғын; ~е лучи солица күнниң күйдиретуғын нұры; 2. перен. қақсаған, ашытатуғын, еткір; ~й мороз қақсаған сүүк; 3. перен. қатты, еткір; ~й стыд қатты уялы; ◇ ~й брюнет шым қара шаш адам.

ЖДАТЬ несов. 1. кого-чего и без доп. күніү, күтип турыў; ~ побэзда поезді күтиў; ~ писем от кого-л. биреуден хат күтиў; он застáвил нас ~ ол близлерди күттирип қойды; 2. чего, с неопр. и с союзом «что» (предполагать) шамалаў, болжай; ~ бўри боран болады деп шамалаў; все ждали, что он стáнет кру́пным учёным барлығы оны улкен илимпаз болады деп шамалады; ◇ тогó и жди тосаттан болып қалар; ~ не дождаться сабырсызық генең күтиў, интизар болыў; время не ждёт уакт күтип турмайды.

жду, ждёш и т. д. наст. вр. от ждать.

ЖЕ I союз 1. противит. ал, шығар, бирақ, бирақта, қой, ғой, болса; товáрищ мой уезжает, я же остаюсь жолдасым кетеди, мен қаламан ғой; 2. присоед. болса, fo, акыр; с начала нашего знакомства, знакомы же мы давно, мы с ним дру́зья танысы болғанымыздан бери близлер оның менен доспыш, близлер болса кептен таныспыз; ◇ всё же солай да болса; всё же мне не хочется идти солай да болса мениң кетким келмейди.

ЖЕ II частица 1. усил. -ши, -ше, екен, енді; пойдём же! кетейик-ши!; уходи же! кет енді!; когда же вы вернётесь? енди қашан қайты келесиз?; 2. (для указания тождества) -ак, ғай, ғой, саңшы, тап; тақай же книга сондай-ак китап; там же сол көрада ғой; на той же странице тап сол бетте; тот же соның өзи; здесь ~ усы көрада, мына көрада.

ЖЕВАТЕЛЬ||ЫЙ прил. 1. анат. шайнауыш, шайнаушы, шайнайтуғын; ~ые мышцы шайнауышы булышы етлер; 2. шайналатуғын; ~ая сёра шайналатуғын саңыз.

ЖЕВАТЬ несов. что шайнау (о человеке); гүйсөү (о скоте); ◇ ~ губами тамсаний.

ЖЕЗЛ м. 1. ист. ҳаса (жоқары атақтың белгиси болған таяқ); 2. ж.-д. жезл (машинистке жолың ашық дегенди билдирип берилетуғын темир шыбық).

ЖЕЛДАНИ||Е с. тилек, ҳәүес, кеүил, мейил, қолеў; при всём моём ~и мениң тилеклерим кеп болған мененде; против ~я тилекке қарсы; иметь ~е пойти учиться оқыуға кириүге ҳәүес болыў; гореть ~ем қызының тилек билдириү.

ЖЕЛАНИ||ЫЙ прил. 1. күткен, тилегеи, гезлеген, күтилген; ~ый гость қадирли мийман; ~ая весть күткен ҳабар; 2. (мийлы) қолеген, қадирли, сүйикли, әзиз; ~ый друг сүйикли дос.

ЖЕЛАТЕЛЬНО безл. в знач. сказ. с неопр. или с союзом «чтобы» мақұл, тилекке ылайық, болыў жақсы; ~ заканчивать работу сегодня жумысты бүгін піктеген мақул болады; ~ узнать об этом бул ҳаққында билиү тилекке ылайық, бул ҳаққында билген жақсы болар еди.

ЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ прил. мақул, тилекке ылайық, кеүилдегидей, керекли, сәйкес, қолеүинше; ~ое решение кеүилдегидей шешим.

ЖЕЛАТИН м., **ЖЕЛАТИНА** ж. желатин (териден, сүйектен, балықтан испеченный желатин).

ЖЕЛАТИНОВЫЙ прил. желатин...

ЖЕЛАТЬ несов. чего, с неопр. и с союзом «чтобы» қолеў, ҳәүес болыў, тилеў; ~ем вам успéха сизге табыслар тилеймен; я ~л бы знать мен билиүди қамер едим.

ЖЕЛАЮЩИЙ I. прил. қолейтуғын, ҳәүес ететуғын, тилейтуғын; 2. в знач. существ. желющие қолеүши, ҳәүес етиүши. тилеүши; оказались много ~х қолеүшилдер көп болды.

ЖЕЛАВАК м. исик.

ЖЕЛЕ с. нескл. желе (1. майеден таярланған мазалы айқат; 2. гаштен, балықтан қайнатып исленген айқат).

ЖЕЛЕЗА ж. анат. без; жёлезы внутренней секреции ишки секреция безлери

ЖЕЛЕЗИСТ||ЫЙ I прил. (содержащий железо) темири, темири бар; ~ая руда темири руда.

ЖЕЛЕЗИСТЫЙ II прил. анат. без... безли.

ЖЕЛЕЗКА ж. разг. бир бөлек темири

ЖЕЛЕЗКА ж. 1. уменьш. от железа; 2. бот. желез (есимликлердин мұмыны ширедер шыгарылатуғын клеткалары).

ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИК м. темир жолшы.

ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНЫЙ прил. темир жол...; ~ая вётика темир жол тармағы;

~ый транспорт темир жол транспорты.

ЖЕЛЕЗНЫЙ прил. 1. темир...; ~ые опилки темир қырындылары; ~ая кровать темир көт; 2. перен. (твёрдый) темир, темирдей қатты, беккем; ~ая дисциплина темир тәртіп; 3. перен. (сильный, крепкий) күшли, күяталы, берк; ~ые мышцы күшли булышы етлер; ~ое здоровье берк ден саўлық; ◇ ~ый век ист. темир қураал дәүири.

ЖЕЛЕЗНИЙ м. мин. темир рудасы; магнитный ~ магнитлы темир рудасы.

ЖЕЛЕЗО с. 1. темир; листовбэ ~ тактай темир; кровельное ~ тамның төбесин бастыратуғын қаçылтыр; 2. собир.

қаңылтыр буйымлар; 3. мед. (лекарство) темирли дәри; ◇ күй ~, покá горячо посл. темирди қызғанда соқ.

ЖЕЛЕЗОБЕТОН м. тех. темир бетон.

ЖЕЛЕЗОБЕТОННЫЙ прил. темир бетон..., темир бетонлы; темир бетоннан исленген.

ЖЕЛЕЗОДЁЛАТЕЛЬНЫЙ прил. темир ислеп шығаратуғын; темир ислейтуғын, темир ислеп шығарыў.

ЖЕЛЕЗОПЛАВИЛЬНЫЙ прил. тех. темир еритиүши, темир еритетуғын; ~ завод темир еритиүши завод.

ЖЕЛЕЗОПРОКАТНЫЙ прил. тех. темир прокатлаў, темир прокатлаушы; ~ цех темир прокатлаў цехи.

ЖЕЛЕЗОРУДНЫЙ прил. темир рудалы.

ЖЁЛОБ м. науға; водосточный ~ суу аратуғын науға.

ЖЕЛТЁРТЬ несов. 1. (становиться жёлтым) сарғайып; листья ужé ~ют жапырактар сарғайып атыр; 2. (виднеться — о жёлтом) сарғайып кериниү; вдалы ~ла пшеница узақтан буудай сарғайып керинди.

ЖЕЛТИЗНА ж. сарылық, сарғылт, сарғылт тус.

ЖЕЛТО- қоспа сөзлердин «сары» деген мәнисин билдиремүгүн биринши болеги, мыс.: желтоголбый сары шашлы.

ЖЕЛТОК м. сары уузы.

ЖЕЛТОКОЖИЙ прил. сары реңли, сары денели.

ЖЕЛТОПУЗИК м. зоол. сары баўыр кесртке.

ЖЕЛТОРОТОЙ прил. 1. (о птенцах) сары тұмсық; ~ цыплёнок сары тұмсық ше же; 2. перен. разг. (молодой, неопытный) аүзиның сарысы кетпеген; ~ юнәт аүзиның сарысы кетпеген боз бала.

ЖЕЛТУХА ж. мед. сары аўырыў, сарый кесели.

ЖЕЛТЫЙ прил. сары; ~ая краска сары бояу; ◇ ~ая водá мед. сары суу аўырыў (көз кесели).

ЖЕЛУДЕВЫЙ прил. емен гозасының, емен гозасынан исленген; ~ кофе дуб гозасынан исленген кофе.

ЖЕЛУДОЧОК м. иш, ас қазан, қарын; несварение ~ка аўқат сиңбейшилик, ас қазанның бузлыбы.

ЖЕЛУДОЧЕК м. анат. 1. уменыш. от желудок; 2. (часть сердца) қарынша.

ЖЕЛУДОЧНЫЙ прил. иш..., ас қазан..., қарыш...; ~ое заболевание ас қазан кесели; ~ый сок ас қазан ширеси.

ЖЕЛУДЬ м. емен гозасы.

ЖЕЛЧНОСТЬ ж. ашыуشاқлық, ашыши тиллилик, кекшиллик.

ЖЕЛЧНЫЙ прил. 1. анат., физиол. ет...; ~ пузырь ет қалтасы; 2. перен. (раздражительный, злой) ашыуشاқ, ашыши тилли, кекшил; ~ характер ашыушақ минез; ~ человечек кекшил адам.

ЖЕЛЧЬ ж. 1. анат. ет; 2. перен. (раздражение) ашыў, ашыши тиллилик, кек.

ЖЕМАНИТЬСЯ несов. назланыў, назлыў, қылық көрсетиў.

ЖЕМАННИЦА ж. назлы, қылықлы ҳаял, қыз.

ЖЕМАННИЧАТЬ несов. см. жеманиться.

ЖЕМАННЫЙ прил. назлы, қылықлы; ~е мәнёры қылықлы түр, назлы хәрекет.

ЖЕМАНСТВО с. назлылық, қылықлы.

ЖЕМЧУГ м. ҳинжи, мерүерт.

ЖЕМЧУЖИНА ж. 1. (зерно жемчуга) бир түйир ҳинжи; 2. перен. (сокровище, украшение) қазна, байлық, сән; Пушкин — ~ русской поэзии Пушкин — рус поэзиясының қазнасы.

ЖЕМЧУЖНЫЙ прил. 1. ҳинжи..., хинжиден, мерүерт..., мерүерттен исленген; ~ая раковина ҳинжи бақаншақ; 2. перен. поэт. ҳинжидей; ~ые зұбы ҳинжидей тислер.

ЖЕНА ж. ҳаял, зайып, қатын.

ЖЕНАТЫЙ прил. үйленген, ҳаяллы, қатыны.

ЖЕНИТЬ сов. и несов. кого, на ком үйлендириў.

ЖЕНИТЬБА ж. үйлениў, ҳаял алыў, қатын алыў.

ЖЕНИТЬСЯ сов. и несов. на ком и без дол. үйлениў, ҳаял алыў, қатын алыў.

ЖЕНИХ м. 1. күйеў, күйеў бала; 2. разг. (молодой холостяк) қыз излеуші жас жигит.

ЖЕНОНЕНАВИСТНИК м. ҳаял жақпас, ҳаялды жек көриүши.

ЖЕНОПОДОБНЫЙ прил. ҳаялдай, ҳаялға үқсаған, ҳаялсымақ; ~ мужчина ҳаялсымақ еркек.

ЖЁНСКИЙ прил. ҳаял-қыз..., ҳаял-қызлар...; ~ая обувь ҳаял-қызлар аяк кийими; Международный ~ий день Халық аралық ҳаял-қызлар күни; ◇ ~ий пол ҳаял-қызлар.

ЖЁНСТВЕННОСТЬ ж. нәзиклик, мүләйимлик, жумсақлық.

ЖЁНСТВЕННЫЙ прил. нәзик, мүләйим, жумсақ.

ЖЁНЩИНА ж. ҳаял, қатын.

ЖЕНЬШЕНЬ м. бот. женьшень (дервишия).

ЖЁРДОЧКА ж. 1. (шест) сырықша, қадаша; 2. (в птичьей клетке) қонақ таяқ, қонақ сырық.

ЖЕРДЬ ж. 1. сырық, қада, таяў; 2. перен. разг. узыш адам, сырықтай адам.

ЖЕРЕБАЯ прил. бууаз (бийе ҳаққында).

ЖЕРЕБЁНОК м. күлүн тай.

ЖЕРЕБЕЦ м. айғыр.

ЖЕРЕБІТЬСЯ несов. қулынлаў.

ЖЕРЕБОСТЬ ж. бууазлық (бийениң).

ЖЕРЕБЁВКА ж. шек таслаў, шепсалыў.

ЖЕРЕХ м. ак марқа, ак балық.

ЖЕРЛО с. аўыз; ~ пүшкі топтың аўзы; ~ вулқана вулканың аўзы.

ЖЕРНОВ м. дигирман тас.

ЖЕРТВА ж. 1. ист. қурбанлық, курбан; принести в ~у қурбан етиў; 2. перен. (самопожертвование) қурбан болыў, жаның қыйыў, кешиў; идти на ~ы қурбан болыўша қайыл болыў; 3. перен. қурбан

болған, қолынан өлген, қаза тапқан, өлгел; имеются человеческие ~ы өлген адамлар да бар.

ЖЕРТВЕННИК м. курбанлық шалыу орны.

ЖЕРТВЕННЫЙ прил. қурбанлық..., курбан қызынатуғын.

ЖЕРТВОВАТЕЛЬ м. уст. кешип қаржы беріуші, ешейин беріуші, мұтқа беріуші.

ЖЕРТВОВАТЬ несов. 1. что (принести в дар) кешип беріү, ешейин беріү, мұтқа беріү; 2. кем-чём курбан етиү, пида етиү, кешиү; ~ собой өзин пида етиү, жаңынан кепиү; ~ жизнью жанын қурбан етиү.

ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЕ с. курбанлық етиү, курбан қылыү.

ЖЕСТ м. 1. ым, силтеү, ҳарекет; решительный ~ шешиүши ҳарекет; 2. перен. ҳарекет, қылыш, қылұа; сде́лать благородный ~ сыпайы қылұа ислеү, жақсы қылыш етиү.

ЖЕСТИКУЛИРОВАТЬ несов. чем и без доп. қол силтеү, қол менен ҳарекет етиү.

ЖЕСТИКУЛЯЦИЯ ж. қол силтелеү, қол менен ҳарекет етиү.

ЖЕСТКИЙ прил. 1. (твёрдый) қатты, жуқа, бататуғын; ~ие вёлосы қатты шаш; ~ая постель бататуғын тесек, жуқа тесек; ~ий стул қатты стул; 2. перен. қатал, қо-хәрли; ~ий характер қатал минез; 3. перен. (безоговорочный) қатаң, аўыр; ~ие условия аўыр шарттер, аўыр жағдайлар; ◇ ~ий вагон ж.-д. қатты орынны вагон.

ЖЕСТКО нареч. қатты; майго стёлет, да ~ спати погов. жаным-жаным деп жаңынды алады, пахта менен баўызлау.

ЖЕСТКОСТЬ ж. 1. қаттылық; 2. перен. (супровост) қаталлық.

ЖЕСТОКИЙ прил. 1. (беспощадный, безжалостный) қәхерли, рейимсиз, жаўыз, майримсиз, зулым, тас баўыр; ~ий человёк рейимсиз адам; 2. (очень сильный) жуде күшли, жуде қатты; қәхерли (о морозе); ~ая борьба жуде күшли гүрес.

ЖЕСТОКО нареч. 1. (безжалостно) қәхерли, рейимсиз, майримсизлик пенен, зулымлы, жаўызлық турде; 2. (очень сильно) жүлә күшли, жуде қатты; ~ошибиться жуде қатты қәтелесиү.

ЖЕСТОКОСЁРДИЕ с. тас баўырлық, рейимсизлик, майримсизлик, зулымлық, қаталлық.

ЖЕСТОКОСЁРДНЫЙ прил. тас баўыр, рейимсиз, майримсиз, зулым, қатаң.

ЖЕСТОКОСТЬ ж. 1. (безжалостность) қәхерлилік, рейимсизлик, майримсизлик, жаўызлық, зулымлық, тас баўырлық; 2. (жестокий поступок) рейимсиз қылыш, майримсиз қылұа.

ЖЕСТЬ ж. қаңылтыр; крабельная ~ жайды бастыратуғын қаңылтыр.

ЖЕСТЯНИК м. см. жестянщик.

ЖЕСТЯНКА ж. 1. разг. (кусочек жести) бир бөлек қаңылтыр; 2. (коробка из жести) қаңылтыр қуты.

ЖЕСТЯНОЙ прил. қаңылтыр; қаңылтырдан исленген; ~ чайник қаңылтыр чайник.

ЖЕСТЯНЩИК м. қаңылтырши уста. **ЖЕТОН** м. жетон (металлдан исленген белги).

ЖЕЧЬ несов. 1. что жағыу; ~ много дров кеп отын жағыу; 2. кого-что (ущитовать огнем) жағып жибериү, отка жағыу, жандырыу, ертеү, от беріү; 3. кого-что и без доп. (припекати) жағыу, күйдириү; сблице жжёт күн күйдирип тур; 4. кого-что күйдириү, аштыү; крапива жжёт крапива аштып баратыр.

ЖЕЧЬСЯ несов. разг. жаныу, күйиү.

ЖЕЖЕНИЕ с. күйдириү.

ЖЖЁНЫЙ прил. күйдирилген, писсен; ~ кирпич писсен гербиши. живётся наст. вр. от житься.

ЖИВЕЦ м. жемтик шабақ.

ЖИВИТЕЛЬНОСТЬ ж. жанландырышылық, күйатландастырышылық, рәхәтлендиришүшилик.

ЖИВИТЕЛЬНЫЙ прил. жанландырышы, күйатландаструғын, рәхәтлендиришы; рәхәтлендириетуғын; ~ воздух жанландырышы ҳаўа, рәхәтлендиришүши ҳаўа.

ЖИВИЦА ж. живица, шире (иные жи-прақылы ағашлардан алғынды).

ЖИВНОСТЬ ж. собир. разг. майда жәнликлер.

ЖИВО нареч. 1. анық, ашық; ~ помнить все события барлық ўақыларды анық ядта тутыү; 2. (очень) жудә, күте; он мне ~ напоминает мать мен оны жүдә апасына үқсатаман; 3. (оживлённо) жанлы, қызылы; он ~ рассказывал о виденном ол кергилери ҳақында қызылы сейлеп берди; 4. разг. (скоро) тез, дәрриү, шаққаш; он ~ сбёга за доктором ол доктордың изинен тез барып келди.

ЖИВО қоспа сеззердің «тири, тири-лей» деген мәнисин билдириетуғын биринши белеги, мыс.: живородящий тири туýатуғын.

ЖИВОДЕР м. 1. разг. қанхор, залым; 2. перен. сұтхор, сөк санаар.

ЖИВОЙ прил. 1. тири, жаны бар, жанлы; ~ая рыбá тири балық; его родители еще живы оның ата-анасы еле тири; 2. (подлинный, реальный) шын, ҳақыйқый, жанлы, негизги; ~ая действительность жанлы ҳақыйқатлық; 3. кеүилли, қызығы (о бесседе, рассказе); ойнақшыған (о глазах); шаққан, тирише, зипрек (о людях); ~бе изложение қызықлы баяилама; ~бй ребёнок шаққан бала; 4. (жизненный) эхмийетли, өмирлик, қызықлы, керекли; ~ая идея күте эхмийетли идея; 5. (остро перескакивающий) естен шықпайтуғын, естен кетпейтуғын, умытылмас, умытылмайтуғын; ~ая обида естен шықпайтуғын ызалық; ~бе воспоминание умытылмас ўақыя; ◇ ~бй вес тири салмағы; ~ая раңа жаңа; ~ая природа жанлы табият; ~бе прецедент аўыздан аўызга этил киятырган мийрас; ~ая изгородь есімлик қора; ~ые картиньи сөзсиз, ҳарекетсиз сақна кериниси; ~ая водá народно-поэт, лорзэм суұы, абышает; ~ые цветы табиғый гүллөр; ~бй портрéт тап өзи, дал өзи, мұрнынан түскендей, дым усаған; ~бй язы́к аўызеки

тил; **НИ ЖЫВ НИ МЁРТВ** я өли емес, я тири емес, шала жансар; ~бого мёста нет саў жери жоқ; **НИ ОДНОЙ ~БИ ДУШИ** бир жан жоқ, хеш ким жоқ; задёт за ~бе жанына тийиү, шамына тийиү.

ЖИВОПИСЕЦ *м.* сүүретши.

ЖИВОПИСНО нареч. гэzzал, сулыу, керкем.

ЖИВОПИСНОСТЬ *ж.* гэzzаллық, сулыулық, керкемлик.

ЖИВОПИСНЫЙ прил. гэzzал, сулыу, керкем; ~ая мёстность керкем жер.

ЖИВОПИСЬ *ж.* 1. (искусство) сүүретшилни енери; 2. собир. сүүретлер; стена ~ диййалтаг салынган сүүретлер.

ЖИВОРОДЯЩИЙ прил. зоол. тири тууышы, тири тууатуғын.

ЖИВОРОЖДÉНИЕ *с.* зоол. тири тууыш.

ЖИВОСТЬ *ж.* 1. (оживелённость) кеүиллилек, қызықлылык шаққанлык, тезлик, епшиллик; 2. (ожизненность) өхмийетлилек, өмириллик, қызықлылык, кереклилек; ~ описание баянлаудың қызықлылығы; ◇ с ~ю барынша, тез, шаққан.

ЖИВОТ I *м. иш.* курсак, қарыны; ◇ ~ подвело разг. аш болыу; надорваться ~ от смеха ишек силеси катын күлиү.

ЖИВОТ II *м. уст.* (жизнь) өмир, жан; не жалеть ~ота своего жанын аямау; не на ~бт, а на смerte велмеге бел байлан.

ЖИВОТВОРНЫЙ прил. жанландырышы, дәрман бериүши, күш қосыушы; ~ая сила советского патриотизма совет патриотизминиң жанландырышы күши.

ЖИВОТНОВОД *м.* шарӯа.

ЖИВОТНОВОДСТВО *с.* мал шарӯашлыны.

ЖИВОТНОВОДЧЕСКИЙ прил. мал шарӯашлык; ~ совхоз мал шарӯашлык совхозы.

ЖИВОТНОЕ *с.* хайуан; домашние ~ые үй хайуанлары; хищные ~ые жырткыш хайуанлар; выночные ~ые жук тасыйтуғын хайуанлар; копытные ~ые түяклы хайуанлар; млекопитающие ~ые сүт емизиүши хайуанлар.

ЖИВОТНЫЙ прил. 1. хайуан..., хайуанат..., мал...; ~ый мир хайуанат дүньясы; ~ое масло мал майы, тоң май; 2. перен. хайуан, хайуанлык, мал...; ~ое чўвство хайуанлык сезим; ~ый страх өлдердай коркыу, малдан үркүй; ◇ ~ый эпос лат. хайуанлар ҳаққындағы дастан.

ЖИВОТРЕПЕЩУЩИЙ прил. ең өхмийетли, зәрүрли; ~ вопрос ең өхмийетли мәселе.

живу, живёшь и т. д. наст. вр. от жить.

ЖИВУЧЕСТЬ *ж.* жасағышлық, жаны берклик, тезимлилек, пыдамлылық.

ЖИВУЧНЫЙ прил. жасағыш, өлмейтуғын, шыдамлы, көгергиш; ~ее растение жасағыш есемлилек.

ЖИВЧИК *м.* 1. разг. (живой) шаққан адам; 2. биол. (сперматозоид) еркектиң жыныслық урығы.

ЖИВЬЕМ нареч. тирилей, тири; взять ~тирилей тутыу, тирилей услазу.

ЖИДКИЙ прил. 1. сүйык; ~ие тела физ. сүйык затлар; ~ое молоко сүйык сүт; 2. перен. (редкий) сирек; ~ие волосы сирек шаш; 3. перен. разг. (слабый) бос, күшсиз, ҳәлсиз; ~ие мускулы бос булышык етлер; 4. (некрепкий) сүйык; ~ий чай сүйык чай.

ЖИДКОСТЬ *ж.* сүйыклық, сүйык зат; мёры ~ей сүйыклық елшеулери.

ЖИЖА *ж.* сүйык аралас; навозная ~шите, сүйык аралас дарис.

ЖИЖЕ сравнил. ст. от прил. жидкий сүйык.

ЖИЗНЕ қоспа сөзлериң мәниси бойынша өмир дегенді билдиремтуғын биринши блоги, мыс.: жизнелюбие өмириди сүйиүшилик.

ЖИЗНEDЕЯТЕЛЬНОСТЬ *ж.* 1. биол. өмир сүриү ҳәрекети, тиришилек ҳәрекети; 2. перен. ис ҳәрекети.

ЖИЗНEDЕЯТЕЛЬНЫЙ прил. 1. өмир сүриү ҳәрекетли, тиришилек ҳәрекетли; 2. перен. (энергичный) ис ҳәрекетли.

ЖИЗНЕННОСТЬ *ж.* 1. өмир сүриүге уқыллылық, тиришилекке уқыллылық; ~ организма организмын тиришилекке уқыллылығы; 2. өмирле уқыллылық, өмирлик, күта өхмийетлилек; сияя ~ и советского строя совет күрүлсының күши ҳәм өмирле уқыллылығы.

ЖИЗНЕННЫЙ прил. 1. тиришилек, өмир, турмыс...; ~е потребности тиришилектиң зәрүрлилери; ~й быт турмыс тәжрийбеси; 2. перен. (важный) өхмийетли, зәрүрли; ~е центры страны елдиң өхмийетли орайлары.

ЖИЗНЕОПИСАНИЕ *с.* өмир баян.

ЖИЗНЕОЩУЩЕНИЕ *с.* турмысты сезиү, айланадағы жағдайды түснүү.

ЖИЗНЕПОНИМАНИЕ *с.* турмысты түснүү, айланадағы болымысты түснүү.

ЖИЗНЕРАДОСТЬ *ж.* шадлык, шад кеүиллилек, кеүиллилек.

ЖИЗНЕРАДОСТНЫЙ прил. шад, шад кеүилли, кеүилли.

ЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ *ж.* жасағышлык, жасағұға уқыллылық, өмирле уқыллылық, ~ организма организмын өмирле уқыллылығы.

ЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ прил. жасағыш, жасағұға уқыллы, өмирле уқыллы; ~ организм жасағұға уқыллы организм.

ЖИЗНЕСТОЙКИЙ прил. шыдамлы берк, тиришилекке уқыллы.

ЖИЗНЕСТОЙКОСТЬ *ж.* шыдамлылык, берклик, тиришилекке уқыллылық.

ЖИЗНЕУТВЕРЖДАЮЩИЙ прил. өмирге исениүши, өмириди сүйиүшилек.

ЖИЗНЕУТВЕРЖДЕНИЕ *с.* өмирге исениүшилек, өмириди сүйиүшилек.

ЖИЗНЬ *ж.* 1. в разн. знач. өмир, тиришилек, турмыс, жасау, жан; ~ человеческая жизнь; 2. в разн. знач. өмири; в течение всей жизни путин өмири; борьба за ~ жасау ушын гүрес; отдать ~ за кого-что жанын курбан этиү; отдать ~ за Родину Уатан ушын жан бернү; возникновение жизни на Земле Жерде тиришилектиң пайда болыу; общественная ~ жә-

мийетлик турмыс; культурная ~ мәдений турмыс; провести решение в ~ қарады иске асыры; 2. (оживление) жанланыу, қызын ҳәрекет, кейиллетиү; в ней много жизни бунда қызын ҳәрекет көп; ◇ дать ~ кому-л. дүньяга келтириү; прожигать ~ өмирин мәслик пешен еткериү; между жизнью и смертью өмир менен өлимниң ортасында, бир аяты герде, бир аяғы жерде; сражаться не на ~, а на смерть өлимге бел байлап урысыү; жизни не рад жуде туцилиү, жанга тойый.

ЖИЛ қоспа сезердиң төмөндеги мәннилерди билдиредүгүн биринши бөлөгү: 1) тұрататын, отырататын, жасайтатын, мыс.: жиллабішада тұрататын орын; 2) тұрақ жай, мыс.: жилстройтельство тұрақ жай салыу.

ЖИЛА ж. 1. қан тамыры (кровеносный сосуд); шандыр, сицир (сухожилие); 2. горн. жила, жарық; золотоносная ~ алтыны жила.

ЖИЛЕТ м. женсиз, шолақ.

ЖИЛЕТКА жс. разг. см. жилёт.

ЖИЛЕТНЫЙ прил. женсиздин, шолақтың; ~ карман женсиздин қалтасы.

ЖИЛЛӘЦ м. түрүш, биреүдикинде отырышы; ~ың дбма жайда түрүшшылар; ◇ он не ~ең на этом свете ол был дуньының адамы емес, оның тәринен гері жақын.

ЖИЛИСТЫЙ прил. 1. шандырлы, сицирлы; ~ое мясо сицири ет; ~ая рука шандыр қол; 2. (сухоцавы) арық, тарамытай; ~ый мужчина тарамытай адам.

ЖИЛИЦА женск. от жилец.

ЖИЛИЩЕ с. тұрақ жай.

ЖИЛИЩНЫЙ прил. тұрақ жай...; ~ое строительство тұрақ жай құрылсы; ~ые условия тұрақ жай жағдайлары.

ЖИЛКА ж. 1. уменыш. от жила 1, 2; 2. перен. (способность) уқыпшылық; у него есть организаторская ~ оның шөлкем-лестириге уқыбы бар; 3. бот., зоол. тамыш; 4. (в горной породе) тирам, жолақ; белый мрамор с красными ~ми қызыл жолақлы ақ мрамор.

ЖИЛОЙ прил. тұрататын, отырататын; ~ дом тұрақ жай.

ЖИЛОДЁЛ м. (жилищный отдель) тұрақ жайлар белими.

ЖИЛПЛОЩАДЬ ж. (жилая площадь) тұрататын орын.

ЖИЛЬЕ с. разг. 1. (селение) қоныслы жер, елатын жер; мы дöлгö ёхали, не встречая признаков ~й бизлер ҳеш қандай елаттың белгилерин гезлестирмей көп ўақыт жүрдик; 2. разг. (помещение) жай, там.

ЖИЛЬНЫЙ прил. 1. сицир, шандыр, сицирден исленген; 2. горн. жила..., жарық...; ~ое золото жиладан алынған алтыны.

ЖИМ м. спорт. жим (штанганы, тасты қол үшінна көтпөриү).

ЖИМОЛОСТЬ ж. бот. шилби (гулли есімдик).

ЖИР м. май; животный ~ мал майы; ◇ нагулять жиру май байлау, семириү;

с жиры беситься тойыш секириү, семизлики көтере алмау.

ЖИРАФ м., **ЖИРАФА** жс. жираф (Африкада жасағышы ҳайван).

ЖИРЕТЬ несов. семириү, май байлау.

ЖИРНО нареч. майлы; ◇ не слишком ли ~? жуде кеп емес пе?

ЖИРНОМОЛОЧНЫЙ прил. майлы сутли, суты майлы; ~ скот майлы сутли мал.

ЖИРНОСТЬ ж. 1. (степень содержания жира) майлылық; ~ молокá суттиң майлылығы; 2. (упитанность) семизлик.

ЖИРНЫЙ прил. 1. майлы, семиз; ~ое мясо майлы ет, семиз ет; ~ый плов майлы палау; ~ый кусок 1) майлы бөлек; 2) перен. пайдалы нэрсе; 2. май...; ~ое пятно май дағы; 3. перен. майлы; ~ая земли майлы топырак; ◇ ~ый шрифт полигр. қара хәрип.

ЖИРО с. нескл. фин. жиро (вексельди, чеки биреүгө откерген жөнинде олардың сыртына жазылған жазыў).

ЖИРОВАТЬ I несов. что, тех. (пропитывать жиром) майлау, май жағыу.

ЖИРОВАТЬ II несов. 1. охот. (кормиться — о звере, птице, рыбе) жайлылыу; 2. (разрастаться — о деревьях) ғаулап кетиү, ҳарым путак болып кетиү.

ЖИРОВИК м. мед. май исик, тери асты майлы томпак.

ЖИРОВКА жс. см. жироприказ.

ЖИРОВОЙ прил. 1. май..., майлы; ~ая билюхъ май исиги; ~ые вещества майлы затлар; 2. май шығаратуғын, майшылық; ~ая промышленность майшылық санааты.

ЖИРОПРИКАЗ м. фин. жироприказ (банк ямаса аманат кассага қойылған пулды биреүгө беріү ҳақында пул қойылған адам тарепинен жазылған бүйрүк).

ЖИТЕЙСКИЙ прил. тұрмыс..., тиришлики..., тиришиликтеги, күнделекли; ~ий болып тұрмыс тәжиррибеси; ~ие дело күнделекли тұрмыс жумыслары; ◇ дёло ~ое! тан қаларлық ҳеш нэрсеси жоқ!

ЖИТЕЛЬ м. жасаушы, түрүш, пұқар; городской ~ қалада түрүш; коренной ~ жергилики адам.

ЖИТЕЛЬНИЦА женск. от житель.

ЖИТЕЛЬСТВО с. жасаған жер мәкан, турған жер; место ~а жасаған жери, турған жери; ◇ вид на ~о үст. паспорт, гүйалық.

ЖИТНИЦА ж. 1. үст. (амбар) телек, фоллехана, дәнхана, анбар; 2. перен. ғөлле үтатана.

ЖИТНЫЙ прил. дәннен исленген.

ЖИТО с. ғөлле, дән.

ЖИТЬ несов. 1. (существовать) жасау, күн кешириү, күн керү, өмир сүриү; ~ заожиточно құрын жасау; ~ на чужой счет биреүдиң есабынан жасау; 2. (обитать) мәкан стиү, түрүү; он живёт в Ташкентте ол Ташкентте туралы; я жил там три года мен ол жерде уш жыл турдым; ◇ жил-был бир бар екен, бир жоқ екен; ~оживать күн керү, тиришилик қылыу; приказатель долго ~ қайтыс болыу.

ЖИТЬ|Ё с. 1. (существование) жасаў, күн кешириў, тиришилик, турмыс, ёмир сүриў; привольное ~ё еркин жасаў; 2. тұрыў, отырыў; дом, пригодный для ~й отырыға болатуғын жай, тұрыға жарайтуғын жай; ⚡ ~й нет күн бермейди, күн көрсетпейди; ~ё-бытьс тиришилик, ҳал-аұхал.

ЖИТЬСЯ несов. безл. кому, разг. жасаў, күн көриў, тиришилик қылый, тұрыў, ёмир сүриў; емў хорошо живётся ол жақсы турады, оның турмысы жақсы; емў не живётся на одноб месте ол бир орында жасай алмайды.

жму, жмёшь и т. д. наст. вр. от жать 1.

ЖМУРИТЬ несов. что кез қысыў, кезді сал жумыў, кезді сығырайтыў.

ЖМУРИТЬСЯ несов. кез жумылыў, кез қысылыў, кезді сығырайтыў.

ЖМУРКИ только мн. (детская игра) соқыр теке (*ойын*).

жмусь, жмёшься и т. д. наст. вр. от жаться.

ЖМЫХИЙ мн. (ед. жмых м.) с.-х. гүнжара.

ЖМЫХОДРОБИЛКА жс. с.-х. гүнжара майдалайтын машина.

ЖНЕЙКА жс. с.-х. орақ машина.

ЖНЕЦ м. орақшы.

ЖНЕЙ женск. от жнец.

ЖНИВЬЕ с. 1. (поле, где сжат хлеб) азыз; 2. обл. (солома) түбірлей қалған сабан; 3. обл. (время жатвы) орақ үақты.

ЖНИВЬЁ с. см. жнивье 2, 3.

ЖНИЦА женск. от жнец.

жну, жнёшь и т. д. наст. вр. от жать II.

ЖОКЕЙ м. шабандоз.

ЖОМ м. 1. тех. (пресс) жом, қысқыш;

2. обл. (секловичные выжимки) сууы сығып алынған ләблеби.

ЖОНГЛЁР м. жонглёр (bir неше заттар менен шаққан ҳәрекет ететүгүн цирк артисти).

ЖОНГЛЁРСКИЙ прил. жонглёр..., жонглёрлик.

ЖОНГЛИРОВАНИЕ с. 1. жонглёршылық етиў; 2. перен. шеберлик пenen бурмалаў, шешенлик қылый; ~ фактылерди шеберлик пenen бурмалап пайдаланыў.

ЖОНГЛИРОВАТЬ несов. 1. чем и без доп.

ジョングлерлиқ етиў; 2. перен. шеберлик пenen пайдаланыў, шешенлик қылый;

~ словами сезлерден шеберлик пenen пайдаланыў.

ЖОРТАВАТЬ несов. кого-что и без доп., прост.

жеў, кеп жеў, тамақсаўланыў.

ЖРЁБИЙ м. 1. шек, шеп; тянуть ~

шек алап кериў; бросать ~ шек таслаў;

~ пал на меня шек маган түсти; 2. перен.

уст. (участие) тағдир, ығбал; ⚡ ~ брошен

не болғаны болсын, тојекел.

ЖРЕЦ м. 1. рел. курбанлық сойыўши,

руханий; 2. перен. өзин пида қылышы,

берилген; ~ науки илим жолында өзин

пида қылған киси.

ЖРИЦА женск. от жрец 1.

жру, жрёшь и т. д. наст. вр. от жратъ.

ЖУЖЕЛИЦА жс. зоол. тұн қоңызы.

ЖУЖЖАНИЕ с. ызылды, ғыңылды.

ЖУЖЖА||ТЬ несов. ызылдаў, ғыңылдаў; комары ~т пешшелер ызылдайды.

ЖУК м. қоңыз; майский ~ саратан қоңыз; навозный ~ тезек қоңызы.

ЖУЛИК м. 1. (вор) уры, газзап; 2. разг. (обманщик) жалатай, алдаушы.

ЖУЛИКОВАТЫЙ прил. разг. жалатайшары.

ЖУЛЬЕ с. собир. разг. урылар, газзаплар.

ЖУЛЬНИЧАТЬ несов. разг. жалатайлық қылый, алдаў.

ЖУЛЬНИЧЕСТВО с. разг. жалатайшылық, алдаушылық.

ЖУРАВЛЁНОК м. тырнаның палапаны.

ЖУРАВЛЫНЫЙ прил. тырнаның, тырна...; ~ая стая тырна топары.

ЖУРАВЛЬ м. 1. тырна; 2. (колодца) ләңгег ағаш.

ЖУРИТЬ несов. кого, разг. жекириў, кейиў, урысыў.

ЖУРНАЛ м. 1. журнал; литературый

~ эдебий журнал; 2. дәлтер, журнал; классный ~ класс журналы; путевый ~ жол дәлтери.

ЖУРНАЛИСТ м. журналист.

ЖУРНАЛИСТИКА жс. журналистика (газета ҳәм журналларда әдебий-публицистикалық жұмыс).

ЖУРНАЛИСТКА женск. от журналист.

ЖУРНАЛЬНЫЙ прил. журнал...; ~ая статья журнал мақаласы.

ЖУРЧАНИЕ с. сылдырылы, сарылды.

ЖУРЧАТЬ несов. сылдырлаў, сарлаў, сарылдаў.

ЖҮТКИЙ прил. 1. (страшный) жуде

корқыншылы, жуде қәүипли, зэррени ушыратуғын, хүрейин ушыратуғын; 2. разг.

(сильный) қатты, күшли, өткір; ~ холод қатты сууық.

ЖҮТКІ 1. нареч. жуде корқыншылы, қәүипли, зэррени ушыратуғын; 2. безл.

в знач. сказ. хүрейин ушып, зэрреси қалмай; мне стало ~ мениң хүрейим ушып кетти.

ЖУТЬ жс. разг. корқыншы, корқыў,

хүрейин ушыў, зэрреси ушыў; меня ~

берёт мени корқынш басын баратыр, корқып баратырман.

ЖҰХЛЫ||Й прил. солыған, солғын, реңи кеткен; ~е лістя солыған жапырақлар.

ЖҰХНУТЬ несов. солыў, солып қалыў, реңи кетиў.

ЖҰЧИТЬ несов. кого-что, прост. қайта-

қайта айта бериў, үртете бериў.

ЖҰЧОК м. 1. уменыш. от жук; 2. разг.

(истачивающий мебель) ағашқа түстетуғын күрт.

жую, жуёшь и т. д. наст. вр. от же-

ваться.

ЖЮРИ с. нескл. жюри (1. собир. байрак,

сыйлық берійши, белгилейши комиссия;

2. спорт. жарыслардағы судьялар).

3

ЗА предлог 1. с вин. п. (на вопрос «куда?») арғы жағына, артына, сыртына, аргы тәрепине, аргы бетине; за оғраду дийалдың аргы жағына; выкинуть за борт борттың сыртына таслау; выбросить за окно терезениң сыртына ылактырып жибериүү; уехать за город қаладан сыртқа шығыу; за пределы сыртына, артына, тысқарысына; 2. с твор. п. (на вопрос «где?») артында, аржағында, аргы жағында, сыртында, аргы тәрепинде, тасасында; за дном үйдің артында; за рекой дөржиниң аржағында; жить за городом қаланың сыртында туруү; за воротами дөрүазаның сыртында; 3. с вин. и твор. п. (возле, около) қасында, жаңында, дегерегинде; сесть за столом қасында отырүү; сидеть за столом стольдыш дегерегинде отырүү; сесть за пианино пианиноның қасында отырүү; стоять за станком станоктың жанында туруү; 4. с твор. п. (во время чего-л.) «да», «де», «та», «те», «ақтында, устинде; за работой жумыс үстинде; за игрой ойын үақтында; за уроками сабак үстинде; за обедом ауқатланың үақтында; 5. с вин. п. (приступить к чему-л.) «фа», «ге», «қа», «ке»; взяться за работу иске кирисиүү, жумысқа кирисиүү; приняться за учение оқыўга кирисиүү; 6. с вин. п. (в течение какого-л. срока, в продолжение) ишинде, арасында, «да», «де», «та», «те»; сделать работу за час исти бир saat ишинде ислеү; выполнение плана за неделю бир ҳәлтэ ишинде плаиниң орынланыуү; за этот год усы жылда; заработок за один месец бир айда алган мийнет ҳацы; за один раз бир ретте, бир мартебе; 7. с вин. п. (позже, больше, сверх) «дан», «ден» асқан, артык, аслам, аўған; ужे за полночь түн жарлынан асып кетти; ей даңекоз за срок оның жасы элле қашан қырықтан асқан; 8. с вин. п. (раньше на какое-л. время) алда, шекем, шелли, бурын, илгер, алдыңда, қалғанды; за час до урока сабактан бир saat бурын; за час до отхода поздно поезд журиүте бир saat қалғанды; за два дня до праздников майрамнан еки күн бурын; 9. с твор. п. (след, чередуясь, позади) изинен, артынан, соңынан, кейиннен; один за другим бири-бириన; изинен; идите за мной мениң изимнен еризиз; ребёнок бежит за матерью бала анасының артынан жуурып баратып; читать книгу за книгой китапты бириниң соңынан бирин оқыүү; день за днём күн артынан күн; шаг за шагом изли изинен; 10. с вин. п. (рабы, в пользу чего-л.) ушын; борьба за мир парахатшылық ушын гүрес; 11. с вин. и твор. п. (при обозначении цели) «фа», «ге», «қа», «ке», ушын; сражаться за родину утаптун гүресиүү; голосовать за предложение усыныс ушын дауыс берүү; пойти за водой суура барыүү; послать за врачом врачу өкелиүгө жибериүү; поехать за товаром товар алыша барыүү; 12. с вин. и твор. п. (по причине, вследствие) себепли, ушын;

уважать за храбрость батырлығы ушын хүрмөтлеү; ценить за ум ақылы ушын кәдириллеү; за недостатком времени үақты аз болған себепли; за истечением срока муддети питкенликтен; за отсутствием улук дәлил болмаганлыктан; 13. с вин. п. (вместе кого-л.) ушын, орнында; работать за отца отец сынып жумыс ислеү; он работает за мастера ол мастердин орнында испел тур; 14. с твор. п. (в значении предлога «с») мениң, бенен, пенен, «лы», «ли»; письмо за подпись директора директордың қолы менен хат; дёло за номером пять бесинши номерли ис; 15. с вин. п. (при обозначении расстояния) узакта, узаклықта, алыста, алыслықта; находиться за двадцать километров от города қаладан жигирма километр узакта болыу; за три километра от деревни ауылдан уш километр узаклықта; 16. с вин. и твор. п. (при указании направленности действия) «а», «е», «ды», «ди», «ты», «ти», «ни», «ши», «ушын»; ухаживать за больным ауырыдуы қараүү; смотреть за коровой сыйырды бақлап туруү; смотреть за детям балаларды бағыу; беспокойиться за детей балалар ушын тынышызыланыу; следить за мыслию ой-пикирди бақлау; наблюдать за игрой ойынға қарап туруү; 17. с вин. п. (при указании на лицо или предмет, к которому прикасаются) «дан», «ден», «тан», «тен», «нан», «нен»; вести за руку қолынан жетелүү; дёрнуть дверь за ручку есиктиң туткасынан тартып жибериүү; держаться за перила баскыштың қоршауынан усладу; 18. с вин. п. (при обозначении цены, платы) «фа», «ге», «қа», «ке»; за деньги ақшага; купить за один рубль бир сомга сатып алышу; 19. с твор. п. (при обозначении лица, предмета, от которого зависит наступление какого-л. действия) «дан», «ден», «тан», «тен», байланыслы, «дики», «ники»; очередь за вами наубет сизики; дёло за немногим из қалды, шамаласты; 20. с твор. п. (при обозначении лица, которое должно уплатить, сделать что-л.) «да», «де», «та», «те»; за вами дёсять рублей сизде он манат аласы бар; запишите за мной маған жазып қойың; за тобой ещё две кийги сенде еле еки китап бар; 21. с вин. п. (при обозначении лица, предмета, по отношению к которому возникает какое-л. чувство) ушын, сонлыктан, сол себепли; мне стыдно за него оның ушын маған уят; я рад за вас мен сизге қүйанышлыман; мне больно за неё мен оның ушын қыйналаман; 22. с твор. п. (при обозначении лица, обладающего каким-л. свойством) «да», «де», «та», «те»; за ним водится эта дурная привычка онда усындан онбаған эдеть бар; ◇ выйти замуж за кого-л. биреүеге еретиийүү; быть замужем за кем-л. биреүдиң ҳаялы болыу; за счёт кого-либо биреүдиң есабынан; за исключением басқасы, басқа; за и против төрепдар ҳэм қарсы; ни за что 1) (никогда) хеш қашан, хеш үақытта;

2) (напрасно) айыпсыз, хеш себепсиз.

ЗА- приставка 1. *төмөндеги мәнидеги фейиллерди жасайды:* 1) ҳарекеттің баслаңуы, мыс.: *зааплодировать қол шаппаттай баслау*; 2) ҳарекеттің соңы нағийжесин, мыс.: *заасфальтировать асфальтлап болыу*; *завоевать басып алыу*, *урсып алыу*; 3) («ся» жанапайы менен ямаса онысыз) ҳарекеттің әдеттеги шегиңен *асқанын көрсетеди*, мыс.: *закормить тамақты артық жегизү*; *засидеться отырып қалыу*; 2. *бир нарасениң аржатында, артында, сыртында деген мәнидеги аттық ҳәм көлбетликлерди жасайды*, мыс. *задворки ҳәйлиниң сырты, үйдин арты; зыгородный қаланың сыртында*.

ЗААКТИРОВАТЬ сов. что актлеу, акт жасау, акт дүзиү, актқа киргизиү.

ЗААЛЕТЬ сов. 1. (начать алесть) қызара баслау, қызылланыу; 2. (показаться — обalom) қызарып көриниү, қызылланып көриниү.

ЗААПЛЮДИРОВАТЬ сов. кому-чему и без доп. қол шаппатлау, қол шаппаттай баслау, шапалау, урыу.

ЗААРЕНДОВАТЬ сов. что арендалау, кирейге алышу, майина алышу.

ЗААРЕНДОВЫВАТЬ несов. см. заарендовать.

ЗААРКАНИВАТЬ несов. см. заарканить.

ЗААРКАНИТЬ сов. кого мойнына аркан таслап усладу; аркан менен усладу; ~ лошадь атты аркан менен усладу.

ЗААРТАЧИТЬСЯ сов. разг. женге турмау, қырсыныу, гежирлениү, ежетлениү.

ЗААСФАЛЬТИРОВАТЬ сов. что асфальтлау, асфальт тесеү, асфальтлап болышу; ~ дорожу жолды асфальтлау, жолды асфальтлап болышу.

ЗААЛАНТИЧЕСКИЙ прил. Атлантиктың арғы жағындағы; ~е страны Атлантиктың арғы жағындағы елдер.

ЗААХАТЬ сов. разг. ах дей баслау, үхдей баслау, үхлеу, ах-үхлеу.

ЗАБАВ||А ж. 1. (развлечение, игра) ермек, ойын-кулки, қызық ойын, жубаныш, тамаша; детские игры и ~ы балалардың ойын-кулкиси ҳәм жубанышы; 2. (веселить, смешить) күлдириү, қуұандырыү, қуұантай.

ЗАБАВЛЯТЬ несов. кого-что 1. (развлекать) жубатыу, ойнатыу, қызық көрсеттиү, алдастырыу, алдаркатыу; ~ детей балаларды жубатыу, балаларды ойнатыу, балаларды алдаркатыу; 2. (веселить, смешить) күлдириү, қуұандырыү, қуұантай.

ЗАБАВЛЯТЬСЯ несов. чем и без доп. тамаша етиү, ермек табыу, кеүил кетеりү.

ЗАБАВНИК м. разг. ҳәзилкеш, ойыншыл, лаққы, күйакы.

ЗАБАВНИЦА женск. от забавник.

ЗАБАВНО 1. нареч. қызық етип, қызықлы, күлкили; тамаша; он ~ рассказывает ол қызық етип сейлейди; 2. безл. в знач. сказ. қызық, тамаша, күлки; это очень ~ бул жуде қызық, бул жуде тамаша.

ЗАБАВНЫЙ прил. қызық, қызықлы,

күлкили, тамаша..., тамашалы, күлдиргиш; ~ случай қызықтың үақыя.

ЗАБАЛЛОТИРОВАТЬ сов. кого-что сийламау, сийламай қалдырыу, сийламай таслау, сийлауда сыйып таслау.

ЗАБАЛЛОТИРОВЫВАТЬ несов. см. забаллотироввать.

ЗАБАЛТЫВАТЬ несов. см. заболтать I.

ЗАБАРАБАНИТЬ сов. тасырлата баслау, тақырлата баслау; дождь ~л по крыва жамғыр үшкети тасырлата баслады.

ЗАБАРИКАДИРОВАТЬ сов. что барикадалау, барикада менен жолды бекитиү.

ЗАБАРИКАДИРОВАТЬСЯ сов. барикадаланыу, барикадаға жасырыныу, барикада менен қорғаныу.

ЗАБАСТОВАТЬ сов. забастовка жасау, ис таслау, кетерилиш шығарыу.

ЗАБАСТОВКА ж. забастовка, ис таслау; всеобщая ~а ғалаба ис таслау; объявить ~у забастовка дағазалау.

ЗАБАСТОВОЧНЫЙ прил. забастовка..., забастовкалық, ис таслау; ~ комитет забастовка комитети.

ЗАБАСТОВЩИК м. ис таслаушы, забастовкаға қатынасушы, забастовкаша.

ЗАБВЕНИЕ с. умытыу, естен шығарыу, ядташ шығарыу; ♀ предать что-л. ~ю ядташ шығарыу, ядка алмау.

ЗАБЕГ м. спорт. жуұрысыу, жарысыу; ~ на четврести метров төрт жүз метр жерге жуұрысыу.

ЗАБЕГАТЬ сов. 1. (начать бегать) жуұрыра баслау, әрли-берли жуұрыры, тира жуұрыры; 2. (о глазах, о взгляде) алақлау, ойнақшы баслау, жалт-жалт карау.

ЗАБЕГАТЬ несов. см. забежать; ♀ ~ вперед 1) (делать что-л. раньше времени) үақтынан бурын ислеү; 2) (опережать кого-л. в чём-л.) озып кетиү, алға түсип кетиү.

ЗАБЕГАТЬСЯ сов. разг. жуұрыш шаршау, ҳарыу, зорыу.

ЗАБЕЖАТЬ сов. 1. за что жуұрып кетиү, жуұрып кириү, кирип шығыу; 2. к кому, разг. (зайти мимоходом) кирип шығыу, кирип етиү, көрип шығыу, барып шығыу; ~ к знакомым танысларға кирип шығыу.

ЗАБЕЛЕТЬ сов. 1. (начать белеть) ағара баслау, ақшылланыу; 2. (показаться — о белом) ағарып көриниү, ақшылланып көриниү.

ЗАБЕЛИВАТЬ несов. см. забелить.

ЗАБЕЛИТЬ сов. что 1. (произвести побелку) ақлау, ҳәклөу; агартыу; ~ стены дийүалларды ақлау; 2. (сметаной, молоком) қатык қатыу, ағарғанлау, аскатықлау.

ЗАБЕРЕМЕНЕТЬ сов. жүкли болышу, еки қабат болышу, ағын аүүр болышу.

ЗАБЕСПОКОИТЬСЯ сов. о ком-чём и без доп. тынышсыланыу, тынышсызланы баслау.

ЗАБИВАТЬ несов. см. забить I.

ЗАБИВАТЬСЯ несов. см. забиться I.

ЗАБИНТОВАТЬ сов. кого-что, чем орау, таңыў, орап байлау, бинт пенен орау, орап бинт пенен таңыў, бинт пенен байлау.

ЗАБИНТОВЫВАТЬ несов. см. забинтовать.

ЗАБИРАТЬ I несов. см. забрать I.

ЗАБИРАТЬ II несов. см. забрать II.

ЗАБИРАТЬСЯ несов. см. забраться.

ЗАБИТЫЙ I прич. от забить I; 2. прил. (запущенный, отупелый) езилген, артта қалған, қоркын қалған; 3. прил. (наполненный до отказа) лықын толтырылған.

ЗАБИТЬ I сов. 1. что (убить) қағыў, қағын киргизүү; ~ть гвоздь шеге қағыў, мыйык қағыў; 2. что, чем (заделать, закупорить) тығыр, толтырыў, тығын коййу, ~ть щели жарықтарды тығыр; трубу ~ло песком трубага кум тығылыпты; 3. что, чем (закрыть наглухо) питеү, жабыў, жаўып таслау, беккемлеу; ~ть окна досками эйнеклерди тахта мепен жаўып таслау; 4. что, чем (заполнить до отказа) толтырыў, толтырып коййу; ~ть сарай дровами сарайды отын менен толтырыў; 5. кого (замучить побоями) урыў, урып азап берип; 6. кого (убить на войне, охоте и т. п.) сойыў; ~ть скот мал сойыў; 7. что, спорт. урып киргизиў, тейип киргизиў; ~ть мяч в ворота топты дәрүазага тейип киргизиў; 8. кого-что (превозити в чём-л.) озып шығыў, жецип шығыў; ♦ ~ть голову кому-л. керексиз иэрсе менен мийин қатырыў, басты қатырыў.

ЗАБИТЬ II сов. 1. (начать быть) күя баслау; дождь ~л по крыше жаўын жайдың төбесине күя баслады; 2. (начать стрелять) ата баслау, оқ жаўдыра баслау; иеприйтель ~л из пушек душпан тоштан оқ жаўдыра баслады; 3. что и без доп. қағыла баслау, дабыл қағыў, хабар етиў; ~ли барабаны барабан қағыла баслады; ~ть тревогу дабыл қағыў; 4. урыў, ура баслау; часы ~ли saat ура баслады; 5. (начать выпекать струй) атлысып шыға баслау; из скважины ~ла нефть скважиннан нефть атлысып шыға баслады.

ЗАБИТЬСЯ I 1. (спрятаться) жасырыныў, тығылыў, қашыў; кóшка ~лась в уголь пышык мүйешке тығылды; 2. (засориться) пителий, тығылыў, пителип қалыў; труба ~лась йлом трубага уйык тығылып қалған.

ЗАБИТЬСЯ II сов. 1. (заметаться) соқлығыса баслау; рýба ~лась в сетях балык ауда соқлығыса баслады; 2. ура баслау, соға баслау, соғыў, тебиў; сéрдце ~лось журек соға баслады.

ЗАБИЯКА м. и ж. разг. жэнжелпаз, даүкес, урысқақ, жулпыс.

ЗАБЛАГОВРЕМЕННО нареч. алдан, кун бурын; алдын ала, алдышан; известить о чём-л. ~ алдын ала хабар етиў. алдан хабарландырыў, кун бурын хабар етиў.

ЗАБЛАГОРАССУДИТЬСЯ сов. безл. ойна келгенин ислеў, қолегенин ислеў; он дёлает то, что ему ~ся ол өзинин ойна келгенин ислейди.

ЗАБЛЕСТЕТЬ сов. 1. жарқырау, жарқырай баслау, жалтырау, жылтырау, жылтылдау, мөлтилдей баслау; на небе ~ли звёзды аспанда жулдызлар жылтырай баслады; 2. (стать блестящим) жайнау, жайнай баслау; у него глаза ~ли оның көзлери жайнай баслады.

ЗАБЛЁЯТЬ сов. маңырау, маңырай баслау.

ЗАБЛИСТАТЬ сов. см. заблестеть.

ЗАБЛУДИТЬСЯ сов. адасыў, адасып кетиў, жолдан адасыў; ~ в лесу тогайда адасып кетиў; ♦ ~ в трёх сбоснах эңүйайы мәселеде жаңылысыў.

ЗАБЛУЖДАТЬСЯ несов. жаңылыў, жаңылысыў, қетелесиў, адасыў, надурыс жолға тусиў.

ЗАБЛУЖДЕНИЕ с. жаңылысыў, қетелесиў, адасыў, надурыс жолға тусиў, жаңылыстырыў; впасть в ~е надурыс жолға тусин қалыў; ввесті в ~е қете жолға салыў; вывести из ~я дурыс жолға салыў.

ЗАБОДАТЬ сов. кого сүзиў, мүйиз бенен сүзиў.

ЗАБОЙ I м. 1. горн. забой (шахталарда); 2. спорт. биринши урыў, забой (футбол, волейбол ҳэм сондай ойынларда топты биринши урыў).

ЗАБОЙ II м. сойыў, шалыў; ~ скота мал сойыў.

ЗАБОЙЩИК м. забойщик, забойши, кен қазыўши.

ЗАБОЛАЧИВАНИЕ с. батпақланыў, уймага айланыў, батпақлыққа айланыў.

ЗАБОЛАЧИВАТЬ несов. см. заболотить.

ЗАБОЛАЧИВАТЬСЯ несов. см. заболотиться.

ЗАБОЛЕВАЕМОСТЬ ж. аўрышылық, кеселленишшилик; снижение ~и аўрышылықтың азайыў, аўрышылықтың кемейиў.

ЗАБОЛЕВАНИЕ с. 1. (возникновение болезни) аўрышыдың басланыў, аўры баслау; момент ~я аўрышыдың басланған ўакты; 2. (болезнь) аўрышыў, сырқас кесел; хроническое ~е сабаклы аўрышыў, үренешкили аўрышыў.

ЗАБОЛЕВАТЬ I несов. см. заболеть I

ЗАБОЛЕВАТЬ II несов. см. заболеть II

ЗАБОЛЁТЬ I чем и без доп. (стать больным) аўрышып қалыў, сырқасланып қалыў, науқасланыў; ~ ангийной ангине менен аўрышып қалыў.

ЗАБОЛЁТЬ II сов. (начать болеть) аўры баслау; у меня ~ла голова мениц басым аўрыра баслады.

ЗАБОЛÖТИТЬ сов. что батпақлау, уймага айландырыў, батпаққа айландырыў.

ЗАБОЛÖТИТЬСЯ сов. батпақланыў, батпақлықка айланыў.

ЗАБОЛÖЧЕННЫЙ I прич. от заболотить; 2. прил. батпақлы, батпақланған; ~е земли батпақлы жерлер.

ЗАБОЛÖТАТЬ I сов. что (замешать) араластырыў, былғау.

ЗАБОЛÖТАТЬ II сов. чем, разг. (руками, ногами) былғанлатыў, қыймылдата баслау.

ЗАБОЛТАТЬ III *сов.* разг. (заговорить) көп сейлей баслау, сандырақтай баслау, былышылдау.

ЗАБОЛТАТЬСЯ *сов.* разг. пэтүасыз гәп айтыу, көп сейлеу, былышылдау; мы ~лись до утрапа биз таң атқанша былышыдан отырдык.

ЗАБОР *м.* дийүал, шарбак, қоршаш, пакса.

ЗАБОРОНИТЬ *сов.* что, с.-х. тырмалау, тырма басыу, мала басыу.

ЗАБОРОНОВАТЬ *сов.* см. заборонить.

ЗАБОТ I *ж.* 1. ғам, ғамхорлық, ғамхорлық етиү, ғамланыу, ғам жеү; ~а о человече адам ҳаққында ғамхорлық етиү; проявить ~у о ком-л. биреүге ғамхорлық етиү; 2. мн. заботы (хлопоты) машқала; домашние ~ы үй машқаласы; Ⓛ без забот (беспечно, легкомысленно) қайғысыз, уйайымсыз, бийпәрәу.

ЗАБОТИТЬ II *несов.* кого-что қайғыртыу, ғам жегизиү, ойландырыу, тынышсызландырыу; это его мало ~ был они хеш тынышсызландырмайды.

ЗАБОТИТЬСЯ *несов.* о ком-чём 1. (проявлять заботу) ғамхорлық етиү, ғам жеү; 2. (беспокоиться) қайғырыу, тынышсызландырыу; емү ни о чём не придётся ~ оған хеш нәрсе ҳаққында тынышсызланыға туура келмейди.

ЗАБОТЛИВО нареч. ғамхорлық пенен.

ЗАБОТЛИВОСТЬ *ж.* ғамхорлық, ғамхорлық етиү.

ЗАБОТЛИВЫЙ прил. ғамхор, ғам жегиш; ~ отец ғамхор ата; ~ хозяин ғамхор басшы.

ЗАБРАКОВАТЬ *сов.* кого-что бракка шыгарыу, жарамсыз деп табыу.

ЗАБРАКОВЫВАТЬ *несов.* см. забраковать.

ЗАБРАЛО I *с. ист.* забрало (долыганың бетти қорғайтуғын болими); Ⓛ выступить с открытых ~м пикирин жасырмай ашық айтыу.

ЗАБРАСЫВАТЬ I *несов.* см. забросать.

ЗАБРАСЫВАТЬ II *несов.* см. забросить.

ЗАБРАТЬ I *сов.* 1. кого-что (взять) алыу, алып кетиү; ~ть книги с собой китапларды өзи менен бирге алыш кетиү; 2. кого-что алыу, басып алыу, алыш кетиү; ~ть сыйна домой баласын үйге алыш кетиү; ~ть в плен пленге алыш, қолға түснүрү; 3. кого-что, разг. (арестовать) камау, тутынға алышу; 4. кого-что, перен. разг. (овладеть мыслями, чувствами) ойын тартыу, мейлин айдарыу; (егөн) забрало охота (что-л. сделать) ҳәйеслендирди, қызықсындырыди; 5. что (получить, добиться) ерисиү, алышу, жетиү, үстемлик етиү, бийлөү; ~ть власть над кем-л. биреүге үстемлик етиү; 6. что (сузить) тарылтыу, тарылтын тигиү; Ⓛ (егөн) ~ло за живое жанына тиди; ~ть себе в голову бир нарасе беккем исенип алышу; ~ть в руки бағындырыу, гөрезли етиү, биреүге дегенин ислетиү.

ЗАБРТЬ II *сов.* что чем бекитиү, питеу; ~ окно досками эйнекти тахтай менен бекитиү.

ЗАБРАТЬСЯ *сов.* 1. на что (залезть, вскарабкаться) шығыу, өрмелеп шығыу,

миниү, басына миниү; ~ться на дёрево агашика миниү; 2. во что, подо что (укрыться, спрятаться) жамылыу, ораныу, жасырынып кириү, бугып кириү, кирип келиү; ~ться под одеяло керпениц астына кириү, көрпеге кирип алышу; 3. во что (проникнуть) кириү, ениү; мыши ~лись в щик тышқанлар яшиктиц, ишине кирил алган; 4. (зайти далеко) ишкерисине кириү, түкирине кириү; ~ться в самую глубь леса тогайдыц ец түкирине кириү.

ЗАБРЕДАТЬ *несов.* см. забрести.

ЗАБРЕЖИТЬ *сов.* 1. ата баслау, ағара баслау; ~л рассвет таң ағара баслады; вдалеке ~л огонек узақта от жылтылдады; 2. безл. (о рассвете) жақтырыу, агарыу, тан атыу; чуть ~ло, мы отправились в путь таң жана ағара баслаганда биз жолға шыктык.

ЗАБРЕСТИЙ *сов.* разг. 1. алыслан кетиү, адасын кетиү; ~далеко в лес тогайдыц тубине алыслан кетиү; 2. (зайти мимоходом) женекей кириү, женекей кирип шығыу.

ЗАБРОДИТЬ *сов.* ашыу, ашып баслау.

ЗАБРОНИРОВАТЬ *сов.* что (закрепить) бронь белгилеп қойыу, бронь алып қойыу, сақлап қойыу, белгилеп қойыу; ~ место орныга бронь белгилеп қойыу.

ЗАБРОНИРОВАТЬ *сов.* что (покрыть бронёй) темир менен қаплау.

ЗАБРОС *м.*: в ~е разг. тасланды, ийесиз қалыу; быть в ~е тасланды болып қалыу.

ЗАБРОСАТЬ *сов.* 1. кого-что, чем (осыпать) ылақтырыу, жаудырыу, үсти-устине жаудырыу, үсти-устине атыу; ~ камнями 1) тас жаудырыу; 2) перен. гәп етиү, сез етиү; ~ грязью 1) ылай жаудырыу; 2) перен. жала жабыу, орынсыз айылау, осек татыу; 2. что, чем (заполнить) толтырыу, көмүү; ~ яму песком шункурыды кум менен көмүү.

ЗАБРОСИТЬ *сов.* 1. кого-что (бросить далеко) алысқа ылақтырыу, ылақтырып таслау; ~ть мяч в сад толты бағды ишине ылақтырыу; 2. что, разг. (затерять) жоғалтыу, жойтып алышу; я ~л кудато ключ гилтлерди бир жерге қойып жойтып алдым; 3. кого-что, перен. ийесиз қалдырыу, қараусыз қалдырыу; ~ть хозяйство хожалыкты қараусыз қалдырыу; 4. что, перен. таслан кетиү, умытып кетиү; таслау, қалдырыу. қойыу; ~ть музыканы таслау; ~ть начатое дело басланған исти таслан кетиү.

ЗАБРОШЕННЫЙ I. *прич.* от забросить; 2. прил. ийесиз қалған, тасланған, ылақтырылған, қараусыз қалған; ~ сад ийесиз қалған бағ, қараусыз қалған бағ; ~ ребёнок қараусыз қалған бала.

ЗАБРИЗГАТЬ I *сов.* кого-что, чем (покрыть брызгами) шашыратыу, шашыратып таслау, шашыратып алышу, тамызып алышу.

ЗАБРИЗГАТЬ II *сов.* (начать брызгать) бүрке баслау, шашыратып баслау, силицилү; ~л дождь жамғыр силлилеп жауа баслады.

ЗАБРИЗГАТЬСЯ *сов.* шашыратып ыласланыу, тамызып ыласланыу.

ЗАБРИЗГИВАТЬ *несов.* см. забрызгать

ЗАБРЫЗГИВАТЬСЯ несов. см. забрызгаться.

ЗАБУЛДЫГА м. и ж. разг. арақхор, мәскунен.

ЗАБУРЛІТЬ сов. гүрилдей баслау, булжыл баслау.

ЗАБУРЧАТЫ сов. разг. мыңқылдай баслау, тоңқылдай баслау, гүцкілдей баслау, құрылдау баслау; он чо-то ~л себебе под нос ол бир нәрсе деп гүңкілдей баслады.

ЗАБУТИТЬ сов. что, тех. тас пenen беккемлеу, бекитиү, тырнақ салыу.

ЗАБУХАТА сов. разг. тарсылдай баслау, гүрсілдей баслау; ~ли пүшкі топтар гүрсілдей баслады.

ЗАБУХАТЬ несов. см. забухнуть.

ЗАБУХНУТЬ сов. исиниү, исинип кетиү, киригиү; окбиноые рамы от дождя ~ли эйнектиң рамалары жамғырдан исиниң кетти.

ЗАБҮЧИВАТЬ несов. см. забутить.

ЗАБУШЕВАТЬ сов. бурқасынлау, бурқасынлай баслау, гүүлей баслау.

ЗАБЫВАТА несов. см. забыть; не ~й! умытып кетпе!, есиңнен шығарма!, ядтан шығарма!

ЗАБЫВАТЬСЯ несов. 1. см. забыться; 2. (периаты ясность ума) умытшақ болыу, алжаса баслау; ~ от старости ғаррыйыктан не айтқанын билмей; жасы үлкейген-ликтен алжаса баслау.

ЗАБЫВЧИВОСТЬ ж. умытшаклық, естен шығарышылық; по ~и умытшаклыктан.

ЗАБЫВЧИВЫЙ прил. умытшак.

ЗАБЫТЬ 1. прич. от забыть; 2. прил. умытылған, естен шықса; ~ые песни умытылған қосықлар; 3. прил. (оставленный по забывчивости) умытылып қалған; на столе лежала ~ая книга столдың устинде умытылып қалған китап жатыр еди.

ЗАБЫТЬ сов. 1. кого-что, о ком-чём (перестать помнить) умытыу, естен шығарыу; ~ыть номер телефона телефонның номерин умытыу; ~ыть навестить знакомого таныска барыуды умытыу; ~ыть обиду ашыуды умытыу; 2. что умытып қалдырыу, естен шығарып қалдырыу; я ~ыл книгу дома мен китабымын үйде умытып қалдырым; ◇ и думать ~уды! ойына да алмал, ойламал; ~ыть дорого куда-л. аяғын қайтып атламау, аяғын қайтып баспау.

ЗАБЫТЬЕ с. 1. (беспамятство) если айыу, есинен таныу, талыу, бийхүүш болыу; больной впал в ~ айрыу ессиз жатты; 2. (древота) қалғыу, мұлғиу, үйқысырау, үйқы бассыу; на меня нашло ~ менин үйқы басты.

ЗАБЫТЬСЯ сов. 1. (спасть в беспамятство) еслинен таныу, адам танымау, талыу, если айыу; хүүши кетиү; 2. (задреметь) қалғып баслау, мұлғиу, үйқыға кетиү; больной ~лся гүйрыу үйқыға кетти; 3. (загадывать) ойлау, ойга батыу; 4. (не сохраняться в памяти) ядтан шығарыу, умытып кетиү; 5. (перейти границы доволенного) шектел шығыу, хәдден зыят кетиү; она ~лась и наговорила много

лишнего ол хәдден зыят шығып кетти, көп орынсыз нәрселерди айтып таслады.

ЗАВ м. разг. см. заведующий.

ЗАВ- I қысқартылған қоспа сөзлердин биринши бөлеги, мәниси бойынша «басиши» дегендеги аңлатады, мыс.: **завскладом** склад басшысы.

ЗАВ- II қысқартылған қоспа сөзлердин мәниси бойынша «завод, заводтық» дегенге түйүр келетүгүн биринши бөлеги, мыс.: **завком** заводком.

ЗАВАЛ м. үйилме, үйме, үйинди; снёжные ~ы қар үйиндилери.

ЗАВАЛИВАТЬ несов. см. завалить.

ЗАВАЛИТЬСЯ несов. см. завалиться.

ЗАВАЛИНКА ж. завалинка (жайын дийүалын айландырып үйилген топырак).

ЗАВАЛИТЬ сов. 1. что (наполнить, засыпать) толтырыу, уйит таслау, көмип таслау, көмиү; ~ть яму землй шүнқырды топырақ пепен көмиү; 2. кого-что толтырыу, үйиү, көмиү, басып кетиү, бегел таслау; дорогу ~ло обвалом кулама жолды бөгел таслады; 3. что, чем, разг. (переполнить) үйин таслау, толтырыу; ~ть магазинын товарами магазиндерди товарлар мепен үйип таслау; 4. кого-что, разг. басына үйиү, жүклеу; ~ть срочной работой асығыс жумысларды басынан асырып үйиү; 5. что, разг. (обрушить, повалить) қулатыу, қыратыу, жығыу; ~ть стёну дийүалды қулатыу; 6. что, перен. разг. (повалить) артта қалдырыу, бузыу, жонлей алмау, былықтырыу; ~ть работу жумысты жонлей алмау, жумысты былықтырыу.

ЗАВАЛИТЬСЯ сов. разг. 1. (упасть за что-л.) артына тусыү, аржатына тусяү; книга ~лась за полку китап полканың артына тусти; 2. (упасть, накрениться) қулау, жығылыу, қырау; забор ~лся забор қулас қалды; 3. жатыу, жатып қалыу; ~ться спать үйқыға жатып қалы.

ЗАВАЛЬ ж. собир. разг. отпей қалған сапасы төмен товар.

ЗАВАЛІТЬСЯ сов. разг. 1. (затягиваться) жатып қалыу, үйилип қалыу; письмо ~лось на почте хат почтада көп жатып қалды; 2. (остаться непроданным) сатылмай жатыу.

ЗАВАЛЯЩИЙ прил. прост. жарамсыз, тасланған.

ЗАВАРИВАНИЕ с. демлеу, қайнатыу, демлениү, қайнатылыу.

ЗАВАРИВАТЬ несов. см. заварить.

ЗАВАРИВАТЬСЯ несов. см. завариться.

ЗАВАРИТЬ сов. что 1. демлеу, қайнатыу; ~ чай чай демлеу; 2. тех. металл қуйыу, металл қуйып питеу, кесерлеу; ◇ ~ кашу шатақ бир исти баслау, исти былықтырыу.

ЗАВАРИТЬСЯ сов. демлениү, қайнатылыу; чай ~лся чай демленди; ◇ ~лось дёло онбаган бир ис басланды, ис шатасты.

ЗАВАРКА ж. 1. (действие) демлеу, қайнатыу; чайник для ~и чай демлөгүе арналған чайник; 2. разг. демлем, қайнатым; чай осталось на один ~у бир демлем чай қалыпты.

ЗАВАРНОЙ прил. 1. қайнатпа, қайнатсан суұға салынған, қайнап түрған суұға ийленген; ~ хлеб қайнап түрған суұға ийленген наң; 2. (предназначенный для заварки) демлеүге арналған, қайнатыуға арналған.

ЗАВЕДЕНИЕ с. мәкеме; оқыу орны (учебное); торбия орны (воспитательное); высшее учёбное ~ жоқары оқыу орны.

ЗАВЕДОВАНИЕ с. басқарыу, басшылық етий.

ЗАВЕДОВАТЬ несов. чем басқарыу; ~ библиотекой китапхананы басқарыу; ~ хозяйством хожаилықты басқарыу.

ЗАВЕДОМО нареч. билқастан, жорта, биле тұра, биле турып, көре турып; даваать ~ ложные показания биле турып етирик маглұмат беріу.

ЗАВЕДОМЫЙ прил. белгили, айқын, ҳәммеге мәлім, анық; ~ая ложь ҳәммеге мәлім етирик.

ЗАВЕДУЮЩАЯ женск. от заведующий.

ЗАВЕДУЮЩИЙ м. басқарыушы, басшы, мәңгерниушы; ~ магазином дүкән басқарыушысы.

ЗАВЕЗТИ сов. 1. кого-что (по пути) апарып беріу, жөнекей таслап етий, жөнекей бере кетиү; алып барып таслап етий; ~ письмо хатты жөнекей таслап етий; 2. кого-что (отвезти далеко) билқастан узаққа алып кетиү, узаққа апарып таслау, адастырыу; ~ в далёкий край алыс жеरге алып кетиү; 3. что (доставить) алып келиү, тасып ақелиү, жеткериү; ~ товáры в магазин товарларды дүкәнға жеткериү.

ЗАВЕРБОАТЬ сов. кого-что тартыу, жаллау, жумысқа қабыл етий.

ЗАВЕРБОАТЬСЯ сов. тартылыш, жалланыш, жумысқа қабыл етилиү.

ЗАВЕРБОВЫВАТЬ несов. см. завербоваться.

ЗАВЕРБОВЫВАТЬСЯ несов. см. завербоваться.

ЗАВЕРЕНИЕ с. 1. (уверение) исендириү, инандырыү; 2. (подтверждение) тастыйықлау, гүйаландырыү, дурыслау, бекитиү; ~ подпись қойылған қолды тастыйықлау, қойылған қолды бекитиү.

ЗАВЕРИТЕЛЬ м. тастыйықлаушы, гүйаландырыушы, дурыслаушы, бекитиушы; подпись ~ дурыслаушының қолы.

ЗАВЕРИТЬ сов. 1. кого-что, в чём (уверить) исендириү, инандырыү; ~ в своей прёданности эзиниц шын берилгенлиги исендириү; 2. что (удостоверить) тастыйықлау, гүйаландырыү, дурыслау, бекитиү; ~ подпись қойылған қолды дурыслау.

ЗАВЕРКА ж. тастыйықлау, гүйаландырыү, дурыслау, бекитиү; ~ документов документлерди бекитиү.

ЗАВЕРНУТЬ сов. 1. кого-что, во что орау, орап таңыү, кундақлау, қымтау; ~ покупку в бумагу сатып алған затларды қағазга орау; ~ ребёнка баланы орау; 2. что (загнуть, подвернуть) бүгін, қайырыу, сабыныү, түриү; ~ рука́вá жеңде түриү; 3. (свернуть в сторону) бурылыу, бурылып кетиү, бурыу, айланыу; ~ за угол мүйештөн айланыу; ~ в переулок кишкене көшеге

бурылып кетиү; 4. разг. (мимоходом) қайрылып етиү, жөнекей киріл шығыу; ~ к приятелю танысқа қайрылып етиү; 5. что, разг. (занимать) таूлау; бурау, бурап беркитиү; ~ кран кранды таूлау.

ЗАВЕРНУТЬСЯ сов. 1. во что (укутаться) оралыу, ораныу; ~ться в одеяло керпеге ораныу; 2. (загнуться, подвернуться) бүгілиү, қайрылыу, түрилиү; рукав ~лся жең түрилди.

ЗАВЕРТЕТЬ I сов. кого, разг. (увлечь, захватить всецело) азғырыу, басын айландырыу.

ЗАВЕРТЕТЬ II сов. чем (начать вертеть) айланыра баслау, таूлай баслау, бурай баслау, былғай баслау.

ЗАВЕРТЕТЬСЯ I сов. разг. (захлопотаться) ис менен айланысыу; ~ с делами ислер менен айланысыу.

ЗАВЕРТЕТЬСЯ II сов. (начать вертеться) айланана баслау, айланыу; колесо ~лось дегершик айланана баслады.

ЗАВЕРТЫВАТЬ несов. см. завернуть.

ЗАВЕРТЫВАТЬСЯ несов. см. завернуться.

ЗАВЕРШАТЬ несов. см. завершить.

ЗАВЕРШАТЬСЯ несов. см. завершиться.

ЗАВЕРШАЮЩИЙ I прич. от завершать; 2. прил. тамамлаушы, аяқлаушы, ақыргы; ~ этап тамамлаушы этап, ақыргы этап.

ЗАВЕРШЕНИЕ с. тамамлау, питкериү, ақырына жеткериү.

ЗАВЕРШИТЬ сов. что тамамлау, питкериү, ақырына жеткериү; ~ семилетку досрочно жети жыллықты сропинен бурын тамамлау.

ЗАВЕРШИТЬСЯ сов. тамамланыу, питкерилү, ада болыу.

ЗАВЕРЯТЬ несов. см. заверить.

ЗАВЕСА ж. переде; ~а тумана думан передеси; снёжная ~а қар передеси, қар катламы; дымовая ~а түтин передеси; ♂ приподнять ~у сырды ашыу, анықлау.

ЗАВЕСИТЬ сов. кого-что переделеу, переде күрүп койыу, тутыу, жабыу; ~ окно занавеской терезеге переде тутыу.

ЗАВЕСТИ сов. 1. кого-что алып барыу, алып келиү, апарып таслау; ~ кого-л. в лес биреүди тоғайға алып барыу;

2. кого-что (попутно) жөнекей алып барыу; ~ ребёнка в детсад баланы жөнекей баалар бақшасына алып барыу; 3. что (устроить, оборудовать) дүзүү, курсы, ускенелеу; ~ библиотеку китапхана дүзүү;

4. что (обзвестись, приобрести) саклау, асырау; ўйли болыу (селью); хожалықлы болыу (хозяйство); ~ корову сыйыр асырау; 5. что (установить, ввести) орнатыу, киргизиү; ~ новые порядки жаңа төртіп орнатыу;

6. что, с кем-чем (начать) баслау, қозғау, кирисиү; ~ разговор сез баслау; ~ переписку хат жазысыға киришиү; ~ знакомство танысыу;

7. что (привести в движение) жүргизиү, ҳарекетке келтириү, бурау, таूлау; ~ мотор моторды жүргизиү; ~ часы саатты таूлаш жүргизиү; ♂ ~ в түпик жаман аўхалда қалдыру.

ЗАВЕСТИСЬ сов. 1. (появиться) пайда болыу; у него ~лісіс дёңиғи онда ақша пайда болды; в сарәе ~лісіс мышы сарайда тышқанлар пайда болды; 2. (установиться) орнау, ениү, кириү; ~лісіс новые портдки жаңа тәртиpler орнады; 3. (прийти в движение) жүриү, ислеү, хәрекетке келиү; мото́р завёлся мотор жүрип кетти.

ЗАВЕТ м. ўәсият, нәсіхат; ~ы Лениниң ўәсиятлары.

ЗАВЕТНЫЙ прил. 1. (сокровенный) әдиүли, қәдирли; ~ое желание әдиүли тилек; 2. (тайный, секретный) сырлы, күпяя, жасын; ~ый клад жасырын ғәзине.

ЗАВЕТРЕННЫЙ прил. ық, тынық; ~ая сторона ық жак, ық тәреп.

ЗАВЕШАТЬ сов. что, чём, разг. асып койыу, илип койыу; ~ стёны картынами дий-үалларға сүүртлерди көп етип илип қойыу.

ЗАВЕШИВАТЬ I несов. см. завешать.

ЗАВЕШИВАТЬ II несов. см. завесить.

ЗАВЕЩАНИЕ с. миyrас қағаз, тапсырма, ўәсият сез; оставить ~ ўәсият айтып қалдырыу; составить ~ миyrас қағаз жазыу.

ЗАВЕЩАТЕЛЬ м. офиц. ўәсиятчи, нәсіхатчи, ўәсият етиүши, миyrас қалдырышы.

ЗАВЕЩАТЕЛЬница женск. от завещатель.

ЗАВЕЩАТЬ сов. и несов. 1. кого-что, кому-чemu ўәсият етиү; айтып кетиү (устко); 2. кому-чemu и с неопр., перен. (выразить предсмертную волю) ўәсият етиү, миyrас қалдырыу.

ЗАВЗЯТЫЙ прил. разг. қумарлы, ҳәүес, қунтлы, қумарпаз, берилген, өлемен; ~ охбоник қумарлы аңшы.

ЗАВИВАТЬ несов. см. завить.

ЗАВИВАТЬСЯ несов. 1. см. завиться; 2. (виться) бүраланыу.

ЗАВИВКА ж. 1. (действие) бүралау; 2. (прическа) буира, бүралашкан шаш.

ЗАВИДЕТЬ сов. кого-что, разг. узактан кериү.

ЗАВИДНО 1. нареч. көз қызарлықтай, қызығарлықтай, ҳәүес боларлықтай, көз тартарлықтай; он ~ здоров оның қызығарлықтай дени сау; 2. безл. в знач. сказ. иши күйерлик, күндерлик, көре алмаслық, күншилик; емү ~ күнлейди.

ЗАВИДНЫЙ прил. қызығарлық, қызықтыратуғын, көз қызығарлық, ҳәүес боларлық, көз тартарлық.

ЗАВИДОВАТЬ несов. кому-чemu иши күйү, күнлеү, көре алмау.

ЗАВИЖАТЬ сов. қаңылау, қаңылай баслау, шыңғырыу, шыңғырып жибериү.

ЗАВИЗИРОВАТЬ сов. что виза қойыу, рухсат бериү.

ЗАВИЛЯТЬ сов. чём былғай баслау, былғаңлата баслау.

ЗАВИНТИТЬ сов. что бураү, бурап бекитиү, таўлап бекитиү; ~ гайку гайканы таўлап бекитиү.

ЗАВИНТИТЬСЯ сов. буралыу, буралып бекитилиу, таўланыу, таўланып бекиниү; гайка хорошо ~ласы гайка жақсы таўланып бекитилди.

ЗАВИНЧИВАТЬ несов. см. завинтить.

ЗАВИНЧИВАТЬСЯ несов. см. завинтить; ~этот винт не ~ется был винт буралмайды.

ЗАВИРАТЬСЯ несов. см. завраться.

ЗАВИСЕТЬ несов. от кого-чего 1. (быть подчинённым чьей-л. власти) қараслы болыу, ғәрезли болыу, бағынышлы болыу; 2. (быть обусловленным чем-л.) байланыслы болыу, қараслы болыу; успéх дела ~ит от нас самыи истиц табысы болыу бициз өзимизге байланыслы; он сдёлал всё, что от него ~ело от өзине байланыслы барлық иследи иследи.

ЗАВИСИМОСТЬ ж. 1. қараслық, ерик-сизлик, ғәрезлилик, бағынғанлық; находиться в полной ~и от кого-л. биреүден толық ғәрезли болыу; экономическая ~ь экономикалық ғәрезлилик; крепостная ~ь ист. крепостной бағынғанлық; 2. (обусловленность) байланыслылық, ғәрезлилик. бағынышлылық; в ~и от обстоятельств жағдайларға байланыслы.

ЗАВИСИМЫЙ прил. қараслы, ериксиз, ғәрезли, бағынышлы, байланыслы; ~ые странны ғәрезли еллар; ~ое положение бағынышлы айжал.

ЗАВИСТИВО нареч. күнлеп, қызғанып, иши тарлық етип, тарлық пенен, көре алмай, иши күйип; ~ смотреть на что-л. бир нарсеге иши тарлық пенен қарау.

ЗАВИСТИВОСТЬ ж. күнлеүшилик, күншиллик, қызғаншақлық, иши тарлық, көре алмаүшылық.

ЗАВИСТИВЫЙ прил. күнлеүши, күншил, қызғаншақ, иши тар, көре алмайтуғын; ~ взгляд күншил көз қарас, қызғаншақ, көз қарас.

ЗАВИСТИНИК м. күнлеүши, күншил, иши тар, қызғаншақ.

ЗАВИСТИЦА женск. от завистник.

ЗАВИСТЬ ж. күншиллик, күнлеү, қызғаныу, иши тарлық.

ЗАВИТОК прил. 1. бүраланған; ~ые волосы бүраланған шаш; 2. (в виде спирали) бүралған, есилген.

ЗАВИТОК м. 1. (локон) өрим, тулым, кекил, бурым; 2. шырмауық, шыйыртпақ; шыйырлы жазыу (почерк); ~ ползучего растения өрмелед өсетуғын өсимликлердин шырмауығы; ~ ориамента нағыс шыйыртпақлары.

ЗАВИТУШКА ж. разг. см. завиток.

ЗАВИТЬ сов. что бүралау, бүйра етиү; ~ волосы шашты бүралау.

ЗАВИТЬСЯ сов. бүраланыу, бүраландырыу, бүралатыу; ~ в парикмахерской шаштаре заездана бүралатыу.

ЗАВИХРЕНИЕ с. физ. күйынланыу, үйириү, қайнауытлау.

ЗАВКОМ м. (заводской комитет) завком (завод комитет).

ЗАВЛАДЕВАТЬ несов. см. завладеть.

ЗАВЛАДЕТЬ сов. кем-чем 1. (захватить) басып алыу, ийелеү, қолға алыу; ~ неприятельской крепостью душманың крепостьтын қолға алыу; 2. перен. бойсындырыу, өзине қаратыу, өзине аўдарыу; ~ чым-л. вниманием биреүдиң кеүилин өзине аўдарыу; ♦ ~ умами ақыл-хуұшын ийелеү.

ЗАВЛЕКАТЕЛЬНЫЙ прил. разг. қызықлы, қызықтыратуғын, қызық, жағымлы.

ЗАВЛЕКАТЬ несов. см. завлечь.

ЗАВЛЁЧЬ сов. кого-что 1. (захватить) қызықтырып өзине тартыў, алдаң жолдан азғырыў; 2. перен. (соглашнуть, пленить) қызығыў, қызықтырыў, хәүес болыў, шын берилүү.

ЗАВОД I м. завод; металлургический ~ металлурия заводы; автомобильный ~ автомобиль заводы; чугунолитейный ~ шойын еритетуғын завод; кирпичный ~ гербиш заводы; лесопильный ~ ағаш кесиү заводы; сахарный ~ қант заводы; маслодельный ~ май заводы; ⚡ бірнеше ~ ат заводы.

ЗАВОД II м. 1. (действие) бурау, тау беріү, таулау; 2. (приспособление в механизме) тау, тетик, ход беретуғын жери, бурау тетиги; ~ у часов сааттың тауы; 3. полигр. завод (китаптың бир набордан басылған блөгө); ⚡ у нас этого и в ~е нет был бизнис дастуримизде жок.

ЗАВОДИЛА м. и ж. разг. баслаушы, қозғаушы, қоздырышы адам, шөлкемлестиришши адам.

ЗАВОДИТЬ несов. см. завести.

ЗАВОДИТЬСЯ несов. см. завестись.

ЗАВОДНОЙ прил. бурандалы, бураналуғын, буран жүргизетуғын; тау берилетуғын, тауланатуғын; ~ая игрушка тау берилетуғын ойнышық, буран жүргизетүү ойнышык.

ЗАВОДОУПРАВЛЕНИЕ с. завод басқармасы.

ЗАВОДСКИЙ прил. см. заводской.

ЗАВОДСКОЙ прил. завод..., заводтын; ~ корпус завод корпусы.

ЗАВОДЧИК м. уст. завод ийеси.

ЗАВОДЬ ж. қолтық, туба, шығанак; тыйхан ~ 1) тыныш қолтық; 2) перен. шет жер, тыныш жер.

ЗАВОЕВАНИЕ с. 1. (действие) жецип шығыу, басып алыу, урысып жециү, жецип алышу; ~е власты властьты қолға алышу; 2. (завоеванная территория) басып алышынан жер, урысып алышынан жер; 3. перен. мн. завоевания (достижения) табыс, жетисеклилкі, ерсилген табыслар; ~я науки илимниң ерсекен табыслары, илимниң жетисеклилкілері.

ЗАВОЕВАТЕЛЬ м. басып алышы, урысып алышы, басқыншы.

ЗАВОЕВАТЕЛЬНЫЙ прил. басып алышылық, урысып алышылық, басқыншылық.

ЗАВОЕВАТЬ сов. 1. кого-что басып алышу, урысып алышу, күш менен бағындырыу, жаўлап алышу; ~ страну еди басып алышу; 2. кого-что, перен. (добиться) ийе болыш, ерисиү, жетисиү, киргизиү, алышу; ~ свободу азатлыққа жетисиү; ~ авторитетті аброй алышу, абройга жетисиү; ~ известность даңққа ерисиү; 3. что (в спортивной борьбе) ийе болышу, жетисиү, ерисиү, алышу; ~ второе место в соревновании жарыста екинши орынды алышу.

ЗАВОЕВЫВАТЬ несов. см. завоевать.

ЗАВОЗ м. 1. (действие) тасыу, экелину,

тасыу жеткериү; ~ товáров в магазин магазинге товар экелиү; 2. (завезённые товары) экелинген затлар, жеткерилген товарлар, тасыу экелинген ўәжлер.

ЗАВОЗИТЬ I несов. см. завезти.

ЗАВОЗИТЬ II сов. что, прост. (загрязнить) патаслау, былғау, кирлетиү, ыласлау; ~ плáтье кёйлекти кирлетиү.

ЗАВОЗИТЬСЯ I сов. (загрязняться) патасланыу, кирлениү, ыласланыу.

ЗАВОЗИТЬСЯ II несов. (начать возиться) аүрелениү, қозғалыу, аүре болышу.

ЗАВОЗНЫЙ прил. экелинген, келтирилген, жеткерилген, тасылған.

ЗАВОЛАКИВАТЬ несов. см. заволочь.

ЗАВОЛАКИВАТЬСЯ несов. см. заволочься.

ЗАВОЛНОВАТЬСЯ сов. 1. (начать беспокоиться) тынышсызланыу, тынышсызлана баслау; 2. (о море) толқынлана баслау, толқыланыу.

ЗАВОЛЮЧЬ сов. что қаплау, бүркөү, басыу; түчи ~оклы небо аспанды бултлар қаплады; ⚡ глазá ~оклó слезами көзге жас келди.

ЗАВОЛЮЧЬСЯ сов. чем қапланыу, бүркелиү, басылыу, жабылыу; небо ~оклóсъ тұчами аспан бултлар менен қапланды.

ЗАВОПИТЬ сов. разг. бақыра баслау, еңрей баслау, зарлана баслау, жылай баслау, қынала баслау.

ЗАВОРЖИВАТЬ несов. см. заворожить.

ЗАВОРАЧИВАТЬ несов. 1. см. заворотить; 2. чем қозғау, шуғылланыу, көтериү; он ~ет большими делами ол үлкен ислерди қозғап жүр.

ЗАВОРАЧИВАТЬСЯ несов. 1. (повернуть назад или в сторону) қайрылыу, бурылыу; 2. (загибаться, отвертываться) бүглилу, қайрылыу, турилу.

ЗАВОРКОВАТЬ сов. қоқырлай баслау.

ЗАВОРОЖИТЬ сов. 1. кого-что, уст. (заколдовывать) дууалау, басын айландырыу; 2. кого (очаровать) өзине тартыу; мұзыка ~ла менй музика мени өзине тартты.

ЗАВОРОТ м. мед.: ~ шыбык ишектин түйилиүи, ишектиң буралыуы.

ЗАВОРОТИТЬ сов. разг. 1. (изменить направление) жолдан қайтарыу, жолдан бурыу; ~ назад кейин қайтарыу; 2. что (загнуть, подвернуть) бүгүй, қайрылыу, туриу; ~ рукава женди туриу.

ЗАВОРЧАТЬСЯ сов. разг. айланана баслау, қозғала баслау, қымылдай баслау, аударылып түсө баслау.

ЗАВРЯТЬСЯ сов. разг. өтирик айтый, өтирик сейлеу, өтирикке берилиү, өтирикшиликке берилиү.

ЗАВСЕГДАТАЙ м. бәркүлла қатнаушы, турақлы қатнаушы; ~ театра театрдан қалмаушы.

ЗАВТРА нареч. ертең; ~ утром ертең азанда; до ~! ертеңгө шекем!; отложить что-л. на ~ ертеңгө қалдырыу; ⚡ не нынче — ~ бүгін — ертең.

ЗАВТРАК м. азанғы ас, азанғы аўқат, сәскелік; утrenний ~ азанғы тамак, азанғы аўқат; взять с собой ~ азанғы аўқатты ези менен алыш келиү.

ЗАВТРАКАТЬ несов. азанғы аўқатланыў, азанда аўқат жеў, сәскелік аўқатланыў.

ЗАВТРАШНИЙ прил. ертеци, ертец болатуғын, келеси күнги; ~ий дөйн ертеңгі күн; с ~его дня ертеңгі күнинен баслаш; позабыттыся о ~ем дне ертеңгі күн ҳақында ойлаў.

ЗАВУАЛИРОВАТЬ сов. что алжастрыў, анық айтпаў, ашып айтпаў, гүмилжи түсіндириў, бурмалап түсіндириў; ~ факты фактылерди бурмалап түсіндириў.

ЗАВУЧ м. (заведующий учёбной частью) завуч (окыў белимин басқарыўшы, оқыў белиминин баслығы).

ЗАВХОЗ м. (заведующий хозяйством) завхоз (хожалықты басқарыўшы).

ЗАВШИВЕТЬ сов. разг. бийтлеп кетиў, бийт басып кетиў, күрүлап кетиў.

ЗАВЫВАНИЕ с. улыў, гүйилдеў, хүйлеў; ~ бўри дубелейдиц гүйилдеў.

ЗАВЫВАТЬ несов. улыў, гүйилдеў, хүйлеў; выбога ~ет боран гүйилдейди.

ЗАВЫСИТЬ сов. что көтериў, кетерип жибериў, арттырыў, жоқарылатыў; ~ расценики баҳасын арттырыў.

ЗАВЫИТЬ сов. улый баслаў, гүйләй баслаў, гүйилдей баслаў; собака ~ла ийт улый баслады; ~л ветер самал гүйледи.

ЗАВЫШАТЬ несов. см. завысить.

ЗАВЫШЁНИЕ с. көтериў, арттырыў, жоқарылатыў.

ЗАВЯЗАТЬ I сов. что 1. байлаў, таңыў, шалыў, түйнү, түйненеў; ~ узел түйиншилеў, түйин түйиў; ~ узлом түйин етип байлаў; ~ в ~узел түйин түйненеў; ~ пакёт пакетти ораў, пакетти орап байлаў; ~ голову платком басын орамал менен таңыў; ~ рану бинтом жараны бинт менен таңыў; ~ ботинки ботинканы байлаў; ~ галстук галстук байлаў; 2. перен. (установить, начать) баслаў; ~ знакомство таныса баслаў; ~ переписку хат жазыса баслаў; ~ перестрёлку атысыў, атысыды баслаў; ~ сабру урысыў, жәнжеллесиў, жәнжел баслаў.

ЗАВЯЗАТЬ II несов. см. завязнуть.

ЗАВЯЗАТЬСЯ сов. 1. байланыў, түйилиў, таңылыў; узел ~лся түйин түйилди; 2. перен. (начаться, возникнуть) басланыў; ~леся бой сауаш басланды; ~леся беседа гүррүп басланды; 3. бот. (образоваться — о плоде) найшалаў, түйнеклеў, түйнек салыў, түйнеклей баслаў, ғумшалаў.

ЗАВЯЗКА ж. 1. (тесёмка, ленточка и т. п.) баў, жип; 2. (исходный пункт действия) ҳәрекеттиң басы, ҳәрекеттиң басланыўы; ~ драмы драмадағы ўқыялардың басланыўы.

ЗАВЯЗНУТЬ сов. в чём I. (застрять) батыў, батып қалыў, тығылыста қалыў; ~ в болоте батпаққа батыў; 2. перен. батыў, кемилиў; ~ в долгах қарыза батыў.

ЗАВЯЗЫВАТЬ несов. см. завязать I.

ЗАВЯЗЫВАТЬСЯ несов. см. завязаться.

ЗАВЯЗЬ ж. бот. түйнек, найша.

ЗАВЯЛИВАТЬ несов. см. завялить.

ЗАВЯЛИТЬ сов. что қақлаў, сурлеў, кептириў; ~ рый балықты қақлаў.

ЗАВЯНУТЬ сов. солыў, солып қалыў, күйраў, күйрап қалыў.

ЗАГАДАТЬ сов. 1. что жумбақ айттыў; ~ загадку жумбақ айттыў; 2. что и без доп. ойлаў, болжаў; ~ какое-л. число бир санды жумбақ етип айттыў; 3. что, разг. (предположить, задумать) болжаў, нийетлениу.

ЗАГАДИТЬ сов. что, разг. патаслай, былагай, ыласлаў.

ЗАГАДКА ж. жумбак; отгадать ~у жумбақты шешиў; ◇ говорить ~ами тымсал менен айттыў, астарлы сөйлеў.

ЗАГАДОЧНО нареч. сырлы, түсиккисиз, гүмилжи, астарлы.

ЗАГАДОЧНОСТЬ ж. түсиккисизлик, сырлылық, гүмилжилик, астарлылық.

ЗАГАДОЧНЫЙ прил. сырлы, түсиккисиз, астарлы; ~ое явление сырлы қубылыш; ~ая картинка сырлы сүррет.

ЗАГАДЫВАТЬ несов. см. загадать; зачём ~ вперёд? алдағыны болжаудың не кереги бар?

ЗАГАЖИВАТЬ несов. см. загадить.

ЗАГАЛДЕТЬ сов. разг. шуёлай баслаў, шаўкымласа баслаў, ғаўырласа баслаў.

ЗАГАР м. күнге күйиў, күнге қарайиў.

ЗАГАСИТЬ сов. что, разг. өшириў, сөндериў; ~ лампу шыраны өшириў.

ЗАГВОЗДКА ж. разг. прикиниш, тосянын, бөгет; вот в чём ~! мине иркиниш усында!

ЗАГИЙ м. 1. бүклем, бүгис, бүгилген жер, қайрылған жер, бүкленген жер, айланба, шығанақ; ~ листа қағаздың бүклленген жери; 2. перен. (отклонение) бурмалаў, бурмалаушылық, зиянкесликке бурмалаў; лёвый ~ полит. солышы, солышылық, солышын бурмалаушылық.

ЗАГИБАТЬ несов. см. загнуть.

ЗАГИБАТЬСЯ несов. см. загнуться.

ЗАГИПНОТИЗИРОВАТЬ сов. кого-что гипнозлаў, көз байлаў.

ЗАГЛАВИЕ с. бас, ат; ~ кийги китаптың аты; под ~м аты менен.

ЗАГЛАВНЫЙ прил. бас..., басындағы; ~ый лист басындағы қағаз; ~ая бўквас бас ҳәрип.

ЗАГЛАДИТЬ сов. что 1. (пригладить) утиклей, утюглеў, сыйлаў, тараў; ~ складки утюгом жыйырылғанды утюглеў; ~ волости шашты тарап тегислеў; 2. перен. (исправить, искупить) дүзетиў, жециллетиў, жуўуў; ~ вину айбын жециллетиў, гұнасын жуўуў.

ЗАГЛАЖИВАТЬ несов. см. загладить.

ЗА ГЛАЗАЙ разг. 1. (в отсутствие кого-л.) көзи жокта, сыртынан, ези жокта, көрмей; говорить о ком-л. ~ бирейдиң сыртынан сойлеў, көзи жокта сөз етиў; 2. (избыток) артығы менен; ~ довольно артығы менен жетеди.

ЗАГЛАЗНО нареч. разг. көзи жокта, сыртынан, ези жокта; решить что-л. ~ ези жокта бир нарсени шешиў.

ЗАГЛОХНУТЬ сов. 1. (затихнуть) тоқтаў, тоқтан қалыў, тыныў, тынып қалыў, өшип қалыў, сөннип қалыў, баслыў; звёки ~ли сеслер тыныш қалды; 2. (прийти в запустение) қараусыз қалыў, қаңырап қалыў; сад ~ бағ қараусыз

қалды; ◇ мото́р ~ мотор сөннип қалды; самовар ~ самовар өшін қалды; дёло ~ло ис басылды, ис тоқтатылды.

ЗАГЛОХШИЙ 1. прич. от заглохнуть; 2. прил. (затихший) өшин қалған; сенген (о моторе, машине); 3. прил. (пришедший в запустение) қараусыз қалған, тасланған.

ЗАГЛУШАТЬ несов. см. заглушить.

ЗАГЛУШИТЬ сов. 1. кого-что басыў, еситирмеў, тоқтатыў; оркестр ~л голос певца оркестр қосык айтышының сестин еситирмеди; ~ть звук шагов аяқ дусирлилерин тоқтатыў; 2. что, перен. (ослабить, смягчить) пәсейтиў, басыў; ~ть боль ауырыуды пәсейтиў; 3. что (о растениях) басыў, басып кетиў; сорняк ~ли поле ҳарам шөплер атызы басып кетти; 4. что, перен. (протест, недовольство и т. п.) басыў, жоқ етиў; 5. что, разг. (углы, самовар) өшириў, сөндирүй.

ЗАГЛЯДЕНЬЕ с. разг. айта қалғандай, көриүге туарлық, қарап туарлық; конь — одиб ~ қарап туарлықтай ат; это просто ~! көз тоймайтуын нәрсе!

ЗАГЛЯДЁТЬСЯ сов. на кого-что көз айрымай қараў, қарап қатып қалыў, тигилip қараў, қарай бериў; ~ на картины сүүретке қарап қатып қалыў, сүүретке көзин айрымай қараў.

ЗАГЛЯДЫВАТЬ несов. см. заглянуть; ◇ ~ вперед алға көз жибериў.

ЗАГЛЯДЫВАТЬСЯ несов. см. заглядеться.

ЗАГЛЯНУТЬ сов. 1. (посмотреть) қараў, көз салыў, қарап қойыў; ~ть в окно әйнекен қараў; ~ть в словарь сезликке қарап қойыў; он не ~л в книгу ол киталтыц бетин ашпады, ол киталқа көз салмады; 2. к кому, разг. (зайти) келип кетиў, кирип шығыў, барып шығыў, көрип етиў; ~ть к товарищу жолдасына кирип шығыў.

ЗАГНАВАТЬСЯ несов. см. загнаться.

ЗАГНАННЫЙ 1. прич. от загнать; 2. прил. (обессиленный) болдырган, шаршаган, шалықкан, жүрмей қалған, хәлсизленген; ~ая лошадь болдырган ат; 3. прил. перен. (запуганный, забитый) коркытылған, үркитилген, безиктирилген.

ЗАГНАТЬ сов. 1. кого-что (куда-л.) қамаў, айдал киргизиў, қуыш киргизиў; ~ скот во двор майды қората қамаў, молларды қората айдал киргизиў; 2. что, разг. (убить) қағыў, қағып киргизиў, урып киргизиў; ~ гвоздь глубокό доску мышыкты тақтайға қағып киргизиў; 3. кого (довести до изнеможения) болдыртыў, шаршатыў, шалықтырыў, хәлсиретиў; ~ коня атты болдыртыў.

ЗАГНИВАНИЕ с. 1. шириў, ширий баслаў, ирий баслаў; 2. перен. ыдыраў, ыдырай баслаў, кулай баслаў, ширий баслаў; ~ капитализма капитализмниң ширий баслаў.

ЗАГНИВАТЬ несов. см. загнить.

ЗАГНІТЬ сов. 1. (начать гнить) шириў, ширий баслаў, ириў, ирий баслаў; 2. перен. (прийти к разложению) ыдыраў, ыдырай баслаў, кулай баслаў, ширий баслаў.

ЗАГНОЙТИСЯ сов. иринлеў, иринлесиў, ирин жыныаў; рана ~лась жара ириндести.

ЗАГНУТЬ сов. что бүгиў, бүклөў; ~ страницу книги киталтыц бетин бүклөў; ~ пәлец бармағын бүгиў; ◇ ~ цену баҳаны асыра сорау; ~ крепкое словцо қатты сөзді айтып салыў, ерси сөзді айтып жибериў.

ЗАГНУТЬСЯ сов. бүгилиў, бүклениў, иилий.

ЗАГОВАРИВАТЬ I несов. (вступать в разговор) сез баслаў, гән баслаў, гүрриц баслаў.

ЗАГОВАРИВАТЬ II несов. см. заговорить I; ◇ зубы ~ сөзді бурыў.

ЗАГОВАРИВАТЬСЯ несов. I. см. заговориться; 2. (говорить бессмыслицу) мәнисиз сез сейлеў, алжүй, сандырақлаў.

ЗАГОВОР I ж. заговор, тил бириктириў, аүзис бириктириў, жасырын келисисим, жасырын сыр; тайный ~ жасырын тил бириктириў.

ЗАГОВОР II ж. (заклинание) дуўалаў, оқыў, зикир салыў.

ЗАГОВОРИТЬ I сов. кого-что, разг.

1. (умотить разговором) сейлең жалықтырыў, сез бенен мазасын кетириў; 2. (заколдоввать) дуўалаў, зикир салыў, оқыў; ~ от болезни кеселди оқыў; ◇ ~ зубы кому-л. биреуди сез бенен алдаў, сез бенен байырда.

ЗАГОВОРИТЬ II сов. 1. с кем, о чём и без доп. (начать говорить) сейлей баслаў, ретсиз сейлей бериў; все разом ~ли барлыбы бирден сейлей баслады; ~ть с кем-л. на улице көшеде биреў менен сейлесип қалыў; 2. (владеть речью) тили шығыў, тили шыға баслаў; ребёнок скробы ~т тез арада баланың тили шығады; он ~л по-немецки ол немец тилинде сейлей баслады, ол немецше сейледи; 3. перен. (пробудиться) ояныў, сезими болыў; в нём ~ла сөбестъ оянсанка келди.

ЗАГОВОРИТЬСЯ сов. 1. (увлечься разговором) сөзге кирисиў, сөзге кирисип кетиў, сейлесип отыра бериў, узақ сейлесип отыра бериў; 2. разг. (зарваться) өтирик сейлеў, өтирик айттып шатасыў.

ЗАГОВОРЩИК ж. заговорщик, заговорши, заговорфа қатнасышы, тил бириктириши, тил бириктиришшиликке қатнасышы.

ЗАГОВОРЩИЦА женск. от заговорщик.

ЗАГОВОРЩИЧЕСКИЙ прил. разг. заговорши, тил бириктиришшилик; ~ вид тил бириктиришшилик көриңис.

ЗАГОТОТАТЬ сов. 1. (о гусях) гаңылдай баслаў, гаңылдаў; 2. разг. (захотать) ғарқылдаў, ғарқылдан кулиў, ғарқылдастыр.

ЗАГОДЯ нареч. прост. алдын ала, ертеден, бурыннан.

ЗАГОЛОВОК ж. заголовок, баслама, бас; ~ статьи мақаланың аты, мақаланың басы.

ЗАГОЛОСИТЬ сов. екирии жылаў, дауыс шығара баслаў, гаўырласа баслаў, дауыс шығарып бақыра баслаў.

ЗАГОБОН м. 1. (действие) айдан киргизиү, айдал қамаү, қамалап қуўыў, қоршалан айдаў; 2. (для скота) малхана, жайлайхана, мал қора, қамаў, шарбақ; көрлеш (для овец); 3. (участок пашни) атыз, аңыз жер, егилетуғын жер; ◇ быть в ~е қуудалауда болыў.

ЗАГОБОНЩИК м. охот. қуўышы, қуўа-лаұшы (аңды бүккәда жатқан аңышыға қарағай айдаңы).

ЗАГОНЯТЬ I несов. см. загнать.

ЗАГОНЯТЬ II сов. кого (утомить рабо-той, поручениями) шаршатыў, ис басқы етиў, болдырытыў, жалықтырыў; он мей сөвсем ~л ол мени жүдә шаршатты, ол мени жүдә жалықтырыды.

ЗАГОРАЖИВАТЬ несов. см. загородить.

ЗАГОРАЖИВАТЬСЯ несов. см. загоро-диться.

ЗАГОРАТЬ несов. см. загореть.

ЗАГОРАТЬСЯ несов. см. загореться.

ЗАГОРДИТЬСЯ сов. разг. үлкенсіў, мен-менсіў, текәббирлениў, гәрдійнү.

ЗАГОРЕЛЫЙ прил. күнге күйген, қарайған, күнге қарайған; ~ое лицо қарайған бет.

ЗАГОРЕТЬ сов. күнге күйиў, қарайыў, күнге қарайыў; ~ на солнце күясқа күйинп қарайыў.

ЗАГОРЕТЬСЯ сов. 1. (вспыхнуть) жанаў, жана баслаў, өртене баслаў, ту-танаў, тутана баслаў, алсысү; дом ~лся үй жана баслады; свет ~лся свет жанды; 2. перен. (заблестеть) жайнаў, жарқыраў, жалтыраў, жылтылдаў; его́ глаза́ ~лись радостью оның көзлери қуўанганин жайнады; 3. чем и без доп. жигерлениў, кайнаў, қумарланыў; ~тися желаниям сде-лать что-л. бир нарсени ислеүтеге жигерле-ниў; 4. кому, безл. разг. (захотеться) қумарланыў, қумартыў, хәүес етиў; что вам так ~лось? успейте! неге буншелли қумартызыз? үлгересиз!; 5. перен. басланыў, қызыў; ~лся спор талас қызыды.

ЗАГОРОДИТЬ сов. 1. что (обнести оградой) қоршаў, қоршап қойыў, қоралаў, хәремлеў; ~ двор забором хәўлинин сыртын қоршаў; 2. кого-что (заслонить) алдында түрүў, тосқылық етиў, жабыў, каплаў, қөлеңкелеў; ~ свет жактыны қаплаў, жактыға тосқылық етиў; 3. что (преградить) тосқылық салыў, бекитиў, бөгөў; ~ кому-л. дорого бирејдиң жолына тосқынлық салыў; 4. что, разг. (загромоздить) үйдү, толтырыў; ~ весь склад ящиками пүткил складты ящиклер менен толтырыў.

ЗАГОРОДИТЬСЯ сов. от кого-чего жабы-лыў, қорғаныў, тасаланыў, пана-ланыў; ~ рукой от солнца қолы менен қуястан қорғаныў.

ЗАГОРОДКА ж. қора, пақса, қоршаў, дийал.

ЗАГОРОДНЫЙ прил. қала шети, қаладан сырттағы; ~ый дом қаладан сырттағы үй; ~ая прогулка қала сыртына саяхат, қаланың сыртына қызырыў.

ЗАГОСТИТЬСЯ сов. разг. узақ ўақыт қонақ болыў, қонақтықта көп жатыў.

ЗАГОТАВЛИВАТЬ несов. см. заготовить.

ЗАГОТОВИТЕЛЬ м. таярлаушы, таяр етиўши, тайыналаушы.

ЗАГОТОВИТЕЛЬНЫЙ прил. таярлаушы, таярлау..., таярлайтуын; ~ая ценә таярлауда басасы; ~ый пункт таярлаушы пункт.

ЗАГОТОВИТЬ сов. что 1. (заблаговре-менно приготовить) таярлау, таярлап қойыў, таяр етиў, хәэирлеў; ~ пропуск пропуск таярлап қойыў; 2. (запасти) таярлап қойыў, энжамлау; ~ дров на зиму қысқа отын таярлап қойыў.

ЗАГОТОВКА ж. 1. (действие) таярлау, таярлап қойыў, таяр етиў, хәэирлеў; ~ хлеба фелле таярлау; 2. (для обуви) нишилген төлетин, пишилген былғары.

ЗАГОТОВЛЯТЬ несов. см. заготовить.

ЗАГОТОВЩИК м. 1. таярлаушы; 2. (са-пожник) лишищы.

ЗАГОТОВЩИЦА женск. от заготовщик.

ЗАГОТПУНКТ м. (заготовительный пункт) заготпункт (таярлау пункты).

ЗАГРАДИТЕЛЬНЫЙ прил. воен. тосқын, бөгет; ~вал тосқын қашы; ~огонь артил-лерияның бөгет болған оғы.

ЗАГРАДИТЬ сов. что тосқынлау, тосқын етиў, бөгөў, байлау; ~ путь жолды бөгөў.

ЗАГРАЖДАТЬ несов. см. заградить.

ЗАГРАЖДЕНИЕ с. воен. тосқын, бөгет; прополочные ~ы сым тосқынлары.

ЗАГРАНИЦА ж. разг. сырт ел, шет ел, шет мөмлекет.

ЗА ГРАНИЦЕЙ сырт елде, шет елде.

ЗА ГРАНИЦУ сырт елге, шет елге.

ЗАГРАНИЧНЫЙ прил. сырт ел..., сырт еллик, сырт мөмлекетлик, шет ел, шет еллик; ~ паспорт сырт елге барыў ушын паспорт.

ЗАГРЕБАТЬ несов. 1. что (сгребать) жыныш алыў, топлап алыў, тырма менен жыныш; гүреп үйиў, бир жерге жыныў, жыныш; ~ сено пишиден жыныш; 2. разг. (грести) есиў; ~ веслом ескең пенен есиў; 3. что, перен. жыныш, топлаў, гүреп алыў, гүреп жыныш; ~ дөйги ашқөзлик пенен ақшаны жыныш; ◇ чужими руками жар ~ погов. киси қолы менен от кесеў.

ЗАГРЕМЕТЬ I сов. чем, разг. тасыр-тусыр етиў, шақыр-шуқыр етиў, шақырлау, тасырлау; ~ посудой ыдыслар шақырлатыў.

ЗАГРЕМЕТЬ II сов. (начать греметь) гүркирэй баслаў, гүрлидей баслаў, гүр-силдей баслаў; ~л гром кек гүркирэй баслады.

ЗАГРЕСТИ I сов. разг. см. загребать.

ЗАГРЕСТИ II сов. (начать грести) есе баслаў, ескең есе баслаў.

ЗАГРИВОК м. 1. (у лошади) жал, шоқыл; 2. разг. (у человека) ыйык, еңсе.

ЗАГРИМИРОВАТЬ сов. кого-что гри-млеў, бетин өзгертип бояў.

ЗАГРИМИРОВАТЬСЯ сов. гриимлениў, бетин өзгертип бояныў.

ЗАГРИМИРОВЫВАТЬ несов. см. загри-мировать.

ЗАГРИМИРОВЫВАТЬСЯ несов. см. загри-мироваться.

ЗАГРОБНЫЙ прил. о дүньялық, олген-нен кейинги, қымет, ақырет; ~ мир о дүнья, ақырет, қымет.

ЗАГРОМОЖДАТЬ несов. см. загромоздить.

ЗАГРОМОЗДИТЬ сов. что, чем ыбырыстыў, толтырыў, үйип таслаў, усти-устине жынайу, бәнт қылыў, бөгөй, байлаў.

ЗАГРОМЫХАТЬ сов. чем и без доп., разг. тақырлай баслаў, тарсылдай баслаў, салдыраў.

ЗАГРОХОТАТЬ сов. тарсылдай баслаў, гүрсилдей баслаў, шақырлай баслаў, гүркир баслаў; ~л гром кек гүркир базлады.

ЗАГРУБЕЛЫЙ прил. 1. (ставший жестким) каткан, қабарған; ~е руки қабарған қоллар; 2. (ставший грубым) турпайланған, турлай.

ЗАГРУБЕТЬ сов. 1. (стать жестким) катый, қабарыў; от работы руки ~ли жумыстан қоллар қабарды; 2. (стать грубым — о человеке) турпайланыу.

ЗАГРУЖАТЬ несов. см. загрузить.

ЗАГРУЖЕННОСТЬ, ЗАГРУЖЕННОСТЬ ж. 1. жүги толықлык, жүги жеткилик; ~железных дорог темир жоллардың жүги толықлык; 2. перен. жумысы көплік, иси көплік, бәнтилилк; ~работой жумысы көплік.

ЗАГРУЗИТЬ сов. 1. что (нагрузить полностью) жүклөу, толтырып жүклөу, жүк пенен толтырыу; ~подвальны картышкой төлөлерди картошка менен толтырыу; 2. кого-что, перен. көп жумыс тапсырылыу, жумысы көп болыу, иси көп болыу; бәнт етиу; ~работой жумыс пенен бәнт этиу.

ЗАГРУЗКА ж. 1. (действие) жүклөу, толтыра жүклөу, толтырыу; толтырып тиейу; ~руды в плавильную печь еритиши печьти руда менен толтырыу; 2. перен. разг. көп ис тапсырыу, көп жумыс пенен тәмийин этиу, көп жумыс бериу.

ЗАГРУЗЧНЫЙ прил. жук жүкленетүшүн, жук тиелетүшүн; ~е машины жук жүкленестүшүн машиналар.

ЗАГРУНТОВАТЬ сов. что грунтлаў, биркат бояй, тегислеп бояй; ~пол полды биркат бояй.

ЗАГРУНТОВЫВАТЬ несов. см. загрутовать.

ЗАГРУСТИТЬ сов. қайыра баслаў, қайыланана баслаў, ғам шеге баслаў, қапалана баслаў, қапаланыу, қайыланыу, кеүил-сизлениу.

ЗАГРЫЗАТЬ несов. см. загрызть.

ЗАГРЫЗТЬ сов. кого 1. талап елтириу, тислеп, шайнал елтириу, алқымлап таслау; волк ~овцү қасқыр қойд алқымлап таслады; 2. перен. разг. (истерзать, истомить) азап бериу, жәбірлеу, кыйнау, қысыу; его совесть ~ла оны намыс қысты, оны уят қысты, ары келди.

ЗАГРЯЗНЕНИЕ с. патаслаў, патасланыу, ыласланыу, ыласлаў, илласлаў, кирлениу, кирлетиу.

ЗАГРЯЗНИТЬ сов. 1. что патаслаў, ыласлаў, илласлаў, кирлетиу; ~помещение ~й ишин патаслаў; 2. кого-что, перен. (опошлить) жала жабыу, жала-лау, дәхмет салыу, қаралау.

ЗАГРЯЗНИТЬСЯ сов. патасланыу, ыласланыу, кирлениу.

ЗАГРЯЗНЯТЬ несов. см. загрязнить.

ЗАГРЯЗНЯТЬСЯ несов. см. загрязниться.

ЗАГС м. (отдел записей актов гражданского состояния) загс (гражданлық ҳалетти хатлашы мәкеме).

ЗАГУБИТЬ сов. кого-что, разг. набыт қылыў, түбине жетиу; ~чю-л. жизнь биреүдің әмирин набыт қылыў.

ЗАГУДЕТЬ сов. гүүндей баслаў, гүрилдей баслаў, гүрилдеу.

ЗАГУЛЯТЬ сов. разг. қыдырыспаға салыныу, маскунемликке берилиу, хәзликке берилиу.

ЗАГУЛЯТЬСЯ сов. разг. 1. (долго прогуляться) көп ўақыт қыдырып кетиу, узақ қыдырыспада болыу, көп ўақыт бийкарға жүриу; 2. (предаться веселью, кутежам) көп ўақыт маскунемликке берилиу, хәзге берилиу.

ЗАГУСТЕТЬ сов. қойылданыу, қойылыу, қойылана баслаў.

ЗАД м. 1. (задняя часть чего-л.) сырт, арт, арт жақ, арқа; надеть платье задом наперёд көйлегиниң артын кийиу; 2. (седалище) отыратуғын жер, сауыр, бөксе; 3. мн. зады прост. хәүлинин сырты, уйдин арты; итти ~ами сырт пенен кетиу; 4. мн. зады бурынан белгилі нөрсө, бурынан оқып билген; повторять ~ы бурынан белгилі нөрсени қайталау, өткенди қайталау.

ЗАДАБРИВАТЬ несов. см. задбривъ.

ЗАДАВАТЬ несов. см. задать.

ЗАДАВАТЬСЯ несов. 1. см. задаться 1; 2. прост. (важничать) менменсиу, үлкенсиу, тәкәббирлениу, мардымсыу.

ЗАДАВИТЬ сов. 1. кого (придавать насмерть) басып елтириу; 2. кого, разг. (задушить) буўып елтириу, буўындырып елтириу; 3. что, перен. (подавить, заглушить) басыу, жоқ етиу, еситирмеу.

ЗАДАНИЕ с. тапсырма, үазыйла; производственное ~ өндирис үазыйпасы; планировочное ~ планлы тапсырма; боевое ~ жауышгерлик тапсырма; выполнить домашнее ~ үйге берген тапсырманы орынлау; дать ~ жумыс бериу, тапсырма бериу.

ЗАДАРИВАТЬ несов. см. задарить.

ЗАДАРИТЬ сов. кого көп сауға бериу, көп сыйлық бериу.

ЗАДАРОМ нареч. разг. 1. (бесплатно, даром) мут, мутқа, пулсыз; 2. (очень дёшево) арзан, мутқа дерлик; купить ~арзан алыу, мутқа дерлик сатып алыу; 3. (бесполезно, напрасно) босқа, бийкарға, бийкар.

ЗАДАТ ОК м. 1. ушынан берилген пул, алдан берилген пул; внести ~ок при заказе заказ бергенде ушынан пул бериу; 2. мн. задатки (склонности) үқып, зейин; у ребёнка хорошие ~ки баланың зейини жасау.

ЗАДАТЬ сов. 1. что (поручить выполнить) бериу, тапсырыу; ~работу жумыс тапсырыу; ~урок сабак бериу, сабак тапсырыу; 2. что (указать, назначить) көрсетиу, белгилеу; ~тон 1) муз. баслап бериу, баслап жибериу; 2) перен. (показать пример)

басшылық көрсетиү, басшылық қылыш; 3. что, разг. (устроить) жасаү, беріү; ~ пир улкен той беріү; 4. что, чего (насыпать, дать) салыў, беріў; ~ лошади овса атқа жем беріў; 5. что, чего, разг. (причинить) ушыратыў, салыў; ~ стрáху корыныш салыў; ~ хлопот эүереге ушыратыў; ♀ ~ вопрос саўдай беріў; я тебé задам! мен саган корсетемен!

ЗАДА||ТЬСЯ сов. 1. чем берилиў, нийет етиў; ~ться цéлью бир мәккети нийет етиў; ~ться мыслью бир никирге берилиў; 2. разг. (случиться, выдаться) болыў, болыў қалыў; ну и денек сего́дня ~лся! бүгингидей күн бола бермес!

ЗАДАЧ||А ж. 1. маселе; арифметическая ~а арифметика мәселеси; шахматная ~а шахмат мәселеси; решить ~у 1) мәселени шешиү, мәселе шығарыў; 2) перен. белгили бир қарарага келиў; 2. (цель) миннет, үазыпта, мәккет; ~и хозяйственного и культурного строительства хожалық ҳем мәденият курылышының миннетлери; ~и воспитания тәрбиялау үазыпталар; очередные ~и наубеттеги үазыпталар; боевая ~а жауынгерлик миннет; перед наими стоят большие ~и алдымызда улкен мәккетлер тур.

ЗАДАЧНИК м. мәселелер жыйнағы.

ЗАДВИГАТЬ сов. что, чем қозғай баслау, қозғалтыу, ҳәрекетке келтире баслау, қыймылдата баслау.

ЗАДВИГАТЬ несов. см. задвишту.

ЗАДВИГАТЬСЯ сов. қозғала баслау, ҳәрекет ете баслау, қыймылдай баслау.

ЗАДВИГА||ТЬСЯ несов. 1. см. задвишту; 2. (быть задвижным) жылсыу, жылдыстырылыў, ысырлыў; бин рамы ~ются бул рамалар ысырлылады, бул рамалар жылсысады.

ЗАДВИЖКА ж. илдириши, тәмби, илгиш, гау.

ЗАДВИЖНОЙ прил. жылжымалы, жылжитуғын, қозғалатуғын, қыймылдайтуғын.

ЗАДВИНУТЬ сов. 1. что, за что итерип қойыў, ысырлып қойыў, ысырлып илдириў, жылжытып апарыў, итерип киргизиў; задвишту ~что-л. за шкаф бир нарсени шкафтың артына ысырлып қойыў; 2. что, чем ысырлып жабыў, жылжытып бастырып қойыў, жылжытып жабыў, жаўып қойыў, ысырлып қойыў; ~ окно шкафом шкафтың айнектис алдына ысырлып қойыў.

ЗАДВИНУ||ТЬСЯ сов. итерилиў, ысырлыў, жылжыў, жылжытылыў, жылыстыў; ящик в столе ~лся столдың кутысы жылсылып кетти.

ЗАДВОРК||И только мн. хөйлиниң сырты, үйдин арты; ♀ на ~ах елеусиз жерде, көзге түспейтуғын жерде.

ЗАДЕВАТЬ I несов. см. задёт.

ЗАДЕВА||ТЬ II сов. что, разг. (деть, затеять) қойыў, жылжытыў, бир жерге қойыў, жогалтыў, тыбып қойыў, житириў; кудаты ~л моё книгу? сен мениң китабымды қайда қойдың?

ЗАДЕВА||ТЬСЯ сов. разг. қойылыў, тыбылыў, жок болыў; кудаты ~лась книга?

китап қайда жоқ болған?; кудаты ~лесь? сиз қайда жогалдыңыз?

ЗАДЕЛ м. разг. задел (1. исполнен атырган ҳам даýам етиүгэ тийисли жумыс; 2. нормадан артық исполнен артын түрган ўәжлер).

ЗАДЕЛАТЬ сов. что питеү, тығыў, жабыў, тас кекитиү, пите таслау, қаплау; ~ двेри есқити пите таслау.

ЗАДЕЛКА ж. разг. питеү, тығыў, тас етип бекитиү, пите таслау, қаплау; ~ трéщин жарықларды питеү.

ЗАДЕЛЫВАТЬ несов. см. задёлать.

ЗАДЕРГАННЫЙ I. прил. от задёргать I; 2. прил. разг. жәбирленген, ҳарыған, шаршаган, тынышы кеткен, тұртқиге түскен, азап шеккен, мәнисин қашқан; ~ человек ҳарыған адам.

ЗАДЕРГАТЬ I кого-что разг. (измучить) жәбирлеу, азап беріү, шаршатыу, ҳарытыу, тұртқилен күн бермеу, бийзар қылышу, азап шектириү, мәнисин қашқыу, тынышын алышу.

ЗАДЕРГАТЬ II сов. что, чем (начать дергать) силке баслау, силке беріү, тартқылай баслау.

ЗАДЕРГИВАТЬ несов. см. задёрнуть.

ЗАДЕРГИВАТЬСЯ сов. титрене баслау, қалтырай баслау, тартқылана баслау.

ЗАДЕРГИВАТЬСЯ несов. см. задёрнуться.

ЗАДЕРЕВЕНЕЛ||НЫЙ прил. разг. 1. (ставший твёрдым) ағаштай қатып қалған, қаткан, қатты; 2. перен. уйын, жапы кеткен, сезими кеткен; ~ая рука уйып қалған қол.

ЗАДЕРЕВЕНЕ||ТЬ сов. 1. (затвердеть) қатыу, ағаштай болыу; 2. перен. уйыу, жапы кетиү, сезими кетиү, қатыу; нога ~ла яяк ағаштай қатып қалды.

ЗАДЕРЖАНИЕ с. I. (арест) услау, тутыу, тұтқынға алыу; қамау; 2. иркиү, сақлау; ~ снега на полях атызыда қарды иркип қалыу; 3. (временное прекращение) иркиү, тоқтатыу, иркилиу, тоқталыу, жүрмөу; ~ мочи сидик иркилиу, сидик жүрмөу.

ЗАДЕРЖА||ТЬ сов. 1. кого-что (непустить) иркиү, тоқтатыу, тоқтатын турсыу, услау турсыу, тузып қалыу; его ~ли делал оны ислери тоқтаты; ~ть противника душпанды иркиү; ~ть гостя қонақты иркиү; 2. что, перен. (отсрочить) кешитириү, үақытын узайтыу, созыу, иркиү; ~ть уплату долгя қарызды төлеү үақытын узайтыу, қарызын төлеуди кешитириү; ~ть отвёт жууап қайтарыуды кешитириү; 3. что (замедлить) постин пасейтиу, тоқтатыу, пәсендетиу, кешитириү; ~ть развитие чего-л. бир нарсениң рауажланыуын тоқтатыу; 4. что (приостановить) тоқтатып қойыу, кешитирип таслау; ~ть дыхание дем алмай турсыу; 5. кого-что (арестовать) услау, тузыу, тұтқынға алыу, қамау; ~ть преступника жинаштыны тұтқынға алыу; ~ть на месте преступления жинаят устинде услау.

ЗАДЕРЖА||ТЬСЯ сов. 1. (замешкаться) иркилиу, кешигиү, кешигиң қалыу, егленип қалыу, еглениү; ~ться в дороже жолда

иркилиү; 2. (замедлиться) пәти кемиү, эстелениү, тоқтау; развитие ребёнка несколько ~лось баланың рајајжаланыў бырас эстеленди.

ЗАДЕРЖИВАТЬ несов. см. задержать.
ЗАДЕРЖИВАТЬСЯ несов. см. задержаться.

ЗАДЕРЖКА ж. 1. иркиниш, тоқтау, тоқталыу, тоқтатыу, иркилис, иркилиү, иркүү; вследствие сильного снегопада произошлай ~а поездоб катты қар жауыу салдарынан поездлар иркилии қалды; 2. (опоздание) кешигиү; без ~и кешикпестен.

ЗАДЕРНУТЬ сов. что тартып жабыү, тартыү; ~занавес передни тартып жабыү.

ЗАДЕРНУТЬСЯ сов. тартылып жабылыу, тартылыу; занавес ~лся переде тартылып жабылды.

ЗАДЕТЫЙ 1. прич. от задеть; 2. прил. шалынган, зияяланган; у больного задеты лёгкие аўрыұдың өкпеси шалынган.

ЗАДЕТЬ сов. кого-что 1. (коснуться, зацепить) тийиү, тийип кетиү, қағып кетиү, соқлыгыү, қақлыгыү; ~ть рукой қол қағып кетиү; ~ть за стол столга тийип кетиү; пұля ~ла кость оқ сүйекке тийип еткен; 2. перен. тил тийгизиү, батып кетиү, қана етиү, жаныла тийиү; ~ть самолюбие хорлау, тил тийгизиү, кеүлине тийиү; это его ~ло был оның кеүлине тийди; ◇ ~ть за живое жанына тийгизин айтты.

ЗАДИРА м. и ж. разг. жәнжелпаз, урысқақ, даүкес, төбелести баслаушы, топалаңышы.

ЗАДИРАТЬ несов. 1. см. задрасть; 2. кого-что, разг. (разнить) арына тийиү, масқаралау, хорлау.

ЗАДИРАТЬСЯ несов. 1. см. задраяться; 2. разг. (приставать к кому-л.) жәнжел шығарыуға урыныү, соқлыгыү, бazaar етиү, урыныү.

ЗАДНЕ- қоспа сезлердин «арты» деген сөздің мәнисине тура келетүүн биринши белгели, мыс.: заднейзывчый тил арты.

ЗАДНИЙ прил. артқы, соңғы, кейнги, кейиндеги, арқадағы, издеғи; ~ее колесо артқы дегершик; ~ие ноги артқы аяқтар; на ~ем плáне соңғы шланда; ~ий двор артқы хәүли; ~ий ход кейин жүрис; ~ий кармáн артқы қалта; ◇ ~яя мысы жасырын пикир, ҳарам ой; ~им числом еткен число менен; быть без ~их ног оғада шаршау; ходить на ~их лапках жарамсақлашы, жагыныу, ҳэммениң алдында тик туруй.

ЗАДНИК м. 1. (обувь) сирис, гүлшин; 2. театр. задник (сақнаның ең артындағы декорация).

ЗАДБРИТЬ сов. кого-что, чем, разг. кеүлин алыу, кеүлин табыу, өзине тартыу.

ЗАДОК м. артқы жак, арқа сүйенгіш (арбаның, шаканың).

ЗАДОЛБИТЬ I сов. разг. (затвердить наизусты) куры ядлау, мәнисине түсінбей ядлап алыу; ~ урок сабакты мәнисине түсінбей ядлап алыу.

ЗАДОЛБИТЬ II сов. (начать долбить) шоқый баслау, шоқып тесе баслау.

ЗАДОЛГО нареч. көп бурын, эдеүир бурын; ~ до отхода поезда кетпестен көп бурын, поезд журместен көп илгери.

ЗАДОЛЖАТЬ сов. что, кому, разг. қарыздар болыу, қарыза алыу, қарызланыу, несийеге алыу.

ЗАДОЛЖЕННОСТЬ ж. қарыз, береси, несие; погасить ~ қарызы берип куттылы.

ЗАДОМ нареч. артына, арты менен, изине керисине; ~ наперёд артын алдына қаратып; надеть что-л. ~ наперёд бир нарсениң артын алдына қаратып кийиү; пытиться ~ арты менен шегиниү, артына шегиниү.

ЗАДОР м. гайрат, жедел, қызын, жигер; юношеский ~ жаслық жедел, жаслықтың қызыны.

ЗАДОРИНКА ж.: ни сучкá ни ~и, без сучкá без ~и кемиссиз, ойдағыдай, тап-түйнақтай.

ЗАДОРНЫЙ прил. жеделли, гайратлы, қызынылы, жигерли, қызба, елирме.

ЗАДОХНУТЬСЯ сов. 1. (умереть от удушья) деми қысылып өлүү, туншылып өлүү; 2. от чего и без доп. деми қысылыу, диккеси құрыү, дәрманы қалмау, өкпес тығылыу, шалыныу, өкпеси қысыү, өкпеси өшлиү; ~ от волнения хаўлығып диккеси құрыу.

ЗАДРАПИРОВАТЬ сов. 1. кого-что ораү, жабыү, бүркөү, қағыү, таүар қағыү; 2. что, чем переделеу; ~ окно терезени переделу.

ЗАДРАПИРОВАТЬСЯ сов. ораныү, жабылыу, бүркелиү, қағылыу, таүар қағылыу.

ЗАДРАПИРОВЫВАТЬ несов. см. задрапироват.

ЗАДРАПИРОВЫВАТЬСЯ несов. см. задрапироваться.

ЗАДРАТЬ сов. разг. 1. что (поднять) жоқары көтериү, қайрыү, туриү, тикейтиү; ~ть голову басын көтериү; 2. кого-что (растерзать) жарыү, тартыү; волк ~л овцу қасыр койдай жарды; 3. что сыйырыү, сылыү, сыйдырыү, қопарлыү; ~ть кожу на пальце бармақтың терисин сыйырыү; ◇ ~ть нос мурын көтериү, менменлик етиү, тәкәббирилик қылыш.

ЗАДРАТЬСЯ сов. разг. 1. (об одежде) кайрылыу, кетерилиү, жоқары турилиү; 2. (загнуться -- о коре и т. п.) сыйырылыу, сыйдырылыу, қопарлыу, кетерилиү.

ЗАДРЕБЕЗЖАТЬ сов. шылдырлай баслау, салдырау, шақырлау.

ЗАДРЕМАТЬ сов. уйқысырау, қалыу, қалғын баслау.

ЗАДРЕМЫВАТЬ несов. см. задремать.

ЗАДРОЖАТЬ сов. қалтырау, қалтырай баслау, дирилдеу, дирилдей баслау.

ЗАДУВАТЬ I несов. см. задуть I.

ЗАДУВАТЬ II несов. см. задуть II.

ЗАДУВАТЬ III несов. есіү, есе баслау, уре баслау уриү, хүүлеү; нöчю стал ~ северный ветер түнде арқаның самалы есе баслады.

ЗАДУВКА ж. тех. жандырыу, жағыу, ислетиү, иске салыу; ~ дöмны домнаны ислетиү.

ЗАДУМАТЬ сов. 1. что и с неопр. чиёт қылый, чиёт етий, чиётлений, ойлан қойыў, ойлаў, пикир етий; он ~л пойти в военную школу ол эскерий мектепке барыуды ойлады; 2. что ойлаў, кеүилине алый, ядта сақлаў, белгилеў; ~ть число бир санды белгилеў, бир санды ойлаў.

ЗАДУМАТЬСЯ сов. 1. о ком-чём, над чем ойланып, ойға батыў, ойға шумиу; глубокó ~ться над чем-л. бир нарең ҳақында тереңнен ойланыў; 2. (заколебаться) еглений, ойланыў, ойланып қалый; она не ~лась сказать правду ол ҳақыннатты айтүга ойланбады.

ЗАДУМЧИВОСТЬ ж. ойшыллық, ойланылық, ойланпушылық, ойға батқанлық; впасть в ~ ойшыллыққа түснү.

ЗАДУМЧИВЫЙ прил. ойшыл, ойланған, ойға батқан; ~ взгляд ойға батқан қезкарас.

ЗАДУМЫВАТЬ несов. см. задумать.

ЗАДУМЫВАТЬСЯ несов. см. задуматься; он отвётил не ~ясь ол ойланбастан жуғап берди.

ЗАДУРИТЬ I сов. прост. (сбить с толку) жолдан шығарыў, бузыў; ♦ ~ голову кому-л. бирейдиң басын катырыў, бирейдиң басын айландырыў.

ЗАДУРИТЬ II сов. разг. (начать дурить) мәжгүллик ете баслаў, бузыла баслаў.

ЗАДУТЬ I сов. что (погасить) үрлеп сөндирүү, үлслеп сөндирүү, үлслеп өшириў; ~ лампу шыраны үрлеп сөндирүү.

ЗАДУТЬ II сов. что, тех. жаңдырыў, жағыў, ислетиў, иске салыў; ~ дөмнү домнаны жағыў, домнаны иске салыў.

ЗАДУТЬ III сов. (начать дуть) самал үрлеу, үрлей баслаў, урий, есій, есе баслаў, хүүлэй баслаў; ~л северный ветер арқадан самал есе баслады.

ЗАДУШЕВНОСТЬ ж. сырласлық, кеүиллеслик, ак жүреклилик, ак кеүиллик, ашыклик.

ЗАДУШЁВНЫЙ прил. сырлас, кеүил жаңын, ак жүрек, кеүил, ашық, жан, шын, ҳақыннат, нағыз; ~ друг жан дос, ҳақыннат дос; ~ разговёр хас көңилден сөйлеснү, ашылып гәллеснү.

ЗАДУШИТЬ сов. кого-что 1. (умертвить) туншыктырыў, буўып өлтириў; 2. перен. (подавить, уничтожить) басыў, тоқтатыў; ~ в обьятиях қатты қысып қушақлаў.

ЗАДЫМИТЬ I сов. что, разг. (закоптить) ыс басыў, дүт басыў, дүт бастырыў, курым басыў.

ЗАДЫМИТЬ II сов. (начать дымить) тутей баслаў, тутей, тутеп кетиў; печка ~ла печь тутей баслады.

ЗАДЫМИТЬСЯ I сов. (покрыться копотью) ысланыў, дүт басыў, қарайыў, курым басыў.

ЗАДЫМИТЬСЯ II сов. тутей баслаў, тутей; трюбы ~лись трубалар тутей баслады.

ЗАДЫХАТЬСЯ несов. 1. деми қысылыў, туншылыў, ентигиў, өкпеси қысыў; ~ от жары ыссыдан дем қысылыў; 2. буўылыў, қысылыў; ~ от гнёва аныў қасып буўы-

лыў; ~ от волнения ҳаўлығыдаи деми қысылыў.

ЗАДЫШАТЬ сов. дем ала баслаў, демин алыў.

ЗАЕДАТЬ несов. см. заесть.

ЗАЕЗД м. 1. кире кетиў, кирип шығыў, түсип өтий, тоқтап етий; командировка в Москву с ~ом в Куйбышев Куйбышевка тоқтап өтип Москвага баратуғын командировка; 2. спорт. бәйги, жарыс.

ЗАЕЗДИТЬ сов. кого-что (замучить ездой, загнать) болдыртыў, ҳарытыў; ~ лошадь атты болдыртыў.

ЗАЕЗДОМ нареч. разг. түсип өтип, кирип шығып, жол үстин баратырып, келатырып, женекей, жол-женекей, жолшыбай.

ЗАЕЖАТЬ несов. см. заехать.

ЗАЕЖЕННЫЙ 1. приц. от заездить; 2. прил. болдырган, шаршаган; ~ая лошадь болдырган ат; 3. прил. перен. разг. (надоеvший, избитый) езилген, көлтөн белгили; ~ая фра́за көлтөн белгили гәп, көп айттыган, езилген гәп.

ЗАЕЖЖИЙ прил. разг. келип кететуғын, етип баратырып тоқтаган; ♦ ~ двор үст. көрүан сарай, шарбақ.

ЗАЁМ м. 1. заём; государственный ~ мәмлекетлик заём; выпустить ~ заём шығарыў; 2. разг. қарыз, несийе; сделать ~ қарыз алый.

ЗАЁМНЫЙ прил. қарыз..., несийе...; ~ое письмо қарыз ҳақында тил хат.

ЗАЁСТЬ сов. разг. 1. кого-что (загрызть) жеў, жарып жеў, кемириў; волки ~ли овцү қаскырлар қойды жең қойды; 2. что, чем кейинине жең жибериў, изине жеў, ишиш; ~сть лекарство сахаром дәринин кейинине қант жең жибериў; 3. кого-что, перен. разг. (извести, замучить упрёками) жанға тишиў, азап бериў, қыйнаў; 4. что (зацепить) қысылыў, шайнап жеў, желиниү, сырылыў; верёвку ~ло жип қысылып қалды.

ЗАЕХАТЬ сов. 1. в разн. знач. кирип шығыў, барып өтий, барып кетиў, айналып кириў, женекей барып шығыў, кире кетиў; ~ к знакомым танысларға барып өтий; по пути ~ в кишлак жол-женекей аүлға барып кетиў; ~ далекоб в лес узақ тогайға кирип кетиў; ~ во двор ҳәйлиге кириў; 2. за кем-чем барыў, барып ала кетиў; ~ за детьми балаларға барып ала кетиў; 3. (подъехать скобу) айланып барыў, басқа тәрепинен келий; ~ со стороной сада бағ жағынан кириў, бағ жағынан барыў; 4. за что аржағына өтий, аржағына бурылыў, аржағына кетиў; ~ за мост көпирдин аржағына өтий; ~ за угол мүйештың аржағына бурылыў.

ЗАЖАРИВАТЬ несов. см. захарить.

ЗАЖАРИВАТЬСЯ несов. см. захариться.

ЗАЖАРИТЬ сов. кого-что куўырыў.

ЗАЖАРИТЬСЯ сов. қуўырылыў, қуўырылып таяр болыў.

ЗАЖАТЬ сов. 1. кого-что (стиснуть) қысыў, сығыў; ~ монету в руке тынышы қолында қысыў; ~ в тиски 1) қысып пенен қысыў; 2) перен. қысыға салыў, қысыў, қысыға салыў; 2. что (плотно

закрыть) қатты жабыў, қысыў, басыў; ~ ўши қулагын басыў; ~ рот 1) аўызын жабыў; 2) перен. сейлетеў, сез бермеў, аўызын аштыраў; 3. что, перен. қысыў, иркиў, тоқтатыў; ~ инициативу инициативаны иркиў.

ЗАЖДАТЬСЯ сов. кого-чего, разг. көп күтиў, узак күтиў, күтип харыў, күтегуте жалығыў.

ЗАЖЕЛТЕЙТЬ сов. 1. (начать желтеть) сарғая баслаў, сола баслаў; рожь ~ла қара бийдай сарғая баслады; 2. (показаться — о желтом) сарғайып көриниў.

ЗАЖЕЧЬ сов. 1. что жандырыў, жағыў, тутандырыў, алыштырыў; ~е́ч спичку шырын жагыў; 2. кого-что, перен. (воодушевить) рухландырыў, қызықтырыў, хәўеслендириў, кеүилди тастырыў; речь оратора ~гла слұшателей оратордың сези тыңдаушылардың кеүилин тастырды.

ЗАЖЕЧЬСЯ сов. 1. (загореться) жаңыў, тутаныў, алышыў; ~гайсі оғын отлар жанды; 2. перен. (воодушевиться) рухланыў, қызығыў, хәўеслениў, ояныў.

ЗАЖИВАТЬ несов. см. зажить I.

ЗАЖИВАТЬСЯ несов. см. зажиться.

ЗАЖИВИТЬ сов. что саўятыў, жазыў, емлең жазыў; ~рәну жараны емлең жазыў.

ЗАЖИВЛЕНИЕ с. жазылыш, питиў, саўалыш; ~рәны жараның жазылышы.

ЗАЖИВЛЯТЬ несов. см. заживить.

ЗАЖИВО нареч. тирилей, жапы барда; ~погребённый тирилей көмилген.

ЗАЖИГАЛКА ж. зажигалка, тутандырыпшы.

ЗАЖИГАНИЕ с. жағыў, тутандырыў, алыштырыў.

ЗАЖИГАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. тутандырышы, алыштырышы, жағыўшы, жандырышы, өртешы; ~ая бомбам жандырышы бомба; 2. перен. (возбуждающий, волнующий) тәсирли, рухландырышы, хәўеслендиришы; ~ая речь тәсирли сез, рухландырышы сез.

ЗАЖИГАТЬ несов. см. зажечь.

ЗАЖИГАТЬСЯ несов. см. зажечься.

ЗАЖИМ м. 1. (действие) қысыў, жол бермеў, басыў; ~ критики критиканы қысыў, критикага жол бермеў; 2. (прибор) қысқыш.

ЗАЖИМАТЬ несов. см. зажать.

ЗАЖИМЩИК м. разе. қысышы, иркиүши, жол бермеүши; ~ критики критиканы қысышы, критикага жол бермеүши.

ЗАЖИТОЧНО нареч. түргын, аўқатлы; жить ~ түргын жасаў.

ЗАЖИТОЧНОСТЬ ж. түргынышы, аўқатлылық, байлық.

ЗАЖИТОЧНЫЙ прил. түргын, аўқатлы; ~ый колхоз түргын колхоз, аўқатлы колхоз; ~ая жизнь түргын турмыс.

ЗАЖИТЬ I сов. (зарубцеваться) жазылыш, питиў, жақсыланыш; рәна ~илә жара жазылды.

ЗАЖИТЬ II сов. (начать жить) тура баслаў, турмыс кешириў, жасаў, жасай баслаў, өмир сүре баслаў; ~ по-новому жаңаша турмыс кешириў; ~ семьеи семьясы менен тура баслаў.

ЗАЖИТЬСЯ сов. разг. көп жасаў, узақ өмир суриў.

ЗАЖМУРИВАТЬ несов. см. зажмурить.

ЗАЖМУРИВАТЬСЯ несов. см. зажмуриться.

ЗАЖМУРИТЬ сов. что көзди қысыў, көзди жумыў, көзди сүзиў; ~ глаза көзди қысыў, көзди жумыў.

ЗАЖМУРИТЬСЯ сов. көз қысылыў, көз жумылыў, көз жумыў, көз сүзилиў; ~ от яркого света ашық жақтыдан көз жумылыў.

ЗАЖОР м. 1. (скопление льда) сенниц, тоқталыў, сен тығыў, сен иркилиў; 2. обл. (вода под снегом) шуқырлардағы қар астындағы суу, қар суу.

ЗАЖУЖАТЬ сов. ызылдай баслаў, ызылдау.

ЗАЖУЛИВАТЬ несов. см. зажулить.

ЗАЖУЛИТЬ сов. что, прост. хийле менең алыш, хийле етиў, алдап алыш, алдау менең алыш.

ЗАЖУРЧАТЬ сов. сарқыраң ағыў, сылдышырап ағыў.

ЗАЗВАТЬ сов. кого-что, разг. жалыныш шақырыў, етинип шақырыў; ~ в гости қонақша етинип шақырыў.

ЗАЗВЕНЕЙТЬ сов. сыңырлай баслаў, сылдышырай баслаў, шыңырлай баслаў, шынлай баслаў; ~л колокольчик қонрау шыңырлай баслады; ~л детский смех балаңың құлқиси еситилди; ~ло в ушах қулагы шынлады.

ЗАЗВОНИЙТЬ сов. шылдырлата баслаў, шылдырлай баслаў, шыңырлаташы, шынлай баслаў; ~л телефон телефон шыңырлай баслады.

ЗАЗВУЧАЙТЬ сов. еситиле баслаў, сес бере баслаў; ~ли знакомые голоса таныс дауыслар еситиле баслады.

ЗАЗДРАВНЫЙ прил. саўлық, саўлық тилем, аманлық; ~тост аманлық тосты.

ЗАЗЕВАТЬСЯ сов. разг. аўызын ашыў, аңқайып қарап қалыў, аңламай қалыў, аңқаулық етиў.

ЗАЗЕЛЕНЕЙТЬ сов. 1. (начать зеленеть) көкке дөниў, көкке бөлениў, көгерге баслаў, көгерүш, жасыл болыў; трава ~ла от-шен көгерди; 2. (показаться — о зелёном) көгерип көриниў.

ЗАЗЕМЛЁНИЕ с. тех. 1. (действие) жерге қосыў, жерге бириктириў, жерге тутастырыў; 2. (провод) токты жерге қоскан сым.

ЗАЗЕМЛЙТЬ сов. что, тех. жерге қосыў, жерге бириктириў, жерге тутастырыў; ~ антенну антеннаи жерге тутастырыў.

ЗАЗЕМЛЯТЬ несов. см. заземлить.

ЗАЗИМОВАТЬ сов. қыслаў, қыслап шыныш, қыслап қалыў.

ЗАЗИНАВАТЬСЯ несов. см. зазнаться.

ЗАЗНАЙКА м. и ж. разг. тәкаббир, мақтаншак, меммен.

ЗАЗНАЙСТВО с. разг. тәкаббирлик, менменлик, менменсигенлик, билгішсиягенлик.

ЗАЗНАТЬСЯ сов. тәкаббирлениў, менменсиз, билгішсинаи.

ЗАЗНОБА ж. народно-поэт. I. (любовь) сүйген, ашық, кумар, инта; 2. (влюблённая) сүйкли, жанан, сүйгилек.

ЗАЗНОБИТЬ сов. безл. кого тондырыу, қалтыратыу, тондыра баслау, қалтырата баслау; больного ~ло кесел тоңа баслады.

ЗАЗОР м. тех. саңлаң, жик, ара.

ЗАЗОРНЫЙ прил. уст., разг. уят..., уатлы, қолайсыз, шерменде, шерменделик; ~поступок уятыла қылых.

ЗАЗРЁНИЕ с.: без ~я совести разг. уялмай, уялмстан, уялмай-қызармай.

ЗАЗУБРЕННЫЙ I. 1. прич. от зазубрить I; 2. прил. (имеющий зазубрины) жузин қайрылан, жузин кетикленген; ~нож жузин кетикленген пышақ.

ЗАЗУБРЕННЫЙ II 1. прич. от зазубрить II; 2. прил. (заученный без осмысления) ядланган, ядлап алынған; ~урок ядлап алынған сабак.

ЗАЗУБРИВАТЬ I несов. см. зазубрить I.

ЗАЗУБРИВАТЬ II несов. см. зазубрить II.

ЗАЗУБРИВАТЬСЯ I несов. см. зазубриться I.

ЗАЗУБРИВАТЬСЯ II несов. см. зазубриться II.

ЗАЗУБРИНА ж. кетик, кетик жер; нож с ~ми кетиги бар пышақ, жузин кетик цылақ.

ЗАЗУБРИТЬ I, **ЗАЗУБРИТЬ** сов. что кетиклеу, кетик етиү, жузин қайрыру, жузин қайтарыу; ~нож пышақтың жузин қайрыру.

ЗАЗУБРИТЬ II сов. что, разг. ядлау, куры ядлап алыу; ~урок сабакты ядлап алыу.

ЗАЗУБРИТЬСЯ I, **ЗАЗУБРИТЬСЯ** II сов. кетилиү, жузин қайтыу; нож ~лся пышақ кетилди.

ЗАЗУБРИТЬСЯ II сов. (отпустить от зубрёжки) ядлап мийи қатыу.

ЗАЗЫВАТЬ несов. см. зазывать.

ЗАЙГРАННЫЙ I. прич. от занграть I; 2. прил. ойналып тозған, ойналып ескирген; ~ая пластинка ойналып гөнерген пластинка; 3. прил. ойналып тозған, қызығы кеткен; ~ая мелодия қызығы кеткен нама.

ЗАИГРАТЬ I сов. что 1. (привести в негодность) ойнап-ойнап генертиү; ~карты көп ойнап картаны генертиү; 2. (сделать избитым, надоевшим) ойналып тозыу, қызығы кетиү, ойналып жалыктыруу; ~пъесу пъесаны көп койын мазасын қашыруу.

ЗАИГРАТЬ II сов. 1. что (начать играть) ойнай баслау, шерте баслау; оркестр ~л марш оркестр маршты шерте баслады; 2. (засверкать, засиять) жалтырау, жалтылдау, жылтырау, жылтылдау; сблище ~ло на поверхности водя күястың сөүлеси суу бетинде жалтылдау; 3. перен. қызырыу, рең ениү; румянец ~л на щеках бетине қызыл рең енди.

ЗАИГРАТЬСЯ сов. разг. ойныңың қызығына түсүү, ойнага қызытыу, ойнага қызығын басканы умтыу; дёти ~лись балалар ойныңың қызығына түсти.

ЗАИГРЫВАНИЕ с. 1. (кокетничанье) ойнау, ҳәзиллесиү, қалжылсыу, дегишиү; 2. перен. (заскивание) жарамсақланыу, қошаметтей болыу.

ЗАЙГРЫВАТЬ I несов. см. занграть I.
ЗАЙГРЫВАТЬ II несов. с кем-чем 1. (кокетничать) ойнау, ҳәзиллесиү, қалжылсыу, дегишиү; 2. перен. (заскиватель) жарамсақланыу, қошаметтей болыу.

ЗАЙГРЫВАТЬСЯ несов. см. занграться.

ЗАЙКА м. и ж. тутлыкпа, сақау.

ЗАЙКАНИЕ с. тутлыкыу, сақауланыу; страдать ~м тутлыкыу менен азапланыу.

ЗАИКАТЬСЯ несов. 1. тутлыкыу, сақауланыу; ребенок стал ~ бала тутлыкып сейлей баслады; 2. см. заикнуться.

ЗАИКНУТЬСЯ сов. о ком-чём, разг. тыл катыу, айттыу, айтты етиү, айтты қойтыу, үндеу; об этом он даже не ~лся был хакында оя ҳэтте аўзын да ашпады.

ЗАИМООБРАЗНО нареч. қарызга, қарыз; взять сто рублеи ~ жүз сом нул қарызга алыу.

ЗАИМООБРАЗНЫЙ прил. қарыз, қарызга.

ЗАЙМСТВОВАНИЕ с. 1. (действие) басқадан алыу, шеттен алыу, өзлестирип пайдаланыу, өзлестириү; 2. өзлестирип пайдаланыу, иноземчыны ~я басқа тиллерден өзлестирип алынған сөздер.

ЗАЙМСТВОВАННЫЙ I. прич. от займствовать; 2. прил. шеттилден киргэн, басқа тиллерден алынған; ~е словá шет тиллерден киргэн сеззер.

ЗАЙМСТВОВАТЬ сов. и несов. что басқадан алыу, өзлестирип пайдаланыу, шеттен алыу, өзлестириү.

ЗАЙНДЕВЕШИЙ I. прич. от зайндесть; 2. прил. см. зайндеевый.

ЗАЙНДЕВЕЛИЙ I прил. қырау басқа, қырау қаплаган, қырау түскен; ~е дерёвья қырау басқа ағашлар.

ЗАЙНДЕВЕТЬ сов. қырау басыу, қырау қаплау, қырау тусиу.

ЗАИНТЕРЕСОВАННОСТЬ ж. қызығышлық, ҳәүеслилик, мәни барлық; материальная ~ материаллық қызығышлық.

ЗАИНТЕРЕСОВАННЫЙ I. прич. от заинтересовать; 2. прил. қызығышы, мәни бар; ~ая сторона 1) мәп көзлеген адам, мәп излеген адам; 2) юр. мәни бар тәреп.

ЗАИНТЕРЕСОВАТЬ сов. кого-что, чем қызықтырыу, ҳәүеслендириү.

ЗАИНТЕРЕСОВАТЬСЯ сов. кем-чем и без доп. қызығы, ҳәүеслениү.

ЗАИНТЕРЕСОВЫВАТЬ несов. см. заинтересовать.

ЗАИНТЕРЕСОВЫВАТЬСЯ несов. см. заинтересоваться.

ЗАИНТРИГОВАТЬ сов. кого-что қумарландыру, қызықсындыруу.

ЗАИНТРИГОВЫВАТЬ несов. см. заинтересовать.

ЗАЙСКИВАНИЕ с. жағыныу, жарамсақланыу, жағымпазланыу, жағымпазлық етиү.

ЗАЙСКИВАТЬ несов. перед кем-чем жағыныу, жарамсақланыу, жағымпазланыу, жағымпазлық етиү.

ЗАЙСКИВАЮЩИЙ I. прич. от заискивать; 2. прил. (угодливый, подобострастный) жағымпаз, жарамсақланышы, жа-

ғымпазлық етиүши; ~ая улýбка жағымпазланған күлкі, жағымпазланып кулимсиреў.

ЗАЙСКРИТЬСЯ, ЗАЙСКРІТЬСЯ *сов.* ушқынлай баслаў, ушқын шыгара баслаў, ушқын шығарыў, от шығыў, жалтылдай баслаў.

займа *род. п. ед. от заём.*

ЗАЙМИШЕ *с.* сүйат, сүй алма, қайыр.

ЗАЙМОДЕРЖАТЕЛЬ *м.* заёмы бар адам, заём услашы.

займú, займёш и т. д. буд. *вр. от занять I и II.*

займусь, займёшься и т. д. буд. *вр. от заняться I.*

ЗАЙТИ *сов.* 1. *в разн. знач.* кириў, барыў, кирип шығыў; ~ в магазин магазине барыў; я зашёл к приятию мен жолдастыма барып шықтым; ~ на минуту бир минутага кирип шығыў; ~ в глубь леса тогайдың ишкерисине кириў; кудә мы зашли? бизлер қайда кирип кетти?; ~ во двор хөйлиге кириў; ~ в тыл врага душпаныны тылана айналып кириў; 2. *за кем-чем* барыў; ~ в детский сад за ребёнком бақшага баланы алып қайтыўга барыў; 3. *за что* айланып кетиў, аржаына этиў; ~ за угол мүешитен айланып кетиў, мүешитин аржағына этиў; 4. *(о небесных светилах)* батыў; солнце зашло күн батты; 5. *(начато-ся)* басланыў, қозғалыў; разговор зашёл о... тууралы гүррин баслады, ... тууралы сез қозғалды; ◇ ~ в тупий қолайсыз жағдайға түсү; он в своих рассуждениях зашёл слышком далеко от эзини сезинде аса кетти; дёло зашло далеко ис узаққа созылды, ис қызынласти.

зайца *род. п. ед. от заяц.*

ЗАЙЧИК *м.* 1. уменьш. от заяц; 2. *(солнечный)* сэйле, күн соүлеси.

ЗАЙЧИХА *ж.* ана қоян, ургашы қоян.

ЗАЙЧНОК *м.* гөжек, қояның гөжеги.

ЗАКАБАЛÉНИЕ *с.* қул этиў, еркисиз этиў, құллыққа салыў, қыйын аўхалға түсири.

ЗАКАБАЛИТЬ *сов.* кого-что қул этиў, еркисиз этиў, құллыққа салыў, қыйын аўхалға түсириў.

ЗАКАБАЛИТЬСЯ *сов.* қул болыў, қул этилий, езилий, еркисиз болыў.

ЗАКАБАЛЯТЬ *несов. см. закабалить.*

ЗАКАБАЛЯТЬСЯ *несов. см. закабалить-ся.*

ЗАКАДЫЧНЫЙ *прил. разг.* ең жақын, ең кәдири, жана-жан, оғада жақын; ~ друг оғада жақын дос, жан дос.

ЗАКАЗ *м.* заказ, буйрық, тапсырма; сделать ~ заказ этиў; дать ~ заказ бериў, тапсырыў; ◇ на ~ заказ бойынша; по ~у заказ бойынша, заказ бенен.

ЗАКАЗАТЬ *сов.* что заказ этиў, заказ бериў, буйрыў, тапсырыў; ~ костюм костюм заказ бериў; ~ билет на самолёт самолётке билет заказ этиў.

ЗАКАЗНÍЙ *прил.* 1. *(сделанный на заказ)* заказға ислетилген, заказ етилген, буйрылған, тапсырылған; 2. *(о почтовых отправлениях)* заказ..., заказной; ~ая бандероль заказ бандероли.

ЗАКАЗЧИК *м.* заказ бериўши, заказшы, буйрышы, тапсырышы.

ЗАКАЗЧИЦА *женск.* от заказчик.

ЗАКАЗЫВАТЬ *несов. см. заказать.*

ЗАКАЛ *м.* 1. *тех.* (действие) шынықтырыў, сүй бериў, сүйгарыў, таплаў; ~ сталь полатка сүй бериў, полатты сүйгарыў; 2. *перен.* шынықтырыў, шыдам; человéк крепкого ~а абден шынықкан адам; 3. *письеги* қатлам, шийки қатлам; хлеб с ~ом писпеги қатламлы нап.

ЗАКАЛЕННОСТЬ *ж.* шынықканлық, шыдамлылық, беккемлик.

ЗАКАЛЕННЫЙ 1. *прич.* от закалить; 2. *прил. тех.* шынықкан, шынықтырылған, сүй берилиген, тапланған; ~ая сталь шынықтырылған полат, сүй берилиген полат; 3. *прил.* перен. шынықкан, шыдайтунын, шыдамлы; ~ые бойцы шынықкан жауынгерлер.

ЗАКАЛИВАНИЕ *с.* 1. *тех.* шынықтырыў, сүй бериў, таплаў; 2. *перен.* шынықтырыў, беккемлеў, шыдамлы етиў; ~ организма денени шынықтырыў.

ЗАКАЛИВАТЬ *несов. см. закалить.*

ЗАКАЛИВАТЬСЯ *несов. см. закалиться.*

ЗАКАЛЙТЬ *сов.* 1. *что, тех.* шынықтырыў, сүй бериў, таплаў; ~ сталь полатка сүй бериў; 2. *кого-что, перен.* шынықтырыў, беккемлеў, беккем етиў, шыдамлы етиў; ~ влюю еркин шыдамлы етиў; ~ организм организми шынықтырыў.

ЗАКАЛЙТЬСЯ *сов.* 1. *тех.* шынықтырыў, шынықтырылыв, сүй берилиў, сүйгарылыв, тапланыв; 2. *перен.* шынықтырыў, беккемлеў; ~ в бойях саўашларда шынықтырыў.

ЗАКАЛКА *ж.* 1. *см. закал*; 2. *перен.* беккемлениў, беккем етиў, шынықтырыў, шыдамлылық; ~ организма денени шынықтырыў; 3. *перен. (стойкость, выносливость)* шынықданлық, шыдамлылық, қайсарлық, тезимлилек.

ЗАКАЛЫВАТЬ *несов. см. заколоть*.

ЗАКАЛЫВАТЬСЯ *несов. см. заколоться.*

ЗАКАМЕНЕЛЫЙ *прил. разг.* тасқа айланған, тас болған, қатып қалған.

ЗАКАМЕНЕТЬ *сов. разг.* тасқа айланыў, тас болыў, қатыў.

ЗАКÁНЧИВАТЬ *несов. см. закончить.*

ЗАКÁНЧИВАТЬСЯ *несов.* 1. *см. закончиться;* 2. *чем* питиў, тамамланыў, тамам болыў; стихотворение ~лось так... косык усылай тамамланды...

ЗАКАПАТЬ I *сов.* что 1. *(запачкать)* тамызыў, дақ салып ыласлаў; тамызып дақ салыў; ~ себей платье кейлегине тамызып алыў, кейлегине тамызып ыласлаш алыў; 2. *куйыў, тамызыў;* ~ лекарство в глаза көзге дәри куйыў.

ЗАКАПАТЬ II *сов.* *(начать копать)* тама баслаў, тамыў, тамышлай баслаў, тамышлаў; дождь ~л жамғыр тамышлай баслады.

ЗАКАПРИЗНИЧАТЬ *сов. разг.* қырсықланы баслаў, өжетлик ете баслаў.

ЗАКАПЫВАТЬ I несов. см. закопать I.
ЗАКАПЫВАТЬ II несов. см. закапать I.
ЗАКАПЫВАТЬСЯ несов. см. закопаться I.

ЗАКАРКАТЬ сов. гаркылдай баслаү, гаркылдау, қақылдай баслаү, қақылдау.

ЗАКАРМЛИВАТЬ несов. см. закормить.

ЗАКАТ м. 1. батыў; ~ солница күннин батыў; 2. перен. акыр, аяқ, соңы, акыр-аяғы, таусылыу, питиу алды; на ~е дней күни питер алдында, өмириин қырып-аяғында.

ЗАКАТАТЬ сов. разг. 1. кого-что, во что орау, түйиу; ~ что-л. в полотенце бир нарсени сүлгиге орау; 2. что (заровнять катком) тегислеу, тегис етиу; ~ дорожу жолды тегислеу; 3. что (подвернуть, засушить) туриү, кетериү; ~ рукаважа жанды туриү.

ЗАКАТАЙТЬ сов. что думалатып киргизиү, итерип киргизиү; ~ телегу во двор арбаны хәүлиге итерип киргизиү; ~ мяч под диван топты диван астына думалатып киргизиү; ⚡ ~ пощечину жағына урып жибериү, шапалақ пенен салып жибериү; ~ пир горой үлкен той жасау, үлкен зыяптар берүү; ~ истерику бийхаялық етиү, жаңжел шығарыү; ~ глаза көзин ақшыттыү, көзин аларттыү.

ЗАКАТИЙТСЯ сов. 1. думалагу, думалап кетиү, жумалап кириү; мяч ~лся под диван тоң диван астына жумалап кириш кетиү; 2. (о небесных светилах) батыў; солице ~лось күн батты; 3. перен. төгилүү, түсүнүү; слава его ~лась оның абровы түсти; 4. разг. силеси қатыў; ~ться смехом ишке-силеси қатып күлиү.

ЗАКАТНЫЙ прил. поэт. акырғы, соңғы, күн батардағы, күн интердеги; ~ час акырғы саат, күн батар мәҳәли.

ЗАКАТЫВАТЬ I несов. см. закатать.

ЗАКАТЫВАТЬ II несов. см. закатить.

ЗАКАТЫВАТЬСЯ несов. см. закатиться.

ЗАКАЧА||ТЬ I сов. кого-что 1. (убачивать) тербетиү, тербетип уйықлатыу; ~ты ребёнка баланы тербетип уйықлатыу; 2. безл. (вызвать головокружение) шайқау, шайқап күсқысын келтириү, шайқап мийин айландырыу; его ~ло оның күсқысын келтири, оның жүргегин айнитты.

ЗАКАЧА||ТЬ II сов. что, чем шайқай баслаү, шайқау, шайқалтыу, тербелтиү; ветер ~л дерёвяя самал ағашларды шайқалты; ~ты головой басын шайқау.

ЗАКАЧАТЬСЯ сов. шайқала баслаү, шайқалыу, тәселиү, тербеле баслаү, тербелү.

ЗАКАШЛЯТЬ сов. жетеле баслаү, жетелиү.

ЗАКАШЛЯТЬСЯ сов. жетелиү, қатты жетелиү, булығып жетелиү.

ЗАКАВАКА||ТЬ сов. ўаркылдау, ўаркылдай баслаү, бақылдау, бақылдай баслау; в пруду ~ли лягушки ҳаұзыда бақалар ўаркылдай баслады.

ЗАКВАСИТЬ сов. что аштыү (тесто); уйытыү (молоко).

ЗАКВАСКА||А ж. 1. (действие) аштыү (тесто); уйытыү (молоко); 2. аштықы, қамыр тырыс, уйытқы; положить ~у в тесто

камырға аштықы салыу; 3. перен. разг. өрнек, тәлим-тәрбия, мағыз, өнеге; в нём видна хоральная ~а онда жақсы тәлим-тәрбия барлығы көринип тур.

ЗАКВАСИВАТЬ несов. см. заквасить.

ЗАКИВАТЬ сов. чем ийзей баслаү, ийзей, ийек қафы; ~ головой басыи ийзей баслаү.

ЗАКИДАТЬ I сов. кого-что, чем көмиү, кемид таслаү, атыу, жаудырыу, үстине ылақтырыу, ылақтырып толтырыу, ылақтырып көмиү.

ЗАКИДАТЬ II сов. (начать кидать) ылақтырыу, ылақтыра баслаү.

ЗАКИДЫВАТЬ I несов. см. закидать I.

ЗАКИДЫВАТЬ II несов. см. закинуть.

ЗАКИДЫВАТЬСЯ несов. см. закинуться.

ЗАКИНУ||ТЬ сов. 1. кого-что (забросить) ылақтырыу, ылақтырып жибериү, таслаү, салыу, зыңбытып жибериү; ~ть мяч топты ылақтырып жибериү; ~ть сёти ~у салыу; ~ть ёдочку 1) қармак салыу; 2) перен. шамалап көриү, байқап көриү, байқастырыү; 2. что, разг. (дети) қойыу, таслаү; он кудá-то ~л клюю ол гилгин бир жерге таслады; 3. что асыу, салыу, шалқайтыу, қайқайтыу; ~ть рюкзак за спину рюкзакты арқасына қағып салыу; ~ть ногу на ногу бир аяғын бир аяғыны үстине таслаү, бир аяғыны үстине екиншишин салыу; ~ть голову назад басын арқаға шалқайтыу; ⚡ ~ть словечко ескертип көйүү, кулақ қағыс етиү.

ЗАКИНУ||ТЬСЯ сов. шалқайтыу, қайқайтыу, қайрылыу; голова ~лась басы қайқайды.

ЗАКИПАТЬ несов. см. закипеть.

ЗАКИПЕ||ТЬ сов. 1. (начать кипеть) қайнат баслаү, қайнап кетиү, қайнай; водá ~ла суу қайнай баслады; 2. перен. қызыу, пётлениү; работа ~ла жумыс қызыды.

ЗАКИСАНИЕ с. ашыу, уйыу.

ЗАКИСАТЬ несов. см. закинуть.

ЗАКИСНУТЬ сов. 1. ашыу (о тесте); уйыу (о молоке); 2. перен. разг. (стать взятым, унытым) мәниси болмау, қана болыу, көүлілсизлениү, мәниси қашыу.

ЗАКИСЬ ж. хим. закись, шала-тотығы, шала тотық; ~азбта азоттың шала тотығы.

ЗАКЛАД м. уст. 1. (действие) гиреүге бериү, гиреүге қойыу, гиреүге салыу; ~ имущество мал-мүлкин гиреүге қойыу; 2. (вещь) гиреү; взять под ~ гиреүине алыу; ⚡ бýться об ~ бëслесиү.

ЗАКЛАДКА ж. 1. (действие) сала баслаү, қура баслаү, гербишти қалай баслау; ~ здания жай сала баслаү, жайдың тырнағын қалаү; 2. (в книге) закладка, белги.

ЗАКЛАДНАЯ ж. уст. гиреү хаты, гиреүге алы-бериү қағазы.

ЗАКЛАДЧИК м. уст. гиреүге бериүши, гиреүге қойышы.

ЗАКЛАДЧИЦА женск. от закладчик.

ЗАКЛАДЫВАТЬ несов. см. заложить.

ЗАКЛЕВАТЬ I сов. кого-что 1. (убить клювом) шоқып өлтириү; 2. перен. разг. (замучить прищирками, нападками) түрткүлеу, түрткүлеп күн бермеү, тынышын алыу.

ЗАКЛЕВАТЬ II сов. (начать клевать) шоқый баслау, шоқыў (о птице); тарта баслау, қармақты тарта баслау (о рыбе).

ЗАКЛЁВЫВАТЬ несов. см. заклевать I.

ЗАКЛЁИВАТЬ несов. см. заклеить.

ЗАКЛЁИВАТЬСЯ несов. см. заклеиться.

ЗАКЛЁЙТИ сов. что желимлеу, желимлеп жабыстырыу, жабыстырып койыў; ~ конвёрт конвертти желимлеп жабыстырыу.

ЗАКЛЁИТЬСЯ сов. желимлениў, желимленип жабыстырылыу, желимленип жабысыў.

ЗАКЛЁЙКА ж. 1. (действие) желимлеу, желимлеп жабыстырыу; 2. (клейкий материал) желим, жабыстырыш нэрсе, жабыстыратуғын нэрсе, желимлейтуғын нэрсе.

ЗАКЛЕЙМИТЬ сов. 1. кого-что (поставить клеймо) тамғалау, тамға салыў, тамға басыў; ~ скот малға тамға салыў; 2. кого-что, чем, перен. нәлетеү, нәлет тамғасын басыў, масқаралау, гарғау; ~ позбром шерменде етиў, масқарасын шығарыў.

ЗАКЛЕПАТЬ сов. что мыйықтың ушын тойтарып бекитиў, шегелеу, кенсерлеу.

ЗАКЛЁПКА ж. 1. (действие) мыйықлау, шегелеу; 2. (металлический стержень) мыйык.

ЗАКЛЁПЫВАТЬ несов. см. заклепать.

ЗАКЛИНАНИЕ с. 1. (действие) жалбарыныў, жалыныў, арбау, дууа оқыў; 2. дуўа; произносить ~ я дуўа оқыў.

ЗАКЛИНАТЕЛЬ м. дуўалашы, дуўахан, дуўа оқыўши, арбаушы, сыйқышы; ~ змей жыланларды дуўалашы.

ЗАКЛИНАТЕЛЬНИЦА женск. от заклинателя.

ЗАКЛИНАТЬ несов. кого-что 1. уст. (закладывать) дуўалау, сыйқырау; 2. (умолять) жалыныў, етинип сорашы; жалбарыныў.

ЗАКЛІНІВАТЬ несов. см. заклинить.

ЗАКЛІНІВАТЬСЯ несов. см. заклинить-ся.

ЗАКЛІНІТЬ, ЗАКЛІНІТЬСЯ сов. что сыналау, сына қафыў, сыналап беккемлеу; ~ топёр балтасы сыналау.

ЗАКЛІНІТЬСЯ, ЗАКЛІНІТЬСЯСЯ сов. сыналаныў, қабысыў, қабысып қалыў.

ЗАКЛОКОТАТЬ сов. сақырлап қайнай баслау, пақырлап қайнай баслау, буркылдан қайнай баслау.

ЗАКЛУБИТЬСЯ сов. буркырау, буркылдау, буркырап аспанга көтерилүү; пыль ~лась по дороге жолдың шаңы буркырап аспанга көтерилди.

ЗАКЛЮЧАТЬ несов. 1. см. заключить; 2. (одержать) ишине алыў, ишине қамтыў, бар болыў; ~ в себё ишинде бар болыў, өзинде бар болыў, өзинин ишине қамтыў.

ЗАКЛЮЧАТЬСЯ несов. 1. (находиться, содержаться) бар болыў, ишинде болыў; в этом пакетте ~ются важные документы был пакеттик ишинде кереки документтер бар; какой смысл ~ется в этих словах? был сөзлердин қандай мәниси бар?; 2. (состоять) ибарат болыў, түрүү; задача ~ется в следующем меселе мына төмөнде гилдерден ибарат, ўазыйна мынадан ибарат.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ с. 1. (лишение свободы) қамау, тутқына алыў; предварительное ~е юр. алдын-ала қамау; быть в ~и қамауда болыу; 2. жасасыў, дүзиў; ~е мири келисім жасасыў, питим жасасыў; 3. (окончание) соң, ақыр, нәтийже, жуўмақ; в ~е ақырында, нәтийжеде; 4. (выход) нәтийже шығарыў, жуўмақ, жуўмақ шығарыў, жәмлеу, күрткызы; дать ~е жуўмақ шығарыў; ◇ обвинительное ~е юр. айыплау хат; в ~е ақырында, жуўмагында, ең кейнинде.

ЗАКЛЮЧЕННЫЙ I. прич. от заключить; 2. в знач. сущ. м. заключенный и ж. заключенная тутқын, тутқындағы.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ прил. соғы, ақырғы, жәмлеуши, жуўмақ, жуўмақлашы, көрткынды; ~ое слово ақырғы сез, жуўмақлашы сез; ~ое заседание ең соңы мәжилис, жуўмақлашы мәжилис; ~ая сцена театр. ақырғы көринис.

ЗАКЛЮЧИТЬ сов. 1. кого-что салып қойыў, қамап қойыў, қамау, тутқына алыў, түрмеге салыў; ~ть под стражу қамап қойыў, қамақа алыў; 2. жасасыў; ~ть мир келисім жасасыў, питим жасасыў; мы ~ли дöгөвр бизлер договор жасастык; 3. (сделать вывод) нәтийже шығарыў, жуўмақлау, жуўмақ шығарыў, күрткынды шығарыў; из его слов я ~л, что... оның сеззеринен мен мынадай жуўмақ шығарым...; ◇ ~ пары бөслесиү, босекилесиү; ~ть в скобки скобканың ишине алыў; скобка ишине алыў; ~ть в объятия күшаққа басыў, күшаққа алыў, күшақлау.

ЗАКЛЯТИЕ с. уст. 1. см. заклинание; 2. (клятва, зарок) ант, ўде, тоба, серт.

ЗАКЛЯТЫЙ прил. атайды, қас; ~ враг атайды душпан, қас душпан.

ЗАКОВАТЬ сов. 1. кого-что кисенлеу, бугау салыў; ~ть в кандалы кисен салыў, кисенлеу, бугау салыў; 2. что, перен. қатырыў; морбозы ~ли пруд аязлар ҳауызды қатырды.

ЗАКОВЫВАТЬ несов. см. заковать.

ЗАКОВЫЛЯТЬ сов. разг. ақсаңлай баслау, ақсанлау, ақсаңлап журиў, ийренелеп журиў.

ЗАКОВЫРИСТЫЙ прил. разг. бас қатыратуғын, тетикили, тилемли; ~ая задача бас қатыратуғын мәселе.

ЗАКОЛАЧИВАТЬ несов. см. заколотить.

ЗАКОЛДБАННЫЙ I. прич. от заколдователь; 2. прил. сыйқырлы, дуўаланған; ◇ ~ круг шығысы қыын аўхал, шығысы жоқ жағдай.

ЗАКОЛДОВАТЬ сов. кого-что 1. уст. дуўалай баслау, сыйқырлай баслау; 2. перен. (очаровать) арбау, ақыл-есин алыў, хайран қалдырыў.

ЗАКОЛДБЫВАТЬ несов. см. заколдователь.

ЗАКОЛЕБАТЬСЯ сов. 1. (закачаться) қозгала баслау, шайқала баслау, силкіне баслау, тербеле баслау; 2. перен. тайсалалау, қобалжыў, еки ойлы болыў, он ~лся: ехать ему или нет ол баар-бармасын билмей тайсалаклады.

ЗАКОЛОСИТЬСЯ сов. масақлай баслау, бас шығара баслау, бас шығарыу.

ЗАКОЛОТИТЬ I сов. 1. что (забить) бекитип таслау, мыйықлап беккемлеу, шеге қағып беккем етиү, беклеп таслау, шегелеп таслау; ~ ящик гвоздями кутыны шеге қағып беккемлеу; ~ дверь есикти шегелеп бекитип таслау; 2. что (убить) қағыу, қағып киргизүү; ~ гвоздь в стёну диййалга мыйык қағыу; 3. кого-что, разг. (забить до смерти) өлгөнше урыу, сабау, олимши етип урыу.

ЗАКОЛОТИТЬ II сов. (начать колотить) қаға баслау, ура баслау; ~ в дверь есикти қаға баслау.

ЗАКОЛОТИТЬСЯ сов. (о сердце) дүпилдей баслау, дүпилдеп сога баслау.

ЗАКОЛОТЬ I сов. 1. кого-что сойыу, шанышып елтириү; ~ штыкъом наиза менен шанышып елтириү; ~ бараша қойды сойыу; 2. что, чем (приколоть) түйрөү, қадау, қадап қойыу; ~ воротник булаккой жагаңы түйрөиши пекен түйреп қойыу.

ЗАКОЛОНДЫРЫТЬ II сов. безл. шанышыу, шаныша баслау; ~ло в боку бүйирим шаныша баслады.

ЗАКОЛОТЬСЯ сов. разг. шанышылыу, туурелнүү, қадалыу.

ЗАКОЛЫХАТЬСЯ сов. шайкала баслау, тербеле баслау, желбирей баслау, желбиреү, қозгала баслау, қозгалыу.

ЗАКОМПОСТИРОВАТЬ сов. что, ж.-д. компостирулеу, компостир бастырыу; ~ билети компостирулеу.

ЗАКОН м. в разн. знач. закон, нызам, заң; свод ~ов законлар жынысы; по ~у закон бойынша; вне ~а законга натуры; избирательный ~ сайлау законы; ~ы общественного развития жамийетлик рајаажланыудын законлары; ~ всемирного тяготения физ. дүньялық тартыу законы; нарушить ~ законды бузуу.

ЗАКИННО нареч. законлы, нызамлы, закон бойынша, нызамга ылайык.

ЗАКОННОСТЬ ж. законлылык, законга муўапыктык, нызамлылык, нызамга ылайыктык; революционная ~ революция законлылығы; нарушение ~ и нызамды бурмалау, нызамды бузуу.

ЗАКИННЫЙ прил. 1. законлы, нызамлы, заңлы; ~ое право законы право; на ~ом основании законлы тийкарда; имеющий ~ую силу законлы күшке ийе болған; 2. перен. (обоснованный, справедливый) орынды, әдил, әдиллик, тийкарлы; ~ая гордость законлы мактандыш.

ЗАКОНОВЕД м. законлы, нызамлы, закон қаңыгасы, законкеш.

ЗАКОНОВЕДЕНИЕ с. законлар ҳақында мағлұмматлар жынысы, закон илми, заң илми.

ЗАКОНОДАТЕЛЬ м. 1. закон шығаруышы, нызам шығаруышы; 2. перен. қаделер белгилеүши, дәстүр шығаруышы; ~ мода шығаруышы.

ЗАКОНОДАТЕЛЬница женск. от законодатель 2.

ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫЙ прил. закон шығаруушын, нызам шығаруушын; ~ ая

власть закон шығаруышы власть; ~ый бөргөн закон шығаруышы орган, нызам шығаруүші орган.

ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО с. юр. 1. (составление и издание законов) закон шығаруышылық, нызам шығаруышылық; вопросы ~а закон шығаруышылық меселелери; 2. (совокупность законов) шығарылган законлар; советское ~о совет законлары; ~о о труде мийнет ҳақындағы законлар.

ЗАКОНОМЕРНО нареч. нызамлы, законға ылайык, законға муўапыктык, закон бойынша.

ЗАКОНОМЕРНОСТЬ же. нызамлылык, законлылык, законға муўапыктылык; ~ развитие рајаажланыудын законлылык; ~ явление законлы қубылыс, нызамлы қубылыс.

ЗАКОНОМЕРНЫЙ прил. нызамлы, законлы; ~ое развитие природы төбияттың законлы рајаажланыуы; ~ое явление законлы қубылыс, нызамлы қубылыс.

ЗАКОНОПАТИТЬ сов. что тығыу, питеү; ~ щёли саңлақларды тығыу, тесиклерди питеү.

ЗАКОНОПАЧИВАТЬ несов. см. законопатить.

ЗАКОНОПОЛОЖЕНИЕ с. юр. закон ережелери.

ЗАКОНОПРОЕКТ м. закон проекты.

ЗАКОНСЕРВИРОВАТЬ сов. что 1. консервлеу, консерв жасау; ~ рыбу балыкты консервлеу; 2. перен. (приостановить) жабау, тоқтатыу, иркиү, тоқтатып қойыу; ~ строительство құрылышты тоқтатып таслау.

ЗАКОНСЕРВИРОВАТЬСЯ сов. 1. консервленүү, консерв жасалыу; 2. перен. жабаулы, тоқталып қалыу; предприятие ~лось көрхана тоқташылды.

ЗАКОНСПЕКТИРОВАТЬ сов. что конспектлеу, конспект жазыу, конспект алды.

ЗАКОНСПИРИРОВАТЬ сов. кого-что конспирациялау, купыялау, жасырыу.

ЗАКОНТРАКТОВАТЬ сов. кого-что контрактациялау, контрактация жасау, шартлесүү.

ЗАКОНТРАКТОВАТЬСЯ сов. контрактацияланыу, контрактация жасалыныу.

ЗАКОНТРАКТОВЫВАТЬ несов. см. законтрактоваться.

ЗАКОНТРАКТОВЫВАТЬСЯ несов. см. законтрактоваться.

ЗАКИНЧЕННОСТЬ же. толық питкенлик, тамамланғанлык, тамамлык; ~ поэтического образа поэтикалық образының толыктыры.

ЗАКИНЧЕННЫЙ 1. прич. от закончить; 2. прил. толық, толық тамамланған, толық питкерилген; ~ое высшее образование толық жоқары мағлұммат; 3. прил. (целый) путин, тутас, толық, тамамланған; ~ый образ путин образ; 4. прил. (достигший совершенства) жетилискең, кәмилленген, жетик, барып турған; ~ый художник жетилискең художник, жетилискең сүретчи; ♦ ~ый негодай барып турған жалатай.

ЗАКОНЧИТЬ *сов.* что питкериү, тамамлаү, тамам етиү, аяқлаү; ~ работу жумысты питкериү.

ЗАКОНЧИТЬСЯ *сов.* питиү, тамам болыү, аяқланыү; рабочий день ~лся жумыс куви тамам болды; строительство ~лось курылыс питти.

ЗАКОПАТЬ *сов.* кого-что көмиү, қазып көми, комит таслаү.

ЗАКОПАТЬСЯ *сов.* көмилиү, көмилип қалыў.

ЗАКОПОШИТЬСЯ *сов.* разг. жыбырлай баслаү, быжай баслаү, быжнап кетиү.

ЗАКОПТЕЛЫЙ *прил.* ысланған, ыс басқан, курымланған, курым басқан, дут басқан.

ЗАКОПТЕТЬ *сов.* разг. ыс басыү, ысланыү, курым басыү, курымланыү, дут басыү; потолб ~л жайдың төбесин курым басыты.

ЗАКОПТИТЬ I *сов.* что 1. (рыбу, мясо) ыслаү, ысқа тутыү, қақлаү, сурлеү; 2. (покрыть копотью) курым бастырыү, қарайтыү, дут бастырыү, түтин басыү; ~ стеклой айнаны курымга бастырыү.

ЗАКОПТИТЬ II *сов.* (начать коптить) түтей баслаү, түтинлей баслаү.

ЗАКОПТИТЬСЯ *сов.* 1. (подвергнуться копчению) ысланыү, қақланыү, сурлениү; 2. (покрыться копотью) ыс басыү, курым басыү, курымланыү, дут басыү; потолб ~лся патики курым басқан.

ЗАКОРЕНЕЛЫЙ *прил.* 1. (прочно утвердившийся) сицип кеткен, сиңген, сүйекке синген, беккем орнасаи, әдет болған; ~е привычки сүйекке синген әдетлер, сицип кеткен әдетлер; 2. (неисправимый) дүзелмес, дүзетиүге болмайтуын; ~й преступник дүзелмес жинаятын, дүзетиүге болмайтуын жинаятын.

ЗАКОРЕНЕТЬ *сов.* в чём тамырласыү, берилип кетиү, сиңисиү, бойға сиңиү, әдет болыү; ~ в предрассудках жоққа исениүлерге берилип кетиү.

ЗАКОРМИТЬ *сов.* кого-что, чем тамакты артық жегизиү, гүпти қылыү, аўқатты көп беріү.

ЗАКОРЮЧКА *ж.* разг. илмек, илгиш, ыргак; қысық-қысық (*в почерке*).

ЗАКОСНЕЛОСТЬ *ж.* қатып қалғанлық, бир қөліпте түрлүп қалғанлық.

ЗАКОСНЕЛЫЙ *прил.* қатып қалған, бир қөліпте түрлүп қалған, дүзелмейтуын, дүзетиүге болмайтуын; ~ое невежество дүзелмейтуын наданлық.

ЗАКОСНЕТЬ *сов.* қатып қалыү, бир қөліпте түрлүп қалыү, дүзелмеү; ~е невежество наданлықта дүзелмей түрлүп қалыү.

ЗАКОСТЕНЕЛЫЙ *прил.* қатып қалған, сиресин қалған, сүйек болып қалған; ~е пальцы сүйек болып қалған бармақлар, сиресин қалған бармақлар.

ЗАКОСТЕНЕТЬ *сов.* 1. қатып қалыү, сүйек болып қалыү, сиресин қалыү; пальцы ~ли бармақлар сүйек болып қалды; 2. перен. см. закоснеть.

ЗАКОУЛОК *м.* 1. (глухой переулок)

шеттеги көше, түйық тар көше; 2. (уголок) түкнир, жайдың бир мүйеши; искать во всех ~ках хэмме мүйешлерден излеү.

ЗАКОЧЕНЕТЬ *сов.* тоңыў, қатыў, қатып қалыў, тоңып қатып қалыў, жаны кетип қалыў; руки ~ли қоллары тоңып қатып қалды.

ЗАКРАДЫВАТЬСЯ *несов.* см. закрасться.

ЗАКРАИНА *ж.* 1. (край) жийек; шет; 2. (пространство между берегом и краем льда) жағадағы суү, жиектеги суү (дэргида ямас көлде муз бенен жағаның арасындағы суү).

ЗАКРАПАТЬ *сов.* разг. силпилеү, бүркүй, силпилей баслаү, бүркө баслаү, тамшылай баслаү; дождь ~л жамғыр силпилей баслады.

ЗАКРАСИТЬ *сов.* что сырлаү, бояү, бояп қойыў.

ЗАКРАСНЕТЬ *сов.* 1. (начать краснеть) қызара баслаү, қызарыў; 2. (показаться — о красном) қызарып керине баслаў; вдалы ~ли крыши домов узакта жайлардың төбелер қызырып керине баслады.

ЗАКРАСНЕТЬСЯ *сов.* 1. см. закраснеть 1; 2. (от смущения) қызарыў, уялыш қызырыў.

ЗАКРАСТИТЬСЯ *сов.* пайда болыў, ойында болыў; у мен ~лось подозрение менде гуман пайда болды.

ЗАКРАШИВАТЬ *несов.* см. закрасить.

ЗАКРЕПИТЕЛЬ *м.* фото закрепитель, беккемлеши, бекитиши, қатырышы.

ЗАКРЕПИТЕЛЬНЫЙ *прил.* см. закрепляющий.

ЗАКРЕПИТЬ *сов.* 1. что (прикрепить) беккемлеү, бекитиү; ~ть верёвку арқанды беккем байлаү; ~ть гвоздём мыйық пенин беккемлеү; 2. что, перен. (упрочить) беккемлеү, беркитиү, орнатиү; ~ть успех табысты беккемлеү; 3. что, за кем-чем бекитиү, беркитиү, белгилеү; ~ть землю за колхозами жерди колхозларга белип бекитиү; ~ть за собой место орын белгилеп алышу; 4. кого-что, за кем-чем беркитиү, беккемлеү, бекитип қойыў, белгилеп қойыў; ~ть машину за шофёром машиннан шофёрге бекитип қойыў; 5. что, фото беркитиү, беккемлеү; ◇ желудок ~ло безл. или токтады.

ЗАКРЕПИТЬСЯ *сов.* беккемлениү, беркиниү; ~ться на позиции воен. позицияда беркиниү; дружба ~лась дослық беккемленди.

ЗАКРЕПЛЕНИЕ *с.* 1. беккемлеү, беркитиү, тоқтатиү; ~ подвиговых песков көшпелі күмларды тоқтатып таслаү; 2. перен. беккемлеү, беркитиү, тоқтатиү; ~ знаний билимди беккемлеү; 3. беркитиү, бекитиү, қатырыү; ~ детали детальды беркитиү.

ЗАКРЕПЛЯТЬ *несов.* см. закрепить.

ЗАКРЕПЛЯТЬСЯ *несов.* см. закрепиться.

ЗАКРЕПЛЯЮЩИЙ 1. прич. от закреплять; 2. прил. иш этиуди тыятуын, иш этиуди тоқтататуын; ~ее средство мед. иш этиуди тыятуын дәри.

ЗАКРЕПОСТИТЬ сов. кого-что 1. ист. (сделать крепостным) крепостной етий; 2. перен. (подчинить своему влиянию) бағындырыў, басын байлы етий, гәрезли етий.

ЗАКРЕПОСТИТЬСЯ сов. 1. ист. (стать крепостным) крепостной болыў; 2. перен. (подчиниться влиянию кого-л.) бағынышлы болыў, басы байлы болыў, гәрезли болыў.

ЗАКРЕПОЩАТЬ несов. см. закрепостить.

ЗАКРЕПОЩАТЬСЯ несов. см. закрепоститься.

ЗАКРЕПОЩЕНИЕ с. 1. ист. крепостной етий; 2. перен. бағындырыў, басы байлы болыў, гәрезлилікке түснү.

ЗАКРИЧАТЬ сов. бақыра баслаў, қышқырыў, қышқыра баслаў, қышқырып жиберіў, бақырыў, бақырып жиберіў; ~ на көб-либо биреүге бақыра баслаў, биреүге қышқырыў; ~ от боли аўырыў жанына батқанлықтан бақырып жиберіў.

ЗАКРОЙНЫЙ прил. пишетуғын, пишиш; ~ цех пишетуғын цех.

ЗАКРЫЩИК м. пишиш, кийим пишиш.

ЗАКРЫЩИЦА женск. от закройщик.

ЗАКРОМ м. телек, телекхана, ғәлле сақтайтуғын жер, ғембе.

ЗАКРУГЛЕНІЕ с. 1. (действие) дөңгелеклеў, дөңгелек етий; 2. (изгиб) айланба, оралма; иа ~и дорғи жолдың айланбасында.

ЗАКРУГЛЕННОСТЬ ж. дөңгелеклик, жумалақтық, домалақтық, жұмырлық.

ЗАКРУГЛЕННЫЙ 1. прич. от закруглить; 2. прил. (округлый) дөңгелек, дөңгелекленген, домалақланған; 3. прил. перен. жыйнақлы, жәмленген; ~ая фраза жыйнақлы гап, жәмленген гап.

ЗАКРУГЛІТЬ сов. что 1. (сделать круглым) дөңгелеклеў, дөңгелек етий, жұмырлаў; 2. перен. тамамлаў, аяқлаў, піткеріў, тамамланған түр бериў; ~ фраза гәпти толық аяқлаў.

ЗАКРУГЛІТЬСЯ сов. дөңгелеклений, дөңгелек етилиў, жұмырланыў.

ЗАКРУГЛЯТЬ несов. см. закруглить.

ЗАКРУГЛЯТЬСЯ несов. см. закругляться.

ЗАКРУЖИТЬ I сов. кого-что 1. айландыра баслаў, айландырыў; ~ кого-л. в танце танцада биреўди айландырыў; 2. перен. (увлечь, влюбить в себя) басын айландырыў, есин алый.

ЗАКРУЖИТЬ II сов. (начать кружить) дөңгелетин айландыра баслаў.

ЗАКРУЖИТЬСЯ I сов. 1. айланыў, мий айланыў; у него ~лась голова оның басы айланды, оның мий айланды; 2. перен. разг. бас айланыў, бас қатыў, еси кетиў; ~тесь в хлопотах әүере жумыс пенен бас қатыў.

ЗАКРУЖИТЬСЯ II сов. (начать кружиться) айдана баслаў.

ЗАКРУТИТЬ I сов. что 1. (стянуть, связать) ораў, шырмаи байлаў, таңып байлаў, таўлаў, шыйратыў; ~ проболоку сымды ораў; ~ руки назад колды артына

таўлаў; ~ верёвку жип есиў, жип шыйратыў; 2. разг. (закинуть) буррап киргизиў, таўлап апарыў; ~ гайдуканы таўлап апарыў; 3. разг. (обмотать) ораў, оран байлаў; ~ шарф вокруг шеи шарфты мойнына ораў.

ЗАКРУТИТЬ II сов. 1. (начать крутить) орай баслаў, таулай баслаў, шыйратап баслаў, буррап баслаў; 2. үйириў; вётер ~ пыль самал шанды үйирди.

ЗАКРУТИТЬСЯ I сов. 1. (о нитке, верёвке и т. п.) таўланыў, буралыў, есилиў, ерилиў; 2. разг. (закинуться) таўланың беккемлениў, буралып беккемлениў; 3. разг. (обмотаться вокруг чего-л.) оралыў, шырмалыў, таңылыш.

ЗАКРУТИТЬСЯ II сов. 1. (начать крутиться) таўланы баслаў, бурала баслаў; 2. үйирилиў; пыль ~лась по дорбоге жолда шаш буркырап үйирди.

ЗАКРУЧИВАТЬ несов. см. закрутить I.

ЗАКРУЧИВАТЬСЯ несов. см. закрутиться I.

ЗАКРУЧИНЬСЯ сов. народно-поэз. қайғыға түсіў, кайғырыў, муңайыў, ҳәси-ретлениў. қайғы шеге баслаў, ҳәси-ретлене баслаў.

ЗАКРЫВАТЬ несов. см. закрыть.

ЗАКРЫВАТЬСЯ несов. см. закрыться.

ЗАКРЫТИЕ с. 1. (действие) жабылыў; ~е выставки выставканың жабылыў; ~е театра театрдың жабылыў; время ~я магазинов магазинлердиң жабылыў ўақыты; 2. воен. (укрытие) жасырынатуғын жер, таса; стрелять из ~й тасадан атыў.

ЗАКРЫТЫЙ 1. прич. от закрыть; 2. прил. в разн. знач. жабық, жабылған, бекитилген; ~ые двери жабық есиклер; кран ~ кран жабық; семафор ~ семафор жабық; ~ое заседание жабық мәжлис; ~ый спектакль жабық спектакль; ~ое голосование жасырын дауыс; ~ое платье питеў көйлек; с ~ыми глазами 1) жумылған көз бенен; 2) перен. көзи жоқтайды; ~ое письмо жабық хат; ~ое море түйік теңіз; в ~ом помещении жабық жайда; ◇ при ~ых дверях жасырын түрдеди, жабық түрдеди.

ЗАКРЫТЬ сов. 1. что жабыў, жауып қойыў, бекитиў, кулыплаў, қулыш урыў; ~ть окно эйнекти жабыў, эйнекти бекитиў; ~ть дверь на ключ есикти кулыплаў; 2. кого-что (покрыть, накрыть) жабыў, бастырыў; ~ть ребёнка одеялом балаға көрие жабыў; 3. что жабыў, бекитиў; жумыў (глаза); ~ть книгу китапты жабыў; 4. кого-что жабыў, қаплаў; ~ть лицо руками қолы менен бетин жабыў; түчи ~ли небо булттар аспанды қаллады; 5. что (закончить) жабыў, питкериди, тамам етий; ~ть заседание мажилисти жабыў; ~ть прёния жарыс сезди питкериди; 6. что (прекратить подачу) кесиў, тоқтатыў; ~ть воду сүй бериуди тоқтатыў; ~ть газ газды жабыў; 7. что (ликвидировать) жабыў, таратыў; ~ть журнал журнальдың шығырын жабыў; ◇ ~ть рот кому-л. биреүди сейлестеў, биреүдин аўзын аштырмаў; ~ть скобки скобкани жабыў; ~ть глаза на что-л. бир нарсени көрсө де көр-

мегендей болыў, бир нарсеге әхмийет бер меў; ~тъ граниту шегараны бекитиү.

ЗАКРЫТЬСЯ сов. 1. қаўсырылыш, жабылыш, жабылып қалыш, байланыш, илинин; қулыпланыш (запереться); дверь ~ласы қапы жабылды; ~тъся на замок иштен қулыпланыш; 2. (покрыться) жабыныш, жамыныш, буркениш, тасаланыш; ~тъся чеч-л. от дождя жамырдан тасаланыш; ~тъся одеялом одеял жамыныш; көрпе жамыныш; 3. жабылыш, бекитилиш; жумылыш (о глазах); глаза ~лись көзлери жумылды; книга ~лась китап жабылды; 4. жабылыш; магазин ~лся дүкән жабылды; выставка ~лась выставка жабылды, көргизбэ жабылды.

ЗАКРЯХТЕТЬ сов. разг. ыңрана баслау, ахлау, үхлеу, ыңқылдау, ыңырысу, күшениш.

ЗАКУДАХТАТЬ сов. қақалау, қақалай баслау, қоқақлау, қоқақлай баслау.

ЗАКУКОВАТЬ сов. көкеклеу, көкеклей баслау.

ЗАКУЛІСНЫЙ прил. 1. переде артындағы, сақнаның аржағындағы; ~ое оборудование сақна артындағы ускене; 2. перен. жасырын, құныя; ~ые переговоры жасырын сейлесіндер.

ЗАКУПАТЬ несов. см. закупить.

ЗАКУПИТЬ сов. 1. кого-что (скупить, купить оптом) котере сатып алыш, нобай сатып алыш алыш; 2. что, чего (запасти) сатып алыш қойыу, алыш қойыу; ~ дров на зиму қыска отын сатып алыш қойыу.

ЗАКУПКА ж. сатып алыш; ~а провизия азық-аүқат затларын сатып алыш; дёлать ~и сатып алыш, сауда етий.

ЗАКУПРИВАНИЕ с. тығынлау, тығынлап бекитиү, аўзын тығыу.

ЗАКУПРИВАТЬ несов. см. закупорить.

ЗАКУПРИВАТЬСЯ несов. см. закупориться.

ЗАКУПОРИТЬ сов. что тығынлау, тығынлап бекитиү, аўзын тығыу; ~ бутылку шийшелі тығынлау.

ЗАКУПОРЫТИСЯ сов. тығынланыш, тығынланыш бекитилиш, аўзы тығынланыш.

ЗАКУПОРКА ж. 1. (действие) тығынлау, тығын тығып беккемлеу, аўзын тығыу; 2. мед. тығылыу, тығылып қалыш; ~ вен тамыр тығылып қалыш.

ЗАКУПОННЫЙ прил. сатып алынатуғын, сатып алынған; ~ая ценә сатып алынған баҳасы.

ЗАКУПЩИК м. сатып алышы, сатып алатуғын.

ЗАКУРИВАТЬ несов. см. закурить 1.

ЗАКУРИВАТЬСЯ несов. см. закуриться.

ЗАКУРИТЬ сов. 1. что и без доп. шегиү, алыстырып шылым шегиү; ~ папирошу папирош шегиү, папирош тартыу; 2. (стать курильщиком) шылым шеге баслау.

ЗАКУРИТЬСЯ сов. 1. (о папироше и т. п.) алысыу, тутанышу, жанышу; 2. (задымиться) тутынлениш, түтей баслау.

ЗАКУСАТЬ сов. кого-что, разг. тислеу, талау, шағыу, қабыу.

ЗАКУСИТЬ I сов. что (прикусить) тислеу, шайнау; ~ губы ернин тислеу; ~ удила 1) (о лошади) сүйүлүғын тислеу, сүйүлүкә таслау; 2) перен. тыцламай кетиү, аса кетиү; ~ изык 1) тилин тислеу; 2) перен. (внезапно замолчать) аўызы ашиау, бирден үндемей қалыш, тым-тырыс болыш.

ЗАКУСИТЬ II сов. 1. чего, чем и без доп. жеп алыш, жүрек жалғау, азганатамақ жеү, аўқатланыш алышу; ~ перед уходом кетер алдынан аўқатланыш алышу; 2. что, чем (заесты) жеп жибериү, изинен жеү (арақ, дәри ишкендө); ~ лекарство конфеттей дәриниц изинен конфет жеп жибериү.

ЗАКУСКА ж. 1. (действие) жеп алышу, жүрек жалғау, азырақ аўқат жеү, женил аўқатланышу; 2. (кушанья) закуска, азган аўқат, женил аўқат, женил тамақ, тамақ, женил-желши аўқат.

ЗАКУСЧИНА ж. кишине асхана.

ЗАКУСЫВАТЬ I несов. см. закусить I.

ЗАКУСЫВАТЬ II несов. см. закусить II.

ЗАКУТАТЬ сов. кого-что, во что, чем орау, орап койыу, қымтау, буркеу.

ЗАКУТАТЬСЯ сов. чем, во что и без доп. оранышу, қымтаниш, буркениш; ~ в пла-ток орамалға оранышу.

ЗАКУТЫЙ сов. мәсликке бериле баслау, җазлике бериле баслау, кейин-сапа қура баслау, мәсликке сари етий.

ЗАКУТЫВАТЬ несов. см. закутать.

ЗАКУТЫВАТЬСЯ несов. см. закутаться.

ЗАЛ м. зал, үлкен өзири; зрительный ~ойын көрсетилетуғын зал, тамаша залы; читальный ~ оқыу залы; ~ заседания мажилис залы; гимнастический ~ гимнастика залы.

ЗАЛАДИТЬ сов. разг. 1. что и без доп. (начать повторять) қайталай баслау, қайта-қайта айта баслау, бир нарсени әдет қыла баслау; ~ть одноб и то же бир нарсени қайталай баслау; 2. (делать одно и то же) әдетлениш, әдет алышу, әдет етий ала баслау; он ~л ходить в кино или кинога барыуды әдет етий алды.

ЗАЛАМЫВАТЬ несов. см. заломить I.

ЗАЛАТАТЬ сов. что, чем, разг. жамау, жамау салышу.

ЗАЛАЯТЬ сов. үриү, үре баслау.

ЗАЛЕГАНИЕ с. геол. кен мәкәни, кен бар орын; глубокое ~ каменного угля тас көмір кенинин тереңдеги мәкәни.

ЗАЛЕГАТЬ несов. см. залечь.

ЗАЛЕДЕНЁЛЫЙ прил. 1. (покрытый льдом) музланған, муз басқан; 2. (закоченевший) муздай, күтә тоңған; ~е руки муздай болған қоллар.

ЗАЛЕДЕНЕТЬ сов. 1. (покрыться льдом) тоңыу, муз болышу, музланышу; 2. (закоченеть) муздай болышу, күтә тоңыу.

ЗАЛЕЖАЛЫЙ прил. разг. жатып қалған, етпей қалған; ~ товар етпей жатып қалған товар.

ЗАЛЕЖАТЬСЯ сов. разг. 1. (долго пролежать) кеп жатып қалышу, ўзақ жатыу; письма ~лись на почте хатлар почтада кеп жатып қалыпты; 2. (быть необходимым ~ о товаре) етпей жатып қалышу; 3.

(испортился) көп түрлүп бузылыу; сыр ~ся сыр бузылыты.

ЗАЛЕЖИВАТЬСЯ несов. см. залежаться.

ЗАЛЕЖНЫЙ прил.: ~е земли партау жерлер, тың жерлер.

ЗАЛЕЖЬ ж. 1. геол. кен, кенли жер; ~и каменного углі тас кемир кени, тас кемир кен жатагы бар жер; 2. мн. залежи (скопление чего-л.) үйилип қалған, жыйланып қалған, етпей қалған, жатып қалған; ~и сиёга еримей топлашып қалған қар, қар топламы; ~и товаров етий жатып қалған товарлар; 3. с.-х. партау жер, исленбей жатқан жер, тың жер.

ЗАЛЕЗАТЬ несов. см. залезть.

ЗАЛЕЗТЬ сов. 1. на кого-что (взобраться) шығыу, өрмелеп шығып, миниү, басына миниү; ~ на дерево агашибын басына шығыу; 2. во что, разг. (проникнуть, забраться) кириү, етий, тузиү, батыү; ~ в сад бақка кириү; ~ в воду сүүға тузиү; ~ кому-л. в карман биреудиң кисесине тузиү; ◇ ~ в долгий қарыза батыү.

ЗАЛЕНИТЬСЯ сов. разг. жалқау бола баслау, жалқаулук ете баслау, жалқаулана баслау.

ЗАЛЕПЕТАТЬ сов. шүлдирлей баслау, былдырай баслау, мыңғырлай баслау, тусинкисиз сейлей баслау.

ЗАЛЕПИТЬ сов. что 1. (замазать) сыбау, сыбан таслау, питеү, питеи койыу, сылау; 2. (заклеить) жабыстырыу, жабыстырып питеү, желимдеу; ~ть разбитое окно бумағой терезениң сынған айнасын қағаз жабыстырып питеү; 3. безл. сыбалыу, жабысыу; окно ~ло снегом әйнекке қар жабысып қалышты; ◇ ~ть пощечину жаққа салып жибериү.

ЗАЛЕПЛЯТЬ несов. см. запелить.

ЗАЛЕТАТЬ I несов. см. залететь.

ЗАЛЕТАТЬ II сов. (начать летать) уша баслау.

ЗАЛЕТЕТЬ сов. 1. (улететь далеко) ушып кетиү, ушып етий; ~ть за лес тогайдың аржагына ушып кетиү; 2. (влететь) ушып кириү; птица ~ла в окно құс тере-зеден ушып кирди; 3. (по пути) түсип етий; ~ть за горючим май алыға түсип етий. **ЗАЛЁТНЫЙ** прил. поэт. ушып келген, ~ая птица ушып келген кус.

ЗАЛЁЧИВАТЬ несов. см. залечить.

ЗАЛЁЧИВАТЬСЯ несов. см. залечиться.

ЗАЛЕЧИТЬ сов. что емлеи жазыу, жазыу, саўалдырыу; ~ рану жараны емлеи жазыу.

ЗАЛЕЧИТЬСЯ сов. жазылыу, тәүир болыу, саўалыу.

ЗАЛЕЧЬ сов. 1. (лечи надолго) узақ жатыү, кеп жатыү; 2. (притиашться) жасырыныу, бугыу; ~еъч в засаду буққы таслаш жатыү; 3. геол. жатыү; руда ~еглә здесі неглубок кен бул кәрада теренде жатқан емес; 4. (запечатывается) көркинү, тушиниү, есинде қалыу; 5. (резко обозначиться) басыу, басып кетиү; на его лицे ~еглі морщины онын бетин жыйрық басқаи.

ЗАЛИВ м. геогр. қолтық.

ЗАЛИВАТЬ несов. см. залить.

ЗАЛИВАТЬСЯ I несов. см. залиться I. **ЗАЛИВАТЬСЯ II** несов. см. залиться II. **ЗАЛИВКА** ж. қойыу, қойып жамау; ~ галош галоштың жыртыбын қойып жамау.

ЗАЛИВНОЙ I прил. 1. (затопляемый) суу алма, суу басатуғын; ~ой луг суу алма отлак; 2. кул. қойыу сорпа менен уйытылған; ~ая рýба қойыу сорпа қойылып уйытылған балық; 3. в знач. сүңг. с. заливне ~ойти дүзлүк.

ЗАЛИВНОЙ II прил. дөндирмели, құбылжыған, қойылған; ~ые трéли дөндирмели хауаз, саз хауазлы қайырма.

ЗАЛИЗАТЬ сов. что 1. жалау; кóшка ~ла свою рану пышық өзиниц жарасын жалады; 2. перен. разг. (гладко причесать) жалан тегислеу, тарау, сыйпан тегислеу.

ЗАЛИЗЫВАТЬ несов. см. зализать.

ЗАЛИТЬ сов. 1. что (затопить) суу басыу, суу басып кетиү, суу алыу, суу алып кетиү; весной река ~ или луга бахэрде дэрьяны сууы отлақларды басты; 2. кого-что (облити) тегис алыу, төгиг патаслау; ~ить стол чернйлами столға сия төгиг алыу; 3. что (потушить) өшириү, сөндирү; ~ить огонь водой отты суу менен өшириү; 4. что, перен. жақтыртыу, сэүллендириү, нұрын төгиү; сәйнәце залило всю көмнату құяс ежирени жақтыртып; 5. что, чем (покрыть) жабыу, қойыу, бастырыу, тесеу; ~ить асфальтом асфальт тесеу; ~ить свинцом корғасын еритип қойыу; 6. что, разг. (наполнить) қойып толтырыу, еритип қойыу; ~ить горючее в баки жанар майды баққа қойып толтырыу; ◇ ~ить горе вином дәртти басаман деп арақ ишиү.

ЗАЛИТЬСЯ I сов. 1. (затопиться) суу басыу, суу басып кетиү, суу алыу, суу алып кетиү; луга ~ились водой отлақларды суу басты; 2. (проникнуть — о жидкости) етий, кириү (сүйкілүк ҳақында).

ЗАЛИТЬСЯ II сов. 1. жаңғыртып айта баслау, дөндирип, қойылтып айта баслау, күлпүрган сес шығарыу; ~ пёсней қосыкты дөндирип айта баслау; 2. дауыслап жылау (сильно заплакать); ўахахалап құлиу (громко, весело засмеяться); ◇ ~ соловьём бүлдилдей сайрау, тегилдирип сейлеу.

ЗАЛИХВАТСКИЙ прил. разг. елирме, едирейген, шақкан, өткір, қуұанышы; ~ая пёсня дөндирили қосык.

ЗАЛОГ I м. 1. (заклад) гиреүге бериү, гиреүге қойыу, гиреүге салыу; ~ имущество мал-мүлкин гиреүге бериү; 2. (предмет залога) гиреү; дөнежный ~ пул гиреүи; отдать в ~ гиреүге беріү; оставить в ~ гиреүге қалдырыу; 3. перен. тийкар, гиреү; ~ успеха таблицы гиреүи; в ~ дружбы дослыктын гиреүине; ◇ ~ освободить кого-л. под ~ кепилге шығарыу, залог алып босатыу.

ЗАЛОГ II м. грам. дәреже; действительный ~ жай дәреже; возвратный ~ өзлик дәреже; понудительный ~ мәжбурлеу дәрежеси; страдательный ~ ериксиз дәреже, белгисиз дәреже.

ЗАЛБОВЫЙ прил. гире́й..., гире́йлик; ~ая квітана́ция гире́й квітана́ции.

ЗАЛОГОДАТЕЛЬ м. гире́йге бери́ши, гире́йге қойы́шы адам.

ЗАЛОГОДЕРЖАТЕЛЬ м. гире́й сақла́ушы, гире́й алышы, гире́й алған адам.

ЗАЛОЖИТЬ сов. 1. что салы́у, қыстыры́у, тығы́у, қойы́у; ~ты руки в кармáны қолын кисесине тығы́у; ~ты руки зá спину қолды артына салы́у; 2. что (загромодить) толтырып қойы́у, үйин таслау; ~ты стол книгами столға китапларды үйин қойы́у; 3. что (заделать) тығы́у, пите́у, толтыры́у; ~ты дырú в стенé дийўалдың тесигин пите́у; 4. что (загородить) бөгө́й, тосянын ети́у; ~ты дорогу бревнами жолды беренелер менен беге́й; 5. что (основать) сала баслау, куры́у, кура баслау, салы́у, салы́у-та кириси́у; ~ты здание школы мектеп жайын куры́у; ~ты памятник естелик салы́у; 6. что, перен. (отметить) белгилеу, белгилеен қойы́у; ~ты страницу книгии китаптың бетин белгилеп қойы́у; 7. кого-что (запрячь) қосы́у, жеги́у; ~ты лошадь ат жеги́у; 8. что (отдать в залог) гире́йге бери́у, гире́йге салы́у; 9. безл. разг. тығы́лы́у; у меня́ уши ~ло мениң құлағым тығы́лды.

ЗАЛОЖНИК м. аманат бенде, кепилге берилген адам.

ЗАЛОЖНИЦА женск. от заложник.

ЗАЛОМИТЬ I сов. что 1. разг. (перегнув, надломить) ийип сындыры́у, қайырын сындыры́у, бүгип сындыры́у; ~ сучки на дерёвьях ағашлардың путакларын сындыры́у; 2. прост. қымбат сорау; ~ цéну баҳаны артықшам қымбат сорау; ◇ ~ шапку маляқайын бир шекеге кийи́у, маляқайын желкесине туシリп кийи́у.

ЗАЛОМИТЬ II сов. безл. разг. сырқырай баслау, сырқырау, сызлай баслау, сызлау; у него ~ло ноги оның аяғы сырқырай баслады.

ЗАЛОСНИТЬСЯ сов. разг. ысыланы́у, қырылып қалы́у, ысылып жылтырау, жылтылдау; рукава ~лись женclери ысылып жылтырап қалған, женclери қырылып қалған.

ЗАЛП м. залп (бир неше мылтықты ямаса топты бирден атый); дать ~ залп бери́у.

ЗАЛПОМ нареч. 1. залп пенен, залп берип; выстрелить ~ залп берип атый; 2. перен. разг. (сразу) бирден, дарри́у, бир кеттерип; вýпить ~ бирден иши́у, бирден ишип қойы́у, симирип жибери́у.

ЗАЛУЧАТЬ несов. см. залучить.

ЗАЛУЧИТЬ сов. кого-что, разг. ебин тауып өзине ерти́у, өз тәрепине тарта́туй, өзине аудары́у, алдан шақырын алып кели́у.

ЗАЛЮБОВАТЬСЯ сов. кем-чём қызығын қара́у, сүйсинип қара́у, ләззетленип қара́у; ~ закатом күнинң баты́ына қызықсынып қара́у.

ЗАМАЗАТЬ сов. что 1. (покрыть краской) боя́у, сырлау; ~ надпись на стенé дийўалға жазылған сезидиц үстин сырлау; 2. (заделать) сыбау, сыбап шығыу, жағып шығыу, замазкалау, питен шығыу; ~ окно

на зиму қысқа қарай эйнекти замазкалау; 3. разг. (запачкать) патаслау, ыласлау, кирлетиу; ~ плáтье киймин кирлетиу; 4. перен. разг. жасырыу, бетин жабыу; ~ недостатки в работе истиң кемшиликлерин жасырыу.

ЗАМАЗАТЬСЯ сов. разг. патасланыу, ыласланыу, кирлениу.

ЗАМАЗКА жс. 1. (действие) сыбау, сыбап шығыу, жағып шығыу, питен шығыу; 2. замазка.

ЗАМАЗЫВАНИЕ с. 1. сыбау, жағыу, сыбап пите́у, замазкалау; ~ окон эйнеклерди замазкалау; 2. перен. разг. бетин жабыу, боямалау, буркеу; ~ недостатков кемшиликлерди буркеу, кемшиликлердин бетин жабыу.

ЗАМАЗЫВАТЬ несов. см. замазасть.

ЗАМАЗЫВАТЬСЯ несов. см. замазасться.

ЗАМАЛЧИВАНИЕ с. үндемей, айтпау, үндемей қалыу, сесин шығармау, аўзын ашпау, сейлемеу, тым-тырыс болыу; ~ ойибок хәтени айтпау, жетеликти жасырыу.

ЗАМАЛЧИВАТЬ несов. см. замолчать II.

ЗАМАНИВАТЬ несов. см. заманий.

ЗАМАНИТЬ сов. кого-что қызықтырып өзине тартыу, алдан алып кели́у, алдан тусириу; ~ в засаду алдан буққы бар жерге келий.

ЗАМАНЧИВО нареч. қызығарлықтай, алданарлықтай, өзине тартарлықтай, ертерликтей.

ЗАМАНЧИВОСТЬ жс. қызығарлық, қызықтырлық, алданарлық, өзине тартарлық, ертерликт.

ЗАМАНЧИВЫЙ прил. қызықтырлық, қызықтыратуын, қызығарлық, қызықтырышы, қызығатуын, ертетугын; ~ое предложение қызығарлық усыныс.

ЗАМАРАТЬ сов. разг. 1. что (запачкать) патаслау, ыласлау, кирлетиу, кирлеу; 2. кого-что, перен. маскарадау, абрайын теги́у, бийабрай ети́у; ~ чю-л. репутацию биреүдиң абрайын теги́у.

ЗАМАРАТЬСЯ сов. разг. 1. (запачкаться) патасланыу, ыласланыу, кирлениу; 2. перен. (обеспечить, опозорить себя) ~ абрайын өзи теги́у, өзин бийабрай ети́у.

ЗАМАРАШКА м. и ж. разг. патас, ылас, кир-кир, салақ, нас адам.

ЗАМАРИНОВАТЬ сов. что сирке сууына писириу; ~ грибы замаррықларды сирке сууына писириу.

ЗАМАРИНОВАТЬСЯ сов. сирке сууына писирилий.

ЗАМАРИНОВЫВАТЬ несов. см. замариновать.

ЗАМАРИНОВЫВАТЬСЯ несов. см. замариноваться.

ЗАМАСКИРОВАННЫЙ 1. прич. от маскировать; 2. прил. маскалы (в маске); маскарад костюмин кийген (в маскарадном костюме); 3. прил. перен. (скрытый, тайный) жасырын, жасырылы, тасалаулы, буркеули.

ЗАМАСКИРОВАТЬ сов. кого-что (сделать незаметным) жасырыу, тасалау, буркеу, жабыу, билинбестей ети́у; ~ орудия

топларды бүркөү; 2. что, перен. жасырыў, бүркөү, купыялаў; ~ свой намёренія өз нийтлерин бүркөү.

ЗАМАСКИРОВАТЬСЯ сов. 1. (сделать незаметным своё присутствие) жасырыў, купыяланыў; 2. перен. жасырыныў, бүркениў, сыр бермеў.

ЗАМАСКИРОВЫВАТЬ несов. см. замаскировать.

ЗАМАСКИРОВЫВАТЬСЯ несов. см. замаскироваться.

ЗАМАСЛИВАТЬ несов. см. замасливить.

ЗАМАСЛИВАТЬСЯ несов. см. замасливиться.

ЗАМАСЛИТЬ сов. что, разг. май тамызыў, май тийгизиў.

ЗАМАСЛИТЬСЯ сов. разг. майланыў, май тамыў, май тийиў; одёжда ~лась кийим майланып илласланған.

ЗАМАТЫВАТЬ несов. см. замотать I.

ЗАМАТЫВАТЬСЯ несов. см. замотаться.

ЗАМАХАТЬ сов. чем былгай баслаў, қағыў, қаға баслаў, сермей, сермей баслаў; ~ть руками қолларын былгай баслаў; птица ~ла кръльями қус қанатларын қаға баслады.

ЗАМАХИВАТЬСЯ несов. см. замахнуться.

ЗАМАХНУТЬСЯ сов. чем, на кого-что окланыў, гезениў, силтеп жибериў, окланып қойыў, урыўға қол кетериў, қылыш кетериў; ~ палкой таяқ пенен окланып қойыў, таяқ силтеў.

ЗАМАЧИВАТЬ несов. см. замочить.

ЗАМАШКА ж. разг. эдег, үрдис, қылық, минез; барские ~и баринлердиң қылықтары; дүрніе ~и жаман эдеглер, жақлас қылықтар.

ЗАМАЯЧИТЬ сов. анық керине баслаў, керниў, көзге илине баслаў; вдалý ~ли огни парохода узакта пароходтың отлары жылтылдан керине баслады.

ЗАМЕДЛЁНИЕ с. 1. (действие) пәсейтиў, эстелетиў, ақырынлатыў; ~е тэмпа пәтти эстелетиў; 2. (задержка) иркиниш, ирклииў, кешигиў, еглениў; закоинчить работу без ~я жумысты егленбестен питкериў, жумысты ирикпестен тамамлаў.

ЗАМЕДЛЕННЫЙ 1. прил. эсте, эстелетилген, эсте-акырын, ақырын, ақырынлатылған; пәсейген, жай; ~ый ход жай жүрис; бомба ~ого действия эсте-акырын жарылатуғын бомба.

ЗАМЕДЛИТЬ сов. 1. что пәсейтиў, эстелетиў, ақырынлатыў, изайтиў, жай етиў; ~ь шаг адымын эстелетиў; ~ь темп пәтин пәсейтиў; 2. (задержатель, опоздатель) кеш қалып, кешигиў, ирклииў, кешиктириў; отвёт не ~ прийті жуўабы кешикпей келер.

ЗАМЕДЛИТЬСЯ сов. эстелениў, пәсейиў, ақырынлаў; движение поезда ~лось поездың жүриси пәсейди; 2. (задержаться) кешигиў, ирклииў, еглениў.

ЗАМЕДЛЯТЬ несов. см. замедлить.

ЗАМЕДЛЯТЬСЯ несов. см. замедлиться.

ЗАМЕЛЬКАТЬ сов. жылтылдай баслаў,

жылтылдаў, жылтырай баслаў, жылтыраў; ~ли огни дерёвни аўылдың отлары жылтылдан керине баслады.

ЗАМЕНА ж. 1. (действие) алмастырыў, алмаслаў; 2. алмасланған зат, орнына қойылған зат; орнына қойған адам; я нашёл себé ~у мен өз орныма адам таштым; служить ~ой орнын басатуғын болыў, биреудиң орнында хымет етиў.

ЗАМЕНИМЫЙ прил. алмастырыға болатуғын, орнын басатуғын адам табылатуғын; ~ая деталь алмастырып болатуғын деталь.

ЗАМЕНİТЕЛЬ м. алмастырышы, орнын басышы, орнына журиүши; ~ожи териниң орнына журиүши, терини алмастырышы.

ЗАМЕНИТЬ сов. 1. кого-что (поставить взамен) алмастырыў, алмастырып жибериү, алмаслаў; ~ металы пластмассой металлды пластмасса пешен алмастырыў; 2. кого, кому орнын басыў, орнына журиў; ~ ребёнку мать баланың анасының орнында болыў.

ЗАМЕНЯТЬ несов. см. заменить.

ЗАМЕР м. өлшеў, өлшем; ~ объёма көлем өлшеүй.

ЗАМЕРЕТЬ сов. 1. қатып қалыў, қалшып қалыў, тоңып қалыў, тоқтап қалыў, соқпай қалыў, түрлп қалыў; ~ от јұкаса қорқанан қалшып қалыў; сёрдце замерло жүрек тоқтап қалды; 2. (прекратиться, затихнуть) белиниў, үзилиў, кесилиў, пәсейиў; звукі замерли сеслер пәсейди; движение на улицах замерло көшедеги хәрекетлер тоқталды.

ЗАМЕРЗАНИЕ с. тоңыў, музлаў, қатыў; ~е воды муз қатыў; ⚡ топка ~я қатыў точкасы; на топке ~я бир жерде турыў, қозғалмай қалыў.

ЗАМЕРЗАТЬ несов. см. замерзнуть.

ЗАМЕРЗИТЬ сов. 1. (покрыться льдом) тоңыў, музлаў, қатыў, қатып қалыў, тоңлап қалыў; река ~ла дәрія қатып қалды; 2. (погибнуть от мороза) сууық урыў, сууық урып кетиў, тоңыў, музлаў, қатыў; цветы ~ли гүллери сууық урып кеткен; 3. (сильно озябнуть) усун, тоңыў, тоңып қалыў, әбден тоңыў, сууықа қатыў; у мені руки ~ли менин колларым тоңып қалды.

ЗАМЕРТВО нареч. өлидей, өлгендай, өликтей, өлтөн сыякы; упасты ~ өлидей қулауда.

ЗАМЕСИТЬ сов. что ийлеў, қарыў; ~ тесто камыр ийлеў.

ЗАМЕСИТЬСЯ сов. ийлениў, қарык салыныў.

ЗАМЕСТИЙ сов. 1. что сыпрыў, сыйрыў; ~сті сор в уголь сыпрыкты мүйешке сыпрып қойыў; 2. кого-что, безл. (засыпать) басыў, көмүў; всю дорогу ~лоб пүткіл жол көмилип қалған; ⚡ ~сті следы 1) изин жойылтыў, изин жасырыў; 2) қылмысты жасырыў, жинаятты жасырыў; ~сті следы преступления жинаяттың изин жасырыў.

ЗАМЕСТИТЕЛЬ м. орынбасар; ~ директора директордың орынбасары.

ЗАМЕСТИТЕЛЬНИЦА женск. от заместитель.

ЗАМЕСТИТЕЛЬСТВО с. орынбасарлық, орынбасышылық.

ЗАМЕСТИТЬ сов. см. замещать.

ЗАМЕТАТЬ I несов. см. заместить.

ЗАМЕТАТЬ II сов. что (приметать) кеклеү, кеклөп тигиү; ~ складку на плащке киймиң бүрмелерин кеклөп тигиү.

ЗАМЕТАТЬСЯ сов. саскалақлай баслау, албырау, урына баслау, өзин ҳәр тәрепке таслау, ҳәр жаңа талпыны.

ЗАМЕТИТЬ сов. 1. кого-что (увидеть) кериү, керип қалыу, сезиү, туйыу, байқау; ~ить в томп приятеля көлтиң ишинен досын кериү; 2. что (запомнить) белгилеү, белгилеп қойыу, еске алдыу, байқау; ~ить улицу көшени белгилеп қойыу; ~ить время ўақытты байқау, ўақытты белгилеү; 3. что (делать метку) белгилеү; ~ить страницу бетин белгилеү; 4. что (подметить) аңлау, туйыу, сезиү, билиү; ~ить ошибки қәтелерди аңлау; 5. кому-чему и без доп. (сказать) айтыу; ескертиү; 6. (делать замечание) белгилеп етиү; «вы пра́вые» — ил он «сизинки дұрыс» деп ол белгилеп ети; ◇ заметь, заметьте в знач. вводн. сл. белгилеп қой, билип қой, яйында тут, есиңде болсын.

ЗАМЕТКА ж. 1. (сообщение в печати) хабар, кишкене мақала; газетная ~а газета хабары; 2. жазыу, белги, естелик; путевые ~и жол жазылдыры; ~и на полях книги китаптың шетине жазылған белгилер; 3. (знак, метка) белги; делать ~и на деревьях ағашларда белги қалдырыу, ағашларга белги салыу; ◇ взять что-л. на ~у бир нарасе кеүил аударыу, бир нарасени ядта тутыу.

ЗАМЕТНО 1. нареч. кезге илинердей, билинерликтей, кезге түсерликтей, сезилерликтей, байқауға болатуғын, әдеүир анык; она чутту ~ улынұласа ол азғана сезилерликтей күлди; 2. безл. в знач. сказ. керинип турғыу, билинип турғыу; по всему было ~, что он здесь старший оның бул жерде үлкен екенлиги барлығынан керинип турды.

ЗАМЕТНЫЙ прил. 1. (видимый, очевидный) керинип турған, билинип турған, айқын, кеүил жетип турған; ~ый след ранения жараның керинип турған орны; ~ая разница в возрасте жастағы билинип турған айырмашылық; 2. (выдающийся, известный) белгилі, көрнекли, танылған, даңқлы, атақты.

ЗАМЕТЬВАТЬ несов. см. заметать II.

ЗАМЕЧАНИЕ с. 1. (сущдение) қысқаша пикир көрсетиү, ескертиү; верное ~е дұрыс пикир, дұрыс исленген ескертиү; критическое ~е критикалық пикир; 2. (выговор) ескертиү, айттыу; көрсетиү; сделать ~е ученикү оқыушыға ескертиү, оқыушыға ескертип қойыу; ◇ быть на ~и бақлауда болыу.

ЗАМЕЧАТЕЛЬНО 1. нареч. айрықша жаңысы, оғада жаңысы; он ~ поёт ол оғада

жаңысы қосык айтады; 2. в знач. сказ. оғада жаңысы, жүдә жаңысы; ~, что вы приехали сизни келгениңиз жүдә жаңысы болышты; ~, нечего сказать! несин айтасац, жүдә жаңысы!

ЗАМЕЧАТЕЛЬНЫЙ прил. ажайып, оғада жаңысы, күтә жаңысы, жүдә жаңысы, жүдә тамаша; ~ая книга күтә жаңысы китап; ~ый человек оғада жаңысы адам.

ЗАМЕЧАТЬ несов. см. заметить.

ЗАМЕЧАТЬСЯ несов. (наблюдаться) көрилиү, белгилениү, түйылдыу, аңланыү, сезилиү.

ЗАМЕЧТАТЬСЯ сов. қыялға берилиү, ойга батыу, ойга шумиү.

ЗАМЕШАТЕЛЬСТВО с. 1. (внезапное нарушение порядка) бийтертиллик, дауралык, тұрақсызылық; внести ~ в неприятельские ряды душпан қатарларына бийтертиллик салыу; 2. (смущение, растерянность) албыраушылық, сасқалақлаушылық; албырау, сасқалақлау, қысыныу, уялдыу; привести кого-л. в ~ биреуди албыратыу, қысындырыу, албыратып таслау; притий в ~ албырау.

ЗАМЕШАТЬ сов. кого-что, во что (вовлечь в какое-л. дело) қосыу, арапастырыу, былагу, қатастырыу.

ЗАМЕШАТЬСЯ сов. қосылыу, арапасыу, былаганыу; ~ в толпү аламанға қосылып кетиү.

ЗАМЕШИВАТЬ I несов. см. замесить.

ЗАМЕШИВАТЬ II несов. см. замешать.

ЗАМЕШИВАТЬСЯ I несов. см. замеситься.

ЗАМЕШИВАТЬСЯ II несов. см. замешаться.

ЗАМЕШКАТЬСЯ сов. разг. иркилиү, тоқталыу, тартыныу, еглениү, кешигиү; где вы так ~лись? сиз сонша қайда иркилип қалдыңыз?

ЗАМЕЩАТЬ несов. кого-что 1. кем-чем (заменять) алмастырыу; 2. (временно исполнять чьи-л. обязанности) алмастырыу, алмасыу, орны басыу, ўақытша ислеу; ~ директора директордың жұмысын ўақытша ислеу; 3. что (назначать на вакантное место) жұмыс орнына белгилеү, бос орынға тайынлау.

ЗАМЕЩЕНИЕ с. 1. алмастырыу; 2. (временное исполнение чьих-л. обязанностей) алмастырыу, алмасыу, орны басыу, ўақытша ислеу.

ЗАМИГАТЬ сов. көзди ашып-жума баслау, жышилдықтада баслау, жылтылдай баслау, жылтылдау, жылтырай баслау, жылтырау.

ЗАМИНАТЬ несов. см. замять.

ЗАМИНАТЬСЯ несов. см. заметься.

ЗАМИНИРОВАТЬ сов. что миналау, миналей.

ЗАМИНКА ж. разг. бөгелиү, иркилиү, иркиниш, тоқталыс, бөтегү, иркиү, тоқтаү; без ~и иркинишисиз, тоқталыссыз; в этом деле вышла небольшая ~а бул исте бир азғантай иркиниш болды.

ЗАМИРАНИЕ с. 1. тоқтап қалыу, қатып қалыу, тым-тырыс болыу, деми шыңдау; с ~м сердца жүргеги ҳәўлирип, жүргеги

дурсилдеп; слышать с ~м сердца жүргеги дурсилдеп тыңлау; 2. үзилиү, тынып қалыу, кесилиү; ~ звуков сеслердиң тынып қалыуы, сеслердиң үзилиү.

ЗАМИРАТЬ несов. 1. см. замереть; 2. (прерываться) үзилиске түсіү, тынып қалыу, тоқтап қалыу; голос его ~л и дрожал от страха оны даудысы үзилип-үзилиш шығып хәм қорққанынан қалтырап турды.

ЗАМКНУТО нареч. түйк, ашылыснай, көпке қосылмай, көпке араласнай, шетлеп, белекленин, жеккеленип; жить ~ көпке қосылмай жасау, шетлеп жасау.

ЗАМКНУТОСТЬ ж. түйкәлк, ашылыснаулык, ашық емеслик, қосылмаушылык, шетлеушислик, араласпаушылык, ишкирнелик, жеккеленгенилик; ~ характера минезиниң ашық емеслиги.

ЗАМКНУТЫЙ 1. прич. от замкнуть; 2. прил. түйк, ашық емес, көпке қосылмайтуын, араласпайтуюн, араласпаушы, ишкирне, жеккелениүши, белеклениүши, индемес; ~ образ жизни белеклениң өмир сүриү әдети, жеккеленип күн көриү; ~ человек сейлемес адам, жабық адам.

ЗАМКНУТЬ сов. что 1. разг. (запереть) кулыплау, беккем жабыў, гилтлеў; ~ дверь есикти кулыплау; 2. (соединить) бириткириү, тутастырыу, қосылыу, түйкәлнану; 3. во что, в чём перен. (обособиться) көпке қосылмай, көпке араласнау, белеклений, шетлең жүриү; ~ в себя өзи менен өзи болып көпке қосылмау.

ЗАМОГИЛЬНЫЙ прил.: ~ голос елимси-реген даудыс.

ЗАМОЙК м. сарай, қорған, хаули; ~ воздушные ~ки болмас үмит, орынланбайтуын қыял.

ЗАМОЙК м. 1. кулып; дверной ~ок есикти кулыпы; запереть на ~ок кулып урыў, кулыплау; 2. (затвор оружия) замок, шақпак; ~ быть на ~е, быть под ~ком кулыны, кулып астында болыу.

ЗАМОЛВИТЬ сов. что: ~ словечко за кого-л., о ком-л., перед кем-л. этиниш сөз айтып, этиниш сөз қосыу.

ЗАМОЛКАТЬ несов. см. замолкнуть.

ЗАМОЛКНУТЬ сов. тыныү, тынып қалыу, тоқтау, тоқтап қалыу, сес шығармаү, тым-тырыс болыу, үндемеү, үни шықпай қалыу, үндемеү қалыу, тынышланыу; ребёнок ~ и заснүл бала тынышланды хәм үйкән кетти; всё ~ло барлығы тыныды.

ЗАМОЛЧАТЬ I сов. 1. тым-тырыс болыу, жым-жырт болыу, тыныү, өшиү, үндемеү, үндемеү қалыу, сейлемеү, үни шығармаү, сес бремеү; 2. (прекратить переписку) хат жазбау, жазыуды тоқтатыу.

ЗАМОЛЧАТЬ II сов. что, разг. (обойти молчанием) индемеү, сөз қозғамаү, гәп етпеү.

ЗАМОРАЖИВАНИЕ с. 1. (действие) тоңдарыў, музлатыў, сүүтыў, қатырыў, тоңиў, музлаў, қатыў; 2. перен. қозғалтпаў, қыймылдатпаў, ҳәрекетсиз қалдырыў; ~ средство қарежетти ҳәрекетсиз қалдырыў.

ЗАМОРАЖИВАТЬ несов. см. заморозить.

ЗАМОРГАТЬ сов. чем көзин ашып-жума баслаў, жыптылықлата баслаў, көзин жыптылықлай баслаў, көз қыса баслаў; ~ глазами көзин жыптылықлата баслаў.

ЗАМОРИТЬ сов. кого-что, разг. 1. (головом) аш қылыш, ашыктырыў, аштан болдырыў; диңесин күртүү, дәрманды кетириү; 2. (изнурить, измучить) ҳарытыў, шаршатыў, болдырыў, азап бериү; ◇ ~ червячка жүрек жалғау, азғана аўқатланыў, азғана тاماқ жеп алышу.

ЗАМОРИТЬСЯ сов. прост. ҳарыў, шаршаў, болдырыў, азапланыў.

ЗАМОРОЖЕННЫЙ I прич. от заморозить; 2. прил. тоңдарылған, музлатылған, қатырылған; ~е фрукты музлатылған мийүелер.

ЗАМОРОЗИТЬ сов. 1. кого-что тоңдарыў, музлатыў, қатырыў; ~ рыбу балыкты тоңдарыў; 2. что, перен. қозғалтпаў, қыймылдатпаў, қыймылдамаў, ҳәрекетке келтирмеў, пайдадан қалдырыў; ~ средства қарежетти ҳәрекетке келтирмеў.

ЗАМОРОЗКИ только мн. азанғы аяз, тунғы аяз.

ЗАМОРОСИТЬ сов. себелей баслаў, силлилей баслаў, бүркө баслаў; опять ~л дождь жамыр тағы себелей баслады.

ЗАМОРСКИЙ прил. уст., народно-поэтиз аржаңындағы, төңиздиң арғы бети; ~е странны төңиздин аржаңындағы еллар; ~е гости төңиз аржаңындағы елларден келген қонақлар.

ЗАМОРЫШ м. разг. әзиз, нәренжай, илезек, катпа, нәзиқ.

ЗАМОСТИТЬ сов. что тас тесеў, төсөў; ~ лицу көшеге тас тесеў.

ЗАМОТАТЬ I сов. кого-что, разг. (обмотать чем-л.) ораў; ~ что-л. верёвкой бир нараси арқан менен ораў.

ЗАМОТАТЬ II сов. чем (начать качать) шайқай баслаў, былгай баслаў; ~ головой басын шайқай баслаў, басын шайқау.

ЗАМОТАТЬСЯ сов. разг. 1. (схватиться) оралыў, ораныў; шулғаныў; 2. перен. (утомиться) шаршай, ҳарыў.

ЗАМОЧИТЬ сов. 1. кого-что ығаллаў, хөл етиў, сүүлаў; ~ ноги аяқларын сүүлаў; 2. что сүүға салып қойыў, сүүға салып жибитиү; ~ белье иш кийимлерди сүүға салып қойыў; ~ кооплю көндирли сүүға салып жибитиү.

ЗАМОЧИННЫЙ прил. кулып..., кулыптын; ~ая скважина кулыптың гилт тығылатуғы тесиги.

ЗАМУЖ нареч.: выйти ~ ерге шығыў, күйеүге тийиў, турмысқа шығыў, күйеүге шығыў; выдать ~ күйеүге бериў

ЗАМУЖЕМ нареч. күйеўи бар, ерге тийген, күйеўге шықкан, турмысқа шықкан; быть ~ күйеўге шықкан, ерге шықкан, күйеўге тийген.

ЗАМУЖЕСТВО с. күйеўге тийгенлик, ерге барғанлық, турмысқа шықканлық.

ЗАМУЖНЯЯ прил. күйеўге шықкан, күйеўи бар, турмысқа шықкан, ерге тийген; ~ жёнщина күйеўи бар ҳаял, күйеўге тийген ҳаял.

ЗАМУРЛЫКАТЬ сов. разг. 1. (о кошке) мырылдай баслаў, мырылдаў; 2. (о человеке) ыңылдай баслаў, ыңылдаў.

ЗАМУРОВАТЬ сов. что 1. (заделать) тас етип бекитип таслаў; ~ окно эйнекти бекитип таслаў; 2. (в тайнике) салып шите таслаў, салып бекитиў.

ЗАМУРОВЫВАТЬ несов. см. замуровать.

ЗАМУСЛИВАТЬ несов. см. замуслиить.

ЗАМУСЛИТЬ сов. см. замуслиить.

ЗАМУСОЛИВАТЬ несов. см. замусолить.

ЗАМУСОЛИТЬ сов. что, разг. силекейлеў, майлап патаслаў, май тамызып ыласлаў.

ЗАМУТИТЬ I сов. что (сделать мутным) ылайлаў, ылай етиў, ылайлатыў.

ЗАМУТИТЬ II сов. (начать мутить) жүрек ала баслаў, логый баслаў, куса баслаў.

ЗАМУТИТЬСЯ I сов. (стать мутным) ылайланыў; қарайыў, гүнгиртлениў (в глазах).

ЗАМУТИТЬСЯ II сов. разг. (начать мутиться) ылайланы баслаў; қараўта баслаў, гүнгиртленене баслаў (в глазах).

ЗАМУХРЫШКА м. и ж. разг. усти-басы тоған, кериксиз, сыйкысиз, жупыны, тури қашқан, пәкене.

ЗАМУЧИВАТЬ несов. см. замучить.

ЗАМУЧИТЬ сов. кого, чем 1. (до смерти) азап бериў, қыйнаў, қыйнаң олым дәрежесине жеткериў; 2. перен. (истомить) дицкесин күртүў, бийзар етиў, биймаза етиў, берекетин алыш; мені ~ла головная боль менин басымын аўырыў динкемди күртты; 3. перен. (надоесть) бийзар етиў, бездириў, жалыктырыў; он ~л мені посторонними жалобами ол хәр дайым арзасын айтып мени бийзар етти.

ЗАМУЧИТЬСЯ сов. қатты азап шегиў, катты қыйналыў, жудә тарығыў.

ЗАМША ж. замша (жумсақ етип жақсы ийлөнген тери).

ЗАМШЕВИЙ прил. замшадан тигилген, замшадан исленген; ~е түфли замшадан тигилген аяқ кийим, замша туфлилер.

ЗАМШЕЛЫЙ прил. баз басқан, мох басқан; ~ пеңи үстин баз басқан томар.

ЗАМЫВАТЬ несов. см. замыть.

ЗАМЫЗГАННЫЙ 1. прич. от замызгать; 2. прил. разг. патасланған, кирленген, генерген, тозған.

ЗАМЫЗГАТЬ сов. что, разг. патаслаў, кирлетиў, гөнгертиў, тоздырыў.

ЗАМЫЗГИТАТЬ несов. см. замызгать.

ЗАМЫКАНИЕ с. бекитиў, жабыў, түйилисиў, тутасыў; ◇ короткое ~ эл. қысқа замыкание.

ЗАМЫКАТЬ несов. 1. см. замкнуть; 2. что (быть в конце чего-л.) ең соңында болыў, ең артында болыў, ақыр-аяғында болыў; ~ колонну қатарласып журип келе атырган адамлардың ең соңында болыў.

ЗАМЫКАТЬСЯ несов. см. замкнуться.

ЗАМЫКАЮЩИЙ 1. прич. от замыкать; 2. в знач. сущ. м. замыкающий ең соңы, ең артағы (колоннаның ең кейиндеи).

ЗАМЫСЕЛ м. 1. (намерение) тыйкарны пикир, негизги ой, нийет, мақсет; 2. (идея) идея, мақсет, мазмун; ~ пъесы пъесаның идеясы, пъесаның мазмұны.

ЗАМЫСЛИТЬ сов. см. замышлять.

ЗАМЫСЛОВАТО нареч. түсінбесликтей, қыйынау, ойландырлыштай, түсінник сизлеу.

ЗАМЫСЛОВАТОСТЬ ж. түсініү қыйынлық, аңдауы қыйынлық, ойландырлыш, түсінник сизлик.

ЗАМЫСЛОВАТЫЙ прил. түсінбейтуғын, қыйынасқан, ойландыратуғын; ~ узбр айшы-үйкүш нағыс; ~ слог қыйыннан курастырылған бүйүн.

ЗАМЫТЬ сов. что, разг. жуўыў, жуўып кетириў, жуўып тазалаў, жуўып кетириў; ~ пятно дақты жуўып кетириў.

ЗАМЫЧАТЬ сов. мәңдрай баслаў, мәңдрай.

ЗАМЫШЛЯТЬ несов. что нийет етиў, нийетлениў, алдан ойлан қойыў, бир пикирге тусиў.

ЗАМЯТЬ сов. что, разг. басып таслаў, жаўып таслаў, тоқтатыў, тыйыў; ~ разговор сейлесиуди тоқтатыў; ~ дело бир исти жаўып таслаў.

ЗАМЯТЬСЯ сов. разг. 1. (смутиться) албырап қалыў, қысылып қалыў, уялып кетиў; 2. (в разговоре) сез таба алмай қалыў, не айтарын билмей қалыў.

ЗАМЯҮКАТЬ сов. мыяўлай баслаў, мыяўлау.

ЗАНАВЕС м. переде, шымылдық; поднять ~ театр. передни жабыў, передни түсириў.

ЗАНАВЕСИТЬ сов. что, чем переделеу, переде тутыў, шымылдық тутыў; ~ оқиб терезени переделеу.

ЗАНАВЕСИТЬСЯ сов. чем, разг. переделениў, переде тутыль, шымылдық тутыль.

ЗАНАВЕСКИА ж. переде, шымылдық; задернуты ~ и на бкнах терезелердиц пердесин жабыў.

ЗАНАВЕШИВАТЬ несов. см. занавесить.

ЗАНАВЕШИВАТЬСЯ несов. см. занавеситься.

ЗАНАШИВАТЬ несов. см. заносить II.

ЗАНАШИВАТЬСЯ несов. см. заноситься II.

ЗАНЕМЕТЬ сов. разг. уйыў, уйып қалыў, жаны кетиў; рукá ~ла қол уйып қалды.

ЗАНЕМОЧЬ сов. разг. бийтапланыў, сыркасланыў, науқасланыў.

ЗАНЕРВИЧАТЬ сов. разг. тынышсызланы баслаў, тыныши кете баслаў, күйгелеклей баслаў.

ЗАНЕСЕНИЕ с. киргизиў, енгизиў, жазыў; ~ в список дизимге киргизиў; ~ в протокол протоколға жазыў.

ЗАНЕС||ТИ сов. 1. *кого-что (принести, доставить) экелиү, алыш барыў, экелип бериү, жеткизип бериү; таратыў, жуктырыў (болезнь); ~ти книгу китай экелип бериү;* 2. *кого-что (записать) жазып қойыў, жазыў, қосып қойыў, киргизиў, тиркен қойыў; ~ти в протокол протоколга жазыў; 3. *кого-что, безл. (засыпать) басыў, басып кетиў, көмиў; весь аўл ~ло снегом барлық аўылды қар баскан;* 4. *что (поднять) окланыў, кетериў; ~ти руку для удара ураман дей қолын кетериў; ~ти ногу в стрёму аякты узенгиге кетерип салыў;* ◇ *куда тебя ~ло? сен қайда жоқ болып кетти?; каким ветром тебя сюда ~ло? сен қалай мында келип қалдың?, сени ким айдан келди?**

ЗАНЕСТИСЬ I сов. разг. (*возгордиться*) тәкаббирлениў, мемменлик етиў, мурнын кетериў.

ЗАНЕСТИСЬ II сов. разг. (*о курах*) мәйек туўын, мәйек туўа баслаў.

ЗАНИЖАТЬ несов. см. занизить.

ЗАНИЖЕНИЕ с. төмөнлетиў, төмөн түсириў, кемитиў, кемиў; ~ норм норманы кемитиў.

ЗАНИЗИТЬ сов. что төмөнлетиў, төмөн түсириў, кемитиў; ~ норму выработки ислеп шығарып нормаларын кемитиў, өндирис нормаларын кемитиў.

ЗАНИМАТЕЛЬНО нареч. қызыққандай, қызықтыргандай, қызық; ~ рассказывать қызықтыргандай етип сөйлеў.

ЗАНИМАТЕЛЬНОСТЬ ж. қызықлылық, қызықтыралық.

ЗАНИМАТЕЛЬНЫЙ прил. қызықлы, қызықтырышы, кейилли; ~ рассказ қызықлы гуррин.

ЗАНИМАТЬ I несов. см. занять I.

ЗАНИМА||ТЬ II несов. 1. см. занять II; 2. *кого-что (интересовать) қызықтырыў; меня ~ет этот вопрос мени бил маселе қызықтырады;* ◇ *~ти какой-л. пост ҳамел алыў, орын алыў, хымет орнына ийе болыў, ҳамеди ийелей.*

ЗАНИМАТЬСЯ I несов. 1. см. заняться I; 2. *(учиться) оқыў; ~ в университете университете оқыў; не мешай мне ~ мениң оқыўым кесент болма;* 3. *(преподавает) оқытыв, үретиў; ~ с учениками оқыўшыларды оқытыв, оқыўшылар менен сабак этикери.*

ЗАНИМАТЬСЯ II несов. см. заняться II.

ЗАНОВО нареч. тазадан, жаңадан, қайтадан; написать что-л. ~ бир нарсени кайтадан жазыў; ~ту работу придется сделат ~ был исти тазадан ислеў керек болады.

ЗАНÓЗ||А 1. ж. тикен, тикенек, қылаў, шөгир, шөңге; *вытащить ~у тикенди алыў;* 2. м. и ж. разг. (*задира*) жәнжелпаз, урысқақ, урыншак.

ЗАНÓЗИСТЫЙ прил. разг. жәнжелпаз, урысқақ, урыншак; ~ человек жәнжелпаз адам.

ЗАНОЗИТЬ сов. что тикен киргизип алыў, тикенек киргизип алыў, шөгир киргизип алыў, шөңге киргизип алыў; ~ пәлец бармағына тикен киргизип алыў.

ЗАНÓС ж. үргин; снеговые ~ы қар үргини; борьба с ~ами үргин менен гүрес.

ЗАНОСИТЬ I несов. см. занести.

ЗАНОСИТЬ II сов. что, разг. кийе-кийе кирлетиў, кийе-кийе генертиў, кийе-кийе патаслаў, көп кийни ыласлаў; ~ белье иш кийимди кийе-кийе кирлетиў.

ЗАНОСИТЬСЯ I несов. см. занестись I.

ЗАНОСИ||ТЬСЯ II сов. разг. кийе-кийе кирлетиў, кийе-кийе генертиў, кийе-кийе патасланыў, көп кийип ыласланыў; белье ~лось иш кийим кирледи.

ЗАНОСЧИВО нареч. тәкаббирлик пенен, гәрдийин, уллылық пенен, мемменлик пенен; *ответить ~ гәрдийип жуап бериў.*

ЗАНОСЧИВОСТЬ ж. тәкаббирлик, гәрдийгенлик, мемменлик, үлкенсиген.

ЗАНОСЧИВЫЙ прил. тәкаббир, гәрдийен, мемменсиген; ~ характер тәкаббир минез, үлкенсиген минез; ~ ответ менменсиген жуап.

ЗАНОЧЕВАТЬ сов. қоныў, қонып қалыў, қонып жатыў.

ЗАНОШЕНН||ИЙ 1. прич. от заносить II; 2. прил. разг. кийилип генертилген, тозыў жеткен, кийилип кирлетилген, кийилип патасланған, кийилип ескиртилген, ыласланған; ~ая рубашка тозыў жеткен кейлек.

ЗАНУМЕРОВАТЬ сов. что номерлеў, номер салыў.

ЗАНУМЕРОВЫВАТЬ несов. см. занумеровать.

ЗАНЫ||ТЬ сов. 1. *(начать ныть) налья баслау, ыңрана баслау, зарлана баслау;* 2. *(заболеть) сызлан аўыра баслау, сыркырау, қақсан аўыра баслау; у него ~л зуб оның тиси қақсады.*

ЗАНЯТИ||Е с. 1. алыў, басып алыў, ийелей; ~е города қаланы ийелеп алыў; 2. *(дело, труд, работа) жумыс, кер, ис, хызмет, көсип; род ~й жумыстың түри; выбрать себе ~е по вкусу қалеген жумысын өзине сыйлан алыў;* 3. мн. занятия оқыў, сабак, ис, жумыс; часы ~й оқыў саатлары (*в учебном заведении*); жумыс саатлары (*в учреждении*); весті ~я в кружке кружокта ис алып барыў.

ЗАНЯТНО нареч. разг. қызықлы, қызықтыргандай, тамаша; он ~ рассказывает ол тамаша етип сөйлейди.

ЗАНЯТНОСТЬ ж. разг. қызықлылық, қызыққандайлық, қызықтыргандайлық, тамашалық.

ЗАНЯТН||ИЙ прил. разг. қызықлы, қызық, тамаша; ~ая книга қызық китап.

ЗАНЯТОЙ прил. қолы бос емес, қолы тиймейтуын, жумысқа бәнт, жумыс бар; он бочен ~ человек ол жудә жумысы көп адам, жудә жумысқа бәнт адам.

ЗАНЯТОСТЬ ж. қолы бос емеслик, қолы тиймейтуынлық, жумысқа бәнтлик, жумыс барлық, басы бәнтлик, жумыс бастылық.

ЗАНЯТ||ИЙ 1. прич. от занять II; 2. прил. қолы бос емес, жумысы бар; он ~ своей работой ол өзиниң жумысы менен бәнт; 3. прил. (*не имеющий досуга*) қолы бос емес, қолы тиймейтуын; я ~ целый день

мениң күн бойына қолым бос емес; 4. прил. (закреплённый за кем-л.) берилген қойылған, бекитилген, арналған; **квартыра** ~а квартира берилген қойылған, жай биреүгө арналған; 5. прил. (не свободный) бос емес; телефон ~ телефон бос емес; место ~о орын бос емес; 6. прил. (захваченный) басын алынған, тартып алынған, ийеленилген; ◇ он ~ только собой ол тек өзи менен құмбыл, ол тек өз-өзи менен бант.

ЗАНЯТЬ I сов. что (взять взаймы) карыз алыу, карызға алыу; ~ дёнер қарызға ақша алыу.

ЗАНЯТЬ II сов. 1. что алып турыу, толтырыу; ~ть весь стол чертежами пүткил столды чертежлар менен толтырыу; 2. что алыу, ўақыт алыу; работа заняла весь день жумыс тутас бир кунда алды; 3. что алыу, ийелеү, иие болыу, жайласыу, орналасыу; ~ть квартиру квартира ийелеү, квартира алыу; ~ть боевый пост жаўынгерлик орынға орналасыу; ~ть чёёл. место бирегидиң орын алыу; 4. что (какую-либо должность) хымет орын алыу, орында ислеү; ~ть место секретаря секретарьдың орын алыу; 5. кого-что, чем (развлечь; заинтересовать) қызықтырыу, шүгълланырыу, алдастырыу, кейүин хош етиү, тамаша берииү; ~ть гостей қонақлардың кейүин хош етиү; ~ть ребят чётением балаларды китап оқыу менен қызықтырыу; 6. что (завоевать, захватить) базып алыу, урысып алыу, ийелеү; ~ть неприятельский город душманың қаласын урысып алыу; 7. что алыу; ~ть в соревновании первое место жарыста биринши орынды алыу.

ЗАНЯТЬСЯ I сов. 1. чем кирисиү, шүгълланыу, айланысыү, үрениү; ~ каким-л. дёлом бир ис пепен айланысыү; ~ хозяйством хожалық пенен шүгълланыу; ~ литературой эдебият пенен шүгълланыу; ~ спортом спорт пенен шүгълланыу; ~ музыкой музыка менен шүгълланыу; 2. кем-чем (сосредоточить внимание) кеүил болиү, қадағалап отырыу; этим ученикам надо серьезно ~ усы оқыушыға шын кеүил болиү керек, бул оқыушыны ҳақықат қадағалап отырыу керек; ◇ ~ собой өзин-өзи қарау, сыланып сыйланыу.

ЗАНЯТЬСЯ II сов. 1. (загореться) тутана баслау, жана баслау, алышыу, лаўлау; костёр занялся от алысты, от жана баслады; 2. (начать брезжить) ата баслау, саз берии, қызара баслау, агара баслау; заря занялась таң саз берди, таң ата баслады, таң қызара баслады.

ЗАБЛУЧНИК прил. булттан жоқары, булттан ары, аспан менен таласкан; ~ая высы булттан ары аспан; ◇ ~ые мечты аспаный қыяллар, бос қыяллар.

ЗАОДНО нареч. 1. (единодушно, сообща) бирге, биргелесин, бирлікте, аүз бирлік пенен; действовать ~ бирлікте ис етиү, бирге ҳәрекет етиү; быть ~ с кем-л. биреү менен аүз бирлікте болыу; 2. разг. (попутно, кстати) сол ретте, сол сапары, соның менен бирге, рети келгенде, орны келгенде.

ЗАОКЕАНСКИЙ прил. океанның аржанындығы, океаннан арғы.

ЗАОРАТЬ сов. разг. ақыра баслау, бакыра баслау, қышқыра баслау.

ЗАОСТРЕННОСТЬ ж. өткірлік, кескинлік, қызынлық; политическая ~ сийсий кескинлескенлік.

ЗАОСТРЕННЫЙ 1. прич. от заострить; 2. прил. ушлы, өткір ушлы, ушы шығарылған, өткір; 3. прил. перен. кескин, өткір, қызын.

ЗАОСТРИТЬ сов. что 1. ушлау, ушын шығарыу, ушлы етиү, өткір етиү; ~ карандаш қәлеминиң ушын шығарыу; 2. перен. кескинлестириү, күшетиү, кескин түрде қойыу; бөлиү, аударыу (внимание); ~ вопрос маселени кескинлестириү.

ЗАОСТРИТЬСЯ сов. 1. (стать острым) ушланыу, ушы шығыу, өткір болыу; 2. перен. кескинлестирилиү, күшетилиү, күшеттирилиү, қызынланыу; аударылыу, белинү (внимание).

ЗАОСТРЯТЬ несов. см. заострить.

ЗАОСТРЯТЬСЯ несов. см. заостриться.

ЗАБХАТЬ сов. разг. ахлай баслау, ах-ухлей баслау, ыңқылдай баслау, ыңқырсый баслау.

ЗАБЧНИК м. заочник, сырттан оқыушы (мектепке қатнамай взинше оқыушы).

ЗАБЧНИЦА женск. от забочник.

ЗАБЧНО нареч. 1. сырттан, өзи жоқта, кези жоқта; решить что-л. ~ бир нарасени өзи жоқта шешиү; 2. сырттан; обучаться ~ сырттан оқыу.

ЗАБЧНЫЙ прил. 1. сырттан, өзи жоқта, кези жоқта; ~ое решение өзи жоқта шешиү; ~ый приговор сырттан хүким; 2. сырттан; ~ое обучение сырттан оқыу.

ЗАПАД м. 1. (одна из четырех стран света) батыс, күн батыс, күн батар; 2. (направление) батыс жақ, күн батар тәреп; на ~ күн батар жаққа; к ~у от города қаладан күн батар тәрепте; 3. Запад (Западная Европа) Батыс (Батыс Европа еллери).

ЗАПАДАТЬ несов. см. запасть.

ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЙ прил. Батыс Европа..., батыс европалық.

ЗАПАДНЫЙ прил. 1. күн батыс..., күн батыстағы, күн батыстан; ~ый ветер күн батыс самалау; 2. батыс; ~ая литература батыс эдебияты.

ЗАПАДНЯ ж. 1. (ловушка, силки) дузақ, тор, қақпан, ор; 2. перен. хийде, алдау; попасть в ~ю 1) дузаққа тусиү; 2) перен. қолға тусиү, қолға тутылыу; устроить ~ю 1) дузақ күрүү; 2) перен. ор қазыү, хийле қылыш.

ЗАПАЗДЫВАНИЕ с. кешигиү, кешке қалып.

ЗАПАЗДЫВАТЬ несов. см. запоздать.

ЗАПАИВАТЬ несов. см. запасть.

ЗАПАЙКА ж. қалайлау, дәнекерлеу, дәнекерлең жабыстырыу.

ЗАПАКОВАТЬ сов. что орап байлау, тайлан таңыу; ~ веши затларды тайлан таңыу, затларды орап байлау.

ЗАПАКОВАТЬСЯ сов. орап байланыу, тайланып таңылыу.

ЗАПАКОВЫВАТЬ несов. см. запаковать.
ЗАПАКОВЫВАТЬСЯ несов. см. запаковаться.

ЗАПАКОСТИТЬ сов. что, разг. патаслау, кирлетиү, ыласлау, былгау.

ЗАПАЛ I м. 1. тех., воен. запал, пилте, жам; орудийный ~ топ жамы; подрывной ~ жарғыш запал; 2. разг. (пыл, горячность) қыбалық.

ЗАПАЛ II м. (у животных) демикпе, жүрек қыспа; лошадь с ~ом демикпе ат.

ЗАПАЛ III м. с.-х. (повреждение зерна в колосе) пуш, пуш дән.

ЗАПАЛЕННЫЙ I приц. от запалить II; 2. прил. (о лошади) болдыртқан, шалықсан, демиккен, зорықсан.

ЗАПАЛИВАТЬ I несов. см. запалить I.

ЗАПАЛИВАТЬ II несов. см. запалить II.

ЗАПАЛИВАТЬСЯ несов. см. запалиться.

ЗАПАЛИТЬ I сов. что, прост. (зажечь) жағыў, жандырыў, от алыстырыў, от бериў, тутандырыў.

ЗАПАЛИТЬ II сов. кого 1. (напоить разгоряченную лошадь) ыссылай суўғарыў, суўғлай суўғарыў; 2. (загнать лошадь) болдыртыў, зорықтырыў, демиктириў, шалықтырыў.

ЗАПАЛИТЬСЯ сов. (получить запал — о лошади) демикпе болыў, жүрек қыспа болыў, шалығыў.

ЗАПАЛЬЧИВО нареч. қызып, қаны қызып, қызбаланып.

ЗАПАЛЬЧИВОСТЬ ж. қызбалық, қаны қызғанлық; отвёти́ть с ~ю қызбалық пenen жуалап бериў.

ЗАПАЛЬЧИВЫЙ прил. 1. (легко раздражаютъся) қызба, қаны қызған, қызбалы; 2. (задорный) ашыўлы, қәхәрли; ~ая речь қәхәрли сейлекен сез.

ЗАПАМЯТОВАТЬ сов. что, уст., прост. умытыў, ядтан шығарыў, естен шығарыў.

ЗАПАНИБРАТА нареч. разг. өзимисп, маўаса, сыйайланбай; быть с кем-л. ~ биреў менен маўаса болыў.

ЗАПАРИВАТЬ несов. см. запарить I.

ЗАПАРИВАТЬСЯ несов. см. запариться.

ЗАПАРИТЬ I сов. 1. что (обработать паром) пүйлау, пүйға тутыў, кирикириў; ~ бочку бочканы пүйға тутыў; 2. что (обдать кипятком) қайнастурған суўға салыў, ыссы суўға салыў; 3. кого-что, разг. болдыртыў, шалықтырыў, ҳәлсиретиў, терлетиў, зорықтырыў; ~ лошадей атты шалықтырыў, атты терлетиў.

ЗАПАРИТЬ II сов. безл. разг. (начать пárить) қыздыра баслау, күйдире баслау, қапыры бола баслау; опять ~ло, давно дождь не было кун таға қыздыра баслауды, көтеп жамғыр жаўған жоқ.

ЗАПАРИТЬСЯ сов. I. разг. пүйланыў, пүйға тутылыў, киригиў; бочка ~лась бочка ҳөлленди; 2. прост. (в бане) пүйға тусиў, ыссы пүйда болыў; 3. прост. (устать, измучиться) харыў, шаршау, ҳәлсиреў.

ЗАПАРЫВАТЬ I несов. см. запороть I.

ЗАПАРЫВАТЬ II несов. см. запороть II.

ЗАПАС м. 1. запас, өнжам, кор, аұысық, ықтыят; ~ зернә ғәлле қоры; ~ товáров товар запасы; золотой ~ эк. алтын қоры;

2. мн. запáсы жýйналған запаслар; ~ы руды руда запаслары; продовольственные ~ы азық-аýқат запаслары; 3. перен. байлық, моллық, барлық; у него богатый ~ знаний оның билім байлығы мол; ~ слов сез байлығы; 4. воен. запас; убрить в ~ запасқа шығарыў, запасқа жибериў; 5. (в шее одежды) енли бүгис; рубашка с ~ом енли бүгисли кейлек; ◇ отложить про ~ алдан өнжамлап қойыў; в ~е қорда.

ЗАПАСАТЬ несов. см. запасті.

ЗАПАСАТЬСЯ несов. см. запастісь.

ЗАПАСЛИВОСТЬ ж. запаслық, жýйнағышлық, өнжамлық, еплилик, аўыстырышлық.

ЗАПАСЛИВЫЙ прил. запаслы, жýйнағыш, епли, аўыстырыш, өнжамлы.

ЗАПАСНОЙ, ЗАПАСНЫЙ прил. 1. (имеющийся в запасе) запас, запас жасалған; запасные части машины машинаның запас белеклері; запасный путь ж.-д. қосымша жол, запасға жол; запасный выход қосымша есік; 2. воен. запас, керек ушын, сағланған; запасные войска запас өскерлер; 3. в знач. сущ. м. воен. запасной запас, запастағы.

ЗАПАСТІ сов. что, чего запас таярлау, запас таярлап қойыў, запас етиў, өнжамын көриў; ~ дров на зиму қысқа отын-ның өнжамын көриў.

ЗАПАСТЬ сов. чем 1. запас етил алыў, өнжамлап қойыў, ҳәзирлеў, ҳәзирлен қойыў, таярлап қойыў; ~ дровами отын өнжамлап қойыў; 2. перен. (собрать) жýйнаў, топлау; ~ необходимыми сведениями керекли мағлұмдатларды тошлау; ◇ ~ терпением сабыр етиў, шыдамлы болыў.

ЗАПАСТЬСЬ сов. 1. (завалиться за что-л.) тусип кетиў, артына тусиў; 2. перен. (запечатлеваться) тасир етиў, мийге қоныў, кейилге сициў, естен шықпау; его слова глубок ~ли мне в душу оның сөзи мениң кейіліме терең сициди; 3. (влеваться) үңирайиў, ойылыў, батыў; глаза у него ~ли оның көзлери үцирейген.

ЗАПАХ м. ийис; ~ цветов гүллдердин ийиси; приятный ~ жағымлы ийис.

ЗАПАХАТЬ I сов. что (вспахать) жерди айдан қойыў, сүріп таслау; ~ піле атызыды сүріп таслау.

ЗАПАХАТЬ II сов. что (начать пахать) жерди айдай баслау, жерди сүре баслау.

ЗАПАХИВАТЬ I несов. см. запахать I.

ЗАПАХИВАТЬ II несов. см. запахнуть I.

ЗАПАХИВАТЬСЯ несов. см. запахнуться.

ЗАПАХНУТЬ сов. чем ийиси шыға баслау, ийиси келе баслау, ийислене баслау, ийиси аңқый баслау; ~ло гарью күйик ийиси келе баслады.

ЗАПАХНУТЬСЯ сов. что 1. қаўсырыў, қаўсырып жибериў, ораў, қымтаў, жабыў, бүркеў; ~ шубу постынды қаўсырыў; 2. (задрнуть) тартыў, жабыў; ~ запавеску передни тартыў, передни жабыў.

ЗАПАХНУТЬСЯ сов. 1. во что жамылыў, қаўсырыныў, ораныў, қымтанаў, бүркеинү; ~ться в халат шашан жамылыў; 2. қаўсырылыш, қымталыш; пола ~лась етеклер қаўсырылды.

ЗАПАЧКАТЬ *сов.* кого-что 1. патаслау, ыласлау, былгау, патаслаа таслау, былғап таслау, ыласлаа таслау; ~ чернйами сияя былгау; ~ рүки қолларын ыласлаа таслау; 2. *перен. разг.* (опорочить, опозорить) масқаралау, абройын төгиү, жамалдау, жала жабыу.

ЗАПАЧКАТЬСЯ *сов.* чём и без доп. патасланыу, былғаныу, усти-басын патаслау, ыласланыу.

ЗАПАШКА *ж. с.-х.* 1. (*пахота*) жер суриү, жер айдау; 2. (*запаханная земля*) айдалған жер, сүрүлген жер.

ЗАПАЙТЫРЫЛУСТАНДАРДЫ *сов.* что қалайылап жамау, дәнекерлем жамау; ~ кастрюлю кастрюльди қалайылап жамау.

ЗАПЕВ *м.* қосыктың басламасы, қосыктың басы.

ЗАПЕВАЛА *м. и ж.* қосыкты баслашы, қосыкты баслап айттышы.

ЗАПЕВАТЬ I *несов.* что и без доп. жекке қосығын айттыу, жекке қосығын аткаруу.

ЗАПЕВАТЬ II *несов.* см. запеть.

ЗАПЕКАТЬ *несов.* см. запечь.

ЗАПЕКАТЬСЯ *несов.* см. запечься.

ЗАПЕКШИЙСЯ I. *прич.* от запечься; 2. *прил.* қатып қалған, үйип қалған, кепкен, курғак; ~аясия кровь қатып қалған қан; ~иеси гүбы кепкен еринлер.

ЗАПЕЛЕНДЫРЫЛУСТАНДАРДЫ *сов.* кого-что кундақлау, орау, белеү.

ЗАПЕНИТЬСЯ *сов.* көбиклениү, көпирүү.

ЗАПЕРЕТЬ *сов.* кого-что құлыплау, құлыплаа жабыу, құлыпты урып жабыу; ~ на замок құлыпты урып жабыу.

ЗАПЕРЕТЬСЯ *сов.* 1. құлыпланыу, құлып урылыш, бекитилиү, жабылыу, иштен бекитин отырыу; ~ в комнате иштен бекитип бөлмеде отырыу; 2. *см.* запираться 2.

ЗАПЕРШИТЬ *сов.* разг. жыбырлай баслау, қышый баслау; у меня ~ло в горле менин тамагын жыбырлай баслады.

ЗАПЕСТРЕТИТЬ *сов.* шубарланып көрине баслау, ала-кула болып көрине баслау, алалануу, түрли-турлы болып көринүү; перед глазами ~ли поля көз алдында атызилар ала-кулаланып көрине баслады.

ЗАПЕТЬ *сов.* что и без доп. қосык айта баслау, айттыу; ~ пёсню қосык айта баслау.

ЗАПЕЧАЛИТЬСЯ *сов.* разг. қайтырылыш, қайтыланып баслау, уйайымлай баслау.

ЗАПЕЧАТАТЬ *сов.* что 1. (*заклеить*) жабыстырыу, желимлеу, желимлеп жабыстырыу; 2. (*опечатать*) печатлау, печатлат жабыу, печатлап беклеу, печатлап қойыу, мерлеп бекитүү; ~ магазын дүкәндиди печатлап қойыу.

ЗАПЕЧАТЕЛЕВАТЬ *несов.* см. запечатлеть.

ЗАПЕЧАТЕЛЕВАТЬСЯ *несов.* см. запечатлеться.

ЗАПЕЧАТАЛЫТЬ *сов.* что 1. (*передать, волочить в чём-л.*) сүүртлеп көрсетүү; ~ что-л. на картыне бир затты сүүрткө алыу; 2. в чём, *перен.* (*сохранить*) есте қалдырыу. кейилде сақлау; ~ в памяти есте қалдырыу, кейилде сақлау.

ЗАПЕЧАТЛЁТЬСЯ *сов.* в чём есте қалыу, кейилде болыу, кейилде сақланыу, умытылмау.

ЗАПЕЧАТАВАТЬ *несов.* см. запечатать.

ЗАПЕЧЬ *сов.* что, во что писириү, жабыу, қызартып писириү.

ЗАПЕЧЬСЯ *сов.* 1. жабылып писиү, қызарып писиү; макарбны ~еклісь макаронлар қызарып писти; 2. (загустеть — о крови) қойыуланыу, үйип қалыу; 3. қатыу, кеүип қалыу, қурғап жарылыу; гүбы ~еклісь еринлер кеүип кетти.

ЗАПИВАТЬ I *несов.* см. запить I.

ЗАПИВАТЬ II *несов.* I. *см.* запить II; 2. разг. (*страдать запоями*) кеп ишип жибериү, узликсиз ишип кетиү.

ЗАПИНАТЬСЯ *несов.* см. запнуться.

ЗАПИНКА *ж.* тутлыкыу, ирклииү, ирклилии сейлөү; говорить без ~и тутлыкластан сейлөү, ирклимей сейлөү.

ЗАПИРАТЕЛЬСТВО *с.* сөзинен таныу, мойнына алмау, бойына жолатпау.

ЗАПИРАТЬ *несов.* см. запереть.

ЗАПИРАТЬСЯ *несов.* 1. *см.* запереться; 2. разг. (*не признаваться*) айбын мойнына алмау, таныу.

ЗАПИСАТЬ *сов.* I. что жазыу, жазып алыу, жазып қойыу; ~ лекцию лекцияны жазып алыу; 2. *кого-что* жазып қойыу, жазыу, киргизүү, ендриүү; ~ кого-либо приём к врачу биреүди врачтың қарауына жазыу; ~ что-л. в протокол бир нэрсени протоколға киргизүү; 3. что, бухг. жазыу, жазып қойыу; ~ на чай-л. счёт биреүдин есабына жазып қойыу; ~ в расход шыктысына жазып қойыу, шығынга жазыу; ◇ ~ речь на плёнку сойлеген сөзи плёнкага жазып алыу; ~ на пластинку пластинкага жазып алыу.

ЗАПИСАТЬСЯ *сов.* жазылыу, жазылып қойыу; ~ на приём к врачу врачы қабыл етилиүге жазылыу; ~ в библиотеку китапханаға жазылыу; ~ в кружок кружокқа жазылыу; ~ добровольцем ез еркинше жазылыу, ықтыярлы қатарына жазылыу.

ЗАПИСКА *ж.* 1. записка, жазған хат, жазылган кишине қағаз; 2. офиц. хат, қағаз; служебная ~а хызмет хаты; докладная ~а баянлама хат, докладлық хат;

3. мн. записки (*тетрадь с записями*) запискалар, жазбалар; читать лекции по ~ам жазбалар бойынша лекция оқыу;

4. мн. записки (*дневник, воспоминания*) күнделік, естеліклер, жазбалар; путевые ~и жол жазбалары; 5. мн. записки (*название научных журналов*) илимий хаттар, илимий жазбалар.

ЗАПИСНОЙ I прил. жазыўта арналған, жазыў ушын; ~а книжка жазыўта арналған дәтер.

ЗАПИСНОЙ II прил. разг. (*заявленный, ряный*) барып турған, күмарлы, күштарлы, зор; ~игрек күмарлы ойыны.

ЗАПИСЫВАТЬ *несов.* см. записывать.

ЗАПИСЫВАТЬСЯ *несов.* см. записываться.

ЗАПИСЬ *ж.* 1. (*действие*) жазыу, жазып алыу; ~и народных скázок халық ертеклери жазып алыу; ~и на пластинку пластинка жазыу; 2. мн. записи жазып

лар, жазылған; **тетрд** с ~ями жазылған дәптер; 3. **уст.** (документ) хұжжет, хат; дарственная ~ь естелик хат, сыйлық хат.

ЗАПИТЬ I сов. что, чем қосып ишиў, изинен ишиў, изинен ишип жибериў, ишип қойыў, артынан ишиў; ~ лекарство водой дәрини суу қосып ишиў, дәриниц изинен суу ишиў.

ЗАПИТЬ II сов. разг. (запльянствовать) арақ ише баслаў, аракты көп ише баслаў.

ЗАПИХАТЬ сов. что, разг. тығыў, тыбын қойыў, тығып таслаў; ~ бумага в стол қағазларды столға тығып қойыў.

ЗАПИХИВАТЬ несов. см. запихать и запихнуть.

ЗАПИХНУТЬ сов. и однокр. что, разг. тығып жибериў, ийтерип жибериў, тығып қойыў.

ЗАПИЩАТЬ сов. шырылдай баслаў, шықылдай баслаў, ызылдай баслаў, шырлай баслаў.

ЗАПЛАКАННЫЙ прил. жылаған белгиси бар, ҳолли, жаслы; ~е глаза жылаған белгиси бар көзлер.

ЗАПЛАКАТЬ сов. жылай баслаў, жылау.

ЗАПЛАНЫРОВАТЬ сов. что планлау, планластырыў; ~ строительство новых предприятий таза кәрханалар қурылсын планластырыў.

ЗАПЛАТА ж. жамаў, жамаўлық; **весь** в ~ах жамаў-жамаў, барлық жери жамаў; наложить ~у жамаў басыў, жамаў салыў.

ЗАПЛАТАТЬ сов. что, прост. жамаў, жамаў басыў, жамаў салыў; ~ рубаху кейлегин жамаў.

ЗАПЛАТИТЬ сов. 1. что и без доп. төлеў, телеп күтүлүй, отеў, пул берү; ~атить по счёту счёт бойниша пул төлеў; ~атить за квартиру квартира ушын ҳақы төлеў; 2. за что, перен. (пожертвовать, отплатить чем-л.) пиды стиў, жан бериў, курбан етиў; ~атить жизнью за что-л. бир нарса ушын жан бериў, ~атить услугой за услугу бир-биреүге жардем етиў, бир-биреүге гамхорлық етиў; ты мне за это доброго ~атиши мен саған бул ушын көрсетемен.

ЗАПЛЕВАТЬ сов. кого-что, разг. түкириў, түкирип патаслаў; ~ пол полды түкирип патаслаў.

ЗАПЛЕСКАТЬ сов. кого-что шашыратыў; ~ полға шашыратып төгиў.

ЗАПЛЕСНЕВЕЛЬНЫЙ прил. кегерген, кек басқан.

ЗАПЛЕСНЕВЕТЬ сов. кегериў, кек басыў.

ЗАПЛЕСТИ сов. что ериў, ерип қойыў; ~ көсү бурымын ериў.

ЗАПЛЕТЫТЬ несов. см. заплести.

ЗАПЛЕТАТЬСЯ несов. 1. шалысыў; ноги ~ются аяқлары шалысады; 2. тутлығыў; у него от волнения язык ~ется хаулығыудан оның тили тутлығады.

ЗАПЛЁЧНЫЙ прил. ийнинг салатуғын, арқага асатуғын, арқалайтуғын; ~ мешок ийнинг салынатуғын қапшық; ◇ ~х дел мастер **уст.** жәлдат.

ЗАПЛОМБИРОВАТЬ сов. что 1. (положить пломбу) пломба лаў, пломба салыў;

~ зуб тисин пломба лаў; 2. (запечатать пломбой) пломба лаў жабыў; ~ товарный вагон жук вагонын пломба лаў жабыў.

ЗАПЛОМБИРОВЫВАТЬ несов. см. запломбировать.

ЗАПЛУТАТЬСЯ сов. разг. адасыў, жолдан айрылыў, жолсыз қалыў.

ЗАПЛЫВ м. спорт. жүзіў, жүзип жарысны.

ЗАПЛЫВАТЬ I несов. см. заплыть I.

ЗАПЛЫВАТЬ II несов. см. заплыть II.

ЗАПЛЫТЬ I сов. жүзіў, жүзип кетиў, жүзип барыў, жүзип шығыў, аржагына жүзип шығыу (за что-л.); ~ на середину реки дөрьеңиң ортасына жүзип барыў; ~ за бстрор агаудың аржагына жүзип шығыў.

ЗАПЛЫТЬ II сов. 1. (затечь) ерип ағыў; свечá ~ылá шам ерип ақты; 2. (покрыться отеками) исиниў, домбықланыў; ◇ ~ытъ жыром май басыў, семириў.

ЗАПЛЯСАТЬ сов. аяқ ойын ойнай баслаў, таша ете баслаў.

ЗАПНУТЬСЯ сов. тутлығыў, тутлығып қалыў, иркилип қалыў.

ЗАПОВЕДНИК м. заповедник, қорық жер, қорық, қадаған жер.

ЗАПОВЕДНЫЙ прил. қорық, қорықтағы; ~ лес қорық тогай.

ЗАПОВЕДЬ ж. 1. рел. ўасият; 2. перен. нәсийхат.

ЗАПОДАЗРИВАТЬ, ЗАПОДОЗРИВАТЬ несов. см. заподбрить.

ЗАПОДОЗРИТЬ сов. 1. кого, в чём гуман ете баслаў, шұбда ете баслаў; ~ во лжи етирик екенлигин серлеў; 2. что гуманланыў, шұбхәмениў; ~ обман алдады деп гуманланыў.

ЗАПОЕМ нареч. разг. 1. изин үзбей, көп, үзликсиз; пить ~ изин үзбей арақ ишиў, көп ишиў, үзликсиз ишиў; 2. перен. үзликсиз, хәр дайым, артықмаш коп; читай ~ үзликсиз китап оқыў.

ЗАПОЗДАЙНЫЙ прил. кешиккен, кеш қалған, кешигип берилген; ~ая помощь кешигии берилген көмек; ~ое развитие кешигип рајажланыў, кешигип ер жетиў.

ЗАПОЗДАНИЕ с. кешигиў, кеш қалыў; прийти с большим ~м көп кешигип келий.

ЗАПОЗДАТЬ сов. кешигиў, кеш қалыў, кешигип қалыў, соңға қалыў, кейин қалыў; ~ с уплатой кешигип төлеў, төлеуди кешиктирий.

ЗАПОЙ м. изин үзбей арақ ишиў, арақхорлық кесели, арақхор; страдать ~ем арақхорлық кеселинен азап шегиў.

ЗАПОЛЗАТЬ сов. еңбеклей баслаў, ермелей баслаў, жылжый баслаў.

ЗАПОЛЗАТЬ несов. см. заползти.

ЗАПОЛЗТИ сов. еңбеклеп кириў, еңбеклеп шығыў, ермелеп кириў, ермелеп шығыў.

ЗАПОЛНЁНИЕ с. 1. (наполнение) толтырыў, толыў, толтырылыў; 2. толтырыў, жазып толтырыў; ~ анкеты анкета толтырыў.

ЗАПОЛНИТЬ сов. что 1. толтырыў, лыққа толтырыў; зрители ~ли зал там-шашылар залды толтырды; 2. (вписать)

толтырыў, жазып толтырыў; ~ть анкету анкетаны толтырыў.

ЗАПОЛНИТЬСЯ сов. толыў, толтырылыш, лықка толыў; площадь ~лась народом майдан халықта толды.

ЗА ПОЛНОЧЬ нареч. разг. ярым ақшам еткенде, ярым ақшамнан кейин; далеко ~ ярым ақшамнан көп соң; мы засиделись ~ биз ярым ақшамнан соң ҳәм отырыпсыз.

ЗАПОЛНЯТЬ несов. см. заполнить.

ЗАПОЛНЯТЬСЯ несов. см. заполниться.

ЗАПОЛУЧАТЬ несов. см. заполучить.

ЗАПОЛУЧИТЬ сов. кого-что, разг. алыш, алыш қойыў, колға түсирип алыш.

ЗАПОЛЫХАТЬ сов. разг. жалынлап жана баслау, лаұлап жана баслау

ЗАПОЛЯРНЫЙ прил. поляр сыйының аржағындағы, полярдың аржағындағы; ~ гібод поляр сыйының аржағындағы қала.

ЗАПОМИНАНИЕ с. есте тутыў, ядта сақлау, еске алыш, еске түсириў; механическое ~ мазмұнына тусиңбей ядта сақлау, үстіртін ядта сақлау.

ЗАПОМИНАТЬ несов. см. запомнить.

ЗАПОМИНАТЬСЯ несов. см. запомниться.

ЗАПОМНИТЬ сов. кого-что есте сақлау, есте сақлаап қалыш, есте тутыў, ядта қалдырыў, умытпаў, ядлап алыш; ~ть стихи наизустъ қосықты ядлап алыш; я навсегда ~л этого человечка мен бул адамды барлық үақытта ядымда сақладым.

ЗАПОМНИТЬСЯ сов. кому есте қалыш, еске түсириў, еске түсиў, есте сақлау, ядта болыш, умыттымаў; мне ~лись эти стихи бул қосықлар мениң ядымда тусти.

ЗАПОНКА ж. запонка.

ЗАПОР I м. 1. (действие) кулыплау, беклеў, илиў; 2. тәмби, илгиш, кулып; дверь без ~а беклеўсиз есик; дверь на ~е бекитиўли есик, илинген есик.

ЗАПОР II м. мед. иш қатыў, каталяу, иш жүрмей қалыш, иш өтпей қалыш, тезек түйили.

ЗАПОРОТЬ I сов. кого, разг. (засечь до смерти) сабап өлтириў, өлгеше урыў, урып-урш өлтириў, шыбық иенен өлгеше урыў, шыбықлап өлтириў.

ЗАПОРОТЬ II сов. прост. 1. кого-что (чем-л. острый) шашып өлтириў, жарып өлтириў, түйреп өлтириў; 2. что (испортить) бузыў, бузып алыш; ~ деталь детальды бузып алыш.

ЗАПОРОШИТЬ I сов. 1. кого-что, безл. себелеп басыў, қырақларап жабыў, қырпақ басыў; дорбуга ~ло снегом жолды қырақ қар басты; 2. что, разг. (засорить) бир зат түсириў, серпип жибериў, сеүип жибериў; ~ть глаза көзге серпип жибериў.

ЗАПОРОШИТЬ II сов. (начать порошить) себелеп жаўа баслау, қырақларап жаўа баслау; ~л снегжок қар қырақларап жаўа баслады.

ЗАПОТЕВШИЙ 1. прич. от запотеть; 2. прил. см. запотелый.

ЗАПОТЕЛНЫЙ прил. разг. терлеген, ҳел болған, пүү басқан; ~ое окно терлеген эйнек.

ЗАПОТЕТЬ сов. разг. терлеў, ҳеллеиү; окно ~ло эйнек терледи.

ЗАПРАВИЛА м. разг. басқарыўши, баслы, бас болышы, ағалық етиши азам.

ЗАПРАВИТЬ сов. что 1. тыгыў, салыш, сүгүй; ~ бріеки в сапоги шалбардың балалын етикиң қонышына тыгыў; 2. чем қосыў, қатыў; ~ суп кислым молоком жармага қатық қатыў; 3. чем и без доп. күйү, таярулау, толтырыў; ~ машину бензином машинаға бензин күйү.

ЗАПРАВИТЬСЯ сов. 1. (горючим) күйүлүй, толтырылыш, иске таяр болыш; 2. прост. (наесться) тамақланыш, аўқатланыш алыш; хорошо ~ на дорогу сапарға шыгарда жақса аўқатланыш.

ЗАПРАВКА ж. 1. (действие) күйү, толтырылыш; ~ машины горючим машинага май күйү; 2. (приправа) ас қатық.

ЗАПРАВЛЯТЬ несов. 1. см. заправить; 2. разг. (верховодить) баслы болыш, бас болыш, басқарыш.

ЗАПРАВЛЯТЬСЯ несов. см. заправиться.

ЗАПРАВОЧНЫЙ прил. май турған, май қуятуын, май күйінған; ~ пункт жанар май күйіп алатуын пункт.

ЗАПРАВСКИЙ прил. разг. ҳақықат, нақ, барып турған; ~ охбтник ҳақықат ашы.

ЗАПРАВЩИК м. май күйүшы.

ЗАПРАВЩИЦА женск. от заправщик.

ЗАПРАШИВАТЬ несов. см. запросить I.

ЗАПРЕТ м. тыым, қадаған; наложить ~ тыым салыш; ~ находиться под ~ом қадаған етилген болыш.

ЗАПРЕТИТЕЛЬНЫЙ прил. қадаған етилген, қадаған етилетеүүн, тыым салынған; ~ тариф қадаған етилетеүүн тариф.

ЗАПРЕТИТЬ сов. что и с неопр. қадаған етий, тыым салыш, рухсат етпеў; ~ть курение шылым шегиүди қадаған етий; врачи ~ли больному вставать аурыудың орнынан түрүйина врачлар рухсат етпедин.

ЗАПРЕТНЫЙ прил. қадаған етилген, қадаған етилетеүүн, тыым салынған; ~ая зона қадаған етилген зона.

ЗАПРЕЩАТЬ несов. см. запретить.

ЗАПРЕЩАТЬСЯ несов. қадаған етилий, тыым салыныш; посторонним вход ~ется басқа адамларға кириүге болмайды.

ЗАПРЕЩЕНИЕ с. қадаған, қадаған етий, қадаған етилий, тыый, тыым, тыым салыш, токтатыш; добиться ~я атомного оружия атом қуралларын тоқтатыша ерисиү.

ЗАПРЕЩЕННЫЙ I прич. от запретить; 2. прил. қадаған етилген, тыым салынған.

ЗАПРИМЕТИТЬ сов. кого-что, прост. керип қалыш, аңлаап қалыш, кези түсиў; ~ кого-л. в томп араманың ишинде биреүди керип қалыш.

ЗАПРИХОДОВАТЬ сов. кого-что, бухг. приходя жазыў, кириске жазыў.

ЗАПРОДАВАТЬ несов. см. запродать.

ЗАПРОДАЖА ж. алдан сатып қойыў, куни бурын келисип сатып қойыў; ~ зерна дәнді күни бурын сатып қойыў.

ЗАПРОДАТЬ сов. кого-что алдан сатыў, алдан келисип сатып қойыў, бир нәрсени сатыў ушын шәртлесип қойыў, алдан қол ушы ақша алый.

ЗАПРОЕКТИРОВАТЬ сов. что проектлеу, проект дүзиў, проект жасаў.

ЗАПРОКИДЫВАТЬ несов. см. запро-кнуть.

ЗАПРОКИДЫВАТЬСЯ несов. см. запро-кнуться.

ЗАПРОКИНУТЬ сов. что шалқайтыў, қайқайтыў; ~ голову басын шалқайтыў.

ЗАПРОКИНУТЬСЯ сов. шалқайтыў, қай-кайтыў.

ЗАПРОПАСТИТЬСЯ сов. разг. жогалыў, жок болып кетиў, жоғалып кетиў, гайып болыў; где ты ~лся? сен қайда жогалып кеттиц?

ЗАПРОБС м. 1. офиц. сораў, талап етиў; сделать ~ сораў; послать ~ в учреждение мәжемеге сорап хат жибериў; 2. арттырып баҳалаў, артық сораў; цёны без ~а артық сорамаған баҳа, артық баҳаламаў; 3. мн. запробсы талап, тилек; культурные ~ы мәдений талаплар; ~ы школьников мектеп оқыўшыларының талаплари.

ЗАПРОСИТЬ I сов. 1. кого-что, офиц. сораў, сорастырыў, талап етиў; ~ в письменной форме хат арқалы сорастырыў; ~ характеристику из школы мектептен минезлеме талап етиў; 2. что артық баҳа сораў, зият баҳа сораў; ~ слышком высокую цену шамадан артық баҳа сораў.

ЗАПРОСИТЬ II сов. кого, о чём, разг. (начать просить) талап етиў, сораў, сорап алыў, соратыў, сорастырыў.

ЗАПРОСТО нареч. разг. жай түрде, жолдасларша, қысынбай, ийбенбей, тартынбай; быватель у кого-л. ~ биреүдиң алдына ийбенбей барыў.

ЗАПРОТЕСТОВАТЬ сов. протест билдире баслау, наразылық көрсете баслау, қарсылық көрсете баслау, қарсы шығыў.

ЗАПРОТОКОЛИРОВАТЬ сов. что протоколға жазыў, протоколға киргизиў, протокол жазыў, протоколластырыў.

ЗАПРУДА ж. 1. (действие) бегеў, байлаў; 2. (плотина) бөгет, тосын, иркиниш.

ЗАПРУДИТЬ сов. что 1. бегет басыў, бегеў, байлаў; ~ть реку дөрьяны байлаў, дөрьяны бегеў; 2. перен. разг. (переполнить) толтырыў, лыққа толтырыў; толпа ~ла всю площадь аламан пүткіл майданды толтырды.

ЗАПРУЖАТЬ несов. см. запрудить.

ЗАПРЫГАТЬ сов. секире баслау, ырғы баслау; ~ от радости қуўапганынан секире баслау.

ЗАПРЯГАТЬ несов. см. запрячь.

ЗАПРЯГАТЬСЯ несов. см. запрячься.

ЗАПРЯЖКА ж. 1. (действие) қосыў, жегиў; 2. (повозка с лошадьми) ат қосылған абра.

ЗАПРЯТАТЬ сов. кого-что жасырыў, жасырып қойыў, жыйнап қойыў, салып қойыў.

ЗАПРЯТАТЬСЯ сов. жасырыныў, жасырынып түрү.

ЗАПРЯТЫВАТЬ несов. см. запрятать.

ЗАПРЯТЫВАТЬСЯ несов. см. запрятаться.

ЗАПРЯЧЬ сов. кого-что 1. қосыў, жегиў; ~ лошадь в телегу атты арбага жегиў; 2. перен. разг. ислеуди тасырыў, жегиў, ислетиў; ~ в работу аўыр жумысқа жегиў.

ЗАПРЯЧСЯ сов. разг. ислеуди тасырылый, жегилиў, кирисиў; ~ в работу жумысқа кирисиў, иске қосылый.

ЗАПУГАННЫЙ I прич. от запугать; 2. прил. қорқақ, үркек, қорқытылған, тартыншақ, жасқаншақ; ~ ребёнок жасқаншақ бала, тартыншақ бала.

ЗАПУГАТЬ сов. кого-что, чем қорқытыў, үркитиў, зэрресин алыў, үрейин ушырыў.

ЗАПУГИВАНИЕ с. қорқытыў, үркитиў, зэрресин ушырыў, үрейин ушырыў.

ЗАПУГИВАТЬ несов. см. запугать.

ЗАПУСК м. ушырып жибериў, ушырып; ~ искусственного спутника Земли Жердин жасалма жолдасын ушырып жибериў.

ЗАПУСКАТЬ I несов. см. запустить I.

ЗАПУСКАТЬ II несов. см. запустить II.

ЗАПУСТЕНИЕ с. тасланыў, қанырау, қараусыз қалыў, ийесиз қалыў, бос қалыў, булинү.

ЗАПУСТИТЬ I сов. 1. что, чем, в кого, во что (бросить) ылақтырыў, таслаў, ылақтырып жибериў, зыңбытып жибериў; ~ камнем тасты ылақтырып жибериў; 2. что, разг. (привести в действие) жургизиў, жургизип жибериў, ислетиў, хәрекетке келтириў; ~ мотор моторды жургизиў; 3. что ушырыў, ушырып жибериў; ~ искусственный спутник Земли Жердин жасалма жолдасын ушырып жибериў; 4. что, разг. (засунуть) тығыў, салыў, сүфыў; ~ руку в карман қолды қалтага тығыў, қолды қалтага салыў; 5. что, разг. (вонзить) батырыў; ~ когти тырнағын батырыў.

ЗАПУСТИТЬ II сов. что 1. (довести до упадка) қараусыз қалдырыў, ийесиз таслаў; ~ хозяйствство хожалыкты қараусыз қалдырыў; ~ сад бағды қараусыз қалдырыў; 2. асқындырыў, асқынтып алыў, күшеттип алыў, асқынлатып жибериў; ~ боленін айырыуды асқынлатып алыў, айырыуды асқынлатып жибериў.

ЗАПУТАННОСТЬ ж. шаталғанлық, шатасқанлық, шийеленискенлик, шубалғанлық, былықканлық.

ЗАПУТАННЫЙ I прич. от запутать; 2. прил. шатақ, шубалған, былық; ~е нитки шубалған сабаклар; 3. прил. перен. шатақ, қыйын, шаталған, тусиниксиз; ~е вопрос шатақ мәселе.

ЗАПУТАТЬ сов. 1. что шубалдырыў, былықтырыў, шубалтып алыў, шийеленидирip жибериў, шатақса салыў; ~ нитки жилти шубалтып алыў, сабакты шубалдырыў; 2. что, перен. (сложнить) шийеленистириў, қыйынлатыў, былықтырыў жибериў; ~ дёло исти былықтырыў, исти қыйынлатыў; 3. кого-что, перен. разг. (замешать, вовлечь) қатнастырыў, араластырыў, косыў.

ЗАПУТАТЬСЯ сов. 1. шубалысыў, шаталысыў, былыгыў, шатасыў, оралыў, былғасып қалыў, шатасып қалыў; вблосы ~лись

шашлары шубалысты; птица ~лась в силкé кус торға оралды; 2. перен. шийеленисиүй, қыйынласыў, қыйынға айланыў, былыгыў, шатасыў; дёло ~лось ис қыйынласты; 3. в чём и без доп., перен. разг. қыйын аўхалта тусиү; ~ться в долгах қарызга батыў; 4. перен. разг. (в речи, мыслях и т. п.) жаңылыў, шатасыў, былғастырыў, алжасыў; 5. в чём и без доп., разг. (заблудиться) аласыў; ~ться в лесных тропинках тоғайдың соқпақ жолларында аласыў.

ЗАПУТЬИВАТЬ несов. см. запутать.

ЗАПУТЬИВАТЬСЯ несов. см. запутаться.

ЗАПУХАТЬ несов. см. запухнуть.

ЗАПУХНУТЬ сов. разг. исиү, кебиү.

ЗАПУЩЕННЫЙ I. прич. от запустить II; 2. прил. (находящийся в упадке) қараусыз қалдырылған, ийесиз қалдырылған; ~й дом қараусыз қалдырылған жай; 3. прил. қаралмай жатқан; ~е делә қаралмай жатқан ислер; 4. прил. (о болезни) асқынган, асқынып кеткен, отлесип кеткен, гөнерген; ~й бронхит асқынып кеткен бронхит.

ЗАПЫЛАТЬ I сов. (загореться) алыса баслау, лаўлап жана баслау, жалынлаш жана баслау; костёр ~л от лаўлап жана баслады; 2. перен. (покраснеть) қызырый, қып-қызыл болыў; егө лицо ~ло от гнёва ашыўланғаннан оның бети қызарды.

ЗАПЫЛИТЬ I сов. что шацлатыў, шаң бастырыў, тозаң бастырыў, шаңғытыў; ~ ботынканы шаң бастырыў.

ЗАПЫЛИТЬ II сов. (начать пылить) шацлана баслау, шаңғыта баслау.

ЗАПЫЛЫТЬСЯ сов. шаң басыў, шаң басылыў, шацланыў, тозаң басыў, тозаңланыў; одёжда ~лась кийимди шаң басты, кийимди тозаң басты.

ЗАПЫХАТЬСЯ сов. разг. ентигиў, демигиў; ~ от бέга жуўырып ентигиў, жуўырганнан ентигиў.

ЗАПЫХТЕТЬ сов. разг. аўыр дем ала баслау, ентигиң дем ала баслау, демигиң қалыў.

ЗАПЯСТЬЕ с. билек, билезик.

ЗАПЯТАЙ ж. үтири.

ЗАПЯТНАТЬ сов. кого-что 1. (покрыть пятнами) дақ салыў, дагаллау, патаслау, дағал тамызыў; 2. перен. масқаралау, былғау, атына сез келтириў.

ЗАРАБАТЫВАТЬ несов. см. заработать I.

ЗАРАБАТЫВАТЬСЯ несов. см. заработаться.

ЗАРАБОТАТЬ I сов. что и без доп. ислеп алыў, ислеп табыў.

ЗАРАБОТАТЬ II сов. (начать работать) ислей баслау, ислеў; машына сноба ~ла машина тары ислей баслады.

ЗАРАБОТАТЬСЯ сов. разг. 1. (устать от работы) ислеп ҳарыў, ислеп шаршаў; 2. (увлечься работой) көп ислеў, тынбай ислеў, иске қызығыў, иске күнғыў; ~ до полуночи ярым ақшамта шекем ислеў.

ЗАРАБОТНЫЙ прил.: ~ая плата айлық, мийнет ҳақы.

ЗАРАБОТОК м. 1. мийнет ҳақы, ис ҳақы, айлық; годовий ~ок жыллық мийнет ҳақы; 2. мн. зáработки уст. талап ислеў,

жалланба жумыс; пойтý на ~ки талап излеп басқа жаққа кетиў.

ЗАРАВНИВАТЬ несов. см. заровнять.

ЗАРАВНИВАТЬСЯ несов. см. заровняться.

ЗАРАЖЕНИЕ с. жуғыў, жуктырыў, зәхерлениў, бузылыў; ~ кроби қаның зәхерлений.

ЗАРАЗА ж. жуқпа аўырыў, жуқпалы аўырыў, жуғатуғын аўырыў.

ЗАРАЗИТЕЛЬНО нареч. тәсирли, тәсир еткіш; ~ смеяться тәсирли күлий.

ЗАРАЗИТЕЛЬНОСТЬ ж. 1. жуққышылыш, жуқпалылық; 2. перен. тәсирлилик, тәсир еткішил.

ЗАРАЗИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. жуққыш, жуқналы; ~ая болеңзы жуқналы кесел; 2. перен. тәсирли, тәсир етиүши; ~ый смех тәсирли күлки.

ЗАРАЗИТЬ сов. кого, чем 1. жуқтырыў, жуғыў; ~ть кого-л. гриппом грипп кеселин жуқтырыў; 2. перен. тәсир етиў, өзине ертиў, өзине тартыў, ҳайран етиў; он ~л всех своим весёльем ол өзинци кеүил хошлығы менен ҳәммени өзине тартты.

ЗАРАЗИТЬСЯ сов. чем 1. жуқтырып алыў, жуқтырыў; ~ гриппом грипп жуқтырып алыў; 2. перен. тәсирлениў, ериў; ~ весельем шадлыққа ериў, шадлық пенен тәсирленді.

ЗАРАЗНЫЙ прил. 1. жуққыш, жуқпалы; ~е болеңзи жуқпалы аўырыўлар; ~й больной жуқпалы аўырыўбар адам, жуқпа аўырыўлы адам; 2. в знач. сущ. м. заразный и ж. заразная жуқпалы аўырыўлы адам.

ЗАРАНЕЕ нареч. алдын ала, күн бурын, күн бурыннан, илгері, әүел бастан, ертеден; решить ~ алдын ала шешиў; с ~ обдуманным намерением алдынан ойланылған ниyet пенен.

ЗАРАПОРТОВАТЬСЯ сов. разг. мылжың сез сейлеў, бос сез сейлеў, былғастырыў, шатасып кетиў, жаңылысыў, сезинде жаңылы сез сейлеў, өтирик сейлеў.

ЗАРАСТАТЬ несов. см. зарасті.

ЗАРАСТИ сов. 1. чем и без доп. (покрыться растительностью) шөп басыў, шеп басып кетиў, есип кетиў; тропинка ~осла соқпақты шөп басып кеткен; сад ~бс травой бағы шөп басып кетти; 2. чем и без доп. жүн басыў (шерстью); шаш басыў (волосами); ~асты бородой сақал басыў; 3. разг. (зарубцеваться) жазылыў, питиў; раңа ~осла жара жазылды, жара питти.

ЗАРВАТЬСЯ сов. разг. хәдден зыят кетиў, хәдден асыў, хәдден артық ис етиў, шамадан тыс кетиў.

ЗАРДЕТЬСЯ сов. қызарыў, қызарып кетиў; егө лицо ~лось оның бети қызарып кетти.

ЗАРЕВЕТЬ сов. 1. бақыра баслау, өкире баслау, гүүилдей баслау; зверь ~л хайран бақырып жиберди; 2. разг. (громко запла-каты) даўыс шығарып жылау, өкирип жылау, бақырып жылау.

ЗАРЕВО с. қызыл, сәүле, таң қызылы, қызыллық; ~ пожарға өрт жалының сәүлеси, ерттін сәүлеси; ~ закатың қызылы.

ЗАРЕГИСТРИРОВАТЬ сов. кого-что жазыу, жаздырыу, тиркеү, есапқа алышу, хатлау, хатлатыу; ~ брак некени жаздырыу, некени хатлатыу.

ЗАРЕГИСТРИРОВАТЬСЯ сов. жазылыу, тиркелиу, есапқа алышу, есаптан етиу, хатланыу; ~ у секретаря секретарь арналы есаптан етиу.

ЗАРЕЗ м. разг. бәле, машақат, азап; для мені әто ~ бул маған бир бәле, бул мениң шыны бир машақат жағдай; ◇ до ~ у күтә, артықмаш, жудә керек, зәриү, қажет.

ЗАРЕЗА||ТЬ сов. кого 1. чем соййу, бауылау, шалыу, пышақлау, пышақлат елтириү, кесиү; ~ть яғненка қозыны соййу; 2. прост. жеү, шайнау, жарыу, тартыу; волк ~л овцү қасқыр қойды жарып кетти; ◇ без ножа ~ть қыйын жағдайға түсириү, улкен зыян келтириү.

ЗАРЕЗАТЬСЯ сов. разг. өзин-өзи бауызлау, өзин-өзи пышақлау, өзине-өзи пынақ урыу.

ЗАРЕКА||ТЬСЯ несов. разг. тоба етиу, сез беріу, ўәде етиу, ўаз кешиү; ~ться күріп шыны шекпенеүге сез беріу; не ~айыз ашпа!, тил қатпа!

ЗАРЕКОМЕНДОВАТЬ сов.: ~ себя өзин көрсетиу, танытуу; ~ себя с хорбешей сторони өзин жақсы жағынан көрсетиу.

ЗАРЕКОМЕНДОВЫВАТЬ несов. см. за рекомендовать.

ЗАРЕЧНЫЙ прил. дәръяның аржағындағы, дәръяның аржағы; ~ая сторона дәръяның арғы жақ бети.

ЗАРЕЧЬЕ с. аржак, дәръяның аржағы, дәръяның арғы тереңи.

ЗАРЕЧЬСЯ сов. см. зарекаться.

ЗАРЖАВЕ||ТЬ сов. тотығыу, тот басыу, зәң басыу, зәң басып қалыу, тотығып қалыу, тот басып қалыу; нож ~л пышақ тотықсан.

ЗАРЖАВЛЕНН||ЫЙ прил. тот басқан, зәң басқан; ~ая брітва тот басқан пәки.

ЗАРЖА||ТЬ сов. 1. киснеү, кисней баслау; лашадь ~ла ат киснеди; 2. перен. разг. (захохотать) ўаҳаҳалаң күлиү, ишек силеми қатып күлиү.

ЗАРИСОВАТЬ сов. кого-что суұрет салыу; ~ что-л. с натуры бир заттың көринисине қарап суұретин салыу, турпатына қарап суұретин алышу.

ЗАРИСОВКА||А ж. 1. (действие) суұретин алышу, суұретин салыу; 2. (рисунок) суұрет, салынган суұрет; дёлать ~и суұрет салыу.

ЗАРИСОВЫВАТЬ несов. см. зарисовать.

ЗАРИТЬСЯ несов. на кого-что, прост. или күйит қарау, қызғанып қарау, күштар болыу.

ЗАРНИЦА ж. жылдырымның жақтысы, жалт еткен сәүле, узақта жалтылдаған жылдырым сәүлеси, шақмақ оты, жасыл.

ЗАРОБЕТ сов. разг. қорқа баслау, сескениү, тартыныу, жасқаңыу, тартыншақылыш етиу, жүрексинбей.

ЗАРОВНЯТЬ сов. что тегислеу, тенлеу, тенлестириу, көмп тегислеу.

ЗАРОВНЯТЬСЯ сов. тегислениү, тенлениү, тенлесиү, көмилли тегислениү.

ЗАРОДИТЬ сов. что пайда етиу, деретиу, туұгызыу; ~ належду умитлендириу; ~ подозрение гұман пайда етиу, шубә туудырыу.

ЗАРОДИЙ||ТЬСЯ сов. пайда болыу, дереү, жүзеге шығыу; у меня ~лась новая идея менде жана бир идея пайда болды.

ЗАРОДЫШ м. 1. биол. туқым, урық, зародыш; 2. перен. басланған ўақыт, басы, әүел басы; подавить что-л. в ~е бир затты басланған ўақытнда жоқ етиу.

ЗАРОДЫШЕВЫЙ прил. биол. туқым, урық; ~е клетки туқым клеткалары.

ЗАРОЖДАТЬ несов. см. зародить.

ЗАРОЖДАТЬСЯ несов. см. зародиться.

ЗАРОЖДЕНИЕ с. 1. туүйү, туүльү; дүньяга келиү, жасай баслау, жаралыу; 2. перен. дереү, деретилиү, пайда болыу, жаратылыу, жүзеге шығыу; ~ идея бир идеяның пайда болыу.

ЗАРОК м. тоба етиу, серт қылышу, сез беріу, ўәде етиу, айт етиу; дать ~ не пить ишшеге сез беріу.

ЗАРОКОТАТЬ сов. гүйилдей баслау, гүрилдей баслау, дүрилдей баслау, тарсылайдай баслау, гүрсилдей баслау.

ЗАРОНИТЬ сов. что 1. (уронить) түсирү, түсирип жибериү; ~ йыску 1) шок түсирип алышу, қоз түсирип алышу; 2) перен. қыял туудырыу, жүректе жалын пайда етиу; 2. перен. деретиу, туудырыу, пайда етиу; ~ сомнение гұман туудырыу.

ЗАРОСЛ||ЫЙ ж. қалың есемлик, қопалық, тогайлық, ағашлық; ~и тростник қалың қамыслық, қалың қамыс тогайы.

ЗАРПЛАТА ж. (заработная плата) айлық, мийнет ҳақы, жумыс ҳақы, исхақы.

ЗАРУБАТЬ несов. см. зарубить.

ЗАРУБЕЖНЫЙ прил. сырт ел, шет ел; ~ая пресса сырт ел баспа сези.

ЗАРУБИТЬ сов. 1. кого-что (убить) шаўып елтириү; 2. что (сделать зарубку) гертикеү, гертик салыу; 3. что, горншабыу, шаўып ашыу, тесиү, геүлеу, геүлеп ашыу; ~ себе на носу естен шықпастай етип ядта сақлау (соотв. кулагыңа алтын сырға).

ЗАРУБКА ж. 1. (отметка) гертик, белги; ~ на дёреве ағаштағы гертик; 2. горн. шабыу, шаўып ашыу, тесиү, геүлеу, геүлеп ашыу; ~ юғля көмир геүлеу.

ЗАРУБЦЕВА||ТЬСЯ сов. питиу, тыртық болып питиу; рана ~лась жара тыртық болып пити.

ЗАРУБЦОВЫВАТЬСЯ несов. см. зарубцеваться.

ЗАРУГА||ТЬ I сов. кого-что, разг. (выбраниить, изругаты) урсыу, кейиү, сөгүү, урсып таслау, кейип таслау, сөгүп таслау; а тебя дома не ~ют? саған үйиң кейип тасламай ма?

ЗАРУГА||ТЬ II сов. разг. (начать ругать) урса баслау, сөге баслау, кейий баслау.

ЗАРУГАТЬСЯ сов. разг. сөгине баслау, кейий баслау, урса баслау.

ЗАРУМЯНИВАТЬ несов. см. зарумянить.

ЗАРУМЯНИВАТЬСЯ несов. см. зарумяниться.

ЗАРУМЯНИТЬ сов. что қызартыў; морбоз ~л щёки аяз бетти қызартты.

ЗАРУМЯНИТЬСЯ сов. 1. қызарыў, қызгылт тартыў; лицо от морбоза ~лось аяздан бети қызарды; 2. қызарып писиў, қызарып писе баслаў; пироги ~лись пироглар қызырып писти; яблоки ~лись алмалар қызырып писе баслады.

ЗАРУЧАТЬСЯ несов. см. заручиться.

ЗАРУЧИТЬСЯ сов. чем алдын алыш, исениү, инаныў, ўедесин алыш, сез алыш, разылыгын алыш; ~ чым-л. согласием биреудиң разылыгын алдан алыш; ~ чый-л. поддёржкой биреудиң көмегине исениү, биреудиң сүйеүине исениү.

ЗАРЫВАТЬ несов. см. зарыть.

ЗАРЫВАТЬСЯ I несов. см. зарыться.

ЗАРЫВАТЬСЯ II несов. см. зарваться.

ЗАРЫДАТЬ сов. еңкідең жылай баслаў, зарлан жылай баслаў, бозлан жылай баслаў, бақырып жылай баслаў.

ЗАРЫТЬ сов. кого-что кемип таслаў, кемпү; ~ что-л. в зёмлю бир нәрсени жеңге кемиң; ◇ ~ талант талантын жең менен жексен етиў, талантын жоғалтыў.

ЗАРЫТЬСЯ сов. 1. көмилиў, көмилип қалыў, тығылыў, тығылып қалыў, жасырыныў; ~ в сёно пишениге көмилип жасырыныў; 2. (спрятать лицо, голову) жасырыў, тығыў; ~ лицом в подушку дастықта басын тығып жатыў; 3. перен. үцилиў, оғада берилиў; ~ в книги бас көтермей китапка үцилиў.

ЗАРЫЧАТЬ сов. ырылдаў, ырылдай баслаў, өкіре баслаў, ақыра баслаў.

ЗАРЯ ж. 1. сәүле, сәхәр, таң, күн қызылы; утренняя ~я таң сәүлеси; вечерняя ~я кешки күн қызылы; 2. перен. баслама, басқы, әделек, дәслепеки дәүір; на ~е новой жизни жаңа түрмис басламасында; 3. (военные сигналы) дабыл; играть зворо дабыл қатыў; ◇ ни свет ни ~я жудә ерте, таң атар-атпастан; от ~я до ~я таң атканнан күн батқанша, азаннан кешкеше, күни-түни.

ЗАРЯБИТЬ сов. булдырай баслаў, булдырана баслаў, булдырлап көрине баслаў, толқынлай баслаў, жыбырлай баслаў; у мені ~ло в глазах мениң кез алдым булдырай баслады.

ЗАРЯД м. 1. воен. заряд, окланған оқ, тайын оқ; разрывной ~ жарылыш оқ; холостой ~ тек дөри салынған оқ; подрывной ~ бузғыш оқ; 2. физ. заряд; электрический ~ электр заряды.

ЗАРЯДИТЬ I сов. что 1. оқлаў, оклан қойыў; ~ винтовку мылтықты оқлаў; 2. физ. заряд берип, зарядлаў; ~ батарею батареяны зарядлаў; 3. (приготовить к действию) таярлап қойыў, тайынлап қойыў, тақлап қойыў; ~ фотоаппарат фотоаппаратты сүүрет алыша таярлап қойыў.

ЗАРЯДИТЬ II сов. разг. 1. что и с неопр. бир нәрсени қайталаш, тәкраблаў; он ~л бдно и то же бир айтқанын қайталап айта берди; 2. узбестен жаўыў, тынбастан

жаўыў, қўйип жаўыў; дождь ~л жаўын тынбастан жаўды.

ЗАРДКА ж. 1. (действие) оқлаў, оқ салыў; ~ ружьё мылтықты оқлаў; ~ аккумулятора аккумуляторды зарядлаў; 2. спорт. зарядка; утренняя ~ азанғы зарядка.

ЗАРДНЫЙ прил. воен. заряд..., оқ ..; ~ ящик оқ күткеси.

ЗАРЯЖАТЬ несов. см. зарядить I.

ЗАРЯЖЕННЫЙ I. прич. от зарядить I; 2. прил. окланған, қурылған; ~ое ружьё окланған мылтык.

ЗАСАДДА ж. буққы, засада; устроить ~у буққы жасау, буққы таслаў; выставить ~у буққыга қойыу.

ЗАСАДИТЬ сов. 1. что, чем егиў, тигиў, отырғызыў; ~ грядку цветами қарыққа гүллер егиў; 2. кого, разг. отырғызыў; ~ за работу жумыс ислеүге отырғызыў; 3. кого-что, разг. (посадить в тюрьму) туткын етиў. қамаў, қамакқа отырғызыў, түрмеге салыў; 4. что, разг. (глубоко воткнуть) қадап қойыў, киргизип қойыў.

ЗАСЛЖИВАТЬ несов. см. засадить.

ЗАСАЛЕННЫЙ I. прич. от засалить; 2. прил. майланған, май тийген, майта боялған, кирленген, майға былғанған; ~ рукав майланған жең.

ЗАСАЛИВАТЬ I несов. см. засалить.

ЗАСАЛИВАТЬ II несов. см. засолить.

ЗАСАЛИВАТЬСЯ I несов. см. засалиться.

ЗАСАЛИВАТЬСЯ II несов. см. засолиться.

ЗАСАЛИТЬ сов. что, разг. майлаў, май тийгизип алыш, майға былғап ыласлаў.

ЗАСАЛИТЬСЯ сов. разг. майланыў, майға боялыш, майға былғаныў, май тийип ыласланыў; рукава ~лись жен майланды.

ЗАСАРИВАТЬ несов. см. засорить.

ЗАСАРИВАТЬСЯ несов. см. засориться.

ЗАСАСЫВАТЬ несов. см. засосать I.

ЗАСАХАРЕННЫЙ I. прич. от засахарить; 2. прил. қант қосылған, қантланған, қантқа айланған, қант бөлип шыгаратуғын; ~ые фрукты қант қосылған мийүе.

ЗАСАХАРИВАТЬ несов. см. засахарить.

ЗАСАХАРИВАТЬСЯ несов. см. засахариться.

ЗАСАХАРИТЬ сов. что қантлаў, қант қосыў; ~ фрукты мийүелерге қант қосыў.

ЗАСАХАРИТЬСЯ сов. қантланыў, қантқа айланыў, қант бөлип шыгарыў; мёд ~лся пал қантқа айланды.

ЗАСВЕРКА ж. жарқылдай баслаў, жарқырап кетиў, жылтылдай баслаў, жылтыраў, жылтырай баслаў, жылт етиў, жайнай баслаў, жайнац кетиў; звёзды ~ли жулдызлар жылтылдай баслады; глаза ~ли көзлери жайнай баслады.

ЗАСВЕТИТЬ I сов. что (зажечь) жақтырту, жақтылаў, жандырыў, жағыў.

ЗАСВЕТИТЬ II сов. что, фото жақты тусириў, жақты тусирип бузыў; ~ плёнка жақты тусирип бузыў.

ЗАСВЕТИТЬ III сов. (начать светить) жақтырта баслаў, жаға баслаў, жағыў, жақты етиў.

ЗАСВЕТИТЬСЯ I сов. фото жақты түсип бузылыу.

ЗАСВЕТИТЬСЯ II сов. 1. (зажечься) жаныў, жақтыланыў; ~лись огнь отлар жанды; 2. перен. (заблескать) жалтыраў, жалтыдаў, жылтыраў, жайнаў; глаза ~лись радостью қуўанганин көзлери жайна кетти.

ЗАСВЕТЛО нареч. жақты барда, жақты ўақытта, жақтыда, қараңы түспей, қараңы түспестен бурын; мы отпра́вились в дорого — биз қараңы түспестен бурын жолга шықтык.

ЗАСВЕЧИВАТЬ несов. см. засветить II.

ЗАСВЕЧИВАТЬСЯ несов. см. засветиться I.

ЗАСВИДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ сов. что 1. (удостоверить, подтвердить) тастыйклаў, тастыйк етиў, дурсылаў; этот факт ~и всеми был факт хаммелер тарепинен дурсыланған; 2. (заверить подлинность чего-л.) тастыйклаў, дурсылаў, бекитиў; ~ть подпись қолын дурсылаў; ⚡ ~ть своё почтение уст. езиниң хұрметлеуин билдириў.

ЗАСВИСТАТЬ сов. разг. см. засвистеть.

ЗАСВИСТЕТЬ сов. ысқыра баслаў, ысқырыў.

ЗАСЁВ м. егиў, себиў.

ЗАСЕВАТЬ несов. см. засеять.

ЗАСЕДАНИЕ с. мәжлис, жыйналыс; открытное ~ ашық мәжлис; торжественное ~ салтанатлы мәжлис.

ЗАСЕДАТЕЛЬ м. заседатель; народный ~ халық заседатели.

ЗАСЕДАТЬ несов. мәжлис курыў, жыйналыс ашыў, мәжлис етиў, мәжлис өткізуў.

ЗАСЕИВАТЬ несов. см. засеять.

ЗАСЕКАТЬ I несов. см. засечь I.

ЗАСЕКАТЬ II несов. см. засечь II.

ЗАСЕКРЕТИТЬ сов. 1. что жасырын етиў, күпялястырыў, күпия етиў; ~ документы документлерди күпялястырыў; 2. кого-что, разг. жасырын иске белгилеў, күпия иске отыргызыў; ~ работник хызметкерди жасырын иске белгилеў.

ЗАСЕКРЕЧЕННЫЙ I. прич. от засекретить; 2. прил. жасырын, күпия, күпяланған; ~е документы күпяланған документлер; 3. прил. разг. жасырын иске белгиленген, күпия иске отыргызылыған.

ЗАСЕКРЕЧИВАТЬ несов. см. засекретить.

ЗАСЕЛЁНИЕ с. 1. жерлестириў, қоныластырыў, жерге орналастырыў; ~ ибый земэль жаңа жерлерге қонысландырыў; 2. адам киргизиў, көширип әкелип орнастырыў, кешип келип орнасыў; ~ дома жайға адам киргизиў.

ЗАСЕЛЁННОСТЬ ж. отырган елдиң қалыңдығы, отырган елдиң тығыздығы.

ЗАСЕЛЁННЫЙ 1. прич. от заселить; 2. прил. халық орнасан, адам кирген; ~ дом адам кирген жай.

ЗАСЕЛИТЬ сов. что 1. (населить) халық отыргызыў, қонысландырыў, орналастырыў, жайгастырыў, кешип келип қоныў; ~ ибые земли жаңа жерлерге қонысландырыў, таза жерлерге көширип әкелип

орналастырыў; 2. (поселиться) кешип барыў, адам киргизиў, кирип орнасыў, орналастырыў, жайгастырыў.

ЗАСЕЛИТЬСЯ сов. жерлестириў, орнасыў, кешип келип орнасыў, қонысландыў.

ЗАСЕЛЯТЬ несов. см. заселить.

ЗАСЕЛЯТЬСЯ несов. см. заселиться.

ЗАСЕМЕНИТЬ сов. разг. майдалап атлаў, майда адымлап журиў.

ЗАСЕРЕБРИТЬСЯ сов. гүмистей бола баслаў, гүмис реңин алыш, гүмистей жылтыраў.

ЗАСЕПТЬ сов. разг. 1. за что и с неопр. отырыў, кирисиў, қунығыў; ~сть за работу жумысқа кирисиў; ~сть за учение оқыўға қунығыў; 2. отырыш қалыў, узак ўақыт отырыў, шықпай отырыў; ~сть дома уйден шықпай отырыў; 3. узак отырыў, жасырынып отырыў; ~сть в засаде бүккыда отырыў; 4. (застрять) кирип қалыў, терең кирип қалыў, шықпай қалыў; пұля ~ла в ноге оқ аяққа кирип қалды; ⚡ ~сть в голове ядта беккем қалыў, мийге сициў; эта мысль ~ла в голове был ой оның басына беккем сицип алды.

ЗАСЕЧКА ж. 1. (зарубка) гертик, белги, тамға; 2. (у лошади) жара (аттың аяғы шалысқаннан түскен); лошадь с ~ой аяғы жаралы ат.

ЗАСЕЧЬ I сов. что 1. (сделать зарубку) гертпеклеў, гертиў, белги салыў, тамгалаў; 2. (зафиксировать) белгилеў, белгилеп алыш, анықлаў; ядта тутыў (в памяти); ~ечь время ўақытты белгилеў; ~ечь огневую точку противника душпаниң оқ ататуын точкасын белгилеп алыш; 3. жара тузиў, жара салыў (аяғы шалысын); конь ~ек ногу ат аяғына жара салды.

ЗАСЕЧЬ II сов. кого (до смерти) өлгеше урыў, урып елтириў, сабап елтириў, сабаў; ~ розгами шыбық пенен сабап елтириў.

ЗАСЕТЬ сов. что, чем 1. шашыў, сеүип таслаў, егип таслаў, егиў, себиў; ~ поле пшеницей атызға бийдай егиў; 2. перен. (уселить) қаплаў, басыў, жабыў, төгіў.

ЗАСИДЕТЬ сов. что, разг. (о насекомых, птицах) патаслаў, ыласлаў, қонып патаслаў.

ЗАСИДЕТЬСЯ сов. отырып қалыў, бир жерде узақ отырыў, көп отырып қалыў; ~ за работой до утра азанға шекем жумыста отырып қалыў; ~ в гостях қонақта көп отырып қалыў.

ЗАСИЖИВАТЬ несов. см. засидеть.

ЗАСИЖИВАТЬСЯ несов. см. засидеться.

ЗАСИЛЬЕ с. зорлық, озбюрлық, зулымлық, устемлик.

ЗАСИНЁТЬ сов. 1. (начать синеть) көгеріў, көгерип кериніў; вдали ~ло море уаңта төзіп көгерип көринди; 2. (показаться — о синем) көгерип турыў, көп болып керине баслаў.

ЗАСИНЁТЬСЯ сов. см. засинеть.

ЗАСИННИВАТЬ несов. см. засинить.

ЗАСИННИТЬ сов. что көгертиў, көкке бояў; артықмаш көгерип жибериў, көп көп салыў (белей).

ЗАСИЯТЬ сов. 1. жалтырай баслаў, жайнай баслаў, жарқырай баслаў; 2. перен.

(напр. от удовольствия) жайнаў, күйашу.

ЗАСКАКАТЬ сов. разг. шаба баслаў, жу́ура баслаў.

ЗАСКАКИВАТЬ несов. см. заскочить.

ЗАСКАНДАЛИТЬ сов. разг. жэнжел шытара баслаў, жэнжел шығарыўга кириши, шатақласа баслаў.

ЗАСКВОЗИТЬ сов. 1. безл. (начать сквозить) ётле самал есе баслаў, самал келе баслаў; 2. (показаться) кериниў, керине баслаў, арадан кериниў; чéрез густые ветви ~ло голубе небо қалың шакалардың арасынан кек аспан керине баслады.

ЗАСКИРДОВАТЬ сов. что гудилеў, гуди жасаў; ~ скóшеннý хлеб орылған егинди гудилеў.

ЗАСКОК м. разг. алжасық, ерсилик, айнымалысық, турпайлысық; у него бываю~ и онцы ерсиликлер болады.

ЗАСКОЛЬЗИТЬ сов. сырғанай баслаў, жылжый баслаў, ыға баслаў, ығыў, лóдка ~ла по рекé кеме дарьяды ыға баслады.

ЗАСКОРУЗЛЫЙ прил. қатпарланған, бурискин, тырысқан; ~е руки қатпарланып қалған қоллар.

ЗАСКОРУЗЛЫНУТЬ сов. разг. қатпарланыу, күруа, буриску; руки ~ли қоллар қатпарланып қалыпты.

ЗАСКОЧИТЬ сов. разг. жөнекей кирип шығыў, барып кетиў, кирип кетиў.

ЗАСКРЕЖЕТАТЬ сов. чем қышырлата баслаў, қайрай баслаў; ~ зубами тисин қайрай баслаў.

ЗАСКРЕСТИЙ сов. қыра баслаў, тырнай баслаў, тырнац тықырлатыу, тықырлата баслаў.

ЗАСКРЕПТИСЬ сов. тықырлата баслаў, кемпир шытырлата баслаў; ~блáсь мышь тышкан тықырлата баслады.

ЗАСКРИПЕТЬ сов. чем и без доп. сыйырлай баслаў, сыйырлаў, қышырлай баслаў, шыкылдау.

ЗАСКУЛИТЬ сов. қаңсылай баслаў, қаңсылай.

ЗАСКУЧАТЬ сов. зериге баслаў, сағына баслаў, көргиси келе баслаў.

ЗАСЛАТЬ сов. кого-что, разг. 1. (не по тому адресу) алысқа жибериў, алысқа женелтиў; 2. (чтобы разузнать что-л.) астыртын билиүге жибериў, билдирий жибериў; ~ лазутчика жансыз жибериў.

ЗАСЛЕДИТЬ сов. что, разг. из қалдырыу, як пенен ыласлаў, басып ыласлаў, из қалдырып патаслаў, из түсириў, батпаклаў; ~ пол подлы басып ыласлаў.

ЗАСЛЕЗИТЬСЯ сов. жаслана баслаў, жасаўрай баслаў, көзге жас тола баслаў, жас аға баслаў; глаза ~лись көзлерине жас тола баслады.

ЗАСЛОН м. 1. (преграда) тосян, тосянык; устроить снёжный ~ қар қорғанын жасаў; 2. воен. заслон (қандайда бир операцияны тоқтатып түрүй ушын қалдырылған кишине аскерий отряд); 3. см. заслонка.

ЗАСЛОНИТЬСЯ сов. кого-что 1. тасалаў, жабыў, қорғаў, саклаў, бүркей, қаплаў, қарацы етиў; тұча ~ла сблице қара булт

куясты қаплады; ~ть свет қараңты етиў; 2. перен. (оттеснить, вытеснить) кейинге қалдырыу, ысырып шығарыу.

ЗАСЛОНИТЬСЯ сов. чем, от кого-чего қорғаныў, паналаныў, тасаланыў; ~ рукой от удара урыудан қолы менен қорғаныў; ~ от сблица күннен тасаланыў.

ЗАСЛОНОНКА ж. қаңпақ; закрыть печь ~ой печтиң қаңлағын жабыў.

ЗАСЛОНИТЬ несов. см. заслониться.

ЗАСЛУГА ж. хызмет, көрсеткен хызмет, сиңген мийнет, сиңирген мийнет; большие ~и сиңирген көп мийнетлер; ◊ по ~ам еткен хызметине қарай; наградить по ~ам еткен хызметине қарай сыйлықлау; ставить себе в ~у өзимниң еткен хызметим дег есаллаў, мийнетим дег есаллау.

ЗАСЛУЖЕННО нареч. хызметине ылайық, хызметине ғери, хызметине муýапық; он ~ получил награду ол еткен хызметине ылайық награда алды.

ЗАСЛУЖЕННЫЙ 1. прич. от заслужить; 2. прил. (получаемый по заслугам) орынлы, ылайық, мүнесип; ~ успех орынлы табыс; 3. прил. (имеющий большие заслуги) мийнети сиңген, хызмет көрсеткен; ~ деятель науки илите мийнети сиңген хызметкер; ~ артист республики республика мийнети сиңген артист; ~ мастер спорта спорта хызмет көрсеткен мастер.

ЗАСЛУЖИВАТЬ несов. 1. см. заслужить; 2. чего (быть достойным) ылайық болыу, ылайықлы болыу, турарлық болыу; эта книга ~ет похвалы был китап мақтауға ылайық; ~ть доверия исениүгे ылайықлы болыу.

ЗАСЛУЖИТЬ сов. что мүнесип болыу, ылайық болыу, муýапық болыу, турарлық болыу, ақлау; ~ть награду наградка ылайық болыу; ~ть доверие исенимге мүнесип болыу, исенимге турарлық болыу, исеним туýдырыу; он это ~л 1) ол буны ақлады; 2) перен. орган көреги сол еди.

ЗАСЛУШАТЬ сов. кого-что тыңлаў, тыңлап алыу, еситиў, кулақ салыу; ~ доклад доклад тыңлаў; ~ свидетельские показания гүйалардың айттып бергенлерин тыңлаў.

ЗАСЛУШАТЬСЯ сов. чего и без доп. ыклас берип тыңлаў, қызығып тыңлаў, берилип тыңлаў, кулақ қойып тыңлаў.

ЗАСЛУШИВАТЬ несов. см. заслушать.

ЗАСЛУШИВАТЬСЯ несов. см. заслушаться.

ЗАСЛЫШАТЬ сов. что 1. (услышать) еситиў; ~ голос даўыс еситиў; 2. разг. (узнать о ком-чём-л.) еситиў, хабардад болыу; 3. (почуять) сезиў, туйыў; ~ запах ийис сезиў.

ЗАСЛЫШАТЬСЯ сов. разг. еситилиу; ~лся шум мотордың сести еситилди.

ЗАСМАЛЫВАТЬ несов. см. засмолить.

ЗАСМАТРИВАТЬ несов. во что тигилип қараў, үцилип қараў, ықласы менен қараў, қарап қатып қалыў, сығалап қараў; ~ в окна на терезелерге үцилип қараў.

ЗАСМАТРИВАТЬСЯ несов. 1. см. засмотреться; 2. на кого-что, разг. (смотреть

с завистью) қызығыл қарау, күнлөп қарау, хәүесленіп қарау.

ЗАСМЕЯТЬ сов. кого-что, разг. масқаралап қулиү, масқаралау, құлкиге алыў.

ЗАСМЕЯТЬСЯ сов. күле баслау, қулиү, кулип жибериу.

ЗАСМОЛЙТЬ сов. что (залить смолой) қара май жағыү, мумлау, смолалау; ~ лодку қайыққа қара май жағыү.

ЗАСМОТРЕТЬСЯ сов. на кого-что и без доп. кез тигип қарау, ықласланып қарау, қарап қатып қалыу.

ЗАСМУЩАТЬСЯ сов. разг. уялыү, қысынуы.

ЗАСНУТЬ сов. 1. уйықлау, уйқыга кетиү, уйықлап қалыу; 2. (о рыбе) елиү, дем алмау; ⚡ ~ вёчным сном мәңги уйқыға кетиү, елиү.

ЗАСНЯТЬ сов. кого-что, разг. сүүретке алыў, сүүретин түсириү (фотоаппаратом); кино алыў (киноаппаратом).

ЗАСОВ м. тәнби, ғау, илдирги, илмек; запирать на ~ тәнби басыу; задвінуть ~ тәнбини ысырып жабыу.

ЗАСОВЫВАТЬ несов. см. засуиу.

ЗАСОЛ м. I. (действие) дузлау, дузланау, дузға салыныу; 2. (качество) дузлылык; огурцы свежего ~ ажакында дузланған қыяр.

ЗАСОЛЁНИЕ с. дузлау, дузға салыў; ⚡ ~ почвы топрактың шорланыуы, жердин шорланыуы.

ЗАСОЛИТЬ сов. что дузлау, дузға салыў; ~ огурцы қыярды дузлау.

ЗАСОЛИТЬСЯ сов. дузланыу, дуз салыныу; огурцы ~лись қыярлар дузланды.

ЗАСОЛКА ж. см. засол I; ~ мяса ети дузлау.

ЗАСОПЕТЬ сов. разг. пысылдай баслау, пыркылдай баслау.

ЗАСОРЁНИЕ с. патасланыу, ыласланыу, патаслау, только қалыу, тығылып қалыу, басып кетиү, питип қалыу; ⚡ ~ желудка мед. иш бузылыу.

ЗАСОРЁННОСТЬ ж. патасланғанлык, патаслық, ыласланғанлык, ыласлық; пителгенлик, тығылып қалғанлык.

ЗАСОРЁННЫЙ I. прич. от засорить; 2. прил. патас, патасланған, ыласланған, жарамсыз болған; ~ое зернб патас ден.

ЗАСОРИТЬ сов. что патаслау, ыласлау; питеп таслау, тығып таслау, тығылыу; ~ умывальник қол жуўышты тығып таслау, қол жуўышты питеп таслау; ~ глаза көзге шеп тузириу.

ЗАСОРИТЬСЯ сов. патасланыу, ыласланыу, былғаныу; пителип қалыу, тығылып қалыу.

ЗАСОРИТЬ несов. см. засорить.

ЗАСОРИТЬСЯ несов. см. засориться.

ЗАСОСАТЬ I сов. кого-что 1. (заглотить) тартып кетиү, батырыу, жутып кетиү; болто ~ло лашадь батпақлық атты тартып кетти; 2. перен. өзине тартып кетиү; егер ~ла среда оны қоршап турғанлар өзине тартты.

ЗАСОСАТЬ II сов. (начать сосать) еме баслау, емиү, сора баслау, сорыу.

ЗАСОХНУТЬ сов. 1. (высохнуть) қатыу, кебиү; крәска ~ла бояу кепти; 2. (о расте-

ниях) қуўрау, қуўрап қалыу, солыу, солып қалыу; цветы ~ли гуллер қуўрап қалды; 3. перен. прост. (зачахнуть) жүдеү, кебиү, күрүү, азыу.

ЗАСОХШИЙ I. прич. от засохнуть; 2. прил. қуўраган, солған, кепкен, қатқан; ~ лист қуўраган жапырақ.

ЗАСОЧИТЬСЯ сов. аға баслау, тама баслау; из пореза ~лась кровь кесилген жерден қан аға баслады.

ЗАСПАННЫЙ прил. разг. уйқылы, уйқысы ашылмаған; ~е глаза уйқылы көзлер, уйқысы ашылмаған көзлер.

ЗАСПАТЬСЯ сов. разг. уйқылап қалыу, силемеси катып уйқылау, жүде көп уйқылау.

ЗАСПЕШИТЬ сов. асыға баслау, асығыу, ҳаұлыға баслау, ҳаұлығыу.

ЗАСПИРТОВАТЬ сов. кого-что спиртлеу, спиртке салыў, спиртке салып қойыу.

ЗАСПИРТОВЫВАТЬ несов. см. заспиртововать.

ЗАСПОРТИТЬ сов. о ком-чём и без доп. айтиса баслау, ерегисе баслау, таласа баслау, жәнжеллесе баслау.

ЗАСТАВА ж. I. застава; пограничная ~ шегара заставасы; 2. ист. (при въезде в город) дарюаза; 3. (сторожевой пункт) қарауыл, қарауылхана.

ЗАСТАВАТЬ несов. см. застать.

ЗАСТАВИТЬ I сов. кого-что, чем 1. (загромождить) орналастырып қойыу, бант қалыу, толтырып қойыу, толтырыу, үйин жыйнау; ~ всю комнату мебелью үйдин барлық өжирелерин мебельлер менен толтырып қойыу; 2. (загородить) жабыу, бекитиү; ~ дверь шкафом қапыны шкаф қойып бекитиү.

ЗАСТАВИТЬ II сов. кого-что и с неопр (принудить) мәжбурлеу, мәжбур етиү, зорлау, бас ийдирүү, буйырып ислетиү, жегиү; ~ замочить үндемеүге мәжбүр етиү; ~ кого-л. работать бирдейди жумыска жегиү; не ~ себя ждать өзин күтиүге мәжбур етиеу, кеш қалмай келиү; не ~ себя просить бир исти айттырмай-ақ ислеу.

ЗАСТАВКА ж. полигр. баслама сүүрет (китаптың басына я ҳәр болиминиң басына салынатын).

ЗАСТАВЛЯТЬ I несов. см. застабить I.

ЗАСТАВЛЯТЬ II несов. см. застабить II.

ЗАСТАИВАТЬСЯ несов. см. застайтесь.

ЗАСТАРЁЛЫЙ прил. ески, ескирген, генерген; ~ ревматизм ескирген ревматизм.

ЗАСТАТЬ сов. кого-что табыу, үстинен шығыу, жолығыу, жолықтырыу; не ~ть дома үстинен таппау; я ~л его за работой мен оны ислеп атырган жеринен таптым; ~ть на месте преступления жинаят ислеп атырганда үстинен шығыу; война ~ла его на Украине ол урыс басланғанда Украина да еди.

ЗАСТЕГИВАТЬ несов. см. застегнүт.

ЗАСТЕГИВАТЬСЯ несов. 1. см. застегнүтесь; 2. илдирилиү; ворот ~ется на крючок жага илгиш пенен илдириледи.

ЗАСТЕГНҮТЬ сов. что илдирүү, илип қойыу, илдирип қойыу; ~ пиджак пиджакты илгеклерин илдирин.

ЗАСТЕГНУТЬСЯ сов. илиү, илдириү, илдирилиү; ~ на все пúговицы барлық илгеклерди илиү.

ЗАСТЕЖКА ж. қарсы илгек, илгиш, илгектиң, тесиги; ~ у плáття кейлектиң қарсы илгеклерি.

ЗАСТЕКЛІТЬ сов. что айна қондырыў, айна салыў, әйнек қондырыў, әйнек салыў, кез салыў; ~ окна әйнекке кез салыў.

ЗАСТЕКЛЯТЬ несов. см. застеклить.

ЗАСТЕЛИТЬ сов. прост. см. застель I.

ЗАСТЕНОК м. қамақ, қамаў; фашистский ~ фашистлердиң қамағы.

ЗАСТЕНЧИВОСТЬ ж. уялшақлық, тартыншақлық, ыңжықлық.

ЗАСТЕНЧИВЫЙ прил. уялшақ, тартыншақ, ыңжық; ~ый характер уялшақ минез; ~ая улýбка тартыншақ күлки.

ЗАСТИГАТЬ несов. см. застичь и застгнуть.

ЗАСТИГНУТЬ сов. см. застичь.

ЗАСТИЛАТЬ несов. см. застлать.

ЗАСТИЛАТЬСЯ несов. см. застлаться.

ЗАСТИРАННЫЙ I. прич. от застирать;

2. прил. жуўылып заялантып, жуўылып тозған; ~ое белвѣ жуўылып тозған кийим.

ЗАСТИРАТЬ сов. что, разг. 1. жуўыў, жуўылып тазалаў; ~ пятнó на плáтте кейлектиң дағын жуўылып тазалаў; 2. (испортить стиркой) жуўылып заялаў, жуўып тоздышыў.

ЗАСТИРЫВАТЬ несов. см. застирать.

ЗАСТИЧЬ сов. кого-что устине барып қалыў, устинен шығыў, тосаттан услай, абаисыда келип қалыў; ~ на мёсте преступления жинаят ислеген жеринде устинен шығып қалыў.

ЗАСТЛАТЬ сов. I. что, чем тесеү, тесек салыў, тесеп қойыў, жайыў, жайып қойыў; ~ть пол көрбом полға гилем тесеү; 2. что, перен. (заполочь) қаплаў, басыў, жабыў; тұча ~ла солніце булт күнді қаплады; слёзы ~ли емў глаза көзлерин жас басты.

ЗАСТЛАТЬСЯ сов. тесениў, теселиў, тесек салыныў, қапланыў, басылыў, жабылыў, жайылыў қойылыў; ~ебо ~лось дымом аспан түтін менен қапланды.

ЗАСТОЙ м. 1. турыў, тоқтаў, тоқталыў; ~ в делáх истиң тоқталыў; 2. мед. журмеў, турып қалыў; ~ крови қаның журмеў.

ЗАСТОЙНЫЙ I. прил. 1. турып қалған, тоқтап қалған, тоқтаған; ~ый период тоқтап қалған дәүір; 2. мед. журмей қалған, тоқтап қалған; ~ая кровь тоқтаған қан.

ЗАСТОЛЬНЫЙ I. прил. стол басындағы, стол қасындағы; ~ая бесéда стол басындағы гүррин; 2. в знач. сущ. ж. застольная той қосығы, тойда айтыватуғын қосық, стол басындағы қосық.

ЗАСТОНАТЬ сов. ыңқылдау, ыңқылдай баслаў, ыңырысныў, ыңырана баслаў.

ЗАСТОПОРИВАТЬ несов. см. застбопорить.

ЗАСТОПОРИВАТЬСЯ несов. см. застбопориться.

ЗАСТОПОРИТЬ сов. что 1. (остановить ход машины) тоқтатыў, иркиў; 2. перен. разг. (задержать движение, развитие) тоқтатыў қойыў, иркиў, пасенлеттуў.

ЗАСТОПОРИТЬСЯ сов. 1. (остановиться — о машине) тоқталыў, тоқтаў, иркилү; 2. перен. разг. (замедлиться) тоқтап қалыў, пасенлесиў, иркилиў; дёло ~лось ис тоқтап қалды.

ЗАСТОЙ||ТЬСЯ сов. 1. (долго простоять) узақ түрүп қалыў, кеп ўақыт тоқтап қалыў, кеп ўақыт хәрекетсиз түрүп қалды; конь ~лся ат узақ ўақыт түрүп қалды; 2. (испортиться) зая болыў, бузылыў, гөнерүй, водá ~лась суў гөнерди.

ЗАСТРАИВАТЬ несов. см. застроить.

ЗАСТРАИВАТЬСЯ несов. см. застроиться.

ЗАСТРАХОВАТЬ сов. кого-что 1. страхование жасаў, қамсызландырыў; ~овать жизнь емирин страхование жасаў; ~овать имущество мал-мүлкін қамсызландырыў; 2. перен. қәүетерсизлендириў, қәүипсизлендириў, қамсызландырыў; никто не ~бван от неприятностей хеш ким шатақтап қамсызландырылмаган.

ЗАСТРАХОВАТЬСЯ сов. 1. страхование жасалыў, өзин қамсызландырыў; 2. перен. (обеспечить себя) өзин қәүетерсизлендириў, өзин қамсызландырыў.

ЗАСТРАХОВЫВАТЬ несов. см. застраховать.

ЗАСТРАХОВЫВАТЬСЯ несов. см. застраховаться.

ЗАСТРАЧИВАТЬ несов. см. застращать.

ЗАСТРЕВАТЬ несов. см. застрять.

ЗАСТРЕЛИТЬ сов. кого атыў, атып өлтириў.

ЗАСТРЕЛИТЬСЯ сов. өзин-өзи атыў, өзин-өзи атып өлтириў, атылыў, атылып елиў.

ЗАСТРЕЛЬЩИК м. баслаўши, баслап ислеўши, баслап жибериўши.

ЗАСТРЕЛЬЩИЦА женск. от застрельщик.

ЗАСТРОБИТЬ сов. что қурыў, салыў, дүзиў; ~ окраины города қаланың шетлерине жай салыў.

ЗАСТРОБИТЬСЯ сов. қурылыў, салыныў, қурылысқа айналыў; пригороды ~лись қаланың шетлерине жайлар салынды.

ЗАСТРОЙКА ж. қурыў, салыў, дүзиў.

ЗАСТРОЙЩИК м. жай салыушы, жай курыушы.

ЗАСТРОЙЩИЦА женск. от застрайщик.

ЗАСТРОЧИТЬ I сов. что (на швейной машине) атлатып тигиў, сатырлатып тигиў, қайып тигиў.

ЗАСТРОЧИТЬ II сов. разг. 1. (начать быстро писать) тез-тез жаза баслаў, шакқан жазыў; 2. (начать стрелять из пулемёта) тез-тез ата баслаў, тез-тез атыў, шалт атыў, оқ жаўдыра баслаў, оқ жаўдырыў.

ЗАСТРУЙТИСЯ *сов.* аға баслау, шубырып ағыў, созылып ағыў.

ЗАСТРЯТЬ *сов.* 1. илинип қалыў, тирелип қалыў, иркилип қалыў, батыў, батып қалыў, шыға алмай қалыў; колёса ~ли в грязь дегершик батнаққа батып қалды; кость ~ла в горле сүйек тамақта иркилип қалды; 2. кирил қалыў, иркилип қалыў, турып қалыў; пұяла ~ла в ноге оқ аяққа кирип турып қалды; 3. *перен.* разг. иркилип қалыў, тоқтап қалыў, жатып қалыў; письмо гдёто ~ло хат бир жerde жатып қалды; ◊ ~ть в горле тили тыфылып қалыў, айта алмай қалыў.

ЗАСТУДИТЬ *сов.* кого-что, разг. сууық тийгишіү, сууық алдырыў, аязлатыў; ~ горло тамагына сууық тийгишіү, тамагын аязлатыў.

ЗАСТУДИТЬСЯ *сов.* разг. сууыў, сууықланыў, сууыққа алдырыў, аяз ётиў.

ЗАСТУЖИВАТЬ *несов.* см. застудить.

ЗАСТУЖИВАТЬСЯ *несов.* см. застудиться.

ЗАСТУП *м.* бел, темир гүрек.

ЗАСТУПАТЬ *несов.* см. заступить.

ЗАСТУПАТЬСЯ *несов.* см. заступиться.

ЗАСТУПИТЬ *сов.* разг. гезекли иске кирисиү, гезекли жумысқа келиў; ~ на пост посттата жумысқа келиў.

ЗАСТУПИТЬСЯ *сов.* за кого-что жаклаў, қорғаў, болысыў, тәрепин алыш, тәрепин тутыў, тәрепинде болыш, қоллаў.

ЗАСТУПНИК *м.* жақлаушы, қорғаушы, болысушы, тәрепин алышы, тәрепин тутышы, қоллаушы.

ЗАСТУПНИЦА *женск.* от застуپник.

ЗАСТУПНИЧЕСТВО *с.* жақлаушылық, қорғаушылық, болысушылық, тәрепин алышылық, тәрепин тутышылық, қоллаушылық.

ЗАСТУЧАТЬ *сов.* қаға баслау, тақылдата баслау, тықылдата баслау; ~ в дверь есикти тақылдата баслау.

ЗАСТУЧАТЬСЯ *сов.* разг. қаға баслау, ура баслау, тақылдата баслау, тықылдата баслау.

ЗАСТЫВАТЬ *несов.* см. застыть.

ЗАСТЫДИТЬ I *сов.* кого, разг. уялтыў, жүзин қызартыў.

ЗАСТЫДИТЬ II *сов.* (начать стыдить) уялта баслау.

ЗАСТЫДИТЬСЯ *сов.* разг. уялтыў, жүзи қызартыў.

ЗАСТЫТЬ *сов.* 1. (загустеть) қойыуланыў, уйыў, қатыў; стүден ~л студень уйды; 2. разг. (подмёрзнуть) қатыў, қатып қалыў, муз басыў, муз болыў; 3. разг. (озябнуть) тоңыў, сууыктан қатыў; рұки ~ли қоллар қатып қалды; 4. *перен.* (замереть) қатып қалыў, турып қалыў; ~ть от ўжаса қорққаннан силейин қатып қалыў.

ЗАСУДИТЬ *сов.* кого-что, разг. судлап жаза бериў, хүким шығарыў.

ЗАСУЕТИТЬСЯ *сов.* (начать суетиться) арматан-берманан жууырыса баслау, эүере болыў, тынышсызланыў.

ЗАСҮНУТЬ *сов.* что 1. тығыў, қыстырыў, суғыў; ~ руку в кармáн қолды қалтана

тығыў; 2. разг. (так, что трудно найти) тығып таслау, тығып қойыў, жасырып қойыў; ~ бумаги в стол қағазды столға жасырып қойыў.

ЗАСУХА *ж.* құргақтық, құргақшылық, жауынсызылық.

ЗАСУХОУСТОЙЧИВОСТЬ *ж.* құргақшылық шыдамлылық, сүйсизлыққа тезимлилік.

ЗАСУХОУСТОЙЧИВЫЙ *прил.* құргақшылық шыдамлы, сүйсизлыққа тезимли; ~е растения құргақшылық шыдамлы осмиллер.

ЗАСУЧИВАТЬ *несов.* см. засучить.

ЗАСУЧИТЬ *сов.* что түриў, қайтарыў, сыбаныў; ~ть рукава женин түриў; ◊ приняться за дело ~в рукава жени түрип иске кирисиү, билекті сыбанып иске кирисиү.

ЗАСУШИВАТЬ *несов.* см. засушить.

ЗАСУШИВАТЬСЯ *несов.* см. засушиться.

ЗАСУШИТЬ *сов.* 1. что кептириў, құратыў, құуратыў; ~ цветок гүлди кептириў; 2. что, разг. құуратыў, кептирил жибериў, қатырыў; ~ жаркы құырдақты кептирил жибериў; 3. кого-что, *перен.* разг. маңызын кемитиў, мәнисин кетириў, мазасын кетириў.

ЗАСУШИТЬСЯ *сов.* кебиў, қуураў, қурғаў.

ЗАСУШЛИВЫЙ *прил.* 1. құргақ, жауынсыз; ~ый год құргақ жыл, жауын кем жыл; 2. (подверженный засухам) жауынсыз, сүйсиз, ығалсыз; ~ая местность жауынсыз жер.

ЗАСЧИТАТЬ *сов.* что (зачесть) есапқа алыш, есаплау, есаплап қойыў, есаплай баслау, есабына жазыў.

ЗАСЧИТЫВАТЬ *несов.* см. засчитать.

ЗАСЫЛАТЬ *несов.* см. заслать.

ЗАСЫПАТЬ I *сов.* 1. что кемиў, көмил таслау; ~ яму шукырды көмил таслау; 2. кого-что, *перен.* (забросить) үйиў, жаудырыў, толтырыў, бериў; ~ цветами гүл жаудырыў; ~ докладчика вопросами докладыша саўаллар жаудырыў; 3. что, чего (всыпать) салыў, қуйыў, бериў; ~ чай салыў; ~ лошадям овсат атларга сулы жем бериў.

ЗАСЫПАТЬ II *сов.* (начать сыпать) кеме баслау, қуя баслау, себе баслау, сала баслау, төге баслау.

ЗАСЫПАТЬ I *несов.* см. засыпуть.

ЗАСЫПАТЬ II *несов.* см. засыпать 1.

ЗАСЫПАТЬСЯ I *сов.* 1. толыў, қуйылыў, көмилиў; песок ~лся в ботинки ботинке-лере күм толды; 2. (покрыться чем-л. сыпучим) жабылыў, көмилиў.

ЗАСЫПАТЬСЯ II *сов.* разг. жығылыў, тутылып қалыў, болмаў; ~ на экзамене экзаменде жығылыў.

ЗАСЫПАТЬСЯ III *сов.* (начать сыпаться) қуйыла баслау, тегиле баслау.

ЗАСЫПАТЬСЯ I *несов.* см. засыпаться I.

ЗАСЫПАТЬСЯ II *несов.* см. засыпаться II.

ЗАСЫПАТЬСЯ III *несов.* см. заспаться.

ЗАСЫПКА *ж.* көмиў, толтырыў, салыў, қуйыў, салыныў, қуйылыў сақлау,

жыналыу; ~ семенного фонда түкүм корын топлау.

ЗАСЫХАТЬ несов. см. засыхнуть.

ЗАТАЁННЫЙ I. прич. от затайть; 2. прил. (тайный) жасырын, күпая, сырлы; ~е желания жасырын тилеклер; 3. прил. (приглушенный) эсте, ақырын, сыйбыр; ~м дыхание демин алмай, демин эстен алыш, демин ишке алыш.

ЗАТАИВАТЬ несов. см. затайть.

ЗАТАИВАТЬСЯ несов. см. затайтесь.

ЗАТАЙТЬ сов. что I. (скрыть) жасыры, иште сақлау, сыр сақлау, сыр етиу, дык сақлау; ~ обиду өкпени иште сақлау, өкпелде дык сақлау; 2. (задержать) ишке алыш, сыртка шығармау; ~ дыхание демин ишке алыш, демин алмай.

ЗАТАЙТИСЯ сов. жасырыныу.

ЗАТАЛКИВАТЬ несов. см. затолкать I и затолкнуть.

ЗАТАНЦЕВАТЬ сов. танец ете баслау, ойнай баслау; ~ от радости қүянганнан ойнай баслау.

ЗАТАПЛИВАТЬ I несов. см. затопить I.

ЗАТАПЛИВАТЬ II несов. см. затопить II.

ЗАТАПЛИВАТЬСЯ I несов. см. затопиться I.

ЗАТАПЛИВАТЬСЯ II несов. см. затопиться II.

ЗАТАПТЫВАТЬ несов. см. затоптать.

ЗАТАРАТОРИТЬ сов. разг. кеп сейлей баслау, аўзы тынбай сейлеу, көшириу, мыйжы, быйжалдан сейлей бериу, тез сейлеу.

ЗАТАСКАННЫЙ разг. 1. прич. от затаскать; 2. прил. кийилип тоғзан, кийилип генерген; ~ый костюм кийилип генерген костюм; 3. прил. перен. (избитый, болванский) қәдири кеткен, айтыла жүрген, мәниңсиз; ~о выражение қәдири кеткен сез, айтыла жүрген сез.

ЗАТАСКАТЬ сов. разг. 1. что (износить) кийип тоздырыу, кийип генертиу, кийип есқириу; ~ пальто пальтоны кийип генертиу; 2. что, перен. кеп айтылыу, қәдири кетириу; ~ остроту қайталай берип қызылын жойылтыу; 3. кого-что, перен. (измучить) азаң берии, шаршатыу, онда-мунда сүйрөу, сүйреп журиу, апарыу; ~ по судам судтан судка сүйреп жүриу.

ЗАТАСКИВАТЬ I несов. см. затаскать.

ЗАТАСКИВАТЬ II несов. см. затаскать.

ЗАТАЧИВАТЬ несов. см. заточить II.

ЗАТАЩИТЬ сов. 1. что (занести) алыш барыу, көтерип алыш барыу, алыш кириу; 2. кого-что, перен. разг. (привести) келтирку, алыш келиу, зорлап аекелиу, зорлап апарыу, сүйреп аекелиу, сүйреп апарыу; я ~ егө к себө мен оны өз қасыма зорлап аекелдим.

ЗАТВЕРДЕВАТЬ несов. см. затвердеть.

ЗАТВЕРДЕЛНЫЙ прил. қаткан, қатып қалған, бершимек; ~ая бұхоль қатып қалған исик.

ЗАТВЕРДЕНИЕ с. 1. (действие) қатыу, қатайту, қатып қалыу, бершимек болыу; 2. мед. (затвердевшая опухоль) қатып қалған исик.

ЗАТВЕРДЁТЬ сов. қатыу, қатып қалыу, қатайту, бершимек болыу.

ЗАТВЕРДИТЬ I сов. что (выучить наизусть) ядлап алыш, ядқа билиу, жақсы билиу, пукта үйрениу.

ЗАТВЕРДИТЬ II сов. (начатьтвердить) қайталай баслау, тәккарлай баслау, қайта-қайта айттыу; ~ одно и то же бир затты қайталай баслау, бир нэрсени тәккарлай бериу.

ЗАТВОР м. 1. затвор, шақпақ; ~ винтовки мылтыктын затворы; 2. разг. (засов) тәзиби, зулым, илгеш.

ЗАТВОРИТЬ сов. что жабыу, жауып қойыу, қаусырып қойыу, байлау, бекитиу; ~ дверь есикти жабыу, есикти бекитиу.

ЗАТВОРИТЬСЯ сов. 1. жабылыу, жауып қойылыу, қаусырып қойылыу, байланыу, бекитилю; окно с шумом ~лось терезе тасырлай жабыды; 2. жеккелениу, белеклениу, шетлениу; ~ться в комнате ежренин есик-терезесин жауып отрыу.

ЗАТВОРНИК м. 1. (отшельник) тәркидүнья; 2. перен. жеккешил, саяқ, жалыз бас, кептен шетте болышы, кепкес қосылмайтуғын адам; он живёт ~ом ол кепшиликтен шетте жасайды.

ЗАТВОРНИЦА женск. от затвёрник.

ЗАТВОРНИЧЕСКИЙ прил. саяқ, кепшиликten шет, кепшиликтек қосылмайтуғын; вести ~ образ жизни кепшиликке қосылмай өмир етиу.

ЗАТВОРНИЧЕСТВО с. 1. (отшельничество) тәркидүньялық; 2. перен. (замкнутый образ жизни) саяқлық, жалғыз баслық, кепшиликten шетте болышылық, кепшиликке қосылмаушылық.

ЗАТВОРЯТЬ несов. см. затворить.

ЗАТВОРЯТЬСЯ несов. см. затвориться.

ЗАТЕВАТЬ несов. см. затеять.

ЗАТЕЙЛИВОСТЬ ж. қызықлылық, ойландыралық, әжайыптылық, өнериазлық, ашекейлилік, тамаша; ~ рисунка сүүреттиц, әжайыптылық.

ЗАТЕЙЛИВЫЙ прил. қызық, қызықлы, ойландыратуғын, әжайып, тамаша, тамашалы; ~ые украшения тамаша нағыс; ~ая игрушка қызық ойыншық.

ЗАТЕЙНИК м. разг. қызықшы, қызық бериүши, шок, тамашапаз, ойынши, тамаша жасаушы, кеүй кетериүши.

ЗАТЕЙНИЦА женск. от затейник.

ЗАТЕКАТЬ несов. см. затечь.

ЗАТЕМ нареч. 1. (потом) оннан кейин, соңынан, оннан соң; ~ начался концерт оннан кейин концерт баслады; 2. (для того) ушын, соған бола, соған гери; ~ что соған гери; ~, чтобы сол ушын, соған бола; а я пришёл ~, чтобы помочь мен кемек берии ушын келдим.

ЗАТЕМНЁНИЕ с. 1. (действие) қараңылау, қараңыланыу, қараңылатыу; 2. (светомаскировка) жактыны бүркей, жактыны жабыу; 3. мед. қарайыу, қараланыу, қарайған жер; ~ в лёгких өкпедеги қарайған жер.

ЗАТЕМНЁТИСЯ сов. қарайып көриниу; вдадай ~л лес узактан тоғай қарайып көринди.

ЗАТЕМНИТЬ сов. что 1. (сделать тёмным) қарайтыу; ~ фон картыны сүүреттүн фонын қарайтыу; 2. (замаскировать освещение) қараңғылатыу, қараңғыландырыу; ~ город қаланы қараңғыландырыу; 3. перен. (лишить ясности) гүмилжилетиу, гүмилжи етиу, гүнгиртлеу, былгастырыу; ~ сознание сана сезимин гүнгиртлеу; ~ смысл чөс-л. бир нарсениң мәнисин гүмилжилетиу.

ЗАТЕМНО нареч. разг. 1. (до рассвета) таң атпай, қараңғы түскенде, қараңғыда, түнде; уехать ~ таң атпай журип кетиу; 2. (когда стемнеет) қараңғы түсে, қас қарайғанды, қараңғы болғанды; он вернулся домой ~ от утра қараңғы түскенде келди.

ЗАТЕМНИТЬ несов. см. затемнить.

ЗАТЕНІЙ||ТЬ сов. что көлеңкелеу, көлеңкелениди, көлеңкелеке түсириу, саялау, сая түсириу; окна ~ла густая зелень деревьев қалың көк ағашлар терезеге көлеңкелерин түсири.

ЗАТЕНІЯТЬ несов. см. затенить.

ЗАТЕПЛИ||ТЬСЯ сов. 1. уст. өлимсиреп жана баслау, жылтылдай баслау, сүйелене баслау; ~лася оғонек өлимсиреп от жана баслады; 2. перен. (появиться) пайды болыу, басланыу; ~лася надежда умит пайды болды.

ЗАТЕР||ЕРЁТЬ сов. 1. что (стереть) өшириу, ысыу, ысып өшириу, бузыу, сыйырып өшириу; ~ереть на́дпись жазыуды сыйырып өшириу; 2. кого-что (сдевать) қысыу, қысылыу, қысып таслау, сыйыу, сыйылыу; сúдно ~ёрто льдаами кемени муз қысты; в толпе мен я~ерли көпшиликте мени қысып таслады; 3. кого, перен. разг. (помешать выдвинуться) өсирмей, илгер бастырмау, жолын бөгөу, жол бермей.

ЗАТЕРЕТЬСЯ сов. разг. кириу, араласыу, кирип кетиу, араласып кетиу; ~ в толпу аламаның ишине кирип кетиу.

ЗАТЕРЯННЫЙ 1. прич. от затерять; 2. прил. перен. (покинутый, заброшенный) умытыланған, жеке қалған, тасланған, сап болған.

ЗАТЕРЯТЬ сов. что, разг. жойылтыу, жогалтыу.

ЗАТЕРЯТЬСЯ сов. 1. разг. (потеряться) жойылтыу, жогалтыу; 2. перен. көринбей кетиу, файып болыу; ~ в толпе аламаның ишинде көринбей кетиу.

ЗАТЕСАТЬ сов. что, жоныу, жуқалау, ушын шығарыу; ~ кол қазықтың ушын шығарыу.

ЗАТЕСАТЬСЯ сов. разг. кириу, кирип кетиу, сүйылсыу.

ЗАТЕСЫВАТЬ несов. см. затесать.

ЗАТЕСЫВАТЬСЯ несов. см. затесаться.

ЗАТЕЧЬ сов. 1. (внутри) атыу, ағып кириу, кирип қалыу; водá ~екий в ўыш кулақка сүў кирди; 2. (онеметь) уйыу, уйысыу, уйып қалыу; руки ~екий қоллар уйысып қалды; 3. (заплыть) исиу; у него глаз ~ёк ойын көзи исип кеткен.

ЗАТЕ||Я ж. 1. (замысел, намерение) нийет, ой; неудачная ~я сати түспеген нийет; глупая ~я онбаган ис; 2. (забава, развлечение) ойын, тамаша, қызық, ермек, заўық;

ребячы ~и балалардың ойынлары; ~ пóпросту, без ~й әпиайы, жай гана

ЗАТЕЙ||ТЬ сов. что и с неопр., разг 1. (задумать) нийетлениу, нийет ети, ойлап шығарыу; ой и чо-то ~ли олар бир нарсени нийет етили; 2. (устроить) курыу, кирисиу, баслау, шығарыу; ~игры ойын баслау; ~ть драку төбелек шығарыу.

ЗАТИРАТЬ несов. см. затереть.

ЗАТИРАТЬСЯ несов. см. затереться.

ЗАТИСКАТЬ сов. кого-что, разг. қысы таслау, қысыу, қысып азаплау, тыбы, ийтериу.

ЗАТИСКИВАТЬ несов. см. затискать и затиснуть.

ЗАТИСНУТЬ сов. кого-что, разг. тыбы, қысыу, сұғыу, тыбыстырыу.

ЗАТИХАТЬ несов. см. затихнуть.

ЗАТИХ||НУТЬ сов. 1. (умолкнуть) тыбы, басылыу, пәсейнүү; звук ~ли сеслер тынын қалды; 2. (перестать) тоқтау, басылыу; дождь ~ жамғыр тоқтады; 3. перен (успокоиться) тынышланыу; больной ~ кесел адам тынышланды.

ЗАТИШЬЕ с. 1. жым-жыртлық, тынышлық, тым-тырыслық, желсизлик, парахатлық, самалсызлық; ~ перед грозой дүбелейли жамғыр алдындағы тым-тырыслық; 2. (защищённое от ветра место) қызмет; ~ в делах истеги тынышлық.

ЗАТКАТЬ сов. что, чем тоқып нағыслай, кесте тигиу, нағыс салыу.

ЗАТКНУТЬ сов. 1. что, чем (закрыть) тыбы, тығып қойыу, тығынлау; ~ уши ватой қулаққа пахта тыбы; ~ бутылку пробкой шийшеге тығын тыбыу; 2. что, за что тыбы, қыстырыу, илдириу, байлау; ~ кинжал за пояс қаңжарды белине қыстырыу; ~ кого-л. за пояс биреүден артық болыу, биреүден озын кетиу; ~ рот кому-л. биреүдин аүзын жабыу, биреүди сейлептей қойыу.

ЗАТЛЁТЬ сов. ширий баслау, ширия бузыла баслау.

ЗАТЛЁТЬСЯ сов. ширип бузыла баслау, ширий баслау.

ЗАТМЕВАТЬ несов. см. затмить.

ЗАТМЕНИЕ с. 1. астр. тутылыу; ~ лунай тутылыу; ~ солнца күн тутылыу; 2. перен. разг. (помрачение сознания) ақылдан сасыу, даурыйу, алжасыу; на меня нашло ~ менде бир алжасыу бар

ЗАТМИ||ТЬ сов. 1. что (скрыть) қаплау, жабыу, бүркеу; түчи ~ли луи булттар айды бүркеди; 2. кого-что, перен. (превозмогти) озыу, артық болыу, озып шығыу, басып етиу, қатардағыларды артта қалдырыу; ~ть чю-л. славу биреүдин данкы басып етиу.

ЗАТО союз противит. солай болса да, солай бола турса да, сонлықтан, оның орнына, бирақ; он устайл, ~ всё сделал ол шаршады, бирақ барлығын ислеп питирди

ЗАТОВАРЕННОСТЬ ж. артық товар топланғанлық, керектен артық товар болғанлық, товар отлей жатқанлық.

ЗАТОВАРИВАНИЕ с. товар топланып, керегинен артық товар болыу, товардың

салымай жатыўы, товардың етпей жатыўы.

ЗАТОВАРИВАТЬ несов. см. затовáрить.

ЗАТОВАРИВАТЬСЯ несов. см. затовáриться.

ЗАТОВАРИТЬ сов. что товарды топлау, салай қойыў, товарды жаткызыў.

ЗАТОВАРИТЬСЯ сов. товар топланыў, товар үйлип қалыў, товар жатын қалыў, товар етпей жатыў.

ЗАТОЛҚАТЬ I сов. кого-что, разг. 1. тытыу, салыў; ~ть вёщи в чемодане чемоданаға затларды тығыў; 2. ийтерип киргизиў, итермелеп шаршатыў, түтшишеп азап бериў, қысыў; он боялся, как в воле его не ~ли ол көпшилике өзин анып таслайма деп қорыкты.

ЗАТОЛҚАТЬ II сов. (начать толкать) итере баслаў, итермелей баслаў, тыға баслаў, қыса баслаў.

ЗАТОЛҚНУТЬ сов. кого-что, разг. ийтеп жибериў, итермелеп киргизип жибениў, ийтерип салыў.

ЗАТОН и. 1. (залив, завод) дәръя қолтыны, қолтык, тынба, туба; 2. затон (кемелер қыслатуғын ҳам ремонтика тұратуғын дарынан тынба қолтығы).

ЗАТОНУТЬ сов. батыў, батып кетиў, сұға кетиў.

ЗАТОПАТЬ сов. жер тепсиниў, жер тепсие баслаў; ~ ногами аяғы менен жер тепсие баслаў.

ЗАТОПИТЬ I сов., что жағыў, қыздырыў, от жағыў, туындырыў; ~ печь печити жағыў.

ЗАТОПИТЬ II сов. что 1. суў басыў, суў алды, суў алып кетиў; разливавшаяся река ~ла берега дәръя тасыны еки жатасын суў басты; 2. батырыў, суўға батырып жибериў; ~ть лодку кемени батырыў.

ЗАТОПИТЬ III сов. (начать топить) от жага баслаў, печити жага баслаў.

ЗАТОПИТЬСЯ I сов. (начать топиться) от жагыла басланыў, жана баслаў.

ЗАТОПИТЬСЯ II сов. (залиться водой) суў басыў, суў алыў, суўға батыў.

ЗАТОПЛЕНИЕ с. суў басыў, суў алыў, батырыў, суўға батырыў; ~ сұдна судноны суўга батырыў.

ЗАТОПЛЯТЬ I несов. см. затопить I.

ЗАТОПЛЯТЬ II несов. см. затопить II.

ЗАТОПЛЯТЬСЯ I несов. см. затопиться I.

ЗАТОПЛЯТЬСЯ II несов. см. затопиться II.

ЗАТОПТАТЬ сов. 1. что басқылаў, басқылап таслаў, басып езиў, басқылап жок етиў; ~ цветочные клумбы гүл егилген жерлерди басқылап таслаў; 2. что, разг. басқылап патаслаў, басып журип ыласлаў; ~ пол басқылап полды патаслаў; 3. что (потушить) тепкилеп сөндирисиў; ~ костёр оты тепкилеп сөндирисиў; 4. кого (задавить) басып өлтириў, тепкилеп жок етиў; ~ кого-л. в грязь биреүди қаралаў, биреүге этирик жала жабыў.

ЗАТРЛ и. 1. разг. (задержка в движении) тынысы, иркилиў, иркиниш, бәнт қылыў; 2. (скопление) жыйналыў, топланыў, сен-

тығыў, тығылысыў; ~ы лыда музлардың тығылысыў, сен, тығыў; 3. перен. кессент, қарсылық; ~ в работе жумыстағы кесент.

ЗАТОРМОЗИТЬ I сов. 1. что и без доп. (остановить тормозом) тормозлап тоқтатыў, тормозлаў, астелетиў; 2. что, перен. иркиў, тоқтатыў; ~ дело исти иркиў.

ЗАТОРМОЗИТЬ II сов. (начать тормозить) тормозлаў, тормозлай баслаў, астелетиў, астелете баслаў.

ЗАТОРМОЗИТЬСЯ сов. 1. тормозланып тоқталыў; 2. перен. иркилиў, тоқталыў; дело ~лось ис иркилди.

ЗАТОРМОШИТЬ I сов. кого, разг. асылыса бериў, асылысып шаршатыў, жулқылап бийзар етиў, жабысып шаршатыў, биймаза қылыў, илинисе бериў, жанына тиіе бериў; он совсём мен я ~л ол жулқылап мени пут-киллей бийзар ети.

ЗАТОРМОШИТЬ II сов. разг. (начать тормозить) асылыса баслаў, тартқылай баслаў, жабыса баслаў, жулқылай баслаў, мазасын алыш.

ЗАТОРОПИТЬ сов. кого, разг. асықтыра баслаў, ҳаўлықтыра баслаў, қыстай баслаў.

ЗАТОРОПИТЬСЯ сов. разг. асыға баслаў, ҳаўлығта баслаў, қыстана баслаў, қысыла баслаў.

ЗАТОСКОВАТЬ сов. по ком-чём, по кому-чemu и без доп. қайғыра баслаў, сағына баслаў, зериге баслаў.

ЗАТОЧАТЬ несов. см. заточить I.

ЗАТОЧЕНИЕ с. уст. 1. (действие) қамаў, зинданға салыў, түрмеге салыў, қамақта отырызыў, сургинге айдаў; 2. туткын етиў, қамак, сүргиң орны, туткын, түрмеге жить в ~и туткында жасаў.

ЗАТОЧИТЬ I сов. кого, уст. қамаў; зинданға салыў, түрмеге салыў, қамақта отырызыў, сургинге айдаў; ~ в тюрьму түрмеге салыў.

ЗАТОЧИТЬ II сов. что (заострить) жузиң шығарыў, ушын шығарыў, қайраў, еткір етиў.

ЗАТОЧИТЬ III сов. (начать точить) қайрай баслаў, жона баслаў, егөүлей баслаў, тисеў, тисей баслаў.

ЗАТОШИТЬ сов. безл. кого жүрек кетериле баслаў, қусқы келе баслаў, жүрек айный баслаў, қайын етиў, қысыў; его ~ло онсын жүреки кетериле баслады.

ЗАТРАВИТЬ сов. кого 1. охот. тазыға алдырыў, қус салып аң алдырыў, бәс-күшлеў; ~ зайдца тазыға қоян алдырыў; 2. перен. (замучить преследованиями) изине түсиў, жәбирлеў, күн бермеў, азаплаў.

ЗАТРАВКА ж. 1. (оружие) запал, пилте, жам; 2. перен. прост. қыздырыў; для ~и қызығынаның туудыратуғын баслама.

ЗАТРАГИВАТЬ несов. см. затребнуть.

ЗАТРАПЕЗНЫЙ прил. разг. күнделекли, әнийайы; ~ вид апиүайы түр.

ЗАТРАТ ж. 1. (действие) шығарыў, жумсаў, қорежет етиў; сарп етиў; ~а сил күш жумсаў; ~а времени ўақыты босқа еткизиў; 2. мн. затраты шығынлар, шығтасын

қарыжлар, жумсалған пул; непроизводительные ~ы өнимсиз шығынлар, босқа кеткен қарыжлар.

ЗАТРАТИТЬ *сов.* что 1. қаржы етиў, шығын етиў; қарежет етиў; ~ средства на оборудование ускенелу исине қаржы жумаң; 2. сарп етиў, жумсаў; ~ много усилий көп күш жумсаў, көп күш сарп этиў.

ЗАТРАЧИВАТЬ *несов.* см. затратить.

ЗАТРЕБОВАТЬ *сов.* 1. что талап етиў, сорап алдырыў; ~ документы документлер талап етиў; 2. кого-что шақыртыў, шақырып келтириў; ~ свидетеля гүйаны шақыртыў.

ЗАТРЕПАТЬ I *сов.* разг. 1. что (исстремать) тоздышыў, гөнертиў; ~ книжку киптиты тоздышыў; 2. кого (измучить — о лихорадке) дирилдетип азап беріў, қалтыратыў.

ЗАТРЕПАТЬ II *сов.* (начать трепать) дирилдете баслаў, қалтырата баслаў.

ЗАТРЕПЕТАТЬ *сов.* титрей баслаў, қалтырай баслаў, титиркене баслаў.

ЗАТРЕЩАТЬ *сов.* 1. сықырлай баслаў, шытырлай баслаў, шықырлаў, сатырлаў, тақылдай баслаў; под ногами ~л лёд муз ағынын астында шытырлай баслады; 2. шырылдаў, шырылдай баслаў; кузнецчики ~ли шегирткелер шырылдай баслады; 3. перен. разг. (заговорить) көп сөйлей баслаў, мыжыў, мыжбы баслаў.

ЗАТРЕЩИН ||*А* же. разг. шаппат, шапалак; дать ~у шаппат пenen урыў, шаппат пenen салып жибериў.

ЗАТРОНУТЬ *сов.* кого-что 1. тийиў; сөлгана тийип кетиў; пұля ~ла кость оқ сүйек тийип өтти; 2. перен. тийиў, қарлыў; ~ть чыл. интересы кимниң болсада мәнине тийиў; 3. перен. тийип өтиў, айттып өтиў, қозғаў; ~ть вопрос мәселени қозғаў, мәслеге тоқтап өтиў.

ЗАТРУБИТЬ *сов.* сырнай шерте баслаў, дабыл қаға баслаў.

ЗАТРУДНЕНИЕ *с.* қыйыншылық, қыйынлық, қыйын хал, қыйын жағдай, иркиў, бегеў, аўырлық; устраниТЬ ~е қыйыншылыкты жоқ етиў, быть в ~и қыйын жағдайда болыў, қыйын халға тусиў; вывести из ~я қыйын жағдайдан күткарыў; выйти из ~я қыйыншылыктан куттылыў.

ЗАТРУДНЕНИЙ 1. *прич.* от затруднить; 2. *прил.* қыйынласкан, қыйынланган, аўырласкан, аўыр; ~ое дыхание аўыр демалыў.

ЗАТРУДНИТЕЛЬНЫЙ *прил.* қыйын, қыйыншылықлы, аўыр; ~ое положение қыйыншылықлы жағдай, қыйын жағдай.

ЗАТРУДНИТЬ *сов.* 1. кого (доставить затруднение) қыйнаў, қыйынлатыў, қыйын етиў, қыйын жағдайға тусирнү, аўырлатыў; если вас не ~ егер сизге қыйын болмаса; 2. что (осложнить) қыйынлатыў, қыйынластырыў; ~ь доступ кудай-либо бир жерге барыуды қыйынластырыў.

ЗАТРУДНИТЬСЯ *сов.* чем и с неопр. аўыр кериў, қыйналыў, қыйынсыныў,

қыйынлық көриў, қыйыншылық көрі, қыйын жағдайда қалыў.

ЗАТРУДНИТЬСЯ *несов.* см. затруднить; мне не хочется вас ~ мениң сизди қыйын келмейди.

ЗАТРУДНИТЬСЯ *несов.* см. затрудниться; не ~йтесь! қыйналмаңыз!; ~юсь ван отвётиТЬ сизге жуўап беріүге қыйналама!

ЗАТРЯСТИ *сов.* кого (напр. от холода) қалтырата баслаў, қалтыратыў, дирилдете баслаў, дирилдетиў.

ЗАТРЯСТИСЬ *сов.* қалтырай баслаў, қалтыраў, дирилдей баслаў, дирилде, силкине баслаў, қағына баслаў; ~ от страха қорқаның қалтырай баслаў; ~ всем телом пүткил гейдеси менен силкине баслаў.

ЗАТУЖИТЬ *сов.* о ком-чём, по кому-чему и без доп., народно-поэз. қайтыра баслаў, қайтырыў, қайты-хәсиретке түснү.

ЗАТУМАНИВАТЬ *несов.* см. затуманивать.

ЗАТУМАНИВАТЬСЯ *несов.* см. затуманиваться.

ЗАТУМАНИТЬ *сов.* что 1. думанлатыу, думан басыў; 2. перен. булдырылаў, караутыў, думанлатыў, гүнгиртлеў, қаллаў; слёзы ~ли глаза көздин жасы көзлерди булдырлаты, көз жаска толды; 3. перен. тусиниксиз етиў, гүнгирт етиў, гүмилли етиў; ~ть смысл мәнисин гүмилжи етиў.

ЗАТУМАНИТЬСЯ *сов.* 1. думанланыу, думан менен жабылыў, түнериу, думан басыў; горизонт ~лся горизонт думанлайды; 2. перен. булдыраў, караңғыланыу, қарайыў; её глаза ~лись слезами она көзлерди көз жасы менен қараңғыланды, изи жаска толыш булдырады; 3. перен. (стать неясным) тусиниксиз болыў, гүмилений, қыйынласыў.

ЗАТУПИТЬ *сов.* что отпес етиў, топыраў, топас етиў; ~ нож пышакты топаслаў, пышакты отпес етиў.

ЗАТУПИТЬСЯ *сов.* отпес болыў, топаланыў, жуз жайтыў; топёр ~лся балт отпес болып қалды.

ЗАТУПЛЯТЬ *несов.* см. затупить.

ЗАТУПЛЯТЬСЯ *несов.* см. затупиться.

ЗАТУХАНИЕ *с.* кесилиу, тоқтаў, турк, ~ радиоволн физ. радио толқынларының кесилиу.

ЗАТУХАТЬ *несов.* см. затухнуть.

ЗАТУХНУТЬ *сов.* 1. разг. сенип қалыу өшип қалыу; костёр ~ от сенип қалы 2. (о радиоволнах и т. п.) тоқталыу, кесилиу, турк қалыу.

ЗАТУШЕВАТЬ *сов.* 1. что, чем (покрыть тушью) тушь пenen қаралау, тушлау, тушь пenen бояу; 2. что, перен. (сладить жайғастырып жибериў, бүркөу, дұрыслай жибериў, бетин жабыў, үстин бастырып билдирмей жибериў, жасырыў, бастырып жибериў).

ЗАТУШЕВАТЬСЯ *сов.* 1. (покрыть тушёвкой) тушь пenen қараланыу, тушь пenen боялыш; 2. перен. (сладиться) билис бети кетиў, бүркелип кетиў, умытылып кетаслаў, бастырылып кетиў.

ЗАТУШЕВЫВАТЬ *несов.* см. затушевать.

ЗАТУШЕВЫВАТЬСЯ несов. см. затушеваться.

ЗАТУШИТЬ сов. что, разг. 1. сендириу, ёшириу; ~ огнь от ёшириу; 2. перен. (затушить, подавить) басыу, басын таслау.

ЗАТХЛОСТЬ ж. порсыған ийислилик, сасыған ийислилик.

ЗАТХЛЫЙ прил. 1. порсыған, көгерген; ийисленген, сасыған, шириген, бузылған; ~ый воздух бузылған ҳауа, сасық ҳауа; пахнет ~ым бузылған заттың ийиси бар; 2. перен. (закоснелый) кери тартпа, мәдениятсиз, бузык; ~ая среда кертартпа среда.

ЗАТЫКАТЬ несов. см. заткнуть.

ЗАТЫЛОК м. желке, шүйде, еңсе; становиться в ~ бириниң изине бири турыу.

ЗАТЫЛОЧНЫЙ прил. еңсе..., шүйде..., желке; ~ая кость анат. желке сүйек.

ЗАТЫЛЬНИК м. воен. затыльник (қол пулемёттиң ствол құтысының артиқы болеги).

ЗАТЫЧКА ж. разг. тығын; ♀ ко всякой бочеке ~ жууылмаган қасықтай суғылысы.

ЗАТЫГИВАТЬ I несов. см. затянуть I.

ЗАТЫГИВАТЬ II несов. см. затянуть II.

ЗАТЫГИВАТЬСЯ несов. см. затянуться.

ЗАТЫЖКА ж. 1. (при курении) ишке тартыу, ишке жутыу; 2. (задержка) узакқа созыу, иркиу.

ЗАТЯЖНОЙ прил. узаққа созылған, узаққа созылатуғын, көп үақытқа баратуғын, көп дауам ететуғын; ~ая болэңзы узаққа созылатуғын кесел, узаққа созылған аўырыу; ♀ ~бій прыжок с парашютом жерге жақынласқанша парашютты ашпай секириу.

ЗАТЯНУТЬ I сов. 1. что (стянуто) тартып таңыу, тартып байлау, қысып байлау; ~ть пётрю илмеклеп тартып байлау; ~ть мешок верёвкой қаптың аўызын жип пenen байлау; 2. кого-что, разг. (затягнуть) тартыу, өзине тартыу; приятели ~ли его к себе дослary оны өзлериңе тартты; 4. что, чем буркей, жабыу, каплау, басыу; небо ~ло тұчами аспан бетин булт буркеди; поверхность воды ~ло тіной сүйдьын бетин шалаң басты; 5. что, безл. питиу, пите баслау, жазыла баслау; рану ~ло жара пите баслады; 6. что узаққа созыу, кешкитириу; ~ть дёло исти кешкитириу.

ЗАТЯНУТЬ II сов. что (запеть) қосық айтыу, қосықты созып айттыу, қосық айта баслау; ~ пёсни қосықты созып айттыу, намаға салып қосық айта баслау.

ЗАТЯНУТЬСЯ сов. 1. (заязться) тартылып таңылыу, қысылып байланыу, түйилип байланыу; ўзел ~лся түйин түйилип байланды; 2. чем қысып байлау, қысып байланыу, бууыныу, бууыу; ~ться поясом белин белгелей менен қысып байлау, белгелей бууыу; 3. чем қапланыу, буркениу, жабылыу, басылыу; небо ~лось тұчами аспан булт пenen қапланды; пруд ~лся тіной ҳауыздың устин шалаң басты; 4. питиу,

жазылыу, тыртық болып питиу; рана ~лась жара пити; 5. (замедлиться) узаққа созылыу, узақлау, узаққа тартылыу, узау, жатып қалыу; кешкитирилиу; дёло ~лось ис узаққа созылды; 6. (втянуть в себя) ишке тартылыу, ишине тартыу, сорыу, ишке сорылыу.

ЗАУМНЫЙ прил. мәниссиз, түсиниксиз; ~е слова мәниссиз сезлер.

ЗАУНЫВНО нареч. муңланып, қайғырып, қайғыланып, ғамғун болып, ҳәсиретленип.

ЗАУНЫВНОСТЬ ж. муңлылық, қайғылылық, ғамғұнлик, ҳәсиретлилік.

ЗАУНЫВНЫЙ прил. муңлы, зарлы, қайғылы, ҳәсиретли; ~ое пение муңлы қосы.

ЗАУПРЯМИТЬСЯ сов. разг. 1. (начать упрямиться) қырсыныу, өjetлениу, қырсыға баслау, өjetлене баслау, өjetлик ете баслау; 2. (оказаться несговорчивым) айтқанға көнбей, айтқанынан қайтпау, өз дегени менен болыу.

ЗАУРЯДНЫЙ прил. әшийай, ешайин, қатардағы, орташа; ~ писатель орташа жазышы, қатардағы жазышы.

ЗАУСЕНИЦА ж. 1. (на пальцах) тырнақтың қаусаған тул ети; 2. (на метилле) будыр, ғудир-будыр.

ЗАУТЮЖИВАТЬ несов. см. заутюжить.

ЗАУТЮЖИТЬ сов. что үтиклей, үтик басыу, үтик пенен тегислеу, үтоглеу, үтюг басыу.

ЗАУЧЕННЫЙ 1. прич. от заучить; 2. прил. ядлап алған, ядтан үйренген, ядлаган.

ЗАУЧИВАТЬ несов. см. заучить.

ЗАУЧИВАТЬСЯ несов. см. заучиться.

ЗАУЧИТЬ сов. что ядка үйрениу, ядлау, ядлап алыу; ~ стихотворение қосыкты ядлап үйрениу, қосыкты ядлап алыу.

ЗАУЧИТЬСЯ сов. разг. оқып ҳарыу, оқып шаршау, кеп оқыу.

ЗАУШАТЕЛЬСКИЙ прил. қурғак, турпайы; ~ая критика қурғак сөзли критика.

ЗАУШНИЦА ж. мед. қулақ безиниң исип аўырыу, қулақ сыртындағы исик.

ЗАУШНЫЙ прил. қулақ сыртындағы, қулақ артындағы.

ЗАФИКСИРОВАТЬ сов. что 1. (запечатлеть в рисунке и т. п.) сүүретке алыу, сүүретлеу, жазып шыныу; 2. (отметить, учестъ) белгилеу; есапка алыу, анықлау.

ЗАФРАХТОВАТЬ сов. что, мор. кирейге тутыу, кирейге алыу; ~ судно кемени кирейге алыу.

ЗАФРАХТОВЫВАТЬ несов. см. зафрахтовать.

ЗАХАДЖИВАТЬ несов. многокр. разг. келип түрүү, барып түрүү, келип жүриү, барып жүриү; ~йте почаше жийи-жийи келип түрүңү.

ЗАХАНДРИТЬ сов. разг. қайғылана баслау, қайғыра баслау, кейли кетиү, кейил-сизлениү, кейли кете баслау, қайғырып шыдамсызланыу.

ЗАХВАЛИВАТЬ несов. см. захвалить.

ЗАХВАЛИТЬ сов. кого-что, разг. (чрезмерно расхвалить) асыра мақтау, артық-

маш мақтау, артық мақтау, көп мақтау, қатты мақтау, асыра мақтап жибериү.

ЗАХВАТ м. 1. (насильственное присвоение) алыў, басып алыў, зорлан алыў; зорлык пенен алыў; ~ власты басып алыў; 2. спорт. услап алыў, қағып алыў; ~ мячай топты қағып алыў.

ЗАХВАТАННЫЙ 1. прич. от захватать; 2. прил. разг. (загрязнённый) патасланган, ыласланган, көп усланган.

ЗАХВАТАТЬ сов. что, разг. услап патаслау, ыласлау, көп усланыў.

ЗАХВАТИТЬ сов. 1. кого-что (взять) алыў, алып қалыў; ~ть горсть орехов бир уүсіс гоз алып қалыў; 2. кого-что (взять с собой) алыў, ала кетиў, алып кетиў; қасына алыў, ези менен бирге алыў; мы ~ли ўдочки бизлер қармақларды ала кетти; он ~л сына в театр ол баласын театра ези менен бирге алып кетти; 3. кого-что басып алыў, услап алыў, ийелеў, ийе болыў, қолға алыў; ~ть чужую землю басканиң жерин басып алыў; ~ть лучшее место жаңасы орынды ийелеў; ~ть плённых тутқынлар алыў, пленлер алыў, бенде етип алыў; 4. что (хватить) орап алыў, коршап алыў; оғонь уже ~л сарый от еле сарайға да етти; 5. кого-что, перен. өзине тартыў, қызықтырыў, күшли тәсир етиў; работа ~ла мені целиком жумыс мени ёбден қызықтырыды; мұзыка ~ла мені музика мени өзине тартты; 6. кого-что (застать, застигнуть) үстинен шығыў, нақ үақтында жетишиў; ~ть на месте преступления жинаятың үстинен шығыў; ~ть врасплóх абайсында үстинен шығыў; дождь ~л нас по дороге домой биз үйге қайтып келе атырғанда жаўынға жолықтық; 7. что, разг. (вовремя принять меру) алдын алыў, мәхенинде шара қолланыў, үақтында ылажын кериў; ~ть пожар в самом начале ертти басланған үақтында тоқтатыў, ерт басланған үақтында тайын болыў; ~ дух ~ло безразынан дем алыў, демигиң дем алыў, айыр дем алыў.

ЗАХВАТНИЧЕСКИЙ прил. басып алыўшылық; ~ая политика басып алыўшылық сиясат.

ЗАХВАТЧИК м. басып алышы, тартып алышы.

ЗАХВАТЫВАТЬ I несов. см. захватить.

ЗАХВАТЫВАТЬ II несов. см. захватать.

ЗАХВАТЫВАЮЩИЙ 1. прич. от захватывать I; 2. прил. жүдө қызық, күтә тәсирли, өзине тартатуғын; ~ рассказ жүдө қызық гүрриц.

ЗАХВОРАТЬ сов. чем и без доп., разг. аўырыў, аўырып қалыў, кесел болыў, кеселениў, сырқасланыў, наўқасланыў.

ЗАХИРЕТЬ сов. 1. разг. (походить, ослабеть) арықлау, жүдеў, өзизлениў, азыў, гүйсизлениў, солыў, куўрау, кебиў; 2. перен. (прийти в упадок) жығылыў, кулау, куны қашыў.

ЗАХИХИКАТЬ сов. разг. астен күлиў, астен күле баслау, кек етип күлиў, кек етип күле баслау.

ЗАХЛЕБНУТЬСЯ сов. 1. қақалыў, шақалыў, түйилиў; 2. перен. дәкки жеп

иркилип қалыў; встрéтив отпёр, атака ~лась дәккиге ушырап ҳужим иркилип қалды; 3. перен. (перестать действовать) турып қалыў, жүрмей қалыў, тоқтап қалыў; мотёр ~лся мотор тоқтап қалды.

ЗАХЛЁБЫВАТЬСЯ несов. 1. см. захлебнуться; 2. иши қатыў, буўлығыў, ишек силеси қатыў; түйилиў; ~ться от смёха күлкидең ишек силеси қатыў; ◇ говорить ~ясь тутлыға-иркile тез-тез сөйлеу.

ЗАХЛЕСТАТЬ I сов. кого-что, разг. (засечь хлестом) қамшылап өлгешне урыў.

ЗАХЛЕСТАТЬ II сов. (начать хлестать) күшли жаўа баслау, күйип жаўа баслау, сабалап жаўыў; ~л дождь жамғыр сабалап жаўа баслады.

ЗАХЛЕСТИТЬ сов. кого-что 1. (затянувшись) күрық салып усладау, арқан буғаўлық салып орап алыў, орап беккемлеў; ~ть пётлей буғаўлық салып орап алыў; 2. (скатить, обдать) шарпып кетиў, шапшын кетиў, басып кетиў; волна ~ла лодку тоғын қайықты шарпып кетти; 3. перен. басыў, жоқ етип жибериў; радость ~ла его оны куўаныш басты.

ЗАХЛЕСТИТЬСЯ сов. күрық салыныў, күрық салып усланыў, оралып беккемлениў.

ЗАХЛЕСТИВАТЬ I несов. см. захлестнуть.

ЗАХЛЕСТИВАТЬ II несов. см. захлестать I.

ЗАХЛЕСТИВАТЬСЯ несов. см. захлестнуться.

ЗАХЛОПАТЬ сов. чем, во что тарсылдата баслау; шаппат қағыў, қол шаппатлау, қол шаппаттай баслау (в ладоши); қағыў (крыльями); гүси ~ли крыльями газлар канатларын қақты.

ЗАХЛОПНУТЬСЯ сов. 1. что тарс етирип жабыў, қатты жабыў, сарт етирип жабыў, тарс етикип жабыў; ~ дверь есикти тарс етикип жабыў; 2. кого-что (поймать) қысып қалыў, услап қалыў, тутып қалыў, илип қалыў (қоқпан, дұзақтагы сондайлар).

ЗАХЛОПНУТЬСЯ сов. тарсылдап жабылыў, қатты жабылыў, сартылдап жабымыў, сарт етип жабылыў; дверь ~лась есик сарт етип жабылды.

ЗАХЛОПОТАТЬ сов. разг. мийнет ете баслау, мийнет етиў, ҳарекет ете баслау, әүерелене баслау.

ЗАХЛОПОТАТЬСЯ сов. разг. әүерелениў, ҳарекет етиў, тынбай машақатланыў; машақалдан шаршау, көп жумыста шаршау.

ЗАХЛОПЫВАТЬ несов. см. захлопнуть.

ЗАХЛОПЫВАТЬСЯ несов. см. захлопнуться.

ЗАХМЕЛЕТЬ сов. разг. мәс болыў, пьян болыў.

ЗАХНИКАТЬ сов. разг. жыламсырай баслау, тоңқылдай баслау, налыў, нальй баслау.

ЗАХОД м. 1. батыў; ~ солнца күнниң батыўы; 2. кириў, кирип кетиў, барыў, журиў, келиў, қатынасыў; без ~а в гавань гаваньға бармастан; ~ в тыл неприятелю душпаниң тылына кириў.

ЗАХОДИТЬ I несов. см. **зайти**.

ЗАХОДИТЬ II сов. 1. (начатьходить) жүре баслау, гезе баслау; в волнении он ~л по комнате ол халығыш өжиреде ары-бери жүре баслады; 2. басланыу; по морю ~ли волны таңизде толқын басланды.

ЗАХОДЯЩИЙ 1. прич. от **заходить** I; 2. прил. кирип баратырган, батып баратырган; ~ее солиңе батып баратырган күн.

ЗАХОЛУСТНЫЙ прил. шеттеги, узак түпкирдеги, орайдан узактағы; ~ городок орайдан узактағы қала.

ЗАХОЛУСТЬЕ с. шет, узак түпкир, орайдан узак жер.

ЗАХОРОНЁНИЕ с. көмиү, жерлеү, қойыу; ~ұрны урнаны жерлеү, өликтин, күйдірген күлін салған қутыны көмиү.

ЗАХОРОНИТЬ сов. кого-что көмиү, жерлеү, қойыу.

ЗАХОТЕТЬ сов. чего и с неопр. тилем, қәлеү, кексөү, күсөү, ҳәүес болыу, ҳәүесленүү.

ЗАХОТЕТЬСЯ сов. тилем, қәлеү, кексөү, күсөү, ҳәүес болыу, ҳәүесленүү; мне ~лось пить мениң суу ишким келди; мне ~лось учиться мениң оқығым келди; мне ~лось домой мениң үйге қайтым келди.

ЗАХОХОТАТЬ сов. қатты күле баслау, үаҳақалап күлиү, үаҳақалай күле баслау.

ЗАХРАПЕТЬ сов. қорылдай баслау, қорылдау, қорылдап үйқылай баслау, күрүлдау.

ЗАХРИПЕТЬ сов. қырылдай баслау, қырылдау.

ЗАХРОМАТЬ сов. ақсау, ақсай баслау, ақсацайлай баслау, ақсацау.

ЗАХРУСТЕТЬ сов. чем и без доп. шықырлай баслау, сыйырлай баслау, сыйырлау.

ЗАХУДАЛЫЙ прил. жүдеген, азғын, азып-тозған, жарлыланған, жығылғаш, қулаган, ахмийети аз.

ЗАЦВЕСТИЙ I сов. 1. (о стоячей воде) шөн басыу, толқынсақ басыу; 2. (покрываться плесенью) көгерүү, баз басыу, пилис байлау; хлеб ~ёл наан көгерип кетти.

ЗАЦВЕСТИЙ II сов. (начать цветсти) гүлләу, гүлләй баслау, гүл аша баслау; ~лай яблони алма ағашлары гүлләй баслады.

ЗАЦВЕТАТЬ I несов. см. **зацвести** I.

ЗАЦВЕТАТЬ II несов. см. **зацвести** II.

ЗАЦЕЛОВАТЬ сов. кого-что, разг. (покрыть поцелуями) көп сүйнүү, көп ебиү, көп ёбип жалыктыруу.

ЗАЦЕПИТЬ сов. кого-что 1. илинү, илиндириү, илип алыу, илип кетиү; ~ багрому илим менен илип алыу; 2. (при движении) тағы, тиркеү, тийип кетиү, қағып кетиү; ~ за стул стулга тийип кетиү, стулды қағып кетиү; 3. перен. разг. (задеть) тийиү, ашыуына тийиү, ызысана тийиү.

ЗАЦЕПИТЬСЯ сов. за что илинү, илинисү, илинин қалыу; ~ за стул стулға илинин қалыу.

ЗАЦЕПКА ж. разг. 1. (действие) илиниү, илиндирилиү; 2. перен. (протекция) таяныш, тыраңақ илер жер, танысылыш; 3. перен. (предлог, повод) себеп, сылтау, баҳана; ~ для себрө жәнжел ушын сылтау.

ЗАЦЕПЛЯТЬ несов. см. **зацепить**.

ЗАЦЕПЛЯТЬСЯ несов. см. **зацепиться**.

ЗАЧАРОВАННЫЙ 1. прич. от **зачаровать**; 2. прил. ҳайран болған, таң қалғаң; он смотрел на сцену как ~ ол ҳайран қалғандай болып сақнаға қарап турды.

ЗАЧАРОВАТЬ сов. кого-что 1. (заколдовывать) дуўалау, сыйырлазу; 2. перен. (пленивать) ҳайран етиү, таң қалдырыу, ақыл-хүйшил алыу.

ЗАЧАРОВЫВАТЬ несов. см. **зачаровать**.

ЗАЧАСТИТЬ сов. разг. жийилетиү, тез-летиү; ~ты в гости қонаққа барыуды жийилетиү; дождь ~л жамыр тез-тез жаја баслады.

ЗАЧАСТЮ нареч. разг. көбинесе, жийи-жийи, тез-тез; так ~ бывает көбинесе солай бола береди.

ЗАЧАТИЕ с. бойына питиү, туқымланыу, еки қабат болыу, жүкли болыу, бууаз болыу.

ЗАЧАТЫЙ м. 1. биол. (зародыш) урық, тукум; 2. мн. зачатки перен. басланыш; ~ки новой жизни жаңа өмиридин басланышы.

ЗАЧАТОЧНЫЙ прил. басланышын, басланған, есе баслаған; в ~ом состоянии басланыш аўхалда.

ЗАЧАТЬ сов. кого и без доп. бойына питиү, еки қабат болыу, жүкли болыу, бууаз болыу.

ЗАЧАХНУТЬ сов. солыу, қуурап қалыу, азыу, арықлау.

ЗАЧЕМ нареч. 1. вопр. (для чего) не ушын, иеге, не себели, не деп, не мақсет пепен; ~ты пришёл? сен не ушын келдин; 2. относ. (почему, отчего) не ушын, неликтен, не деп; вот ~ он пришёл! мине ол не ушын келип кетти!

ЗАЧЕМ-ТО нареч. бир нәрсеге, бир нәрсөн, не ушын болса да, не ушын екени белгисиз, не себепли болса да; он ~ приходил вчера́ вчёром ол не ушын болса да кеше кешкүрүн келип кетти.

ЗАЧЕРВИВЕТЬ сов. күртлау, күрт туциү.

ЗАЧЕРКИВАТЬ несов. см. **зачеркнуть**.

ЗАЧЕРКНУТЬ сов. кого-что сзызыу, сзызып өшириү, үстинен сзызыу, үстинен сзызып бузып, сзызып таслау; ~ слово сөзді сзызып таслау.

ЗАЧЕРНЁТЬ сов. карая баслау, кара-йып көриниү, қара-йып көрине баслау; вдалы ~л лес узактан тоғай қарайшын көринди.

ЗАЧЕРНЁТЬСЯ сов. см. **зачернеть**.

ЗАЧЕРНИТЬ сов. что қарайтыу, қараға бояу, үстине кара жағыу.

ЗАЧЕРПНУТЬ сов. что, чего қотарып алыу, батырып алыу, тілтүрүп алыу; ~воды из колодца қудықтан батырып суу алды.

ЗАЧЕРПЫВАТЬ несов. см. **зачерпнуть**.

ЗАЧЕРСТВЁЛНЫЙ прил. 1. каткан, катып қалған, кеүип қалған, кепкен; ~ый хлеб катып қалған наан; 2. перен. рейимсиз, кара жүрек, тас бауыр; ~ое сердце тас бауыр.

ЗАЧЕРСТВЕТЬ сов. 1. катыў, кебиў, катып қалыў, кеўин қалыў; хлеб ~л наң катып қалды; 2. перен. рейимсиз болыў, кара жүрек болыў, тас баўыр болыў.

ЗАЧЕС м. шаш қойнү, шаш тараў.

ЗАЧЕСАТЬ I сов. что тараў; ~ вёлосы квёрху шашын қайырып тараў.

ЗАЧЕСАТЬ II сов. (начать чесать) қасыў, қасый баслаў, қасына баслаў.

ЗАЧЕСАТЬСЯ I сов. (пригладить волосы) тараныў.

ЗАЧЕСАТЬСЯ II сов. (начать чесаться) қасый баслаў, қасына баслаў.

ЗАЧЕСТЬ сов. что 1. еспалаў, еспақа алыў, есабына жазыў; ~ дёсять рублёй в счёту уплаты долга он манатты қарызыда төлеў есабына еспалаў; 2. (поставить зачёт) төлеменди деп еспалаў, атқарылды деп еспалаў, зачёт жасаў.

ЗАЧЕСТЬСЯ сов. еспланыў, еспақа алыныў, есабына жазылыў.

ЗАЧЕСЫВАТЬ несов. см. зачесасть I.

ЗАЧЕСЫВАТЬСЯ несов. см. зачесасться I.

ЗАЧЁТ м. 1. (действие) еспалаў, еспастиў, еспақа алыў, еспақа киргизиў; 2. (в учебном заведении) зачёт, сынақ; имтихан; сдать все ~ы барлық сынақларды беріў, барлық сынақларды тапсырыў; поставить ~ зачёт берилди деп еспалаў, зачёт берди деген белги қойыў, зачёт қойыў; получить ~ сынақтан өтиў, зачётты тапсырыў.

ЗАЧЁТНЫЙ прил. зачёт...; ~ая книжка зачёт книжкасы; ~ая сессия зачёт сессиясы.

ЗАЧИН м. лит. баслама; ~ былины дәстанның басламасы.

ЗАЧИНАТЕЛЬ м. баслаўшы, ең өдеп баслаўшы, баслап жибериўши.

ЗАЧИНАТЕЛЬНИЦА женск. от зачинатель.

ЗАЧИНİТЬ сов. что, разг. 1. (починить) жамаў, жамаў салыў; ~ плáтье кейлекти жамаў; 2. (очинить) ушлаў, ушын шығарыў; ~ карандáш қолемниң ушын шығарыў.

ЗАЧИНЩИК м. баслаўшы, баслап жибериўши, себепчи, себепкер.

ЗАЧИНЩИЦА женск. от зачинщик.

ЗАЧИСЛЁНЕ с. 1. қабыл етиў, қабыллаў, еспақа киргизиў; ~ в штат штатқа қабыл етип алыў; ~ в армии эскерликке қабыл етип алыў; 2. бухг. еспақа қосыў, еспақа жазыў, еспақа киргизиў; ~ на текущий счёту ағымдағы еспақа жазыў.

ЗАЧИСЛИТЬ сов. 1. кого-что қабыл етиў, қабыллаў, еспақа киргизиў; ~ в штат штатқа қабыл етип алыў; ~ в институт институтқа қабыл етиў, институтқа киргизиў; 2. что, на что, бухг. еспақа қосыў, еспақа жазыў, еспақа киргизиў; ~ на текущий счёту ағымдағы еспақа жазыў.

ЗАЧИСЛИТЬСЯ сов. қабыл етилиў, қабыл алыныў, киргизилиў; ~ в университете университетке киргизилиў.

ЗАЧИСЛИТЬ несов. см. зачислить.

ЗАЧИСЛЯТЬСЯ несов. см. зачислиться.

ЗАЧИТАТЬ I сов. что 1. (огласить) оқыў,

оқып бериў, оқып еситтириў, оқып мәлим етиў; ~ протокол проколды оқыў, протоколды оқып бериў; 2. разг. (читая, испрепати) оқып тоздырыў, оқып генертиў; 3. разг. (не возвратить) қайтарып бермеў; ~ книгой китапты қайтарып бермей қойыў.

ЗАЧИТАТЬ II сов. (начать читать) оқып баслаў, оқып еситтире баслаў.

ЗАЧИТАТЬСЯ сов. қумарланып оқыў, берилип оқыў, бас көтермей оқыў, қызығып оқыў; ~ книгой китапты қызығып оқыў; ~ до утра китапты тан атқанша оқыў.

ЗАЧИТЬИВАТЬ I несов. см. зачесты.

ЗАЧИТЬИВАТЬ II несов. см. зачитеять I.

ЗАЧИТЬИВАТЬСЯ I несов. см. зачестыся.

ЗАЧИТЬИВАТЬСЯ II несов. см. зачитеяться.

ЗАЧУМЛЕННЫЙ прил. оба кеселине ушыраган, оба кеселин жүктүрьш алган.

ЗАШАГАТЬ сов. адымлай баслаў, аттай баслаў, жүре баслаў; ~ по комнате өжирениң ишинде жүре баслаў.

ЗАШАРКАТЬ сов. чем и без доп., разг. аяғы менен ылласып баслаў, патаслай баслаў, басқылай баслаў.

ЗАШАТАТЬ сов. кого-что, разг. шайқалта баслаў, шайқалтыў, қозғалта баслаў, қозғалтыў, қыймылдаты баслаў, қыймылдаты, тентиреклей баслаў; его ~лоны тентиреклести.

ЗАШАТАТЬСЯ сов. шайқалтыў, шайқала баслаў, қозғалтыў, қозғала баслаў, қыймылдаты баслаў, тентиреклеў, тербелиў, қыймылдай баслаў; зуб ~лсі тиси қозғала баслады.

ЗАШВАРТОВАТЬ сов. что, мор. жагаға байлаў, лабыр таслап бекитиў, көшкі таслап бекитиў; ~ судно судноны арқан менен байлаў.

ЗАШВАРТОВЫВАТЬ несов. см. зашвартовать.

ЗАШВЫРИВАТЬ несов. см. зашвырнуть.

ЗАШВЫРНУТЬ сов. что, разг. ылактырып жибериў, ылактырып таслаў, зыңғытып жибериў.

ЗАШЕВЕЛИТЬ сов. чем қыймылдаты баслаў, қозғалта баслаў, тенселе баслаў; шайқай баслаў.

ЗАШЕВЕЛИТЬСЯ сов. қыймылдай баслаў, қозғала баслаў, тербеле баслаў.

ЗАШЕЛЕСТЕТЬ сов. сыйырлай баслаў, шытырлай баслаў, сыйырлай баслаў, тысырлай баслаў.

ЗАШЕПТАТЬ сов. сыйырлай баслаў, сыйырлаў, сыйырлап сейләй баслаў, сыйырлап сейләй; ~ на ухо қулақقا сыйырлай баслаў.

ЗАШЕПТАТЬСЯ сов. сыйырласа баслаў, сыйырлассыў, сыйырлассып сейлесе баслаў, сыйырлассып сейлесиў.

ЗАШИБАТЬ несов. см. зашибить.

ЗАШИБИТЬ сов. кого-что, прост. урып алыў, урыў, урып кулатыў; ~ пәлец бармагын урып аўыртып алыў.

ЗАШИВАТЬ несов. см. зашить.

ЗАШИКАТЬ сов. на кого-что и без доп., разг. «тип» деў, «шип» деў.

ЗАШИПЕТЬ сов. ынылдай баслаў, ынылдаў, ысындаў, ысындаї.

баслау, быжылдау, шыжылдай баслау, шыжылдау.

ЗАШИТЬ сов. что 1. (починить) тигиү, тигиң таслау, жамау, жамау салыу; 2. мед. (наложить швы) тигиү; ~ рा�ну жараны тигиү; 3. (обшить) тигиү, орап тигиү, салып тигиү; ~ посылку в холст посылкани кендер матага орап тигиү.

ЗАШИФРОВАТЬ сов. что шифрлеу, жасырын хат пеңен жазыу, купыя белгилер менен жазыу.

ЗАШИФРОВЫВАТЬ несов. см. зашифровать.

ЗАШЛЁПАТЬ сов. разг. шалпылдатып жүре баслау, аяғын шалпылдатып басып жүриү, шалп еткизип урыу, шаппаттай баслау, шаплат пеңен урыу.

ЗАШНУРОВАТЬ сов. что бауын байлау; ~ ботинки ботинканың бауын байлау.

ЗАШНУРОВЫВАТЬ несов. см. зашнуровать.

ЗАШПАҚЛЕВАТЬ сов. что сыйап питеү, сыйбау, питеү, тығыу; ~ щёли санлақларды питеү.

ЗАШПАҚЛЁВЫВАТЬ несов. см. зашпаклевать.

ЗАШПИЛИВАТЬ несов. см. зашипилить.

ЗАШПИЛИТЬ сов. что шпильтка өткизиү, түйрөиш пеңен түйрөү, түйрөй баслау; ~ блоосы шашын түйрөиш пеңен түйрөп койыу.

ЗАШТЕМПЕЛЕВАТЬ сов. что штемпельлеу, штемпель басыу.

ЗАШТЕМПЕЛЕВЫВАТЬ несов. см. заштемпелевать.

ЗАШТОПАННЫЙ 1. прич. от заштопать; 2. прил. тоқып жамалған, торлап жамалған; ~ чулбок тоқып жамалған шұлық.

ЗАШТОПАТЬ сов. что жамап койыу, тоқып жамау, торлау; ~ чулкі шұлықты тоқпап жамау.

ЗАШТОПЫВАТЬ несов. см. заштопать.

ЗАШТРИХОВАТЬ сов. что штрихлау, штрихлай баслау, сыйыу, сыйық салыу, бир заттың бетин сыйғылау.

ЗАШТРИХОВЫВАТЬ несов. см. заштриховать.

ЗАШТУКАТУРИВАТЬ несов. см. заштукатуриить.

ЗАШТУКАТУРИТЬ сов. что сыйбау, сыйап тегислеу.

ЗАШТУКОВАТЬ сов. что жүйин көрсептей тигиү, жүйин қайырып тигиү, торлап тигиү.

ЗАШТУКОВЫВАТЬ несов. см. заштукуовать.

ЗАШУМЕТЬ сов. бақырыу, шаўқым шығара баслау, шаўқым шығарыу, үағырлай баслау, үағырлау, шаглай баслау, шуўлай баслау; гүүлдей баслау, гүүлеу, гүүилдеу, гүүилдей баслау (о аете, о море); жақлау, жаңлай баслау (о лесе); дәти ~ли балалар шаўқым шығара баслады.

ЗАШУРШАТЬ сов. сыйырлай баслау, сыйырлай баслау, сыйырлау, шытырлай баслау, шытырлау, салдырлай баслау, сыйырлау.

ЗАШУШУКАТЬСЯ сов. разг. сыйырласыу, сыйырласа баслау, пыш-пыш сейлесе баслау.

ЗАЩЕБЕТАТЬ сов. сайрай баслау, сайрау, шырылдай баслау, шырылдау, жуғырай баслау, жуғырлау.

ЗАЩЕКОТАТЬ I сов. кого-что (измучить щекоткой) қытықлап азап беріү, қытықлау.

ЗАЩЕҚОТАТЬ II сов. (начать щекотать) қытықлай баслау, қытықлау.

ЗАЩЁЛКА ж. 1. разг. (щеколда) тәмби, илгіш; 2. (часть замка) құлыптың тили.

ЗАЩЁЛКАЛТЬ сов. тақылдата баслау, шыртылдата баслау, сақылдата баслау; ~ть языком тилин тақылдата баслау; ~ть пальцами бармағын шыртылдата баслау; соловей ~л булбап сайрай баслады.

ЗАЩЁЛКИВАТЬ несов. см. защёлкнуть.

ЗАЩЁЛКИВАТЬСЯ несов. см. защёлкнуться.

ЗАЩЁЛКНУТЬ сов. что шырт еттирип жабыў, шарт еттирип жабыў; ~ дверь есикти шырт еттирип жабыў.

ЗАЩЁЛКНУТЬСЯ сов. шырт етеп жабылыў, шарт етеп жабылыў.

ЗАЩЕМИТЬ I сов. что (сдавить) қысыу, қысып услаяу, қыстырып алыу, шымшып услаяу; ~ клёшами прёволоку сымды қысып пеңен қысыу.

ЗАЩЕМИТЬ II сов. безл. что и без доп. сызлау, шаншыу, сырқырау, сазыу; у меня ~ло сердце жүргегимди саздырды.

ЗАЩЕМЛЯТЬ несов. см. защемить I.

ЗАЩИПАТЬ I сов. кого-что (измучить щипками) шымшып азар беріү, шымшып азап беріү.

ЗАЩИПАЛТЬ II сов. безл. разг. жыбырау, қышыу; в горле ~ло таматым жыбырлады.

ЗАЩИПНУТЬ сов. что, разг. қысыш пеңен қысып услаяу, шымшып алыу.

ЗАЩИПЫВАТЬ I несов. см. зашипать I.

ЗАЩИПЫВАТЬ II несов. см. зашипнуть.

ЗАЩИТА ж. 1. қорғау, қорыу, сақлау, жақлау; ~а рόбини ўатанды қорғау; ~а интересом трудящихся мийнектешлердин мәпин жақлау; искасть ~ы у кого-л. биреудиң жақлауын күтиу; под ~ой қорғауы астында; 2. (прикрытие) қорғау, пана; противотанковая ~а танкке қарсы қорғау; 3. қорғау, жақлау; ~а диссертация диссертации жақлау; 4. юр. (действие) ақлау; ~а подсудимого судланышыны ақлау; 5. юр. ақлаушы, ақлаушылар; свидетели ~ы ақлаушы гүүалар; 6. спорт. қорғаушылар; 7. шахм. қорғау; ♦ в ~у қорғаңыу ушын, қорғау ушын, ақланыу ушын, ақлау ушын; взять под свою ~у ее қорғаңын алыу, ее пана сына алыу.

ЗАЩИТИТЕЛ ЏЫЙ прил. ақлаушы, ақлаутайын, қорғаушы; ~ая речь ақлаушы сез.

ЗАЩИТИТЬ сов. 1. кого-что қорғау, сақлау, жақлау, жақлап алып қалыу; ~ ребёнка баланы қорғау; ~ себя от болница езин күнин қорғау; ~ свой убеждения езиниң исенген пикирин қорғау; 2. что қорғау, жақлау; ~ диссертацию диссертация жақлау.

ЗАЩИТИТЬСЯ сов. қорғаныу, қорғалыу.

ЗАЩИТНИК м. 1. қорғаушы, жақлаушы, сақлаушы; ~и Ленинграды Ленинградты қорғаушылар; 2. юр. (адвокат) ақлаушы; 3. спорт. қорғаушы.

ЗАЩИТНИЦА женск. от защищник 1.

ЗАЩИТНЫЙ прил. қорғау..., қорғаушы, коры..., корыушы; ~ые лесные болоны қорғаушы төгөй полосалары; ~ые очки күн әйнек; ⚡ ~ая окраска зоол. қорғаушы рең; ~ый цвет гүнгирт сур рең.

ЗАЩИЩАТЬ несов. 1. см. защитить; 2. кого-что, юр. ақлау; ~ подсудимого судланышыны ақлау; 3. что, спорт. қорғау.

ЗАЩИЩАТЬСЯ несов. 1. см. защититься; 2. спорт. қорғаныў.

ЗАЯВИТЕЛЬ м. арзашы, аргагей, арза бериши, билдириүши.

ЗАЯВИТЕЛЬНИЦА женск. от заявитель.

ЗАЯВИТЬ сов. что, о чём и с союзом «что» билдириў, айтып бериў, хабар бериў, мәлім етиў; ~ о своём согласии өз разылығын билдириў; ~ протест қарсылық билдириў, қарсылық көрсетиў; ~ свой прав на что-л. бир нәрсеге өзиниң ҳақсын билдириў.

ЗАЯВИТЬСЯ сов. прост. келиў, пайда болыў, көриниў, көринин қалыў.

ЗАЯВКА ж. заявка, сораў хат, өтииш хат; ~ на книги китапقا берилген заявка.

ЗАЯВЛЁНИЕ с. 1. (сообщение) билдириў, хабар бериў; сделать ~ хабар бериў; 2. (письменное) арза, арыз; написать ~ арза жазыў.

ЗАЯВЛЯТЬ несов. см. заявить.

ЗАЯВЛЯТЬСЯ несов. см. заявиться.

ЗАЙДЛЫЙ прил. разг. өлемен, қумарпаз, барып турған, ықласлы; ~ игробк қумарпаз ойниши.

ЗЛЯЦ м. қоян (*хайұан ҳәм териси*); ⚡ өхат зайдем билетсиз миниў, билетсиз жүриў, билетсиз кириў; за двумя зайдами погодишишься, ни одного не поймаешь посл. еки кемениң басын услаған сүүға кетеди; однім ударом двух зайдцев убить еки пайданы бирден кериў.

ЗЛЯЧИЙ прил. қояи..., қояниң; ~ий след қояниң изи; ~ий мех қоян териси; ⚡ ~ия губа қоян жырық.

ЗВАНИЕ с. 1. ат, атақ; ~ Гербия Социалистического Труда Социалистлик Мийнеттин Қаҳарманы атағы; учёное ~ илимий атақ; присвоить почётное ~ хұрметли атақ бериў; 2. воен. атақ, дәреже; высшее воинское ~ жоқарғы эскерий атақ; офицерское ~ офицерлик дәреже; 3. уст. атақ, шығыс; духовное ~ диний атағы.

ЗВАНЫЙ прил. 1. (приглашённый) шакырылған, шакырып екелииген; ~е гости шакырылған мийманлар; 2. мийман шакырылған, қонақ шакырылған, ми्रет етилген; ~ий обед мийман шакырылған аүқат; ~ий ўжин қонақ шакырылған кешки аүқат.

ЗВАТЬ несов. кого-что 1. шакырыў; ~ на помощь жардамге шакырыў; ~ домой үтеге шакырыў; 2. (приглашать) шакырыў, мийманға шакырыў, қонаққа шакырыў; ~ к себе в гости өз үйине қонаққа шакырыў; 3. кем-чем (называть) атаў, ат бериў, ат қойыў; егө зовут Асаном оның аты Асан; как тебе зовут? сениң атың ким?; ⚡ поми-

тай как звали погов. ушты-куйди жоқ болыў.

ЗВАТЬСЯ несов. аталау, ат берилү, ат қойылыў.

ЗВЕЗДА ж. 1. жулдыз; небо усéяно-звёздами жулдызлар аспан бетин жаўып турыпты; Полярная Звезда Темир қазық Жулдызы; падающая ~а (*метеорит*) ақкан жулдыз; 2. (предмет в форме звезды) жулдыз; пятиконечная ~а бес ушлы жулдыз; брден Красной Звезды Кызыл Жулдыз ордени; 3. перен. атақлы, даңқлы, аты шықкан, көпке белгилі; восходящая ~а кезге түсे баслаган адам, даңқда ий бола баслаган адам, даңқа ий бола акыллы болыў, айрықша үқыллы болыў, аса көрнекли ис ислеў; родиться под счастливой ~ой бахытты болыў (*соотв. сәтли күни тууылыш*); егө ~а закатилась жулдызы түсти, жулдызы етти.

ЗВЕЗДНЫЙ прил. 1. жулдыз...; ~ая система жулдызлар системасы; 2. жулдызы; ~ое небо жулдызы аспак; ~ая ночь жулдызы түн.

ЗВЕЗДО қоспа сезлердиң мәниси бойынша «жылдыз» сезине түбәра келетүүн биринши белгeli, мыс.: звездообразование жулдызы дүзилиси.

ЗВЕЗДООБРАЗНЫЙ прил. жулдыз сыйкылы, жулдыздай, жулдызга усаған.

ЗВЕЗДОЧЕТ м. уст. жулдыз санаушы.

ЗВЕЗДОЧКА ж. 1. уменыш. от звезда 1, 2; 2. полигр. жулдызыша (*китаплар ҳам қол жазбалардағы белгі*).

ЗВЕНІТЬ несов. сыңырау, шылдырау, шылдау, шыңырылатыу, шыңырырау; ~йт колокольчик қоңырау шылдырайлады; ~еть стаканами стакалларда шыңырылатыу; ⚡ в ушах ~йт қулақлар шыңлайды.

ЗВЕНІБ с. 1. (чепи) ҳалқа; 2. перен. бөлік; основное ~ производство индустрииң тиикарғы белгі; 3. (группа, бригада) зевено, топар; пионерское ~ пионер звено; полеводческое ~ атыз звено; пулемётное ~ пулемёт звено; ~ самолётов самолёттар звено.

ЗВЕНЬЕВАЯ женск. от звеньевой.

ЗВЕНЬЕВОЙ м. звено баслығы.

ЗВЕРЕК м. кишкаңе хайұан.

ЗВЕРЕНЫШ м. ациның баласы, жабайы хайұанның баласы, жыртқыш хайұанның баласы.

ЗВЕРЕТ несов. қәхэрлениү, қатты ашыу-ланыў, қатты ашыуға миниў, күтүрү, жинлениү.

ЗВЕРИНЕЦ м. уст. см. зоопарк.

ЗВЕРИНЫЙ прил. 1. хайұанлық, жабайы хайұанның, жыртқыш хайұан, жыртқыш хайұанның, ациның; ~ые следи жабайы хайұанның излерин; ~ая шкұра аң териси; 2. перен. жабайылық, хайұаншылық, жыртқышлық, қаттылық; ~ая ненависть жабайылық жең кериүшилил.

ЗВЕРОБОЙ I м. бот. шай шөп, шай-курай.

ЗВЕРОБОЙ II м. аңшы (*тәңиз ҳайұанарын аулашы адам*).

ЗВЕРОВОД м. аңасыраушы, аңесириүши.

ЗВЕРОВОДСТВО с. аң асыраушылық, аңесириүшилик.

ЗВЕРОВОДЧЕСКИЙ прил. аң асырайтуын, аңесириетуын; ~ совхоз аңесириетуын совхоз.

ЗВЕРОЛОВ м. аңшы (*жабайы ҳайұанлар аулаитуғын адам*).

ЗВЕРОЛОВНЫЙ прил. аңшылық, аң аулаитуын; ~ промысел аң аулаү көсиби.

ЗВЕРОЛОВСТВО с. аңшылық, жыртқыш ҳайұанларды аулаушылық.

ЗВЕРОПОДОБНЫЙ прил. ҳайұанға усаған, жыртқыш ҳайұанға усаған, ҳайұан сыякы.

ЗВЕРОСОВХОЗ м. (*звероводческий совхоз*) аңесириетуын совхоз, жыртқыш ҳайұанларды аңесириетуын совхоз, аңесириүши совхоз.

ЗВЕРСКИЙ нареч. 1. (*жестоко*) жабайылық пенен, жыртқышларша, рейимсиз түрде; ~ избить мийримсиз түрде урыў, жыртқышларша сабаў; 2. перен. разг. (*очень сильный*) күтә, оғада, жұдә, қатты, дым; я ~ устайл мен күтә шаршады.

ЗВЕРСКИЙ прил. 1. жабайы, жыртқышлық, рейимсиз, мийримсиз; ~е убийство жабайылық елтириү; 2. разг. (*очень сильный*) күтә, оғада, жұдә, қатты; у него ~ий аппетит от жүде тамақсау, от жүде гөркүй.

ЗВЕРСТВО с. ҳайұаншылық, жабайылық, жыртқышлық, рейимсизлик, мийримсизлик.

ЗВЕРСТВОВАТЬ несов. жабайылық етиү, жыртқышлық етиү, рейимсиз болыў, рейимсизлик етиү, мийримсиз болыў.

ЗВЕРЬ м. 1. аң, жабайы аң, ҳайұан, жабайы ҳайұан, жыртқыш, жыртқыш ҳайұан; пушной ~ мамық жұнли ҳайұан, мамық терили; 2. перен. рейимсиз, қанхор, залым, жаўыз; смотреть звёром жаман көз бенен қараў, аларып қараў.

ЗВЕРЬЕ с. собир. жабайы ҳайұанлар, жыртқыш ҳайұанлар.

ЗВОН м. сылдыры, шылдыры, шылдырылы, шыңғырлы; ~ кіблокола қоңыраудың шылдырылысы; ~ стаканов стаканлардың шылдырылысы; ~ в ушах қулақтың шыңлауы; слышал ~, да не знает где он погов. шала еситип қуры далага шапқылау, шалагай сейлеу, алағайымлық етиү.

ЗВОННІЙ прил. даүысы шыңғыр, шыңғырлаты, шыңғырлаты, шылдырылаты, қағыу; ~ в кіблокол қоңырау қағыу; 2. шыңғырлау, шылдырылау; телефон ~ телефон шыңғырлады; 3. (*говорить по телефону*) телефоннан сейлесиу.

ЗВОНКИЙ прил. даүысы шыңғыр, шыңғырлаған, жаңлаған, жаңлағыш, сыңғырлауық, үнли; ~ий голос шыңғырлаган даүыс; ~ая пәсня жаңлаған қосық; ~ий согласный грам. үнли даүыссыз; ~ая монета шыңғырлаган тенге, шыңғырлаган тыйын.

ЗВОНКО нареч. шыңғырлап, жаңлап; ~ рассмеяться қатты кулиў.

ЗВОНКОСТЬ ж. шыңғырлық, ашықтық, үнлилік, айқынлық, жаңлағышлық.

ЗВОНКО м. 1. қоңырау, жалаўжыц, звонок; электрический ~ электр звоноги; 2. (*звуковой сигнал*) қоңырау дауысы, қоңырау сести; раздаётся ~ қоңырау еситилди; телефонный ~ телефон дауысы.

ЗВУК м. 1. сес, үн, дауыс, хајаз; звукопесни қосық сести; ~ выстрела мылтық дауысы; ~ шагов адымның сести; не издавать ни звука унин шығармау, тым-тырыс түрүү; 2. лингв. сес; глáсный ~ дауыслы сес; согласный ~ дауыссыз сес; ♀ ии звук тым-тырыслық, жымжыртлық; пустой ~ бос сөз, куры сөз.

ЗВУКО қоста сезлердин мәниси бойынша «сес» дегенге түрүр келетүүн биринши белеги, мыс.: звуконепроницаемый сес откермейтуын.

ЗВУКОВЫЙ прил. сесли, сес..., дауыс..., дауыслы; ~ая волна физ. дауыс толқыны; ~бе кино сейлейтуын кино; ~бй сигнал сес сигналы.

ЗВУКОЗАПЫСЫВАЮЩИЙ прил. сес жазып алышы, хајаз жазып алышы; ~аппарат сес жазып алышы аппарат.

ЗВУКОЗАПИСЬ ж. сес жазыў (плёнка, пластинкаға наманы, дауыслы сести айрықша аппарат пенен жазып алыў).

ЗВУКОИЗОЛЯЦИЯ ж. дауысты, сести еситирмей усылы.

ЗВУКОНЕПРОНИЦАЛЕМОСТЬ ж. дауыс откермейшилик; дауыс еситирмейшилик.

ЗВУКОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ прил. дауыс, сес откермейтуын; дауыс, сес отпейтүүн.

ЗВУКООПЕРАТОР м. звукоператор (киноплёнкаға дауысты, сести түсирп алышы хызметкөр).

ЗВУКОПОДРАЖАНИЕ с. 1. сеске еликлеу, тәбияттағы бир сеске, дауысқа усатып шығарылған сес, еликлеу сес; 2. лингв. еликлеу сөзлөр.

ЗВУКОПОДРАЖАТЕЛЬНЫЙ прил. сеске еликлеуден пайда болған, сеске еликлеу сес; ~е слова сеске еликлеуши сөзлөр.

ЗВУКОПРОВОДНОСТЬ ж. физ. сес откергишлик, сес откериүшилик, сес откериүгеге үкімшілік.

ЗВУКОПРОВОДЯЩИЙ прил. физ. сес откеретүүн, сес откериүши, сес откергиш.

ЗВУКОПРОНИЦАДЕМОСТЬ ж. дауыс откергишлик, дауыс еситтиргишилик.

ЗВУКОПРОНИЦАДЕМНЫЙ прил. сес откериүши, сес откеретүүн.

ЗВУКОСОЧЕТАНИЕ с. сеслер дизбеги, сеслер тиркеси.

ЗВУКОУЛАВЛИВАНИЕ с. сес тутыу, сес услаяу.

ЗВУКОУЛАВЛИВАТЕЛЬ м. сес тутыу шыбын, сес услаяшы курал.

ЗВУКОУЛОВИТЕЛЬ м. см. звукоулавливатель.

ЗВУЧАНИЕ с. сес беріү, сес шығарыу, хајаз шығарыу, шылқышлық.

ЗВУЧАТЬ несов. 1. (*раздаваться, быть слышним*) сес беріү, сес шығарыу, сести шығыу, шыңғырлау, жаңлау; 2. перен. сезилиү, билиниү, аңланыу; в его голосе-

~ла рáдость оның даýысынан күўаныш сезилип турды.

ЗВУЧАЙИЙ I. *прич. от звучать; 2. прил. (издающий звук) сес беретүүн, сес шыгаратуүн.*

ЗВУЧНО нареч. ашық, жаңалап, анық, күшли, шыңырлап; ~ раздаваться жаңалап шығыў, жаңалап еситилий.

ЗВУЧНОСТЬ ж. ашықлық, жаңлаганлық, анықлық, күшлилік, шыңырлаганлық; ~ оркестра оркестр сестинин жаңлаганлығы.

ЗВУЧНЫЙ прил. шыңык, жаңлағыш, анық, ашық, жаңлаған, күшли, шыңырлагас; ~ая мелодия жаңлаган иама; ~ый голос ашык даýыс, анык даýыс.

ЗВЯКАНЬЕ с. шыңырлаय़, шыңыр етиў, шыңык етиў, шыр етиў, салдырылаय़, жаңлаय़; ~ ключей гилтлердиш шылдырылаय़.

ЗВЯКАТЬ несов. см. звякнуть.

ЗВЯКНУТЬ сов. и однокр. чём шыңыр етиў, шылдырылатып қойыў, салдырылатып қойыў, шылдырыткиси; ~ ключами гилтлерди шылдырылатып қойыў.

ЗГИ: не виðно ни згý разг. тастай қараңты, тас қараңты.

ЗДАНИЕ с. жай, там, уй, бина, имарат; крайсное ~ сулыў жай; общественное ~ жәмийетлик бина.

ЗДЕСЬ нареч. 1. бунда, бул көрада, бул жерде, усы жерде, усы көрада; я живу ~ бул жерде мен турман; кто ~? бул көрада ким бар?; ~ он засместе сол мәхәлде ол күлди; 2. (в этом деле) бул жағдайда, усы аўхалда, бул исте; ~ нет ничего плохого бул исте хеш бир жаманлық жоқ.

ЗДЕШНИЙ прил. разг. бундагы, усы жердеги, усы көрадагы, бул көрадагы, усы жерлик, мындағы; ~е жители усы көрада турышылар; он не ~ой ол бул жерлик емес, ол бул жердикі емес.

ЗДОРÓВАТЬСЯ несов. аманласыў, сәлемлесиў, көрисиў; ~ за руку қол алышып көрисиў.

ЗДОРОВЕННЫЙ прил. разг. 1. (о человеке) ири, оғада үлкен, дәү, гидиман; ~ детина гидиман адам; 2. (о предмете) дым үлкен, оғада зор, таўдай.

ЗДОРОВЕТЬ несов. саўалыў, тәүир болыў, басын көтериў, аўырышып жазылыў.

ЗДОРОВИТЬСЯ несов. безл. кому: мне не совсém ~ся мениң бир аз кейпим жоқ, мениң ден саўлығым оишелли жақсы емес, мен аўырып турман.

ЗДОРОВО нареч. прост. 1. (очень сильно) оғада күшли, оғада кеп, жүдэ қатты; ему ~ попало оған жүдэ қатты тииди; 2. (хорошо, искусно, ловко) жақсы, оғада, ойдағыдан; вчера мы ~ поработали кеше биз оғада жақсы исследик.

ЗДОРОВО жежд. прост. (здравствуй) салем, аманбысызы, сәлематсызы ба, күргинбасыса, саўмысан.

ЗДОРÓВЫЙ I прил. 1. саў, саламат, дени саў, аман; ~ое сердце саў жүрек; ~ый ребёнок дени саў бала; иметь ~ый вид дени саўдай болып көриниў; 2. (полезный) пайдалы, жуғымлы, жагымлы, таза; ~ый воздух таза ҳаўа; 3. разг. (крепкого сложе-

ния) ири, күшли, күйатлы, зор; ~ый пárень при жигит; 4. разг. (большой, сильный) күшли; ~ый мороз күшли аяз; 5. перен. (правильный) туұры, дұрыс; ~ая критика дұрыс критика; ◇ будь ~! хош!, саў бол!, саламат бол! (при прощании); яраким алла! (при чилании).

ЗДОРÓВЬЕ с. ден саўлық, саўлық, саламатлық, аманлық; состояние ~я ден саўлық жағдайы; на ~е! саў бол!, саўлығын мыңыл болсын!; как вáше ~е? дениңиз саў ма?, аман-саў жүрсиз бе?, ден саўлығыңыз қалай?; за вáше ~е! сизин ден саўлығыңыз ушын!; берéч своё ~е өзиңин, ден саўлығының сақлау.

ЗДОРÓВЯК м. разг. ден саўлығы мыңыл адам, беккем адам.

ЗДРАВИЦА ж. здравница (санаторий, дем алыў уйи, курорт, емлениў уйи).

ЗДРАВО нареч. пәмли, ақыллы, ойлы, мәнили; ~ рассуждать мәнили пикир жүритүй.

ЗДРАВОМЫСЛИЕ с. дұрыс ойлау, туұры ойлау, туұры пикир, дұрыс пикир, ақыллы пикир.

ЗДРАВОМЫСЛЯЩИЙ прил. дұрыс ойлаушы, дұрыс ойлы, туұры пикирли, туұры пикирлеуші, ақыллы; ~ человек дұрыс ойлаушы адам, туұры пикирли адам, ақыллы адам.

ЗДРАВООХРАНЕНИЕ с. ден саўлық сақлау; министерство ~я ден саўлық сақлау министрлиги.

ЗДРАВСТВОВАТЬ несов. саў болыў, саў саламат болыў, аман саў турыў, аман саў болыў; ◇ да ~ует! жасасын!; ~уй! амансыз ба!, ~уйте! аман ба!, аманбысызы!, саўмысызы!, саламатсыз ба!, сәлем элей-ким!

ЗДРАВЫЙ прил. саў, туұры, дұрыс, ашық; ~ый смысл туұры мони; быть в ~ом умे туұры ақылда болыў.

ЗЕБРА ж. зебра (жабаши ат).

ЗЕБУ м. нескла, зебу (өркешли буга).

ЗЕВ м. 1. анат. жутқыншақ, көмекей; 2. уст. (пасты) аўыз.

ЗЕВАКА м. и ж. разг. аққау, сада, ашық аўыз, бийпарұа.

ЗЕВАТЬ несов. 1. есненеў; ~ть во весь рот аўызын ашып есненеў; ~ть от скўки жалықканына есненеў; 2. разг. (праздно смотреть) ақайып қарап турыў, байқар турыў, аққайыў; ~ть по сторонам дегерекке байқар қарап турыў; 3. разг. (быть не внимательным, нерасторопным) байқамай қалыў, ақламай қалыў, ғапыл қалыў, абайламай қалыў, абаисызыда қалыў; не ~й! ғапыл қалма!, абаисызыда қалма!

ЗЕВНУТЬ сов. и однокр. есненеў жибериү, есненеў калыў.

ЗЕВОК м. есненеў; подавить ~ есненеуди тоқтатыў, есненемей қалыў.

ЗЕВОТА ж. есненеўшилик, еснегиси келиү.

ЗЕЛЕНЕТЬ несов. 1. (становиться зелёным) көгеріў, көгис тартыў, жасыл болыў; көк шығыў, көк шөп пенен қапланыў

(покрываться травой, листвой); поля ~ют атызлар көгереди; 2. (виднеться — о зелёном) көгерип көриниүү; жасыл көриниүү; вдай ~ет роща узакта топ ағаш көгерип көринеди.

ЗЕЛЕНЁТЬСЯ несов. см. зеленеть 2.

ЗЕЛЕНИТЬ несов. что көртий, көк реце бояү, жасыл етип бояү.

ЗЕЛЕННЙОЙ прил.: ~ая лавка кек овоцлар сататуғын дүкән, аўқатқа салынатуғын кек шөплөр сататуғын дүкән.

ЗЕЛЕНОГЛАЗЫЙ прил. көк көз, көк көзли.

ЗЕЛЕНЩИК м. зеленщик (овоцлар ҳәм татақта салынатуғын кек шөплөр сатыўшы).

ЗЕЛЕННЫЙ прил. 1. көк, жасыл; ~ый цвет көк рең, жасыл рең; ~ая трава көк шөп, көк от-шөп; ~ый чай кек чай; ~ые на sagenдения кек ағашлар, тереклер, ағашлық; 2. (сделанный из зелени) жеүге болатуғын жас шөплөрден исленген, кек шөплөрден исленген; ~ый корм кек шөплөрден исленген от-шөп; 3. (недозрелый) кек, қам, писпеген, жетилмеген, шийки; ~ые яблоки писпеген алмалар; 4. перен. (неопытный) жас, тәжиррибесиз; ~ый юнәц боз бала; ◇ ~ая улица ж.-д. ашық жол, семафор ашық жол.

ЗЕЛЕНЬ ж. 1. собир. (растительность) көк есимликлер, жасыл есимликлер, шөплөр; 2. собир. көк, кек шөп (аўқатқа салынатуғын гейлара овоцлер ҳәм шөплөр); 3. (зелёный цвет) көк рең, кек түс, жасыл түс, жасыл рең; 4. (краска) кек бояү, жасыл бояү.

ЗЕЛЕНЯЙ только мн. көгерген гүзлик.

ЗЕЛЬЕ с. уст. зелье, дөри, дөри-дармақ (емлеу ушын ямаса уйлау ушын қолланылатуғын шөптен исленген сүйкىлык).

ЗЕМЕЛЬНЫЙ прил. жер..., жердин; ~ый участок жер участоги; ~ый надёл жер үлеси; ~ый налого жер салығы; ~ая рента эк. жер рентасы.

ЗЕМЛЕ- қоста соэзердин өзиниң мәниси бойынша «жер» дегенге сәйкес келетуғын биринши болеги, мыс.: землевладение жер ийелеү.

ЗЕМЛЕВЛАДЕЛЕЦ м. жер ийеси, жер ийелеүши.

ЗЕМЛЕВЛАДЕЛИЦА женск. от землевладелец.

ЗЕМЛЕВЛАДЕЛЬЧЕСКИЙ прил. жер ийесиники, жер ийелеүшилик.

ЗЕМЛЕВЛАДЕНИЕ с. жерге ийелик, жер ийелеү, жер ийелеүшилик; государственное — мәмлекеттің жерге ийелик қылышы, мәмлекетлик жер ийелеүшилик.

ЗЕМЛЕДЕЛЕЦ м. дийхан.

ЗЕМЛЕДЕЛИЕ с. дийханышлық, егиншилик, егин егишүшилик; социалистическое — социалистик дийханышлық; заниматься ~м дийханышлық пenen шугылланыў.

ЗЕМЛЕДЕЛЬЧЕСКИЙ прил. дийханышлық, егиншилик; ~й район егиншилик районы; ~е машины дийханышлық машинадары.

ЗЕМЛЕКОП м. жер қазыўши, жер қазыўши рабочий.

ЗЕМЛЕМЕР м. землемер, жер өлшеүши. **ЗЕМЛЕМЕРНЫЙ** прил. жер өлшеү, жер өлшетуғын; ~ инструмент жер өлшетуғын эсбал.

ЗЕМЛЕПАШЕСТВО с. уст. см. земледелие.

ЗЕМЛЕПАШЕЦ м. уст. см. земледелец.

ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИЕ с. жерден пайдаланыў тартиби, жерди пайдаланыў тартиби.

ЗЕМЛЕПРОХОДЕЦ м. уст. жаңа жер табаўшы, жаңа жер ашыўши.

ЗЕМЛЕРОЙКА ж. зоол. жер тесер, узын тумсық.

ЗЕМЛЕРОЙНЫЙ прил. жер қазатуғын, жер қазыўши; ~ая машина жер қазатуғын машина.

ЗЕМЛЕСОС м. землесос (сууда жер қазатуғын машина).

ЗЕМЛЕСОСНЫЙ прил. землесос..., землесослық; ~ снаряд см. земснаряд.

ЗЕМЛЕТРЯСЕНИЕ с. жер силкини, жер қозғалы.

ЗЕМЛЕУСТРОЙТЕЛЬНЫЙ прил. жер ислерин тәртиплейтуғын, жерлестириетуғын, қонысландыратуғын, жерден пайдаландыратуғын; ~е мероприятие жер ислерин тәртиплейтуғын илажлар.

ЗЕМЛЕУСТРОЙСТВО с. жерлестириушылық, жер ислерин тәртиплейтуғын.

ЗЕМЛЕЧЕРПАЛКА ж. тех. землечерпалка (каналдың, жаптың, өзектің түбин тереңдетип қазатуғын машина).

ЗЕМЛЕЧЕРПАТЕЛЬНЫЙ прил. землечерпалкалық; ~ая машина см. землечерпалка.

ЗЕМЛЙСТЫЙ прил. 1. топырақлы; ~пескоб топырақлы шеге, топырақ араласқан шеге; 2. (о цвете) жер реңли, сур, бозарған рең; ~ цвет лицá сур бетли, бети бозарған.

ЗЕМЛЯ ж. 1. (планета) Жер; 2. (суша) жер, қара жер, қуры жер, құрғақ жер; лететь высоко над ~ей жер устинде жоқары ушыў; 3. (почва, грунт) жер, топырақ; рыхлая ~й бос топырақлы жер, ойылма жер; түчнай ~я күшли жер, май топырақлы жер; семиз топырақ; пахотная ~й айдалатуғын жер; колхозная ~й колхоз жери; целинные земли тың жерлер; обработка ~й жерди ислеү; засыпать ров ~ей шукырды топырақ пенен көмүй; 4. уст.

(страна, государство) журт, үлке; чужие земли жат еллар, басқа еллар; за тридевять земель народно-поэт. узактагы бир елде; ◇ на ~е (на свете) дүньяда, жер жүзинде; сравнять с ~ей жер менен жексен етий; стереть с лицá ~й жер бетинен өширий (соотв. күлиң көкке ушырыў); я готов был провалиться сквозь землю мен жерге кириүгеге тайын едим (соотв. маган тышкан тесиги мың тенге болды).

ЗЕМЛЯК м. жерлес, бир жерлик, аўыллас, бир аўыллас, ағайин-түйсән.

ЗЕМЛЯНИКА ж. земляника (есимлик жәм жесис).

ЗЕМЛЯНИЧНЫЙ прил. земляника..., земляникадан исленген; ~ое варёные земляники вареньеси.

ЗЕМЛЯНКА ж. жер төле.

ЗЕМЛЯНОЙ прил. 1. жер..., топырақ, топырактан болған, топырактан жасалған; ~бй пол жер еден; ~ая насып үйилген топырақ; ~ые работы жер қазыў жумыслары; 2. жер..., жерде турышы, жерде жасаушы; ~бй червь жер құрты, қызыл күрт.

ЗЕМЛЯЧЕСТВО с. 1. (принадлежность к одной местности) жерлеслик, аўылласлық; 2. (объединение) жерлеслер бирлиги, жерлеслер шелкеми.

ЗЕМЛЯЧКА женск. от землік.

ЗЕМНОВОДНЫЙ прил. 1. жерде ҳэм сүуда жасаушы; лягушка — ~ое животное бақа жерде ҳэм сүуда жасайтуын ҳайуан; 2. в знач. сущ. мн. земноводные жер-~сүү ҳайуанлары.

ЗЕМНОЙ прил. жер..., жердин; ~бй шар жер шары; ~ая поверхность жер бети, жердин үсти; ~бй поклон уст. ийилип сәлем берни, ийилип-бүгилеп тәжим етиў; ~ые блага тиришилк ҳәзлиги.

ЗЕМСКИЙ прил. ист. 1. (общегосударственный) мәмлекет..., мәмлекетлик; 2. земство...; ~ начальник земство начальники, земство баслығы.

ЗЕМСНАРЫД м. (землесбный снаряд) земснаряд (сүү астындағы жерди қазыўши судно).

ЗЕМСТВО с. ист. земство (ески Россияндағы жергилекли басқарыў орны).

ЗЕНИТ м. 1. астр. зенит, тикке аспан, тас тебе; солнце в полночь находится в ~е түсте куяш тас тебеде болады; 2. перен. (высшая степень) ең бийик дәреже, ең жоқары дәреже; быть в ~е славы даңқтың ең бийик дәрежесинде болыў.

ЗЕНИТКА ж. разг. зенит тобы, аспанға ататуғын топ.

ЗЕНИТНЫЙ прил. 1. астр. зенит..., тикке аспан; ~ое расстояние зенит аралығы; 2. воен. зенит..., аспана ататуғы; ~ое орудие зенит тобы, аспанға ататуғын топ.

ЗЕНИТЧИК м. зенит тобын атышы, зенитши.

ЗЕНИТЧИЦА женск. от зенитчик.

ЗЕНИЦА ж. уст. қарашық, көздің қарашығы; берέч как ~у өка көздің қарашығынайда сақлаў.

ЗЕРКАЛО с. 1. айна; ручнө ~ қол айна; кривбे ~ 1) қысық айна; 2) перен. бурмалап көрсетіү; глайдик как ~ айнадай теп-тегис; 2. перен. (блестящая, гладкая поверхность) жалтыраган жұз, жайынаган бет; жалтыраган айдын; ~ бозера көлдин жалтыраган айдыны.

ЗЕРКАЛЬНЫЙ прил. 1. айна..., айналық, айна жасалатуғын; ~ое стеклоб айна жасалатуғын әйнек, айналық әйнек; ~ый шкаф айналы шкаф; 2. перен. (блестящий, гладкий) айнадай, жалтыраган, теп-тегис, тегис; ~ая гладь бозера көлдин айнадай тегис бети, көлдин тынық айдыны.

ЗЕРНИСТОСТЬ ж. дәнеллилк, түйирлилк, түйиртпеклик, түйир-түйирлик, дән сияқтылық; ~ металла металлдың түйиртпеклиги.

ЗЕРНИСТЫЙ прил. 1. дәнли, дәнели, дәни көп, туқымы көп; 2. түйиртпекли, түйир-түйир; ~ая структура металла металлдың түйир-түйир құрылымы; ~ая икрай дәнели уүйлдірық.

ЗЕРНО с. 1. дән, туқым; крүйные зёрна ири дәндер; ~ицейцы байдай дәни; көфе в зёрнах дәнли кофе; 2. собир. (хлеб) фэлле; 3. түйир, дәне; жемчужное ~ қынжи дәнеси; ~ борода дәриниң түйири; 4. перен. урық, түйир, тыйкар, мағыз; ~истины шын лыктың түйири.

ЗЕРНОВИДНЫЙ прил. дәнге усаған, дән сияқты, дән тәризи.

ЗЕРНОВЫЙ прил. 1. дән..., дәнли, дәнлик, дәнниң, дәннен, фэлле; ~ые культурные фэлле егислер; ~бй совхоз дән совхозы; ~бй хозяйство фэлле хожалығы; 2. в знач. сущ. мн. зерновые фэллелер, дәнлер; сбор ~ых фэлле жыны.

ЗЕРНОДРОБИЛКА ж. дән жармалайтуғын машина, дәнди майдалаў машинасы, жарма жарыў машинасы.

ЗЕРНОДРОБИЛЬНЫЙ прил. дән жармалайтуғын, фэлле жармалайтуғын, дәнди жармалайтуғын, жарма тартатуғын.

ЗЕРНООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ прил. дән тазалайтуғын, дән тазалаушы, фэлле тазалаушы; ~ая машина дән тазалайтуғын машина.

ЗЕРНООЧИСТКА ж. дән тазалаў, дән тазартыў, фэлле тазалаў.

ЗЕРНОСОВХОЗ м. дән совхозы, фэлле совхозы.

ЗЕРНОСУШИЛКА ж. дән кептиргиш, фэлле кептиргиш.

ЗЕРНОФУРАЖНЫЙ прил. дән-жем болатуғын.

ЗЕРНОХРАНИЛИЩЕ с. фэллехана, дәнхана, телек.

ЗЕРНОЯДНЫЙ прил. дән жейтуғын, дән менен аўқатланатуғын, жем жеўши; ~е птицы дән жеўши куслар.

ЗЕФИР м. 1. (пастыра) зефир; 2. (ткань) зефир; 3. поэт. (ветерок) жағымлы самал, есекен жұмсақ самал.

ЗЕФИРОВЫЙ прил. зефир...; зефирден исленген, зефирден тигилген; ~ая рубашка зефирден тигилген көйлек.

ЗИГЗАГ м. 1. (ломаная линия) ийрек, ийрек сызық; 2. нареч. зигзагом, зигзагами ийрекленип, ийрек-ийрек болып.

ЗИГЗАГОБРАЗНЫЙ прил. ийрек, ийрекленген түрде; ~ая линия ийрекленген сызық.

ЗИЖДИТЬСЯ несов. на чём тийкараныў, негизлениў, сүйениў, дүзлиў, құрылыш.

ЗИМА ж. қыс; с наступлением ~ы қыс түсүй менен; в разгаре ~ы нақ қыс мәхәлинде; на ~у қысқа; ~ сколько лет, сколько ~! қаша жаз, қаша қыс етти!

ЗИМНИЙ прил. қыс..., қысқы; ~ий день қыс күни; ~ия одёжда қысқы кийим.

ЗИМОВАТЬ несов. қыслай, қыслап шығыў, қысты еткеріў; ~ я ему покажу, где раки ~уют мен орган көрмегешин көрсетермен (соответ. мен орган экесин танытарман).

ЗИМОВКА ж. 1. (действие) қыслай; ~ скота малдың қыслайы, малды қыслатыў;

2. (зимовье) қыслау, қыслатыу, қысқы жай, қыслаты орны, қылақ.

ЗИМОВЩИК м. қыслаушы, зимовщик.

ЗИМОВЩИЦА женск. от зимовщик.

ЗИМОВЬЕ с. қыслау, қылау орны, қыслатыу, қысқы жер, қылақ.

ЗИМОЙ нареч. қыста, қыстың күни, қыстай күнинде, қыс ўақытында.

ЗИМОРОДОК м. балыкын (кус).

ЗИМОСТОЙКИЙ прил. қысқа шыдамлы, аязға шыдамлы, суұыққа шыдамлы, қысқа тезимли; ~е культурға шыдамлы египел.

ЗИМОСТОЙКОСТЬ ж. қысқа шыдамлық, аязға шыдамлылық, суұыққа шыдамлылық, қысқа тезимлилік.

ЗИПУН м. уст. шекпей, шапан.

ЗИЯНИЕ I с. (отверстия, раны и т. п.) үңрейиүү, үңрейип көринүү; түпсиз үңгир болуу.

ЗИЯНИЕ II с. лингв. биригиүү, қатарла-сы (биринши сөздөң аяғында, екинши сөздөң басында келген еки дауыслы сеслердиң бирисиүү).

ЗИЯТЬ несов. үңрейиүү, үңрейип көри-ниүү, түпсиз үңгир болуу; под ногами ~ла бёздна аяқ астында түпсиз үңгир көринди; в груди ~ла глубокая рана онаң көкргегин-де тереп жара үңрейип турды.

ЗИЯЮЩИЙ 1. прич. от зиять; 2. прил. үңрейип турган, үңрейип көринген, үңре-ип көринетиүү; ~ая пропаста үңрейип көринген үңгир; ~ая рана үңрейип тур-ган жара.

злá I род. п. ед. от злó I.

злá II кратк. ф. от злáя.

ЗЛАКИ мн. (ед. злак м.) ғәлле өсимликлери, дән өсимликлери; хлебные ~ дән өсимликлер.

ЗЛАКОВЫЙ прил. ғәлле..., дәнли; ~е растения дәнли өсимликлер.

ЗЛАТОГЛАВЫЙ прил. поэт. уст. алтын гүмбэзли.

ЗЛАТОКУДРЫЙ прил. поэт. уст. алтын буйра шашлы, тилла буйра шашлы, алтын айдарлы.

ЗЛАТОТКАНЫЙ прил. поэт. уст. зерли, зер косылып тоқылған.

ЗЛАЧИННЫЙ прил. уст. көп ғәллели, мол дәшли; ~ое место шүтл. бузықлық орны, жалатайлардың кеүил хошлайту-ғын жери.

ЗЛИТЬ несов. кого ашыўландырыу, өшиктириу, ашыўын келтириу, қәхэрлендириу.

ЗЛИТЬСЯ несов. на кого-что и без доп. 1. (сердиться) ашыўланыу, өшигиү, қәхэрлениү, ашыўы келиү; 2. перен. (бушевать) борау, күтүрүү, күшнейү; выюга ~ся боран борап тур.

ЗЛО I с. 1. жаманлық, жаўызылық, хара-мылық; желать зла кому-л. биреүге жаманлық ойлау; причинить ~ кому-л. биреүге жаманлық етиү; 2. (беда, несчастье) бәле, бахытсызылық; из двух зол выбрать меньшее еки бәлениң киширгин таңдау; 3. (злость) ашыў, екпе, кек, гийне; меняй ~ берёт мениң ашыўым келеди; сорвать ~ на ком-л. ашыўын биреүден алышу; сделать что-л. со злá ашыў үстинде бир ис испеп

койыу; ~ корень зла бәлениң тамыры, бәлениң түби.

ЗЛО II нареч. ашыў менен, ашыўланып, жаман нийет пенен, жаўызылық пенен; ~ подшутить над кем-л. жаман нийет пенен биреүге күлнү; ~ посмотреть ашыўланып қарау.

ЗЛО- қоспа сезлердиң мәниси бойынша 1) «харам» деген сезге түүра келетүгүн биринши болими, мыс.: зложелатель харам қыяллы; 2) «жайыз» деген сезге түүра келетүгүн биринши болими, мыс.: зловредный жайыз қыяллы.

ЗЛÓБА ж. ашыў, қәхэр, кек, ёш; ~а дүшия егө оны ашыў кернеди; затайт ~у кек сақлау, ёш сақлау; ~а дня күн тәртибинде, ҳәзиригى алдымызда турған; на ~у дня күн тәртибинде.

ЗЛÓБНО нареч. ашыў менен, ашыўланып, ёш пенен, кек пенен, қәхэрленип, кек тутып, кек етип; ~ взглянувшись ашыў менен қарау; ~ рассмеяться кек етип күлий.

ЗЛÓБНЫЙ прил. ашыўлы, өшиккен, қәхэрли, кек сақлаган, жаўыз; ~ взгляд ашыўлы карас; ~ враг жаўыз душпан.

ЗЛОБОДНЕВНОСТЬ ж. кереклилік, усы мәхәлде кереклилік, бүгниги әхмийетлилік; ~ темы теманың усы мәхәлде кереклиліги.

ЗЛОБОДНЕВНЫЙ прил. керекли, зорурли, әхмийетли, ҳәзиригү күндеги; ~ вопрос ҳәзиригү күндеги мәселе.

ЗЛÓБСТВОВАТЬ несов. ашыўланыу, қәхери келиү, ашыўы келиү, өшигиү.

ЗЛОВЕЩЕ нареч. қәүетерли түрде, қоркынышлы түрде.

ЗЛОВЕЩИЙ прил. қәүетерли, қоркынышлы; ~ий вид қоркынышлы көринис; ~ая тишина қәүетерли тым-тырыслык.

ЗЛОВОНИЕ с. жаман нийис, сасыған нийис, порсыған нийис, қолаңса.

ЗЛОВОНИЙ прил. жаман нийисли, са-сық, порсыған, қолаңса нийисли.

ЗЛОВРЕДНОСТЬ ж. жуде жаўызылық, зиянкеслик, жаман нийетлилік, жуде жаман ойылылық.

ЗЛОВРЕДНЫЙ прил. жаўыз қыяллы, жуде жаўыз, зиянкес, жаман нийетли, оғада зиянлы.

ЗЛОДЕЙ м. жаўыз, қанхор, жинацияны, залым.

ЗЛОДЕЙКА женск. от злодей.

ЗЛОДЕЙСКИЙ прил. қанхорлық, жаўызылық пенен, жинациянылық пенен, қыянатышылық пенен, залымлық пенен; ~ое убийство залымлық пенен өлтириу.

ЗЛОДЕЙСТВО с. см. злодействие.

ЗЛОДЕЯНИЕ с. қанхорлық, жаўызылық, жинаятиянылық, қыянатышылық, залымлық, жамаңлық, жамаңлық етиүшилик.

ЗЛОЙ прил. 1. жаўыз, залым, ашыўлы, ашыўшак, қәхэрли, рейимсиз, қара жүрек, кекшил; қас; ~ характер залым минез; ~ враг жаўыз душпан; быть злым на кого-л. биреүге кек сақлау; 2. перен. ашыши, өткір; ~ фельветон өткір фельветон; ~ пеरец ашыши бурыш; ~ умысел жаман нийет; ~ язык өткір тил, ашыши тил; злые языки өсекшилер, жалахорлар.

ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ прил. мед. қа-
үипли, қаүегерли; ~ая бопхоль қаүип-
ли исик.

ЗЛОКЛЮЧЕНИЕ с. уст. баҳытсызық,
бәле, мұсабет.

ЗЛОНАМЕРЕННОСТЬ ж. жаман нийет-
лилик, жаўыз нийетлилик, жаман пикир-
лилик.

ЗЛОНАМЕРЕННЫЙ прил. жаман нийет-
ли, жаман нийет пенен, жаман пикирли,
жаўыз нийет, жаўыз нийет пенен; ~ по-
стуپок жаман нийет пенен етилген ис.

ЗЛОПАМЯТНОСТЬ ж. кекшиллик, кек
сақлаушылық, иши тарлық, өкпелейшилик.

ЗЛОПАМЯТНЫЙ прил. кекшил, кек сақ-
лағыш, иши тар, гишиш, өкпеш, өк-
пелеги; ~ человеч кек сақлағыш адам.

ЗЛОПАМЯТСТВО с. см. злонамятность.

ЗЛОПОЛУЧНЫЙ прил. баҳытсыз, ба-
хыты жоқ, баҳыты қара, қырсық түскен.

ЗЛОПЫХАТЕЛЬ м. кек тутыұшы, кек
сақлаушы, өкпеш, өкпелейши.

ЗЛОПЫХАТЕЛЬСКИЙ прил. кекшил,
кек сақлағыш, өкпелеги.

ЗЛОПЫХАТЕЛЬСТВО с. кек тутыұшы-
лық, кек сақлаушылық, өкпелегишилик.

ЗЛОРАДНО нареч. табалап, кек етип,
кундел; ~ улыбатыс табалап күлий.

ЗЛОРАДНЫЙ прил. табалайтыны, күн-
дел; ~ый человеч табалаушы адам; ~ое
чувство табалаушы сезим.

ЗЛОРАДСТВО с. таба, табалышылық.

ЗЛОРАДСТВОВАТЬ несов. табалаү.

ЗЛОСЛОВИЕ с. жаманлап сейлеў, жала
жабыў, өтирик-өсек сейлеў, сыртынан жа-
манлаў; өтирик-өсек, жала, дөхмет (*перес-
уды, сплетни*).

ЗЛОСЛОВИТЬ несов. жаманлап сейлеў,
жала жабыў, өтирик-өсек сейлеў, сыртынан жа-
манлаў.

ЗЛОСТОНЬ нареч. билқастан, жаман ний-
ет пенен, жаўызлық пенен.

ЗЛОСТОНЬСТЬ ж. см. злонамеренность.

ЗЛОСТОНЫЙ прил. 1. (злонамеренный)
жаман нийетли, жаман пикирли. жаўыз
нийетли, жаўыз нийет пенен; 2. (созна-
тельно недобросовестный) билқастан етил-
ген, қастаң; ~ неплательщик билқастан
төлемеүши; 3. (закоренелый) асып кеткен,
сүйекке сиңген, әдет болған, дүзелмей-
туғын; ~ клеветник сүйегине сиңген жала-
хор, жаўыз жалахор.

ЗЛОСТОНЬ ж. жаўызлық, ҳарамылық,
қаслық, ашыў, қәхәр, кек, өкпе; сказать
что-л. со ~ью бир нарсени ашыўланып айт-
тыў; побледнеть от ~и ашыў кериеп боза-
рыў.

ЗЛОСЧАСТНЫЙ прил. уст. баҳытсыз,
баҳыты қара, мацлайы қара, қарамаңлай.

ЗЛОТЫЙ м. золотый (*Полышада пул
бирлиги*).

ЗЛОУМЫШЛЕННИК м. кастыян, жаман
нийетли, жаман ойлы, жаўыз пикирли адам.

ЗЛОУПОТРЕБИТЬ сов. чем биле турып
ислеў, қыянат етиў, қыянат қылыш, наду-
рыс пайдаланыш; ~ довёрием исенінгеге қыя-
натышылық етиў, исенінгеге пайдаланыш
қыянат етиў; ~ своим положением өз хыз-
мет орнынан пайдаланыш қыянат етиў.

ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ с. 1. (действие)
биле турып ислеў, қыянат етиў, қыянат
қылыш, надурыс пайдаланыш; ~е влá-
стю өз жумыс орнынан пайдаланыш қыя-
нат етиў; 2. жинаят, қыянат, жаман ис;
раскрыть ~я қыянатлардың бетин
ашыў.

ЗЛОУПОТРЕБЛЯТЬ несов. см. злоупо-
требить.

злю, злиш и т. д. наст. вр. от злить.

ЗЛЮКА м. и ж. разг. ашыўшак, урыс-
қақ, ер, пәс қылышы, тырышқақ, бүрискек.
злюсь, злишися и т. д. наст. вр. от
злиться.

ЗЛЮЧКА м. и ж. см. злюка.

ЗЛЮЧИЙ прил. разг. күтә ашыўшак,
огада урышқақ, жұдә кекшил, күтә ре-
йимсиз.

ЗМЕЕВИДНЫЙ прил. жылан тәризли,
жыландаид, жылан сияқты, жылансымақ,
иирекленген.

ЗМЕЕВИК м. тех. иирек-иирек түтик,
иирекленген труба.

ЗМЕЁНЫШ м. 1. жылан баласы; 2. пе-
рен. бран. сум, залым.

ЗМЕЕОБРАЗНЫЙ прил. см. змеевидный.

ЗМЕЙНЫЙ прил. 1. жылан..., жылан-
ны; ~ое жало жылан тили; ~ая кожа жы-
лан териси; ~ый укус жыланың шағыұы; 2.
перен. (коварный) ҳийлели, жылансы-
мақ; ~ая улыбка ҳийлели құлымсиреў.

ЗМЕЙТИСЯ несов. иирецлеў, иирецле-
ниў, иирецлеп жүриў, жыландаид таула-
ныў; в густой ржи ~лась тропинка қалың
қара байдай арасынан соқпақ иирецлеп
етти.

ЗМЕЙ м. 1. уст. см. змей; 2. (сказочное
чудовище) айдарха; 3. пәтпелек; воздуш-
ный ~и ушырылатуғын пәтпелек; запус-
кать ~я пәтпелек ушырыў, пәтпелек жи-
бериў.

ЗМЕЙ ж. 1. жылан; ядовитая ~ зэ-
харлы жылан, уұлы жылан; 2. перен. (ко-
варный человек) ҳийлекер адам, сум адам;
3. в знач. нареч. змейи иирецлеп, иирек-
ленин.

ЗНАВАТЬ несов. многокр. кого-что таныў,
танып билиў.

ЗНАК м. 1. (метка, клеймо) белги; фаб-
ричный ~ фабрика белгиси; 2. (след)
белги, из; ~ ушиба жараның белгиси; 3.
(свидетельство, признак, проявление)
белги, нышан, көрініў; в ~ протеста на-
разылықтың нышаны; это — дурной ~
бул — жаман белги, бул — жаман ны-
шан; молчание — ~ согласия погов. унде-
мей — разылықтың белгиси; оказывать
знаки внимания кеүил бөлиў, кеүил
аударыў; подарить что-л. в ~ дружбы дос-
лықтың белгисине бир нәрсе сыйлық
етиў; 4. (преднаменование) алдан билиниў,
алдан билдириў, алдан хабар етиў; доб-
рый ~ жақсылықтың алдан билиниў;
5. (сигнал) ым, ымлаў, белги, ишарат;
дать ~ ым қағыў, ымлаў; подавать зна-
ки рукой колы менен белги беріў, колы
менен ымлаў; 6. (предмет, как символ че-
го-л.) нышан, белги, тамға; брден «Знак
Почёта» «Хұрмет Белгиси» ордени; зна-
ки

отличия воен. айрыш белгилери, айрымалық белгилери; 7. (изображение) белги, нышан; зна́ки препинáния грам. иркилис белгилери, тыныс белгилери; **восклика́тельный** ~ ундеў белгиси; ~ равенства мат. тенлик белгиси; **стенографи́ческие** зна́ки стенографиялық белгилер; 8. полигр. ҳәрпик, белги; **печатный** ~ баспа белгиси; **почтовый** ~ почта маркасы; **водяной** ~ ишинде көринетүүни сүүрет (қағаз пулда); **документный** ~ қағаз пул белгиси; под зна́ком чего-л. бир заттың белгиси менен.

ЗНАКОМИТЬ несов. 1. **кого-что с кем-чем** (представлять) таныстырыу, таныс етиү; ~ **кого-л. с новым работником** биреүди таза хыметкер менен таныстырыу; 2. **кого-что с чем таныстырыу**, түснедириү, үретиү; ~ **с работой** жумыс пенен таныстырыу; ~ **с историей страны** елдиң тарийхи менен таныстырыу.

ЗНАКОМИТЬСЯ несов. 1. **с кем-чем** танысыү, таныс болыу; 2. **с чем танысыү**, үрениү, билиү; ~ **с работой** жумыс пенен танысыү; ~ **с обстановкой** жағдайлар менен танысыү; 3. (посещать) барып көриү; ~ **с музеями** музейлерди барып көриү.

ЗНАКОМСТВО с. 1. таныслық, танысыү; завязать ~ о таныслық байланыста болыу; поддерживать ~ о с кем-либо биреү менен таныслыкта болыу; прекратить всякое ~ о барлық таныслыкты қойыу; 2. (круг знакомых) таныслар; большие ~ а таныслар көп; 3. (наличие знаний) таныс болыу, билисүү; ~ о с литературой и историей адебият ҳәм тарийх пенен таныс болыу.

ЗНАКОМЫЙ прил. 1. таныс; ~ый человек таныс адам; ~ая мелодия таныс нама; его лицо мне ~о оның жүзи маган таныс; быть ~ым таныс болыу; 2. (с чем-л.) таныс, билетыны; быть ~ым с сельским хозяйством аўыл хожалығы менен таныс болыу; 3. в знач. сущ. м. знакомый и ж. знакомая таныс; мой хороший ~ый мениң жаңасы танысы.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНОСТЬ ж. эмблематик, белгиллилук, даңқлылық, атақлылық, көрнекилилук, айрышка белгиллилук.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНЫЙ прил. 1. (значительный) эмблематик, белгилли, даңқлы, атақлы, көрнекли; ~ое событие белгилли ўақыялар; ~ый день даңқлы күн; 2. лингв. мәнили, магналы; ~ые части речи мәнили сез шакаллары.

ЗНАМЕНИЕ с. уст. белги, нышан; **во времени** бир дәүирдин өзине ылайық аўхалы.

ЗНАМЕННТОСТЬ ж. белгиллилук, атақлылық, даңқлылық, атақлы адам; стать ~ю атақлы адам болыу.

ЗНАМЕННЫЙ прил. белгилли, атақлы, даңқлы; ~писатель атақлы жазыушы.

ЗНАМЕНОВАТЬ несов. что белгилеу, белгилеп етиү, тамғалау, нышанлау.

ЗНАМЕНОСЕЦ м. байрақ көтериүши, байрақ көтерген, жалау көтериүши.

ЗНАМЯ с. байрақ, жалау; **красное** ~я кызыл байрақ; полковое ~я полк байрағы; переходящее ~я көшпели байрақ; **водружать** ~я байрақ тигиү; **под** ~нем **чего-л.** бир нарсениң байрағы астында; под ~нем революция байрағы астында; поднять ~я чего-л. бир нарсениң байрағын көтериү; поднять ~я восстания көтерилиц байрағын көтериү; высокό держать ~я чего-л. бир нарсениң байрағын жоқары тутиу.

ЗНАНИЕ с. 1. (обладание какими-л. сведениями) үйрениү, билиү, танысыү; ~е жиэни турмысты билиү; ~е языка тил билиү; делать что-л. со ~ем дела истиц көзин билип ислеү; 2. (наука) билим, илим; **область** ~я билимнин бир тармагы; 3. мн. **знания** билим, билимлер; **обладать** ~ями билимлерге ий болыу; **глубокие** ~я терец билимлер; **поверхностные** ~я үститин билим; **повышать** ~я билим арттыруу, билим жоқарылатыу, билим көтериү.

ЗНАТНОСТЬ ж. уст. атақлылық, хурметлилук, ақ сүйеклилук, ҳасылзадалык; ~ происхождения шығыу тегиниң атақлылыгы.

ЗНАТНЫЙ прил. 1. белгили, атақлы, даңқлы, хүрметли; ~ животновод даңқлы шарыу; 2. уст. (принадлежащий к знамени) хан-беглер, бийлер, аристократлар, ақ сүйек, ҳасылзада; ~ род ақ сүйеклер түккимы.

ЗНАТОК м. жаңасы билиүши, билгир, маман, шебер; ~ своего дела из исин жаңасы билиүши; ~музыки музыканы жаңасы билиүши; ~ русского языка рус тилинин мамана.

ЗНАТЬ I несов. 1. что, о ком-чём и без доп. билиү; ~ намёния противника душпанын ийсетин билиү; ~ урок сабагын билиү; ~ наизусть ядтан билиү; ~ о болезни кого-л. биреүдиң аўырыу екенлигин билиү; я не знаю, где вы живёте мен сизиң қайда туратунылығызызды билмеймен; насколько я знаю мениң билиүиме карағанды; как я могу об этом?~ мен бил туўралы калай биле аламан?; 2. что билиү; хорошо ~ русский язык russ тилин жаңасы билиү; ~ ремесло өнерди жаңасы билиү; ~ своё дело из исин жаңасы билиү; 3. **кого-что** (быть знакомым) таныу, танысыү, таныс болыу, билиү; я его совсем не знаю мен оны хеш танымайман; ~ кого-л. в лицо биреүди жүзинен таныу, биреү менен жуз таныс болыу; ~ кого-л. по имени биреүдиң атын билиү; **дать** ~ кому-л. биреүе хабар жеткериү; **дать** ~ о себе өзи ҳақында билдириү; не ~ покоя ни днём ни ночью күни-түни тынышлық көре алмау; это даёт себя ~ бил өзин билдиреди, бил өзин танытады; ~ мёру шаманы билиү, шегин билиү; не ~ мёры шамасы билмей, шегин билмей; почем ~, как ~ мумкин, қайдан билесен?; знаешь, знаёте в знач. **вводн.** сл. билесен! бе!, хабарың бар ма!; он только и знает, что спит ал уйқыдан басқа ҳеш нарсени билмейди; делайте, как знаете билгеницизме ислециз; ~ своё место вэз

орнын билиү; ие ~ покоя тыныш таппау; кто его знает ким билсін, қайдан би-
лейин.

ЗНАТЬ II ж. собир. уст. хан-бийлер, беглер, ақ-сүйеклер, аристократлар, хасылзадалар; родовитая ~ шынжырлас беглер, туқымлас беглер.

ЗНАТЬ III вводн. сл. прост. женине қа-
рай, итимал, магер, балки, болса керек,
көрнеди.

ЗНАТЬСЯ несов. с кем-чем, разг. таны-
сыү, таныс болыў, дос болыў; он ни с кем
~ не желает оның хеш ким менен таныс-
кысы келмейди.

ЗНАХАРКА женск. от знáхарь.

ЗНАХАРСКИЙ прил. порханың, тәүип-
тиң.

ЗНАХАРСТВО с. порханшылық, тәүип-
шилиқ.

ЗНАХАРЬ м. порхан, тәүип.

ЗНАЧАНИЙ I. прич. от знать; 2.
прил. əхмийетли, əхмийетті болған, мәни-
си болған, əхмийетке ийе болған; ничего
не ~ хеш бир мәниси жоқ.

ЗНАЧЕНИЕ с. I. (смысла) мәни, мәнис,
мазмұн; ~е слова сөздің мәниси; букваль-
ное ~е түп мәниси; прямое ~е туұры мәниси;
переносное ~е аүспасыла, басқапа мәниси; 2. (важность) əхмийет, кереклилік;
политическое ~е сиясий əхмийети; иметь
~е мәнили болыў; не имеет ~я əхмийети
жоқ; придаватъ больше ~е чему-л. бир
нарсеге улкен əхмийет беріу.

ЗНАЧИМОСТЬ ж. I. (значение) мәни-
лилік; ~ слова сөздің мәнилилігі; 2.
(важность) əхмийетлилік, мәнилилік.

ЗНАЧИМЫЙ прил. 1. (обладающий зна-
чением, смыслом) мәнили, мәни билдирету-
тын, мәниси бар; 2. (важный, значитель-
ный) əхмийетли, мәнили.

ЗНАЧИТ вводн. сл. демек, сондай болса,
соның менен, солай етіп; ~, пора өхать
демек, жүретуын ўақыт болыты.

ЗНАЧИТЕЛЬНО нареч. 1. (гораздо, на-
много) анағурақым, əдеўир, бирталай; ~
лучше анағурақым тәүирек; ~ превосход-
ить в силене күши əдеўир артықмаш болыў; 2. (выразительно) мәнили, тәсирли, тәсир
еткендей; ~ посмотреть мәнили қарау.

ЗНАЧИТЕЛЬНОСТЬ ж. 1. (величина)
улкенлик, кеплик, артықлық; ~ расстоя-
ния аралықтың əдеўир қашықлығы; 2. (важность) əхмийетлилік, кереклилік,
мәнилилік; ~ события ўақыялардың əх-
мийетлилігі.

ЗНАЧИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. (большой)
улкен, бир талай, əдеўир, анағурлым, ана-
турақым; ~ая сүмма əдеўир сумма; ~ые
успехи əдеўир табыслар; в ~ой мәре үлкен
дәрежеде; 2. (важный) əхмийетли, керекли,
мәнили; ~ое событие əхмийетли ўақыя;
3. (выразительный) мәнили, тәсирли, тәсир
еткендей; ~ый взгляд тәсирли кез қарас.

ЗНАЧИТ II несов. что билдириў, керсе-
тиў, мәниске ийе болыў, əхмийети болыў,
ацлатыў; что это ~? был нени көрсетеди?,
был нени билдиреди?, был не болғаны?;
это много ~! был көп нәрсени билдиреди!;
это ничего ие ~ бунын хеш əхмийети

жоқ, был ҳеш нәрсени ацлатпайды; что
~ быть неосторожным! сақ болмау неге
алып келеди екен!; это что-нибудь да ~!
буның қандай болсада мәниси бар!

ЗНАЧИТЬСЯ несов. бар болыў, есапла-
ны; он ~ся в списке ол дизимде бар, ол
списокта бар.

ЗНАЧИК м. 1. значок, нышан, белги;
университетский ~ок университет значоги;
2. (пометка) белги, тамға; ~кі на полях
книги китаптың шетиндеги белгилер.

ЗНАЮЩИЙ I. прич. от знать 1; 2. прил.
(опытный) тәжирийбели, билгиш, билету-
тын; ~ врач тәжирийбели врач.

ЗНОБИТЬ II несов. кого, безл. қалтыратыў,
қалтырау, дирилдетиў, дирилдеў, тоңды-
рыў, тоңыў, тоңыла тутыў; мен ~ мен тоңыл
ың баратырмаң, мени қалтыратып барады-
тыр.

ЗНОЙ м. аитап, қапырық, қатты ыссы,
кушли ыссы; полуденный ~ күн ортадағы
ыссы, түстеги ыссы.

ЗНОЙНЫЙ прил. 1. (жаркий) аитап,
ыссы, қатты ыссы, қапырық, кушли ыссы;
~ день қатты ыссы күн; 2. перен. (пылкий,
жгучий) қызынылы, жалынылы, қызылұлы,
күйдирғыш.

ЗОБ м. 1. (птиц) жемсек, дәнлик;
2. мед. бугак.

ЗОБАСТЫЙ прил. разг. жемсеги үлкен.

ЗОБННЫЙ прил. 1. жемсек..., жемсек-
тиң; 2. мед. бугак, буғактың; ♂ ~ая железа
тамақ безлери.

ЗОВ м. 1. (призыв, клич) шақырық, үн-
деў, шақырыл дауысы; отклиknуться на ~
шақырыққа жуўап беріў; 2. разг. (при-
глашение) шақырыў; прийти по первому
зову бириши шақырыўдан-ақ келиў.
зову, зовёшь и т. д. наст. вр. от звать.
зовусь, зовёшься и т. д. наст. вр. от
зваться.

ЗОДИАК м. астр. зодиак (күн өзиниң
коринип түрган жылдың экологиялық жүргөндө
үстинен өтептуғын экологиялық жүргөндө
12 топ жүлдизлар жылнағы); ♂ ~а зодиак
белгилери (күнин жолы бойлап орналасқан ҳәм көбининг ҳайдалардың аты
менен атала туғын 12 топ жүлдизлардың
белгилери).

ЗОДИАКАЛЬНЫЙ прил. астр. зодиак...;
~е созвездия зодиак жүлдизлар топа-
ры.

ЗОДЧЕСКИЙ прил. жай салатуғын; ~ое
искусство жай салатуғын усталық.

ЗОДЧЕСТВО с. жай салыў усташылығы,
жай салыўға шеберлик.

ЗОДЧИЙ м. жай салыўшы уста.
зол I род. п. мн. от зло.

зол II кратк. ф. от злой.

ЗОЛА ж. күл.

ЗОЛЙСТЫЙ прил. күлли, кули көп;
~уғын күли көп көмир.

ЗОЛЙТЬ несов. что күл салынған сүуда-
қайнатыў, пүләу.

ЗОЛОВКА ж. қайынбийке, қайын апа,
апа (старшая); байкеш (младшая).

ЗОЛОТОЙСТЫЙ прил. алтыны, алтын-
сымақ, алтын рецили, алтынга усаған, ал-
тындей; ~е волосы алтын рецили шаш.

ЗОЛОТИЙ несов. что 1. (покрывать позолотой) алтынау, алтын жалатыу, алтын бояға бояу, алтын пүүнина тутыу; 2. (придавать золотистый цвет) алтынау, жаркыратыу, жайнатыу; сөлиңе ~ло верхушки гор күяс таудың басын жаркыратты.

ЗОЛОТИЙСЯ несов. алтын реңли болыу, алтын түске ениү, жаркырау; рожь ~ся кара бийдай алтын түске ениң тур.

ЗОЛОТНИК I м. уст. (мера веса) мысқал; ⚡ мал ~, да дбров погов. көзге киши болсада, баҳасы қымбат, аз болсада саз.

ЗОЛОТНИК II м. тех. золотник (*пүү машинасында пүүди белип жиберил тұратын тетік*).

ЗОЛОТНИКОВЫЙ прил. тех. золотник...; ~ая коробка золотник күткеси.

ЗОЛЛО о с. 1. алтын, тилла; чистое ~о сап алтын; ~о в слитках қуйма алтын; самородок ~а тәбийтік алтын; 2. собир. (валюта, деньги) алтын пул, алтын ақша; сто рубль ~ом жұз сом алтын ақша; 3. (позолоченные нити) зерли сабак, алтын сабак; шытый ~ом зерли сабак пенен тигилген; 4. перен. разг. алтын, қымбатлы, баҳалы, қәдирли; этот работник — настойщее ~о был хыметкер қақыйқат алтын; ⚡ на вес ~а жұде қымбат; не всё то ~о, что блестит посл. жылтыраганың бәри алтын емес; чёрное ~о кара алтын (*нефть*); белое ~о ақ алтын (*пахта*).

ЗОЛОТОВОЛОСЫЙ прил. сары шаш, сары шашлы, алтын реңли шашлы.

ЗОЛОТОИСКАТЕЛЬ м. алтын излеүши, алтын қызырышы.

ЗОЛОТ прил. 1. алтын..., алтынлы; тилла..., тиллалы; алтынин исленген, тилладан исленген; ~бй пессок алтынлы кум; ~ая монета алтын пул; ~бе кольцо алтын жүзик; ~ые прйиски алтын шығарылатуын орынлар, алтын көнлери; 2. (золотистый) алтынлы, алтын кусаган, алтын реңли, тиллалы, тилла кусаган, тилла реңли; ~ые күдри алтын реңли бүйра шаш; 3. перен. (счастливый) баҳытлы, куўанышлы; ~ая пора баҳытлы заманлар, куўанышлы ўақыттар; 4. перен. (прекрасный, очень хороший) күтә жақсы, қымбатлы, баҳалы, алтын; он ~бй человéк ол күтә бир жақсы адам; ~ые слова қымбатлы сезлер; 5. перен. разг. (дорогой, любимый) азиз, қәдирли, сүйкимли, сүйкли; ~бй мой! мениң сүйкимлім; 6. в знач. сущ. м. золотый алтын пул, алтын манат; ⚡ ~бе дно тауылмас байлық, күтә пайдалы ис; ~ых дел мастер зергер; ~ая босенъ алтын гүз; ~ая середина сен тиймейсек, мен тиймеймен; у него ~ые руки ол күтә шебер; ~ая свадьба ерлізайтылдырының елми жыллық тойы; терять ~бе врёмя қәдирли ўақытты босқа жойытыу, қәдирли ўақытты босқа откерүү; суйтить ~ые гбрь байытып таслаа.

ЗОЛОТОНБСНЫЙ прил. алтынлы, алтыны бар; ~ая жыла алтынлы жер.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННИК м. алтын шығарыу кәрханасының ийеси.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННОСТЬ ж. алтын санааты.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННЫЙ прил. алтын санаатлы; ~ район алтын санаатлы район.

ЗОЛОТУХА ж. мед. разг. камышлау (*золотуха кесели*).

ЗОЛОТУШНЫЙ прил. мед. қамышлау...; ~ ребёнок қамышлау менен аүырган бала.

ЗОЛОЧЕНИЕ с. алтынау, алтын суүиң беріүи, алтын пүүнина усланған, алтын жалатыу.

ЗОЛОЧЕНЫЙ прил. алтынланған, алтын реңине боялған, алтын суүиң берилген, алтын пүүнина усланған, алтын жалатыланған.

ЗОНА ж. зона; климатическая ~ климатық зона; пригородная ~ қала сыртындағы зона; запретная ~ қадаған етилген зона; оккупированная ~ басын алышған зона; по-граничая ~ шегара зонасы; ~ военных действий урыс ҳарекеттери жүрип атырған зона.

ЗОНДАЛЬНЫЙ прил. зоналы, зоналық; ~ая группа растений есимликлердин зоналық топары.

ЗОНД м. 1. мед. зонд; желудочный ~ ас-казан зонды; 2. тех. бурғы, бурау; 3. (воздушный шар) зонд (*кишкене ҳауа шары*).

ЗОНДИРОВАТЬ несов. кого-что 1. мед. зонд пенин изертлеу; 2. перен. (разведывать) барластырыу, байқап қарау, алдан болжап қарау; ~ побчу жағдайды барластырып қарау.

ЗОНТ м. 1. см. зонтик; 2. (навес) шертек, саябан орын.

ЗОНТИК м. 1. зонт, зонтик; 2. бот. гүл топлам.

ЗОНТИЧНЫЙ прил. зонт тәризли, зонтқа усаған, зонт сияқты; ~ая антенна зонтқа усаған антенна; ~ые растения зонт тәризли есимликлер.

ЗООВЕТЕРИНАРНЫЙ прил. зооветеринар..., мал докторшылық, деригерлик, мал емлейтуын; ~ пункт мал докторлық пункты, мал емлейтуын пункт.

ЗООГЕОГРАФИЯ ж. зоогеография, зоологиялық география (жер бетинде ҳайдаңалардың бөлінішін изертлейтуын илим).

ЗООЛОГ м. зоолог, зоология илимназы.

ЗООЛОГИЧЕСКИЙ прил. зоология..., зоологиялық, ҳайдаңан; ~ музей ҳайдаңан музей.

ЗООЛОГИЯ ж. зоология (*ҳайдаңан дүньясын изертлейши илим*).

ЗООПАРК м. (зоологический парк) зоопарк, ҳайдаңан бағы.

ЗООСАД м. (зоологический сад) см. зоопарк.

ЗООСПОРА ж. биол. зооспора (*жынысыз көбейіштік шынын қолланылатуын сүй* есим-

ликлери ҳәм гейпара замаррықлардың клеткалары).

ЗООТЕХНИК м. зоотехник.

ЗООТЕХНИКА ж. зоотехника (малларды осирү ҳәм оларды бағыт дақындағы илім).

ЗООТЕХНИЧЕСКИЙ прил. зоотехникалық; ~ая лаборатория зоотехникамың лаборатория.

збрю им., вин. п. мн. от заря.

ЗОРКИЙ прил. 1. еткір көз..., еткір көзли, көргиши, қырағы; ~е глаза көргиши көзлер; 2. перен. (проницательный, наблюдательный) қырағы, байқағыш, аңлағыш, болжагыш.

ЗОРКО нареч. қырағы, қырағы түрде, қырағының пenen; ~ следить за чем-л. бир нарасениң сиртынан қырағы түрде байқасстыруй.

ЗОРКОСТЬ ж. 1. еткір көзлилил, көргишилик, қырағылық; 2. перен. (проницательность, наблюдательность) қырағылық, байқағышлық, болжагышлық, аңлағышлық.

збрю вин. п. ед. от заря.

ЗРАЧОК м. қарашық, көздин қарашыры.

ЗРЕЛИЩЕ с. 1. көринис, ўақыя, ҳәдийсе; ~ пожарға өрт ўақыясы; 2. (представление) ойын, тамаша; массовое ~ көшилил ушын тамаша.

ЗРЕЛИЩНЫЙ прил. тамаша..., тамашалық.

ЗРЕЛО нареч. негизли, тийкарлы, пухта; ~ обдумать что-л. бир затты тийкарлы ойлау.

ЗРЕЛОСТЬ ж. 1. (спелость) писсенлик, жетиссенлик; ~ы винограда жұзимниң писсенлигі; 2. жетилгенлик, ер жеткенлик, бой жеткенлик; достигнуть ~и ер жетиү, бой жетиү; 3. перен. толық қаллиплескенлик, ақыллылық, ақыл толықсанлық, ақыл тоқтағанлық, ақыл жетилгенил, ақыл түйықтылық; толық тийкарлылық; ~ы мысли ойдаң түйықтылығы; ⚡ attestat ~и жетиссенлик attestаты, ер жеткенлик attestаты.

ЗРЕЛЫЙ прил. 1. (созревший, спелый) писсен, жетиссен, жетилген; ~ые ягоды писсен жемислер; 2. (возмужалый) жетилген, кәмалға келген, ер жеткен, бой жеткен; 3. перен. толық қаллиплескен, ақыл тоқтаған, ақыл толықсан, ақыл жетилген; толық тийкарлы; ~ое решение әбден ойланылған пикир; ~ый художник қаллиплескен сүретши, тәжирибели сүретши.

ЗРЕНИЕ с. көриү, көз; органы ~ая көриү органдары; слабое ~е жақсы көре алмаү; иметь хорошее ~е жақсы көриү, жақсы көре алыш; портить ~е көзді бузуү, көриү қабилетин төмөнлетиү; ⚡ тбчка ~я көз қарас; под углом ~я көз қарас пenen; побле ~я 1) көз жетер жер, көриү майданы; 2) (круг интересов) билим дәрежеси; вы-
пасть из поля ~я умытылып қалыу, ядтан шығыу; обман ~я надурыс көрсетиү, жа-
цылыс көриү.

ЗРЕТЬ I несов. 1. писиү, жетилиү, жетиү; яблоки зреют алмалар писип атыр; 2. перен. жетисиү, жетилиү, бой жетиү, ер жетиү, пайда болыу, тууруу; эта мысль давноб зрея в нём был пикир онда қашан-ақ пайда болған еди.

ЗРЕТЬ II несов. уст. (видеть) көрүү, қарау.

ЗРИМЫЙ 1. прич. от зреТЬ II; 2. прил. (видимый) көринетүүн, көз көретүүн, көринип турған, көрүп турған, көриүгэ болатуүн; ~ мир көз көрүп турған дүнья.

ЗРИТЕЛЬ м. зритель, тамашагей, көриүш, қараўшы.

ЗРИТЕЛЬНИЦА женск. от зритель.

ЗРИТЕЛЬНЫЙ прил. 1. көриү..., қараў...; көз көргеннен болған, көрген, көриүден болған; ~ый нерв көриү нерви; ~ая память көриү қабилети, көриү арқалы есте сақлау; 2. тамашагейлер ушын, тамаша көриүшилдер ушын; ~ый зал тамаша ушын зал.

зрю, зришь и т. д. наст. вр. от зреТЬ II.

ЗРЯ нареч. разг. босқа, бийкарға, жөнсиз, надурыс, пайдасызы; ~ты не пришёл к нам сениң бизге келмегениң надурыс болды; ~ тратить средства каржыны босқа жумсау; ⚡ ругать почём ~ дым қатты сөгиү, аўзына келгенин айттып урсыу.

ЗРЯЧИЙ прил. көргиши, көретүүн, көрип билетүүн, көриүши.

ЗУБ м. 1. (мн. зубы) тис; передние зубы гурек тислер, алдыңыз тислер; коренные зубы азыү тислер; молочные зубы сүт тислер; вставные зубы салынған тислер; ~мудрости ақыл тис; 2. (мн. зубы) тислер; зубья борони тырманыц тислер; зубья пилы жарғыныц тислер; ⚡ вооружённый до ~ов басынан аяғына шекем қурагланған, тырнағына шекем қурагланған; иметь ~ против кого-л. биреүдө өши болыу, биреүдө кек сақлау; точить зубы на кого-л. биреүдө карсы тисил кайрау; не по ~ам раза. 1) (трудно разжевать) тис өтпеүшилик; 2) (не под силу) тис батпау, қолдан келмөүшилик, күш жетпеүшилик; говорить сквозь зубы тисиниң арасынан сөйлеу, мышырылап сөйлеү; в ~ах навязло жалындырыл, бийзар етти; держать язык за ~ами тилин тартыу, орынсыз сөйлемеу, тисинен шығармау; положить зубы на полку аш қалыу, қазанды сууға таслау; ~на ~ не попадает қалтырау, тиси тисине тиймей дирилдеу; видит ~ко, да ~неймёт погов. көзи кереди, қолы жетиейди.

ЗУБАСТЫЙ прил. 1. тисли, еткір тисли, или тисли; ~ая щұка еткір тисли ширтап; 2. перен. разг. (острый на языке) ашыны тилли; ~ый парын ашыны тилли жигит.

ЗУБАТКА ж. зубатка (төңиз балығы).

ЗУБАЦ м. 1. тис; ~ци пилы жарғыныц тислер; 2. мн. зубцы шың, бас, төбе; ~ци гор таулардың шыңлары; 3. мн. зубцы герпек, өркеш, тис-тис; стёны с ~ами герпекли дийуаллар, тис-тис дийуаллар.

ЗУБИЛО с. зубило, кашау.

ЗУБНБОЙ прил. 1. тис..., тислик, тистиң; ~ая боль тис аўырыуы; ~ый врач тис док-

торы; ~ая щётка тис щётка; 2. лингв. тис..., тислик; ~ые согласные тислик дауысызлар.

ЗУБОВНЫЙ прил. скрёжет ~ий жуде көхерли ашыу, шегинен шықкан ашыу; со скрёжетом ~м қосжақпаслық етип, қыйналып, ылажсыздан.

ЗУБОВРАЧЕБНЫЙ прил. тис емлейтуын, тис докторының; ~ кабинэт тис докторының кабинети.

ЗУБОК м. уменыш. см. зуб; ♦ подарить на ~ жас бебекке сыйлық етиү; попасть кому-л. на ~ бирейдиң күлкисине қалыу, сез болыу, бирейдиң өсегине қалыу.

ЗУБОЛЕЧЁБНИЦА ж. тис емлеү орны, тис емлеүхана.

ЗУБОЛЕЧЁБНЫЙ прил. тис аўырыуын емлейтуын, тис емлеү.

ЗУБОРЭЗНЫЙ прил. тех. тис кесетуын; ~ станок тис кесетуын станок.

ЗУБОСКАЛ м. разг. мысқылышы, күлгеш, устинен күлгеш, күлдиргиш, лакқы, маскарапаз, басқышыл, күлкишил.

ЗУБОСКАЛЫТЬ несов. разг. мысқыллау, мысқыл етиү, кулиү, басқылау, қалжынлау, лакқышылық етиү, ыржандалау.

ЗУБОСКАЛЬСТВО с. разг. мысқылышылык, күлгешлик, күлдиргишлик, лакқылык, маскарапазлык, басқышылык.

ЗУБОЧИСТКА ж. тис тазалағын, тис тазарткыш, тис шуқыыш.

ЗУБР м. зубр, жабайы тогай өгизи.

ЗУБРЕЖКА ж. разг. ядлау, ядка үйрениү, ядтан билиү, мәнисине түсінбей ядка алды.

ЗУБРИТЬ I, ЗУБРИТЬ несов. что (зазубривать) жүзин қайрыу, жүзин кетик-кетик етиү, жүзин кетиклеу.

ЗУБРИТЬ II несов. что, разг. ядлау, ядлап алды, ядка билиү; ~ урбок сабакты ядлап алды.

ЗУБЧАТКА ж. тех. механизмниң тисли бөліклери.

ЗУБЧАТНЫЙ прил. тисли, тис-тис; ~ое колесо тисли дегершик; ~ая передача тисли дегершиклердиң қыймылының хәрекети.

ЗУД м. 1. қышыу, қышыныу, қышытыу; 2. перен. разг. күшли қәлеу, күшли тилем, артықшаш хәүеслик, желигиу, шыдамау; писательский ~ жазыуышының хәүеслиги.

ЗҮДЕНЬ м. зоол. қотыр кенеси, қышымakenesi.

ЗУДДЕТЬ I несов. разг. 1. (чесаться) қышыу, рұки ~ят қоллары қышыйды; 2. перен. (испытывать непреодолимое стремление)

ниe к чему-л.) жуде хәүеслениү, жуде көлеу, жуде кеүили кетиү, қолы қышыу, артықшаш хәүеслениү, шыдамау, желигиу.

ЗУДЕТЬ II несов. разг. ызыцлау, ызылдау; түчи комарб ~ли в вышине жоқарыда жуде көп сүйир шыбынлар ызылдады.

ЗУММЕР м. зуммер, шырылдауық (сеслик сигналларды беріү шының қолланылатуғын электр қурали).

ЗУРНА ж. сырнай.

ЗУРНАЧ м. см. зурнайст.

ЗУРНЙСТ м. сырнайши, сырнай шертиүши.

ЗЫБКИЙ прил. 1. (неустойчивый) солқылдақ, былқылдақ, шайқалғыш, тербелгіш, шайқалатуын, бекем емес; ~ий мөстик солқылдақ көпір; 2. перен. исенимсиз, өзгергіш, турақсыз, ынанымсыз; ~ое положение исенимсиз жағдай.

ЗЫБУЧИЙ прил. көшпе, турақсыз; ~е пескі көшпе күмлар.

ЗЫБЬ ж. шырылдақ толқын, шабырытпа толқын, жуде кишкене толқын, жыбырылаган майда толқын; ~ на озере келдеги шырылдақ толқын; ♦ мёртвая ~ самалысзыдағы шабыртпа толқын.

ЗЫЧНЫЙ прил. откир, күшли, ашши, қатты; ~ голос ашши дауыс, қатты дауыс.

ЗҮЙД м. мор. 1. (южное направление) түслик, түслик тәреп; 2. метеор. (южный ветер) түслик самал.

ЗҮЙД-ВЕСТ м. мор. 1. (юго-западное направление) түслик-батыс, түслик-батыс тәреп; 2. метеор. (юго-западный ветер) түслик-батыс самалы.

ЗҮЙД-ОСТ м. мор. 1. (юго-восточное направление) түслик-шыбыс, түслик-шыбыс тәреп; 2. метеор. (юго-восточный ветер) түслик-шыбыс самалы.

ЗЯБКИЙ прил. тоңғақ, тоңғыш, суұықка шыдамсызы, суұыққа тезимсиз.

ЗЯБКОСТЬ ж. тоңғақлық, суұыққа шыдамсызылық, суұыққа тезимсизлик.

ЗЯБЛЕВНЫЙ прил. с.-х. гүз суралген, гүзде суралген, шудигер; ~ая вспашка гүзде суралген жер, гүзде жер сурىй.

ЗЯБЛИК м. зяблик (кус).

ЗЯБНУТЬ несов. тоңыу, қалтырау, жаурау.

ЗЯБЬ ж. с.-х. шудигер, гүзи суралген жер, гүзде айдалған жер.

ЗЯТЬ м. күйеу (по отношению к старшим родственникам жены); жезде (муж старшей сестры).

И

И И соед. ҳәм, және, тағы, менеи, бенеи, пепен; тетради и книги тетрадылар ҳәм китаплар; я и старший брат мен және ағам; 2. поисед. да, де, та, те; и он читает ол да окыйды; и я хотею пойти вместе со всеми ҳәмме менен бирге мен де бармақшаи едим; 3. перечисл. да, де, та, те; и я, и он,

и все мы хорошо учимся мен де, ол да, бизлер барлығымыз да жақсы оқыймыз; 4. повест. да, де, та, те, ҳәм; и взошло солнце күн де шыкты, күн ҳәм шыкты.

И II частица усил. да, де, та, те; и сам не рад өзим де күйанып турғаным жок; не могу и подумать об этом бул тууралы ойлай

да алмайман; так онб и случилось таң усылай болып та шыкты.

И III мәжд. әй; и, пôлно! әй, болды енди!, әй, жетер енди!, әй, болар енди!

ИБИС м. ибис (құс).

ИБО союз уст. ейткени, себеби, сонъктан, соның ушың, олай болмаса, олай етпесең; наядо спешить, ~ буде поздно асырыў керек, ейткени кепигип қаласаң.

ИВА ж. тал; плакúчая~ шақалары салынған тал.

ИВАСИ ж. нескл. иваси (балық).

ИВНЯК м. 1. (заросли ивы) қалып талық; 2. (прутья ивы) тал шыбықлары.

ИВОВЫЙ прил. тал..., талдан исленген.

ИВОЛІГА ж. сарғалтақ (кус).

ИГЛІА ж. 1. ийне, тибен; машыннара ~а машинаның ийнеси; патефонная ~а патефон ийнеси; остріё ~ы ийнениң ушы; 2. (у растений) ийне жапырақ, тилен жапырақ; тилен, тикепек (шип); 3. мн. йглы (у животных) тилен; 4. (заострённый кристалл) ушың қыр, өткір қыр; йглы льда муздың өткір қырлары, муздың өткір сүмеклері.

ИГЛІСТЫЙ прил. ийнели, тиленли, тиленекли.

ИГЛОДЕРЖАТЕЛЬ м. ийне тутыұшы, ийне устал турыұшы, ийне дестеси.

ИГНОРИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что итибарға алмау, итибар етпей, писент етпей.

ИГО с. езиүшилик, қысым, устемлик; колониальное ~ колониальлық езиүшилик.

ИГОЛКА ж. см. иглә 1, 2, 3; ◇ сидеть как на ~х қылпылдаң отырыў, тыптырышты отыра алмау.

ИГОЛЧОЧА ж. уменыш. от иголка; ◇ одёт с ~и шылт жақадан кийинген.

ИГОЛЬНИК м. ийне көншикше, ийне күты.

ИГОЛЬНЫЙ прил. ийне...; ~ое ушқо ийне көзи.

ИГОЛЬЧАТЫЙ прил. ийнели.

ИГОРНЫЙ прил. ойын..., ойын ойнайтуын, кумар ойын; ~ дом кумар ойын уйи.

ИГРА ж. 1. ойын; дётские игры балалар ойынлары; ~ в шахматы шахмат ойыны;

Олимпийские игры Олимпиялық ойынлар; азартные игры кумар ойынлар;

2. (исполнение) ойнау, ойын; шертиу; ~ артиста артистин ойыны; ~ на скрипке скрипка шертиу; 3. жарқырау, құбылыу,

дениү (драгоценных камней); быжылдау, көпиріу (вина); ◇ ~ природы табиятың әжайып құбылысы; опасная ~ қәүүпил ҳарекет; ~ с огнем от печен ойнау; ~ слов ушырын айтылған сезлер; ~ воображения

қыял жууыртыу, қыялға салыу.

ИГРАЛНЫЙ прил. ойын...; ойнау; ~е кárты соқта.

ИГРАТЬ несов. 1. во что и без доп. ойнау; дети ~ли на улице балалар көшеде ойнады; ~ть в футбол футбол ойнау; ~ть в прятки 1) жасырынбақ ойнау; 2) перен. алдау, пәнн беріу; 2. кого-что, на чём (исполнять) ойнау, атқарыу; шертиу; ~ть на сцène сақнада ойнау; ~ть пёрвую скрипку 1) биринши скрипканы шертиу; 2) пе-

рен. бир исте көрнекли роль атқарыу, бир исте басшылық роль атқарыу; он давнo ~ет на ройле рояльда ол көптен бери ойнайды; 3. (сверкать) күбілімі, дениү, шағылсыу; жарқырау; солнце ~ет на поверхности воды кун сууға шағылсып тур; 4. жарқырау, құбылыу, дениү (о драгоценных камнях); быжылдау, көпиріу (о вине); ◇ ~ть в молчанку унде мей отырыу, унде мей қалыу; ~ть на нервах ашыуына тийиу; ~ть комедию маскарапазлық етиу; ~ть на руку кому-л. биреудиң сезин сейлеу, биреудиң пайдасына ис қымыу, биреудиң гөжесин түйиу; ~ть словами 1) (острить) ушырып сейлеу; 2) (стараться скрыть суть дела) копытып сейлеу (шынысты жасырыу ушин); ~ть роль 1) (оказывать воздействие) тәсірин тийгизиу, тәсир етиу; 2) (быть кем-чем-л.) үзіліпасын атқарыу, роль атқарыу; ~ть руководящую роль басшылық роль атқарыу.

ИГРАЮЧИ нареч. разг. ойнап журип; ап-ацат; он сделал это ~ ол буны ойнап журип исслед., ол буны ап-ацат исследи.

ИГРАЮЩИЙ 1. прич. от играть; 2. в знач. сущ. м. игрáющий ойнаушы; один из ~х ойнаушылардың биреүи.

ИГРЕК м. игрек (1. латин элипесиниң соңғы ҳарбишиң алдыңғасы; 2. мат. усту «у» ҳарип пenen белгиленетуғын белгисиз сан).

ИГРЕНЕВЫЙ прил. жириен (жалы, құйрығы ак).

ИГРИВОСТЬ ж. ойыншыллық, назлылық.

ИГРИВЫЙ прил. 1. (шаловливый) ойыншыл, назлы; 2. (весёлый) кеүилли, йошлы, хәзилке; ~ое настроение йошлы кейип; 3. (двусмысленный, нескромный) астарлы, уят.

ИГРИСТЫЙ прил. быжылдау турған, көпирген; ~ое вине быжылдау турған шара.

ИГРОК м. ойынши; кумарпаз (в азартные игры).

ИГРУН м. разг. ойыншыл, ойнағыш (балалар, ҳайланлар ҳақында).

ИГРУНЬЯ женск. от игрүн.

ИГРУШЕЧНЫЙ прил. ойыншик; ~ое ружье ойыншик мылтық.

ИГРУШКА ж. 1. ойыншик; 2. перен. ерки болмаган, ойыншиққа айланған, қол жаўлық, ойыншик; быть ~ой в чых-либо руках биреге қол жаўлық болыу, биреудиң қолында ойыншиқ болыу; ◇ как ~а тап ойыншикайт, қуүрыштақтай.

ИГУМЕН м. церк. игумен (ереклер монастырының басқарышисы).

ИГУМЕНЬЯ ж. церк. игуменья (катындар монастырының басқарышисы).

ИДЕАЛ м. 1. (высшая цель) идеал, әрман, мақсет, мурат; высокие ~ы жоқарғы мақсеттер; 2. (образец) үлги, ҳасыл; он ~ честности ол ҳақ жүреклиліктиң ең ҳасылы.

ИДЕАЛИЗАЦИЯ ж. идеализациялау, асырып тәриплөүшилик.

ИДЕАЛИЗИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что идеализациялау, асырып тәриплөү.

ИДЕАЛИЗМ м. 1. идеализм (материализм-қаралыптың философиялық бағыт); субъективный ~ субъективлик идеализм; 2. (склонность к идеализации) идеализация бейимлигі.

ИДЕАЛИСТ м. 1. идеалист (идеалистик философияның тарепдары); 2. разг. (мечтатель, непрактичный человек) идеалист, қыялшы, қыялпара.

ИДЕАЛИСТИЧЕСКИЙ прил. 1. филос. идеалистик; ~ое мировоззрение идеалистик кез қарас; 2. (свойственный идеалисту) идеалист, қыялшылық, қыялпаразлық.

ИДЕАЛИСТКА женск. от идеалист 2.

ИДЕАЛЬНО нареч. жүдә жақсы, артықшаш жақсы, ойдағыдан; мұлтиксиз; работа выполнена ~ жумыс ойдағыдан исленген.

ИДЕАЛЬНЫЙ прил. 1. (возвышенный) идеал; ~ая любовь идеал мухаббат; 2. разг. жүдә жақсы, артықшаш жақсы, ойдағыдан; мұлтиксиз; ~ый работник жүдә жақсы хызметкер, ойдағыдан хызметкер.

ИДЕЙНО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ прил. идеалист-сиясий; ~ое воспитание масс көпшилики идеялық-сиясий жақтаи тәрбиялау.

ИДЕЙНОСТЬ ж. идеялык; высокая ~ искусства искусствоның жоқары идеялығы.

ИДЕЙНЫЙ прил. в разн. знач. идея..., идеялы, идеялық; ~ое искусство идеялы искусство; ~ое руководство идеялық басшылық; ~ый человечек идеялы адам; ~ое содержание романа романың идеялық мазмұны.

ИДЕНТИФИКАЦИЯ ж. идентификация, тәцлестириү, бирдей етий.

ИДЕНТИФИЦИРОВАТЬ сов. и несов. кого-что идентификациялау, тәцлестириү, бирдей етий.

ИДЕНТИЧНОСТЬ ж. бирдейлик, баралық, тәцлеслик; ~ мнений пикирлердин бирдейлиги.

ИДЕНТИЧНЫЙ прил. бирдей, барабар, тен.

ИДЕОГРАММА ж. лингв. идеограмма (путин бир түснікті билдиреметуын шартты жазып белгиси).

ИДЕОГРАФИЧЕСКИЙ прил. лингв. идеографиялық; ~ое письмо идеографиялық жазыу.

ИДЕОГРАФИЯ ж. лингв. идеография (идеограммалар менен жазып).

ИДЕОЛОГ м. идеолог (бир жәмайеттик класстың, топардың идеологиясын тараңтысы әлем корғағышы).

ИДЕОЛОГИЧЕСКИЙ прил. идеология..., идеологиялық; ~ая борьба идеологии гүрес.

ИДЕОЛОГИЯ ж. идеология; марксистско-ленинская ~ марксистлик-ленинлик идеология.

ИДЕЯ ж. 1. идея; передовые ~и алдыңғы идеялар; ~и марксизма-ленинизма марксизм-ленинизм идеялары; 2. (замысел, главная мысль) идея, айтажақ ой; ~ая романы романың идеясы; 3. (намерение) ништет, ой, пикир; им пришла ~ая пойті в театр оларға театрға барсақ деген ой

келди; ♦ наявзчивая ~я естен шықпайтуын пикир, кейиниен қалмайтуын пикир.

ИДИЛЛИЧЕСКИЙ прил. идеилия..., идеилиялық.

ИДИЛЛИЯ ж. 1. лингв. идеилия (аудың тыныш қыялый түрмисын сүйретлейтүгүн поэзиялық шығарма); 2. перен. рөхөт өмир, даусыз-жәнжелсиз түрмис.

ИДИОМ м. см. идиома.

ИДИОМА ж. лингв. идиома (басқа тилге сөзбе-сөз аударып болмайтуын, қалып-лесип кепкен сөз тиркеслери, мыс.: из руки вон плохо куте жаман, айтартықтай емес).

ИДИОМАТИКА ж. лингв. 1. идиоматика (идиомалар ҳақында илім); 2. (совокупность идиом) идиоматика, идиомалар, идиомалардың жынысы; русская ~ рус идиоматикасы.

ИДИОМАТИЧЕСКИЙ прил. лингв. идиомалық, идиоматикалық; ~ое выражение идиомалық сөздер, идиомалық сөз тиркеслери.

ИДИОСИНКРАЗИЯ ж. мед. идиосинкразия (белгили бир фәри ямаса ийисли заттардың қабыллағанда организмниң сезимталығының көтерилиші).

ИДИОТ м. 1. мед. идиот, есүас, жарым ес; 2. разг. бран. ақмақ, самсам.

ИДИОТИЗМ м. 1. мед. (слабоумие) идиотизм, есүаслық, жарым еслик; 2. разг. (глупость) ақмақлық, самсамлық.

ИДИОТКА женск. от идиот.

ИДИОТИЧНЫЙ прил. разг. 1. (свойственный идиоту) идиотлық, есүаслық, жарым еслик; 2. разг. (бессмыслицкий, глупый) ақмақ, ақмақлық, самсамлық.

ИДИОТСТВО с. ақмақлық, самсамлық.

ИДОЛ м. 1. рел. бут; 2. уст. (предмет обожания) сыйынатуын адам, қәдирленетуын адам, алпешленетуын адам; 3. бран. прост. пәмсиз, жансыз.

ИДОЛОПОКЛОННИК м. бутқа сыйынышы, бутпараз.

ИДОЛОПОКЛОННИЧЕСКИЙ прил. бутқа сыйынышылық, бутпараз.

ИДОЛОПОКЛОНСТВО с. бутқа сыйынышылық, бутпаразлық.

ИДТИ несов. 1. жүриү, барыү, кетиү, келиү; ~ вперед 1) алға жүриү; 2) перен. алға басыу; ~ наавстречу 1) алдынан шығыу; 2) перен. көмек бериү, жәрдем етий; он идет быстро от тез журналисты; ~ пешком пияда жүриү; жаяү жүриү; ~ в гости қонаққа барыү; ~ на врага жауап атланыу; ~ на приманку 1) жеңи алданып тусиү, қармаққа илиниү; 2) перен. алданып, қолға тусыү; 2. (отправляться) жүриү, кетиү, жүрип кетиү; поезд идет в пять часов поезд саат бесте жүрип кетеди; 3. (приближаться) келиү; весна идет бөхэр киятыр; 4. (течь) ағыу; водя идет по капле суу тамшылап ағып тур; из раны идет кровь жарадан кан ағып тур; 5. во что, на что (ходить, влезать) барыү, сыйыү; пробка не идет в горлышко бутылки тыбын шийшпениң ағызына сыймайды; 6. (распространяться, подниматься) шытыр, аңқыу; из самовара идет пар самовардан пуй шы-

тып тур; от бѣтих цветов идёт сильный запах бул гүллериңи ийиси ақып тур; 7. (пролегать) етиў; эта дорбага идёт лёсом бул жол тогайдын иши менен етеди; 8. (об осадках) жаўыў; идёт снег қар жаўын тур; вчера шёл дождь кеше жаўын жаўды; 9. во что, на что (поступать куда-л.) барыў, тусиў; кириў; он идёт учиться в университет ол университеке оқыға киреди; ~ в лётчики лётчик болыўға барыў; 10. (находить сбыт) етиў; этот товар хорошо идёт бул товар жақсы етеди; 11. (расходоваться, употребляться) керек болыў, кетиў, жумсалыў; на платя идёт три метра шёлка кейлекке үш метр жипек кетеди; 12. кому-чему, к кому-чему (подходить) келисиў, жарасыў; эта шляпа ей идёт бул қалпақ оған жарасады; 13. (действовать — о механизме) журнү; часы идёт точно saat дұрыс журн тур; 14. на что келиў, бел байлаў; ~ на компромисс келисимге келиў; ~ на риск тәүекелге бел байлаў; 15. барыў, берилиў, тусиў; документ сначала идёт на подпись документ дәслеп қол қойыўға бериледи; его дело идёт в суд оның иси судка түседи; 16. (в играх) журий; ~ конём шахм. атты журий; 17. болыў, көрсетилиў, қойылыў; завтра в театре идёт новый спектакль ертең театрда таза спектакль көрсетиледи; этот фильм идёт уже три дня бул фильм үш күннен бери қойылып атыр; ~ ко дну суудың тубине батыш кетиў; не ~ в счёт есанқа кирмей, есанланбаў; дело идёт на лад ис онға басып киятыр; идёт прёния жарыс сезер болып атыр; бой идёт уже несколько часов урыс бир неше сааттан бери болып атыр; дела идёт успешно испер ойдағыдан баратып; не ~ из ума естен шықпау; не ~ на ум есине келмей, есинен шығарыў; кудай ни шло! қайдан шықса, ониан шықсын; ~ на убыль төменлеў, азайыў, кемиў; ~ наудачу тәүел кел етиў; сон не идёт ўйқы келмейди; ~ в сравнение салыстырылыў, тендестирилиў; ~ на всё ҳеш нәрседен тартынбаў; ~ в ногу с современностью заманнан қалыспаў, заманнан артта қалмаў; ~ против кого-либо биреүге қарсы шығыў; дело идёт о жизни и смёerti ген я өмир я өлем турурасында болып отыр; дни идёт за дни мун артынан күннелер этип атыр; разговор шёл о... сез... тууралы болды; ~ на посадку ага. қоныға бет алыў; ~ замуж ерге шығыў, күйеүге шығыў; чай идёт с Кавказа чай Кавказдан алыш келинеди; дело идёт к концу ис ақырына жақынлаш қалды; ~ своей дорбогой өз жолы менен журий; ~ на вёслах ескек есип барыў, ескек есип журий; идёт! (ладно) болады!, хош!, жақсы!

иду́, идёшь и т. д. наст. вр. от идти.

ИЕЗУИТ м. 1. ист. иезуит (монах орденнищ азасы); 2. перен. харамширил адам, еки жұзли адам, хийлекер адам, бузық минезли адам.

ИЕЗУИТСКИЙ прил. 1. иезуит..., иезуитлик; ~ брден иезуит ордени; 2. перен. бузық, еки жұзли, хийлекер, бузық минезли.

ИЕЗУИТСТВО с. бузықлық, еки жұзлиник, хийлекерлилік, бузық минезлик.

ИЕНА ж. иена (Японияда ақша бирлигі).

ИЕРАРХИЧЕСКИЙ прил. иерархия..., иерархиялық; ~ая лестница иерархиялық басқыш, иерархия басқышы.

ИЕРАРХИЯ жс. иерархия (төмениң дәрежелердин ҳам т. б. жоқары дәрежелер хызыметтерлерге бағының тартиби); служебная ~ хызымет иерархиясы.

ИЕРОГЛИФ м. иероглиф (идеографиялық жазыў системасында бир түснікти, бұзынды, сести билдіретуғын фигуралық белгі).

ИЕРОГЛИФИЧЕСКИЙ прил. иероглиф...; ~ая письменность иероглиф жазасы.

ИЖДИВЕНЕЦ м. қараудағы жан, қолындағы жан; асырауындағы жан; у него пять человек ~цев оның қарауында бес жаны бар.

ИЖДИВЕНИЕ с. қарау, асырау; быть на чём-л. ~и биреудиң қарауында болыў, биреудиң асырауында болыў.

ИЖДИВЕНКА женск. от иждивенец.

ИЖДИВЕНЧЕСКИЙ прил. 1. қарауында болатуғын, қолында болатуғын, асырауында болатуғын; ~ий фонд асыраулық фонд; 2. перен. ииек сүйеүшилик; ~е настроение ииек сүйеүшилик кейин.

ИЗ- (изо-, изы-, ис-²) приставка, фейил сөзлер жасаїп үшін қолланылып, төмендеги мәннелерди аңлатады: 1) ҳарекеттің шыққан орнын көрсетеди, мыс.: изгонять куўып шығыў; 2) ҳарекеттің көлдигин, көп қайталағанын билдиреди, мыс.: изрэзать тилким-тилким етиў; 3) ҳарекеттің испленип жеткен шегин көрсетеди, мыс.: износиться тозыў, тозып шитиў; 4) рус тилинциң «ся» қосымтасы менен бирге айтылғанда ҳарекеттің барып жеткен ең жоқары шегин көрсетеди, мыс.: изолгаться отрикти соғыў; 5) рус тилиндеги гейпара фейил сөзлердин тамамланған түрлін жасайды, мыс.: изжарить куўырыў, куўырып писирий.

ИЗ, ИЗО предлог с род. п. 1. (на вопрос «откуда?») ~дан, ~ден, ~тан, ~тен, ~нан, ~нен; он приехал из Москвы ол Москвадан келди; выйти из дома үйден шығыў; из достоверных источников исеннимли жерден; пить из стакана стаканнан ишиў; стрелять из ружья мылтықтан атыў; 2. (при обозначении части целого) ~дан, ~ден, ~тан, ~тен, ~нан, ~нен; один из ста жүзден бири; лучший из всех ҳәммесинен жақсысы, бәринен жақсысы; 3. (при обозначении материала) ~дан, ~ден, ~тан, ~тен, ~нан, ~нен; сделать из дерева ағаштан ислеү; сделано из сталя полаттан исленген; 4. (при изменениях, превращениях) ~дан, ~ден, ~тан, ~тен, ~нан, ~нен; из посёлка возник город посёлкадан қала пайды болды; 5. (по причине, с целью) ~дан, ~ден, ~тан, ~тен, ~нан, ~нен; из благодарности миннэтдарлықтан; из уважения к вам сизге ҳүрмет еткенлигимен, сизди сыйлағанынан; 6. (в сочетании с предлогом «с») ~дан, ~ден, ~тан, ~тен,

=нан, =нен; из гόда в год жылдан жылға; изо днія в дёнъ кун-күннен, кун сайн; ◇ изо всех сил бар күш пenen; из кóжи лезть бар күшин салып тырысыў; выйти из себя қатты қәхрелениў, шыдамай кетиў.

ИЗБА ж. ағаш жай (рус ағылларында).

ИЗБАВИТЕЛЬ м. кутқарыўши, кутылдырышы, азат етишши.

ИЗБАВИТЕЛЬНИЦА женск. от избавитель.

ИЗБАВИТЬСЯ сов. кого-что, от кого-чего кутқарыў, азат етиў, сақлаң қалыў; ~ить от хлопот машикаттан кутқарыў, гам жеўден кутқарыў; ~ить от смéрти өлимнен сақлаң қалыў; ~ьте меня от этого мени бунаң кутқарыңыз.

ИЗБАВИТЬСЯ сов. от кого-чего кутылыў, азат болыў, сақланып қалыў; ~ от опасности қәйиптеп кутылыў.

ИЗБАВЛÉНИЕ с. кутқарыў, кутылыў, азат етиў, азат болыў, сақланып қалыў.

ИЗБАВЛЯТЬ несов. см. избавить.

ИЗБАВЛЯТЬСЯ несов. см. избавиться.

ИЗБАЛОВАННОСТЬ ж. тентеклик, еркелик.

ИЗБАЛОВАННЫЙ 1. прич. от избаловать; 2. прил. тентек, ерке; ерке болып есекен; ~ ребёнок ерке бала.

ИЗБАЛОВАТЬ сов. кого тентек етиў, еркелитиў, еркелетип есириў; ~ ребёнка баланы еркелетип есириў.

ИЗБАЛОВАТЬСЯ сов. 1. тентек болыў, ерке болып кетиў, еркеликке берилүп; 2. разг. (о детях) жұд тентек болыў.

ИЗБАЧ м. оқыў үйиниц баслығы.

ИЗБА-ЧИТАЛЫНЯ ж. оқыў үйи (ағылдағы массалық мәдений-ағартыў мәкемеси).

ИЗБЕГАТЬ сов. что, разг. шарлаў, аралап шығыў, гезин шығыў, жуўырып аралап шығыў; я ~ весь город мен пүткіл қаланы айланып шыктым, мен қаланың қоммесин гезин шықтым.

ИЗБЕГАТЬ несов. кого-чего и с неопр. қашыў, өзин шетте тутыў, сақланыў, бас тартыў; я ~ю с ним встречаться мен оның менен ушырасыўдан қашаман, мен оның менен ушырасыўдан бас тартаман; он меня ~ет ол меннен қашады.

ИЗБЕГАТЬСЯ сов. разг. жуўырып шаршаў, қынналып қалыў.

ИЗБЕГНУТЬ сов. кого-чего аман қалыў, кутылыў; не ~ наказания жазадан қашып кутыла алмаў, жазадан аман қалмаў.

ИЗБЕЖАНИЕ с.: во ~е чего-л. аман болыў ушын, аўлақ болыў ушын, сақ болыў ушын; во ~е ошыбок қете жибермеў ушын, көтеден сақ болыў ушын.

ИЗБЕЖАТЬ сов. что кутылыў, қашыў; ~ смéрти өлимнен кутылыў.

ИЗБИВАТЬ несов. см. избить.

ИЗБИЕНИЕ с. 1. (побой) сабаў, урыў, таңлаў, женишүй; 2. (массовое убийство) қырыў, қырып таслаў.

ИЗБИРАТЕЛЬ м. сайлаушы.

ИЗБИРАТЕЛЬНИЦА женск. от избиратель.

ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ прил. сайлаў..., сайлаудың; ~ый бүркүл сайлаў округи;

всебобщее ~ое право улы́ма сайлаў хукукуы.

ИЗБИРАТЬ несов. см. избрать.

ИЗБИТЫЙ 1. прич. от избить; 2. прил. (проторённый, привычный) ашылтан жолы, белгили; 3. прил. перен. (опошленный) бархә қайталаңған, езиўи жеткен, езбеси шыққан; ~ая тема езиўи жеткен тема.

ИЗБИТЬ сов. кого ёбден урыў, сулайтын, сулайтып салыў, силемин катырыў.

ИЗБОРОЗДИТЬ сов. что 1. айқыш-үйыш етиў, тилкимлеў; овраги ~ли всё пôле жыралар барлық даланы тилким-тилким ети; 2. перен. жол-жол етиў, жырық-жырық етиў; егб лицб ~ли морщины өжимлер оның бетин жырық-жырық ети; 3. перен. (изъездить, исходить) қайта-қайта журиў, гезин шығыў; он ~л много морéй ол көп теизизлерди гезин шықты.

ИЗБРАНИЕ с. 1. (выбор) сайлаў, таңлаў, қалеў; ~ профессии кәсип таңлаў; 2. (голосование) сайлаў, дауыс берүү; ~ в депутаты Верховного Совета СССР Жоқарғы Советиниң депутатлығына сайлаў.

ИЗБРАННИК м. сайлағаны, таңлаганы, қалегени; ~ народы халықтың сайлағаны, халықтың қалегени; ~ сёрдца сүйикли адам, қалеген адам.

ИЗБРАННИЦА женск. от избранник.

ИЗБРАННЫЙ 1. прич. от избрать; 2. прил. таңламалы, таңлаўлы, сайланы; ~е произведённия советских писателей совет жазуышыларының таңламалы шығармалары; 3. в знач. сущ. мн. избранные сайланылар, таңлаўлылар; для ~х сайланылар ушын.

ИЗБРАТЬ сов. кого-что сайлаў, таңлаў, қалеў; ~ в народные судьи халық судьясына сайлаў.

ИЗБЫТОК м. 1. (излишек) артық, аўысық, аўыскан; ~ок хлеба гәллениң аўысығы; 2. (обилие, полнота) молнылық; от ~ка чувств кеүйлдиң тасыўынан, қуапнышының қойнына сыймаўынан.

ИЗБЫТОЧНЫЙ прил. артық, аўысық; мол, көп.

ИЗВАЙНИЕ с. скульптуралық тулға, скульптуралық сүүрет.

ИЗВАЙТЬ сов. кого-что жасаў (скульптуралық тулғалар); ~ памятник естелик жасаў.

ИЗВЕДАТЬ сов. что шегиў, кешириў, таңыў, бастан кешириў; ~ боре қайты шегиў.

ИЗВЕДЫВАТЬ несов. см. изведать.

ИЗВЕРГ м. мийримсиз, қатал, зулым, рэймисиз, жауыз.

ИЗВЕРГАТЬ несов. см. извергнуть.

ИЗВЕРГАТЬСЯ несов. см. извергнуться.

ИЗВЕРГНУТЬ сов. что атлығын шығарыў, атлығын шығартыў.

ИЗВЕРГНУТЬСЯ сов. атлығыў, атлығын шығыў.

ИЗВЕРЖЕНИЕ с. атлығыў, атлығын шығыў; ~ вулкана жанар таўдың атлығыў.

ИЗВЕРИТЬСЯ сов. в ком-чём исенбеў, түцилиў; ~ в своих силах өз күшиңе исенбеў.